

TREŠDIENA, 2009. GADA 14. JANVĀRIS

SĒDI VADA: H.G. PÖTTERING

priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Iepazīstināšana ar Čehijas prezidentūras pasākumu plānu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes paziņojums par iepazīstināšanu ar Čehijas prezidentūras programmu.

Es vēlētos no sirds sveikt Padomes priekšsēdētāju, Čehijas ministru prezidentu *Mirek Topolánek* Eiropas Parlamentā. Ļoti sirsnīgi sveicu jūs, *Topolánek* kungs!

(Aplausi)

Es arī vēlētos no sirds sveikt Eiropas Komisijas priekšsēdētāju *José Manuel Durão Barroso*.

Dāmas un kungi! Mēs visi zinām, ka būt prezidējošajai valstij ir īpaši grūti, un es zinu, ka ministru prezidentam *Topolánek* kungam ar viņa politisko pieredzi komunisma gados tas liekas ne tikai intelektuālajā ziņā, bet arī emocionāli ļoti aizkustinoši tagad sniegt savu ziņojumu Eiropas Savienībai kā tās pārstāvis.

Šī ir otrā prezidentūra, no kurām pirmā ir Slovēnijas, ko vada valsts, kura pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā. Es esmu pārliecināts, ka es runāšu jūsu visu vārdā, dāmas un kungi, sakot, ka Čehijas prezidentūrai ir viss mūsu iespējamais atbalsts un ka mēs domājam darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka tā ir veiksmīga Eiropas Savienības prezidentūra šajā grūtajā laika posmā.

Pamatojoties uz to, Padomes priekšsēdētāj, ministru prezident *Topolánek*, es vēlētos aicināt jūs uzrunāt šo Parlamentu. Vēlreiz ļoti sirsnīgi sveicu Eiropas Parlamentā!

(Aplausi)

Mirek Topolánek, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es šodien pirmo reizi uzrunāju jūs kā Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājs. Čehija ir uzņēmusies ES vadību pēc Francijas, kas man liekas vairāk nekā simboliski. Francijai bija svarīga loma modernās Čehijas valsts radīšanā. Francijas galms ir vieta, kur uzauga mūsu visdziženākais karalis *Charles IV*, Svētās Romas impērijas imperators, un pēc Sorbonas universitātes Parīzē parauga viņš Prāgā nodibināja universitāti, vienu no izcilajām Eiropas izglītības iestādēm. Tādā gadījumā mēs esam saistīti ar Franciju, gan piepildot mūsu valsts centienus, gan universālo Eiropas vērtību popularizēšanā.

Tāpat kā nebija viegli nodibināt universitāti Bohēmijā, kura līdzinātos Sorbonas universitātei, nav viegli pārņemt ES prezidentūru no Francijas. Es redzu tikai vienu veidu, kā ar godu paveikt šo uzdevumu. Tā nav nejaušība, ka es esmu izvēlējies viduslaiku monarhu kā piemēru mūsu saiknei ar Franciju un Eiropas vērtībām. *Charles IV* savā politikā nevarēja aizstāvēt **ļoti ierobežoti** pausto Čehijas nostāju, tieši pretēji, viņam bija jāintegrē un jāpārstāv visa daudzveidīgā impērija.

Savā ziņā Eiropas Savienība turpina šo viduslaiku universālismu — ja nekādā citādā veidā, tad tajā, ka tā priekšroku dod kopējam morāles kodeksam un kopējam juridiskajam pamatam pār vietējās varas interesēm. Šeit ir arī runa par otro Eiropas Savienību, birokrātisku, tehnokrātisku un bez dvēseles, bet es ticu pirmajai Eiropai: brīvības, tiesiskuma, ideju un noteikumu Eiropai.

Tajā vērtību universā, kur likumam ir piešķirts augstāks statuss par indivīdu, valsts lielumam nav nozīmes. Nozīme ir spējai kalpot kopējai idejai. Prezidentvalsts loma nav ne veicināt savas intereses, ne pieņemt lēmumus. Tās loma ir vadīt un rosināt diskusiju. Šodien es nestāvu jūsu priekšā kā Čehijas ministru prezidents, bet kā Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājs. Uzskati, kuri man šeit jāpārstāv turpmākajos sešos mēnešus,

nebūs mani personīgie uzskati vai Čehijas valdības uzskati. Tie būs 27 valstu kopējie uzskati, formulēti Eiropas Savienības Padomes secinājumos.

Es nevaru iedomāties vērsties pie jums kādā citā veidā. Jums, protams, kā tieši ievēlētiem Eiropas Parlamenta deputātiem ir tiesības jautāt man par jebko un, ja jūs esat ieinteresēti, es vienmēr priecāšos sniegt jums savu viedokli vai paskaidrot Čehijas nostāju, bet es pats to neuzskatu par būtisku. Valstu interešu sfēra ir Eiropas Savienības Padome, kas kā tāda bija iecerēta obligāti sarežģītas Eiropas Savienības demokrātijas kontroles un līdzsvara sistēmā. Tomēr Padomes galvenā misija ir meklēt vienošanās iespēju, visiem pieņemamu kompromisu. Es šeit to vienmēr aizstāvēšu stingri, noteikti un korekti.

Eiropas Savienībā mēdz teikt, ka čehi ir vienmēr ar kaut ko neapmierināti. Ka mēs esam to īgnu vidū, no kuriem citiem būtu jābaidās, ka mēs esam husītu valsts un karstgalvīgi šovinisti. Es pašos pamatos nepiekrītu šāda veida kritikai. Tāpat kā mūsu pirmais prezidents T.G. Masaryk es esmu pārliecināts, ka "Čehijas jautājums" patiesībā ir Eiropas jautājums, un ka tas vienmēr ir parādījis visas Eiropas kontekstā atbilstoši kopējām Eiropas vērtībām un saistībā ar notikumiem citās valstīs.

Kā rakstīja Masaryk pirms simt gadiem savā "Čehijas jautājuma" otrajā izdevumā: "Mūsu valsts literārā un valodas atdzimšana notika vienlaikus ar atmodu un jaunām attīstības tendencēm visās Eiropas valstīs. Tas nozīmē, ka mūsu atmoda nebija tik izolēta un brīnumaina, kā parasti tiek minēts, bet tā bija pilnībā daļa no Eiropas mēroga tendences".

Es uzskatu, ka šie vārdi šobrīd ir joprojām aktuāli, kad Eiropas Savienība kopumā un tās atsevišķās valstis meklē Eiropai jaunu veidolu. Veidolu, kurā būs atspoguļotas tradicionālās Eiropas vērtības un kurš arī izskatīsies pamanāmi trešajā tūkstošgadē. Veidolu, kurš atbilstu Savienības moto "*In varietate concordia*", vienotības un tajā pašā laikā daudzveidības izpaušmei. Tieši tāpat kā 19. gadsimtā čehi iesaistās šajās debatēs kā jauna un maza dalībvalsts. Tomēr tieši tāpat kā toreiz mēs uzskatām sevi par lepno Eiropas valstu dižās saimes ilgi pastāvējušu daļu.

Turpmākajos sešos mēnešos mums būs iespēja pilnībā parādīt savu attieksmi pret Eiropas Savienības integrāciju. Čehijas prezidentūra ir gadā, kurš ir zīmīgs vairāku iemeslu dēļ. Šogad ir vēsturiski lielākās ES paplašināšanās 2004. gadā piektā gadadiena, kas bija simboliska un praktiska iepriekš sadalītā kontinenta atkalapvienošanas veiksmīgā procesa kulminācija, un šogad Eiropa atzīmē 20 gadus kopš dzelzs priekšvara krišanas, kas ļāva valstīm no bijušā padomju bloka atgriezties pie brīvības un demokrātijas.

2009. gadā būs arī pirmo tiešo vēlēšanu 30. gadadiena Eiropas Parlamentam, kuru jūs pārstāvat. No ES iestāžu trijstūra tas ir Parlaments, kuru mēs uzskatām par tiešās politiskās legimitātes avotu. Eiropas Parlaments ir vienīgā tieši ievēlētā ES struktūra un ar atkārtotiem aicinājumiem samazināt tā saukto "demokrātijas deficītu" tā ietekme desmitgadēs ir palielinājusies.

Visbeidzot, šis gads iezīmē 60 gadus kopš NATO dibināšanas, kas ir vissvarīgākā transatlantiskā aizsardzības aliance. Drošības līmenī NATO ir eiroatlantiskās saites pierādījums, kas apliecina mūsu Eiropas civilizācijas vērtību spēkā esamību abās okeāna pusēs.

2009. gads būs ne tikai nozīmīgu gadadienu gads, bet arī svarīgu un sarežģītu izaicinājumu gads. Mums ir jāturpina risināt institucionālos jautājumus. ES starptautiskā loma tiks pārbaudīta ne tikai ar joprojām neatrisināto konfliktu Gruzijā, bet arī ar jaunu spriedzes saasināšanos Tuvajos Austrumos. Visbeidzot, jautājums par energoapgādes drošību atkal prasa mums tam steidzami pievērst uzmanību. Papildus mūsu ieplānotajiem uzdevumiem mums tāpat kā Francijas prezidentūrai būs jāaskaras ar jauniem notikumiem. Turpmāki pārspringumi nekad nevar tikt izslēgti.

Prezidentvalsts nevar ietekmēt ES ilgtermiņa darba kārtību vai jaunu problēmu parādīšanos. Tas, ko tā var un kas tai ir jāietekmē, ir prezidentūras prioritāšu noteikšana un, kā ierasts, es plānoju šeit izklāstīt šīs prioritātes.

Mūsu galvenais ieguldījums ir bijis nodrošināt to, ka šīs prioritātes ne tikai parāda Čehijas viedokli, bet arī atspoguļo attīstības ES nepārtrauktību, kā arī atsevišķo dalībvalstu nostājas un idejas, un politiskās tendences. Tas ir bijis plašs un saskaņots uzdevums, nevis konfliktus izraisošs un vienpusējs. Pat ja, protams, ikvienam nav iespējams būt 100 % apmierinātam ar šīm prioritātēm, es uzskatu, ka jūs visi mūsu programmā varat atrast kaut ko, ar ko jūs varat solidarizēties.

Tajā pašā laikā es noteikti neslēpju to, ka Čehijai tāpat kā jebkurai citai dalībvalstij prezidentūra dod iespēju pievērst uzmanību jomām, kurās mūsu īpašā zinātība ļauj mums sniegt kaut kādu ieguldījumu Eiropā. Kuras ir šīs jomas?

Kā valsts, kura ir atkarīga no naftas un gāzes importa, un kā bijusī austrumu bloka valsts mēs ļoti labi apzināties energoapgādes drošības nozīmi kā priekšnoteikumu ne tikai ekonomiskajai labklājībai, bet arī brīvai un neatkarīgai ārpolitikai.

Kā jaunai dalībvalstij ar totalitārisma pieredzi mūsu dalība Kopienā mums nozīmē ļoti daudz un mēs uzskatām to par savu morālo pienākumu stiprināt sadarbību ar tiem, kuri ir atstāti ārpusē. Tieši tāpat kā Francija izmanto savu zinātību saistībā ar Vidusjūras reģionu mēs vēlamies pārliecināt ES par austrumu partnerības nozīmi.

Trešais ieguldījums, kuru es gribu pieminēt šajā saistībā, ir mūsu pieredze saistībā ar krīzi banku nozarē, kura mums bija 1990. gada beigās. Mēs varam veicināt pašreizējās debates ar mūsu ieteikumiem un mūsu ekspertiem. Finanšu iestāžu stabilizācijas rezultātā mēs pašlaik esam viena no retajām valstīm, kurai nevajadzēja ieguldīt nodokļu maksātāju naudu to banku glābšanā, kuras ir skārusi finanšu krīze.

Mūsu prezidentūras prioritātes atspoguļo Čehijas zinātību, ar tām ņem vērā ES attīstības nepārtrauktību un tās ir patiesībā ļoti atbilstošas pastāvošajām problēmām.

Kā jūs varbūt zināt, mūsu prezidentūras moto ir "Eiropa bez robežām". Es šim moto pievienotu apakšvirsrakstu "Noteikumu Eiropa". Šī vīzija iegūst jaunu nozīmi pašreizējā nemierīgajā politiskajā un ekonomiskajā situācijā. Mēs ticam, ka tikai tādai Eiropai, kura pilnībā izmanto savu ekonomisko, cilvēku un kultūras potenciālu, var būt pašai savs potenciāls ekonomiski un politiski globālajā konkurencē. Tā ir divkārt taisnība krīzes gadījumā.

Eiropas potenciāla attīstīšanu pilnībā kavē vairāki iekšējie šķēršļi, kuri mums ir jāmēģina novērst. Es domāju, piemēram, pēdējos atlikušos šķēršļus tam, lai visas dalībvalstis pilnībā izmantotu četras ES pamatbrīvības — nevajadzīgo administratīvo slogu uzņēmējiem vai savienojumu trūkumu starp enerģētikas tīkliem, kas ir šķērslis paaugstinātai energoapgādes drošībai un iekšējā enerģijas tirgus attīstībai.

No otras puses, Eiropa bez šķēršļiem nevar būt Eiropa bez noteikumiem un robežām. Iekšējo šķēršļu novēršanai ir jāiet roku rokā ar aizsardzību pret nelikumīgu darbību, kas apdraud eiropiešu drošību un intereses, jo īpaši intelektuālā īpašuma aizsardzības un nelegālās imigrācijas jomās. Tikai skaidri noteiktas robežas ļaus mums īstenot aktīvāku lomu ārējo šķēršļu novēršanā, piemēram, starptautiskajā tirdzniecībā, lai mēs varam labāk izmantot Eiropas Savienības valstu potenciālu un salīdzinošās priekšrocības.

Savas prezidentūras sešos mēnešos Čehija centīsies sasniegt šos vispārējos mērķus, īstenojot trīs galvenās programmas sadaļas, "Trīs Čehijas E": 1. Ekonomika, 2. Enerģētika, 3. Eiropas Savienība pasaulē. Nedaudz pārspīlējot, varētu teikt, ka šie trīs "E" gada sākumā ir pārveidoti par diviem "G". Gāze un Gazas sektors. Fizikā "E" nozīmē enerģiju un "G" ir gravitācijas paātrinājuma apzīmējums. Ikvienam, kuram ir vajadzīgs vingrinājums, attiecībā uz 2 "G" ir daudz darāmā.

Es uzreiz teikšu, ka es varētu stundām runāt par atsevišķām prioritātēm un uzdevumiem, bet svarīgāki par jebkuriem vārdiem ir Čehijas prezidentūras līdz šim sasniegtie rezultāti. Šodien ir 14. janvāris, kas nozīmē, ka mēs esam bijuši prezidentvalsts divas nedēļas. Šajā laikā mēs esam spējuši atrast politisku risinājumu sarežģītajai Krievijas gāzes problēmai un apspriest vienošanos starp abām šajā strīdā iesaistītajām pusēm. Mēs esam arī vadījuši Eiropas Savienības delegāciju Tuvo Austrumu konflikta reģionā. Šī delegācija pabeidza sarežģītu sarunu kārtu ar visām iesaistītajām pusēm un panāca pirmās sekmes humānās palīdzības koridora atvēršanā Gazas sektoram.

Tas viss ir noticis laikā, kad mēs esam saskārušies ar sarežģītu situāciju pašu valstī saistībā ar valdības pārgrupēšanos, un mēs tikām paļauti opozīcijas uzbrukumiem, kura bezatbildīgi grauj Čehijas ES prezidentūru un ir padarījuši valsts ārējo saistību izpildi atkarīgu no vietējā politiskā konflikta. Es domāju, ka rezultāti, kurus mēs esam sasnieguši par spīti tam, ir vairāk nekā pietiekama atbilde tām apšaubošajām balsīm, kuras teica, ka Čehija objektīvu un subjektīvu iemeslu dēļ nav piemērota ES vadības uzdevumam.

Tagad detalizētāk pievērsoties atsevišķām jomām:

Pirmais "E": ekonomika.

Čehijas prezidentūra galvenokārt uzstās uz to, lai pilnībā tiktu īstenoti 2008. gada novembra G20 augstākā līmeņa sanāksmes deklarācijas secinājumi un 2008. gada decembra Eiropas Savienības Padomes secinājumi. Saskaņā ar šiem secinājumiem priekšnosacījums panākumiem ir novērst pārmērīgu regulējumu un izvairīties no protekcionisma — citiem vārdiem, ievērot ES primāros tiesību aktus, pieņemtos noteikumus. ES nedrīkst norobežot sevi no pasaules, tieši pretēji, tai ir jācenšas panākt vislielāko iespējamo atvērtību pasaules tirdzniecībā un gūt maksimālu labumu no tās.

Šajā saistībā ļoti atbilstoši ir mana drauga *Joseph Daul* no PPE-DE grupas vārdi: "Pašreizējā ekonomiskā krīze nav kapitālisma sakāve, bet drīzāk politisko kļūdu un noteikumu finanšu tirgu pārraudzībai trūkuma rezultāts."

Galvenie uzdevumi būs direktīvas par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību pārskatīšana, sarunu pabeigšana par direktīvu, ar kuru regulē apdrošināšanu, par regulu par reitingu aģentūru darbību un par direktīvu par elektroniskās naudas iestādēm. Šī prezidentūra arī uzstās uz regulas par maksājumiem eiro pārskatīšanu, un, visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, uz ātru un pilnīgu Ekonomikas un finanšu lietu padomes ceļveža īstenošanu, kurš tika pieņemts, reaģējot uz krīzi finanšu tirgos. Tajā pašā laikā ir būtiski rūpīgi analizēt tās iespējas, kuras piedāvā pašlaik spēkā esošie tiesību akti, un pilnībā izmantot tās.

Tikai ekonomiski spēcīga un ietekmīga ES var spēt atrisināt svarīgus globālās politikas, drošības, tirdzniecības un vides jautājumus. Tāpēc prezidentūrai ir jānododas Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna realizācijai, ar uzsvāru uz tā iekļaušanu Lisabonas stratēģijas pamatā: pēc īstermiņa instrumentiem mūsu ekonomiku stiprināšanai tiks ieviesti instrumenti vidēja un ilgtermiņa strukturālajām reformām.

Šo svarīgo strukturālo reformu piemērs ir kopējā lauksaimniecības politika. Risinājums ir vienlīdzīgu nosacījumu noteikšana visām ES dalībvalstīm, veicot tiešos maksājumus, gan attiecībā uz izmaksātajām summām, gan uz maksājumu sistēmu (vēsturisko atšķirību novēršana, atsevišķo dalībvalstu lauksaimniecības daudzveidības ievērošana). Čehija vēlas iekļaut šo dimensiju debatēs par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni pēc 2013. gada.

Ilgtermiņā vislabākā aizsardzība pret nākotnes krīžu postošo ietekmi ir stiprināt ES konkurētspēju. Kā es esmu iepriekš minējis, runa ir par pilnīgu to četru pamatbrīvību, kuras ir ES pamatā, aizstāvēšanu un izmantošanu. Šīm brīvībām es pievienotu "piekto brīvību" — brīvu zināšanu apriti, kas ir kaut kas no atgriešanās pie tā viduslaiku universālisma, kuru es minēju.

Svarīgs faktors, lai uzlabotu konkurētspēju, ir regulējuma kvalitātes uzlabošana, tostarp arī tiesiskā sloga samazināšana, lai atvieglotu uzņēmējdarbību, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Čehija izvērs ļoti plašu darbību šajā jomā.

Ārējās tirdzniecības jomā prezidentūra koncentrējas uz diskusiju atsākšanu PTO. Šeit mēs lielu nozīmi piešķiram veiksmīgai Dohas Attīstības programmas (DAP) pabeigšanai. DAP ir centieni panākt pārredzamu tirdzniecības liberalizāciju daudzpusējā līmenī, kas radīs ilgtermiņa ieguvumus. Ja sarunas par DAP tiek atliktas, šī prezidentūra mēģinās sākt domāt par daudzpusējās tirdzniecības instrumentiem un atbalstīs diskusiju paplašināšanu saistībā ar citām PTO programmām.

Mēs nedrīkstam aizmirst ieguldījumus izglītībā, pētniecībā, attīstībā un inovācijās līdz ar nepieciešamību uzlabot normatīvo vidi un samazināt administratīvo slogu. Šajā saistībā es citēju Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā priekšsēdētāju *Martin Schulz*: "Eiropa nevar veiksmīgi konkurēt ar citiem pasaules reģioniem ar zemām algām un sociālajiem standartiem, bet ar tehnoloģiskajiem jauninājumiem, augstāku darba kvalitāti un tās cilvēku kompetenci un zināšanām". Es pilnībā atbalstu šo viedokli.

Otrais "E": enerģētika.

Otrā prioritāte tāpat kā pirmā prioritāte iekļaujas pašreizējo notikumu kontekstā. Es teiktu, ka pat steidzamākā un neatliekamākā veidā. Globālā krīze var novājināt Eiropu īstermiņā, bet enerģijas deficīts, kas mūs apdraud, nekavējoties un ilgtermiņā sagrautu ne tikai Eiropas Savienības ekonomiku, bet arī iznīdētu mūsu brīvību un drošību. Čehijas prezidentūra noteikti turpinās savus centienus nodrošināt drošu, konkurētspējīgu un ilgtspējīgu energoapgādi Eiropai.

Mēs vēlētos pievērsties trim aspektiem energoapgādes drošības jomā: pirmkārt, Otrā stratēģiskā enerģētikas pārskata, tostarp arī vidēja termiņa enerģijas pieprasījuma un energoapgādes ES analīzi, pabeigšanai un, pamatojoties uz to, atbilstošu infrastruktūras projektu noteikšanai. Otrkārt, direktīvas par jēlnaftas un naftas produktu obligātu rezervju uzturēšanu pabeigšanai, kur mēs atbalstām obligāto minimālo krājumu daudzuma palielināšanu no 90 līdz 120 dienām. Treškārt, Eiropas enerģētikas tīklu (TEN-E) pārveidošanai, šajā saistībā tiesību aktu kopums par energoapgādes drošību, kuru 2008. gada novembrī apstiprināja Komisija, arī ietver Zaļo grāmatu par Eiropas enerģētikas tīkliem. Ne mazāk svarīga ir infrastruktūras dalībvalstu teritorijā, tostarp arī pastāvošo pārrobežu savienojumu, nostiprināšana un jaunu enerģētikas tīklu savienojumu īstenošana. Mēs ceram, ka mums būs Eiropas Parlamenta atbalsts attiecībā uz visiem saistītajiem tiesību aktiem.

Protams, mēs esam arī ieinteresēti piegāžu un transporta maršrutu dažādošanā. Ir skaidrs, ka, piemēram, Nabuko gāzesvada celtniecība ir ļoti augstas prioritātes jautājums un atbalsts jaunu naftas vadu celtniecībai

ir tikpat svarīgs. Turklāt mums ir jāveic centieni, lai dažādotu enerģijas veidu kopumu, tostarp arī kodolenerģijas ražošanas atjaunošana un ieguldījumi jaunajās tehnoloģijās.

Kā piemēru mūsu spējai panākt energoapgādes drošību praksē, mēs norādītu uz vienošanos, kuru mēs, darbojoties kā starpnieks, esam panākuši par uzraudzības mehānisma izveidi Krievijas gāzes tranzītam. Mērķis bija atjaunot būtisko uzticību starp Krievijas Federāciju un Ukrainu un ieviest elementāru pārdzīšanu attiecībā uz šo jautājumu. Mēs esam spējuši panākt to, ka Krievija un Ukraina paraksta vienotu dokumentu, lai piegāžu atjaunošana ES kļūtu iespējama.

Tagad ES ir jāpieņem lēmumi un jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to, ka nākotnē šī krīze ar tās ietekmi uz dalībvalstīm neatkārtotos. Ir jāpalielina gāzes nozares pārdzīšana un ir jādažādo piegādes maršruti un piegādātāji. ES valstu enerģijas veidu kopums ir jādažādo. Mums ir nopietni jādomā par drošas kodolenerģijas ražošanas attīstīšanu. Ir ātri jāīsteno infrastruktūras celtniecība ES, lai nodrošinātu efektīvus savienojumus starp dalībvalstīm kā priekšnoteikumu efektīva gāzes tirgus izveidei.

Iekšējā tirgus un infrastruktūras jomā mums ir jāveic centieni panākt pārvades sistēmas operatoru efektīvu koordināciju, lai pabeigtu vienota iekšējā elektroenerģijas un gāzes tirgus izveidi un lai nodrošinātu, ka pārrāvumi pārvadē un transporta sistēmā tiek novērsti.

Attiecībā uz jautājumu par likumdošanas prioritātēm šajā jomā mēs vēlamies pabeigt trešo paketi par iekšējo enerģijas tirgu, kas nozīmē pabeigt pārskatīt divas direktīvas un divas regulas par elektroenerģiju un gāzi, kuru mērķis ir pabeigt elektroenerģijas un gāzes tirgus liberalizāciju. Mūsu mērķis arī ir pienācīgi ieviest šos noteikumus un izveidot aģentūru sadarbībai starp energoregulatoriem.

Vēl viena joma ir energoefektivitātes paaugstināšana, kuru Zviedrijas prezidentūra vēlas analizēt detalizētāk, tas nozīmē, ka Francijas, Čehijas un Zviedrijas prezidentvalstu trijotne būs aplūkojusi enerģijas jautājumu patiešām visaptveroši un no visām pusēm.

Lai gan šīs prioritātes nosaukums ir "Enerģētika", tā ir nedalāmi saistīta ar klimata aizsardzības politiku. Šajā jomā šī prezidentūra mēģinās panākt pasaules līmenī pieņemamu vienošanos par emisiju samazināšanas saistību noteikšanu pēc 2012. gada. Tas jo īpaši nozīmē panākt to, lai ASV, Indija un Ķīna sāktu rīkoties, un tas ļaus panākt plašu vienprātību starptautiskajā līmenī 2009. gada beigās Kopenhāgenā. Šādi vienprātībai ir arī jāatspoguļo pašreizējās tendences pasaules ekonomikā. Saistībā ar gaidāmo ekonomikas lejupslīdi un piegāžu krīzi būs īpaši svarīgi saskaņot vides, konkurētspējas un drošības prasības.

Gada sākums atgādināja mums par to, ka kā daļu no prioritātes "ES pasaulē" mums ir arī jāparedz neparedzēti steidzami uzdevumi. Jaunais spriedzes pieaugums starp Izraēlu un Hamas prasa ne tikai aktīvu pieeju no pašas ES, bet arī koordināciju ar svarīgiem globālajiem un reģionālajiem partneriem. Atkal ir apstiprinājies, ka miers nevar tikt panākts, kamēr Palestīna nesāks darboties kā pilntiesīga valsts, kura spēj nodrošināt likumību un kārtību savā teritorijā un drošību saviem kaimiņiem.

Šā iemesla dēļ papildus pašreizējiem diplomātiskajiem pasākumiem Eiropas Savienībai ir jāturpina tās centieni izveidot Palestīnas infrastruktūru, apmācot drošības spēkus un nostiprinot Palestīnas valdības autoritāti. Konflikta risināšanas procesā Čehijas prezidentūra vēlēšies izmantot savas labās attiecības ar Palestīnu un Izraēlu, bet ir skaidrs, ka bez savstarpējās uzticības ilgtermiņa miers Tuvajos Austrumos nav iespējams.

Es esmu jau pieminējis Austrumu partnerību. Gruzijas krīze parādīja, cik svarīgi ir, lai ES būtu stratēģija šim reģionam. Austrumu dimensijas padziļināšana Eiropas kaimiņattiecību politikā, stiprinot sadarbību ar šā reģiona valstīm (galvenokārt ar Ukrainu) un tāpat ar Kaukāza un Kaspijas jūras reģiona valstīm, ir ļoti svarīga ne tikai no morāles viedokļa, bet arī praktiski. Šī sadarbība ļaus mums dažādot mūsu ārējo tirdzniecību un enerģijas ražošanas izejvielu piegādes.

Attiecībā uz transatlantiskajām attiecībām ir skaidrs, ka, kamēr šīs attiecības nav nostiprinātās un attīstītas, ES nevar efektīvi īstenot savu lomu kā spēcīgs globāls spēlētājs tieši tāpat kā Amerikas Savienotās Valstis pašlaik nespēj īstenot šo lomu neatkarīgi. Ilgtermiņā mums varam gūt panākumus tikai tad, ja mēs strādājam kopā. Tāpēc Čehijas prezidentūra pievērsīs uzmanību intensīvam dialogam ar jaunās ASV administrācijas pārstāvjiem svarīgākajās ekonomikā, klimata un enerģētikas jomās un sadarbībai ar trešām valstīm (Pakistānu, Afganistānu, Krieviju, Tuvajiem Austrumiem).

Arī būtiski svarīga ES reputācijai pasaulē ir dalībvalstu ieņemtā nostāja, risinot sarunas par jaunu partnerattiecību nolīgumu ar Krieviju. Pēdējo gadu un jo īpaši pēdējo mēnešu notikumi izvirza vairākus jautājumus un uzsver nepieciešamību pēc vienotas pieejas no ES kopumā. Priekšnoteikumi tam ir Krievijas

izpratne un kopējas analīzes un tāpēc mēs atbalstām ekspertu sadarbību attiecībā uz Krieviju visā Eiropas Savienībā.

Čehijas prezidentūras laikā sarunas arī turpināsies par paplašināšanos, kas ietvertu Rietumbalkānu valstis un Turciju. Rietumbalkāni nedrīkst tikt aizmirsti mūsu ekonomisko problēmu un pašreizējo starptautisko krīžu dēļ. Horvātijas gadījumā prezidentūra darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šī valsts pēc iespējas drīzāk pievienojas ES. Horvātijas pozitīvais piemērs ir nepieciešamais nosacījums tam, lai saglabātu citu Rietumbalkānu valstu Eiropas perspektīvu. Mums noteikti darīsim visu iespējamo, lai atbalstītu viņu progresu Stabilizācijas un asociācijas procesā.

Kā daļu no šā projekta Čehijas prezidentūra ir arī gatava turpināt Eiropas kaimiņattiecību politikas dienviņu dimensijas attīstīšanu un attiecību uzlabošanu ar partnervalstīm. Tas ietver ES un Izraēlas attiecību nostiprināšanu un Tuvo Austrumu miera procesu kopumā — pašreizējie dramatiskie notikumi šajā reģionā nedrīkst mūs atturēt. Tieši pretēji, tie uzsvēr nepieciešamību atrast miermīlīgu risinājumu.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, prioritāte par Eiropu pasaulē ietver iekšējās drošības jomu. Tas ir tāpēc, ka pašreizējie draudi drošībai pēc savas būtības arvien vairāk skar iekšējo drošību. Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidošana ir ES kopējās intereses, kas skar visu tās pilsoņu dzīves. Šajā saistībā prezidentūra strādās pie turpmāka progressa panākšanas Šengenas sadarbībā, policijas un muitas dienestu sadarbībā un sadarbībā starp dalībvalstīm civillietās un krimināllietās.

Mēs apzināmies, ka mūsu prezidentūras beigās iezīmēs Eiropas Parlamenta vēlēšanas, intensīvāka politiskā atmosfēra un nepieciešamība pabeigt likumdošanas procesu izvēlētajiem tiesību aktiem tā, lai darbs pie tiem netiktu pārtraukts pirms to pabeigšanas. Mūsu darba kārtībā arī ir diskusiju sākšana par Eiropas Komisijas jaunu struktūru.

No Čehijas prezidentūras arī ir atkarīga debašu turpināšana ar Īriju par Lisabonas līguma likteni. Es esmu pārliecināts, ka šīs sarunas ir jāveic delikāti un ar cieņu pret Īrijas pilsoņu suverenitāti. Turklāt, ja referendums par Lisabonas līgumu būtu noticis Čehijā, visas pazīmes liecina, ka tas arī šajā valstī nebūtu apstiprināts. Ir nepieciešams atrast risinājumu, kuru spēš pieņemt īru vairākums. Tas arī bez šaubām mums palīdzēs mūsu iekšējās politiskajās debatēs.

Es sāku savu runu, minot to, ka Čehijas jautājums ir arī Eiropas jautājums. Iespējams, neviena cita valsts nav veltījusi tik daudz potenciāla, pūļu un laika debatēm par savu identitāti, kā to ir darījuši čehi. Tas, ko pašlaik pieredz Eiropas Savienība, savas struktūras un savas eksistences mērķa meklējumus, ir kaut kas, ko mēs zinām ļoti labi no mūsu pašu vēstures. Tāpēc mēs kā prezidentvalsts Kopienai piedāvājam savu divsimt gadu pieredzi, meklējot pašiem savu vēsturisko lomu, pašiem savu vietu Eiropas valstu saimē.

Čehijas saiti ar Eiropu pirms vairāk nekā septiņdesmit gadiem labi aprakstīja kritiķis un filozofs *František Václav Krejčí*: "Mēs nesaredzam Čehijas zemes kā "Eiropas centru" ģeogrāfiskajā nozīmē tik daudz kā kulturālajā un intelektuālajā nozīmē. Mēs esam pašā kontinenta centrālajā daļā, kur saplūst ietekmes no visām tā daļām, mēs jūtamies visu Eiropas valstu ieskauci, ja ne tiešā veidā, tad ar kultūras darbu tēlaino varu. Mēs to sakām tāpēc, ka mēs atrodamies intelektuālo strāvojumu krustcelēs, un no tā izriet, ka mūsu misija ir būt par starpniekiem un jo īpaši būt par starpniekiem starp austrumiem un rietumiem."

Es domāju, ka šie vārdi ir atklāsmē 2009. gada sākumā, kad uzdevums, ar kuru Čehija saskarsies turpmākajos sešos mēnešos, ir būt debašu Eiropas Savienībā vadītājam. Paldies jums par uzmanību!

Priekšsēdētājs. – Padomes priekšsēdētāj! Mēs vēlamies pateikties jums par jūsu viskonstruktīvāko, visplašāko ziņojumu un novēlēt jums visu labāko jūsu prezidentūrai!

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! 2009. gada pirmās dienas nerada nekādas šaubas. Turpmākie seši mēneši pakļaus Eiropas Savienību pārbaudījumam. Eiropai būs jāpierāda sava apņēmība palīdzēt saviem pilsoņiem, darba ņēmējiem un uzņēmumiem stāties pretī un pārvarēt ekonomisko krīzi. Eiropai būs jāpierāda sava solidaritāte ārkārtas situācijās, kā, piemēram, pēkšņajā gāzes piegādes pārtraukšanā, ko mēs pieredzam pašlaik. Eiropa būs jāparāda sava spēja izmantot visu tās ārējo ietekmi, lai atrisinātu tik mieram pasaulē draudīgus starptautiskos konfliktus, cik pašlaik ir Gazas konflikts.

Ciešā sadarbībā ar Čehijas prezidentūru — un es vēlētos sveikt ministru prezidentu *Topolánek* un visu viņa komandu, es vēlu viņiem veiksmi Padomes vadībā un vēlreiz es vēlos paust savu pilnīgu pārliecību par Čehijas spēju pildīt šo ļoti svarīgo lomu — ciešā sadarbībā ar pēdējo un Eiropas Savienību Komisija centīsies parādīt, ka Savienībai ir pa spēkam šis uzdevums. Kopā mēs šajos sešos mēnešos varam parādīt Eiropas iedzīvotājiem,

kāpēc Eiropas Savienība mūsdienās ir tik ļoti svarīga. Mēs varam viņiem parādīt, kāpēc tas ir tieši viņu interesēs paust savu viedokli, ievēlot Eiropas Parlamenta deputātus, kuri būs nākamajā Eiropas Parlamentā. Parādīsim mūsu līdzpilsoņiem, kāpēc Eiropai ir vajadzīgs palielināt demokrātiju un efektivitāti, ko paredz ar Lisabonas līgumu, un kāpēc tai ir jāgūst labums no šā līguma, un arī parādīsim viņiem, kāpēc tagad vairāk nekā jebkad mums ir vajadzīgs Lisabonas līgums, kuram ir visu mūsu dalībvalstu atbalsts.

Mums ir stabils pamats, no kura sākt. 2008. gadā Savienība pierādīja, ka tā spēja pieņemt grūtus lēmumus, ar kuriem mūsu sabiedrībai uzliek saistības daudziem gadiem. Enerģētikas un klimata pārmaiņu dokumentu pakete skaidri parāda tālredzīgas un apņēmīgas Eiropas politisko gribu. Ar šo paketi mēs spējam spert soļus ceļā uz tālejošas starptautiskās vienošanās panākšanu decembrī. 2008. gadā Savienība arī pierādīja savu spēju pielāgoties pārmaiņām. Tā ātri atrada līdzekļus, lai reaģētu uz finanšu krīzi, un tā ļoti ātri panāca vienošanos par atveseļošanas plānu, lai nekavējoties stimulētu Eiropas Savienības ekonomiku. Es pie šā jautājuma atgriezšos.

Savienība arī sāk 2009. gadu pārliecināta par savas starptautiskās reputācijas spēku. Tā bija pirmā, kura bija gatava palīdzēt atrisināt tādus konfliktus kā konflikts starp Krieviju un Gruziju, tā nemazinās savus centienus palīdzēt vienoties pusēm tādā konfliktā kā Gazā, un faktiski tas ir pateicoties Eiropas Savienībai, ka vismaz ir atvērti humānās palīdzības koridori, lai palīdzētu Palestīnas iedzīvotājiem.

Eiropas Savienība ir arī rosinājusi tos rīcības virzienus, kurus ir turpinājis īstenot G20, lai novērstu ekonomisko krīzi. Tā ir atkārtoti apstiprinājusi, ka ir apņēmusies darīt visu iespējamo, lai atvērtu tirgus un jo īpaši lai pabeigtu Dohas procesu attīstībai un tirdzniecībai, kā arī lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, kurus nedrīkst apšaubīt krīzes bardzības dēļ. Eiropai ir arī jāturpina darīt visu, kas ir tās spēkos, lai risinātu mūsdienu problēmas, un es uzskatu, ka mums ir iemesls būt pārliecinātiem.

Šā gada laikā Komisija gatavojas turpināt darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka mēs nepazaudējam to impulsu, kuru mēs ieguvām Vašingtonā G20 augstākā līmeņa sanāksmē. Mēs uzskatām, ka ir svarīgi turpināt novērst visus šķēršļus globālās finanšu sistēmas reformai, un mums ir īpaša izdevība ar G20 augstākā līmeņa sanāksmes Londonā starpniecību. Eiropas Savienībai ir jābūt vienotai nostājai Londonā un jāturpina uzņemties iniciatīvu saistībā ar globālās finanšu sistēmas reformēšanu.

Komisija šogad turpinās ierosināt svarīgas iniciatīvas, piemēram, lai labāk regulētu to veidu, kādā darbojas finanšu tirgi, uzsāktu jaunu rīcības programmu tiesiskuma, brīvības un drošības jomā un ierosinātu jaunus pasākumus, lai pielāgotos klimata pārmaiņām. Mēs sagatavosim mūsu priekšlikumus, ņemot vērā budžeta pārskatīšanu. Turklāt mēs pievērsīsim īpašu uzmanību ekonomiskās un sociālās situācijas attīstības tendencēm un veiksīm visus nepieciešamos pasākumus. Dāmas un kungi, jūs joprojām izskatāt dažus ļoti svarīgus priekšlikumus. Mēs ceram, ka tos būs iespējams pieņemt līdz Parlamenta sasaukuma beigām un tas ir jo īpaši pateicoties Čehijas prezidentūras paustajai apņēmībai. Konkrētāk ar to es domāju priekšlikumus saistībā ar ekonomisko un finanšu krīzi, tiesību aktu kopumu sociālajā jomā, iekšējo enerģijas tirgu — ar kuru saistītie pašreizējie notikumi ir izrādījušies tik ļoti svarīgi — un arī saistībā ar telekomunikāciju paketi un autoceļu transportu.

Šodien es savās piezīmēs pievērsīšos enerģētikai un ekonomikai. Tieši šajās jomās Eiropas pilsoņi šogad jutīs vislielāko spiedienu. Un tieši šajās jomās Eiropas Savienības apņēmīga, efektīva rīcība var radīt reālas pārmaiņas.

Jautājums, kurš prasa steidzamu un stingru Eiropas Savienības uzmanību, ir gāze, kur, nepieļaujot nekādas kļūdas no Eiropas Savienības puses, mums ir bijis jāiesaistās konfliktā starp Krieviju un Ukrainu par gāzes tranzītu. Īsumā, pašreizējā situācija ir gan nepieņemama un gan neiedomājama. Nepieņemama, jo Eiropas Savienības patērētājiem dažās dalībvalstīs joprojām nav gāzes pēc nedēļas bez piegādēm. Neiedomājama, jo mēs nonākam šajā situācijā dienu pēc tam, kad bija parakstīts svarīgs nolīgums augstāko amatpersonu līmenī ar garantijām no Krievijas un Ukrainas vadītājiem, ka viņi īstenos šo nolīgumu un ļaus gāzei tikt piegādātai.

Bez kritizējošiem nolūkiem ir objektīvs fakts: Krievija un Ukraina parāda, ka tās nespēj pildīt savas saistības pret dažām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Fakts ir, ka *Gazprom* un *Naftogas* nespēj pildīt savus pienākumus pret Eiropas Savienības patērētājiem.

Es vēlētos nodot ļoti skaidru vēstījumu Maskavai un Kijevai. Ja nolīgums, kuru finansē Eiropas Savienība, netiks steidzami ievērots, Komisija ieteiks Eiropas Savienības uzņēmumiem vērsties ar šo lietu tiesās un aicinās dalībvalstis iesaistīties saskaņotā rīcībā, lai atrastu energoapgādes un tranzīta alternatīvus veidus.

(Aplausi)

Mēs ļoti drīz redzēsim, vai ir tehniska kļūme vai arī nav nekādas politiskās gribas ievērot šo nolīgumu. Es norādišu šādu lietu. Ja nolīgums nav ievērots, tas nozīmē, ka Krievija un Ukraina vairs nevar tikt uzskatītas par uzticamām partnerēm Eiropas Savienībai energoapgādes jautājumos.

(Aplausi)

Katrā ziņā Komisija nāks klajā ar turpmākiem priekšlikumiem, lai uzlabotu energoapgādes drošību Eiropā, pēc mūsu pagājušā novembra stratēģiskā enerģētikas pārskata.

Klimata un enerģētikas dokumentu paketes īstenošana un neiztērētās naudas 5 miljardu eiro apmērā no Kopienas budžeta izmantošana enerģētikas tīklu starpsavienojumiem arī būs svarīga un es vēlētos pateikties Čehijas prezidentūrai par tās atbalstu šīs apņemšanās, kuru pauda augstākajā līmenī pēdējā Eiropadomes sanāsmē, izpildei. Eiropai ir jārikojas tagad, lai izvairītos no turpmākas šāda veida situācijas atkārtošānās.

Tagad ļaujiet man paplašināt apskatāmo tematu loku un aplūkot ekonomiku. Visas pazīmes liecina, ka ekonomiskais klimats turpina pasliktināties. Bezdarbs pieaug. Ražošanas rādītāji turpina kristies. Situācija tikai pasliktināsies pirms kļūs labāka. Mēs nedrīkstam slēpt šīs situācijas nopietnību, bet mēs nedrīkstam būt negatīvi un fatalistiski. Mēs esam izstrādājuši pareizas stratēģijas, lai pārvarētu šo krīzi. Mēs varam mazināt tās ietekmi uz vismazāk aizsargātajiem mūsu sabiedrībā un mēs pašlaik varam pieņemt lēmumus, kuri mums ļoti noderēs, kad mēs izklūsim no šīs krīzes, un mēs ceram, ka mēs izklūsim no šīs krīzes.

Galvenajai prioritātei nākamajām nedēļām ir jābūt kopīgam darbam, lai pārvērstu mūsu nodomus par realitāti. Atveseļošanas plāns, kuru ierosinājusi Komisija un atbalstījusi Eiropas Savienības Padome, ir pareizā atbilde. Tas nodrošina pietiekami lielu stimulu, lai tam būtu ietekme katrā dalībvalstī: aptuveni 1,5 % no Eiropas Savienības IKP ir ievērojama naudas summa, ja tā ir izmantota lietderīgi.

Tā nolūks ir maksimāla efektivitāte, vienlaikus sasniedzot divus mērķus: Eiropas Savienības ekonomikas dzīvotspēju ilgtermiņā un konkurētspēju, kā arī nepieciešamību pēc īstermiņa stimula, lai apturētu lejupslīdi. Ir atzīts, ka tā nav abstrakta diskusija par ekonomikas jautājumiem, bet krīze, kura ietekmē eiropiešus, viņu iztikas līdzekļus un viņu labklājību. Šīs krīzes sociālās sekas ir jārisina tiešā veidā.

Visbeidzot, tajā pēc iespējas efektīvāk izmantota Eiropas dimensija ar atbilstošas koordinācijas palīdzību, lai nodrošinātu, ka pasākumiem vienā dalībvalstī ir pozitīva ietekme citās dalībvalstīs un tie rada pozitīvu mijiedarbību.

Lai īstenotu šo programmu, mums ir nepieciešama aktīva prezidentūras iesaistīšanās, atsevišķo dalībvalstu un Padomes atbalsts, kā arī nepārprotama šā Parlamenta iesaiste. Tas jo īpaši nozīmē ātru vienošanos par juridiskajiem priekšlikumiem paketē, sākot no struktūrfondu izmantošanas pārtrisināšanas līdz pārskatītajam Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam, un vienošanos par 5 miljardu eiro no neizlietotajiem piešķirumiem izlietošanu stratēģiskiem projektiem, īpašu uzmanību pievēršot enerģētikai un enerģētikas tīklu starpsavienojumiem. Krievijas un Ukrainas krīze ir skaidrāk parādījusi to, ka nepilnību novēršana mūsu energoinfrastruktūrā dos stratēģisku ieguvumu visai Eiropai. Tas nozīmē tā plāna, lai dotu mūsu ekonomikai stimulu aptuveni 200 miljardu eiro apmērā, efektīvu īstenošanu. Un, protams, tas nozīmē pārraudzīt šo situāciju, jo, kā jūs sapratīsiet, šī situācija var attīstīties.

Kad mēs veicam šos īstermiņa pasākumus, mēs nedrīkstam pazaudēt ilgtermiņa perspektīvu. Mēs varam vislabāk strādāt tad, ja mēs balstāmies uz dažiem no tiem panākumiem, kuri ir Eiropas labklājības pamatā, piemēram, iekšējais tirgus. Čehijas prezidentūras moto "Eiropa bez barjerām" patiešām ir svarīgs un iedvesmojošs vēstījums, bet, kā minēja ministru prezidents *Topolánek*, ļaujiet man arī uzsvērt, ka Eiropai bez barjerām ir vajadzīgi noteikumi — Eiropas Savienības noteikumi. Noteikumi, lai dalībvalstīm un uzņēmējiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus. Noteikumi, lai nodrošinātu, ka ieguvumi no Eiropas Savienības integrācijas tiek sadalīti starp mūsu pilsoņiem. Noteikumi, lai nodrošinātu mūsu iekārtas ilgtspējību ilgtermiņā.

Mēs šajā virzienā cieši sadarbosimies ar prezidentūru un ar šo Parlamentu, jo Eiropa, kuru mēs vēlamies un kura mums ir vajadzīga, ir tāda Eiropa, kura apvieno brīvību, solidaritāti un drošību visu Eiropas iedzīvotāju interesēs.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tikai nupat pārņemot prezidentūru, Čehijas prezidentūra ir saskārusies ar ievērojamām grūtībām un tai ir uzticēts smagais uzdevums pārvaldīt trīs lielākās krīzes:

ekonomiskās un sociālās krīzes turpināšanos, gāzes krīzi, kas rada konfliktu starp Krieviju un Ukrainu un nopietni ietekmē Savienību un tās kaimiņvalstis, un vēl viena kara izcelšanos Tuvajos Austrumos.

Saskaroties ar šīm problēmām, vienīgā nostāja, kuru mūsu valstis var ieņemt, ir apvienot spēkus, izrādīt solidaritāti un veikt gan saskaņotu, gan apņēmīgu rīcību.

Man ir prieks atzīmēt to, ka Čehijas prezidentūra ciešā sadarbībā ar Eiropas Komisiju ir rīkojusies ātri un vienoti enerģijas krīzē, kura izraisīja savstarpēju konfliktu starp Kijevu un Maskavu. Lai gan risinājums vēl nav atrasts, mēs nevaram pieņemt to, ka tiekam turēti par ķīlniekiem, mums ir stingri jārikojas. Jums ir taisnība, *Topolánek* kungs un *Barroso* kungs. Iekļaujot enerģētiku kā vienu no savām trim galvenajām prioritātēm, Čehijas prezidentūra pilnībā izprata to, kas būs viens no Eiropas galvenajiem izaicinājumiem nākamajos gados, proti, mūsu neatkarība enerģētikas jomā un nepieciešamā mūsu energoresursu diversifikācija.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa tāpat kā visi Eiropas Savienības pilsoņi ir ārkārtīgi noraizējusies par šo konfliktu un par apdraudējumu, ko tas rada Eiropas Savienības valstīm kopumā. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka ES dalībvalstis tiek turētas par ķīlniecēm šajā konfliktā, un tas vēlreiz parāda to, ka steidzami vajadzīga vienošanās par Eiropas enerģētikas politiku. Tāpēc mums ir nopietni jāapsver tie veidi, kā samazināt mūsu atkarību, un jāveic pasākumi, lai īstenotu enerģijas dažādu veidu kopumus.

Dāmas un kungi! Pašreizējā situācija Tuvajos Austrumos arī noved mūs atpakaļ pie nepieciešamības uzņemties mūsu pienākumus starptautiskajā līmenī. Jā, Eiropa ir pasaules lielākā humānās palīdzības donore — mēs ar to varam lepoties un tam ir jāturpinās —, bet tā nav viena pati humānā palīdzība, kura atrisinās konfliktu starp izraēliešiem un palestīniešiem.

Eiropai ir vajadzīga spēcīga, skaidri pausta politiskā griba, tāda griba, kurai ir pietiekami cilvēkresursi, militārie un finanšu resursi, lai padarītu to par uzticamu partneri starptautiskajā mērogā. Kāpēc pasaule nenovērs skatienu no *Barack Obama*? Tāpēc, ka Eiropa vēl nespēj nākt klajā ar savu vīziju, ideāliem un zināšanām. Eiropa ir kritizējusi un pareizi kritizējusi pašreizējās ASV administrācijas vienpusējību, un, ja, kā es ceru, situācija mainīsies līdz ar jauno Baltā nama iemītnieku, vai mēs esam gatavi nodrošināt savu ieguldījumu daudzpusējo attiecību jomā? Vai mēs esam gatavi izmantot militāros resursus, lai nevis sāktu karotu, bet nodrošinātu mieru? Vai mēs esam gatavi atvēlēt budžeta resursus, kuri nepieciešami, lai sniegtu mums iespēju īstenot savu politiku?

Topolánek kungs! Jūs pareizi esat noteicis Savienības ārējās attiecības par vienu no jūsu prioritātēm. Pašreizējie notikumi nodrošina daudzus piemērus tai steidzamībai, ar kādu šis temats ir jāaplūko, neatkarīgi no tā, vai tas attiecas uz attiecībām ar Krieviju, Amerikas Savienotajām Valstīm, Tuvajiem Austrumiem, nemaz nerunājot par attiecībām ar Vidusjūras, Balkānu reģionu, Āfriku vai jaunajām tirgus ekonomikas valstīm. Eiropas iedzīvotāji sagaida, ka Eiropa realizēs savu ietekmi starptautiskā mērogā, visas aptaujas to ir parādījušas gadiem ilgi. Kāpēc gaidīt?

Visbeidzot, Padomes prezidentūrai būs jātiek galā ar ekonomisko un sociālo krīzi, pārtraugot dalībvalstu atveseļošanas plānu īstenošanu un vadot Eiropas Savienību G20 augstākā līmeņa sanāksmē, kas aprīlī notiks Londonā. Mēs aicinām Čehijas prezidentūru strādāt kopīgi ar Eiropas Komisiju, lai noteiktu un ieviestu kopā ar mūsu starptautiskajiem partneriem uzņēmējiem piemērojamus noteikumus.

Eiropas Savienībai ir jāaizsargā savs sociālais modelis, sociālā tirgus ekonomika un jāveicina tai sistēmai, kura dominē mūsu valstīs, līdzīgas tirgus uzraudzības sistēmas ieviešana pasaules finanšu tirgos. Eiropai ir jābūt saliedētai un apņēmīgai finanšu krīzes un arī ekonomiskās krīzes pārvaldīšanā.

Mēs rēķināmies ar jums, *Topolánek* kungs, ar jūsu prezidentūru, parādīt sparu un vadīt Eiropu šajā grūtajā posmā.

(Aplausi)

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ministru prezident *Topolánek*, jūs vadāt pašreizējā Eiropas Parlamenta sasaukuma pēdējo Padomes prezidentūru. Šis Parlamenta sasaukums sākās ar Nīderlandes prezidentūru, kuru vadīja *Balkenende* kungs, un neviens neatceras, ko viņš šeit teica un ko mēs atbildējām. Tāpēc tas, ko mēs pašlaik kopā apspriežam un sasniedzam turpmākajos piecos vai sešos mēnešos, būs būtisks priekšnosacījums augstai vēlēšanu aktivitātei Eiropas Savienības vēlēšanās. Ja cilvēki redz, ka mēs — Prezidentūra, Parlaments un Komisija — esam sanākuši kopā un veiksmīgi risinājuši tās problēmas, ar

kurām mēs saskaramies krīzes situācijā, es esmu pārliecināts, ka tas radīs pamatā pozitīvu un konstruktīvu noskaņojumu pirms Eiropas Savienības vēlēšanām.

Tāpēc mēs, Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā, esam ieinteresēti jūsu prezidentūras panākumos. Man bija zināmas šaubas pirmajās prezidentūras dienās, kad *Schwarzenberg* kungs teica, ka Izraēla izmanto savas tiesības uz paš aizsardzību, un pieslēgās vienai pusei laika posmā, kad Eiropas Savienība bija vajadzīga kā starpniece. Viņš mainīja savu nostāju, kas ir labi. *Topolánek* kungs, jūs pats teicāt, ka "mēs nebūsim starpnieki gāzes konfliktā". Jūs tagad esat to izlabojis.

Bija dažas sākotnējās problēmas, bet tagad tās ir pārvarētas, kas ir labi. Ja ar sākotnējām šaubām — un es vēlētos uzsvērt to, ka *Barroso* kungam bija taisnība par šo lietu — tagad faktiski panāk to, ka jūsu darbība dod pozitīvus rezultātus, jums būs viss iespējamais mūsu grupas atbalsts. Tas arī attiecas uz runu, kuru jūs šorīt šeit teicāt, kurā mēs visi klausījāties un uzklusījām ar lielu labvēlību un arī ar pārliecības sajūtu par turpmākajiem pāris mēnešiem.

Es vēlētos pievērsties vienam no tiem jautājumiem, kurus jūs izvirzījāt. Jūs citējāt manu draugu *Daul* kungu — gudru cilvēku, bet šajā gadījumā viņš kļūdījās —, kurš šeit teica, ka finanšu krīze nav kapitālisma sakāve. Tā ir taisnība, ka tā nav sakāvusi kapitālismu — par nelaimi tas joprojām pastāv —, bet tā ir sakāvusi kapitālistus, kuri gadiem ilgi mums teica, ka mums nav vajadzīgi noteikumi, jo tirgus regulēs sevi pats, regulēs lietas pats. Šie kapitālisti ir cietuši sakāvi un kad jūs — kurš līdz šim esat pievērsies to cilvēku politikai, kuri teica, ka mums nav vajadzīgi noteikumi, līdzīgai politikai — šorīt sakāt šim Parlamentam, ka mums ir vajadzīga noteikumu Eiropa, es varu tikai piekrist: mums tiešām ir vajadzīgs vairāk noteikumu, lai pārvaldītu, pārvarētu šo finanšu krīzi. *Topolánek* kungs, es vēlos sirsnīgi jūs sveikt Eiropas regulatoru klubā — šķiet, ka arī jūs savu mācību esat guvis.

(Aplausi)

Ministru prezident, šis ir izšķirošs laika posms starptautiskajā politikā. Ja Eiropas Savienība vēlas uzņemties to globālo lomu, kuru aprakstīja Komisijas priekšsēdētājs, tostarp arī energoapgādes drošības vai Gazas konflikta jautājumos, tā nevar ļaut sev sadalīties, mums ir vajadzīga 27 valstu Savienība kā spēcīgs ekonomiskais un politiskais bloks. Tikai tad, ja mēs neļaujam sev tikt sašķeltiem, mēs būsīm stipri. Galu galā pārējo priekšrocība ir tā, ka viņi var vienmēr cerēt uz to, ka eiropiešiem nebūs vienprātības. *Karel Schwarzenberg* saka, ka Izraēla rīkojas paš aizsardzības nolūkos, kamēr *Louis Michel* saka, ka šī valsts pārkāpj starptautisko tiesību normas. Ja tāda ir Eiropas Savienība, nav nekādas vajadzības risināt sarunas ar to.

Ja Krievija vai Ukraina uzskata, ka viena puse Eiropas ir viņu pusē un otra otrā pusē, mēs neesam stipri. Tomēr mēs esam stipri, ja mums ir spēcīgs līguma pamats, kuru nodrošina ar Lisabonas līgumu. Ja šo līgumu jūsu prezidentūras laikā ratificētu jūsu valdība — kura, protams, ir pietiekami sodīta, ņemot vērā jūsu valsts prezidentu —, tas nodotu spēcīgu signālu par to, ka Eiropa ir stipra.

(Aplausi)

Prāgas pils ir *Václav Klaus* rezidence, kurš uzrunās mūs februārī, kad viņš ieradīsies Briselē. Prāgas pils bija arī *Charles IV* rezidence, kā minēja ministru prezidents. *Charles IV* uzbūvēja Zelta ceļu no Prāgas uz Nirnbergu, kas viņa laikā bija milzīgs varoņdarbs, un kurš bija paredzēts tam, lai savienotu cilvēkus un valstis. Pirms viņš kļuva par Vācijas imperatoru ar rezidenci Prāgā *Charles IV* bija Luksemburgas hercogs. Tāpēc šis laika posms Prāgas pilī bija patiešām eiropeisks. Cerēsim, ka Prāgas pilī drīz būs atkal kāds tikpat eiropeisks.

(Aplausi)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs! Savas grupas vārdā es sveicu Padomes priekšsēdētāju. Mēs vēlam jums veiksmi, Priekšsēdētāja kungs!

Kāds ievērojams čehs reiz teica: "Es vairs neesmu iesācējs: no manis tiek sagaidīti iesisti vārti, gūt punktus ir mans darbs". Labi, kas attiecās uz *Milan Baroš*, attiecas arī uz jums un jūsu ministriem. Jūsu darba programma iezīmē šos mērķus.

Attiecībā uz ekonomiku jūs esat minējis, ka šķēršļi tirgum — iekšējam un ārējam — ir jāsamazina un ka Eiropas atbilde lejupslīdei nedrīkst būt tikai Keinsa ekonomikas teorijā minētā tērēšana, bet, ka mums ir jācensas panākt godīgāku konkurenci, tirdzniecības liberalizāciju un brīvāku cilvēku pārvietošanos un preču apriti pāri dalībvalstu robežām.

Eiropas pilsoņiem šie ir grūti laiki. Jūsu metode tiks apstrīdēta, bet to neapstrīdēs liberāļi un demokrāti. Jo Čehijas — un tik daudzu citu valstu — pieredze pierāda tirgu spēku cilvēku izklūšanā no nabadzības.

Attiecībā uz enerģētiku, jums ir taisnība, cenšoties sasniegt Stratēģiskā enerģētikas pārskata mērķus, bet šis pārskats un mūsu klimata pārmaiņu mērķi nedrīkst būt mūsu centienu galējā robeža, drīzāk atspēriena punkts lielākiem un zaļākiem augstumiem, lai paātrinātu Eiropas pāreju no fosilā kurināmā uz atjaunojamiem enerģijas avotiem, un izbeigtu mūsu pilnīgo atkarību enerģētikas jomā.

Pašlaik mūsu monitori ir bloķēti no Ukrainas nosūtīšanas centriem. Krievija apgalvo, ka tā nevar eksportēt gāzi, jo Ukraina to netransportēs, un Ukraina apgalvo, ka tai nav gāzes, ko eksportēt, jo krievi ir novirzījuši tranzīta maršrutu. Tikmēr cieš rūpniecības nozare Austrumeiropā un Centrāleiropā, daži cilvēki salst savās mājās un notiek virzība uz to, lai no jauna atvērtu kodolreaktorus, kurus mūsu Savienība atzina par nedrošiem.

Tas nav funkcionējošs enerģijas tirgus. Tas ir sižets no *Marx Brothers* filmas: "Nakts aukstumā" — vai, drīzāk, divpadsmit nakts un pārējās. Tāpēc beidziet runāt par iekšējo enerģijas tirgu un atjaunojamās enerģijas ražošanas attīstīšanu: izmantojiet savas prezidentūras pilnvaras, lai nodrošinātu nepieciešamo ieguldījumu.

Attiecībā uz Eiropas Savienību pasaulē mēs atzinīgi vērtējam jūsu prezidentūras centienus. Eiropai ir jābūt vadošai lomai konfliktu risināšanā, attīstības atbalstīšanā un cilvēktiesību veicināšanā.

Bet, ja jūs patiešām mēģināt palielināt ES spēju rīkoties, kāpēc jūs atkal esat aizkavējies Lisabonas līguma ratifikāciju? Ja jūs vēlaties novērst ieroču izplatīšanu, kāpēc jūs būvējat ballistisko raķešu aizsardzības sistēmu uz Eiropas zemes?

(Aplausi)

Un, ja jūs vēlaties mieru Tuvajos Austrumos, kāpēc atļaut, ka Eiropu izsmej tik daudzas dažādas miera misijas?

Tā kā Gazā notikumi attīstās, daudziem no mums kļūst grūtāk palikt malā. Šis Parlaments nekad nevienosies par kopēju nostāju, ja mēs mēģinām precīzi noteikt vainas pakāpi, bet vainot var abas puses, atmaskot vardarbību un aicināt nekavējoties noslēgt pamieru.

Nav nekāda attaisnojuma Hamas raķešu uzbrukumiem, bet arī ne blīva inerta metāla sprāgstvielu izmantošanai, lai sakopļotu civiliedzīvotājus.

Jūsu prezidentūras sauklis ir "Eiropa bez barjerām". Varbūt tā autors bija domājis to veco čehu sakāmvārdu: "Aizsargā sevi nevis ar žogiem, bet ar savu draugu palīdzību".

Padomes priekšsēdētāj, mēs, jūsu Eiropas līdzpilsoņi, esam jūsu draugi. Jūsu valsts prezidents pielīdzināja Eiropas Savienību Padomju Savienībai. Labi, mēs nenoklausāties privātas diskusijas, kā viņš to izdarīja šā Parlamenta deputātiem.

Viņš, kurš vēlas nepārkāpt robežu, var brīvi to darīt. Bet šī ir draugu — draugu, līdzinieku un partneru Savienība.

Jūsu prezidentūras mērķi ir drosmīgi. Mēs tos atbalstām. Palieciet pie šiem mērķiem un mēs paliksim ar jums.

(Aplausi)

Brian Crowley, *UEN grupas vārdā*. — (GA) Priekšsēdētāja kungs! Ir jāveicina labākas politiskās un ekonomiskās attiecības starp Eiropas Savienību un Ameriku. Es ceru, ka Čehijas prezidentūra tam pievērsīsies nākamajos mēnešos. Amerikai nākamnedēļ būs jauns prezidents un mums visiem priekšā ir galvenie izaicinājumi. Mums, protams, ir drīz jāregulē finanšu tirgi.

— Padomes priekšsēdētāj! Mēs sveicam jūs šodien šajā Parlamentā, mēs jo īpaši sveicam Čehijas prezidentūru, lai pārņemtu Eiropas Savienības vadību šajā ļoti izšķirošajā laika posmā. Manas grupas, Nāciju Eiropas grupas, vārdā mēs arī piedāvājam savu atbalstu jūsu programmai, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienībai, kā arī dalībvalstīm Eiropas Savienībā ir skaidra un spēcīgāka nostāja.

Daudzi kolēģi jau ir izteikušies attiecībā uz pašreizējām vairākām krīzēm un sākumā es vēlos paust cieņu gan jūsu prezidentūrai, gan priekšsēdētājam *Barroso* par izšķirošajiem pasākumiem, kuri tika veikti, kad Eiropas Savienībai radās problēma saistībā ar gāzes piegādes pārtraukšanu, un ne tikai tāpēc, ka mēs noteicām vainas pakāpi, bet tāpēc, ka mēs nekavējoties iejaucāties sociālajā, ekonomiskajā un politiskajā līmenī, lai panāktu to, ka abas puses sāk sarunas viena ar otru par to, kur tās ir kļūdījušās iepriekš.

Tāpēc ir svarīgi šīs prezidentūras laikā tagad attīstīt šo ideju par partnerību ar austrumiem, ka mēs lūkojamies uz austrumiem un Balkāniem, jo šobrīd tās ir izplūdušas kontūras Eiropas Savienībā, ne tikai politiskās nestabilitātes dēļ, bet arī mūsu savstarpējās atkarības no enerģijas un saimnieciskās darbības dēļ.

Visbeidzot, tāpēc, ka runai paredzētais laiks ir tik īss, jūs runājat par piekto brīvību — par zināšanu aprites brīvību. Šīs zināšanas var sniegt mums tos līdzekļus, kuri mums pašlaik ir vajadzīgi, lai palīdzētu mums sasniegt iespējamo inovāciju, pētniecības un prasmju attīstību. Ar jūsu paša totalitārisma, brīvības un izcilības izglītībā un inovācijās vēstures — individuālajā līmenī, kā arī valsts — starpniecību mēs tagad raugāties uz jums, lai rādītu mums nākamo soli tajā virzienā, kurā Eiropas Savienībai ir jāvirzās.

Ļaujiet man noslēgt savu runu, īsi citējot *John F. Kennedy*, kurš savā inaugurācijas runā teica. "Mēs šodien stāvam jaunas robežas malā. Bet šī jaunā robeža, par kuru es runāju, nav solījumi — tie ir pārbaudījumi". Es zinu, ka jūs spējat izturēt šos pārbaudījumus.

Monica Frassoni, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šajā pašā brīdī, kad mēs noturam šīs debates, uz Gazas iedzīvotājiem krīt bumbas. Es domāju, ka mūsu galvenajai prioritātei kā Eiropas Parlamenta deputātiem un Padomes un Komisijas galvenajai prioritātei ir jābūt Gazas iedzīvotāju bombardēšanas apturēšanai. Es domāju, ka šobrīd tas ir mūsu pienākums, kas ir svarīgāks par izlemšanu, kurš ir atbildīgs, un svarīgāks par domstarpībām mūsu vidū attiecībā uz šo jautājumu. Man ir jāsaka, ka mūsu grupai, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai, ir drīzāk skaidra ideja par šo jautājumu, kā mēs to teiksim šo pēcpusdien.

Priekšsēdētāja kungs! Jūs sākat savus novērojumus, runājot par viduslaikiem, laika posmu, kas bija pilns ar vardarbību, tāls, tumšs ar nedaudz gaismas, bet noteikti pilns ar vardarbību un tumšs. Patiesībā, neraugoties uz jūsu koalīcijas partneru pūlēm, mums šķiet, ka programmai šiem sešiem mēnešiem ir spēcīgs nedaudz novecojušas vīzijas zīmogs, teiksim, spēcīga tradicionālistu pazīme, galēja brīvā tirgus principa pieeja, kurā dominē uzņēmējdarbība un tirgus, kas pašlaik, priekšsēdētāja kungs, ir vecmodīgi.

Es domāju, ka tā ir arī nedaudz vienaldzīga attiecībā uz nepieciešamību pēc politikas virzieniem, tiesību aktiem un instrumentiem saistībā ar sociālajiem jautājumiem, kuri apmierina pilsoņu reālas vajadzības, un mazliet atpalikusi tās vides politikas uzskatos par cīņu pret klimata pārmaiņām kā izmaksām vai šķērslī nozīmīgas iespējas inovācijām un ilgtspējīgai izaugsmei vietā. Tā pat, ja jūs atļausies man tā izteikties, nosliecas nedaudz uz pārspīlētu vīrišķību, minot, ka ir nepieciešams pārskatīt Barselonas mērķus par atbalsta struktūrām bērniem, protams, ar mērķi nosūtīt sievietes atpakaļ uz mājām.

Vēl šī ir programma, kurā migrantus saskata tikai kā drošības jautājumu, kura raugās uz NATO, nevis uz daudzpusējām attiecībām, kura joprojām nevēriģi izturas pret raķešu jautājumu, un ar to reāli nepievērš uzmanību tam, kas mums ir patiešām svarīgi ārpolitikā, proti, kohēzija: mūsu Savienības kohēzija.

Tāpat mēs neesam apmierināti ar to, ka nav pieminēta tik svarīga joma kā diskriminācijas apkarošanas joma, un attiecībā uz šo jautājumu es gribētu zināt, kādu prioritāti jūs piešķirāt direktīvas pieņemšanai par diskrimināciju. Rezumējot, šī ir programma, kas atklāj pasauli ar daudz draudiem un maz iespējām.

Jūs runājat par savu starpnieka darbu konfliktā starp Krieviju un Ukrainu par gāzi, bet pēc jūsu programmas var ļoti skaidri redzēt, ka tas nenotiks jūsu prezidentūras laikā, kad veiks stingrus pasākumus pret tām valstīm, piemēram, Slovēniju un Bulgāriju, kuras izmanto gāzes krīzes radīto iespēju, lai no jauna atvērtu bīstamas, novecojošas kodolspēkstacijas. Turklāt, priekšsēdētāja kungs, lūdzu, atceraties, ka nav drošas kodolenerģijas, varbūt būs pēc 30, 40, 50 vai 60. gadiem — es nezinu —, bet pašlaik tā neeksistē. Tāpēc nav vērts to apspriest, jo tā ir ļoti dārga ilūzija un tā noteikti novērs mūsu uzmanību no mūsu reālajām prioritātēm.

Energoapgādes drošība un solidaritāte var tikt panākta, mērķtiecīgi rīkojoties bez uzmanības novēršanas, lai veicinātu energoefektivitāti un enerģijas taupīšanu, kas ir milzīga inovāciju, nodarbinātības un patēriņa samazināšanas joma. Tas ir ceļvedis, kurš mums ir jāizmanto, lai, cita starpā, reaģētu uz gāzes karu. Mēs jums īpaši lūdzam, priekšsēdētāja kungs, mēs jums lūdzam pārliecināt mūsu kolēģus par Eiropadomes pavasara sanāksmes pamatu noteikt mērķi saistošā veidā apņemties panākt enerģijas patēriņa samazinājumu par 20 % līdz 2020. gadam, pagājušā gada enerģētikas paketes neievēroto priekšlikumu, un pārskatīt jūsu prioritātes, mazāk virspusējā veidā novērtējot decembrī pieņemtos lēmumus attiecībā atjaunojamo enerģiju.

Priekšsēdētāja kungs, viena pēdējā lieta par Eiropas nākotni: Lisabonas līgums nav nevainojams, bet tas ir patiešām savādi, ka jūs to vēl neesat ratificējuši. Tāpēc, lūdzu, izmantojiet šo iespēju, lai paskaidrotu mums, kāpēc, un pateiktu mums, kad jūs to izdarīsiet.

(Aplausi)

Miloslav Ransdorf, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (CS) Padomes priekšsēdētājs ir runājis par mūsu sarežģīto vēsturisko pieredzi. Es uzskatu, ka Čehijas prezidentūra mums ir iespēja palīdzēt pārvarēt pastāvošo Eiropas sadalījumu rietumos un austrumos. Savā romānā "Šveiks" *Jaroslav Hašek* kādreiz izdomāja vārdu spēli, vārdu

spēli par vāciešiem un ungāriem, *kelet oszt, nyugat veszti*, kas, aptuveni tulkojot, nozīmē, ka austrumi dod un rietumi ņem. Tātad šis ir tas veids, kādā ir attīstījusies vēsture. Es uzskatu, ka mums ir iespēja to izbeigt. Es domāju, ka Čehijas prezidentūra mums ir arī iespēja atbrīvot sevi no mūsu pašu dogmām un aizspriedumiem. Es kā šādu dogmu piemēru piedāvāju *Václav Klaus* jaunāko rakstu, ar kuru mums iesaka, kā pārvarēt šo finanšu krīzi, uz laiku samazinot sociālos, vides un veselības aizsardzības standartus, jo, viņš saka, šie standarti kavē racionālu cilvēku uzvedību. Es teiku, ka pretējais ir taisnība, ka Čehijas prezidentūrai ir jāpalīdz nodrošināt to, ka mums ir uz sociālajām un vides prasībām pamatota ekonomika, tas ir, ekonomika, kuras spēku nodrošina sociālie un vides faktori. Es vēlētos šajā saistībā atzīmēt to, ka es piekritu ministru prezidentam *Topolánek* par vienu lietu: par nepieciešamību paļauties uz inovāciju plūsmu, lai izvestu mūs no krīzes, un par nepieciešamību izveidot — *Richard Florida* vārdiem, ja atļausiet — radošu sabiedrības grupu, kura palīdzēs mūsu ekonomikām izkļūt no strupceļa.

Ar to es gribu teikt, ka mums visiem ir vajadzīga drosme, lai mainītos. *Stefan George*, izcilais vācu rakstnieks, min to, ka nākotne pieder tiem, kuri spēj mainīties. Es ceru, ka mēs spēsim izmainīt mūsu verdzību pagātnei, ka mēs spēsim novērst plaisu starp Austrumeiropu un Rietumeiropu un veidot vienotu valstu kopumu, kurš ir brīvs no kompleksiem par Amerikas Savienoto Valstu vai kādas citas valsts pārākumu. Es vēlētos noslēgt savu runu, norādot, ka, kaut arī ministru prezidenta *Topolánek* runa tika iztirzāta ar cēliem nodomiem, apņemšanos un mērķiem, un kaut arī ir patiešām pareizi un atbilstoši Čehijas prezidentūrai izklāstīt tālejošus projektus — man ir viens skeptisks komentārs poļu satīriķa *Jerzy Lec* aforisma veidā par to, ka iešana svētceļojumā neatturēs tavas pēdas no svišanas.

Vladimír Železný, IND/DEM grupas vārdā. – (CS) Padomes priekšsēdētāja kungs! Neviena valsts, uzsākot prezidentūru, nav saņēmusi tik ielu negativitātes gūzmu un tik daudz sliktu prognožu, kā Čehijas Republika. Francijas prese, jo īpaši, pārspēj pati sevi, attēlojot negaisa mākoņus, kas savelkas pie Savienības tumšajām debesīm, jo to vairs nevada tik ārkārtīgi spējīgs cilvēks kā Francijas prezidents, kura vietā prezidentūru ir pārņēmis čehu bars.

Patiešām, tie paši čehi, kuri radījuši tik milzīgu aizvainojumu, vēl neratificējot Lisabonas līgumu, saskaņā ar kuru dažas lielās valstis pastāvīgi uzurpēs lēmumu pieņemšanas procesu Eiropas Savienībā. Lai viss kļūtu vēl sliktāks, šiem čehiem ir populārs prezidents ar nenoliedzami augstu intelektu, kurš ne tikai iebilst pret Lisabonas līgumu, bet var kompetentā veidā pievērst uzmanību arvien lielākajam demokrātijas trūkumam Savienībā. Tieši šāda trūkuma dēļ pirms divdesmit gadiem mēs savā valstī gāzām sociālisma režīmu

Taču Čehijas prezidentūra vēlas īstenot konkrētus mērķus un saprātīgas prioritātes. Vēlēsim tai labu un sniegsim atbalstu, neskatoties uz apkaunojošajām klaigām no Čehijas socialistu puses, kuri jau sen mīlestību pret valsti aizstājuši ar proletārisku internacionālismu, tāpēc šodien, pildot savu sociālisma kungu norādījumus, ļaunprātīgi mēģina graut Čehijas prezidentūras stabilitāti. Man tas ir pilnīgi vienaldzīgi!

Rīcības mērķis ir likt Čehijas prezidentūrai parādīt, ka mazās valstis ir nespējīgas un ka ir pienācis brīdis ar Lisabonas līguma palīdzību uz visiem laikiem nodot Eiropas Savienības vadības grožus lielajām, spējīgajām un pieredzējušajām valstīm. Tādēļ šī prezidentūra ir tik svarīga. Tā pierādīs, ka mazās valstis ir vienlīdz spējīgas vadīt Eiropu. Mazās valstis atšķiras ar to, ka tās neslimo ar lielummāniju, egocentrismu, sabiedrisko attiecību radītu histēriju, atsevišķu prezidentu pašmērķīgu hiperaktivitāti un nemitīgu plātīšanos par neesošiem sasniegumiem.

Es no visas sirds vēlu premjerministram *Topolánek* kungam, premjerministra vietniekam *Vondra* kungam un pārējām amatpersonām lielus panākumus. Tie būs kas vairāk par manas valsts panākumiem, tie būs mazas jaunas valsts panākumi. Tāda ir svarīgā vēsts Eiropas Savienībai. Redziet, mums ir pieredze vēl vienā jomā. Kamēr lielākās ES valstis dzīvoja prognozējamā demokrātijā un iemācījās risināt tikai tipiskas situācijas, mēs pusgadsimtu pavadījām, dzīvojot ļoti netipiskā režīmā – otalitārisma. Tas mums iemācīja netipiskās situācijās rast radošus risinājumus, un šī prasme mums noderēs.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es lepojos par izveicību un rīcībspēju, ko Čehijas prezidentūra izrādīja attiecībā uz jautājumu par gāzes padevi ES valstīm. Es priecātos, ja sarunās par Eiropas Savienības nākotni, tas ir, Lisabonas līgumu, Padomes priekšsēdētājs *Mírek Topolánek* varētu paust tādu pašu apņemību, kā redzējām sarunās par gāzi ar *Vladimir Putin* un *Yulia Tymoshenko*.

Padomes priekšsēdētājam ir jāgrib būt grupas līderim, nevis tikai remontstrādniekam. Padomes priekšsēdētāja kungs, jums ir neatkarīga iespēja parādīt, ka visas valstis Eiropas Savienībā neatkarīgi no to lieluma ir vienlīdzīgas partneres. Ja nezaudēsiet mugurkaulu, *Topolánek* kungs, jūs ieiesiet vēsturē.

Jums ir dota iespēja un pilnvaras publiski paziņot, ka pēc referenduma Īrijā Lisabonas līgums ir miris un ka tas mūs ir ievēdis purvā. Jums ir pilnvaras ierosināt izveidot jaunu vīzijas dokumentu, kas būtu patiešs katras ES dalībvalsts interešu kopsaucējs un kas referendumos gūtu pilsoņu atbalstu. Nav nepieciešamības akli aģitēt par Lisabonas līgumu, kas nostiprina amatpersonu nedemokrātiskās pilnvaras, un vienlaikus attaisnoties par Eiropas elites nespēju panākt vienošanos un jo īpaši tās nevēlēšanos uzņemties atbildību pilsoņu priekšā.

Topolánek kungs! Jūs pārstāvat valsti, kurai pagājušajā gadsimtā izdevās atdalīties no Austroungārijas impērijas, kura izdzīvoja pēc Minhenes nodevības un kura izturēja nacisma radītās šausmas. Jūs pārstāvat valsti, kuras pilsoņi stājās pretī Varšavas pakta karaspēkiem. Jūs pārstāvat valsti, kas četrdesmit gadus pavadīja Padomju Savienības varā, kas nenovēršami ieslīga izplānotā nabadzībā, darbojoties Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomē, un kas atbrīvojās no totalitārisma režīma, neizlejot asinis.

Es atsakos ticēt, ka jūs ~~pmj~~erministrs no valsts ar tādu vēsturi vēlatie~~kt~~ai lēmumus par sociālo politiku, enerģētiku, nodokļiem, tiesiskumu un drošību pieņemt kur citur, nevis katrā dalībvalstī. Es neticu, ka jūs patiešām vēlaties, lai Eiropas Savienībai būtu ekskluzīvas tiesības pārņemt dalībvalstu pilnvaras. Es neticu, ka jūs vēlaties, lai Savienība iejaucas cilvēku veselības aizsardzībā un uzlabošanā, rūpniecībā, kultūrā, tūrismā, izglītībā vai sportā. Es neticu, ka jūs atzinīgi vērtējat faktu, ka vairāk nekā piecdesmit jomās Lisabonas līgums atceļ valsts veto tiesības un samazina mazāko valstu, tostarp Čehijas Republikas, balss svaru.

Padomes priekšsēdētāja kungs un Čehijas Republikas premjerministra kungs, lai jums pietiek drosmes pateikt pārējiem 26 valstu vadītājiem to, ko jūs privāti sakāt, esot mājās. Sakiet, ka Lisabonas līgums nav labs un ka jūs to noraidāt. Dariet to demokrātijas un brīvības vārdā. Tā rīkojoties, jūs nenopelnīsiet tā sauktās „Eiropas elites”, Komisijas amatpersonu un pat ne šī Parlamenta vairākuma aplausus. Taču jūs nopelnīsiet cieņu un apbrīnu pilsoņu acīs, par kurām šeit viegli aizmirst, un uzlabosiet reputāciju savā valstī. Jūs esat prezidents 450 miljoniem pilsoņu, nevis dažiem politiķiem un amatpersonām.

Čehijas Republikā jūs Lisabonas līgumu bieži dēvējat par vajadzīgu ļaunumu. Taču kas šo ļaunumu padara nepieciešamu? Pārstāji sev pārliecināt, ka Lisabonas līgums ir vajadzīgs ļaunums! Tas ir tikai ļaunums, un jūs to varat mainīt. Ierosiniet darbu pie jauna dokumenta, iedvesmojieties no Romas līguma un Mesīnas deklarācijas un veiciniet Eiropas Savienības kopējo interešu ievērošanu. Tās ir brīvība, labklājība, konkurētspēja un drošība, nevis eiroveselība, eironodokļi, eiroparki un eiroalus.

Topolánek kungs, arguments par vajadzīgu ļaunumu ir glēvuļa alibi. Jūs neesat glēvulis, vismaz es ceru, ka neesat. Jūsu atbalsta punkts ir referendums Īrijā, jūs atbalsta 55% Čehijas pilsoņu, kuri iebilst pret Lisabonas līgumu, un jūs varat paļauties uz Čehijas prezidenta *Václav Klaus* spēcīgo balsi. Esmu pārliecināta, ka jūs zināt, ka vislielākā glēvulība ir zināt, kas jādara, bet nedarīt to.

Mirek Topolánek, *Padomes priekšsēdētājs*. – (CS) Paldies jums visiem par jautājumiem un komentāriem par manu runu. Arī Čehijas Republikā mums ir Parlaments, kur esam pieraduši pie uzskatu dažādības, tādēļ atsevišķi viedokļi mani nepārsteidza, lai arī nevaru tiem pilnībā piekrist. Taču jau sākumā vēlos atkārtot – un saku to kā atbildi uz visiem jautājumiem – šeit mans uzdevums ir būt Eiropas Padomes priekšsēdētājam, un šo sešu mēnešu laikā es neplānoju uzspiest savus personiskos vai partijas politiskos uzskatus; tomēr jūtu, ka man jāatbild uz vienu jautājumu, jo tas skar mani personiski, ~~tie~~ ļoti skarbie vērtējumi attiecībā uz Čehijas prezidentu *Václav Klaus*, prezidentu, kurš kļuvis pazīstams Eiropas pilsoņu vidū, kas, manuprāt, ir labi, un es ar to lepojos. *Václav Klaus* ir simbols Čehijas pārveidošanai, kas notika pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados, un es varētu piebilst, ka, pateicoties viņam, mēs šodien esam veiksmīga valsts un veiksmīgi pārdzīvojam pirmos desmit gadus. Esmu lepns, ka mēs neskarti izturējām Samta revolūciju, lepojos, ka 1991. gadā mēs no savas valsts izdzinām Krievijas karaspēku, 1999. gadā pievienojāmies NATO, 2004. gadā pievienojāmies Eiropas Savienībai, pagājušajā gadā likvidējām robežas ES dalībvalstīs un tagad bez šķēršļiem varam doties no Lisabonas uz Viļņu, neņemot līdzi pases. Es lepojos, ka esmu tajā piedalījies, un šodien, stāvot šeit, man šķiet neticami, ka Čehijas Republika tagad ir prezidējošā valsts kopienā, kurā dzīvo gandrīz pusmiljards cilvēku un ietilpst veselas 27 valstis. Ja Eiropas Savienība zaudēs spēju ~~nesk~~itot jautājumu par noteikumiem un vienādošanu ~~nod~~ies brīvai, sabiedriskai diskusijai un mēģinās vienādot arī šo diskusiju, tā vairs nebūs mana Eiropas Savienība. Ja zaudēsim spēju un iespēju brīvi paust savus uzskatus, sāksies ceļš uz katastrofu, un es stingri iebilstu pret uzbrukumiem prezidentam *Václav Klaus*. Viņam piemīt unikāla spēja paust savu viedokli šajā vienādotajā un, es teiktu, pārmērīgi korektajā diskusijā, tādējādi radot pamatus „svaigai” diskusijai. Brīvai diskusijai turpmāk jābūt Eiropas Savienības lepnuma pamatam, un to nekad nedrīkst apspiest.

Runājot par Lisabonas līgumu, kas ir pieminēšanas vērts, es teiktu, ka tas ir „viduvējs” līgums. Nedaudz sliktāks par Nicas līgumu un nedaudz labāks par tā pēcteci. Tāds ir mans personiskais viedoklis par to. Es piedalījos sarunās par šo Līgumu, pārstāvēd Čehijas Republiku; mēs šo Līgumu apstiprinājām parlamentā,

es šo Līgumu parakstīju un balsošu par to parlamentā, taču vēlreiz atkārtāju, ka, manuprāt, ir absurdi uzskatīt, ka mums katrai dalībvalstij jau iepriekš jāliek šo dokumentu ratificēt, ka tām nav valstisku tiesību ievērot savas procedūras un pašām izlemt, pieņemt to vai nē. Mums jāievieš pārmaiņas iestādēs, mums jāuzlabo Eiropas Savienības mehānismu darbība, mums jāvienkāršo noteikumi; neesmu pārliecināts, vai tas viss ir iekļauts Lisabonas līgumā. Katram no mums bija nedaudz atšķirīgs viedoklis par to, kā Līgumam jāizskatās, un man, *Bobošíková* kundze, tas ir kompromiss, iespējams, ļoti sarežģīts kompromiss, un es atbalstīšu tā ratifikāciju.

Ir jāsaka vismaz daži vārdi par situāciju Tuvajos Austrumos un Eiropas nostāju šajā konfliktā. Ilgu laiku Eiropas Savienība ir „daudz maksājusi, taču nav pasūtījusi mūziku”. Tas nozīmē, ka tā ir ļoti daudz ieguldījusi investīcijās, tostarp investīcijās šī reģiona attīstībā un humānajā palīdzībā, bet nav pildījusi savu darba daļu „kvartetā”, un nav uzņēmusies atbildību, kas izriet no dalības šajā „kvartetā”. Es domāju, ka pašreizējā situācija, kad strādāt sākusī jauna Amerikas administrācija, sniedz Eiropas Savienībai iespēju ieguldīt šajā reģionā ne tikai naudu, bet arī savas problēmu risināšanas iniciatīvas un rīkoties aktīvāk. Es nevēlos tiesāt vienu vai otru pusi, jo fakts ir tāds, ka izraēļiem ir tiesības dzīvot drošībā un neciest no raķešu uzbrukumiem, un es esmu bijis Sderotā un Aškelonā, un citās Izraēlas daļās. Līdzīgi kā Palestīnas iedzīvotājiem šajā brīdī ir tiesības izveidot savu valsti un funkcionējošu administrāciju un dzīvot mierīgu un pienācīgu dzīvi. Šis 60 gadus ilgušais konflikts neko nav atrisinājis. Man nav ilūziju, ka mēs to tagad atrisināsim; mūsu īstermiņa mērķis ir panākt pamieru un pārtraukt karadarbību. Es vēlos novērtēt ne tikai darbu, ko veic Eiropas sarunu vēdēji un *Karel Schwarzenberg* vadītā misijas, kas devusies uz reģionu, bet arī, protams, arābu valstu lomu reģionā, kas ir bijusi pozitīva. To var teikt par Ēģiptes vai arī, piemēram, Turcijas un citu valstu lomu. Es domāju, ka tad, kad tiks izpildīti atsevišķi priekšnoteikumi, piemēram, īstenots stingrs aizliegums nodarboties ar ieroču kontrabandu no Sinajas uz Gazu, mēs kopīgi varētu panākt situāciju, kurā pasaules drošības arhitektūras, Eiropas Savienības vienas pašas vai tikai šī globālās arhitektūras daļas palīdzību, kurā izbeigt konfliktu, lai gan neesmu pārliecināts, ka tas notiktu ātri.

Saistībā ar jautājumiem par enerģētiku, energodrošību, klimata pārmaiņām un Eiropas Savienības lomu procesā ikvienam vajadzētu saprast, ka, ja Eiropas Savienības vadība jautājumā par klimata pārmaiņām neapņēma nopietni personiskajiem uzskatiem par šo tematu negatīvu ekonomiku un nozīmīgu valstu kā ASV, Krievijas Federācija, Brazīlija, Indija un Ķīna, atbalstu, šī Eiropas Savienības īstenotā iniciatīva būs izolēta balss tuksnesī un pasaules mērogā bezjēdzīga. Mūsu uzdevums ir pārliecināt pārējās pasaules lielvaras un lielākos emisiju radītājus sekot mūsu piemēram, tieši tādu es redzu mūsu lomu šī gada pirmajā pusē, jo, manuprāt, klimata un enerģētikas pakete ir jau parakstīta un apzīmogota un vienkārši gaida īstenošanu, protams, pēc tās apstiprināšanas Eiropas Parlamentā, kas, es ceru, tiks izdarīts. Viss jautājums par enerģijas kopumu, reizēm tiek pārmērīgi ideologizēts un politizēts, un, manuprāt, Eiropas Savienībai vajadzētu tam pievērsties ļoti praktiski un pragmatiski un aplūkot īstermiņa, vidusposma un ilgtermiņa mērķus, kā arī īstermiņa, vidusposma un ilgtermiņa līdzekļus šo mērķu sasniegšanai. Es nevaru iedomāties, ka tādas valstis, kas par 90% ir atkarīgas no ražošanas, kuras pamatā ir ogles, piemēram, Polija, spēs radikāli un diezgan nežēlīgi mainīt šo atkarību piecpadsmit vai divdesmit gadu laikā. Mums, protams, jāiegūda jaunās ogļu tehnoloģijās, „tīrās ogļu tehnoloģijās” un ražotņu efektivitātes uzlabošanā, jo mēs nevaram vienpusēji un ļoti strauji mainīt šo atkarību. Mums tas ir jāapspriež un ir jāiegulda līdzekļi novatorismā, un, protams, pakāpeniski jāpielāgo enerģiju kopums virzieniem, kurus apspriežam, citiem vārdiem sakot, virzienam uz lielāku vides aizsardzību, mazāku atkarību no fosilajam degvielām un, protams, drošiem un salīdzinoši lētiem enerģijas krājumiem, lai Eiropa varētu saglabāt konkurētspēju un būtu spējīga konkurēt pasaules mērogā. Visa Krievijas–Ukrainas krīze nav tikai uzticības krīze, tā ir krīze, kurā iesaistītas komerciālās, ekonomiskās, politiskās, ģeopolitiskās un stratēģiskās intereses. Tā ir daudzslāņaina problēma, un es noteikti nevēlos tiesāt, kurš šobrīd ir īstermiņa vainīgais, jo mēs, Eiropas Savienība un Eiropas valstis, varam vainot gan Krieviju, gan Ukrainu. Krievija nepiegādā gāzi, un Ukraina bloķē gāzes tranzītu; šajā jautājumā mums jāizmanto sava ietekme reģionā un jāmeklē veidi, kā pielikt šai problēmai punktu un kā vidusposmā ilgtermiņā dažādo enerģijas avotus un tranzīta ceļus, un nodrošināt elektroenerģijas un gāzes sistēmu starpsavienojumus Eiropas Savienībā, lai mēs varētu panākt to, kas vēl nav sasniegts, solidaritāti un ar krīzi saistītu ārkārtas plānu īstenošanu, jo, lai arī nevēlos piesaukt nelaimi, krīze vēl nav beigusies, un situācija Slovēnijā, Bulgārijā un Balkānu reģionā ir ļoti smaga un kritiska.

Spriežot pēc manām piezīmēm par atsevišķu parlamentāro grupu pārstāvju teikto, jābilst, ka es nebūtu neuzskatu, ka mūsu darba kārtība ir pārāk liberāla vai konservatīva; mūsu darba kārtību nosaka mūsu ilgtermiņa mērķi un Eiropas Savienības ilgtermiņa darba kārtība, un jau pirmajās jaunā gada dienās bija redzams, ka Čehijas ieguldījums un rīcība ir ļoti pārdomāta, jo mūsu uzsvars uz energodrošību var negaidīti un diezgan drīz mūs iesaistīt ļoti vispusīgās un padziļinātās diskusijās par to, kā panākt Eiropas Savienības

neatkarību un brīvību, kas nodrošina neatkarību vai mazāku atkarību no enerģijas importēšanas un avotiem ārpus Eiropas Savienības.

Šeit tika izvirzīti jautājumi par pretdiskriminācijas direktīvu, Barselonas mērķiem un pārāk mazo uzmanību, kas pievērsta sociālajiem jautājumiem. Es uz to skatos citādāk, lai gan mēs, protams, esam mēģinājuši samazināt šos pamatmērķus līdz simboliskai formai, jo mēs noteikti nevērtējam jautājuma par pretdiskrimināciju un sieviešu aizsardzību nozīmi par zemu. Es jums garantēju, ka mums patiešām ir ļoti plaša pieredze situācijās, kad bērni ir spiesti mitināties dažādās iestādēs, un mums ir būtiski, lai sievietēm un ģimenēm būtu izvēle, cilvēkiem ir jāvar izvēlēties, vai, kādā brīdī, tie veltīs laiku bērnu aprūpei, un mēs vēlamies izveidot visdažādākos mehānismus, lai padarītu to iespējamu, lai ģimenei netiktu uzspiestas sociālās vajadzības; un ir vienlīdz svarīgi nodrošināt pietiekami plašas iespējas bērnu aprūpes iestādēs; un, ticiet man, tādai valstij, kāda ir Čehijas Republika, šajā jautājumā ir daudz pieredzes no totalitārisma laikiem, kad šis princips tika īstenots piespiedu kārtā.

Domāju, ka tas visdrīzāk ir viss, kas man sakāms ievadā. Ja ir kas tāds, kā čehiem netrūkst, tā ir pašpārlicinātība, tāpēc vēlos beigt runu, sakot, ka mēs nejūtam nekādus kompleksus par to, ka Čehijas Republika ir mazākā no lielajām valstīm vai lielākā no mazajām valstīm; mēs esam divpadsmitā lielākā valsts Eiropas Savienībā. Vienkārši vēlos jums atgādināt, ka tad, kad 2001. gadā prezidentūru pārņēma Zviedrija, presē bija tieši tādi paši raksti, kā tie, ko novembrī un decembrī lasījām Eiropas Savienības plašsaziņas līdzekļos, šaubām, vai eiroskeptiskā Zviedrija, kurā nav ieviests eiro un kura nevēlas to darīt, varēs risināt jautājumu par vienotu valūtu, vadīt apspriedes par Nicas līguma ratificēšanu un vai patiešām, būdama jauna valsts, vispār spēs vadīt Eiropas Savienību. Ja mēs tagad aizstātu Nicas līgumu ar Lisabonas līgumu un Zviedriju ar Čehijas Republiku, šie raksti izskatītos tieši tāpat. Mums par to nav mazvērtības kompleksu.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

priekšsēdētāja vietniece

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Padomes priekšsēdētāja kungs! Es turpināšu šeit aizsākto tēmu par Čehiju. Mēs redzam to, ko jūs pats pamanījāt un atzināt, un uzsvērāt savā runā, respektīvi, to, ka strauji tuvojas Eiropas Parlamenta vēlēšanas, un ļoti ticams, ka gan Čehijas, gan citu valstu deputātu uzrunu saturu vairāk ietekmēs pirmsvēlēšanu gaisotne, nevis mēģinājums novērtēt jūsu piedāvāto prezidentūras programmu.

Es uzskatu, ka Čehijas prezidentūras pirmajās dienās Čehijas valdība piedzīvoja nepieredzēti svarīgu pārbaudījumu un nokārtoja to spīdoši. Es ļoti priecājos, ka vairāki mani kolēģi deputāti to uzsvēra. Ir kļuvis arī skaidrs, ka trīs „E” prioritātes: ekonomika, enerģētika un eksterņālās jeb ārējās attiecības, ir diezgan pareizi noteiktas par Čehijas prioritātēm, jo notikumus šā gada sākumā – konfliktu Gazā un ar Eiropas gāzes padevi saistīto krīzi – atklājam vismaz divās no minētajām prioritātēm. Ir skaidri redzams arī fakts, ko mēs agrāk atklāti neatzinām, – energodrošība ir neapšaubāms Eiropas Savienības nākotnes priekšnoteikums, un tas ir svarīgāks par visām citām jomām, tostarp, es uzdrošinos teikt, Lisabonas līgumu, jo Līgums mūs nenodrošinās ne ar gaismu, ne siltumu. Energodrošība ir jautājums, kas nav atrisināms vienas prezidentūras laikā, tas jādara daudzus gadus; panākt šajā jautājumā progresu nozīmē lielas grūtības un arī lielu godu Čehijas prezidentūrai. Vienlaikus ir redzama visu trīs „E” savstarpējā saistība, jo energodrošība iespaido ekonomiku, kurā vienmēr izjutīsim ierobežojumu sākotnējo ietekmi, un arī ārējās attiecības, jo mēs nevaram nosargāt Eiropas energodrošību un krājumu daudzveidību bez Austrumu partnerības, kaimiņattiecību politikas vai turpmākas Eiropas Savienības paplašināšanās, ņemot, piemēram, Turciju.

Es ticu, ka Čehijas Republika uzņemsies šo uzdevumu, ka tā virzīs šīs debates uz priekšu un ka tā atstās neizdzēšamas pēdas Čehijas prezidentūrā un Eiropas Savienības vadībā. Es mums visiem novēlu panākumus šajā jomā.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Premjerministr Topolánek kungs, prezident Barroso kungs, dāmas un kungi! Es nezinu nevienu šajā Parlamentā, nevienu deputātu, kurš nevēlas, lai Čehijas prezidentūra būtu veiksmīga. Eiropieši austrumos, rietumos, ziemeļos un dienvidos, vecajā un jaunajā Eiropā vēl Eiropas Savienībai un Čehijas prezidentūrai panākumus. Tas ir pats par sevi saprotams, ka šī Parlamenta deputātiem, neskatoties uz to, vai viņi nāk no sociāldemokrātu, tautas partijas vai zaļo nometnes, ir kopēja cerība. Taču diemžēl, es atkārtoju, diemžēl, patāv konkrētas bažas un šaubas, kas dominē Eiropas Savienībā un pat šajā Parlamentā, par to, vai Čehijas prezidentūra izdosies sekmīga. Tam ir vairāki iemesli.

Pirmais iemesls ir nestabilitāte Čehijas Republikas valdošajā koalīcijā. Piemēram, maniem kolēģiem deputātiem nav saprotams, ka pašā prezidentūras sākumā ir nomainīti ministri un pārveidots valdības sastāvs. Kā gan jauni ministri, piemēram, satiksmes un reģionālās attīstības ministri, kuriem nav Eiropā gūtas pieredzes, spēs

veiksmīgi īstenot Eiropas darba kārtību un vadīt Eiropadomi? Maniem kolēģiem deputātiem nav arī saprotams, kādēļ, piemēram, Kristīgajiem demokrātiem, kuri šobrīd ir Čehijas Republikas valdībā un cīnās par izdzīvošanu, bija jānolemj rīkot vēlēšanu kongresu Čehijas prezidentūras laikā?

Kā jau mēs dzirdējām, vairākus jautājumus ir rosinājušas arī valdības un Čehijas prezidenta attiecības. Es vēlos saņemt skaidras atbildes par to, vai Čehijas prezidentūra vai arī Čehijas valdība piekrīt prezidentam *Václav Klaus*, kurš noraida Lisabonas līgumu, noliedz globālo sasīlšanu un apgalvo, ka finanšu un ekonomikas krīzi izraisīja pārmērīga regulēšana un sociālo un vides politiku pastāvēšana.

Nopietns pamats bažām ir arī neizpildītais mājasdarbs un kanclerei *A. Merkel* un prezidentam *F. Sarkozy* dots solījums, ka Čehija kā prezidējošā valsts ratificēs Lisabonas līgumu līdz pagājušā gada beigām. Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu, lai jūs skaidri pasakāt, kad Čehijas parlaments ratificēs līgumu. Es arī vēlos dzirdēt skaidru paskaidrojumu par to, kādēļ līguma ratificēšana ir pakārtota divpusēju nolīgumu ar ASV par radaru jautājumu ratificēšanai un tiesību aktam, kurā aplūkotas divu Čehijas parlamenta palātu attiecības.

Kā mēs šeit dzirdējām, Lisabonas līgums ir nepieciešamība. Mums tas ir nepieciešams, lai papildus citām lietām, izpildītu Čehijas prioritātes. Manuprāt, šīs prioritātes ir pareizas, taču, lai varētu turpināt to turpmāku īstenošanu, piemēram, attiecībā uz energodrošību un lielāku Eiropas lomu ārējās attiecībās, mums ir vajadzīga ciešāka sadarbība, un tāpēc mums ir nepieciešams Lisabonas līgums.

Noslēgumā es vēlu Čehijas prezidentūras lielu veiksmi un panākumus. Tas ir gan Čehijas Republikas, gan Eiropas Savienības interesēs.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs! Sešus mēnešus Eiropas Savienība piedzīvoja drāmu, dinamiku un prezidenta *F. Sarkozy* paziņojumus, un tagad vadību esat pārņēmis jūs, priekšsēdētāja kungs, pie kura humora izjūtas dažiem varbūt jāpierod. Es ceru, ka jūsu Padomes prezidentūra būs konstruktīva un produktīva, jo Eiropas Savienība saskaras ar milzīgām grūtībām. Jūs pats pieminējāt Izraēlas un *Hamas* karu un ekonomikas krīzi, un, protams, pastāv arī tādi iekšēji jautājumi kā Lisabonas līgums.

Ļaujiet man pievērsties vienam jūsu runas aspektam – energodrošībai. Jūs uzsvērāt tās būtisko nozīmi, un es jums piekrītu, ka enerģija ir mūsdienīgas sabiedrības pamatizdevmateriāls. Mūsu dzīvesveids, mūsu ekonomika, mūsu turpmākā attīstība – viss ir atkarīgs no enerģijas. Mēs nedrīkstam būt atkarīgi no energopiegādēm. Lai panāktu neatkarību, mums nepieciešams pietiekams dažādu enerģijas avotu kopums.

Tādēļ es ceru, ka ar savu tiešo un atklāto runas veidu jūs spēsiat pārliecināt savus Eiropas partnerus iesaistīties jaunās apsīdēs par kodolenerģiju un jo īpaši mudināt Vācijas valdību pārtraukt savu pretkodolenerģijas politiku. Tas ir mūsu kontinenta drošības priekšnoteikums.

Ir ļoti daudz darāmā, un tā ir jūsu iespēja vest Eiropu tālāk. Es vēlos paust pateicību un pārliecību par gaidāmo veiksmīgo sadarbību.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs! Ir tikai viena mēraukla, pēc kuras vērtēt jūsu valdības izvīrīto Čehijas prezidentūru un pēdējo nedēļu dramatiskos notikumus – tā Eiropas Savienības enerģētikas politika.

Šodien mēs nonākam līdz beigām vēl vienam Krievijas un Eiropas strīdam par enerģiju, taču mums joprojām nav sistēmiskas garantijas vai politiska pamata, lai izvairītos no šādām problēmām nākotnē. Pēc enerģētikas krīzēm 2004., 2006. un 2008. gadā Eiropas Savienībai ir pienācis pēdējais brīdis sākt dažādot ne tikai energopiegādes, bet arī pašus mums tik vajadzīgās enerģijas avotus. Tādēļ es vēlos, lai Čehijas prezidentūra sper jaunus soļus ceļā uz finansiāla atbalsta nodrošināšanu Nabuko gāzes cauruļvadā un stingrāku enerģētikas politiku Centrālāzijā. Tāpēc es vēlos, lai no Eiropas Komisijas prioritāšu saraksta izsvītro Ziemeļu gāzes cauruļvadu, jo pretējā gadījumā mēs nākamajā ziemā attapsimies pie pašreizējām problēmām.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Saistībā ar jautājumu par enerģētiku ir apdraudēta Eiropas uzticamība. *Barroso* kungs, paldies par ļoti skaidrajiem vārdiem, ko šorīt teicāt.

Sabiedrības *Gazprom* un *Naftogaz* un to rīcība, ko pēdējo divu, trīs, četru, piecu dienu laikā esam pieredzējuši, ir neticama! Turpmāk mums ir jāsaka: „Kungi! Nu gan pietiek!” Lai to izdarītu, mums jādarbojas kopā. Paldies jums par labo sadarbību! Vai kāds no klātesošajiem var man paskaidrot, kāpēc notiek Slovērijas un Bulgārijas premjerministru vizītes uz Maskavu? Tas jau parāda *Gazprom*, ka mēs neesam vienoti. Paskaidrojiet man šo divu vizīšu iemeslu!

Tālāk, es uzskatu, ka Komisijai ir jāpaveic būtisks uzdevums – ~~mun~~izstrādā ārkārtas plāni attiecībā uz gāzi. Pirmais, kas jādara, ir jāpārstrādā Gāzes drošības direktīva, pretējā gadījumā Eiropas Komisijai nebūs pietiekamu politisko pilnvaru, lai rīkotos. Ir nepieciešama Eiropas sadarbība. Otrkārt, izmantojot pieejamo naudu, mums ir jāizveido ārkārtas „Centrāleiropas un Austrumeiropas gāzes infrastruktūras” plāns.

Treškārt, mums jāapvieno Eiropas ekonomikas atveseļošana ar ievērojamu plānu iegudījumiem enerģētikā. Galvenā prioritāte ir būvniecība Austrumeiropā. Ir apkaunojoši redzēt, cik neliela struktūrfondu līdzekļu daļa tiek ieguldīta noderīgi! Tā vietā, lai būvētu stadionus Eiropas čempionātiem, es vēlētos ieguldīt naudu mūsu pilsoņu interesēs – ~~ekā~~apkures tīklos un atjaunojamā enerģijā.

Visbeidzot vēlos piezīmēt, ka mūs atkarība saistībā ar kodolenerģiju ir lielāka nekā attiecībā uz gāzi. Mēs importējam 99% mūsu kodoldegvielas! Pārstāji saistīt kodolenerģiju ar neatkarību! Koch-Mehrin kundze, jūs izklausāties smieklīgi, to sakot.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Premjerministra kungs, dāmas un kungi! Esmu diezgan pārliecināts, ka šajā zālē nav neviena, kas apskauž Čehijas prezidentūru par apstākļiem, kuros tā uzņēmusies Eiropas Kopienas vadību. Premjerministra kungs! Viens no galvenajiem saukļiem, ko esat pasludinājis savai prezidentūrai ir „Eiropa bez barjerām”. Šo saukli var interpretēt dažādos veidos atkarībā no katra politiskās un personiskās pieredzes. Man personīgi šķiet, ka to nevar saprast citādi, kā turpmāku finansiālo un tirgus mehānismu atvieglošanu; es drīzāk redzu to kā izaicinājumu uzlabot to, par ko Eiropa var pamatoti lepoties – ~~Ei~~ropas sociālo modeli. Šajā gadījumā es nedomāju nodarbinātības izredzes vai iespējamu bezjēdzīgo ierobežojumu likvidēšanu. Es uz to skatos, kā uz iespēju sniegt mobilajam darbaspēkam uzticamas garantijas attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi. Tas var ietvert, piemēram, Čehijas prezidentūras laikā panāktas pozitīvas izmaiņas neatrisinātajā jautājumā par pārrobežu veselības aprūpi.

Ja Eiropā jālikvidē barjeras, būtu labi to sākt, neradot jaunas. Eiropa nav tikai Eiropas Kopiena; Eiropa ietver arī mūsu kaimiņus, kas ir piederīgi Eiropai ne tikai ģeogrāfiski, bet arī vēsturiski. Es vēlos uzzināt jūsu viedokli par šo jautājumu, kā arī to, kādu stratēģiju Prezidentūra izmantos attiecībās ar mūsu kaimiņiem pie Eiropas Savienības robežām. Es ar to galvenokārt domāju Serbiju un delikāto jautājumu par Kosovu, un es jo īpaši domāju par Moldovu, kas ir spērusi vairākus pozitīvus soļus ceļā uz tuvākām attiecībām ar Eiropas Kopienu. Manuprāt, barjeru neveidošana ietver arī principiālu, taču eiropieisku politiku attiecībā uz Krieviju un Ķīnu. Arī ar šīm valstīm ir jāmēģina panākt līdzsvarotas attiecības, jo īpaši gadījumos, kad ir iesaistītas Eiropas intereses.

„Eiropa bez barjerām” nozīmē arī nopietni pievērst uzmanību faktam, ka Eiropas Savienībā dzīvo daudzu mazākumtautību pārstāvji. Tas ietver arī kādu mazākumtautību, ko mēs šajā Parlamentā apspriežam negribīgi, – ~~nepilsoņu~~sevišķās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Saistībā ar šo jautājumu risināšanu svarīgākais uzdevums *inter alia* ir jaunas politikas ieviešana, citiem vārdiem sakot, dubultstandartu politikas likvidēšana. Jūs esat teicis, ka būtiska nozīme ir brīvībai un lēmumu pieņemšanai. Dodiet savas valsts pilsoņiem iespēju pieņemt lēmumu referendumā par Lisabonas līgumu un ASV radiolokācijas iekārtu izvietošanu. Šāda rīcība pierādīs, ka jūsu vārdi ir patiesi.

Philippe de Villiers (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Savas Neatkarības un demokrātijas grupas vārdā vēlos apsveikt Čehijas prezidentūru, un darīt to, izsakot cieņu, ko pret to jūtam, jo Čehijas tauta vairākkārt ir piedzīvojusi lielas grūtības un tā krietni labāk par daudziem no mums spēj novērtēt vārda „brīvība” vērtību un nozīmi. Es vēlos to sveikt, arī izsakot mūsu cerības. *Topolánek* kungs, *Klaus* kungs, mēs ceram, ka jūs izdarīsiet divas lietas – ieklausīties tautas balsī, tas ir, nodrošināsiet, ka visā Eiropā tiek ievērots referendums par Lisabonas līgumu, un atdosiet cilvēkiem viņu brīvību, lai atbrīvotu tos no Briselē valdošās birokrātijas, kas mūs ir sažņaugusi. Šodien arvien lielāks mūsu, Eiropas cilvēku, skaits ir kļuvis par Briseles disidentiem.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Viss, ko varu darīt tikai vienas atļautās minūtes laikā, ir lūgt Čehijas prezidentūrai palīdzēt mums nodrošināt demokrātijas ievērošanu Eiropas iestādēs. Demokrātiskā režīmā lēmumu pieņem tauta. Valstīs, kurās cilvēkiem atļauj paust savas domas – ~~rāncijā~~, Nīderlandē un Īrijā – Lisabonā līgumu, pazīstamu arī kā Eiropas Konstitūciju, nolēma izmest papīrgrozā. Es ceru, ka jaunā prezidentūra vēl vairāk nostāsies pilsoņu un brīvības pusē, nevis, kā esam pieraduši vairumā prezidentūru, uzpūti un konservatīvo vadītāju pusē.

Pastāv arī jautājums par Turciju. Lielākā daļa eiropiešu iebilst pret neeiropieiskas valsts pievienošanos mūsu Savienībai. Arī šajā jomā eiropieši uzspiež savu gribu, un mums ir vajadzīga Čehijas prezidentūras palīdzība. Tā kā Čehijas Republika pirms ne pārāk ilga laika atbrīvojās no diktatūras režīma, jūsu prezidentūra nākamajos

sešos mēnešos varētu kļūt par demokrātijas un brīvības simbolu, protams, ja uzdrošināsiet iebilst Eiropas Savienības elites vēlmēm.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es sveicu premjerministru *Topolánek* kungu Eiropas Parlamentā, un, spriežot pēc iepriekšējām diskusijām, zinu, ka nākamajos sešos mēnešos Eiropa būs ļoti labās rokās. Tas ir vēsturisks brīdis Čehijas Republikai, un brīdis, kurā jūs izmantojat savas īpašās politiskās spējas.

Čehijas prezidentūras programmā ir noteiktas vairākas svarīgas prioritātes: trīs „E” enerģētiskās ekonomikas situācijas uzlabošana un Eiropas loma pasaulē. Jūsu prezidentūras pirmajās dienās jūs patiešām saskaraties ar ievērojamām grūtībām. Jūs bijāt Maskavā un Kijevā, un jūs smagi strādājat, lai panāktu, ka tiek atjaunota dabasgāzes plūsma uz Eiropas valstīm. Līdz šim jūs esat uzskatāmi parādījis lieliskas diplomāta prasmes, strādājot ar Krieviju un Ukrainu, taču ir ļoti būtiski, lai Krievijas valdība saprot, ka valstu šantažēšana nav veids, kā mūsdienās nodarboties ar uzņēmējdarbību. Es jūs apsveicu par to, ka esat rādījis Eiropas Savienībai ceļu līdz šim un arī, strādājot pie pašreizējās Tuvo Austrumu krīzes risināšanas, lai panāktu uzticamu karadarbības pārtraukšanu, kas veicinātu miera sarunu atsākšanu.

Jūsu dienas kārtības augšgalā joprojām ir ekonomikas krīze. Jūs atbalstāt saprātīgus pasākumus ekonomikas lejupslīdes novēršanai. Jūs esat nepārprotami paudis, cik svarīgi Eiropā un dalībvalstīs ir nenoteikt jaunus un smagnējus noteikumus Eiropas vai nacionālā līmenī. Jū esat runājis par to valstu mobilizēšanu, kas piekrit jūsu liberālajam ekonomiskajam plānam šobrīd pretoties protekcionismam. Mums ir jānodrošina visu regulējošo pārmaiņu samērīgums un saprātīgums.

Visbeidzot, pēc nedēļas Baltajā namā apmetīsies jaunais ASV prezidents. Es zinu, ka mēs varam paļauties, ka jūs, premjerministra kungs, izveidosiet labas darba attiecības ar jaunievelēto prezidentu *Obama* kungu. Es zinu, ka jūs piekrītat manam uzskatam, ka transatlantiskās aliansē ir būtiska mūsu drošībai un labklājībai. Es vēlu jums lielus panākumus. Citējot *Winston Churchill* teikto viņa pēdējā nozīmīgajā uzrunā Pārstāvju palātā: „Nekad neizvairieties, nekad nenogurstiet un nekad nekritiet izmisumā!” Labu veiksmi!

Kristian Vigenin (PSE). - Priekšsēdētājas kundze! Mums jāatzīst, ka Čehijas prezidentūras darba sākums bija ļoti grūts. Ekonomikas krīze, kuras stāvoklis pasliktinās, Izraēlas nežēlīgā militārā darbība un līdz šim lielākā pieredzētā Eiropas gāzes padeves krīze.

Palielinoties ar Eiropas vēlēšanu kampaņu saistītajai politiskajai spriedzei, jūsu darbs kļūs vēl grūtāks. Jūsu prezidentūras beigas tiks atzīmētas ar 532 jaunu Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu. Es uzsveru šo skaitli, jo tas nav Lisabonas līgumā paredzētais skaitlis. Es domāju, ka tādiem uzdevumiem kā Līguma ratificēšana un tā stāšanās spēkā jūsu darba kārtībā jāatrodas augstākā pozīcijā gan valsts, gan Eiropas līmenī.

Varētu šķist, ka nepriecāties šādā situācijā vadīt Eiropas Savienību, taču katra krīze ir arī iespēja. Izmantojiet šīs iespējas! Padariet Eiropas Savienību aktīvāku, redzamāku un uzticamāku Tuvajos Austrumos. Mēģiniet izstrādāt atbildīgāku Eiropas Savienības enerģētikas un energopiegāžu politiku. Dariet vairāk, lai atjaunotu Eiropas ekonomiku, vienlaikus palīdzot cilvēkiem nezaudēt darbavietas. *Topolánek* kungs, es gribētu redzēt vēl vienu veiksmīgu jaunās dalībvalsts prezidentūru. Jūs par to esat īpaši atbildīgs. Tas pierādīs, ka jaunpienācēji spēj ne tikai sekot, bet arī vadīt.

Galvenais panākumu priekšnoteikums ir apvienot visas 27 dalībvalstis un padarīt to politiku un darbību vienotas. Tas nebūs iespējams, ja vienotības nebūs jūsu valstī. Pretrunīgās ziņas, ko saņemam no dažādām Čehijas iestādēm, nelabvēlīgi ietekmē jūsu izredzes uz panākumiem, tāpēc, lūdzu, dariet visu iespējamo, lai pieliktu punktu visām iekšējām politiskajām spēlēm. Pirmsvēlēšanu brīdī tas nav vienkārši, taču jūs varat sekot Slovēnijas piemēram. Otrs priekšnoteikums ir apvienot savā pusē visas šī Parlamenta partijas. Uz sešiem mēnešiem jums ir jāaizmirst jūsu politiskā piederība un jāveido plašs dialogs. Tas ir jāmacās no Francijas prezidentūras.

Visbeidzot es vēlos pievērst uzmanību tam, ka Eiropā ir palielinājies ekstrēmisms, antisemitisms un ksenofobija. Šī tendence ietekmē arī Čehijas Republiku. Es lūdzu pievienot šo jautājumu jūsu darba kārtības prioritātēm, jo īpaši, ņemot vērā gaidāmās Eiropas vēlēšanas. Es vēlos jums lielus panākumus.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze! Vēlos pateikties jums, Padomes priekšsēdētāja kungs, ka ieradāties šodien izklāstīt Čehijas prezidentūras programmu. Taču es pievērsīšu uzmanību dažiem jautājumiem, kurus, es ceru, jūsu prezidentūra risinās.

Pirmkārt, jūsu izvēlētais moto ir „Eiropa bez barjerām”. Es piekrītu šī saukļa premisai. Tam jābūt īpaši patiesi saistībā ar Eiropas pilsoņiem, kuriem ir tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā un dzīvot tajā. Es esmu Direktīvas par brīvu apriti piemērošanas referents. Diemžēl izskatās, ka jūsu saukļa īstenošanu apdraud valsts

iestādes. Komisija nesen publicēja ļoti skumdinošu ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Nemot vērā to, cik neatbilstoši dalībvalstis pārņem šo direktīvu, es ceru, ka jūs šim jautājumam pievērsīsiet daudz lielāku uzmanību, nekā norādīts jūsu programmā rīcībai drošības un brīvības jomā.

Otrkārt, papildus dažiem biedējošiem jautājumiem, ar kuriem prezidentūras laikā jums nāksies saskarties, piemēram, finanšu krīzes un ar energodrošību saistīto bažu turpināšanās, jums būs arī liela ar tiesību aktiem saistīta nasta. Tādēļ es ticu, ka jūs izmantosiet visus vajadzīgos līdzekļus, lai pirms Parlamenta pilnvaru termiņa beigām pareizi pabeigtu neskaitāmos nepabeigtos ziņojumus. Eiropas pilsoņiem īpaši radušās cerības par balss, īsziņu un datu viesabonēšanas cenu samazināšanu. Es ceru, ka jūs pildīsiet savu pienākumu panākt vienošanos pirmajā lasījumā par manu ziņojumu par Viesabonēšanu II. Paldies, un es vēlu jums panākumus prezidentūrā.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kundze! Dāmas un kungi! Es sirsnīgi sveicu Čehijas prezidentūru un ceru, ka tai no bezjēdzīgās runāšanas Briselē izdosies aizvirzīt Eiropu līdz rīcībai, lai cīnītos pret pazemojošo nelegālo imigrantu tirdzniecību, kas notiek Vidusjūras reģiona valstīs.

Nesen notikušajā Kipras, Grieķijas, Itālijas un Maltas iekšlietu ministru sanāksmē ministrs *Maroni* kungs beidzot lika Eiropai mosties. Eiropai ir pienācis laiks izprast šīs situācijas nozīmīgumu Vidusjūras valstīs tur notiek no Āfrikas un Āzijas iebraukušo nelegālo imigrantu un ievesto narkotiku tirdzniecība. Čehijas prezidentūrai jāizskata šī steidzamā nepieciešamība veikt konkrētus pasākumus, pilnvarojot iekšlietu ministrus noslēgt atpakaļuzņemšanas nolīgumus ar valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis un no kurām šie nelegālie imigranti ir ieradusies.

Mums jānostiprina *Frontex* darbība, kura tomēr jāsašķir ar atbilstošiem instrumentiem un resursiem, un Eiropai ir jāsaprot, ka šāda darbība būs efektīva tikai tad, ja to papildinās politika par nelegālo imigrantu atpakaļatdošanu, kā arī līdzekļu atdošanu tādām valstīm kā manējā, kam nelegālie imigranti jāuzņem. Priekšsēdētāja kungs! Aizbrauciet uz Lampedūzu un redzēsiet, cik problēma ir nopietna. Mēs kļūstam par narkotiku tirdzniecības apkaršanas centru Vidusjūras reģionā – as ir negods, kas mums jāizskauž. Aizbrauciet uz Lampedūzu kā politiķis un pēc tam atgriezieties skaistākajā Vidusjūras reģiona salā kā tūrists!

(Aplausi)

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Barroso* kungs, *Topolánek* kungs! Es sveicu Čehijas prezidentūru! Kā Eiropas Parlamentā ievēlēts Prāgas pilsonis un kā Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības biedrs no Vācijas es esmu īpaši gandarīts par to, ka turpmākos sešus mēnešus Padomes prezidējošā valsts būs Čehijas Republika. Pirms vairāk nekā 40 gadiem pēc Čehoslovākijas okupācijas es devos politiskajā trimdā uz Vāciju, un es joprojām sajūsminos par to, ka tagad drīkstam veicināt demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu Čehijas Republikā un Centrāleiropā.

Pašreizējie notikumi politikā, ekonomikā un vides jomā sagādātu ievērojamas grūtības jebkurai Padomes prezidentūrai, taču es ticu, ka šī prezidentūra tās pārvarēs. Es vēlos ne tikai Čehijas Republikai, bet mums visiem novēlēt visu to labāko šīs prezidentūras laikā.

(Aplausi)

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Komisijas priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs! Viena no jūsu prezidentūras prioritātēm ir šāda – lai Eiropas Savienība rīkotos starptautiskā līmenī, tai jānostiprina sava drošība, stratēģiski sadarbojoties ar NATO, un jāattīsta savas aizsardzības iespējas, lai papildinātu NATO.

Vai pilsoņi brīnās par to, kurš apdraud Eiropas Savienību tādā mērā, ka nepieciešams pastiprināt drošību kopā ar NATO? Gluži pretēji, acīmredzams drauds Eiropas Savienībai ir Izraēlas izmantotā stratēģija – akš – ok Eiropas Savienība nav stingri nosodījusi un par ko tā nav noteikusi sankcijas, kā rīkojās citkārt.

Jūs norādāt, ka vēlaties, lai ekonomikā nebūtu robežu un ka jāizvairās no pārmērīgas regulēšanas, ka jāizvairās no protekcionisma līmeņa palielināšanas. Vai tā ir mācība, ko mēs, Eiropas Savienība, esam iemācījušies no ekonomikas krīzes? Vājo neaizsargāšana un spekulācija tirgū? Tādēļ nav pārsteigums, ka attiecībā uz Eiropas Savienības politikām pilsoņi sāk zaudēt pacietību. Mums daudz ko pastāsta Eiropabarometrs, ko vienmēr ignorējam.

Šī brīža aktualitāte, ko uzsver arī masu demonstrācijās, ir nepieciešamība ievērot miera politiku nevis nosodāmu neitralitāti. Reakcija un masu protesti ir uzkrītošs pierādījums tam, ka ir nepieciešams taisnīgums, kā arī tirgus un preču cenu politiska kontrole, kas katrai valstij ļautu īstenot sociālo lomu, ko tai piešķirusi valsts pilsoņi bez dogmātiskajiem Stabilitātes paktā noteiktajiem ierobežojumiem.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos sveikt Padomes priekšsēdētāju un novēlēt gan viņam, gan viņa darbiniekiem veiksmīgu prezidentūru.

Kā deputāts no Īrijas es vēlos pateikties Čehijas valdībai un tautai. Kad mūsu tauta referendumā balsoja par Lisabonas līguma noraidīšanu, tikai Čehijas prezidentūra saīja, ka tā atbalsta īru balsojumu. Vidē, kurā neciena franču, holandiešu un īru, un to cilvēku, kuriem neatļauj balsot, balsojumu, tas bija ļoti patīkami.

Cieņa ir vērtīga un vajadzīga attieksme. Eiropā mēs piedzīvojam vairākas krīzes. Jūs izklāstījāt pretenciozu programmu to risināšanai. Šāda programma ir pelnījusi dalībvalstu cieņu. Lai programmai būtu kādas izredzes uz panākumiem, tai ir vajadzīga arī dalībvalstu pilsoņu cieņu.

Mani iespaido cieņa, ko izrādījāt savai tautai, apliecinot, ka tā, līdzīgi ģriem, visticamāk noraidītu Lisabonas līgumu, ja tai dotu iespēju. Šāda cieņa rada labas izredzes jūsu prezidentūrai un Eiropai.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Iespējams, ka negaidījāt tik draudzīgu un labvēlīgu uzņemšanu Eiropas Parlamentā, *Topolānek* kungs, taču Čehijas prezidentūra Padomē ir vēsturisks notikums. Savas politiskās darbības laikā esmu piedzīvojis divus izšķirīgus notikumus – pirmais bija Vācijas atkalapvienošanās, bet otrais Eiropas atkalapvienošanās pēc diviem asiņainiem Eiropas pilsoņu kariem pagājušajā gadsimtā. Fakts, ka šodien Eiropas Parlamenta prezidējošā valsts šodien ir Čehijas Republika, atspoguļo neticamās vēsturiskās pārmaiņas, kuras esam piedzīvojuši un par kurām varam būt pateicīgi. Es jums garantēju Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupas atbalstu bez iebildumiem un skepses.

Jūs pareizi darījāt, ievadā atsaucoties uz Kārli IV, kurš bija ne tikai viens no pirmajiem visas Eiropas transporta tīkla arhitektiem, bet arī viens no vecākās un prestižākās Eiropas universitātes dibinātājiem, tādējādi viņš ir kā Eiropas vispārīguma simbols, kas, iespējams, mūs, eiropiešus, ietekmējis vismaz tikpat ievērojami, kā mūsu noslēgtie līgumi. Neskatoties uz neregulārajām eiroskeptiķu piezīmēm, kuras esam dzirdējuši no jūsu valsts, jūs saņemat mūsu atbalstu. Mēs, PPE-DEgrupa, esam ļoti lojāli eiropieši – pat nav šaubu, – utīeši tādēļ mēs varam atpazīt nepareizu Eiropas rīcību un palīdzēt to labot. Lisabonas līgums ir lielisks instruments, ar ko labot vairākas nepareizas Eiropas darbības. Tādēļ tagad vēlos paust cerību, ka jūs, Padomes priekšsēdētāja kungs, veicināsiet Līguma spēkā stāšanos jūsu valstī un ka jūsu valsts pēc iespējas ātri ratificēs Līgumu.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es sveicu Čehijas prezidentūru tikpat draudzīgi, kā 1991. gadā, kad, būdams Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, uzrunāju tajā laikā vēl Čehoslovākijas senātu, lai aicinātu viņus mums pievienoties. Manurāt, šo lielisko Čehijas un Slovākijas pilsoņu paaudzi iemieso cilvēks, kuru patiesi ciena Eiropā un visā pasaulē. Es, protams, runāju par prezidentu *Václav Havel*.

Man ir divi jautājumi un komentāri priekšsēdētāja kungam. Jūs pieņēmtāt lēmumu – ues priecājos, ka jūs runājat par Eiropu, kurā pastāv noteikumi, – pakārtot Lisabonas līguma ratificēšanu pretraķešu vairoga ratificēšanai. Daudzi no mums uzskata, ka tas nav pareizais risinājums, taču jūs pieņēmtāt lēmumu pakļaut savu valsti kam tādām, kas jāizlemj kopīgi. Tomēr ir viens fakts, ko ignorēt nevar, – tīds par gāzi ir politisks strīds. Manuprāt, šādā situācijā jums būs ļoti grūti īstenot politiku attiecībā uz Austrumiem. Es arī nesaprotu, kā jūs varat pakārtot īru rīcībai lēmumu, kas jāpieņem čehiem – autai, kas lepojas ar savu suverenitāti un neatkarību.

Otrkārt, Padomes priekšsēdētāja kungs, jūs nepieminājat eiro. Vakar šajā Parlamentā mēs atzīmējām eiro ieviešanas desmito gadadienu un jums radniecīgās republikas Slovākijas pievienošanās eiro zonai. Ko jūs grasāties darīt, lai Čehijas prezidentūras laikā aizstāvētu eiro?

Lena Ek (ALDE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, *Topolānek* kungs, *Barroso* kungs! Ir pilnīga taisnība, ka mēs šobrīd atrodamies starp divām krīzēm – klimata krīzi un finanšu krīzi. Tām mēs varam pievienot arī enerģētikas krīzi. Tāpēc ir svarīgi nezaudēt uzmanību. Tādēļ vēlos uzdot premjerministram *Topolānek* kungam šādu jautājumu – vai Čehijas Republika nodrošinās, ka ekonomikas krīzes ārkārtas programmās ir paredzēta arī klimata krīzes risināšana?

Galu galā, mums ir iespēja palīdzēt radīt mūsu pilsoņiem gan labāku vidi, gan jaunas darbavietas, gan palīdzēt mūsu mazajiem uzņēmumiem. Vēsturē ir pierādījies, ka pēc katras finanšu krīzes seko tehnoloģijas attīstība. Ieguldīt līdzekļus jaunā „zaļā” tehnoloģijā, piemēram, rajonu apsildē, biodegvielā, kombinētā siltuma un elektroenerģijas ražošanā, saules bateriju paneļos, viedajos tīklos un citās iespējās, mēs varam iegūt no pielāgojumiem, kas vajadzīgi, lai novērstu ar klimatu saistītos draudus un radītu Eiropai un pasaulei vajadzīgo

ekonomikas augšupeju. Vienlaikus veikti ieguldījumi viedās ar klimatu saistītās tehnoloģijās un nodarbinātībā stabilizēs arī ar Krieviju saistīto situāciju drošības politikā.

Tie, kas iebilda pret enerģētikas paketi un visaptverošu kopēju Eiropas enerģētikas politiku, tagad varbūt sapratīs, kādēļ mēs ieguldām tik daudz darba, lai Eiropa varētu par šiem jautājumiem runāt *vienā balsī*. Katrā ziņā salstošie Eiropas pilsoņi saprot, kas jādara. Mēs nedrīkstam piedzīvot tādu situāciju, kā Tuvo Austrumu krīzes laikā, kad viena otru nemitīgi nomainīja trīs vai četras Eiropas delegācijas.

Tādēļ es sveicu Čehijas prezidentūru un atzinīgi vērtēju izveidoto labo sadarbību ar nākamo prezidējošo valsti – *Ķēdriju*. Es vēlu jums veiksmi.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Kolēģi, *Barroso kungs, Topolánek kungs!* Vēlos sveikt Čehijas valdību par apņēmību turpināt Slovēnijas prezidentūras laikā aizsākto komunistiskā režīma noziegumu politisko, morālo un juridisko aspektu izvērtēšanu. Komunistiskā režīma noziegumu sekas ir atbaidošas, dzīva rēta Eiropas sejā. Taču Eiropas politiķi joprojām reālpolitikas ietelmē to izliekas neredzam. Tas rāda, ka Eiropai joprojām pietrūkst pašcieņas Krievijas autoritārās ideoloģijas priekšā. Diemžēl tik ilgi, kamēr nacistu rīcību atzīs par noziegumu pret cilvēci, taču PSRS komunistiskā režīma noziegumus attaisnos, mums jābūt rīcībai, ka Eiropa un tās vēsturiskā patiesība ir sadalīta austrumu un rietumu daļās. Ukrainai noslēdz gāzes padevi un Gruzijā iebruc Krievijas tanki. Tik ilgi Eiropas kopējās vērtības būs nerealizēts sapnis. Aicinu Čehijas prezidentūru realizēt Prāgas deklarācijā pausto apņēmību!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Šī ir pirmā bijušās Padomju Savienības bloka valsts prezidentūra, un mēs turam īkšķi, lai šī būtu pirmšķirīga prezidentūra, premjerministra kungs.

Jūs uzsākat prezidentūru nokaitētā politiskā vidē un enerģētikas krīzes stindzinošajā vējā. Es vēlos jūs apsveikt, premjerministr *Topolánek kungs*, par ātru rīcību un apņēmību rast risinājumu gāzes krīzei, kā arī par starpniecību, ko uzņēmāties Krievijas un Ukrainas attiecībās.

Lai īstenotu divas no trijām Čehijas prezidentūras galvenajām prioritātēm – enerģētik un Austrumu partnerību –, vajadzīga gāze. Tās ir abu jūsu prezidentūras prioritāšu krustceļi. Jums tieši tagad ir jāatrod ārkārtas solidaritātes risinājums. Jums jāstrādā pie gāzes padeves atjaunošanas 18 dalībvalstīs, kurās cieš pilsoņi un rūpniecība. Jums jārod arī ilgstošs, ilgtspējīgs un sistēmisks ilgtermiņa risinājums. Mums vajag, lai jūs izstrādātu visaptverošu un apņēmīgu stratēģiju.

Es arī atzinīgi vērtēju jūsu prioritāti attiecībā uz Austrumu partnerību, kas mums sniegtu aptuvenu pamatu labākai sadarbībai ar mūsu austrumu partneriem, kuri atrodas tik tuvu mūsu robežām. Eiropas Parlaments to papildinās ar savām dimensijām, veidojot parlamentāro asambleju, ko mēs saucam par *EURONEST*. Šī partnerība palīdzētu novērst citas krīzes, kas līdzinātos iepriekšējai.

Esmu pārliecināts, ka Čehijas prezidentūra, kurai jāaskaras ar tik lielām grūtībām un krīžu pārvaldību, spēs attaisnot mūsu cerības un ka sešu mēnešu laikā barjeru skaits samazināsies, un Eiropa kļūs spēcīgāka un drošāka, kā arī jaukāka, kā teikts jūsu sauklī

– (CS) padarīt Eiropu jaukāku! Es vēlos jums lielus panākumus.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs! „Eiropa bez barjerām” ir labs moto, jo tas atbilst idejas par Eiropu būtībai – vienotībai. Taču es arī ceru, ka izdosies likvidēt barjeras to cilvēku galvās, kuri joprojām ir politiski, ja ne ideoloģiski atturīgi pret Eiropas Savienību, un tādēļ nobloķējuši ceļu uz turpmāku attīstību, kas paredzēta Lisabonas līgumā. Arī jūsu valstī saistībā ar to vēl ir krietni daudz darāmā.

Reformu līgums ir būtisks. Kā jūs grasāties īstenot enerģētikas politiku, ja nebūs Lisabonas līgumā noteiktā pamata? Tas nav iespējams. Tādā pašā veidā var aplūkot daudzas citas politikas jomas. Ir pilnīgi nepieņemami saistīt ratifikāciju ar citām iekšējām problēmām, jo šis ir kopējs Līgums, un tam nav nekāda sakara ar iekšējiem politiskiem strīdiem – *opozīcija* pret valdību un otrādi.

Eiropa ir vērtību kopiena. Galveno vietu tajā ieņem cilvēktiesības un tiesu vara – *asijās* jomās jūsu valstī ir vērojami trūkumi. Es vēlos izmantot iespēju pieminēt Dr. *Yekta Uzunoglu*, kurš 14 gadus pavadīja, cīnoties par taisnīgumu un kompensāciju. Es aicinu jūs panākt, lai šis nelaimīgais gadījums, par kuru *Václav Havel* jau ir pieteicis badastreiku, jūsu prezidentūras laikā tiek atrisināts.

Padomes Francijas prezidentūras beigās prezidents *Sarkozy* teica, ka iepriekšējie seši mēneši viņu ir mainījuši. Es ceru, ka šī pieredze mainīs arī jūs un dažus citus cilvēkus Čehijas Republikā.

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētāja kundze! Es vēlos uzdot priekšsēdētājam četrus jautājumus.

Priekšsēdētāja kungs! Ja, kā jūs teicāt, uzskatāt, ka Lisabonas līgums ir sliktāks par Nicas līgumu, kādēļ jūs to parakstījāt?

Otrkārt, vai apliecināsi, ka Čehijas Republika nejutīs kārdinājumu sekot Īrijas piemēram un mēģināt sagraut Lisabonas paketi?

Treškārt, vai nesaskatāt pretrunas tajā, ka nākat šeit un slavējat Parlamenta tiesiskumu, taču liedzat atbalstu Līgumam, kas tik ļoti palielina Parlamenta pilnvaras?

Ceturtkārt, vai Čehijas prezidentūrai vispār ir pilnvaras, ja Čehijas Republika nav ratificējusi Līgumu, un kad tā grasās to izdarīt?

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kundze! Paradoksāli, ka daudzpusīgā krīze, kas sagādā ciešanas pasaulei, tostarp Eiropai, var būt arī lielisks sabiedrotais, jo tie, kas pieraduši visus mācīt, kā strādāt, saņem atbildības nastu par šo krīzi. Viņi to vadīja un mūs līdz tam noveda.

Šodien jūsu paziņojumā varam redzēt pārmaiņas, un tādēļ es vēlu Čehijas prezidentūrai visu labāko. Es vēlos atgādināt vēsturisku faktu, kam vajadzētu jums noderēt. 1618. gadā *Hradčany* pilsētā ieradās nepatīkama Habsburgu diplomātiskā misija, kuras pārstāvji bija neredzēti augstprātīgi. Čehi rīkojās pareizi un izmeta viņus pa logu, izdarot to, ko pazīstam kā „defenestrāciju”. Es ceru redzēt šādu politisko defenestrāciju arī tagad. Es ceru, ka jūs izmetīsiet visus negodīgos padomdevējus pa godīguma un saprātīguma logu un ka jums izdosies virzīt Eiropas lietas uz priekšu. Uz to cer Eiropas pilsoņi, un jūsu darbība nebūs veiksmīga, ja klausīsieties šajos šarlatānos.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kundze, dāmas un kungi! Kā jau vienmēr Eiropā, mēs piedzīvojam svarīgus vēsturiskus notikumus, un seši Čehijas prezidentūras mēneši noteikti ir iekļaujami to vidū.

Ir ļoti daudz neatrisinātu problēmu, kurām šai prezidentūrai būs jārod risinājumi. Lisabonas līgumam, kam nepieciešams pēdējais pielāgošanas posms, ceļš jau ir iezīmēts, taču ir vajadzīgs papildu stimulants nodrošināt procesa neaizkavēšanu līdz nākamajam gadam. Ietekmi turpinās radīt arī nopietnā pasaules ekonomikas krīze, un nav šaubu, ka tā šī gada laikā būs nozīmīga. Jācer, ka prezidentūra turpinās Francijas prezidentūras iemīto ceļu, lai gaidāmās G8 sanāksmes, kad prezidējošā valsts būs Itālija, panāktu Eiropas vajadzībām atbilstošus rezultātus.

Eiropa saskaras ar nopietnu problēmu saistībā ar energopiegādēm – šis ir svarīgs fakts, un šķiet, ka šo problēmu būs grūti atrisināt. Taču, iespējams, ka risinājums ir atrodams; katrā ziņā, ir nepieciešamas garantijas par nākotni, ņemot vērā daudzu valstu, tostarp manējās, atkarību no energopiegādēm.

Situācija Gazas joslā vairs nav paciešama. Nevajadzētu risināt sarunas ar teroristiem, taču reizi par visām reizēm ir jāaptur uzbrukumus Izraēlas iedzīvotājiem, un mums vairs nevajadzētu paciest nevainīgu civilo iedzīvotāju nāvi absurda frontes līnijā un, diemžēl, pastāvīgā karā.

Ar imigrāciju saistītās problēmas ir jārisina Eiropas līmenī, tādēļ liela vērība jāpievērš situācijai atsevišķās valstīs, tostarp Itālijā un Maltā, kurām ir ievērojamas ar šo jautājumu saistītas problēmas. Ir arī jārisina Kipras problēma, lai uz visiem laikiem sakārtotu Grieķijas un Trucijas attiecības, kā arī attiecības starp Eiropas Savienību un Turciju, kas turklāt pastāvīgi gaida pievienošanos.

Visbeidzot, *Topolánek* kungs, es ceru, ka vienmēr būsiēt klāt šajā sēžu zālē; es vēlu jums veiksmi darbā un apsveicu, ka pēc savas pirmās atbildes joprojām esat kopā ar mums. Iepriekšējās prezidentūrās mūs nav pietā pieradinājušas. Paldies jums, tā ir laba zīme.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs! Čehu vēsturnieki man atklāja, kādēļ jūs neesat ratificējuši Lisabonas līgumu – viņi runā par skaitļa 8 maģiju, līdzīgi kā saistībā ar 2008. gadu. Viņi stāsta, ka šis cipars iezīmē jūsu vēsturi: 1918. gadā tika izveidota Čehoslovākija, bet 1348. gadā izveidoja Prāgu. Viņi minēja četrdesmit neparastus piemērus un trīs konkrētus nesenus un sāpīgus piemērus: 1938. gadu, kad jūs pameta Francija un Apvienotā Karaliste, 1948. gadu, kad jūs atstāja malā *coup d'état* un 1968. gadu, kad jūsu teritoriju ieņēma Padomju Savienības tanki. Es saprotu, ka 2008. gadu jūs atlikāt malā, jo uz Līguma ratificēšanu tajā gadā skatījāties ar aizdomām, vēl jo vairāk, kopš tā laika atsevišķi cilvēki salīdzināja Līgumu ar suverentitātes ierobežojumiem *Leonid Brezhnev* laikos. Neskatoties uz visiem trūkumiem un pagātni, klātesošais biedrs *Barroso* kungs nav *Leonid Brezhnev*!

(Smiekli)

Mēs esam daļa no projekta, ko raksturo kopīga un brīvprātīga suverenitāte. Lisabonas līgums ir tikai viens brīdis šajā vēsturē, tas ir tikai viens vēstures posms. Es jūs lūdzu 2008. gads ir beidzies, ratificējiet Līgumu 2009. gadā!

(Aplausi)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Čehijas prezidentūra pārņem Eiropas Savienības prezidentūru laikā, kad debatējam par to, kā pārveidot ekonomiku un vai Eiropas Savienības nākotnes modelis būs vairāk sociāli vai liberāli orientēts. Reizēm to pasniedz kā līniju starp veco un jauno Eiropu, taču es domāju, ka Čehija spēs panākt vienprātību, jo starp šīm divām koncepcijām patiešām nav lielas atšķirības. To saplūšanu nosaka globalizācija un daudzkulturālā ekonomikas vide, kas joprojām attīstās. Konceptu „tirgus ekonomika” cilvēki saprot ļoti dažādi, un tas ir biheiviorāls faktors. Bijušās Padomju Savienības bloka valstis lieliski saprot, ka tirgus iestādes un likumi uzreiz nenožīmē veiksmīgu tirgus plaukšanu. Tiem jāatbilst cilvēku mentalitātei un cerībām. Lai arī mēs reizēm mēģinām uzsvērt ekonomisko modeļu atšķirības politisko interešu dēļ, ilgtermiņa politiskajā perspektīvā ekonomikas politikas aizkavēšana, ja ņemam vērā mainīgo daudzvalodīgo un daudzkulturālo ekonomikas vidi, palīdzēs nākt pie varas radikālajām populistu grupām un izraisīs ilgstošu politisko nestabilitāti un ekonomikas atpalicību.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājs kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vēlos apsveikt Padomes Čehijas prezidentūru ar darba sākšanu. Šī ir pirmā Padomes prezidējošā valsts no bijušajām Varšavas līguma valstīm, tādēļ, kā teica Nassauer kungs, tai ir simboliska nozīme.

Sarunas par gāzi, Priekšsēdētāja Schwarzenberg kunga darbība Tuvajos Austrumos un daudzi citi piemēri pierāda, ka Padomes Čehijas prezidentūra ir labi sagatavojusies gaidāmajam darbam. Tādēļ es piešķiru īpašu nozīmi faktam, ka liela uzmanība tiek pievērsta tā dēvētajam energodrošības jēdzienam. Šis piemērs īpaši liecina, ka pastāv vairākas jomas, kurās valstis vienas pašas vairs nespēj ievērot savu pilsoņu intereses, un tām palīdzēs tikai kopēja Eiropas pieeja.

Taču, priekšsēdētāja kungs, pilnvaras enerģētikas un energodrošības jautājumos mums piešķir tikai Lisabonas līgums. Mūsu pašreizējās darbības ir kā koordinatori, un tās nav saistošas. Daudzu mūsu risināmo problēmu gadījumā mums ir jārikojas, mēs to nespēsim, ja nevarēsim izmantot Lisabonas līgumā piešķirto rīcības brīvību iespējot panākt lielāku demokrātiju, jo īpaši Eiropas Parlamenta un valstu valdību tiesību nostiprināšanu. Tādēļ es pieņemu, ka tulkojot vācu valodā tika pieļauta kļūda, sakot, ka jūs uzskatāt, ka Nicas līgums ir labāks par Lisabonas līgumu. Jums vajadzētu varēt izlabot vācu valodā teikto. Tādēļ mums ir jāmeklē iespēja skaidri norādīt, kā veidu, kādā pārvaram mūsu kopīgas grūtības visās svarīgākajās jomās, varam uzlabot tikai ar Lisabonas līguma palīdzību. Liels paldies!

Edite Estrela (PSE). – (PT) Padomes priekšsēdētāja kungs! Jūs runājat par Eiropu, kurā ir noteikumi. Patiesībā jūs daudz runājat par noteikumiem. Pašlaik viens no demokrātijas noteikumiem ir saistību izpilde. Jūs uzņēmāties pienākumu līdz 2008. gada beigām ratificēt Lisabonas līgumu. Jūs to neizdarījāt, un tas nebija pareizi. Tādēļ es uzdošu jautājumu: „Kad Čehijas Republika ratificēs Lisabonas līgumu?”

Jūs arī runājat par pašapziņu. Man tas izklausījās pēc augstprātības. Čehijas valdībai un tās prezidentam ir visas tiesības teikt un darīt, ko tie vēlas, taču tie nedrīkst aizmirst, ka ir Eiropas Savienības daļa un tagad runā gandrīz 500 miljonu pilsoņu un 27 dalībvalstu vārdā.

Tādēļ jūs nedrīkstat ignorēt faktu, ka 25 dalībvalstis jau ir ratificējušas Lisabonas līgumu un ka Īrija jau ir paredzējusi otru referendumu. Laimīgā kārtā, aptauju rezultāti liecina par vairākuma atbalstu. Īri ir sapratuši, ka šajā īpaši sarežģītajā starptautiskajā vidē fakts, ka viņi ir Eiropas Savienības un eirozonas daļa, ir pasargājis viņus no lielākām problēmām.

Tagad ir atlikusi tikai Čehijas Republika, kurai jāpaziņo, kad tā ratificēs Lisabonas līgumu. Kā teica manas grupas priekšsēdētājs Martin Schulz, šobrīd, kad Eiropa piedzīvo nepieredzētas grūtības, tai ir jārunā vienā balsī. Tagad tas ir iespējams tikai ar Lisabonas līguma palīdzību.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājs kundze, Topolánek kungs, dāmas un kungi! Jūs runājat par Austrumu partnerību, Topolánek kungs. Partnerība ir diezgan nesens Eiropas Savienības izgudrojums, kura nebija tajā Eiropā, kuru vēlējās redzēt Ventotenes manifesta izveidotāji, vai arī Eiropā, kas pastāvēja pēc Otrā Pasaules kara. Tā Eiropa deva saviem kaimiņiem, tostarp kaimiņiem no Centrāleiropas un Austrumeiropas, pievienošanās izredzes. Eiropa ir bijusi miera faktors, nevis tādēļ, ka piedāvāja saviem kaimiņiem partnerību, bet tāpēc, ka piedāvāja iespēju piedalīties kļūst Eiropas Savienības daļu.

Taču, ja runājam par barjerām, jūsu priekštece Francijas prezidentūra skaidri lika noprast vēlmi definēt Eiropas robežas, jo īpaši aizcērtot durvis Turcijas priekšā, un liekot saprast, ka Eiropas Savienība vēlas savas robežas slēgt. Tā rezultātā Eiropas Savienību, kura pēdējo gadu desmitu laikā bija cerība tādām valstīm, kā jūsējā, tagad ieskauj kari un spriedze Tuvajos Austrumos, Balkānos, Kaukāzā, Urālos un Magribā.

Mēs, nevardarbīgā radikālā partija, vēlamies jūs aicināt vēlreiz apsvērt steidzamo vajadzību veidot Eiropas Savienotās Valstis, atveroties dalībai, dalībvalstīm, nevis neskaidrajām partnerības attiecībām. Partnerība izslēdz vissvarīgāko aspektu Eiropas pilsoņu civiltiesības un politiskās tiesības, kā arī Eiropas robežas.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Vēlos apsveikt Padomes priekšsēdētāju par jau parādīto spēju risināt vairākas problēmas.

Iepriekšējā gadsimta atstātā ģeopolitikas mantojuma dēļ daudziem zviedriem joprojām ir sajūta, ka Prāga atrodas uz austrumiem no Stokholmas. Tas nav pareizi, un jūsu prezidentūra, priekšsēdētāja kungs, atjaunos Čehijas Republikas pareizo vietu mūsu mentālajās kartēs. Eiropas sirdī gan vēsturē, gan nākotnē.

Vai drīkstu arī izteikt cerību, ka labi bruģēsiet ceļu Zviedrijas prezidentūrai klimata un konkurētspējas jomā, kurā ir tik svarīgi, lai jūs parādītu, ka mēs risināsim ekonomikas problēmas bez protekcionisma, bet ar atvērtības un atvērtas ekonomikas dinamikas palīdzību; kā arī enerģētikas jomā, kur jums būs būtiska nozīme, jo skaidri redzams, ka esat labi sagatavojušies. Laiks, kurā dzīvojam, uzsver vajadzību pēc reformām un pārmaiņām.

Manuprāt, ir godīgi teikt, ka solidaritāte un drošība attiecībā uz enerģētiku nozīmē, ka mums jāveic reforma un jāpaplašina Eiropas iekšējais enerģijas tirgus. Bez tā mēs cietīsim no dažādiem draudiem un mēģinājumiem mūs sadalīt un sašķelt. Vienam no mērķiem jābūt nodrošināt, ka neviens nevar vienlaikus kontrolēt gan gāzes padevi un ražošanu, gan izplatīšanu; nodrošināt mums visiem vienu kopēju tirgu. Ja to izdosies panākt jūsu prezidentūras laikā, tas būs stratēģisks solis uz priekšu, par kuru, es ceru, pēc sešiem mēnešiem mēs visi varēsim jūs apsveikt.

Maria Berger (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs! Es un daži šodien klātesošie deputāti bijām daļa no Apvienotās parlamentārās komitejas deputātu grupas, kas laika periodā līdz 2004. gadam īpaši veicināja Čehijas dalību Eiropas Savienībā. Tādēļ diena, kad varam pirmoreiz sveikt Čehijas prezidentūru, ir īpaša arī tiem deputātiem, kas nav no Čehijas. Kā Eiropas Parlamenta deputāte no Austrijas varu piebilst, ka Austrijā atbalsts Čehijas Republikas uzņemšanai ne vienmēr bija populārs. Tāpēc mēs noteikti esam vieni no tiem, kas piedāvā Čehijas prezidentūrai īpašu atbalstu un nav paredzējuši piešķirt lielu nozīmi sākotnējām grūtībām. Jauka minēta diezgan vienpusējā sākotnējā nostāja attiecībā uz Gazas konfliktu un Čehijas prezidentūras uzskats, ka sociālie un vides standarti ir pārāk augsti. No Austrijas perspektīvas mēs esam īpaši vilušies Slovākijas plāna atjaunot Bohunices darbību atbalstīšanā, kas būtu skaidrs pašreizējo Eiropas Savienības tiesību aktu pārkāpums.

Izcilais filozofs un rakstnieks *Jiří Gruša* ir sarakstījis „Čehijas Republikas un Prāgas lietošanas pamācību”, ko visiem kolēģiem deputātiem varu ieteikt kā patīkamu un īpaši humorpilnu literatūru. Šobrīd vēl nav rakstiskas Eiropas ietošanas pamācības, taču, ja tādu kādreiz izdos, visām jaunajām prezidentūrām vajadzētu ieteikt nenoraidīt atbalstu, ko tām piedāvā Parlaments vai kaimiņvalstu valdības.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Priekšsēdētāja kungs! Jums ir īpaša atbildība. Čehijas Padomes prezidentūrai ir bijis grūts sākums – tānākslas instalācija bija provokatīva un raisīja sašutumu – āču tās nopietnie centieni rast pamatu un uzņemties atbildību par visu Eiropas Savienību bija pamanāmi pat pirms šīs dienas. Izskatās, ka tā ir labi sagatavojusies. Tās programmā ir iekļautas pareizās prioritātes. Taču vēlāk tās vērtēs, ņemot vērā, noteiktību, eiropiskumu un personīgo ieguldījumu to īstenošanā, kā arī to panākumus.

Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* sacīja, ka Eiropas Savienība nākamajos sešos mēnešos tiks pārbaudīta. Padomes Čehijas prezidentūru un Čehijas valdību gaida pārbaudījums Eiropas politikā. Šos pārbaudījumus iespējams nokārtot tikai tad, ja mēs visi darīsim, ko spēsim. Tādēļ es jūs lūdzu pārtraukt izspēlēt pret Eiropas politiku savas iekšpolitikas spēles un apgrūtināt savu prezidentūru Padomē ar savām iekšlietu problēmām. Jums jāpaskaidro pilsoņiem, ka jau tagad jūtat, ka jautājumos par Gazu, strīdu par gāzi, Slovākijas rīcību saistībā ar Bohunici un finanšu krīzi Lisabonas līgums nostiprinātu jūsu lomu un ļautu jums to īstenot saskaņotāk ar citām Eiropas iestādēm.

Eiropas Savienība ir vērtību kopiena un vienota tiesību sistēma. Jā, mums ir likumi un ikviens kurš, nepildot savus solījumus, tos pārkāpj, uzskatāmi izrāda solidaritātes trūkumu. Neskatoties uz visām mūsu atšķirībām, mūs vieno mūsu vērtību kopiena, mūsu kopējā tiesību sistēma un mūsu politiskie mērķi.

Tādēļ vēlos izteikt šādu aicinājumu – neslēpieties aiz Īrijas muguras, speriet soli uz priekšu, ratificējiet Lisabonas līgumu pirms 2009. gada Eiropas dienas un pirms jūsu Padomes prezidentūras beigām. Mēs jūs vērtēsim, ņemot vērā jūsu darbus, nevis Čehijas Republikas prezidenta izteiktos komentārus.

Gary Titley (PSE). - Priekšsēdētāja kundze! Es ar interesi klausījos Padomes Čehijas prezidentūras priekšsēdētāja teikto, ka opozīcija mēģina sagraut Čehijas prezidentūru, jo, no mana redzespunkta, graut Čehijas prezidentūru ļoti labi izdodas pašam Čehijas prezidentam.

Es piefiksēju Čehijas prezidentūras stāstu, ka tā dara visu, ko spēj, lai paplašinātu Eiropas Savienību un uzņemtu Horvātiju. Ja tā dara visu, ko spēj, kādēļ tā nevar ratificēt Lisabonas līgumu? Galu galā Čehijas prezidentūra tam piekrita, tādēļ tai vajadzētu pildīt savas saistības.

Mums jābūt godīgiem – tas nav īpaši labs prezidentūras sākums. Čehijas prezidentūra klimata pārmaiņu paketi raksturo kā muļķīgu greznību. Čehijas finanšu ministrs ir teicis, ka ekonomikas atveseļošanas plāns atgādina par komunisma laikiem. Mums ir tā sauktais mākslas darbs, kas ir aizvainojis visus un jo īpaši bulgārus, un pirmais paziņojums par Gazas krīzi, kas pēc pāris stundām bija jāatsauc.

Šajā brīdī mums ir vajadzīga vadība, un līdz šim redzētais man ir iemācījis – ātrāk Padomei būs pilna laika priekšsēdētājs, jo labāk, tādēļ, ka Eiropas drošību, ietekmi pasaulē un ekonomikas atveseļošanu iespējams panākt tikai ar vienotu Eiropas rīcību. Tāpēc dodiet mums nedaudz vadības!

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Josef Zieleniec (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kundze! Čehijas prezidentūra ir pelnījusi atzinību par aktīvo darbību, lai pārtrauktu strīdu par gāzes padeves atjaunošanu Čehijai. Taču aizgriezties un nepievērsties šīs problēmas ilgtermiņa cēloņiem būtu liela kļūda.

To acīmredzams iemesls ir Krievijas centieni paplašināt savu ietekmes sfēru Ukrainā un pēc tam Centrāleiropā. Tādēļ Eiropas Savienības mērķim jābūt Ukrainas saglabāšanai Savienības redzeslokā. Taču tas nebūs iespējams, ja Ukraina turpinās finansēt nepārskatāmus darījumus un saglabāt „kaimiņiem draudzīgās cenas”, kas neatbilst īstajai situācijai tirgū un padara Ukrainu politiski atkarīgu no Krievijas.

Čehijas prezidentūras prioritāšu vidū ir energodrošība un Austrumu partnerība. Nepieciešams un svarīgs šīs partnerības aspekts ir pēc iespējas ātrāk palīdzēt Ukrainai noteikt enerģijas tirgus cenas, kas apspriestas, ņemot vērā ilgtermiņa nolīgumus.

Prezidentūrai arī jāizdara iedarbīgs spiediens uz Kijevu, lai likvidētu nepārskatāmās ekonomikas struktūras, kas apdraud centienus īstenot reformas un izveidot tiesisku valsti. Tikai stingrs ārējs spiediens un aktīva sadarbība var palīdzēt Ukrainai atteikties no īstermiņa un bieži vien personiskajām interesēm par labu īstai neatkarībai no Krievijas un tiesiskas valsts bez visaptverošas korupcijas izveidei. Ja Ukrainā neizdosies īstenot „attīrīšanu”, mēs nevaram cerēt, ka Eiropas Savienības reakcija uz arvien uzstājīgāko Krievijas politiku Centrāleiropā un Austrumeiropā būs efektīva.

Īstais laiks, kad izveidot ciešu Eiropas Savienības un Ukrainas sadarbību, pienāks tieši pēc gāzes krīzes mazināšanas. Ja Čehijas prezidentūrai Eiropas Savienības vārdā neizdosies uz Ukrainas vadītājiem izdarīt iedarbīgu spiedienu, mēs drīz pieredzēsim ne tikai aukstas dienas un gāzes trūkumu, kas būtiski ietekmēs dalībvalstu ekonomiku, bet, pats galvenais, bīstamas ģeopolitisko attiecību pārmaiņas Centrāleiropā un Austrumeiropā.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kundze! Tāpat kā ikviens šajā Parlamentā es vēlu veiksmi Padomes Čehijas prezidentūrai. Taču, priekšsēdētāja kungs, mani biedē jūsu šorīt izteiktais necienīgais komentārs par to, ka Lisabonas līgums ir sliktāks par Nicas līgumu. Šis komentārs ir ne tikai nepatiess, bet arī rada nesaskaņas, un ir uzticības pārkāpums. Tagad jums nopietni jāapsver iespēja atsaukt šorīt izteiktos komentārus par Lisabonas līgumu.

Mums ir vajadzīga Lisabonas līgumā piedāvātā Eiropa, kurā ir lielāka vienotība un efektīvāka demokrātija, lai risinātu daudzās problēmas, no kurām ikviena var mūsu pasauli iesaistīt konfliktā – šīs problēmas ir energodrošība, klimata pārmaiņas, ekonomikas un finanšu krīze un daudzie kari vairākos reģionos. Jums kā priekšsēdētājam ir uzdevums būt vidutājam un vadīt Eiropu, kuras pamatā iekšējā ātrā

solidaritātes vērtības kā sociāla tirgus ekonomika, daudzpusīgums un sieviešu un vīriešu līdztiesība un kura ietver sieviešu un vīriešu tiesības dalīt vecāku uzdevuma pildīšanu.

Priekšsēdētāja kungs! Jums uz sešiem mēnešiem jāatliek malā jūsu konservatīvie un neolibērālie uzskati, pretējā gadījumā jums šos sešus mēnešus pastāvīgi radīsies konflikts ar Parlamentu. Šā gada rudenī Īrijā droši vien notiks referendums par izskaidroto Lisabonas līgumu. Es nopietni strādāšu, lai panāktu pozitīvu iznākumu Īrijai un Eiropai. Komentāri, ko šodien izteicāt, šo uzdevumu padarīja daudz grūtāku. Ja referendums neizdosies, vairums eiropiešu nebūs jums pateicīgi, cienītais kungs.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs! Es ļoti vēlos pateikties priekšsēdētāja kungam par prezidentūras pienākumu uzņemšanos un apsveikt jūs ar grūtajām, taču veiksmīgajām pirmajām divām nedēļām prezidentūrā. Es lieliski saprotu jūsu stāstu par valsts identitāti, identitāti, ko mēs, valstis starp Eiropas austrumiem un rietumiem, esam veiksmīgi izveidojušas.

Vēlos pievērst jūsu uzmanību tēmai, kas, manuprāt, šajos sešos mēnešos būs nozīmīga trešajai enerģētikas paketei. Pirmkārt, šī pakete attiecas uz kopēju enerģētikas tirgu, kopēju Eiropas aģentūru valstu regulatoru sadarbībai, pārrobežas savienojumiem un kopējiem ieguldījumiem, un tādējādi arī uz integrāciju, citiem vārdiem sakot, uz solidaritāti enerģētikas jomā un drošām energopiegādēm.

Otrkārt, trešā enerģētikas pakete nozīmē arī liberalizāciju, godīgu regulēšanu attiecībā uz pieeju tīkliem, tas ir, konkurenci tirgū, kas nozīmē mazākas izmaksas un kaitējumu videi, kā arī lētāku enerģiju patērētājiem un, tādējādi, tautsaimniecībai, kas palīdzētu pārvarēt krīzi.

Treškārt, trešā enerģētikas pakete paredz godīgus noteikumus ārpus mūsu tirgiem esošo valstu darbībai, ievērojot kopēju politiku attiecībā uz ES valstu apgādi un iespēju veikt transportēšanu caur trešām valstīm. Eiropas Savienības Austrumu partnerības un austrumu dimensijas kontekstā trešā pakete skaidri runā pati par sevi.

Trešā pakete var sniegt ieguldījumu katrā no jūsu prezidentūras trim prioritātēm enerģētikā, tautsaimniecībā un Eiropas austrumu dimensijā. Es aicinu jūs saglabāt šo prioritāti un pilnībā ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos sveikt Čehijas prezidentūru. Šīs prezidentūras laikā mēs piedzīvosim zemu ekonomikas izaugsmi un bezdarba līmeņa palielināšanos. Šobrīd mēs piedzīvojam smagu ekonomikas situāciju. Pagājušajā nedēļā laikrakstā *Financial Times* es lasīju prezidenta *Klaus* piedāvātos risinājumus, un es tiem pilnībā nepiekrītu. Viņš stāsta, ka mums jāsamazina savas ambīcijas attiecībā uz vides un klimata politiku un ka mums jāsamazina ambīcijas attiecībā uz sociālo politiku. Tas ir *absolūti* nepareizs ceļš. Ja Eiropa nākotnē vēlas būt konkurētspējīga, mums jāiegulda līdzekļi modernā vides tehnoloģijā. Mums jāiegulda modernā infrastruktūrā, lai mūsu sabiedrība būtu ilgtspējīga ilgtermiņā, un jāiegulda aktīvā politikā attiecībā uz klimatu. Tādējādi tiks nodrošināts augstāks izaugsmes un nodarbinātības līmenis.

Līdzīga situācija ir arī sociālajā politikā. Mums jāiegulda sociālajā politikā ar godīgiem darba noteikumiem, vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, labu darba vidi un tamlīdzīgi. Tas nenožīmēs mazāku izaugsmi, bet gan izaugsmi, kas ir ilgtspējīgāka ilgtermiņā.

Visveidzot, vēlos pieminēt ģimenes politiku. Ģimenes politika, par ko lasīju jūsu programmā, ir vecmodīga politika. Mūsdienīga ģimenes politika atbalsta vīriešu un sieviešu līdztiesību attiecībā uz bērniem un darbu. Savā programmā jūs norādāt pilnīgi atšķirīgu ceļu.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Kā deputāte no Bulgārijas es atzinīgi vērtēju to, ka Čehijas prezidentūra starp savām galvenajām prioritātēm ir iekļāvusi enerģiju un energodrošību. Pēdējo pāris dienu laikā liels skaits Eiropas Savienības Parlamenta deputātu ir kļuvuši par Ukrainas un Krievijas strīda ģilniekiem. Bulgārijā vien apkures nav vairāk nekā 160 000 mājsaimniecību. Diemžēl Bulgārijas valdībai neizdevās palīdzēt saviem pilsoņiem šajā krīzē. Bulgārija ir vienīgā Eiropas Savienības valsts, kurai nav alternatīvu gāzes avotu, piegādātāju un krājumu. Mums no šīs krīzes ir jāgūst mācība.

Kolēģi deputāti, domāju, ka runāju visa Parlamenta vārdā, sakot, ka mēs nevaram ļaut Eiropas pilsoņiem maksāt par politiskajām spēlēm, kurās piedalās valstis, kas savus enerģijas resursus izmanto kā politiskus instrumentus. Tādēļ es uzskatu, ka mums ir nepieciešami ilgtspējīgi risinājumi enerģētikas jomā. Mums ir vajadzīga kopēja Eiropas enerģētikas politika. Svarīgs šīs jomas elements ir enerģētikas infrastruktūras

uzlabošana. Kad runājam par Eiropas solidaritāti enerģētikas jomā, mēs ar to domājam kopējus enerģētikas projektus Eiropas Savienībā un izvairāmies no šobrīd izmantotās prakses slēgt divpusējus nolīgumus.

Es arī gribētu ticēt, ka pēc neilga laika Eiropā varēs izveidot Eiropas mēroga kodolenerģijas ražotņu projektus, kuros iesaistītas dalībvalstis. Šādā kontekstā es arī atzinīgi vērtēju to, ka Čehijas prezidentūra paplašina sadarbības veidus ar valstīm no Dienvidkaukāza un Balkāniem, kā arī ar Ukrainu, kas ir vēl viena svarīga prioritāte. Tikai īstenojot integrētu pieeju, kurā ņemtas vērā intereses un iespējas, ko rada gan dalībvalstu, gan tikko minēto reģionu intereses, mēs varam garantēt, ka pārvarēsim un novērsīsim tādu krīzi, kā nupat piedzīvotā gāzes krīze. Mums ir jārikojas nekavējoties un jādara tas, kas ir vislabākais Eiropas Savienībai. Nepieciešamība konkrēti rīkoties ar mērķi izveidot kopēju Eiropas enerģētikas politiku, tagad ir lielāka nekā jebkad agrāk.

Es vēlu Čehijas prezidentūrai vislielākos panākumus!

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, Premjerministra kungs! Čehijas prezidentūra par savu galveno moto ir izvēlējusies saukli „Eiropa bez robežām” un par savām svarīgākajām prioritātēm ir noteikusi enerģētikas politiku un ekonomikas stabilitāti. Es arī vēlos uzvērt, cik svarīgi ir iekļaut vēl vienu prioritāti Eiropas pilsoņus.

Es vēlos aicināt pievērst lielāku uzmanību jautājumiem, kas tieši ietekmē pilsoņu ikdienas dzīvi. Ir jāliek lielāks uzsvars uz modernām Eiropas sociālajām programmām, Eiropas solidaritātes un vienlīdzīgu iespēju garantijām, kā arī uz mazākumtautību politikas īstenošanu. Es piekrītu tiem, kas mudina ratificēt Lisabonas līgumu.

Pilsoņi ir ciešāk jāiesaista Eiropas politikā, jo es uzskatu, ka sociālo pakešu un efektīvas saziņas trūkums izraisa arvien lielāku neuzticēšanos Eiropas iestādēm. Es uzskatu, ka izglītībai ir īpaši svarīga loma ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Čehijas prezidentūra sākās ar konfliktu Gazā un enerģētikas krīzi. Pēc noraidošu un šaubu pilnu piezīmju gūzmas par Čehijas Republikas spēju vadīt Eiropas Savienību, Eiropa un citas pasaules daļas ar pārsteigumu vēro, cik atbildīgi un efektīvi Čehijas prezidentūra rīkojas, risinot negaidītās krīzes situācijas. Taču es šaubos, vai tās bija negaidītas, un atzinīgi vērtēju to, ka Čehijas valdība sāka tās agrīni risināt jau Ziemassvētkos, jo Francijas prezidentūrai neizdevās izskaust tās pašā iedīgļi.

Es vēlētos, lai jūs tikpat bezbailīgi iesaistītos sarunās ar Ķīnu, kura apzināti pārkāpj pasaules tirdzniecības noteikumus, veicina negodīgu konkurenci un apdraud eiropiešu veselību, masveidā ražojot viltotas un bīstamas preces. Piemēram, vecākiem Eiropā šodien ir ļoti grūti atrast bērnu apavus, kas neapdraud to veselību, taču Padome un Komisija tam līdz šim ir pievērsusi maz uzmanības.

Es arī novērtēju, ka starp prioritātēm esat iekļāvuši „Eiropu pasaulē”. Es garantēju, ka Eiropa ir ļoti atvērta pasaules tirdzniecībai, taču līdz šim nevienam Padomes priekšsēdētājam nav izdevies nodrošināt godīgu savstarpīgumu un atvērt Ķīnu ražotājiem no Eiropas. Ceru, ka jums un jūsu pirmšķirīgajai komandai veiksies.

Padomes priekšsēdētāja kungs! Es apsveicu jūs par iepazīstināšanu ar patiesi kvalitatīvu, reālu Eiropas programmu un arī par jūsu personisko izaugsmi. Ņemot vērā, ka vadāt politisko partiju, kuras atsevišķi pašreizējie ministri 2003. gadā balsoja pret mūsu pievienošanos Eiropas Savienībai, jums uz Eiropas skatuves klājas ļoti labi. Es tikai ceru, ka mēs pieredzēsim līdzīgu uzskatu briedumu jūsu partijas kolēģu vidū arī attiecībā uz Lisabonas līgumu.

Plašsaziņas līdzekļi informē, ka Īrija finanšu krīzes ietekmē tagad labāk saprot, ka Līgums ir pienācīgs instruments, kas izveidots, lai pārvarētu grūtus laikus. Es ceru, ka arī jūs sāksiet labvēlīgi skatīties uz Līgumu, pat ja tas nozīmēs priekšsēdētāja Klaus tālruņa numura izdzēšanu no jūsu kabatas tālruņa. Es mums visiem vēlu veiksmīgu Čehijas prezidentūru, neskatoties uz mūsu uzskatu dažādību.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, premjerministr, runājo par ārpolitikas jautājumu, ekonomikas krīzes risināšanas pasākumiem un Lisabonas līguma ratifikāciju, jāpiebilst, ka vienai no Eiropas Savienības galvenajām prioritātēm jābūt jauniešiem. Es par šo prioritāti izlasīju jūsu programmā. Es uzskatu, ka jūsu programmai daudz saskaņotāk un aktīvāk jāpievēršas jautājumam par jauniešiem.

Jauniešus vairs ilgāk nevarēs pārliecināt ar paziņojumiem un solījumiem. Viņi nejūtas droši valstī, kas atrodas sabrukuma priekšā un kas nespēj atrisināt ekonomisko krīzi. Viņi noraida izglītības sistēmas, kas nolemj

viņus bezdarba tirgum un sociālajai atstumtībai. Viņi nepieņem eiro skepticizmu, bailes no Eiropas. Viņiem ir problēmas ar Lisabonas līguma ratificēšanu. Viņi katru dienu sastopas ar pretrunām. Tā ir jaunā paaudze, kas saprot, ko nozīmē ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

John Bowis (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es Padomes priekšsēdētājam gribētu teikt, ka man viņa valsti simbolizē divi cilvēki: *Franz Kafka* un *Jan Palach*. Viņi simbolizē cīņu par brīvību un demokrātiju, un viņi ir atklājuši savu vilšanos, sāpes un ziedošanos, ar ko dažkārt nākas sastapties šajā cīņā.

Padomes Priekšsēdētāja kungs, šī iemesla dēļ es domāju, ka jūs izrādīsiet īpašu izpratni par karu Gazas joslā, un jūs sapratīsiet Gazas un Izraēlas iedzīvotāju sāpes un vilšanos. Tāpēc es ceru, ka jūs darīsiet visu, lai apturētu šajā reģionā notiekošo slepkavošanu.

Jūs spēsiat arī vērsties pie Amerikas prezidenta klimata pārmaiņu jautājumos un panākt viņa piedalīšanos Klimata pārmaiņu konferencē Kopenhāgenā.

Savā valstī jums būs iespēja gūt ievēriību ar šī Parlamenta pieņemtajiem paliekošajiem likumdošanas priekšlikumiem, un es uzsvērsu tās iespējas, ko pilsoņi iegūs no pārrobežu veselības aprūpes, jo es zinu, ka šis jautājums ir jūsu programmā.

Jūs minējat zināšanu pārvietošanās brīvību. Nevienā citā jomā tas nav tik ļoti svarīgi kā medicīnas zinātnē, un tikpat svarīgi tas ir arī garīgās veselības jomā. Man bija liels gods sniegt savu nelielo atbalstu Čehijas Republikas garīgās veselības reformas izstrādāšanā. Es zinu, ka jūs šīs reformas gribēsiet turpināt ne vien savā valstī, bet arī visā Eiropā. Es gribētu, lai jūs atcerētos jūniju, kad mēs sākām darbu ar Eiropas Savienības garīgās veselības paktu. Pašlaik tas nav jūsu sarakstā, taču es ceru, ka jūs nodrošināsiet šī pakta iekļaušanu jūsu programmā kā jautājumu, ar kuru jāturpina strādāt, jo mūsu galvenais uzdevums jūsu galvenais uzdevums ir atbalstīt mūsu kopienas neaizsargātos cilvēkus, kuriem vajadzīgs mūsu atbalsts. Es zinu, ka jūs šajā jautājumā darīsiet visu iespējamo, un es jums novēlu visu to labāko jūsu darbā.

(Aplausi)

Józef Pinior (PSE). - (PL) Iesākumā es jums gribētu atgādināt Polijas un Čehijas pagrīdes opozīcijas sanāksmi, ko tautas kustība *Solidarity* pirms 21 gada rīkoja *Giant Mountains* kalnos uz Čehijas un Polijas robežas.

Čehijas Republika ir pirmā ES prezidentūras valsts no Centrāleiropas un Austrumeiropas. Priekšsēdētāja kungs, tas ir pagodinājums! Čehi, vadot Eiropas Savienību, turpina Centrāleiropas un Austrumeiropas tradīcijas, kas dzimušas cīņā par dzelzs priekšvara atvēršanu un demokrātisku sabiedrību kopienas izveidošanu Eiropas kontinentā. Es uzveru, ka Čehijas prezidentūrai ir īpaša intelektuālā un politiskā nozīme.

Starp šīs prezidentūras daudzajām prioritātēm galvenā ir Lisabonas līguma ratificēšana un kopējās ārpolitikas nostiprināšana. Vēl viens ļoti svarīgs risināms uzdevums ir transatlantiskās stratēģijas sagatavošana, lai transatlantiskās attiecības pielāgotu jaunā Amerikas prezidenta ievēlēšanai. Un noslēgumā es gribētu novēlēt prezidentam *Vaclav Havel* drīzu izveseļošanos pēc nesen izdarītās operācijas.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Čehijas prezidentūra ir paudusi gatavību iesaistīties, lai turpinātu strupceļā nonākušās sarunas par Horvātijas pievienošanos Eiropas Savienībai. Priekšsēdētāja kungs, šajā saistībā ļaujiet man jums atgādināt, ka katrai kandidātvalstij tiek prasīts iesniegt ticamus dokumentus. Ja šiem dokumentiem nevar ticēt, tad par to jāinformē iesaistītā valsts.

Konkrētajā gadījumā ar Horvātiju šī valsts savās kartēs iezīmēja robežu, par kuru ir konflikts. Tā vietā, lai minētu, ka par attiecīgo robežas posmu ir strīds, šī valsts vienkārši to atzīmēja tā, kā viņa uzskata par pareizu. Protams, tāds dokuments nevar būt ticams, jo patiesībā tas saistīts ar divu valstu konfliktu, kas būs jārisina citā vietā. Tas ir divpusējs konflikts divu valstu starpā, kurām citādi ir labas kaimiņattiecības ar izciliem noteikumiem, un tagad šis konflikts būs jārisina citur. Tāpēc es gribētu norādīt uz to, ka Slovēnija nav kautrējusies norādīt, ka Horvātijas dokumenti nav ticami. Patiesībā Slovēnija norāda uz to, ka dalībvalstīm obligāti jāpievērš šīs kandidātvalsts uzmanība prasībai iesniegt Eiropas Savienības standartiem atbilstīgus dokumentus.

Un kāds ir iespējamais risinājums? Jau ir iesniegti vairāki priekšlikumi, un es esmu pārliecināts, ka arī Čehijas prezidentūra iesniegs atbilstīgu priekšlikumu. Horvātija šo jautājumu varētu atrisināt, iesniedzot valdības vai parlamenta lēmumu, kurā skaidri paziņots, ka šīs robežas ir orientējošas, provizorisks, vai arī būtu jālieto kāds cits termins, kas nepārprotami norādītu uz to, ka tās ir pagaidu robežas un ka tās vēl līdz šim nav

noteiktas. Manuprāt, tādā veidā mēs mazliet pavirzītos uz priekšu un dotu Horvātijai iespēju iespējami drīzāk pievienoties Eiropas Savienībai, tas būtu arī Slovēnijas interesēs.

Noslēgumā ļaujiet man novēlēt jums panākumus, vadot Eiropas Savienības Padomi.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Padomes priekšsēdētāju šeit pārmērīgi kritizēja, es šai kritikai kategoriski nepievienojos. Čehu tautas pasakās pili parasti valda gudrais karalis, kas nevienu nekaitina, nevienu neaizvaino un kurš neuzskata, ka ir lietpratējs visās jomās. Tomēr to nevar teikt par Prāgas pili. Tiesām, neviens nav nevainojams. Tomēr es ticu, ka Padomes jaunais priekšsēdētājs veiksmīgi izmantos šīs priekšrocības un turēs šodien dotos solījumus. Es viņu pazīstu vairāk nekā 20 gadu un ar gandarījumu redzu, kā dalība Eiropas Savienībā ir veicinājusi viņa politisko izaugsmi. Es vēlu viņam veiksmi, jo spāņi saka: "*Con mi patria, con razón o sin ella*", angļi saka: "Mana valsts kopā ar tevi kā labos, tā arī sliktos laikos", un es saku: "Mana valsts, es būšu ar tevi arī grūtā brīdī!"

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Iesākumā es gribētu paust savu prieku par to, ka jau pašā savas prezidentūras termiņa sākumā mūsu brālīgā kaimiņvalsts Čehijas Republika izkļiedēja jebkuras šaubas par jaunās dalībvalsts spēju vadīt un pārvaldīt Eiropas Savienības lietas.

Čehijas prezidentūra parādīja savu spēju reaģēt un rīkoties tādās kritiskās situācijās kā karš Gazas joslā un Krievijas gāzes piegādes pārtraukumi ES. Tā kā es pārstāvu Slovēniju, valsti, kura gandrīz 97 % gāzes saņem no Krievijas un kurā, kopā ar Bulgāriju, ir viskritiskākā situācija, es gribētu apliecināt personīgu atzinību premjerministram *Mirek Topolánek* par viņa ieguldījumu Krievijas un Ukrainas pārstāvju sarunās. Premjerministr, Slovēnijai vēl aizvien nav gāzes, un tāpēc tai vajadzīga efektīva jūsu palīdzība. Eiropai vajadzīga kopējā enerģētikas politika, un tai vajag pilnveidot savu nostāju sarunās enerģijas jomā.

Francija sāka savu prezidentūras termiņu ar Krievijas un Gruzijas konfliktu, un Čehijas prezidentūrai jārisina Krievijas un Ukrainas tirdzniecības un politiskais konflikts. Es nopietni uzskatu, ka ir pienācis laiks mācīties no šiem notikumiem. Ir svarīgi noteikt jomas, kurās ES ir atkarīga no Krievijas, kā arī tās jomas, kurās Krievija ir atkarīga no ES. Attiecības ar Krieviju ir svarīgas, taču nav pieņemami, ka Krievija izmanto gāzi par politisku ieroci. Nekavējoties ir jārisina jautājumi par enerģijas avotu dažādošanu un Nabuko gāzes cauruļvada būvi. Premjerministr, Slovēnija atrodas ārkārtas situācijā, un jūsos tā saskata sabiedroto jautājumā par stratēģisko lēmumu *Jaslovské Bohunice* atomelektrostācijas lietā. *Barroso* kungs, es gribētu lūgt arī jūsu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja palīdzību.

Es personīgi domāju, ka, īstenojot personu pārvietošanās brīvību, vēl aizvien pastāv daudzas nepilnības, un tāpēc es atzinīgi vērtēju Čehijas prezidentūras devīzi "Eiropa bez barjerām".

Es Čehijas prezidentūrai vēlu panākumus 3E (Ekonomika, enerģētikas politika un Eiropas Savienība pasaulē) programmas īstenošanā un ES ceļā uz Lisabonas mērķu sasniegšanu.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Premjerministr, agrāk mēs bijām vienas valsts pilsoņi, un tieši tāpēc es priecājos sveikt jūs Eiropas Parlamentā un novēlēt jums veiksmi sasniegt tos mērķus, ar kuriem jūs mūs iepazīstinājat.

Jūsu 3E prioritātes noteikti apkopo Eiropas Savienības pašreizējās problēmas, tomēr es paļaujos uz to, ka ekonomikas nozarē jūs neaizmirsīsiet sociālos aspektus, kas lielākajam vairākumam ES pilsoņu ir ļoti svarīgi. Kad es jūs redzēju svinībās par godu eiro ieviešanai Slovēnijā, es priecājos uzzināt, ka Padomes jaunais priekšsēdētājs atbalsta Eiropas Savienības valstu ciešāku integrāciju. Tomēr, tāpat kā lielākā daļa šī Parlamenta locekļu, es priecātos vēl vairāk, ja jūs sekmētu Lisabonas līguma ratifikāciju Čehijas Republikā. Ja tas neizdosies, tad būs grūti sasniegt jūsu paša nospraustos mērķus. Ja, kā jūs teicāt, mēs gribam, lai ES pasaules notikumos nebūtu vienīgi maksātāja, bet kļūtu arī par aktīvu dalībnieci, tad mums jāspēr šis solis.

Premjerministr, kā jau šeit vairākkārt minēja, Eiropas vēlēšanas būs nozīmīgs notikums jūsu prezidentūras laikā. Vēlēšanu iznākums ietekmēs ES nākamo piecu gadu politiku, un Padomes materiālajam atbalstam šeit var būt noteicošā loma. Tagad, kad Slovēnija ir izturējusi pasaules čempionāta hokejā atlasu un Čehijas Republika kvalificējas nākamajai kārtai ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, Igaunijas vārdā es vēlētos paust vissirsnīgāko atbalstu Čehijas prezidentūrai. Konkurētspējas palielināšana, papildinot to ar četrām pamatbrīvībām, patiešām ir labākais ekonomikas krīzes risināšanas līdzeklis. Priekšsēdētāj, es pilnībā atbalstu jūsu ideju par Austrumu partnerības attīstību. Mēs tagad saprotam, cik svarīgi ir, lai tādās valstīs kā Ukraina un Gruzija rīkotos saskaņā ar tiesiskuma un demokrātiskās atbildības principiem.

Pagājušā gada septembrī Eiropas Parlaments 23. augustu ieteica atzīmēt kā kopējo komunisma un nacisma upuru atceres dienu. Mēs paļaujamies uz to, ka jūs uzņemsiet iniciatīvu, lai pārliecinātu visu 27 valstu valdības, sākot ar nākamā gada augustu, oficiāli atzīmēt šo dienu.

Mēs sagaidām arī, ka jūsu vadībā mēs panāksim to, ka Eiropa morāli un politiski nosodīs totalitārā komunisma laikā izdarītos noziegumus.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) “Ekonomika, enerģētikas politika un Eiropas Savienība pasaulē” ir ES prezidentūras valsts Čehijas devīze. Eiropas pilsoņi sagaida, ka Eiropas iestādes pasargās viņus krīzes apstākļos un uzlabos dzīves kvalitāti. Pašlaik Eiropas pilsoņu prioritātes ir: Eiropas Savienības ekonomikas atveseļošanas plāns, energoefektivitātes palielināšana un enerģijas piegādes drošība.

Es mudinu Čehijas prezidentūru, neraugoties uz gaidāmajām Eiropas vēlēšanām, vai varbūt tieši šī iemesla dēļ, parādīt Eiropas pilsoņiem savu iztēles spēju, politisko gribu un, pirmkārt, apņēmību. Mēs kopā varam panākt vienošanos, lai direktīvu par ēku energoefektivitāti varētu pieņemt pirmajā lasījumā. Es apliecinu, ka gan Eiropas Parlaments, gan arī Eiropas Komisija ir gatavi jūsu atbalstīt, lai direktīva par ēku energoefektivitāti kļūtu par vienu no Čehijas prezidentūras sasniegumiem.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, pēc pagātnes traumatiskās pieredzes ar krievu komunismu Čehijas Republika tagad nonākusi galējībās, cieši un padēvīgi saistoties ar Ameriku. Priekšsēdētāj, to nepārprotami parādīja ne vien jūsu nostāja Gazas jautājumā un attieksme pret Lisabonas līgumu, bet arī jūsu valdības lēmums izvietot amerikāņu raķetes Čehijas teritorijā. Jūsu gatavība uzticīgi kalpot Vašingtonas administrācijai, maksājot par to ar draudiem mieram Eiropā, ir nepieņemama un rada aizdomas.

Jūsu valsts tagad ir ES, nevis ASV daļa, un jums jāraugās, lai jūsu valdība rīkotos atbilstīgi. Amerikas satelīvalstīm nav vietas mūsu Savienībā. Tāpēc jums jāizlemj: ES vai ASV? Jūs nevarat iegūt abas!

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, Čehijas prezidentūra ir pirmā daudzu gadu laikā, kas no dienas kārtības svītrojusi jau novecojušo anekdoti Eiropas Savienības Konstitūciju, ko mēs pazīstam arī kā Lisabonas līgumu. Šī saprātīgā pieeja iedvesmē optimismu un izrāda cieņu demokrātijai un vienprātības principam.

Čehijas prezidentūra ir nolēmusi galveno uzmanību pievērst vissteidzamākajiem aktuālajiem jautājumiem, tostarp konfliktam Gazas joslā un enerģijas piegādes drošībai. Sākumā nebija plānots iesaistīties Krievijas un Ukrainas gāzes konfliktā, taču, kad tas sāka ietekmēt vairākas dalībvalstis, *Topolānek* kungs tajā nekavējoties iejaucās. Ir skaidrs, ka sešos mēnešos prezidentūra nesasnies visus uzstādītos mērķus, taču jau no pirmajām divām nedēļām redzams, ka šīs prezidentūras darbība būs efektīva, par spīti ļaunajiem pareģojumiem Kasandras stilā, ko izteikuši daži šajā Parlamentā sēdošie politiķi. Delegācijas vārdā ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Es dzirdēju, ka ar Čehijas prezidentūras atbalstu Briselē ir izstādīts tā saucamais mākslas darbs, kurā mana valsts, Bulgārija, attēlota kā tualete. Tas ir ārkārtīgi aizvainojoši un ir pretrunā ar Eiropas Savienības partnerības un savstarpējās cieņas tradīcijām. Tāpēc mēs pieprasām, lai Čehijas prezidentūra, kura šādā veidā faktiski uzdrīkstējusies aizvainot kādu dalībvalsti, šo gleznu nekavējoties aizvāktu. Šādu nodarījumu mēs nevaram pieļaut! Ja šo gleznu nekavējoties nenovāks, mēs ar kolēģiem aiziesim un pašrocīgi to noņemsim!

Mirek Topolánek, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Paldies, ka devāt man vārdu! Savu noslēguma runu es gribētu sākt ar pateicību jums visiem par paustajiem viedokļiem; tā bija ļoti sirsnīga sagaidīšana, kādu es nebiju gaidījis. Es gribētu arī piebilst, ka Čehijas prezidentūra un es pats Eiropas Padomes priekšsēdētāja amatā turpmāko sešu mēnešu laikā būsim tiešā saskarē ar Eiropas Komisiju un cieši sadarbosimies ar to. Šīs pirmās divas nedēļas parādīja, ka pastāvīgi un ļoti aktīvi kontakti katru dienu, ne vien ar *José Manuel Barroso*, bet arī ar visu Komisiju, nodrošināja kopējo rīcību tajos jautājumos, kas mums negaidīti bija jārisina šī gada sākumā. Es šeit runāju ne vien par mūsu sadarbību ar Eiropas Parlamentu, bet īpaši par mūsu sazināšanos ar Eiropas Komisiju laikā, kad mēs mēģinājām risināt šos ārkārtas jautājumus. Es gribu pateikties priekšsēdētājam *J. M. Barroso*.

Pirms ierašanās es zvērēju, ka nestāstīšu jokus. Taču vienu joku, par kuru manā zemē visi smietos, es izstāstīju, taču šeit tas izgāzās. Nu, nekas, es mēģināšu vēl, un varbūt, iespējams, pat vāciski to pārtulkos pareizi, un mēs viens otru sapratīsim.

Lisabonas līgums nevar būt lūgšana, ko nepārtraukti atkārtot. Tam jābūt līdzeklim, nevis beigām. Tas ir līdzeklis, ar kura palīdzību uzlabot Eiropas Savienības darbību. Tas nekad nedrīkst būt piespiešanas jautājums. Katrai valstij ir savi līdzekļi un spēles noteikumi, ar kuriem panākt šī līguma ratifikāciju. Tas, ka es parakstīju līgumu, nenozīmē to, ka es ietekmēju divu Čehijas parlamenta palātu lēmumu, jo tās ir neatkarīgas un izlems pašas. Tāpat mēs nedomājam ar piespiešanas metodi ietekmēt Īrijas iedzīvotāju lēmumu. Nekādā veidā nav iespējams uzspiest līguma spēkā esamību, lai gan es uzskatu, ka šajā brīdī mums ir vajadzīgs līgums un ka tas atvieglos Eiropas Savienības darbību. Tā ir mana noslēguma piezīme šajā jautājumā, un es pie tā vairs neatgriezšos, jo es izklāstīju savu personisko nostāju.

Man patika godājamā deputāta *T. Kirkhope* citāts, un, lai raksturotu savas domas par pašreizējiem notikumiem, es pārfrāzēju kādu citu *W. Churchill* citātu: "Turpmāk vairs nekādu krīzi, mans darba kalendārs ir pilns!" Manuprāt, tas, ko mēs esam pieredzējuši šo dažu pirmo nedēļu laikā, pierāda, ka mēs esam pareizi izvēlējušies savas prioritātes un ka mēs bijām labi sagatavojušies. Turklāt gāzes jautājumu mēs sākam risināt decembra vidū, Francijas prezidentūras laikā.

Es atvairījos visiem tiem godāmajiem Parlamenta locekļiem, uz kuru konkrētajiem jautājumiem es neatbildēju; es mēģināju mazliet apkopot šo diskusiju, un es mēģināju izklāstīt drīzāk vispārēju pieeju šo konkrēto problēmu risināšanai.

Jautājums par cilvēku, narkotiku un bērnu kontrabandu, bērnu nolaupīšanu un līdzīgi jautājumi. Tiklīdz Parlaments ierosinās debates par brīvības un drošības līmeņiem, tā Čehijas Republika un mēs dedzīgi paātrināsim direktīvu, un visa Padomes lēmumu likumdošanas plāna pieņemšanas ietvaros cīnīsimies pret cilvēku kontrabandu. Es tikai vēlos teikt, ka mēs esam tam gatavi un gribam risināt katru šīs problēmas atsevišķo daļu.

Plašā diskusija par Nabuko gāzes cauruļvadu. Mums godīgi jāatzīst, ka Nabuko gāzesvads tikai tad būs alternatīva citiem tranzīta maršrutiem, ja tas nodrošinās arī alternatīvu piegādes avotu. Kā debatēs par Ukrainu diezgan skaidri pateica mans tautietis *Josef Zieleniec* – šī ir politiska un ģeopolitiska problēma, un es uzskatu, ka, ja mēs nedosim Ukrainai iespēju atrisināt savas iekšējās problēmas, ja mēs neierobežosim daudzo dalībnieku uzvedību gāzes tirgū – vai tās būtu atsevišķas personas, vai firmas – tad mēs varētu zaudēt Ukrainas proeiropeisko ievirzi, kas, protams, ir ģeopolitiska problēma. Mēs tikai aptuveni varam iedomāties, kādi ir šīs krīzes mērķi – varbūt tas ir vienīgi īslaicīgs cenu pieaugums, iespējams, daudz lielāks spiediens būvēt *Nord Stream* cauruļvadu, kas ir alternatīvs ziemeļu maršruts, bet varbūt tās mērķis patiešām ir apvaldīt Ukrainas eiropeskās noslieces. Jebkurā gadījumā minētie faktori ir daļa no problēmas, kas nav tikai īstermiņa problēma un runa šeit nav tikai par enerģiju.

Ja man būtu jāatbild uz jautājumu, vai Eiropai jābūt liberālākai vai sociālistiskākai, es mēģinātu atbildēt ar vēl vienu joku un teiktu, ka es ierosinu kompromisu – Eiropai jābūt liberāli konservatīvai, taču tas patiešām ir mans pēdējais joks.

Ņemot vērā Čehijas Republikas uzsāktu virzienu un eiro ieviešanu, 1. janvārī es paziņoju, ka Čehijas Republika šī gada 1. novembrī pasludinās par pievienošanās datumu eiro zonai. Mana valdība ir pirmā valdība, kas atbildīs Māstrihtas kritērijiem. Es neuzskatu, ka tās ir ātrumsaīkstes. Es apsveicu savus slovāku kolēģus, un mēs nogaidīsim, lai redzētu, kā finanšu krīze ietekmēs atbilstību Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem un kā tā iespaidos visu to noteikumu *de facto* izpildi, kas pārvalda eiro zonu. Es raizējos par to – un tas attiecas arī uz finanšu krīzes risināšanu – ka pašas ES pieņemto noteikumu mīkstināšana ir destruktīvs solis, un tāpēc, runājot par Eiropu, kas rīkojas saskaņā ar likumiem, mēs, protams, pieprasīsim atbilstību direktīvām par valsts atbalstu un konkurenci; un tas būs viens no kritērijiem, lai izvērtētu visus priekšlikumus attiecībā uz finanšu krīzes risinājumu. Noteikumus piemēro gan labos, gan sliktos laikos, un tie attiecas uz visiem. Ir jābūt absolūtai vienlīdzībai.

Tagad es komentēšu saukli: "Eiropa bez barjerām". Jā, šim jēdzienam ir vismaz trīs nozīmes. Tā ir ekonomiskā nozīme, kas paredz starptautiskā tirgus barjeru nojaukšanu. Tā ir garīgā un psiholoģiskā nozīme, citiem vārdiem sakot, barjeru nojaukšana eiropiešu prātos, pēc kā, protams, tiecas nesen pievienojušās valstis. Un, visbeidzot, tas nozīmē arī barjeru nojaukšanu, izvairīšanos no protekcionisma, patiesu pasaules tirdzniecības liberalizāciju, kas ir viens no krīzes vadības līdzekļiem, pieprasījuma palielināšanu un Vašingtonas G20 sanāksmes rezultātu efektīvu īstenošanu.

Es vēlētos piebilst vēl kādu lietu, kas varbūt attiecas uz mani personīgi un kas jau ir nonākusi plašsaziņas līdzekljos. *Václav Havel* ir nopietni saslimis, un viņš atrodas slimnīcā. Viņš ir cilvēks, kas ne vien Čehijas Republikai simbolizē mūsu attīstības virzienu gan pirms, gan arī pēc novembra notikumiem – patiesībā viņš

simbolizē dzelzs priekšvara krišanu. Viņš bija pirmais čehu tautas pārstāvis, kurš uzrunāja Eiropas Parlamentu, un visu mūsu vārdā es gribētu viņam novēlēt drīzāku izveseļoanos.

Man ir dažas ļoti konkrētas atbildes vienam no mūsu godājamajiem sanāksmes dalībniekiem. Mani aizskāra *Rouček* kunga bažas par Čehijas valdību, un es varētu minēt vismaz desmit piemēru pēdējos piecpadsmit gados, kad Eiropas Savienības prezidentūras valstīm bija daudz iekšējo problēmu, tomēr savus prezidentūras pienākumus tās veica veiksmīgi. Beļģijā laikā, kad stājās spēkā Māstrihtas līgums, notika konstitucionālas pārmaiņas, kas nekādā mērā neietekmēja tās prezidentūru; Francijas prezidentūras laikā, kad paplašinājās Eiropas Savienība, un tai pievienojās Zviedrija, Somija un Austrija, Francija pārdzīvoja iekšēju politisko krīzi; Vācijas prezidentūras laikā, kad *Gerhard Schröder* saskārās ar milzīgām problēmām un *O. Lafontaine* pameta savu partiju, 1999. gadā stājās spēkā Amsterdamas līgums; Spānijas prezidentūras, ko vadīja *José María Aznar*, laikā ieviesa eiro, Īrijas prezidentūra arī bija veiksmīga, un es varētu minēt vēl daudzus citus piemērus. Neuztraucieties par Čehijas iekšpolitikas problēmām; tās neietekmēs Čehijas prezidentūru!

Par Kodolenerģētikas forumu: mums nevar būt debates par kodolenerģiju, kurās diskusijas zaļo, liberālu, konservatīvo un pārējo starpā beigtos ar mākslīgi panāktu rezultātu. Sadarbībā ar Eiropas Komisiju rīkotajam Kodolenerģētikas forumam, kas notiks Bratislavā un Prāgā, jāievada jaunas debates par drošību, iespējām, riskiem un vajadzībām, un par visiem tiem jautājumiem, kas iepriekšējos gados patiesībā bija kļuvuši par aizliegtiem jautājumiem. Aizlieguma noņemšana šīm tēmām ir Slovērijas un Čehijas Kodolenerģētikas foruma patiesais mērķis. Nav noslēpums, kāda iemesla dēļ premjerministrs *R. Fico* apmeklēja Maskavu un Ukrainu; Bulgārijas un Slovērijas problēmas ir ļoti sarežģītas, jo šīs valstis pilnībā ir atkarīgas no Ukrainas gāzes piegādēm. Bulgārija spēj uzglabāt tikai trešo daļu no tai nepieciešamā gāzes daudzuma, Slovērija jau tūkstošos uzņēmumu ir samazinājusi ražošanu, nedarbojas termoelektrostacija *Nováky*, un šī valsts pārdzīvo ārkārtīgi smagu krīzi. Es katru dienu sazinos ar *Robert Fico* un es atbalstu viņa misiju, lai gan es nedomāju, ka šobrīd tai būs veiksmīgs iznākums. Mums jābūt neatlaidīgākiem attiecībā ar šiem diviem spēles dalībniekiem Ukrainu un Krieviju, *Naftohaz* un *Gazprom*. Turklāt es uzskatu, ka turpmākajai Eiropas Komisijas un arī Čehijas prezidentūras rīcībai jābūt daudz efektīvākai un noteiktākai. Mums jāmeklē līdzekļi, kas atrisinātu daudzās tehniskās problēmas. Nav iespējams neatsākt šīs piegādes pilnīgi nepiemērota iemesla dēļ (tehniskās gāzes izmantošana); un šajā ziņā mēs turpināsim rīkoties.

Mēs daudz runājam par Balkāniem un problēmām, kas saistītas ar šo reģionu, un šajā saistībā radās daudz jautājumu. *Peterle* kungam ļoti labi zināms, ka, lai nojauktu šķēršļus Horvātijas pievienošanās procesa gaitai, tad Slovērijas un Horvātijas konfliktam jāatrod divpusējs risinājums. Tas nav Eiropas konflikts, lai gan tagad tas patiesībā sāk traucēt pievienošanās procesa sarunām. Šajā saistībā, iespējams, manas pārrunas ar diviem premjerministriem un diviem prezidentiem, kopā ar manu personīgo ieguldījumu šīs problēmas risināšanā, palīdzēs atrisināt Slovērijas un Horvātijas robežu problēmas.

Es vēl daudz ko gribētu teikt, taču es nemēģināšu jūs aizkavēt vēl ilgāk. Es mēģināšu atbrīvot vietu nākamajiem darba kārtības jautājumiem. Noslēgumā es gribētu teikt, ka mēs augstu novērtējam iespēju piederēt šai valstu kopienai, kas balstās uz tām vērtībām un pamatnostādņēm, kas pēc 1989. gada novembra notikumiem atkal ir mūsu vērtības un mūsu mērķi. Mēs augstu vērtējam arī iespēju vadīt šo kopienu. Šis notikums ir tik vienreizējs, kādu mana paaudze, kurai 1989. gadā bija 33 gadi, vispār necerēja piedzīvot savas dzīves laikā. Mēs augstu vērtējam arī to, ka mēs varam atrisināt daudzas problēmas. Visaugstāk mēs vērtējam šeit notiekošās brīvās debates. Šī brīvība ļauj mums runāt par šīm problēmām, apmainoties ar daudziem un dažādiem viedokļiem, kas ir būtiski, lai atrisinātu šīs problēmas. Es jums viennozīmīgi varu paziņot, ka *Tomas Garrigue Masaryk* ir teicis, ka "demokrātija nozīmē diskusijas". Es enerģiski sekošu pirmā Čehijas prezidenta pēdās; es esmu absolūti atvērts šai diskusijai. Es pateicos jums par jūsu uzmanību šodien un gaidu nākamo tikšanos ar jums.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs – Priekšsēdētājas kundze, šī bija ļoti interesanta diskusija, mani iedrošina problēmu kopējā izpratne un, vispārēji runājot, Čehijas prezidentūrai izrādītais atbalsts. Es vēlreiz atkārtāju, ka es vēlos, lai mēs kopā ar mūsu čehu draugiem strādātu lojāli, konstruktīvi un vislabāko nodomu vadīti. Viņu panākumi ir arī Eiropas panākumi.

Kā daži no jums jau uzsvēra, šis ir pēdējais prezidentūras termiņš pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Es domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai šo mēnešu laikā mēs visi parādītu, kā visas mūsu iestādes strādā mūsu pilsoņu labklājības, veiksmes un solidaritātes labā.

Saziņa ir ļoti svarīga, un to nevar veikt Eiropas iestādes un dalībvalstis atsevišķi. Mums tas jādara visiem kopā, uzticamas partnerības garā; daudzi no turpmāko divu mēnešu notikumiem būs ļoti svarīgi Eiropas nākotnei, no tiem būs atkarīgs arī tas, vai mūsu iestādes cienīs visā Eiropā.

Es gribētu izmantot šo brīdi, lai atbildētu uz dažiem man uzdotajiem konkrētiem jautājumiem, sevišķi enerģijas jomā. Jā, mums nekavējoties jāpārskata Gāzes drošības direktīva. Komisija to teica pagājušā gada novembrī, kad tā iepazīstināja ar stratēģisko enerģētikas pārskatu, un mēs neatlaidīgi strādājam, lai Eiropas Parlamentam un Padomei iespējami drīzāk iesniegtu likumdošanas priekšlikumu. Jā, mums nepieciešams vairāk solidarizēties un nepieciešama straujāka attīstība Eiropas enerģijas piegādes drošības ziņā. Šim jautājumam bija veltīta galvenā uzmanība mūsu neseno iesniegtajā stratēģiskajā enerģētikas pārskatā.

Es gribētu vēlreiz izmantot šo brīdi, lai visām dalībvalstīm un Eiropas iestādēm lūgtu daudz aktīvāk strādāt ar Eiropas enerģētikas solidaritātes mehānismu izveidi. Jā, mums vajag arī paātrināt ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrās, starpsavienojumu būvē un energoefektivitātes veicināšanā. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi saņemt šiem mērķiem piešķirtos EUR 5 miljardus Kopienas budžeta līdzekļu.

Es aicinu Parlamentu un Čehijas prezidentūru iespējami drīzāk to praktiski īstenot. Jā, ja mēs no šīs krīzes vēlamies iziet spēcīgāki, tad ekonomikas atveseļošana jāsavieno ar saprātīgu, videi draudzīgu ekonomikas izaugsmi. Lai paātrinātu struktūrfondu līdzekļu izmantošanu šiem mērķiem, mēs esam iesnieguši priekšlikumus apspriešanai. Šie finanšu līdzekļi ir nepieciešami energoefektivitātes veicināšanai un enerģētikas starpsavienojumu izveidei, un lai saskaņotu valstu atbalsta programmas, mēs valstu centienus šajā virzienā pakārtosim Eiropas Padomes secinājumiem.

Ļaujiet man arī teikt, ka, lai pārvarētu šo ekonomikas krīzi un atgrieztu Eiropu uz ilgtspējīgas attīstības ceļa, būs arī nepieciešams ievērot Kopienas iespēju vienlīdzības likumus. Eiropai jāturpina atvieglot gan vīriešu, gan sievietes iesaistīšanās ekonomikas procesos, kā arī jāpalīdz saskaņot ģimenes dzīvi ar profesionālo darbību.

Mazliet arī par Lisabonas līgumu, ko minēja daudzi no jums: pašlaik mums vairāk nekā jebkad ir vajadzīgs šis līgums, ko ratificētu visas dalībvalstis. Jā, mums jāciena visu valstu ratifikācijas procesi, bet, ja valdība valsts vārdā paraksta līgumu, tad to var uzskatīt par svinīgu solījumu, ka šis līgums stāsies spēkā.

(Aplausi)

Daudzi no jums runāja par Čehijas prezidentūru un par to, cik nozīmīga tā ir. Kā daži no jums *H. Nassauer* un *E. Brok* teica, tas, ka mums ir Čehijas prezidentūra, pats par sevi jau ir ļoti svarīgs notikums. Pirmo reizi kāda no bijušajām Varšavas līguma valstīm ir uzņēmusies atbildību vadīt Eiropas Padomi. Iedomājieties, kāds sasniegums ir tas, ka 20 gadu pēc dzelzs priekškara krišanas Eiropas Padomi vada Čehijas Republika, un šo atbildību daļa premjerministrs *M. Topolánek* un premjerministra vietnieks *A. Vondra*. Es pilnībā paļaujos uz to, ko jūs esat nolēmuši paveikt.

Ļaujiet man ar jums dalīties pieredzē, kāda man bija pagājušajā gadā Portugāles prezidentūras laikā. Mēs kopā ar Portugāles premjerministru *J. Socrates* bijām *Zittau* pilsētā, kas atrodas uz Čehijas Republikas, Polijas un Vācijas robežas, un es redzēju, ko šajā brīdī izjuta premjerministrs *M. Topolánek*. Šo robežu, kas kādreiz Eiropā mūs atdalīja vienu no otra, šo robežu starp divām Eiropas pusēm, tagad brīvi var šķērsot ikviens eiropietis, kas dzīvo šajās valstīs. Tas bija nozīmīgs brīdis, un tas ir milzīgs sasniegums, ar ko mums vajadzētu lepoties. Tāpēc es patiešām uzskatu, ka ir svarīgi aizstāvēt mūsu vērtības, lai šīs prezidentūras laiks būtu veiksmīgs.

Daži no jums teica, ka Čehijas Republikai ir svarīgi gūt panākumus, jo tā ir maza valsts. Es atvainojos, bet Čehijas Republika nav maza valsts, pat Eiropas mērogā. Patiesībā dažreiz tas ir mazvērtības komplekss, kas dažas mūsu dalībvalstis liek uzskatīt par mazām. Ļaujiet man jums teikt, kā teica *Paul-Henri Spaak* viens no mūsu Eiropas projekta dibinātājiem ka Eiropas Savienībā vairs nav mazu un lielu valstu, un, ja vēlaties, neviena no tām nav liela: problēma ir tāda, ka dažas to vēl nav pamanījušas.

Patiesībā, ja mēs raugāmies uz pārējo pasaules daļu kad mēs redzam Amerikas varenību aizsardzības un tehnoloģiju ziņā; kad mēs redzam Krievijas ģeogrāfiski milzīgi plašo teritoriju; kad mēs redzam Ķīnas un Indijas demogrāfisko apjomu vai mēs varam apgalvot, ka Eiropā ir lielas valstis?

Eiropā vairs nav lielu valstu. Visas ir vienlīdz cienījamas. Eiropas Komisijai visas dalībvalstis ir vienlīdz cienījamas, taču, ja mēs gribam kļūt lieli pasaulē, Eiropas Savienībai jābūt spēcīgai. Mums jāsadarbojas, mums jāizmanto visu mūsu iestāžu līdzekļi; ja mēs šādi sadarbosimies, mēs padarīsim pasauli labāku. Tādēļ mums ir vajadzīgs Lisabonas līgums. Tādēļ mums ir vajadzīgs kopējs mērķis. Tādēļ mums ir vajadzīgas spēcīgas iestādes. Es vēlu Čehijas prezidentūrai visu to labāko!

(Ilgi aplausi)

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Balsošana sekos.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Gerard Batten (IND/DEM), rakstiski – Daži no mums jau pievērsās jautājumiem, kas prezidentam V. Klaus būs jārisina februārī. Cik atspirdzinoši būs dzirdēt kādu, kas ir pietiekami inteligents un godīgs, lai apšaubītu ideoloģiski iesīkstējušos uzskatus attiecībā uz vēl ciešāku Eiropas Savienību un klimata pārmaiņām.

Prezidentam V. Klaus bija pilnīga taisnība, kad viņš salīdzināja Eiropas Savienību ar bijušo Padomju Savienību. Mans draugs, varonīgais padomju disidents *Vladimir Bukovsky*, par Eiropas Savienību teica: "Es esmu dzīvojis jūsu nākotnē, bet tā cieta neveiksmi". *Bukovsky* kungam ir pilnīga taisnība ES ir komunisma maigākais paveids.

Mēs varam vienīgi cerēt, ka Čehijas prezidentūra pret dižo Eiropas projektu izturēsies mazliet skeptiskāk nekā dažas iepriekšējās prezidentūras. Vismaz kaut ko Čehijas prezidentūra var darīt: aizkavēt Lisabonas līguma ratifikāciju, vismaz nogaidīt līdz Īrijas otrā referendumā iznākumam. Ja īri vēlreiz balsos pret neveiksmīgo konstitūciju, tad čehi varēs atzīt šis valsts vienīgās ES valsts, kura ļāvusi rīkot referendumu iedzīvotāju demokrātisko lēmumu un apturēt līgumu, apturot tā ratifikācijas procesu. Cerēsim, ka prezidents V. Klaus ir vīrs, kas to varēs izdarīt.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Es Čehijas Republikai sirsnīgi novēlu panākumus darbā. Šīs prezidentūras termiņa sākumā zīmes nepareģoja neko labu: pamatīgais eiroskepticisms, kas vēl nesen vadīja Čehijas rīcību daudzos jautājumos (piemēram, atteikšanās noteikt Lisabonas līguma ratifikācijas termiņu), pat optimistiem nesniedz mierinājumu. Arī Padomes priekšsēdētāja paziņojums attiecībā uz notikumiem Gazas joslā parādīja, ka viņš nejūt, kā šādās situācijās jārikojas: šādu nostāju vajadzētu saskaņot ar pārējām 26 dalībvalstīm. Turklāt atteikšanās tikties ar Sociāldemokrātu grupu Eiropas Parlamentā ir ļoti negatīvs rādītājs: nekad vēl līdz šim tā nav noticis, ka Padomes priekšsēdētājs nav atradis laiku, lai aprunātos ar lielu Eiropas Parlamenta politisko grupu. Priekšsēdētājas kundze, mēs ceram uz negaidītu efektīvu, autoritatīvu rīcību: tādā gadījumā pēc sešiem mēnešiem mēs būsim intelligenti, godīgi, lai to pienācīgi novērtētu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Čehijas prezidentūra izvirza trīs prioritātes: ekonomiku, enerģētikas politiku un starptautiskās attiecības. Tādējādi Čehijas prezidentūras programma, ar ko mēs iepazīnāmies, saskanēja ar mums jau zināmajiem virzieniem, taču tai piemita dažas īpatnības, sevišķi attiecībā uz Lisabonas līguma ratifikāciju. Čehijas premjerministrs apstiprināja, ka jāciena Īrijas pilsoņu suverenitāte. Viņš pat atzina, ka, ja Čehijas Republikā būtu noticis referendums, varbūt tā iznākums būtu bijis tāds pats kā Īrijā, piekļūstot tam, ka Līguma projektu varētu noraidīt.

Saistībā ar Krievijas un Ukrainas gāzes krīzi viņš atzina, ka būtu jāvaino abas valstis, uzsverot šo valstu rīcības ekonomiskos, stratēģiskos un politiskos iemeslus, un viņš atbalstīja lielāku Eiropas Savienības iejaukšanos, taču viņš īpaši nesteidzās nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem.

Attiecībā uz sociāli ekonomiskajiem jautājumiem viņš neierosināja neko jaunu, kas nozīmē neoliberālās nostājas saglabāšanu, darba laika direktīvas priekšlikumu noraidīšanu Eiropas Parlamentā, Stabilitātes un izaugsmes pakta un neoliberālu Lisabonas stratēģiju, viņš ignorēja ekonomikas krīzi un tās nopietnās sociālās sekas.

Mums žēl, ka patiesībā viņš neko nepateica attiecībā uz Izraēlas nepārtrauktajiem kara noziegumiem pret Palestīnu.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Čehijas prezidentūra savu darbu ir uzsākusi visai Eiropai grūtā brīdī. Eiropas piecdesmit sešu gadu ilajā vēsturē šīs finanšu un enerģijas krīzes un ekonomikas lejupslīde ir vissmagākās. Un to visu vēl papildina jūnijā paredzētās Eiropas Parlamenta vēlēšanas un jaunākais militārais konflikts Gazas joslā. Personīgi es nožēloju, ka čehiem nav šim darbam piemērotu līdzekļu. Es nožēloju, ka nav stājies spēkā Lisabonas Līgums ES reformu līgums.

Tieši tāpēc mums nav kopējās ārpolitikas: nav lēmumu pieņemšanas sistēmas, un dalībvalstīm nav obligāti jāievēro enerģētikas solidaritātes princips. Un prezidenta *Vaclav Klaus* savādaais, ja ne naidīgais, viedoklis attiecībā uz klimata pārmaiņām, ES reformu un eiro prasa no viņa milzīgi daudz atbilžu. Tāpēc es aicinu Čehijas valdību un premjerministru *Mirek Topolánek* iespējami drīzāk atsaukt V. Klaus publiskos paziņojumus ES lietās. Tas ir gan viņa paša labā, gan arī mūsu visu kopējās interesēs.

Čehijas “trīs E” prioritātes – Ekonomika, enerģētikas politika un starptautiskās attiecības – īsumā apkopo Eiropas vajadzības. Tāpēc es ticu, ka piepildīsies K. Schwarzenberg solījums, ka čehi būtiski “pavirzīs uz priekšu Eiropas lietas” un ka viņi “nebūs starp nesekmīgajiem”. Es no mūsu dienvidu kaimiņiem visas sirds novēlu veiksmīgu prezidentūras termiņu!

Gábor Harangozó (PSE), rakstiski. – Lai apturētu pašreizējo ekonomikas lejupslīdi, Ekonomikas atveseļošanas plāns, par ko vienojās decembrī, ir galvenais solis pareizajā virzienā. Tagad ir jāraugās, lai strauji un efektīvi īstenotu šī plāna konkrētos punktus. Eiropas Savienībai šajā saistībā vajadzētu palielināt savus centienus, lai atvieglotu piekļuvi pieejamajiem resursiem. Tāpēc mums vienlaikus atjaunojot uzticību mūsu finanšu tirgiem – īpaši jāuzlabo un jāvienkāršo pasākumi, kas paātrina struktūrfondu un kohēzijas fondu īstenošanu. Kohēzijas politika ir Eiropas Savienības solidaritātes svarīgākais instruments, protams, tai ir ļoti svarīga loma šāda mēroga globālās krīzes seku likvidēšanā. Turklāt ļaujiet man citu jaunās Čehijas prezidentūras prioritāšu starpā apsveikt vēlmi līdztekus Komisijas paziņojumam ierosināt diskusijas par jēdziena “mazāk labvēlīgie apgabali” jaunu definīciju. Šo apgabalu precīzāka noteikšana noteikti palīdzēs labāk apzināt to vajadzības un paātrināt to attīstības iespējas, un tādējādi visa Eiropas Savienība darbosies saskaņā ar sociālās, teritoriālās un ekonomiskās konverģences mērķiem. Lai izvairītos no krīzes negatīvajām sekām ne vien ekonomikā, bet arī mūsu pilsoņiem, galvenokārt neaizsargātākajiem, mums noteikti jāturpina mūsu centieni.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es vēlētos pateikties Padomes priekšsēdētājam Mirek Topolānek par Čehijas prezidentūras izvirzītajām prioritātēm. Trīs “E” – Ekonomiku, enerģētikas politiku un Eiropu pasaulē, kas veidos Kopienas prezidentūras pamatnostādnes, papildu apdraudēs neplānoti ārēji notikumi: Gaza un gāze.

Gazas konflikta problēma ir politiska mēroga problēma. Tomēr tagad tas ir kļuvis tik militarizēts, ka priekšplānā jāizvirzās humānās palīdzības jautājumiem. Tur mirst cilvēki! Iet bojā ne vien Hamas militāristi, kas uzsāka šo militāro konfliktu, bet arī nevainīgi bērni, sievietes un vīrieši. ES kopā ar ANO jādara viss iespējamais, lai atrisinātu šo asiņaino konfliktu. Ebreji un palestīnieši var mierīgi dzīvot plecu pie pleca. Lūdzu, nelokāmi turpiniet savus centienus šī mērķa sasniegšanai!

Gāzes krīze radīja zaudējumus vairākām Eiropas valstīm. Divu uzņēmumu, viena Krievijas un otra Ukrainas, konflikts strauji ir pārtapis divu valstu konfliktā. Tagad tā rezultātā ārkārtīgi cieš daudzu valstu iedzīvotāji, šīm valstīm enerģijas piegādi pārtrauca skarbas ziemas vidū. Šis konflikts nodarīja arī ievērojamus zaudējumus ekonomikai, jo gāzi izmanto arī ražošanā. Tāpēc beidzot ir jāizveido ES mēroga naftas un gāzes sistēma, kas izmantotu dažādus avotus. Mums nekavējoties jāmeklē jauni enerģijas avoti un jāizmanto mūsdienīgas ogļu gazificēšanas metodes. Polija sper solus šajā virzienā.

Es mūsu čehu draugiem sirsnīgi novēlu veiksmi ES mērķu sasniegšanā.

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. – (HU) Čehijas prezidentūra uzskata, ka atrodas sarežģītā situācijā. Ir grūti pirmo reizi pārņemt varas grožus no prezidentūras, kas labi zināma kā viena no Eiropas lokomotīvēm un jau vairākas reizes vadījusi Eiropas Savienības kuģi. Viņi ir sarežģītā situācijā, jo finanšu krīzes radītās sekas tikai tagad sāk izpausties visā Eiropā. Un šī situācija ir sarežģīta, jo viņiem jācīnās ne vien ar galējiem eiroskeptīgiem Parlamentā, bet arī ar augsta ranga politiķiem savā zemē.

Tomēr liekas, ka Čehijas prezidentūras programma būs tāda, kas mēģinās noturēt Eiropas Savienību labā līdzsvarā. Tās cēlais mērķis “Eiropa bez robežām” priekšplānā izvirza ne vien ekonomikas krīzes risināšanas problēmu, bet arī problēmu, kā efektīvi apstiprināt ES ilgtermiņa principus. Čehijas Republika ir pirmā Austrumeiropas un Centrāleiropas reģiona valsts, kas apvieno visas jauno ES dalībvalstu kopējās raksturīgākās īpašības. Tātad, Čehijas Republikas programma mēģina proporcionāli paust jauno dalībvalstu prasības.

Mēs priecājamies, ka Čehijas prezidentūra paredzējusi ekonomikas krīzi risināt galvenokārt ar starptautiskā darba spēka attīstību un vertikālās mobilitātes veicināšanu.

Tajā pašā laikā es īpaši gribētu pievērst prezidentūras uzmanību mazattīstīto reģionu un romu minoritātes stāvokļa uzlabošanai. Patiesībā tās ir Eiropas mēroga sociālās un ekonomiskās problēmas, kas pārvar robežas.

Turklāt imigrantu darbaspēka izmantošanas, ES iedzīvotāju novecošanās un šo apstākļu radīto sociālo spriedzi ilgtermiņā var risināt, attīstot starptautisko darbaspēku, ko pārstāv cilvēki, kuri savu vājo zināšanu un prasmju dēļ nav konkurētspējīgi.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es gribu apsveikt Čehijas Republiku ar Eiropas Savienības prezidentūras termiņa uzsākšanu. Es gribētu arī atzinīgi vērtēt apstākli, ka bija iespējams izstrādāt 18 mēnešu

programmu, kas ir Francijas, bijušās Eiropas Savienības prezidentūras valsts, un Zviedrijas, kas pārņems ES prezidentūru šī gada otrajā pusē, sadarbības procesa daļa.

Uzdevumi, kas šai prezidentūrai bija jārisina jau sava darbības termiņa sākumā, piemēram, karš Gazas joslā, Krievijas gāzes piegādes pārtraukums, nemaz nerunājot par globālo ekonomikas krīzi, apstiprināja to, ka Čehijas Republikas izvirzītās prioritātes ir pilnīgi pareizas.

No trim Čehijas prezidentūras prioritātēm – Ekonomika, enerģētikas politika un Eiropas Savienība pasaulē – es gribētu runāt par enerģētiku. Personiski es domāju, ka Eiropai nepieciešama vienota enerģētikas politika, lai varētu izvairīties no pārmērīgas atkarības no viena reģiona resursiem.

Šajā saistībā es atbalstu nepieciešamību veidot attiecības ar jauniem piegādātājiem, kā arī to, ka ir svarīgi ieguldīt līdzekļus jaunu netradicionālu enerģijas ražošanas tehnoloģiju izstrādē. Mums jāuzlabo transporta infrastruktūra un jāvelta pienācīga uzmanība Nabuko gāzes cauruļvada maršruta būvei. Es uzskatu arī, ka ir ļoti svarīgi saīsināt tādu projektu īstenošanas procedūras, kuru mērķis ir atrast alternatīvus un netradicionālus enerģijas avotus.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Eiropas Padomes atteikšanās noteikt termiņu reālu problēmu atrisināšanai, slēpjoties aiz Īrijas pateiktā “nē” Lisabonas līgumam, iespējams novedīs pie tā, ka Īrija vēlreiz pateiks “nē”.

Pieņemot, ka otrreizējs balsojums “pret” ir reāli iespējams, Čehijas prezidentūra mēģina sagatavoties iespējamībai, ka Lisabonas līgums varētu nestāties spēkā. Tā mēģina sagatavot “plānu B”, lai saskaņā ar Nicas līguma nosacījumiem izvēlētos jaunu komisiju. Ierosinātā ideja, ka jāizveido Komisija ar 26 komisāriem un vēl arī Eiropas ārpolitikas un drošības politikas augstie pārstāvji no visām 27 dalībvalstīm, ir tikai viena no iespējām, kā šo jautājumu varētu atrisināt.

Cilvēki visā ES atzīst, ka Lisabonas līgums nav tāds brīnumlīdzeklis, kā to pasniedz daudzi tā dedzīgākie aizstāvji. Gluži otrādi: tas varētu padziļināt mūsu ekonomiskās un sociālās problēmas.

Čehijas prezidentūras reakcija uz krīzi Gazas joslā ir ļoti tālu no vajadzīgās. ES vajadzīga saskaņota rīcība, lai aizstāvētu aplenkto palestīniešu tiesības un mēģinātu apturēt asinsizliešanu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Čehijas Republika, kas 2009. gada 1. janvārī pārņēma Eiropas Savienības Padomes prezidentūru, kopā ar citām valstīm, kas 2004. gadā un vēlāk pievienojās ES, saskaras ar problēmām, ko rada milzīga daudzuma dzīvojamo ēku bīstamais stāvoklis siltumizolācijas dēļ.

Mums jāpatur prātā nozīmīgais enerģijas ietaupījums un apkures izmaksu samazināšana pilsoņiem, ko varētu sasniegt, atjaunojot šo ēku apkures sistēmas, kā arī jāatceras struktūrfondu un kohēzijas fonda ierobežotās iespējas izmantot to līdzekļus ieguldījumiem šajā jomā. Tādēļ Padomes Čehijas prezidentūrai šis jautājums jāiekļauj savu prioritāšu skaitā.

Otrkārt, ņemot vērā Eiropas apcietināšanas orderi, Čehijas Republika saskaņā ar pamatlēmuma 32. pantu ir sagatavojusi paziņojumu par to, ka tā izpildīs nodošanas procedūras tikai attiecībā uz “noziegumiem, kas izdarīti pēc 2004. gada 1. novembra”. Līdzīgus normatīvus noteikumus piemēro arī citās Eiropas valstīs. Šādi gadījumi mazina pilsoņu ticību Eiropas kriminālnoziegumu apkarošanas politikas efektivitātei. Čehijas Republikai Padomes prezidentūras laikā ir dota laba iespēja pārskatīt šos paziņojumus.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Čehijas premjerministra un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja paziņojumi un Eiropas Parlamenta debates par Čehijas prezidentūras ES programmu kopumā turpina iepriekšējo prezidentūru pieņemto plašām tautas masām nedraudzīgo, vienoto politiku. Tie vēsta, ka kapitāla uzbrukumi darbaļaudīm, vienkāršajiem ļaudīm, turpināsies. Nostiprināsies ES imperiālistiskā loma, Čehijas prezidentūra centīgi to pierādīja jau stājoties amatā, kad ar pilnīgu ASV atbalstu un saskaņā ar US/NATO/EE “Jauno Tuvo Austrumu” plānu atbalstīja Izraēlas krimināli imperiālistisko iebrukumu Gazas joslā un padarīja likumīgu Palestīnas iedzīvotāju barbarisko slepkavošanu.

Čehijas prezidentūras programma vēsta, ka ES turpinās pastiprināt plašām tautas masām nedraudzīgo uzbrukumu, lai kapitālistiskās sistēmas krīzes sekas pārnestu uz strādnieku šķiras un nabadzīgo iedzīvotāju pleciem, pieaugs ES agresivitāte pret cilvēkiem un imperiālistiskā iejaukšanās, un ES palielinās savas militārās spējas, lai varētu iejaukties notikumos visā pasaulē.

Cilvēkiem uz ES agresiju jāatbild ar pretuzbrukumu. Cilvēkiem virzība uz priekšu nozīmē pretestību, nepaklausību un ES reakcionārās politikas pārtraukšanu, izlaušanos no pašas ES.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Savas runas sākumā es gribētu vēlreiz ierosināt ideju, par ko es runāju pirmsdien plenārsēdes atklāšanā. Jūs uzsākat prezidentūru tādā brīdī, kas mums visiem ir īpaši nozīmīgs. Šogad paies 20 gadi kopš dzelzs priekšvara krišanas. Es pirmsdien teicu, ka šie 20 gadi mums, bet jo īpaši tiem miljoniem pilsoņu, kas mūs šeit deleģējuši, bija gan gaidīšanas, gan pieņemšanas laiks. Varbūt mums tas bija normāli, ka mēs nespējām ātrāk atbrīvoties no šo 50 gadu sloga, kas atdalīja mūs no pārējās Eiropas.

Es vēljos iejaukties un apsveikt jūs ar to, ka jūs savā programmā esat iekļāvuši trešo prioritāti "Eiropa pasaulē", bet īpaši ar to, ka Austrumu partnerība ir jūsu prioritāte. Abu mūsu valstu Rumānijas un Čehijas Republikas vēsturē ir divas kopējas iezīmes: 1968. gads un Prāgas pavasaris, kas mums, rumāņiem, kas bija pakļauti viscietsirdīgākajai komunisma diktatūrai, nozīmēja gaismas staru tumsā, kas mūs vadīja ceļā uz brīvību.

Kā Parlamenta deputāte no Rumānijas es gribētu jums lūgt piešķirt Austrumu partnerībai piemērotāku, konkrētāku saturu. Šajā reģionā ir miljoniem pilsoņu, kuriem no jauna nepieciešams modināt šo cerību, tuvākajos mēnešos vēlreiz simboliski piedzīvojot Prāgas pavasara notikumus. Mēs abi spējam pilnībā saprast šīs gaidīšanas nozīmi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Mums priekšā ir seši mēneši kad Čehijas prezidentūra vadīs Eiropas Savienību. Jau tagad ir skaidrs, ka šīs prezidentūras termiņš nebūs viegls. Iepriekšējās divas nedēļas, kad mums vajadzēja risināt divas galvenās krīzes, parādīja, ka Eiropas Savienības veiksmīga vadība nenozīmē tikai labi sagatavotas programmas, bet galvenokārt tā nozīmē spēju ātri un pienācīgi reaģēt sarežģītu problēmu gadījumos. Tas jāatceras katrai dalībvalstij, kas gatavojas pārņemt ES prezidentūru.

Čehu prezidentūra seko aiz ļoti dinamiskās un vērienīgās Francijas prezidentūras. Es neticu, ka abām nav nekā kopīga. Tomēr es uzskatu, ka čehu iestādes ir labi sagatavotas šim darbam, un Čehijas Republikas prezidentūra būs piemērs tam, ka pat maza valsts, kas nesen pievienojusies Kopienai, spēj nodrošināt piemērotu vadību. Un pat politiskā nevienprātība valsts līmenī to neapturēs.

Es gribu aicināt prezidentūru veltīt vairāk uzmanības ikdienas problēmām. Plaša mēroga vērienīgi plāni ir svarīgi un nepieciešami, bet ļoti bieži tie ir tālu no vienkāršo pilsoņu uztveres. Un ir svarīgi, lai šobrīd, Parlamenta vēlēšanu priekšvakarā, Eiropas Savienības iedzīvotāji sajustu, ka Kopiena ir radīta tās pilsoņu dēļ, ka tā pastāv tādēļ, lai uzlabotu viņu ikdienas dzīvi. Tātad, varenas vīzijas! Jā, bet, raugoties caur ikdienas dzīves prizmu.

Es vēlu jums veiksmi!

Petya Stavreva (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Čehijas Republika ir pārņēmusi ES vadības grožus brīdī, kad Eiropas saskaras ar problēmām, ko izraisījusi globālā finanšu krīze, Krievijas gāzes piegādes pārtraukums un konflikts Gazas joslā.

Es uzskatu, ka Čehijas prezidentūras vērienīgajā programmā izvirzītos mērķus varēs sasniegt, ja Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija cieši sadarbosies. Eiropai jāturpina ieņemt aktīvu nostāju visos jautājumos, kas ir ES pilsoņu darba kārtībā. Pašlaik vissvarīgākais jautājums ir energoapgādes drošības jautājums, un ir jāaktivizē visu dalībvalstu centieni. Krievijas gāzes piegādes pārtraukums Eiropas patērētājiem apstākļos, kad gaisa temperatūra bija zem nulle grādiem un kas paralizēja Eiropu, paplašina enerģijas neatkarības jēdzienu. Šī krīzes situācija piespiež samazināt dalībvalstu atkarību no Krievijas gāzes piegādēm un meklēt alternatīvus risinājumus.

Vienotās Eiropas pilsoņi no Čehijas prezidentūras sagaida aktīvu nostāju un iesaistīšanos šīs problēmas risināšanā, kas jau sen ir pārsniegusi Krievijas un Ukrainas tirdzniecības konfliktu.

Vēlu prezidentūrai vislielākos panākumus!

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju apstākli, ka Čehijas prezidentūra enerģētikas politikas jautājumu ir iekļāvusi prioritāšu sarakstā.

Pagājušās nedēļas nevēlamie notikumi saistībā ar dabasgāzes piegādes drošību attiecīgajām dalībvalstīm vēlreiz pierādīja Eiropas enerģētikas politikas nepieciešamību, kas jāisteno ar konkrētu Eiropas projektu palīdzību, ar Eiropas finanšu līdzekļu atbalstu. ES dabasgāzes iekšējais tirgus tikai tad var normāli darboties, ja attīstīs dabasgāzes, kā arī sašķidrinātās gāzes uzglabāšanas iespējas un paātrinās Nabuko gāzes cauruļvada projekta īstenošanu.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es novēlu visu to labāko Čehijas Republikas valdībai, kas Eiropas Savienību vada jutīgā brīdī, kad šajā valstī ir sarežģīta politiskā situācija un starptautiskie apstākļi ir sevišķi satraucoši.

Čehijas prezidentūrai jābūt apņēmīgai un dinamiskai, kāda iepriekšējos sešos mēnešos bija *Nicolas Sarkozy* vadītā prezidentūra, lai tā enerģiski strādātu ar karadarbības izbeigšanu Gazas joslā un saglabātu stingru politisku virzību, saskaņā ar sagatavošanas darba programmas projektu, kas izstrādāts sadarbībā ar Franciju un Zviedriju un kas Padomes vadībā būs veiksmīga.

Lai ekonomiskās krīzes apstākļos saglabātu rūpniecības nozari, konkurētspēju un darba vietas Eiropā, nekavējoties jāpiemēro saskaņotais atveseļošanas plāns, ko pieņēma visas 27 dalībvalstis. Eiropai ir ļoti nozīmīga loma krīzes risināšanā, un Čehijas prezidentūrai jāpalīdz to pierādīt.

Es atzinīgi vērtēju Čehijas premjerministra apņemšanos līdz prezidentūras termiņa beigām savā valstī ratificēt Lisabonas līgumu. Līdztekus ekonomikas, diplomātijas un institucionālajai krīzei, kuras novājina Eiropu, pēdējā ir vienīgā, kuras iznākums ir atkarīgs tikai no pašiem Eiropas iedzīvotājiem. Lai nodrošinātu mūsu līdzpilsoņu nākotnes izredzes, Čehijas prezidentūrai jāļauj Eiropas Savienībai gūt šos panākumus.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

4. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsojums.

Es sēžu zālei gribētu paziņot, ka balsošanas laikā pēc Parlamenta žurnālistu pieprasījuma mums arī katram rezultātu apkopojumam skaidri jānorāda “par” un “pret” balsojušo skaits, kā arī atturējušos skaits. Mēs vēlējamies atvieglot jums šo procesu, taču tas nav iespējams.

(Balsošanas rezultāti un citas detaļas: sk. protokolu)

4.1. Drošības elementi un biometrijas standarti pasēs un ceļošanas dokumentos (A6-0500/2008, Carlos Coelho) (balsošana)

Pēc balsošanas par Carlos Coelho ziņojumu (A6-0500/2008)

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu piebilst par kārtību. Jūs mums paziņojāt, ka pēc žurnālistu, kas ir cienījama grupa, pieprasījuma jūs paziņosiet visus balsojuma rezultātus, taču man liekas, ka Parlamenta darba kārtības reglamentu nosaka parlamentārieši, nevis žurnālisti. Es gribētu uzzināt, vai tā ir aklo žurnālistu asociācija, jo žurnālisti balsošanas rezultātus ļoti labi var redzēt ekrānos. Jebkurā gadījumā kurliem žurnālistiem varētu rasties grūtības, ja jūs rezultātus paziņotu mutiski.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – *Speroni* kungs, man ir zināmas grūtības paust manu personisko viedokli par žurnālistu darba sarežģījumiem. Pēc tam, kad šī prasība ir iesniegta Prezidijam, manuprāt, tajā brīdī Prezidijam lai gan, iespējams, es piekřītu jūsu viedokļiem ir jādod atbilde; jau ir nolemts, ka jautājums par atbildi būs iekļauts nākamajā Prezidija sanāksmē.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es piekřītu *Speroni* kunga viedoklim. Es atzīstu, ka jūs esat sarežģītā situācijā, taču es gribētu ierosināt atzīt, ka viņam ir taisnība. Ekrānos var redzēt katra balsojuma rezultātus. Katra rezultāta labojumu lasīšana būtu ļoti laikietilpīga sevišķi tādām balsojumam, kāds mums bija šodien. Es gribētu ierosināt, lai jūs Prezidijam lūgtu nodot šo jautājumu izskatīšanai attiecīgajai komitejai, un mēs to ņemsim vērā nākamajā balsojumā ja Parlamentam tas ir pieņemami.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Kā jau minēju, šis jautājums jārisina Prezidijam, lai tas var sniegt galīgo atbildi.

Tāpēc mēs turpināsim balsojumu.

4.2. Publisko iepirkumu procedūras drošības un aizsardzības jomā (A6-0415/2008, Alexander Graf Lambsdorff) (balsošana)

4.3. Bīstamas vielas un preparāti (dihlormetāns) (A6-0341/2008, Carl Schlyter) (balsošana)

4.4. Atļauja ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā (Konvencija Nr. 188) (A6-0423/2008, Ilda Figueiredo) (balsošana)

4.5. Pamattiesību situācija Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam (A6-0479/2008, Giusto Catania) (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Pirms balsojuma par 32. punkta pirmo daļu

Mogens Camre (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, ir jāpapildina šī grozījuma teksts. Pēc teksta vietas “2006. gada 12. decembrī” mēs vienkārši vēlamies pievienot: “un 2008. gada 4. decembrī”. Tas ir tāpēc, ka Tiesā notika diskusijas par šiem vēlākajiem datumiem, un nebūtu pareizi minēt 2006. gada lēmumu, neminot vēlākos Tiesas spriedumus 2008. gada decembrī.

– (*Mutisko grozījumu pieņēma*)

– Pirms balsojuma par 25. grozījumu

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar balsošanas sarakstu izrādās, ka 36. punkts ir svītrots, tāpēc es brīnos, kāpēc mums par to vispār vajadzētu balsot.

Priekšsēdētājs. – Ir svītrots 8. grozījums, un tāpēc jūs nevarat balsot par 36. punktu.

– Pirms balsojuma par 161. punktu

Marco Cappato (ALDE). – (*EL*) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, saistībā ar 166. punktu es vienkārši vēlos norādīt, ka oriģināla teksts angļu valodā ir īstā versija, jo pastāv pārāk daudz tulkojumu, kas pilnībā sagroza tā nozīmi, piemēram, itāļu tulkojumā teikts “*morte decorosa*” (piedienīga nāve). Es neiedziļināšos sīkumos, taču īstā versija ir teksts angļu valodā.

Priekšsēdētājs. – Paldies, ka jūs mums par to atgādinājat. Es vēlreiz to atgādināšu atbilstīgā brīdī, otrreiz nedodot vārdu Cappato kungam, jo tagad mums jābalso par 161. punktu; mums tomēr jābalso par šī punkta oriģinālo tekstu, kas noraida grozījumu.

4.6. 2006. gada Konvencija par darbu jūrniecībā (procedūras saistībā ar sociālo dialogu) (B6-0624/2008) (balsošana)

4.7. ANO Cilvēktiesību padomes attīstība un ES loma šajā procesā (A6-0498/2008, Laima Liucija Andriekienė) (balsošana)

4.8. Gada ziņojums par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (A6-0459/2008, Marco Cappato) (balsošana)

5. Balsojuma skaidrojums

Mutiski balsojuma skaidrojumi

– **Ziņojums:** Carlos Coelho (A6-0500/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (*DE*) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu, jo tas ierosina reformu, kas aizstāvēs bērnu intereses un ievieš arī pasākumus, kas palielinātu pasu drošību. Tāpēc visumā šis tiesību aktu kopums dos ieguldījumu cīņā pret bērnu tirdzniecību un vairāk aizsargās bērnus.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es uzskatu, ka ir nepieciešams iekļaut biometriju ceļošanas dokumentu drošības standartos. Tomēr līdztekus Eiropas pilsoņu drošības uzlabošanai, kas ir mūsu primārais mērķis, mums jāapsver arī medaļas otrā puse – kas aizsargā mūsu pilsoņu privātumu. Es centīšos nodrošināt, lai šo tiesību aktu ieviešana un piemērošana valsts līmenī neizraisītu birokrātiskus sarežģījumus vai pat datu nepareizu izmantošanu, un tas attiecas arī uz trešajām valstīm ārpus ES. Es vēlētos uzsvērt nepieciešamību veicināt Eiropola un *Frontex* lielāku iesaistīšanos šajā jautājumā, jo vienīgi plaša sadarbība starp dalībvalstu tiesību aizsardzības iestādēm ļaus panākt vēlamo mērķi – padarīt Eiropu par drošām mājām mums visiem. Es priecājos, ka bērniem, sākot no 12 gadu vecuma, būs sava pase. Šā pasākuma ieviešana samazinās bērnu izmantošanu no pārrobežu organizēto noziedznieku puses, kas ir vēl viens iemesls, kāpēc es atbalstu šo acīmredzami pretrunīgo tematu.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos pievienot savu īpašo atbalstu *C. Coelho* ziņojumam par biometriju ES pasēs, jo, ja nav nekā cita, šis ir pirmais solis cīņā pret pasu ļaunprātīgu izmantošanu un viltojumiem. Šis ir saskaņošanas veids, kuru mēs, saudzīgi izsakoties, varam apstiprināt, jo tas ir noderīgs un pat nepieciešams pasākums, katrā gadījumā Šengenas valstīs.

Ja tiek īstenota atvērtu iekšējo robežu sistēma, lielākā ārējā robeža, protams, jānosargā, cik efektīvi vien iespējams. Šis ziņojums ir solis pareizajā virzienā, jo pašlaik ārējā robeža nav pietiekami aizsargāta.

Tomēr mani mājās šaubas par vienu lietu. Nepietiek tikai ar labāku pasu ieviešanu vien. Katru gadu simtiem tūkstošu ārzemnieku no citiem kontinentiem iebrauc mūsu kontinentā Eiropā. Tie ir legālie ieeļotāji, puslegālie ieeļotāji un arī nelegālie ieeļotāji. Mana valsts Beļģija pagājušajā gadā uzņēma vairāk nekā 70 000 ārzemnieku no citiem kontinentiem plus vēl nezināmu skaitu nelegālo ieeļotāju. Tas ir augstākais punkts, pie kura mums jāpārstājas, un labākas pases vien neatrisinās šo jautājumu.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Es balsoju pret *C. Coelho* ziņojumu divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, mani ļoti uztrauc pilsoņu tiesību jautājums un tas, ka biometrisku datu vākšana radīs nopietnus draudus pilsoņu drošībai, jo īpaši attiecībā uz viņu brīvību, turklāt tiks ierobežotas arī viņu pamattiesības uz pārvietošanās brīvību.

Bet mani vēl jo vairāk uztrauc, ka manā valstī pēdējo desmit gadu laikā šī būs otrā reize, kad tiek ieviesti jauni personas identitāti apliecinājoši dokumenti. Man personiski šī patiesībā ir trešā reize desmit gadu laikā, kad ir izdoti personas identitāti apliecinājoši dokumenti. Jums tas varbūt šķitīs uzjautrinoši, bet Bulgārijā iedzīvotājiem ir tik zemi ienākumi, ka papildus nasta viņu resursiem, kas jātērē, lai iegādātos jaunus, personas identitāti apliecinājošus dokumentus, ir vienkārši neētiska un amorāla priekš šiem cilvēkiem. Ja mēs runājam par pensionāriem, kas saņem pensiju 100 Bulgārijas levas, kas atbilst 50 eiro, nav pareizi viņiem pieprasīt 20 eiro, lai iegādātos jaunus, viņiem izdotus personas identitāti apliecinājošus dokumentus. Tāpēc es balsoju pret *C. Coelho* ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas ir ļoti nepiemērots ieviešanai manā valstī.

- Ziņojums: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Gay Mitchell (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlējos ierakstīt protokolā, ka es galu galā nobalsoju pret *C. Cappato* ziņojumu, jo es uzskatu, ka Parlamentam jāizstrādā labāks ziņojums, kurā tiks apspriesti visi šie jautājumi.

Es gribu arī pateikt, ka Parlamentam jādara kaut kas attiecībā uz mūsu protokoliem, jo ir Parlamenta deputāti, kas ir bijuši šeit vairāk nekā četrarpus gadu un visu šo laiku ir saņēmuši algu, bet runājuši mazāk nekā *C. Burke* kungs, kurš Parlamentā ir sešus mēnešus. Es uzskatu, ka ir pienācis laiks vērst uz to uzmanību.

Ir cilvēki, kas nepiedalās šajā Parlamentā, tā komitejās vai plenārsēdēs. Daži no viņiem ir nelielu grupu locekļi. Viņi ierodas šeit, dabū vārdu un tad steidzas uz lidostu un pavada laiku savās dalībvalstīs tā vietā, lai būtu šeit, stāstot cilvēkiem, cik šausmīga demokrātija valda Eiropas Savienībā. Nu, demokrātija ir šausmīga Eiropas Savienībā, ja šā Parlamenta deputāti, kas te neparādās, var saņemt algu, lai turpinātu šādu brēcošu demokrātijas kroplošanu. Es vēlos, lai tas tiktu ierakstīts protokolā, priekšsēdētāja kungs.

Es uzskatu, ka, veicot reformas, padarot dokumentus publiski pieejamus, nodrošinot lielāku pārredzamību, mums jāveic pasākumi, lai uzrādītu, kuri parlamentārieši piedalās Parlamenta darbā un kuri ne.

- Ziņojums: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Eiropas ieroču tirgus darbojas neefektīvi, jo tas ir sadrumstalots. Šodien mēs esam radījuši vietu publiskajam iepirkumam šajā nozarē, ievērojot atvieglojumus stratēģiskajiem iemesliem saskaņā ar Dibināšanas līguma 273. pantu. Es komitejā strādāju pie tā, lai tiktu izbeigta sabiedrības

līdzekļu izšķiešana neskaidriem militārajiem līgumiem. Iepriekš arī nacionālo interešu klauzula tika ļaunprātīgi izmantota publisko līgumu slēgšanas gadījumos armijai, kam nebija nekāda sakara ar nodrošinātās drošības kvalitāti. Es pēc atmiņas varu nosaukt nodarbinātības līgumus, ēdināšanu un transporta pakalpojumus. Šis priekšlikums ietaupīs naudu, ko attiecīgi var ieguldīt pētniecībā un tehnoloģijās, lai mūs efektīvāk aizstāvētu pret pašreizējiem un nākotnes draudiem.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es iebilstu pret šo ziņojumu, jo es saskatu draudus, ko tas radīs valdībām un uzņēmumiem, kas ir veikuši lielus ieguldījumus pētniecības un attīstības aizstāvībai un kam tagad tiek atņemti ienākumi attīstības un ražošanas fāzē.

Saskaņā ar šo ierosināto direktīvu tiek pieprasīts, lai iepirkuma līgumi tiktu pakļauti konkurencei Eiropas mērogā, neļaujot aizsardzības nozares uzņēmumam un pat valstij aizsargāt savas īpašuma tiesības un darba vietas. Ņemot vērā, ka vairākās Apvienotās Karalistes militārās aizsardzības sabiedrībās ir visaugstākā līmeņa pētniecība un attīstība, šis ziņojums rada vislielākās bažas.

Manu neapmierinātību pastiprina atziņa, ka šī ziņojuma virzošais spēks drīzāk ir atbalstīt ES integrāciju un Eiropas drošību, kā arī aizsardzības politiku, nevis piešķirt prioritāti taustāmam ekonomiskam labumam.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es centīšos runāt īsāk nekā parasti, es balsoju par A. G. Lambsdorff ziņojumu, kas ir solis uz priekšu kopīgajā drošībā un aizsardzībā. Tomēr es gribu zināt un jautāju arī jums: kad mums beidzot būs īsta Eiropas aizsardzība, īsta Eiropas armija, patiesa iespēja taupīt naudu un spēt aizstāvēt sevi kā vienotu Eiropu? Es ceru, ka tas patiešām būs drīz, priekšsēdētāja kungs!

Priekšsēdētājs. – Šajā gadījumā man nav jādod tūlītēja atbilde, kas būtu sarežģīti. Iesim tālāk pie nākamajiem balsojumu skaidrojumiem, šoreiz par C. Schlyter ziņojumu.

- Ziņojums: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es atbalstīju ziņojumu par bīstamām vielām un preparātiem, proti, dihlormetānu, kas dos iespēju ierobežot šīs kancerogēnas vielas izmantošanu krāsu noņēmēju ražošanā, lai gan tika pieņemts noteikums par atvieglojumiem stingros apstākļos. Es esmu apmierināta, ka atvieglojumi netiks izmantoti praksē, jo pastāv drošas alternatīvas, kuru izvēlei ne tikai patērētāji, bet arī profesionālie lietotāji dos priekšroku nākotnē.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, dažas vielas ir tik bīstamas, ka tās vajadzētu pilnībā aizliegt vai to lietošanu stingri ierobežot, ieviešot visstingrākos veselības un drošības piesardzības pasākumus. Dihlormetāns ir viena no šīm vielām un tā jāizņem no apgrozības.

- Ziņojums: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es apsveicu starptautisko nolīgumu, ar kuru tiks noteikti jauni nodarbinātības apstākļi strādājošajiem zvejniecības nozarē. Zvejniekiem ir vislielākais skaits nopietnu profesionālu slimību un nāves gadījumu. Es vēlētos vērsties pie Padomes un Komisijas, lai tās darītu visu iespējamo, lai ratificētu Konvenciju daudz agrāk nekā 2012. gadā. Lūdzu atzīmēt protokolā, ka mana balsošanas iekārta nedarbojās un ka es, protams, balsoju par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Giusto Catania (A6-0479/2008)

Irena Belohorská (NI). – (SK) G. Catania pašiniciatīvas ziņojums izraisīja nozīmīgu viedokļu apmaiņu starp politiskajām grupām un Parlamenta deputātiem.

Pašlaik Eiropas Savienību skar ļoti nopietnas problēmas, piemēram, finanšu krīze, kā arī enerģētikas krīze, ko izraisījis Ukrainas un Krievijas konflikts. Šajā laikā mums jārikojas vienoti un jāizvairās no jebkādam darbībām, kas var ietekmēt mūsu vienotību. Krīzes sekas neapšaubāmi ietekmēs visus Eiropas Savienības pilsoņus, vai tas būtu slovāks, polis, ungārs, čehs vai vācietis Es uzskatu mēģinājumus izraisīt strīdus starp dalībvalstīm, kas laiku pa laiku uzvirto mūsu sesijās, par vienaldzības zīmi pret šodienas nopietno situāciju, kad ES vienotība ir apdraudēta. Mums vairāk jākoncentrējas uz risinājumu meklēšanu un Lisabonas līguma ratificēšanu, lai palielinātu Eiropas Savienības konkurētspēju.

Es esmu šeit, Eiropas Parlamentā, atkārtoti paudusi viedokli, ka mūsu kopējā telpā nav vietas autonomijai. Galveno ideju – apvienot ES valstis – nedrīkst aizmirst, nemaz nerunājot par šīs idejas ignorēšanu vai

noraidīšanu. Mums jāpatur prātā Šūmaņa teiktais, ka gudrs eiropietis nespēj liksmoties, ja kaimiņam klājas slikti, jo mūs visus saista kopīgs liktenis gan labos, gan sliktos laikos.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, G. Catania ziņojums ir visīstākā izlikšanās. Tajā ne mazākā mērā nav minēts, kā ir tikušas ievērotas pamattiesības Eiropas Savienībā laika periodā no 2004. līdz 2008. gadam; tas sastāv vienīgi no Parlamenta kreisā spārņa prasību saraksta.

Tajā iekļautas prasības atzīt viendzimuma laulības visās dalībvalstīs, kā arī legalizēt narkotiku lietošanu, eitanāziju un nelegālos imigrantus. Austrijas Tautas partijas (ÖVP) delegācija un es kategoriski noraidām iepriekš minētās prasības, ko pieņēma vairākums, un tāpēc mēs, tostarp arī es, balsojam pret šo ziņojumu.

Peter Baco (NI). – (SK) Es balsoju par ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam.

Mans atbalsts ir nosacīts, jo es noraidu 49. panta sākotnējo redakciju par atbalstu teritoriālajai un reģionālajai autonomijai. Es uzskatu, ka tas ir acīmredzams noraidījums provokatoru un konspiratoru mēģinājumiem spekulēt par *status quo*. Citiem vārdiem, Eiropas Parlaments neatbalsta spēles ar teritoriālo un reģionālo autonomiju. Šis ir ļoti vērtīgs secinājums šīs dienas Eiropas Parlamenta sēdē, un es domāju, ka mums visiem tas jāapsveic.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es arī balsoju pret EP deputātu komunistu ziņojuma pieņemšanu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā. Neskatoties uz to, es atzinīgi vērtēju to, ka referenti no citām frakcijām ir mazliet uzlabojuši tekstu un tajā ir dažas labas rindkopas par minoritāšu situāciju. Tomēr dažas lappuses nav objektīvas. Turklāt bezprecedenta gadījums ir, kādā pakāpē ziņojumā ir pārkāptas robežas dokumentam, kurā attēlota pagātne. Ziņojums pauž pilnīgi vienuspusīgu politisko uzskatu par cilvēktiesībām Eiropas Savienībā. Ziņojumā subsidiaritāte ir nomīdīta kājām, diktējot noteikumus ģimenes politikā un citos ētiskos jautājumos, kas ir pretrunā ar dibināšanas līgumiem.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Es arī balsoju pret G. Catania ziņojumu, jo tajā ir vismaz trīs atsauces uz abortiem kā cilvēktiesībām. Tas ir kaut kas, kam es nevaru piekrist un ko uzskatu par nepieņemamu. Žēl, ka tādā svarīgā ziņojumā kā šis, kurā iekļauts tik plašs jautājumu loks, bija jāiekļauj elementi, kas nešaubīgi ir ārpus Eiropas Savienības kompetences, un ka Eiropas Savienība nevar un tai nav jāmēģina iejaukties subsidiaritātes principa dēļ. Tāpēc es balsoju pret G. Catania ziņojumu.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, kas attiecas uz G. Catania ziņojumu, es balsoju apstiprinoši, jo tajā ir novērsti iepriekšējie trūkumi attiecībā uz minoritāšu tiesībām. Šis jautājums ir īpaši svarīgs Ungārijai, kā arī minoritātēm, kas dzīvo ārpus tās robežām. Ziņojumā ir uzsvērtas minoritāšu valodas aizsargātība un noteikts, ka dzimtās valodas lietošana ir viena no galvenajām cilvēka pamattiesībām. Diemžēl pēdējā laikā tā tas nav vairākās jaunajās ES dalībvalstīs.

Ziņojumā uzsvērtā turpmāka nepieciešamība definēt un noteikt nacionālās minoritātes statusu. Es uzskatu to par vitāli svarīgu 150 minoritātēm Eiropā.

Visbeidzot, es uzskatu 49. punktu par sevišķi svarīgu, jo tajā ir apstiprināts, ka pašpārvalde ir visefektīvākais līdzeklis nacionālo minoritāšu kopienu problēmu risināšanā. Veids, kā to darīt, nozīmē sekot vislabākajiem paraugiem Eiropas Savienībā attiecībā uz personas, kultūras, teritoriālo un reģionālo autonomiju.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, tiesību patēriņa sabiedrība ir sabiedrība, kurā valda lozungs „dodiet man!”, tā ir sabiedrība, kurā zudis līdzsvars. Tā ir tāda, kas ziņojumā uztur prasību pēc vienlīdzības starp normāliem precētiem pāriem un homoseksuālām attiecībām. Dabiska kārtība ir vīrietis un sieviete. Tā tiek izjaukta, ja mēs prasām vienlīdzību tās pilnīgam pretmetam.

Lai cik tas varbūt ir vecmodīgi, es nekaunos paziņot, ka nedabiskas partnerattiecības starp viendzimuma pāriem nav tas, kam es kā likumdevējs vēlētos piekrist. Vai manas tiesības atbalstīt šo nostāju ir mazākas nekā to personu tiesības, kas pieprasa pretējo? Ņemot vērā neiecietīgo atmosfēru, kādā norisinājās daļa šo debašu, tā varētu šķist.

Es nepiekrītu šim ziņojuma aspektam. Ja es par to tikšu pakļauts izsmieklam, lai tā būtu. Es labāk iestāšos par to, ko es uzskatu par pareizu, nekā slavēšu to, kas nav pareizi.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, manas karjeras laikā šajā Parlamentā es reti esmu redzējis tik plašu politkorektu muļķību un tā saukto progresīvo banalitāšu klāstu kā G. Catania ziņojumā. Tomēr kronis visam ir, ka ziņojums par tā sauktajām pamattiesībām *de facto* tiek pamatots ar Lisabonas līgumu –

līgumu, kas ne vairāk ne mazāk, kā tika noraidīts referendumos un kam pašlaik nav nekāda tiesiska pamata. Kāda augstprātība! Interesanti, varbūt pamattiesības nav jāpiemēro Eiropas pilsoņiem, bet tikai eiokrātījai?

Turklāt šajā ziņojumā nav iekļauta viena no pamattiesībām, proti, iedzīvotāju, piemēram, pašu nācijas iedzīvotāju, tiesības justies ērti un droši savā valstī, aizstāvēt savu grūti sasniegto labklājību, uzturēt savu valodu, kultūru, tradīcijas un likumus. Tagad tas būtu jaunums šajā politikorektuma templī. Parlaments atkal ir padarījis sevi par pilnīgu muļķi, apstiprinot G. Catania ziņojumu ar pārliecinošu vairākumu.

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, tiesības brīvi paust savu viedokli un veids, kādā šīs tiesības var tikt izmantotas, neapšaubāmi ir galvenais rādītājs, kā mēs vērtējam situāciju mūsu pamattiesību jomā. Ziņojumā ir pilnīgi pareizi brīdināts iestāties pret nelikumīgu cenzūru un pašcenzūru, kas parādās, kad noteikti temati tiek izslēgti no publiskām debatēm. Tāpat taisnīga ir ziņojuma nodaļa, kurā brīdināts iestāties pret personām un grupām, kas grib apklusināt citus, uzstājot, ka pret viņiem regulāri tiek vērsti uzbrukumi, lai gan tā nav.

Tomēr pilnīgi mulsinošs ir aicinājums „stingri iestāties pret jebkādam naidīgām runām rasistisku mēdiju raidījumos un rakstiem, kuros izplatīti neiecietīgi uzskati”. Tas ir tieši tas, kas rada cenzūru un pašcenzūru, par ko citviet ziņojumā tiek paustas žēlabas. Tie ir tādi tiesību akti, par ko Beļģijā visvairāk tika nosodīta flāmu partija, jo šī partija bija kritizējusi pieņemto imigrācijas politiku. Tāpēc cilvēkiem ir jāzina, ko viņi grib. Nav iespējams mazliet atbalstīt viedokļa brīvu paušanu. Vai nu mēs esam par viedokļa brīvu paušanu un pieņemam visas no tā izrietošās sekas, vai nē.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, runājot par pamattiesībām, lai gan galīgajā balsojumā es balsoju pret, es balsoju par 81. punktu, ko es atbalstu. Šajā punktā mans draugs Catania kungs, kurš patlaban skatās uz mani no savas vietas, paziņo, ka viņš aicina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai sekmētu un uzlabotu jauniešu, vecāku cilvēku un invalīdu piekļuvi darba tirgum.

Giusto Catania – kurš atbilst savam uzvārdam, jo ir simtprocentīgi taisnīgs, droši vien ir domājis, lai arī to nav noformulējis rakstiski, ka piekļuve jāuzlabo ne tikai darba tirgum, bet arī tā labumiem, jo tiek minēti arī vecāki cilvēki. Tāpēc labumu gūšana jauniešiem, invalīdiem un vecākiem cilvēkiem ir būtiska. Es esmu pārliecināts – es redzu, ka viņš piekrīt – ka jaunieši arī gūst labumu, kad ir jauni, un tad strādā, kad ir veci. Es redzu, ka viņš aplaudē. Man šķiet, ka jūs arī man piekrītat, bet tā kā mani novērojumi parādīsies internetā, es vēlētos skaidri pateikt, ka es to teicu tāpēc, lai saudzīgi uzsvērtu, ka arī vecākiem cilvēkiem ir tiesības gūt labumu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, daudzi šeit Parlamentā G. Catania ziņojumā ir centušies izmantot cilvēktiesības kā attaisnojumu abortu veicināšanai, neskatoties uz to, ka aborti miljoniem bērnu gadā atņem vissvarīgāko no cilvēktiesībām – tiesības uz dzīvību, tās ir cilvēktiesības, no kurām ir atkarīgas visas citas tiesības.

Turklāt, man kā Īrijas parlamenta deputātam un balsotājam ir interesanti atzīmēt, ka šis ziņojums un tā grozījumi saista Lisabonas līgumu un Cilvēktiesību hartu ar tiesību aktiem par abortiem ES.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, sākumā es vēlētos lūgt dienestus atzīmēt, ka par 31. punkta pirmo daļu es balsoju „par”.

Es uzskatu, ka šis ziņojums varēja dot lielāku ieguldījumu invaliditātes jomā, bet tas prasītu vairāk darba. Tomēr es priecājos, ka Parlaments nolēma atbalstīt manu grozījumu Nr.42, kas mudina Komisiju pārliecināties, ka nauda tiek piešķirta tikai tām dalībvalstīm, kas atbilst ANO Konvencijas kritērijiem, ja ir runa par deinstitucionalizāciju. Šis ir galvenais jautājums priekš manis un daudziem šeit Parlamentā. Šajā ziņojumā ir daudzi jautājumi, kā jau citi to ir teikuši, kas attiecas uz subsidiaritāti un nevis uz Eiropas Savienību, un kas neaizliedz abortus; tiem nevajadzētu aizliegt abortus un tie neaizliedz tos. Tāpēc es nevarēju atbalstīt šo ziņojumu kopumā. Tā vietā es atturējos, jo uzskatu, ka grozījums attiecībā uz invaliditāti ir svarīgs tiem, kas rūpējas par tiem, kas nerunā, kam nav balss un kuros neklausās.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) G. Catania ziņojumā ir iekļauti daudzi cilvēktiesību jautājumi. Es piekrītu dažiem iepriekšējiem runātājiem un tāpat kā viņi es vēlos paust savus būtiskākos iebildumus šim ziņojumam vienas galvenās problēmas dēļ: tā ir nespēja apstiprināt galvenos grozījumus, kas būtu varējuši izlabot sākotnēji vājo ziņojumu.

Ziņojumā ir atsauces uz „tā saukto” seksuālo veselību un dzimuma tiesībām, kas, saskaņā ar, piemēram, Pasaules Veselības organizācijas definīciju, skaidri ietver tiesības uz abortu, un tas ir kaut kas, par ko nevar būt atsauces ES Kopienas tiesību aktos, vai ko nevar uzspiest dalībvalstīm.

Būdams ārsts, es aizstāvu cilvēka dzīvību un cilvēcisko cieņu, sākot jau ar tās jēdzienu, un tāpēc es nebalsoju par šo pretrunīgo tekstu, kurā turklāt nav ievērots subsidiaritātes princips.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es piekrītu tam, ko teica *Pirker* kungs, un tāpēc man tam nav jātērē vairāk laika. Es uzskatu, ka *Catania* kungs ir rakstījis par nepareizo tēmu, šim ziņojumam vispār nevajadzēja nonākt palātā, jo oficiālajiem dienestiem ir jāpārbauda, vai ziņojumā ir runāts par noteikto tematu un virsrakstu, vai tas ir pilnīgi kaut kas cits. Šis ziņojums ir pilnīgi kaut kas cits un būtībā neatbilst virsrakstam un noteiktajam uzdevumam.

Kas attiecas uz konkrēto jautājumu attiecībā uz 49 punktu, es būtu devis priekšroku tam, ka palāta pieņemtu sākotnējo tekstu bez grozījumiem. Es balsoju pret šo ziņojumu kopumā iepriekš minēto konkrēto iemeslu dēļ.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, reti kad es esmu balsojis pret kādu ziņojumu ar tik lielu pārliecību kā šodien. Ja mums būtu jāizpilda šajā ziņojumā minētie ieteikumi, mēs jau rīt radītu politikorektuma diktatūru Eiropas Savienībā, kamēr, maskējoties ar tā saukto antirasismu, pompozi deklarējot principus, iespēja brīvi paust savu viedokli, tostarp, par tādām tēmām kā patvērums un imigrācija, tiktu vēl vairāk iegrožota. Šajā ziņojumā ir vērojama tendence pat pastiprināt likumīgu un nelikumīgu iecelšanu Eiropas Savienībā un pilsoņu tiesības uz drošību neizvirzīt savas politikas centrā, bet tā vietā uzskatīt, ka noziedznieku tiesības jāatzīst par tā sauktajām pamattiesībām.

Šī ir juceklīga pasaule. Normālā sabiedrībā tiesības un pienākumi iet roku rokā. Tomēr šajā apjomīgajā ziņojumā es nespēju saskatīt ārzemnieku pienākumu integrēties mūsu Eiropas sabiedrībā. Taisni pretēji: tikai pret mums, eiropiešiem, vēršas *ad nauseam*. Bet mūsu pilsoņiem ir līdz kaklam Eiropas mandarīnu nozākājošais pirksts, kas ir vērsts tikai pret viņiem.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es *G. Catania* ziņojumā daudz kam nepiekrītu.

Pirmkārt, es nepiekrītu, ka Eiropas Savienībai būtu jāpiešķir kādam jebkādas tiesības – patiesībā vēsture mums rāda, ka Eiropas Savienība ir rīkojusies tieši pretēji.

Es nepiekrītu arī, ka Pamattiesību harta, kas ir galvenais politiskais dokuments, izveidota kā daļa no neveiksmīgās Eiropas Konstitūcijas, būtu jāiekļauj Eiropas tiesību aktos un jo īpaši Lielbritānijas tiesību aktos.

Man ir ļoti lieli iebildumi pret Pamattiesību hartu. Es noraidu absolūtisma pieeju cilvēktiesībām. Es neteiktu, ka man principā ir iebildumi pret viendzimuma partnerattiecību atzīšanu, bet – atkal – tas nav Eiropas Savienības jautājums, tas ir atsevišķu dalībvalstu parlamentu jautājums, ko noteikt savā teritorijā.

Ņemot vērā šos svarīgos iebildumus, es balsoju pret ziņojumu.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, pieredze daudzu gadsimtu garumā mums māca, ka tiesības uz papīra pašas par sevi vēl negarantē pilsoņu brīvību. Eiropas Savienības Pamattiesību un brīvību hartā izklāstītās tiesības nemaz tik ļoti neatšķiras no tām, kas ieskicētas, teiksim, Austrumvācijas vai PSRS konstitūcijās, bet kā šo nelaimīgo valstu iekārtu pilsoņi secināja – tiesībām uz papīra vien nav vērtības, ja nav parlamentāras valdības piemērotu mehānismu.

Eiropas Savienībā nav cilvēktiesību krīzes, bet ir demokrātiskas legimitātes krīze. Atļaujiet man izteikt domu, ka viens no veidiem, kā iziet no krīzes, būtu saglabāt mūsu balsotāju uzticību un izpildīt mūsu solījumu ierosināt referendumus par Lisabonas līguma ratifikāciju. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, visiem bērniem ir tiesības uz abu vecāku mīlestību. Pat, ja vecāku laulība izirst, lēmuma par bērna saziņu ar vecākiem pieņemšanā noteicošais ir bērna intereses, nevis valsts ierēdņu ieskati.

Bērniem ir tiesības sarunāties ar saviem vecākiem savā mātes valodā. Ja vecākiem ir dažādas tautības, ir jābūt tiesībām runāt abās šajās valodās. Tomēr *Jugendamt* nostājas pret bērnu no jauktām laulībām interesēm, tieši aizliedzot kontaktus ar to vecāku, kas nav vācu tautības. Lūgumrakstu komiteja ir saņēmusi vairāk nekā 200 sūdzības šajā jautājumā. Tāpēc es atbalstīju grozījumu Nr. 24. Tā kā tas tika noraidīts, tad galīgajā balsojumā es balsoju pret ziņojumu, kurā noliegta tiesības uz dzīvību, atbalstot tiesību aktus par abortiem, un pārkāpts subsidiaritātes princips.

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, AK Neatkarības partija neatbalsta rasismu, sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, homoseksualitātes uzskatīšanu par noziegumu un aizspriedumus pret

ārvalstniekiem, lai kurā pasaules malā tas notiktu. Tomēr mums, britiem, pašiem ir pietiekami labi cilvēktiesību likumi un mums nav vajadzīga Eiropas Savienības aizstāvība. ES nav demokrātiska un ir pret demokrātiju, tāpēc tā nav piemērota, lai būtu kādam par cilvēktiesību aizstāvi.

Mēs vēlētos arī atgādināt Parlamentam, ka ģimenes tiesību akti ir dalībvalstu kompetence un nav ES jurisdikcijas jomā. Jautājums par to, vai narkotiku lietotāji būtu krimināli sodāmi, ir dalībvalstu likumdošanas jautājums, un ES nevajadzētu censties graut un izmainīt dalībvalstu tiesiskās sistēmas. Tāpēc AK Neatkarīgās partijas Eiropas Parlamenta deputāti balsoja pret šo ziņojumu.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ja runa ir par tādiem ziņojumiem kā šis, es bieži aprunājos ar dažādām brīvprātīgo un kopienu grupām savā vēlēšanu apgabalā, jo var daudz ko uzzināt no citu cilvēku pieredzes un kontaktiem.

Es regulāri interesējos arī par citu Parlamenta deputātu viedokli no citām politiskajām partijām un dažādām valstīm, lai censtos saprast citu viedokļus un problēmas. Es pilnībā piekrītu manu kolēģu *Hannan* kunga un *Callanan* kunga paustajām jūtām.

Tomēr tādos jautājumos, kādi ietverti šajā ziņojumā, es gribu runāt līdzīgi kā deputāts *Allister* kungs, kurš, lai gan nav no manas politiskās partijas, ir uzcītīgs un pragmatiskais deputāts savā vietā, viņa padomi bieži vien ir gudri un es zinu, ka ar viņu ir iespējams vienoties par dažādiem uzskatiem civilizētā veidā, kā tas ir ar to, ko viņš tikko teica.

Par šādiem ziņojumiem kā šis, kad var izvēlēties daudz dažādu jautājumu, lai noteiktu, kā par tiem balsot, kļūst neiespējami novilkt līniju, vai balsot par vai pret, tāpēc es izvēlējos nebalsot – es atturējos. Es atvainojos.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, ziņojums, ko mēs tikko pieņemām, kas saucas „Pamattiesību situācija Eiropas Savienībā”, ir visaptverošs un liels sasniegums vairākos aspektos. Tas, kā tajā pasniegtas bērnu tiesības un sociālās pamattiesības, pelna īpašu uzmanību. Es īpaši novērtēju to, ka beidzot ir pausta pareiza pieeja tradicionālo nacionālo minoritāšu problēmām un tiesībām, nosakot pašpārvaldes un valodas lietošanas pamatprincipus, jomas, kurās Eiropas Savienība ir kavējusies izstrādāt noteikumus.

Tāpēc es atbalstīju šo ziņojumu un cīnījos par tā pieņemšanu, un tāpēc Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas Ungārijas delegācija arī balsoja par to, neskatoties uz vairākiem diskutējamiem pieņemtajiem punktiem, kuriem mēs nevaram piekrist, jo mēs uzskatām par nepieņemamu regulēt noteiktus jautājumus ES līmenī.

László Tókécs (Verts/ALE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos, ka es nepierakstījos, es nezināju. Kā mācītājs un Ungārijas minoritātes loceklis, kas ir pakļauts diskriminācijai un, ja nepieciešams, atbalsta kompromisu, es ar tīru sirdsapziņu balsoju par *G. Catania* ziņojumu par pamattiesībām, jo es uzskatu to par nozīmīgu soli uz priekšu daudzējādā ziņā, piemēram, attiecībā uz sociālajām tiesībām.

Es vēlos izteikt īpašu atzinību pantam par minoritāšu tiesībām, kas varētu būt par pamatu un sākuma punktu ES tiesiskajai sistēmai minoritāšu aizsardzībai. Es piekrītu tam, ko teica *Kinga Gál* kundze.

Kompromiss bija nepieciešams, jo es nevaru piekrist dažiem punktiem, piemēram, punktam par eitanāziju vai jautājumiem attiecībā uz homoseksualitāti. Es noraidu uzskatu, ka reliģiskajiem vadītājiem jāierobežo sava sirdsapziņas un reliģiskā brīvība attiecībā uz homoseksualitāti.

Man žēl, ka 49. punktā netika iekļauti paziņojumi par tradicionālajām minoritātēm un kopienu tiesībām, vai teritoriālo un reģionālo autonomiju.

Georgs Andrejevs (ALDE). - (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Galīgajā balsojumā es balsoju pret šo daudzējādā ziņā atbalstāmo ziņojumu. Balsoju pret, jo ziņojumā tiek jauktas tradicionālās minoritātes un viņu tiesības ar ekonomiskajiem migrantiem un piespiedu ceļā pārvietotiem migrantiem, kas ieplūda manā valstī Latvijas okupācijas rezultātā pēc Otrā pasaules kara, kas 50 gadu okupācijas gaitā noveda pie pamatnācijas atšķaidīšanas līdz 50 % un pat līdz minoritāšu situācijai 13 lielākajās Latvijas pilsētās, ieskaitot galvaspilsētu Rīgu. Paldies!

John Attard-Montalto (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs tikko kā balsojām par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā. Man kopā ar diviem maltiešu kolēģiem no PSE grupas par lielu nožēlu nācās atturēties no balsošanas par šo ziņojumu.

Lai gan ziņojumā ir skarti daudzi cilvēka pamattiesību jautājumi, kas ir apsveicami, tas ietver arī citus jautājumus, piemēram, par abortiem, kurus nekādā gadījumā nevajadzēja šajā ziņojumā iekļaut. Tā kā Maltas

sabiedrības pārstāvji Eiropas Parlamentā ir pret abortiem, mums bija jābalso pret šīm konkrētajām ziņojuma daļām.

Šajā ziņojumā patiešām ir iekļauti vēl citi jautājumi, piemēram, pilnvarojums lemt par dzīvības funkciju uzturēšanu un tiesības uz cieņu mūža beigās, kas ir jūtīgi jautājumi, kuru dēļ mums bija jāatturas. Tāpēc mēs galu galā atturējāmies no šī balsojuma. Es vēlētos pateikties par šo iespēju izteikties.

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs pāriesim pie balsojumu skaidrojuma par *G. Cappato* ziņojumu, mēs jau uzklaušijām *Mitchell* kungu.

- Ziņojums: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es neatbalstīju šo populistisko tekstu, kura sākotnējā versijā bija iekļauti vairāki derīgi noteikumi par lielāku pārredzamību attiecībā uz politiskajām aktivitātēm Eiropas Savienībā. Diemžēl tie tika grozīti. Es negrātos atbalstīt tādas mulķības, kā profesionālo un personisko dokumentu uzrādīšana, ar ko deputāti apmainās savā starpā, vai kurus saņem no nevalstiskajām organizācijām un lobiju organizācijām. Lai gan es šādus dokumentus neuzskatu par konfidencialiem, nevienas valsts parlaments civilizētā demokrātijā nevar uzlikt par pienākumu atklāt profesionālo korespondenci, vēl jo vairāk visiem.

Priekšsēdētājs. – Labi. Un pēdējais, bet tāpēc ne sliktākais, *Syed Kamall*!

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, paldies par jūsu ļoti laipnajiem vārdiem. Es ceru tos atcerēties vienmēr.

Kad mēs runājam par pārredzamību un piekļuvi ES dokumentiem, tā ir lieta, kam varam piekrist mēs visi šajā palātā. Galu galā, mēs tikai tāpēc esam šeit, ka nodokļu maksātāji par mums balsoja un nodokļu maksātāji finansēja šīs iestādes un mūsu darbu. Bet ienesīsim pilnīgu skaidrību šajā jautājumā. Kad mēs runājam par dokumentu pārredzamību un piekļuvi dokumentiem, būsim pārliecināti, ka nodokļu maksātājam ir piekļuve tiem dokumentiem, kuriem viņi tiešām vēlas piekļūt.

Nesen Parlamenta grupu vadītāji devās vizītē pie demokrātiskas valsts Čehijas Republikas valsts vadītāja. Grupi vadītāji, kas pārstāvēja Parlamentu, kā mēs to saprotam, apvainoja šīs valsts prezidentu. Vienīgais, ko daudzi pilsoņi ir lūguši saistībā ar šo jautājumu, ir publicēt šīs sanāksmes protokolu. Tāpēc būsim pārskatāmi, runāsim skaidru valodu un cienīsim tos, kuriem ir citāds viedoklis nekā tiem, kas sēž Parlamentā.

Balsojumu rakstiski skaidrojumi

- Ziņojums: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Viens no visstingrākajiem drošības pasākumiem, par ko panākta vienošanās, ir jautājums par biometriju pasēs un ceļošanas dokumentos. Tas, protams, nozīmē ievērojamus izdevumus, kas sniedz miljonos eiro, bet jautājumā par drošības pasākumiem nevar ielaisties kompromisā.

No otras puses, mums ir jāņem vērā mūsu iedzīvotāju ienākumi, kas katrā valstī ir atšķirīgi. Parastas pasas izdošana Maltā ir saistīta ar izdevumiem. Kas maksās par pāreju uz biometriskajām pasēm – valsts, personas vai izdevumi tiks daļēji segti?

Šodien Eiropas Parlamentā mēs esam vienojušies, ka tajās dalībvalstīs, kurās ir atļauts iekļaut bērnus viņu vecāku dokumentos, tagad būs jāizdod atsevišķi dokumenti bērniem bez citiem papildu izdevumiem, izņemot materiālos izdevumus. Valdībai būtu derīgi to ņemt vērā, jo tas ir kļuvis par politiku nesniegt papildu ziņas, kad valdība izmanto nestandarta tarifus un ievāc nodokļus, kā tas ir bijis gadījumos attiecībā uz PVN par satelīta šķīvju reģistrāciju un aizritējušiem maksājumiem.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) *C. Coelho* ziņojumā ir valdījis veselais saprāts, tāpēc es ar prieku balsoju par to. Tas ir apsveicami, ka biometrijas datu izmantošana pasēs un ceļošanas dokumentos tiks pakļauta stingrākiem noteikumiem un saskaņošanai, jo īpaši, kopš Eiropas iekšējo robežu atcelšana ir parādījusi, ka ir nepieciešama stingrāka drošības kontrole pie ārējām robežām. Vienota un saskaņota biometriskā datu sistēma cita starpā dos mums iespēju efektīvāk apkarot noziedzību. Šajā ziņojumā ir sperts nedrošs solis šajā virzienā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā regulā ir centieni grozīt standartus drošības pasākumiem un biometrijai dalībvalstu izdotajās pasēs un ceļošanas dokumentos. Šī ir regula, kuru mēs neesam

apstiprinājuši kopš tās izstrādāšanas 2004. gadā, tā kā tā ievieš drošības mehānismu saskaņošanu un biometrisko identifikatoru integrāciju Eiropas Savienības līmenī veicināto drošības politikas virzienu kontekstā.

Šā grozījuma būtisks mērķis ir atcelt ierobežojumus bērniem līdz 12 gadu vecumam, tas tiek plānots ieviest četru gadu laikā, lai tās valstīs, kurās tiesību akti paredz zemāku vecuma robežu, var to saglabāt ar nosacījumu, ka tās ievēro minimālo vecuma robežu seši gadi (kā tas ir gadījumā ar Portugāli, Franciju un Igauniju) plus citi aspekti attiecībā uz biometrisku datu aizsardzību un drošību.

Lai gan priekšlikums nosaka izņēmuma noteikumus bērniem līdz 12 gadu vecumam (šā lēmuma pamatā ir vienīgi tehniski iemesli), mēs uzskatām, ka tajā nav skarts galvenais jautājums, proti, bērnu biometrisku datu izmantošana un saskaņošana ES līmenī (un jo īpaši tāpēc, ka pasu izdošana ir katras dalībvalsts kompetencē) tās drošības politikas kontekstā.

Šo iemeslu dēļ mēs atturējamies.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Coelho* kunga ziņojumu par drošības elementiem un biometrijas standartiem pasēs un ceļošanas dokumentos.

Tomēr nav jēgas nešaubīgi pieņemt kļūdainu regulu, ja pastāv iespējas, kā to uzlabot.

Piemēram, ir nepieņemami, ka dažādas dalībvalstis var piemērot dažādus noteikumus par vecumu, kādā noņemt pirkstu nospiedumus bērniem, un tāpēc ir svarīgi ieviest pasākumus, jo īpaši attiecībā uz bērnu tirdzniecību, kas ja nav vienmēr vienoti, tomēr vismaz ir vairāk visaptveroši.

Galū galā, man svarīgi ir uzsvērt, ka biometriskos datus nekādā gadījumā nevar izmantot negodīgos nolūkos. Tāpēc obligāti jāveic stingra, regulāra datu drošības pārbaude.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EC) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (A6-0500/2008).

Es piekrītu referenta priekšlikumam ieviest principu „viena persona – viena pase”, tā, lai katrai personai būtu pase ar viņa/as biometriskajiem datiem.

Situācija, kad viena kopīga pase var tikt izdota tās īpašniekam un viņa/viņas bērnam, kurā ir viņu vārdi un uzvārdi vai tikai pases īpašnieka – vecāka biometriskie dati, var veicināt bērnu tirdzniecību.

Es atbalstu arī *Coelho* kunga iniciatīvu atļaut divus izņēmumus obligātajai pirkstu nospiedumu noņemšanas procedūrai attiecībā uz bērniem, kas jaunāki par sešiem gadiem, un visām personām, kas dažādu iemeslu dēļ nav fiziski spējīgi nodot pirkstu nospiedumus.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir noskaidroti svarīgi jautājumi attiecībā uz standartiem, kādi tiek prasīti biometrisku pasu izdošanā. Turklāt es ceru, ka biometrisku pasu izdošana (kas Rumānijā notika 2009. gada 1. janvārī) sekmēs Rumānijas iekļaušanu ASV vīzu režīma atcelšanas programmā un paātrinās integrāciju Šengenas zonā.

Tomēr mums jāvērs uzmanība uz biometrisku tehnoloģiju uzticamību, tā kā ir pierādīta to neefektivitāte gadījumā, kad jāidentificē bērni, kas jaunāki par 6 gadiem. Dalībvalstīm drīzumā jāizstrādā jauns pilotprojekts, lai novērtētu identifikācijas sistēmas uzticamību, kas noteikti palīdzēs novērst jebkādas kļūdas, kas reģistrētas dalībvalstīs.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Pat bērni jādokumentē, jo viņi tiek uzskatīti par potenciāli bīstamiem ES. Tas ir Eiropas Komisijas, ES Padomes un Eiropas Parlamenta priekšlikums. Vienīgā atšķirība starp priekšlikumu direktīvai un Eiropas Parlamenta priekšlikumu ir vecums, kurā bērns tiek uzskatīts par bīstamu. Komisija uzskata, ka bērns kļūst bīstams sešu gadu vecumā un tāpēc viņam jānodod pirkstu nospiedumi, kas tiek iekļauti personiskajā pasē, kas tiek izdota šajā vecumā, kamēr Eiropas Parlaments, demonstrējot savu „demokrātisko jūtīgumu”, uzskata, ka bērni jādokumentē, kad tie ir nedaudz vecāki, proti, no 12 gadu vecuma.

Šī nepieņemamā direktīva, ko apstiprinājuši Eiropas Parlamenta atbalstītāji vienvirziena ielai Eiropā, ir acīmredzams rezultāts ES neprātīgajai „pretterorisma” politikai, kura, lai būtiski nosargātu kapitāla suverenitāti pār darbaļaužu un masu kustību, bīstamā veidā ir pat katru bērnu nosvētījusi par bīstamu. Tad jau iznāk, ka ES pienācīgi izmanto Izraēlas armijas pieredzi, kura pārspīlēti aizstāv Izraēlas Valsts „drošību” no palestīniešu

„teroristiem”, nogalinot neskaitāmus bērnus Gazā, kamēr mēs runājam. Cik veci ir nogalinātie palestīniešu bērni? Sešus vai divpadsmit gadus veci?

Tobias Pflüger (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Es atturējos balsot par „Ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EC) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos”.

Šajā ziņojumā ir paredzēts ierobežot ES dalībvalstu pilsoņu biometrisko uzraudzību tādējādi, ka bērniem vecumā līdz 12 gadiem netiek piemērota prasība uzrādīt biometriskos datus. Šāds izņēmums ir jāvērtē ļoti atzinīgi.

Neskatoties uz to, es noraidu paļaušanos uz biometriskajām identificēšanas sistēmām. Tās noved pie policejiskas valsts pastiprinātas pilsoņu uzraudzības. Tas nav veids, kā uzlabot drošību. Tā kā ziņojumā šī uzraudzība ir plaši atbalstīta, es nevarēju balsot par to, bet balsojot pret, es balsotu pret minēto uzlabojumu. Tāpēc es atturējos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par C. Coelho ziņojumu par drošības pasākumiem un biometriju pasēs un ceļošanas dokumentos.

Es piekrītu priekšlikumam ieviest pasēs arī bērniem, lai apkarotu bērnu nolaupīšanu un tirdzniecību. Es atbalstu minimālo vecuma robežu seši gadi, bet iepriekš minēto iemeslu dēļ dokumentā jābūt uzrādītam tās personas vai personu vārds, kam ir vecāku atbildība par bērnu.

Visbeidzot, es piekrītu Coelho kungam attiecībā uz viņa priekšlikumu ieviest trīs gadu izņēmuma klauzulu nolūkā sagaidīt dziļāka, plašāka pētījuma rezultātus, kurā tiks pārbaudīta pirkstu noņemšanas no bērniem un vecākiem cilvēkiem ticamība un noderīgums; tādā delikātā un svarīgā jautājumā ir nepieciešama pastāvīga uzraudzība, lai varētu pareizi piemērot Kopienas tiesību aktus.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Šis tiesību akts ļauj iekļaut pirkstu nospiedumus pasēs/ceļošanas dokumentos, lai varētu pārbaudīt dokumenta autentiskumu un tā īpašnieka identitāti.

Es balsoju par referenta ierosinātajām izmaiņām. Pozitīvais ir tas, ka pirkstu nospiedumus no bērniem vecumā līdz 12 gadiem var noņemt, ja šāds noteikums jau pieņemts dalībvalstīs. Salīdzinājumā ar Komisijas un Padomes variantu noņemt pirkstu nospiedumus bērniem, kas ir sešus gadus veci, šis ir solis uz priekšu.

Pirkstu nospiedumu noņemšana arī kaut ko maksā. Vīza drīz vien maksās 60 eiro. Obligātā pirkstu nospiedumu noņemšana ievērojami paaugstinās šo cenu, tādējādi četru cilvēku ģimenei, kas vēlas ceļot uz ārvalstīm, vajadzēs iztērēt pietiekami lielu naudu pirms izbraukšanas.

Katrā gadījumā es pārdzīvoju par jautājumu attiecībā uz pirkstu nospiedumu pārmērīgu izmantošanu vai biometrisko datu izmantošanu. Vai te nebūs lielāka ķēpa nekā labuma? Tās efektivitāte nav pierādīta, tās izmantošana nav proporcionāla vēlamajam iznākumam, un tas ir arī ļoti dārgi. Tāpēc es apstiprināju grozījumus, kas uzlaboja tekstu, bet galu galā paidu savu neapmierinātību, balsojot pret šo normatīvo rezolūciju.

- Ziņojums: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam par Lambsdorff kunga ziņojumu par publisko iepirkumu procedūrām drošības un aizsardzības jomā.

Ziņojumā ir skaidri pateikts, ka vienīgi dalībvalstis ir pilnvarotas aizstāvēt un nacionālajai drošībai, ko, pēc mūsu domām, ir svarīgi uzsvērt. Mēs uzskatām, ka arī iekārtas, celtniecības darbi un pakalpojumi šajā jomā būtu jāiekļauj iepirkumā. Tomēr mēs uzskatām, ka šāda veida tirgus dabiskas sekas ir, ka iepirkumu nevar veikt pilnīgā saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Tomēr šie izņēmumi ir piemērojami tikai tad, ja tie ir attaisnojami tāpēc, ka ir nozīmīgi saistībā ar drošības politiku. Mēs uzskatām, ka tādā veidā mēs izskaudīsim izņēmumu pastāvīgu piemērošanu protekcionistu mērķiem, kas īpaši kaitē Zviedrijas rūpniecībai.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Alexander Graf Lambsdorff ir iesniedzis priekšlikumu par Komisijas „Aizsardzības pasākumu kompleksu”, kurā ietverts iepirkums gan militārās, gan nemilitārās drošības mērķiem, kā arī publiskie līgumi, kas noslēgti starp ES operatoriem. Šis priekšlikums uzlabo pašlaik spēkā esošo 2004. gada direktīvu (2004/18/EC), palielinot elastīgumu, pārredzamību un, kas ir būtiski, godīgu konkurenci.

Aizsardzības iepirkuma tirgus ir ļoti specifisks, un *Lambsdorff* kungs ir nodrošinājis līdzekļus, kā risināt tā sarežģīto mehānismu.

Noteiktām saistībām tiek piemēroti skaidri atvieglojumi attiecībā uz izpaušanu, ja tas ir pretēji dalībvalsts drošībai.

Ja iepirkums aizsardzības jomā pamatā ir dalībvalsts kompetence, šis priekšlikums palīdz radīt vienotu Eiropas tirgu aizsardzības un drošības materiāliem, izveidojot strukturētu tiesisku sistēmu. Šī tirgus vērtība ir 90 miljardi gadā. *Lambsdorff* kungs ir ierosinājis kopējo nostāju, kuru es varu atbalstīt.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Eiropas aizsardzības rūpniecības, kurai, domājams, kaitē Eiropas tirgi, kas ir pārāk šauri un pārāk noslēgušies sevī, nostiprināšana un konkurētspēja ir bijusi par cēloni šai direktīvai par konkurenci valsts pasūtījumu jomā šajā nozarē.

Patiesi, tekstā, kas šodien mums tiek iesniegts, ir uzskaitītas vairākas problēmas, ko Komisija ir izvirzījusi sākotnējā tekstā, piemēram, tās joma, PTO līguma nepiemērošana valsts pasūtījumiem, finansiālās robežas un konfidencialitāte.

Tomēr tas ir saskaņā ar Briseles loģiku, saskaņā ar ko neviena nozare, pat ne stratēģiskā vai būtiskā nevar iztikt bez tās uzraudzības, liberalizācijas vai privatizācijas. Tā negarantē dalībvalstu suverenitātes ievērošanu, pat ja tās vienas pašas ir tiesiski atbildīgas par savu nacionālo drošību. Tas neveicina tālejošu tirgu eksistenci Eiropā, kur valstu aizsardzības budžeti tiek drastiski samazināti. Tas neievieš nevienu Kopienas atvieglojumu sistēmu, kas pati par sevi sekmētu īsta Eiropas tirgus dabisku izaugsmi. Tas nostiprina pilsonisko/militāro dihotomiju, kas ir tik raksturīga Eiropai un kas mums jau ir maksājusi tik dārgi. Visbeidzot tas paceļ ekonomiskos un tirgus apsvērumus pāri visam. Šie trūkumi galvenajos jautājumos ir iemesls, kāpēc mēs esam pret.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Eiropas aizsardzības iepirkuma tirgus ir ļoti sadrumstalots, kam ir negatīva ekonomiska ietekme. Pieņemtās direktīvas galvenais mērķis ir likvidēt sadrumstalotību un izveidot kopēju aizsardzības tirgu Eiropas Savienības teritorijā, ņemot vērā aizsardzības tirgus specifiskos aspektus un aizsargājot dalībvalstu drošības intereses.

Dalībvalstis ir pamatojušas savus lēmumus ar priekšnoteikumu, ka esošā valsts iepirkuma direktīva pienācīgi neņem vērā publiskā aizsardzības iepirkuma specifiku. Tāpēc direktīvā ir pieņemti vairāki instrumenti par pasūtījumu piešķiršanu, konkursantu izvēli vai līgumu nosacījumiem, ko pieprasa līgumslēdzēji. Direktīvā paredzētajam kontrolmehānismam jāgarantē konkursa pienācīga tiesiska aizsardzība, jāveicina pārredzamība un jāizskauž diskriminācija pasūtījumu pieņemšanā.

Es uzskatu, ka pieņemtie noteikumi būs nozīmīgs ieguldījums tirgus atvēršanā, tajā pašā laikā pienācīgi ņemot vērā nacionālo drošību. Direktīvā jāparedz arī cenu optimizācija, gan dalībvalstu budžetos, gan no ražošanas puses, un bruņotajiem spēkiem jānodrošina vislabākais tirgū pieejamais aprīkojums.

Malcolm Harbour un Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvo delegācija ir konsekventi atbalstījusi centienus atvērt tirgus un veicināt pārrobežu tirdzniecību starp ES dalībvalstīm. Mēs atzinīgi vērtējam Lielbritānijas rūpniecības iespējas gūt piekļuvi aizsardzības aprīkojuma tirgiem, kas līdz šim būtu bijusi slēgta ārējai konkurencei. Tomēr mēs nožēlojam, ka šādi pozitīvi, praktiski aspekti ir otršķirīgi ES politiskajam motīvam radīt integrētu Eiropas aizsardzības industriālo pamatu un stiprināt Eiropas drošības un aizsardzības politiku, ko mēs konsekventi noliedzam.

Mūs īpaši māj bažas par negatīvajām sekām, ko varētu radīt tas, ka, neskatoties uz dalībvalstu valdību un uzņēmumu ieguldījumu pētniecības un attīstības aizstāvībā, tiek prasīta atklāta konkurence attiecīgiem ražošanas līgumiem. Tā rezultātā nevarēs kompensēt pētniecības un attīstības ieguldījumus un netiks piedāvāti līdzekļi intelektuālā īpašuma, darbavietai vai eksporta iespēju aizsardzībai. Mūs māj bažas arī par to, ka uz iekšu vērsta eiropiska pieeja kaitēs mums ļoti vajadzīgajām un auglīgajām aizsardzības industrijas attiecībām ar citām valstīm, jo īpaši ASV, bet arī Japānu, Izraēlu un citām valstīm.

Visu šo iemeslu dēļ Konservatīvo delegācija atturējās balsot par šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Lambsdorff* kunga ziņojumu par publisko iepirkumu procedūrām drošības un aizsardzības jomā. Eiropas drošības un aizsardzības politikas nodibināšana rada nepieciešamību radīt nepieciešamās jaudas, tāpēc ir vajadzīga plaša Eiropas industrija. Paredzams, ka Eiropas aizsardzības tehnoloģiju un aizsardzības industrijas bāzes, kā arī Eiropas tirgus aizsardzības materiālu iepirkumam izveidošana dos ieguldījumu šā mērķa sasniegšanā.

Šie divi pasākumi var nodrošināt jaudas, kādas ir nepieciešamas globālo aizsardzības uzdevumu veikšanai un jauno uzdevumu izpildei drošības jomā. Tāpēc es piekrītu referentam, ka direktīvas priekšlikuma mērķim jābūt izveidot vienotu Eiropas tiesisku sistēmu, kas dod iespēju dalībvalstīm piemērot Kopienas tiesību aktus, neapdraudot to drošības intereses.

Visbeidzot, es piekrītu, ka tiek ieviesta tiesību aktu pārskatīšanas procedūra. Tas ļauj konkursantiem nodrošināt efektīvu tiesisku aizsardzību, veicina pārredzamību un izskauž diskrimināciju piedāvājumu piešķiršanā un tādējādi dod ieguldījumu patiesā tirgus atvēršanā.

- Ziņojums: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par C. Schlyter ziņojumu par mārketinga un izmantošanas ierobežojumiem dažām bīstamām vielām un preparātiem (dihlormetāns). Es uzskatu, ka šis priekšlikums grozīt Direktīvu 76/769/EEC veicinās efektīvu riska samazināšanu vides un cilvēku sakarei ar vielām, kam ir kaitīgas īpašības, piemēram, dihlormetānu, kura sastāvā ir unikālas vielas, kam ir nelabvēlīga ietekme uz cilvēku veselību. Cilvēku veselības aizsardzībai jābūt svarīgākai par rūpnieciskām interesēm.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par kompromisa tekstu, ņemot vērā, ka šis pasākums var labvēlīgi ietekmēt strādājošos dažādās rūpniecības nozarēs, konkrēti automobiļu un jūrnieceības nozarēs, jo tas samazina strādājošo saskares iespējas ar pietiekami indīgiem reaģentiem. Tas attiecas uz dihlormetānu, kas ir bezkrāsains ķīmiskais savienojums ar saldu, patīkamu un spēcīgu smaržu, kas atgādina ēteri. Tā mārketinga ir paredzēts galvenokārt farmaceitisko produktu, šķīdinātāju, palīgvielu, krāsu noņēmēju un saistvielu ražošanai.

Dihlormetāna sastāvā ir unikālas vielas, kam ir nelabvēlīga ietekme uz cilvēku veselību, un tas ir iekļauts to 33 prioritāro vielu sarakstā, kas izveidots saskaņā ar Ūdens direktīvas noteikumiem. Šī viela ir klasificēta kā 3. kategorijas kancerogēna viela. Tai ir narkotiska iedarbība un lielā koncentrācijā tā izraisa centrālās nervu sistēmas depresiju, samaņas zudumu un kardiotoksisku iedarbību, un tā nepareiza lietošana rada nāves risku.

Saskaņā ar Veselības un vides apdraudējuma zinātniskās komitejas noteikto vienu no galvenajām problēmām saistībā ar dihlormetāna toksicitāti ietver risku īpaši neaizsargātām grupām.

Tirgū jau ir pieejamas dažādas alternatīvas krāsu noņēmējiem, kuru sastāvā ir dihlormetāns.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es būtībā piekrītu priekšlikuma mērķim samazināt dihlormetāna lietošanas risku vispārējai sabiedrībai un profesionāliem lietotājiem.

Dihlormetāna sastāvā ir unikālas vielas, kam ir nelabvēlīga ietekme uz cilvēku veselību: tas ir kancerogēns reaģents, tam ir narkotiska iedarbība un lielā koncentrācijā tas izraisa centrālās nervu sistēmas depresiju, samaņas zudumu un kardiotoksisku iedarbību, un tā nepareiza lietošana rada nāves risku.

Saskaņā ar Komisijas informāciju no 1989. līdz 2007. gadam ES reģistrēti 18 nāves gadījumi, ko izraisījis dihlormetāns. Es uzskatu, ka obligāti ir jāpiemēro Eiropas mēroga pasākumi, lai aizliegtu vai aizvietotu šo vielu.

Sekojojot Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas balsojumam, es atbalstu dihlormetāna lietošanas aizliegumu vispārējai sabiedrībai, atļaujot to lietot profesionāliem drošos apstākļos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par C. Schlyter ziņojumu par Padomes direktīvu attiecībā uz mārketinga un izmantošanas ierobežojumiem dažām bīstamām vielām un preparātiem.

Dihlormetānam būtībā ir plaša nelabvēlīga ietekme uz cilvēka veselību: tam ir narkotiska un depresīva iedarbība uz centrālo nervu sistēmu, kā arī lielā koncentrācijā tas izraisa kardiotoksikoloģisku iedarbību. Tāpēc ir nepieciešams to ieviest esošajos tiesību aktos par strādājošo veselību un drošību, jo īstenošanas procedūras šajā jomā nav pienācīgas, galvenokārt veikto pasākumu lielā skaita, mazā apjoma un mobilā rakstura dēļ. Visbeidzot, es piekrītu Schlyter kunga paziņojumam, ka mums īpaši jāņem vērā bērnu veselība, kuri ir vairāk pakļauti veselības apdraudējumiem lielās koncentrācijas nozīmīgā potenciāla dēļ.

- Ziņojums: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šīs dienas balsojums par šo ziņojumu, ko es iesniedzu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par atļauju ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejnieceībā, ir nozīmīgs ieguldījums obligāto starptautisko standartu radīšanā

pasaules līmenī, kas garantē labākus darba apstākļus, lielāku drošību un fatālu negadījumu skaita samazinājumu nozarē, kas ir ļoti bīstama, bet arī stratēģiska. Tajā mūsu rūpju loka centrā ir zvejnieku cieņas aizstāvība un grūtā darba dzīve, ņemot vērā, ka šajā nozarē ir vislielākais fatālu negadījumu skaits. Jāatzīmē, ka par šo ziņojumu balsoja 671, bet pret tikai 16.

188. konvencija stāties spēkā pēc tam, kad to būs ratificējušas 10 no 180 Starptautiskās Darba organizācijas dalībvalstīm, kam jābūt piekrastes valstīm.

Es vēlētos atzīmēt, ka konvencijā ir pārskatītas konvencijas par zvejnieku minimālo vecumu, medicīniskajiem eksāmeniem, zvejnieku vienošanās protokoliem un komandu izvietojumu, kā arī ir iekļauti tādi jautājumi, kā veselība un drošība darbā, darbinieku pieņemšana darbā, izvietojuma un sociālā apdrošināšana.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlaments aicina dalībvalstis ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas Konvenciju par darbu zvejniecībā (Konvencija Nr. 188). Šī konvencija ir radīta 2007. gadā un ietver svarīgus jautājumus, piemēram, zvejnieku darba vide, atpūtas periods un sociālā apdrošināšana. Dalībvalstīm jāizlemj demokrātiskā procesā, vai tās vēlas ratificēt esošo Starptautiskās Darba organizācijas Konvenciju. Es tāpēc balsoju pret pašreizējo ziņojumu, jo tas nav jautājums, kurā Eiropas Parlamentam vajadzētu iejaukties.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība, īstenojot kopējo zivsaimniecības politiku, cenšas panākt zivsaimniecības darbības lielāku efektivitāti, lai šī nozare, tostarp, dzīvnieku audzēšana ūdenī, būtu ekonomiski dzīvotspējīga un konkurētspējīga; tā nodrošina pienācīgus dzīves standartus populācijām, kas ir atkarīgas no zivsaimniecības darbības, kā arī apmierina patērētāju intereses.

2007. gada jūnijā pieņemtā Starptautiskās Darba organizācijas Konvencija Nr. 188 ir dokuments, kas tiecas nodrošināt godīgu konkurenci starp zvejas laivu īpašniekiem un pienācīgus darba apstākļus šīs nozares profesionāļiem. Lai sasniegtu šos mērķus, konvencija nosaka vairākus obligātos starptautiskos standartus zivsaimniecības nozarē, kuri dažās jomās ir ārpus Kopienas īpašas kompetences. Tāpēc, šķiet, ir nepieciešams ierosināt dalībvalstīm ratificēt šo konvenciju Kopienas un saskaņotas kopējās zivsaimniecības politikas interesēs.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atbalstu *Figueiredo* kundzes ziņojumu par atļauju ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā (Konvencija Nr. 188).

Viens no 2007. gada dokumenta mērķiem ir panākt un uzturēt vienlīdzīgus darbības nosacījumus zivsaimniecības nozarē, veicinot pienācīgus dzīves un darba apstākļus zvejniekiem un godīgākas konkurences apstākļus pasaulē, tiecoties panākt, lai tiktu ratificēts lielāks konvenciju skaits jūrniecības darbu jomā. Šajā nolūkā konvencijas apstiprināšana ir solis uz priekšu pienācīgu darba apstākļu nodrošināšanā profesionāļiem šajā stratēģiski svarīgajā nozarē, iekļaujot dažādus profesionālās darbības aspektus, proti, uzlabotas iekārtas un drošības apstākļus darbā, atalgojumu, medicīnisko aprūpi uz jūras un sauszemes, atpūtas periodus, darba līgumus un sociālo apdrošināšanu.

Visbeidzot es atzinīgi vērtēju *Figueiredo* kundzes iniciatīvu, jo tās mērķis ir nodrošināt, lai visiem piemērojamie obligātie standarti tiktu visur piemēroti, neietekmējot atsevišķās dalībvalstīs esošos standartus, kas ir labvēlīgāki strādājošiem.

- Ziņojums: **Giusto Catania (A6-0479/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu. Tomēr, risinot jautājumu par cilvēktiesībām ES šodien, mēs nedrīkstam nerunāt par šausmīgajiem notikumiem Gazā. Tam, kas notiek Tuvajos Austrumos, ES vajadzētu pastāvīgi veltīt uzmanību jautājumam par cilvēka pamattiesību ievērošanu, kas šajos laikos diemžēl ir apdraudētas. Patiesībā es teiktu, ka sarežģītajās sarunās, kurās, es ceru, var panākt progresu, Kopienas iestāžu autoritāte un stingrība daļēji ir atkarīga no demokrātijas kvalitātes, ko mēs varam sasniegt ES.

Diemžēl pastāv reālas briesmas, ka pat Eiropā cīņa pret terorismu var beigties ar nespēju ievērot pamattiesības un brīvības. Manī vieš cerības ievēlētā ASV prezidenta *Barack Obama* izteikumi par sadarbības uzsākšanu šajā jautājumā starp Eiropu un Amerikas Savienotajām Valstīm. Domājot par visiem aspektiem, kas veido cilvēka neaizskaramo tiesību sistēmu, es, galu galā, uzskatu, ka īpaša uzmanība jāvelta visneaizsargātākajām personām, proti, bērniem, vecākiem cilvēkiem, migrantiem un jauniem cilvēkiem, kas meklē darbu.

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvie atgādina savu sen pausto viedokli, ka Pamattiesību hartu nevajadzētu iztiesāt. Šajā sakarībā mēs uzskatām, ka daudzi jautājumi, kas ir iekļauti šajā ziņojumā, patiesībā ir dalībvalstu darbības lauks, nevis lietas, kurās ES vajadzētu censties uzspiest savu politiku. Ziņojumā ir arī ietverti vairāki jautājumi, kas ir katra sirdsapziņas lieta, piemēram, netiešs eitanāzijas ieteikums un noziedzības statusa noņemšana stipro narkotiku lietošanai. Šo iemeslu dēļ mēs nevaram balsot par šo ziņojumu.

Carlo Casini (PPE-DE), rakstiski. – (IT) Mans galīgais balsojums pret šo apspriežamo ziņojumu nav tik daudz tā satura dēļ, bet gan tajā iztrūkstošo jautājumu dēļ.

Nav iespējams apspriest cilvēktiesības, nerunājot par pašām pirmajām un galvenajām tiesībām – tiesībām uz dzīvību. Katru gadu 27 dalībvalstīs apmēram 1 200 000 cilvēku tiek iznīcināti, veicot tīšus abortus. Tas ir traģisks skaitlis, un papildu šim skaitlim vēl tiek veikti nelegālie aborti un neskaitām daudzums cilvēku embriju tiek iznīcināti, izmantojot *in vitro* apaugļošanas metodi. Mūsu pienākums ir atzīt, cik dažādi ir viedokļi šajā jautājumā, bet ir skaidrs, ka tas ir uzbrukums cilvēktiesību kultūras pašam pamatam. Tomēr rezolūcijā šī problēma ir ne tikai ignorēta, bet ir centieni panākt, lai tā tiek aizmirsta, koncentrējot uzmanību tikai uz sieviešu „reproduktīvo un seksuālo veselību”.

Neviens jau neiestājas pret sieviešu veselību, jo īpaši jaunu sieviešu, grūtnieču un māšu, bet tas nav attaisnojums bērnu tiesību pilnīgai ignorēšanai. No otras puses, ir labi zināms, ka runas par „reproduktīvo un seksuālo veselību” tiek vestas, lai klusētām tiktu iekļauti aborti, kas tiek saprasti kā tiesības un sociāls pakalpojums.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju pret *Catania* kunga ziņojumu, jo es nepiekrītu 49. pantam – tas ir pretrunīgs un veicina „tradicionālo nacionālo minoritāšu kopienu” problēmu risināšanu, veicot „pašpārvaldes risinājumus (personālkulturālus, teritoriālus, reģionālo autonomiju)”.

Es atbalstu pie minoritātēm piederošo personu tiesības, bet kategoriski noraidu teritoriālās autonomijas ideju, kas pamatojas uz etniskajiem kritērijiem un minoritāšu kolektīvajām tiesībām, ideju, kas praksē izraisīja etnisko separātismu un etniskos konfliktus. Turklāt neskaidri, pretrunīgi jēdzieni, piemēram, „pašpārvalde” un „kulturālā autonomija” arī var potenciāli izraisīt konfliktu. Šie jēdzieni ir plašāki par pašreizējiem Eiropas starptautisko tiesību aktu standartiem attiecībā uz to personu tiesībām, kas pieder pie nacionālajām minoritātēm, un noved mūs pie pretrunām.

Es uzskatu, ka ES dalībvalstīm ir suverēnas tiesības pašām izlemt, kādā pakāpē tās pieņem vai noraida šādus jēdzienus. Patiesībā ES jāievēro un jāgarantē savu dalībvalstu suverenitāte un integritāte.

Sylwester Chruszcz (UEN), rakstiski. – (PL) Lai gan vēlme ievērot cilvēktiesības ir viens no visu valstu un organizāciju galvenajiem atbalstiem starptautiskajā līmenī, šis ziņojums par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam ir skandalozs šo pašu tiesību pārkāpums Eiropā. Šā iemesla dēļ es to nevarēju atbalstīt šīs dienas balsojumā. Tomēr mēs atkal cenšamies dalībvalstīm uzspiest noteiktu pasaules uzskatu, ko pauž šī ziņojuma autors. Tas ir kaut kas, kam es nevaru piekrist.

Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage un Michael Henry Nattrass (IND/DEM), rakstiski. – Lielbritānijas Neatkarības partija neatbalsta sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, homofobiju, rasismu un ksenofobiju. Tomēr mēs esam arī pret ES kontroli pār pamattiesībām. AK jau ir pietiekami labi tiesību akti un pamattiesību aizsardzība. ES nav demokrātiska, un tāpēc tā pienācīgi neaizsargā cilvēku tiesības. Turklāt ģimenes tiesības ir dalībvalstu kompetence un nevis ES jurisdikcijas joma. Jautājums, vai narkomāni būtu krimināli sodāmi, ir dalībvalstu likumu ziņā, un ES nevajadzētu censties izkropļot likumīgu darbību.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Vairākus gadus Padome iesniedz Eiropas Parlamentam gada ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā, saskaņā ar ko Parlaments atbildēja, izstrādājot pašiniciatīvas ziņojumu.

Pirmoreiz šis ziņojums tika izstrādāts, ņemot vērā Pamattiesību aģentūras iegūtos rezultātus. Tam ir īpaša nozīme, ņemot vērā to, ka kopš 2003. gada nav pieņemts neviens ziņojums par šo tematu.

Es uzskatu, ka referents dažus tematus ir pārāk plaši iztīrījis, tā kā tie jau tika apspriesti atsevišķos ziņojumos, un ir daudz pretrunīgu jautājumu, par dažiem no kuriem es balsoju pret, tā kā tie ir skaidrā pretrunā ar maniem principiem.

Tomēr ir daudz citu jautājumu, kuriem es pilnībā piekrītu, un šā iemesla dēļ es atturējos, ne tikai tāpēc, ka es uzskatu, ka tekstu ievērojami uzlaboja *Gál* kundzes teicami paveiktais darbs, bet arī tāpēc, ka, patiesību sakot, es nekādos apstākļos nevarētu balsot pret ziņojumu, kas aizsargā cilvēktiesības.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tajā ir ierosināta pieeja, kas atbalsta daudzķārtējus abortus, viendzimuma laulības vai etnisko kritēriju autonomiju.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā sniegti ieteikumi plašam jautājumu lokam, tostarp, par diskrimināciju, imigrāciju, sociālajām tiesībām un dzimumu līdztiesību.

Tajā atzīmēts, ka dalībvalstis un ES iestādes vēl nav īstenojušas šī Parlamenta ieteikumus, kas sniegti ziņojumā par CIP darbības aktivitātēm ES (2007. gada februāris). Cīņu pret terorismu nekādā gadījumā nedrīkst izmantot, lai pazeminātu cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības līmeni. Patiešām, aizstāvēt cilvēktiesības precīzi nozīmē to pašu, ko cīnīties pret terorismu gan cēloņu, gan seku ziņā. Šajā sakarībā es atzinīgi vērtēju ASV ievēlētā prezidenta *Barack Obama* paziņojumu par Gvantanamo līča aizturēšanas centra slēgšanu un tā darbības praktisku neatsākšanu.

Ziņojumā ir arī ierosināts pievērst sabiedrības uzmanību sieviešu tiesībām, lai pilnībā tiktu ievērotas viņu seksuālās un reproduktīvās veselības tiesības, tostarp, veicināta piekļuve kontracepcijai, lai nepieļautu negribētu grūtniecību un nelegālo abortu bīstamo risku, kā arī tiktu apkarota sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas prakse.

Turklāt ziņojums mudina dalībvalstis veikt tiesisku darbību, lai pārvarētu diskrimināciju, kas skar viendzimuma pārus, kas atzinuši šādas attiecības. Dalībvalstīs, kurās ir tiesību akti par viendzimuma partnerattiecībām, nākamais solis būtu atzīt noteikumus ar līdzīgu iedarbību, ko pieņēmušas pārējās valstis.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstīju G. *Catania* ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam. Es jo īpaši balsoju par 32. pantu, kurā aicināts ievērot Eiropas Tiesas lēmumu par Irānas Tautas *Mujahedin* organizāciju (PMOI). Šis lēmums pieprasīja, lai PMOI tiktu svītrotā no ES teroristu saraksta.

Es īpaši neaizstāvu šo organizāciju. Pirms krietna laika es pārstāju parakstīt viņu deklarācijas par situāciju Irānā, kurām man bija grūtāk noticēt, jo īpaši pēc piedalīšanās Ārlietu komitejas delegācijā uz Teherānu, kur es pats varēju vērot, kā radās reformistu opozīcija stingrā kursa fundamentalistu režīmam Irānā.

Neskatoties uz to, man nav jāatbalsta organizācija, lai nožēlotu nespēju īstenot Tiesas viedokli, ka PMOI darbībai nav pamata iekļaut vai turpināt iekļaut to teroristu sarakstā, tādējādi to piemeklētu visas represīvās sekas, kas sekotu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Ziņojumā par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam atzīts, ka pamattiesību efektīva aizsardzība un veicināšana veido demokrātijas pamatu Eiropā. Tomēr parlamentārā komisija atzīmē, ka dalībvalstis atkārtoti ir atteikušas ES veikt pārbaudi to cilvēktiesību politikas jomā un cilvēktiesību aizsardzību veica vienīgi uz nacionālajiem pamatiem, tādējādi iedragājot Kopienas uzticību pamattiesību aizsardzībai starptautiskajā arēnā.

Tāpēc Eiropas Komisijai būtu jākoncentrējas uz dalībvalstu mudināšanu sadarboties ar to ciešāk, aicinot tās turpmākajos ziņojumos par cilvēktiesībām iekļaut nevis tikai situācijas analīzi pasaulē kopumā, bet atsevišķās dalībvalstīs. Uzmanība jāpievērš arī vairākiem priekšlikumiem, kuru mērķis ir efektīvi apkarot diskriminējošus politikas virzienus ES, uzsverot, ka vienādas iespējas ir katra pilsoņa pamattiesības, nevis privilēģija. Ļoti satraucoši ir tas, ka apmēram 20% bērnu Eiropas Savienībā dzīvo zem iztikas minimuma, un daudzi no viņiem nāk no ģimenēm, kur ir tikai viens vecāks vai ģimenēm, kuros vecāki nav no ES. Šajā sakarībā ir nepieciešams pieņemt atbilstīgus pasākumus, lai panāktu tiesības, jo īpaši koncentrējoties uz bērnu vajadzībām, un lai dalībvalstis ieviestu efektīvus pasākumus nabadzības likvidēšanā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Catania* kunga ziņojums nav nekas cits, kā trauksmes celšana. Tas ir visu tiesību, privilēģiju un normālu likumu pārspīlējumu saraksts, kuras, pēc viņa domām, noteikti jāgarantē minoritātēm, jo īpaši, ja tās nav Eiropas. Tas ir instrukciju komplekss, kā iznīcināt nacionālo un reģionālo identitāti, iznīcināt mūsu valstu vērtības, tradīcijas un kultūras, kā arī sistemātiski un ar iestāžu palīdzību diskriminēt eiropiešus viņu pašu valstīs. Tas ir uzbrukums mūsu neatņemamajām tiesībām uz pašnoteikšanos, kas tiek piešķirtas visām citām nācijām, izņemot mūsu pašu.

Tas ir arī liekulības kalngals iestādei, kas ikdienā diskriminē uz savu politisko ideju rēķina un kas bez pienācīga sprieduma vai pamatojuma dažiem saviem deputātiem, piemēram, *Vanhecke* kungam un man, kas esam raganu medību upuri mūsu attiecīgajās valstīs, piemēro etiķeti „atzīts par vainīgu”.

Mēs neesam šeit, lai principiāli aizstāvētu šīs pamanāmās un trokšņainās minoritātes, kas pieprasa aizvien vairāk un vairāk privilēģiju un apkauno valstis un tautas, kas ir pietiekami laipnas vai stulbas, lai uzņemtu

viņas. Mēs esam šeit, lai aizstāvētu paši sevi, mūsu valstu pilsoņus, šo plašo, pagaidām, majoritāti – eiropiešus, kas jūsu acīs ir neredzami, nedzirdami un nicināmi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam, kura autors ir Itālijas parlamenta deputāts *Giusto Catania*, tā kā autors ne tik daudz ir sniedzis situācijas aprakstu pēdējo četru gadu laikā, kā paudis pats savus uzskatus, ierosinot un pat cenšoties uzspiest dalībvalstīm likumus, kas ir tikai un vienīgi to kompetencē. Es neuzskatu, ka Eiropas Savienības valstis var piespiest izdot likumus, ko to sabiedrība atzīst par nepieņemamiem.

Jau pati laulību definīcija būtu jāattiecinā uz savienību starp sievieti un vīrieti. *Catania* kunga priekšlikums izraisīs ne tik daudz iecietību pret homoseksuāļu rīcību (ko es atbalstu), bet diskrimināciju pret bioloģiskajām, tas ir, heteroseksuālajām attiecībām. Būtībā mums jājautā, vai mērķis patiesībā nav ierobežot ģimenes tās tradicionālajā nozīmē, proti, māte, tēvs un bērni, tiesības. Tas pārvērs pilnīgi personiskus jautājumus attiecībā uz personas dzimumdzīvi politizētos aktos, pat, ja tas izpaužas kā homoseksualitātes publiska demonstrēšana, piemēram, tā sauktajās „mīlas parādēs”.

Pēc manām domām, šis ziņojums, kurā izmantoti tādi formulējumi, kā „reproduktīvās tiesības”, kas starptautisko tiesību aktu pašreizējā nozīmē iekļauj abortus uz pieprasījuma, rada pamatu īstenot šāda veida praksi.

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Es uzskatu sava kolēģa deputāta ziņojumu par īpaši nozīmīgu, tā kā cilvēktiesības ir viens no vērtību pilāriem, ko nosaka Eiropas Savienības dibināšanas līgums. Līdztekus demokrātijai un likuma varai cilvēktiesību ievērošana ir tas, ko mēs pieprasām no kandidātvalstīm, un mēs arī uzsveram vispārēju, neatņemamu tiesību apliecinājumu mūsu starptautiskajās attiecībās. Tomēr Eiropas Savienība tikai tad būs uzticama pasaules cilvēktiesību aizstāvis, ja tā pati savā teritorijā nekļūdīgi izmantos visus pieejamos instrumentus, lai aizstāvētu vērtības, kas noteiktas Cilvēka pamattiesību hartā.

Ziņojumā atsevišķa nodaļa veltīta Romas tautībai, kas ir vislielākā minoritāte Eiropas Savienībā un visvairāk cieš no sociālās izolētības nastas. Eiropas valstu kopīgs pienākums ir izveidot visaptverošu un vienotu stratēģiju Romas tautības, kura lielākoties dzīvo nožēlojamos apstākļos un nabadzībā, problēmu atrisināšanai. Ir nepieciešama pamatprogramma ar uz rīcību orientētiem un skaidriem mērķiem un termiņiem, tāda, kas liek lietā efektīvu uzraudzību un vērtēšanas mehānismus.

Jāizstrādā programma, kas neatkarīgi no partiju un valdību maiņas vienlaicīgi risina izglītības, mājokļa, veselības un diskriminācijas jautājumus un pārņem dalībvalstu nesekmīgo praksi; šādai programmai jāspēj kalpot par pamatu tūlītējai rīcībai krīzes reģionos. Ja mēs varam palīdzēt miljoniem Romas tautības iedzīvotāju kļūt par pilntiesīgiem Eiropas pilsoņiem un Eiropas Kopienas locekļiem garīgā nozīmē, tas būs milzu solis pretī kontinenta sociālajai kohēzijai.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Viena no Kopienas pilsoņu pamatbrīvībām ir pārvietošanās brīvība. Es uzskatu, ka visiem ES pilsoņiem ir vienādas tiesības piedalīties Eiropas Savienības (ES) politiskajā dzīvē, lai brīvi paustu savus politiskos uzskatus un attieksmi. Šīs pamatbrīvības kļuva pat vēl nozīmīgākas pēc ES paplašināšanās ar Austrumeiropas valstu iekļaušanu, jo pēc Austrumeiropas valstu pievienošanās ES ievērojami pieauga ekonomiskā migrācija no jaunajām dalībvalstīm uz Rietumeiropu. Lietuva ir vadošā to iedzīvotāju skaita ziņā, kas ir emigrējuši pēc iestāšanās Kopienā. Kad es satiku lietuviešu emigrantus Londonā, es uzzināju, ka daudzi no viņiem plāno palikt Apvienotajā Karalistē uz ilgu laiku, jo īpaši tie, kas tur ir nodibinājuši ģimenes un laiž bērnus skolā. Cik es zinu, tad šādu tendenci uzrāda arī statistika. Situācija ir līdzīga arī citās ES valstīs, uz kurām lietuvieši ir emigrējuši. Es uzskatu, ka ir īpaši svarīgi garantēt šo pilsoņu tiesības piedalīties Eiropas Parlamenta vēlēšanās valstī, kurā viņi šobrīd dzīvo.

Es vēlētos arī uzsvērt, ka pilsoņu dalība ES jautājumos un Eiropas Parlamenta vēlēšanās nepalielinās, bet, gluži pretēji, ES aizvien attālinās no cilvēkiem. Ņemot to vērā, es domāju, ka, ja ES pilsoņiem tiks dotas tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās savā uzturēšanās valstī, tas tikai stiprinās cilvēku uzticību ES iestādēm. Šo iemeslu dēļ es balsoju par 45. grozījumu.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret *Giusto Catania* ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam. Es balsoju pret ziņojumu nevis tāpēc, ka es esmu pret pamattiesību ievērošanu. Gluži pretēji, es uzskatu, ka tās ir ārkārtīgi svarīgas Eiropas Savienībai un visai pasaulei. Problēma ir tā, ka *Catania* kunga ziņojums kaitē pamattiesību īstenošanai. Kāpēc tā? Tāpēc, ka prasība Eiropas tiesību aktos apkarot homofobiju vai atzīt viendzimuma partnerattiecības nav pamattiesības. Ja tās jāiekļauj likumdošanā, tad tām būtu jāveltī pilnīgi atsevišķs ziņojums. Eiropas Parlaments nevar efektīvi

paplašināt pamattiesību definīciju, jo tam nav pilnvaru radīt starptautiskus tiesību aktus. Turklāt dažas dalībvalstis nepiekrīt šādi paplašinātai interpretācijai. Tāpēc tas nav nekas vairāk kā politisks žests un ilgpilns nodoms.

Bistami ir tas, ka šī ir joma, kurā dalībvalstis pieņem un tām ir jāpieņem pašām savi lēmumi. Šādu viedokļu uzspiešana ir plīķis sejā kohēzijai Eiropas Savienībā. Man nepatīk homofobija, bet pieņemt tiesību aktus pret to Kopienas likumdošanā ir absurds. Ja ES ir jāizskauž homofobija, tad tikpat viegli varētu sacīt, ka tai jāizskauž anti-polonisms, rusofobija, germanofobija, frankofobija, islamofobija, anti-papisms, anti-klerikālisms, anti-katolicisms un daudz citu attieksmes veidu un uzvedības modeļu. Bet piespiest dalībvalstis legalizēt viendzimuma laulības varētu būt vēl bīstamāk.

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju pret 103. grozījumu *G. Catania* ziņojumā, kurā tika ierosināts, ka nepilsoņi, kas ilgu laiku uzturas ārzemēs, varētu piedalīties Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kā arī vietējās vēlēšanās, lai veicinātu sociālo un politisko integrāciju.

Būtībā Eiropas Parlamenta vēlēšanas līdzinās nacionālā parlamenta vēlēšanām. Piedalīties tajās ir pilsoņu tiesības. Citādi pilsonība zaudēs savu jēgu, un zudīs arī nepilsoņu rezidentu motivācija iegūt pilsonību. Vienīgi šādā veidā mēs varam saglabāt būtisku līdzsvaru starp tiesībām un pienākumiem, kas ir tikai pilsoņiem.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Dažādās politikas, kas ir dalībvalstīm, ja ir runa par ētiskiem jautājumiem, politiskajās grupās, un jo īpaši mūsu grupā, izraisīja plašas debates, kā to jau varēja paredzēt. Es varu tikai pateikt, ka mēs piekrītam, ka tam nevar piekrist, un tas jāuzskata vienkārši par liecību, cik dažāda ir Eiropa: mums jāspēj pieņemt uzskatu dažādību. Daudzējādā ziņā es cienu savas grupas pamatpozīcijas.

Kas attiecas uz 61. punktu, es tomēr vēlētos teikt, lūk, ko. Es uzskatītu par problemātisku, ja kāds vienlaikus iebilstu savu tiesību uz reproduktīvo un seksuālo veselību apzināšanai (kas, vispārīgi runājot, ir eifēmisms, kādā nosauktas tiesības uz abortu) un runātu par piekļuves veicināšanu kontracepcijai, lai nepieļautu nevēlamu grūtniecību un abortus. Pretestība pret abiem vienlaikus man šķiet kā realitātes plaša, kam var būt vienīgi nevēlamas sekas. Es to saku ar pilnu cieņu, un vēlreiz vēlos pateikties visām partijām par šo vērtīgo viedokļu apmaiņu.

Stavros Lambrinidis (PSE), rakstiski. – (EL) PASOK parlamentārā grupa Eiropas Parlamentā balsoja par *G. Catania* ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā, bet rakstiski vēlas uzsvērt, ka tā iebilst 49. punkta redakcijai un ar to saistītajam grozījumam Nr. 35.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Uzticēt šāda ziņojuma izstrādāšanu komunistu deputātam ir provokācija pret simtiem miljonu komunisma upuru. Tiesa, šajā ziņojumā *Catania* kungu ir iedvesmojusi ideoloģija, kas nav tik brutāla kā komunisms, bet tikpat totalitāra: eiro-internacionālisms. Viņa teksts būtībā noliedz vissvarīgākās pamattiesības:

– tiesības uz dzīvību, veicinot abortus un eitanāziju;

– katra bērna tiesības uz abiem vecākiem, aicinot dalībvalstīs piemērot „homoseksuālu pāru savstarpējas atzišanas principu, vienalga, vai tie ir precēti vai dzīvo reģistrētā civilaulībā”;

– Eiropas nāciju tiesības uz pašnoteikšanos un tiesības palikt tādām, kādas tās ir, neņemot vērā priekšlikumus, kuru mērķis ir arvien plašāk atvērt Eiropu globālai imigrācijai – attīstība, kurai mūsu valstu valstspiederīgajiem ir paredzēts piemēroties;

– un demokrātiju, tā kā ziņojumā ir pieprasīts ievērot Lisabonas līgumu, ko noraidīja Īrijas vēlētajī.

Vairāk nekā jebkad mūsu brīvību un mūsu nāciju identitātes nosargāšana prasa veidot jaunu Eiropu - brīvu un suverēnu nāciju Eiropu.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) *June List* uzskata, ka pamatbrīvību un tiesību aizsardzība ir ārkārtīgi svarīga, gan ES, gan ārpus tās. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES dalībvalstis ievērotu pamattiesības un brīvības, un ir skaidrs, ka to uzraudzību mēs nevaram atstāt dalībvalstu ziņā. Tomēr *June List* ir kritiska attieksme pret jaunas Eiropas aģentūras dibināšanu šajā jomā un vēlmi uzsākt „ārpolitiku”. Mēs uzskatām, ka ANO – nevis ES – ar tās globālajiem mērķiem, plašo pieredzi un kompetenci ir vislabākajā situācijā, lai uzraudzītu un īstenotu pasākumus, kas ir nepieciešami.

Tāpēc es izvēlējos balsot pret ziņojumu kopumā, bet man ir ļoti pozitīva attieksme pret dažām vietām priekšlikuma redakcijā, kur es balsoju par. Es atzinīgi vērtēju to, ka ziņojumā ir runāts par negodīgu izturēšanos

pret ieslodzītajiem Amerikas aizturēšanas centrā Guantanamo. Ir tikai viens ceļš ejams: viņus tiesāt vai atbrīvot.

Mani ļoti uztrauc dažādu minoritāšu grupu pārstāvju īpašā neaizsargātība, un es uzskatu, ka jārikojas gan nacionālajā, gan starptautiskajā līmenī. Es balsoju par to ziņojumā, bet esmu skeptiski noskaņots, vai tiesiska sistēma Eiropas līmenī ir labs problēmas risinājums.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ziņojumā attiecībā uz pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā ir iekļauti grozījumi, ko es esmu iesniegusi, kurus es uzskatu par svarīgiem Rumānijas pilsoņiem (piemēram, grozījums par darba tirgus ierobežojumu, kas noteikti jaunajām dalībvalstīm, atcelšanu).

Turklāt es piekritu daudziem šajā ziņojumā izvirzītajiem jautājumiem, piemēram, stratēģija Roma tautības iedzīvotāju iekļaušanai, minoritāšu aizsardzība, strādājošo migrantu tiesības vai bērnu aizsardzība.

Tomēr ziņojumā ir iekļautas dažas atsaucis, kas rada šaubas par dažiem Rumānijas sabiedrības pamatprincipiem (piemēram, ģimenes uzskatīšana par sabiedrības pamatelementu) vai ir pretrunā ar Rumānijas tiesību aktiem (piemēram, narkotiku lietošana).

Šo iemeslu dēļ es galīgajā balsojumā balsoju pret ziņojumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kurā izplānoti un apkopoti vissvarīgākie jautājumi par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā, kā arī tajā paustos ieteikumus, kā uzlabot cilvēktiesības dalībvalstīs.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – G. Catania ziņojumā par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam ir uzsvērtā nepieciešamība aizstāvēt minoritāšu tiesības, apkarot visa veida diskrimināciju pret visām neaizsargātajām kategorijām.

Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurā iekļauti svarīgi elementi no Rakstiskas deklarācijas Nr. 111 par bezpajumtnieku skaita samazināšanu, ko Eiropas Parlaments pieņēma 2008. gada aprīlī.

Es jo īpaši atzinīgi vērtēju ziņojumā izteikto aicinājumu ieviest bezpajumtniekiem ārkārtas pasākumus ziemā, noteikt bezpajumtnieku pamatdefinīciju un vākt drošus statistiskos datus par bezpajumtniekiem visā ES.

Bezpajumtnieku skaita samazināšana ir Eiropas Savienības pamatjautājums. Šis ziņojums ir vēl viens solis uz priekšu, kas mudina Eiropas Padomi, Komisiju un dalībvalstis rīkoties bezpajumtnieku jautājuma risināšanā.

Visbeidzot, Lisabonas līgums nesekmēs situācijas risināšanu attiecībā uz pamattiesībām ES. Atbalsts šim ziņojumam neietver atbalstu šim līgumam. Patiesībā Eiropas Parlamenta atteikums respektēt Īrijas negatīvo balsojumu ir pretrunā ar Cilvēktiesību hartas garu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ja atsevišķu ES dalībvalstu iedzīvotāji izlemj atļaut homoseksuāliem pāriem laulāties, veidot civilaulību vai adoptēt bērnus, citām dalībvalstīm nedrīkst uzspiest sekot šim piemēram. Ja reliģisko līderu vai politiķu pārliecība ir, ka viņi nav īpašā sajūsmā par homoseksualitāti – kā to diktē politiskorektā dzimumu vienlīdzības politika – viņus nevajadzētu nosodīt vai vajāt šīs pārliecības dēļ. Tas pats attiecas uz rasisma birku, kas tiek uzreiz piekārta katram, kas pievērš uzmanību vājpātībām saistībā ar patvērumu un ārvalstu valstspiederīgajiem.

Šeit nedemokrātiskā veidā, pa sētas durvīm ir mēģināts dalībvalstīm uzspiest homoseksuālas partnerattiecības, kas, iespējams, ir priekšspēle tam, kas sagaidītu mūs, ja tiktu ieviests Lisabonas līgums. Katram, kas uzdrošinās kritizēt homoseksualitāti vai norādīt uz notiekošo saistībā ar patvērumu vai līdzāspastāvēšanu ar ārvalstu valstspiederīgajiem, tiek uzlikts noziedznieka zīmogs par runas brīvības cilvēktiesību pārkāpšanu. Tāpēc G. Catania ziņojums jānoraida visstingrākajā veidā.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Giusto Catania ziņojumā ir daudz vispārīga rakstura skaidrojumu un ieteikumu attiecībā uz pamattiesību situāciju Eiropas Savienības dalībvalstīs. Tomēr mums vajadzīgais normatīvais pamats eksistē: Eiropas Savienības Pamattiesību harta un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija. Mūsu pašreizējā prioritāte nav pievienot jaunas regulas, bet likt esošajām darboties operatīvi un efektīvi.

Viens no jautājumiem, kas iekļauts ziņojumā, ir darbaspēka brīvā pārvietošanās, kas diemžēl pašlaik nav vienādi pieejama visiem Eiropas pilsoņiem. Lai gan divu gadu periods, kurā jaunajām dalībvalstīm tika uzlikti darba tirgus ierobežojumi, beidzās 2008. gada beigās, sešas dalībvalstis pagarināja ierobežojumu termiņu Rumānijai un Bulgārijai vēl uz trim gadiem, pamatojot šo lēmumu ar pašreizējo finanšu krīzi. Ziņojumā šī

problēma nav skaidri apspriesta, lai gan tā ir saistīta ar dažādu attieksmi pret ES pilsoņiem, kas šajā gadījumā nav attaisnojama.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju pret šo ziņojumu, kurā bez vismaz desmit jautājumiem, kas ir pelnījuši kritiku (un tas vēl būtu maigi teikts), ir nepieņemama atsauce uz Eiropas Padomes ieteikumu Nr. 1201. Šo ieteikumu nevajadzētu piesaukt, ļoti precīzi nepaskaidrojot tai doto skaidrojumu, jo to var interpretēt kā kolektīvu tiesību piešķiršanu minoritātēm vai teritoriālai autonomijai, kas pamatojas uz etniskiem kritērijiem. Es atzinīgi vērtēju grozījuma Nr. 35 apstiprināšanu, kas ir ļoti saprātīgi, bet, pēc manām domām, vairāki šie ziņojuma aspekti nav pieņemami.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojums pūlas palīdzēt slēpt dziļi reakcionārās ES – tāds ir tās patiesais raksturs - tā saukto demokrātisko un sociālo deficītu, lai darītu to pievilcīgāku un vājinātu neapmierinātību, ko izraisa tās politika, kas vērsta pret apakšslāņiem.. Tas pieņem un atzinīgi vērtē visus reakcionāros principus un iestādes, ko apstiprinājusi ES, piemēram, Māstrihtas līguma četras brīvības, cenšoties to piemērošanai piedēvēt efektīvu apjomu.

Tas galvenokārt pamatojas uz ES Cilvēktiesību hartu un Lisabonas līguma pret apakšslāņiem vērsto politiku, kurā ir zemāks tiesību aizsardzību līmenis nekā daudzās dalībvalstīs. Tas lielā mērā ir ziņojums, kurā paustas idejas un ir vājš veltījumu saraksts, tajā runāts par pamattiesībām, piemēram, uz darbu, izglītību un veselības aizsardzību kā vienkārši par „iespējām”, kas „vienlīdzīgi” jāpiešķir visiem, kas praktiski fiziski nav iespējams un, kur jārūnā konkrētāk, tas ierosina uzsākt risināt tikai noteiktus, ārkārtējus nabadzības, diskriminācijas, utt. gadījumus ar tādiem pasākumiem kā minimālo algu pieņemšana, u.c. Visbeidzot, tas, ka nekādā veidā netiek pieminēti antidemokrātiski lēmumi un pilsoņu apsūdzība, piemēram, komunistisko partiju un citu organizāciju aizliegums, kā arī komunistu un citu cīnītāju apcietināšana ES centrālās daļas un Baltijas dalībvalstīs, atklāj ziņojuma raksturu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropā, jo es uzskatu, ka tajā ir skarta viena no mūsu vienojošās struktūras pamatproblēmām, iesaistot konstruktīvā kriticismā. Kā tas ziņojumā precīzi pateikts, pamattiesību diskriminācija tiek atvasināta galvenokārt no šo diskriminēto dzimuma, vecuma, izcelsmes un seksuālās orientācijas. Problēma saasinās, ja šādu pārkāpumu upuri nespēj reaģēt, galvenokārt tāpēc, ka ir ieslodzīti garīgo slimību iestādēs, aprūpes centros un tā tālāk. Redzot šo situāciju, Eiropa nevar palikt vienaldzīga, jo īpaši tāpēc, ka cilvēktiesību nostiprināšana palīdzēs konsolidēt Eiropas brīvības un drošības telpu. Tāpēc un, ņemot vērā to, ka Cilvēktiesību harta nav saistoša, kā arī privātpersonu ļoti ierobežoto iespēju atkārtoti vērsties Kopienas tiesās, es varu tikai apsveikt *Catania* kunga izteiktos priekšlikumus par vispārēju saistību noteikšanu Kopienas iestādēm savu pienākumu izpildē ņemt vērā cilvēktiesības un par šim mērķim paredzētas īpašas aģentūras izveidošanu.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Ziņojuma problēma ir, ka tajā iztirzāts daudz jūtīgu jautājumu. Pat, lai gan ziņojumā ir daudz ieteikumu dažādās jomās, tostarp, attiecībā uz minoritāšu tiesībām, referents ziņojumā ir atkal iekļāvis jautājumu par reproduktīvo veselību.

Ierosinātie grozījumi un papildinājumi attiecībā uz reproduktīvo veselību, par ko balsoja EP, noliedz tiesības uz dzīvību un pārkāpj subsidiaritātes principu. Cieņa pret katru vēl nedzimušu bērnu un nepieciešamība aizsargāt cilvēka dzīvību plašākā nozīmē man ir principa jautājumi. Es nepiekrītu, ka mums vajadzētu pieņemt lēmumus Eiropas līmenī par jautājumiem, kuros dalībvalstīm ir dažāda attieksme, kas izriet no to kristīgajām tradīcijām. Es nepiekrītu, ka ES vajadzētu piespiest Slovēniju, Poliju, Īriju un citas dalībvalstis piekrist abortiem vai eitanāzijai, ko nepieļauj to nacionālie tiesību akti. Eiropas līmenī tas vienmēr ir gadījums, kad mēs runājam par mātes tiesībām pieņemt lēmumu par sava bērna dzīvību vai nāvi, un mēs aizmirstam par nedzimušā bērna tiesībām uz dzīvi.

Šo iemeslu dēļ es balsoju pret ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pats par sevi ir skaidrs, ka PPE un PD-L (Rumānijas Liberāli demokrātiskā partija) augstu vērtē un ievēro cilvēku pamattiesības un ieņem stingru nostāju pret to pārkāpumiem.

Es balsoju pret G. *Catania* ziņojumu par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam, jo ziņojums pārsniedz tā pilnvaras, sniedzot ieteikumus un komentārus, kas sniedzas ārpus 2004.–2008. gada laikposma, par kuru tam būtu jāziņo. Tā vietā, lai aplūkotu īpašus cilvēktiesību pārkāpumu gadījumus, G. *Catania* ziņojums sniedz komentārus un iesaka dalībvalstīm piemērot regulas, kas

ir pretrunā valstu noteikumiem. Piemēram, 38. un 76. pantā tiek izmantots viena dzimuma laulību jēdziens, kas ir pretrunā ne tikai mūsu reliģiskajiem uzskatiem, bet arī mūsu juridiskajiem un saprātīgajiem uzskatiem.

149. pantā ir minēta narkotiku lietošanas legalizācija, kas pārkāpj Rumānijas krimināllikumu.

Lai gan ziņojuma sagatavošanas iniciatīva par stāvokli cilvēktiesību jomā Eiropas Savienībā ir atzinīgi vērtējama un daži punkti šajā ziņojumā pat ir pareizi, pamatojoties uz iepriekš teikto, es balsoju pret to.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Uzskatīt, ka Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs pamattiesības ir pilnīgi garantētas un aizsargātas, būtu analīzes kļūda, un tas kaitētu politiskai rīcībai. Pamattiesības pat brīvās un demokrātiskās sabiedrībās ir jāaizsargā un jāveicina. Tomēr saistībā ar šo ziņojumu un debatēm rodas daži jautājumi.

Pirmām kārtām, šo tiesību pārraudzība un aizsardzība notiek valsts līmenī. Tādās sabiedrībās kā mūsējā šī funkcija galvenokārt tiek īstenota valsts kontekstā, taču, protams, neskarot to iespēju apelēt Eiropas līmenī, kāda mums ir. Starp iestāžu pienākumu garantēt līgumus un valsts suverenitāti katrai pusei ir iespēja veikt savas funkcijas, neskarot ES institucionālo būtību.

No otras puses, šajā ziņojumā ir īpaši ir nevēlams sajaukums starp to, kas ir pamattiesības, un to, kādas ir sabiedrības organizācijas ideoloģiskās izvēles. Debates par tām ir interesantas. Tomēr mēģinājums uzspiest šīs nostājas dalībvalstīm pretēji to demokrātiski paustajai gribai un pret subsidiaritātes principu uzskatāmi parāda tos riskus, kas saistīti ar valstu jautājumu pārņemšanu uz Kopienas jomu. Šī iemesla dēļ un tādēļ, ka es nepiekrītu daudziem punktiem saturā, es balsoju pret šo ziņojumu.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Ja es būtu atbalstījis „nē” kampaņu Īrijas referendumā, es būtu ar entuziasmu aplaudējis G. Catania ziņojumam un tā atbalstītājiem. Tas pauž tādu rupju necieņu pret subsidiaritātes principu un tādā mērā noniecinā Eiropas Savienības un dalībvalstu varas iestāžu institucionālos noteikumus, ka tas izraisa uzticību visiem tiem, kas runā par Briseles politisko negausību. Apstrīdot drošības klauzulas, kas ir līgumu tieša izpausme un dalībvalstu demokrātijas fundamentāla garantija, kā tādas, kas kalpo “diskriminējošo prakšu ... kodificēšanai”, tas ir patētisks un rupji grauj pilsonības pamattiesības.

Apgalvot, ka starptautisku konvenciju parakstīšana no dalībvalstu vairākuma puses uzliek pienākumu visai ES tām pakļauties, ir pilnīgi juridisks absurds, kritiens tumsā, kas pārsniedz visekstremālāko federalismu. Es arī noraidu absolūti perverso apgalvojumu par „uzticības trūkumu” Eiropai, kam ir jānovēd pie mūsu „taktiskās pakļautības”: lai kādas būtu Eiropas specifiskās problēmas, tā nav ne Sudāna, ne Ķīnas Tautas Republika, ne Kuba, Somālija vai Ziemeļkoreja. Īsi sakot, ziņojums ietiecas politiskās cīņas jomās, kurām nav nekā kopēja ar pamattiesībām, tādējādi atņemot tam uzticamību, konsekvenci un efektivitāti. Es balsoju pret to.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju pret Catania kunga ziņojumu par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam.

Es nepiekrītu, ka dalībvalstis kaitē Eiropas Savienības īstenotajai aktīvajai cilvēktiesību aizsardzībai visā pasaulē. Turklāt es nepiekrītu, ka cīņu pret terorismu var uzskatīt par iegānu, lai pazeminātu cilvēktiesību aizsardzības līmeni, jo īpaši attiecībā uz tiesībām uz privātumu.

Tādēļ es esmu pret punktiem, kas attiecas uz romiem, kuriem nav vajadzīga jebkāda īpaša aizsardzība; pretējā gadījumā attiecībā uz viņiem tiktu radīta stipri diskriminējoša situācija, uzskatot viņus par etnisku grupu, kas atšķiras no citām. Visbeidzot, es nepiekrītu punktam par repatriāciju: personas repatriācijā izmantojamās procedūras nevar novērtēt tikai uz šo parametru pamata.

Martine Roure (PSE), rakstiski. – (FR) Nav iespējama Eiropas brīvības, drošības un taisnīguma telpa bez pamattiesību aizsardzības. Eiropas pienākums ir rādīt paraugu un būt nevainojamai šajā jomā.

Pārkāpumi ir konstatēti un atklāti, piemēram, slēgtās iestādēs, kurās dzīvo bērni un gados vecāki cilvēki. Ir arī mūžīgā problēma ar katastrofālo stāvokli dažos cietumos, kā tas uzsvērts ziņojumā, par kuru šodien balsojam. Mums ir arī jācinās, lai nodrošinātu sociālo tiesību atzīšanu.

Nabadzība un nodarbinātības nestabilitāte ir uzbrukumi cilvēktiesībām. Kā mēs varam pieņemt situāciju, kurā cilvēkiem ir darbs, bet viņi tomēr nevar atļauties sev mājokli - Eiropā un 21. gadsimtā?

Mums ir jāpasludina katra cilvēka - ikviena no mums - pamattiesības. Eiropas Savienība ir nodrošināta ar Pamattiesību hartu.

Panāksim, lai tā tiek ievērota!

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par ziņojumu un īpaši atzinīgi vērtēju 31. punkta iekļaušanu ziņojumā, saskaņā ar kuru Eiropas Parlaments pauž nožēlu par to, ka ES nav izpildījusi Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. decembra un 2008. gada 4. un 17. decembra spriedumus un Apvienotās Karalistes Apelācijas tiesas 2008. gada 7. maija nolēmumu par labu Irānas Tautas Modžahedu organizācijai.

Eiropas Savienība pārstāv demokrātiju un tiesiskumu. Tādēļ jo atbaidošāka ir doma, ka viena no tās institūcijām darbojas pret ES principiem. Es ceru, ka Padome nopietni ņems vērā Parlamenta nostāju, sastādot jauno ES „melno sarakstu”. Apvainojumi teroristu darbībā ir jāpamato ar faktiem, bet lēmumiem par dažu organizāciju iekļaušanu „melnajā sarakstā” ir jābūt pārredzamākiem.

Šādus jautājumus nevar risināt patvaļīgā veidā, bet tikai saskaņā ar demokrātijas un tiesiskuma principiem. ES nedrīkst pieļaut globālās cīņas pret terorismu pārvēršanu par politiskas tirgošanās vietu, un tādēļ tai ir jāievēro iepriekš minētie tiesu spriedumi.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Es interpretēju *Catania* kunga ziņojuma par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā 149. punktu kā tādu, kas aicina dalībvalstis nodrošināt, lai vienāda attieksme pret pacientiem veselības aprūpes sistēmā ietvertu arī narkomānus. Tādēļ es balsoju par šo punktu.

Csaba Sógor (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Pēdējās divas Eiropas Savienības paplašināšanās sarunu kārtas, kurās ES pievienojās Centrāleiropas un Austrumeiropas bijušās sociālisma valstis, pavēra arī jaunu nodaļu Kopienas pieejā cilvēktiesību jautājumiem.

Kopš tā laika ir kļuvis skaidrs, ka pamattiesību aizsardzība – ieskaitot nacionālo minoritāšu tiesības – jaunajās dalībvalstīs rada vislielākās problēmas Eiropas Kopienai.

Giusto Catania patstāvīgajā ziņojumā ir uzsvērts, ka, risinot problēmas tradicionālajās nacionālo minoritāšu kopienās, subsidiaritātes un pašpārvaldes principiem ir jābūt ceļrāžiem, kas ļautu izveidot politiku ar mērķi atrisināt situāciju attiecīgajās kopienās mierīgā veidā.

Ziņojums atbalsta kultūras, teritoriālās un reģionālās autonomijas veidu izmantošanu.

Es arī atzinīgi vērtēju to, ka mana kolēģa *Catania* kunga ziņojums aicina izstrādāt definīciju par piederību nacionālajai minoritātei un ierosina izveidot Kopienas normu obligāto kopumu šādu minoritāšu tiesību aizsardzībai.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Pamattiesību aizsardzība un veicināšana atrodas pašā Eiropas demokrātijas centrā, un tas ir priekšnoteikums, lai mēs varētu paplašināt mūsu Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Tādēļ pats par sevi ir skaidrs, ka praksē šīs tiesības ir iekļautas dažādo ES politikas jomu mērķos.

Turklāt mums vajadzētu lūgt Padomi analizēt stāvokli pasaulē un katrā ES dalībvalstī ikgadējos cilvēktiesību ziņojumos, kā arī Eiropas uzticamības interesēs neizmantojot dubultstandartus tās iekšpolitikā un ārpolitikā. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iesniegtie grozījumi attiecībā uz diskriminācijas aizliegumu, minoritāšu tiesībām un sociālajām tiesībām ir pieņemti vai nu pilnīgi, vai daļēji.

Mums arī izdevās iekļaut norādi uz vajadzību ņemt vērā pamattiesības tiesību aktos par krimināllikuma procedūram. G. *Catania* ziņojums iezīmē pamattiesību problēmas un sniedz ieteikumus to risināšanā. Tādēļ tas var rēķināties ar manu pilnīgu atbalstu, jo cieņa pret visiem cilvēkiem un viņu pamattiesībām ir Zaļo politikas pamatā, neatkarīgi no dzimuma, vecuma, tautības vai sociālekonomiskā stāvokļa.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es esmu gandarīta, redzot, ka Eiropas Parlaments atbalsta Irānas tautas Modžahedu organizācijas (PMOI) izslēgšanu no teroristu organizāciju saraksta. Irānā ir nogalināti divdesmit tūkstoši cilvēku, kas bija opozīcijā režimam. Ja PMOI paliktu teroristu sarakstā, Irānā tiktu nogalināti vēl daudzi cilvēki vienkārši par opozīcijas paušanu režimam. ES ir jāseko Apvienotās Karalistes paraugam un jāizslēdz PMOI no teroristu saraksta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Runājot šodienas balsojuma laikā, es atbalstīju *Catania* kunga ziņojuma par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā pieņemšanu.

Diemžēl Eiropas Savienībā pamattiesības bieži tiek pārkāptas, turklāt visbiežāk tiek novērota diskriminācija pret minoritātēm un privātuma pārkāpumi. Cita problēma ir vienlīdzīgas iespējas, jo sevišķi attiecībā uz sievietēm. Referents prasa dalībvalstīm noraidīt argumentus, kas attaisno vardarbību un diskrimināciju pret sievietēm uz tradīciju un reliģijas pamata.

Daudzās ES valstīs pilsoņi, jo sevišķi visvājākie – bērni, cieš no diskriminācijas un nabadzības. Ziņojums pareizi nosoda visus vardarbības veidus pret bērniem, arī vardarbību ģimenē, seksuālo izmantošanu un miesas sodus skolās.

Dalībvalstis nespēj kontrolēt cilvēktiesību pārkāpumus, tādējādi graujot uzticību ES ārpolitikai pasaulē. Manuprāt, Kopiena nedrīkst piemērot „dubultstandartus” tās iekšpolitikā un ārpolitikā.

Konrad Szymański (UEN), rakstiski. – Manuprāt, *Catania* kunga ziņojuma galvenais uzdevums ir atgādināt, ka mums ES iekšienē ir jārisina savi jautājumi. Tādēļ mums būtu jābūt ļoti piesardzīgiem, uzņemoties svētuļu pieeju, kad komentējam cilvēktiesības ārpus ES.

Es darbojos pagaidu komitejā, kas izmeklēja CIP veiktās ārkārtas pārsūtišanas. Tā bija galvenokārt platforma kreiso uzbrukumiem viņu iecienītajam „melnajam zvēram” – ASV.

Manuprāt, mums būtu jābūt pateicīgiem Centrālajai izlūkošanas pārvaldei un ASV par palīdzību eiropiešu aizsardzībā pret teroristiem, kuru mērķis ir nevainīgu pilsoņu nonāvēšana. Tā ir apsūdzība mūsu pašu sabiedrībām, ka mums vajadzēja paļauties uz Ameriku, lai tā veiktu šo darbu mūsu vietā.

Absolūtisms pār cilvēktiesībām ir trumpis to cilvēku rokās, kas ir gatavi mūs iznīcināt un pakļaut riskam mūsu pašu pilsoņu cilvēktiesības.

Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Konrad Szymański (UEN), rakstiski. – Ziņojums par pamattiesībām ES 2004.–2008. gadā, ko Eiropas Parlaments pieņēma šodien, ietver prasības par homoseksuālu pāru savstarpēju atzīšanu visās ES valstīs un šādu attiecību ieviešanu dalībvalstu tiesību aktos. Citā ziņojuma daļā ir aizstāvētas tā sauktās „reproduktīvās tiesības”, kas starptautisko tiesību valodā ietver arī abortus uz pieprasījumu. Starp šādu komentāru autoriem ir arī reliģiskie vadītāji.

Eiropas kreisie ir pārtvēruši ziņojumu par pamattiesībām ES, lai veicinātu abortus aizstāvošas un homoseksuālas prasības, kam nav nekā kopēja ar pamattiesībām. Starptautiskajos vai Eiropas tiesību aktos nav dokumentu, kas atbalsta šādu „tiesību” pastāvēšanu.

Neraugoties uz ziņojuma nesaistošo raksturu, tas ir viskaitīgākais dokuments, kādu šis Parlaments ir apstiprinājis savas darbības laikā. Tas ir pēdējais mēģinājums par jaunu definēt pamattiesības un ieviest pārmaiņas to nozīmē, negrozot nevienu līgumu ANO vai ES līmenī.

Vēl viens ziņojuma aspekts ir tas, ka ES īsteno īpašu direktīvu, ar ko soda par „homofobiskām” darbībām. Ar šī formulējuma plašo un neskaidro raksturu tiek mēģināts izslēgt homoseksuālās aprindas no demokrātiskām tiesībām uz brīvu kritiku. Tā piemērošanai var būt sekas cenzūras nozīmē.

Galīgā balsojuma rezultāts (401 par, 22 pret, 67 atturas) rāda, cik dziļi Parlamenta deputāti ir sašķelti šajā jautājumā. Tā ir referenta sakāve, jo pamattiesības ir kaut kas tāds, kam būtu jāvieno, nevis jāšķēļ Parlaments.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlētos, lai šis ziņojums būtu dziļāk ielūkojies bāreņu un bērnu ar invaliditāti stāvoklī aprūpes iestādēs Rumānijā un Bulgārijā, visjaunākajās ES dalībvalstīs.

Pirms šo valstu pievienošanās ES tika paustas bažas par bāreņu un bērnu ar invaliditāti aprūpes standartiem iestādēs. Varbūt nākamais šāda veida ziņojums varētu sīkāk izanalizēt šo jautājumu.

Vispārīgākā veidā es izsacīju savas domas par šo ziņojumu debatēs pagājušajā mēnesī. Mani satrauc tas, ka mūsu cilvēktiesību kultūra ir inficēta ar absolūtismu un ka īstenībā, rūpējoties par noziedznieku un teroristu tiesībām, mēs graužam visu citu cilvēku tiesības.

Jo īpaši es uzskatu, ka abortu un kontracepcijas jautājumi nav Eiropas Savienības jautājumi, bet ir jārisina dalībvalstu attiecīgo tiesību aktu līmenī. Es arī ieilīstu pret aicinājumu Pamattiesību hartai neievērot tiesību aktus Apvienotajā Karalistē, kas ir vedusi sarunas par izņēmumu no tās noteikumiem.

Tāpēc es atturējos no balsojuma par šo ziņojumu.

Thomas Ulmer (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju pret G. *Catania* ziņojumu. Mani pat pārsteidz, ka Parlamenta dienesti atzina šo ziņojumu par pieņemamu tā pašreizējā veidā. Tas konsekventi pārkāpj subsidiaritātes principu. Satura ziņā gandrīz viss pelna kritiku. Valstis nedrīkst būt nespējīgas vai bezpalīdzīgas pamattiesību lietās. Tas ir mēģinājums pretēji vairākuma interesēm izdabūt cauri minoritāšu tiesības, ko nevar īstenot

valstu līmenī. Man ir neiedomājama pozitīva attieksme pret abortiem. Patiesais temats – cilvēktiesības un to īstenošana – pēdējos četros gados pat netiek pieminēts.

Thomas Wise (NI), rakstiski. – Es atturējos no balsojuma pēc saraksta par 62. punktu, jo uzskatu, ka katrai valstij – kas ES nav – ir jānodrošina, ka tiesību akti par sieviešu ģenitāliju kropļošanu tiek radīti un īstenoti vietējā līmenī. Starptautiska vienošanās būtu piemērotāka un tālredzīgāka. Pašlaik ES nav kompetences veselības jautājumos, un tai nav pēc tās jātiecas.

Es atturējos arī balsojumā par 72. punktu, jo man ir bažas par tā ietekmi uz vārda brīvību. Lai gan diskriminējoši komentāri ir nosodāmi, tie ne vienmēr izraisa „naidu un vardarbību”. Piekrišana tam nozīmētu, ka tie, kas ir ieinteresēti, varētu izmantot tos par pierādījumiem.

Mans lēmums atturēties balsojumā par 54. grozījumu ir pamatots uz ES personu brīvo pārvietošanos un savstarpējās atzišanas principu un nekādi neatspoguļo manus uzskatus par viena dzimuma partnerībām, kurām, manuprāt, ir jāpiešķir tādas pašas tiesības kā citām.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments tikko ir nobalsojis par G. Catania ziņojumu par stāvokli pamattiesību jomā. Laikā, kad mēs nesam atzīmējam Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadskārtu, šis ziņojums apšaubā, ko mēs saprotam ar pamattiesību jēdzienu.

Protams, Eiropas Savienības Pamattiesību harta radās kā konsensa rezultāts pēc vairāk nekā gadu ilgām sarunām starp dažādām spiediena grupām un lobijiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, valstu valdībām utt. Šī norise, kurā mēs kā austrumvalstu pārstāvji netikām aicināti piedalīties, ir interesanta vairākos veidos. Harta, kā to uzsver G. Catania ziņojums, būs juridiski nesaistošs dokuments, kamēr Lisabonas Līgumu nebūs ratificējušas visas dalībvalstis.

Tomēr Pamattiesību aģentūra, kas izveidota Vīnē, Austrijā, ir pilnībā pamatota uz šo politisko dokumentu, ko tā izmanto, lai pamatotu pieņemtās nostājas. Tādēļ ir interesanti gūt priekšstatu par to, kā Hartas izpratnē tiek apsvērtas pamattiesības, analizējot jautājumus Pamattiesību aģentūrā. Tas ir vēl interesantāk attiecībā uz FRALEX (Pamattiesību aģentūras juridiskie eksperti) ekspertu tīklu, ko izveidoja 2008. gada vasarā un kas pieder galvenokārt Nīderlandes tīklam „Human European Consultancy”.

Rezolūcijas priekšlikums (B6-0624/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju, jo Konvencijas ratifikācija dos nozīmīgu ieguldījumu pienācīgu darba standartu veicināšanā visā pasaulē. Tā arī atbalsta vienošanos, kas noslēgta starp sociālajiem partneriem par dažiem darba ņēmēju darba apstākļu aspektiem jūrniecības nozarē, panākot godīgu līdzsvaru starp vajadzību uzlabot darba apstākļus un aizsargāt jūrnieku veselību un drošību, kā arī tādēļ, ka šī profesionālā kategorija pastāv Rumānijā.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. Mary Lou McDonald iesniegtā rezolūcija apkopo galvenos punktus, kas jāņem vērā priekšlikumā Padomes direktīvai par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un grozījumiem Direktīvā 1999/63/EK (COM(2008)0422).

Jūrnieki pieder to darbinieku kategorijai, kas veic savu darbu ārkārtīgi grūtos, bieži pat bīstamos apstākļos. Tādēļ mums ir vajadzīgi darba apstākļu standarti, kas ņem vērā šo darbinieku veselību un drošību, kā arī skaidri viņu nodarbinātības noteikumi. Pirmajam solim šo standartu noteikšanā ir jābūt to vajadzību un problēmu apzināšanai, ko jūrniecības nozares darba ņēmēji un darba devēji ir noteikuši, vienlaikus nodrošinot zināmu elastīguma pakāpi to īstenošanā dalībvalstīs.

Dokumenti, kurus mēs pieņemam Eiropas līmenī, ir vajadzīgs turpinājums darbības veidā dalībvalstīs un Komisijas pārraudzība, lai mēs varētu būt pārliecināti, ka noteikumi tiek piemēroti. Turklāt attiecībā uz darba standartiem jūrniecībā Eiropas Savienībai ir iespēja nostiprināties līdera lomā, transponējot šos standartus par principiem, kurus var piemērot jebkurā vietā pasaulē.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (IT) Mēs balsojam par šo ziņojumu par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko ievieš vienošanos, kas noslēgta starp Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju un Eiropas Transporta darbinieku federāciju, par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un Direktīvas 1999/63/EK grozīšanu, jo tas konsolidē starptautiskās obligātās darba tiesības. Tas ir svarīgi, lai nodrošinātu labākus darba apstākļus un lielāku drošību, vienlaikus respektējot šo darbinieku cieņu.

Tomēr mēs izsakām nožēlu, ka mūsu grupas iesniegtie priekšlikumi netika pieņemti, jo īpaši tie, kas centās novērst jebkādu juridisku nenoteiktību vai aizspriedumus pret darbu, ko bija veikuši sociālie partneri, lai

panāktu vienošanos. Konvencija pati pieņem, ka valstīm nevajadzētu izmantot elastīgumu, un tieši to direktīvas priekšlikums noteica ar sociālo partneru piekrišanu. Tādēļ mēs nepiekrītam Eiropas Parlamenta vairākumam par elastīguma jautājuma iekļaušanu 6. punktā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu apstiprināt savu balsojumu par rezolūciju par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā (procedūras saistībā ar sociālo dialogu).

Es pilnīgi atbalstu starp darba devējiem un darba ņēmējiem noslēgto vienošanos par dažiem darba ņēmēju darba apstākļu aspektiem darbiniekiem jūrniecības nozarē, jo tā nodrošina godīgu līdzsvaru starp vajadzību uzlabot darba apstākļus un aizsargāt jūrnieku veselību un drošību. Turklāt es esmu pārliecināts, ka ir būtiski definēt un nostiprināt globālos obligātos nodarbinātības un veselības apstākļu standartus jūrniekiem, kas strādā jūrā vai uz jūras kuģiem. Visbeidzot, es esmu apmierināts ar darbu, ko veic darba devēji un darba ņēmēji, uzlabojot darba ņēmēju veselības un drošības apstākļus.

- Ziņojums: Laima Liucija Andriķienē (A6-0498/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par ziņojumu. Tagad vairāk nekā jebkad mēs saprotam tās lomas svarīgumu, kāda var būt tādai struktūrai kā Cilvēktiesību padome (HRC). Ir jāatbalsta līdz šim paveiktais, un mums ir arī atzinīgi jāvērtē ES aktīvā darbība saistībā ar HRC, neraugoties uz nenoliedzamajiem ierobežojumiem, ko rada ASV nepiedalīšanās; tā faktiski bieži vien nostāda ES izolācijā. Tas tomēr nav attaisnojums ES, kurai vajadzētu spēt politiski darboties, lai veidotu vienotu saskaņotu vadību, kas varētu pārvarēt pretējos ģeogrāfiskos blokus, kas tajā bieži parādās.

Tādēļ vēl jāveic ļoti liels darbs, lai piešķirtu HRC lielāku uzticamību un autoritāti, kā arī novērstu iespējas dažām valdībām izvairīties no savu pienākumu pildīšanas starptautiskajā jomā. Tādēļ es sirsnīgi atbalstu jaunu analīzi ar pārskatu un vēlos apstiprināt, ka HRC nostiprināšana ir būtisks posms ceļā uz civilizāciju, ko ES vienmēr ir atbalstījusi.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par L. L. Andriķienē ziņojumu par ANO Cilvēktiesību padomes nākotni, jo es uzskatu, ka ES ir vajadzīga ilgtermiņa stratēģija par darbību šajā institūcijā, kurai ir jāklūst par galveno globālo forumu par cilvēktiesību jautājumiem. Es uzskatu, ka ES dalībvalstīm ir jāparāda lielāka vienotība un efektivitāte, veicinot konkrētas ES kopējas nostājas cilvēktiesību jautājumos.

ES ir jāklūst par pasaules līderi un jāierosina stratēģijas cilvēktiesību aizsardzībai visā pasaulē. Mums ir jākoncentrē lielāka uzmanība uz cilvēku ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību veicināšanu, jo nabadzībai, atpalicībai un zemam izglītības un kultūras līmenim iedzīvotāju vidū ir negatīvs daudzkārsējošanās efekts.

Lai iegūtu daudz plašāku atbalstu savām nostādnēm, ES ir jārada koalīciju veidošanas mehānismi un jāsāk organizēt regulāras sanāksmes par specifiskiem jautājumiem ar visām demokrātiskām valstīm citos kontinentos. Ir būtiski, lai valstis uz starptautiskiem forumiem sūtītu speciālistus ar īstu kompetenci attiecīgajā jomā, kas Andriķienē kundzes ziņojumā ir ieteikts neatlaidīgi un ar pilnīgu pamatojumu.

Philip Claey's (NI), Koenrad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo šo ANO Cilvēktiesību padomi nekādā veidā nevar uzskatīt par likumīgu institūciju. Man ir nepieņemami, ka tādas valstis kā Kuba, Saūda Arābija, Ēģipte, Pakistāna, Jordānija un daudzi Āfrikas režīmi pieņemtu rezolūcijas, kurās nosodīts cilvēktiesību stāvoklis citās valstīs. Politisko un reliģisko disidentu stāvoklis šajās valstīs padara šo institūciju par pilnīgu apsmieklu.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu, jo cilvēktiesību ievērošana, veicināšana un to vispārīguma garantēšana ir Eiropas Savienības juridiskā *acquis* neatņemama daļa, un tas ir viens no ES pamatprincipiem. Es balsoju par to arī tādēļ, ka Apvienoto Nāciju Organizācija un tās Cilvēktiesību padome (UNHRC) ir viena no vispiemērotākajām organizācijām ar cilvēktiesībām saistīto jautājumu un humānā sektora problēmu visaptverošai risināšanai. Es uzskatu, ka cilvēktiesības un demokrātija ir ES ārējo attiecību un ārpolitikas galvenie elementi.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Priekšsēdētāj, man bija liels prieks, balsojot par L. L. Andriķienē ziņojumu par ANO Cilvēktiesību padomi, jo es atzinīgi vērtēju to, ka šai aģentūrai ir daudz lielāka uzticamība, nekā bija tās priekštecei - ANO Cilvēktiesību komisijai. Komisija bija plaši diskreditējusies, jo vairākās tās dalībvalstīs bija ļoti apšaubāms cilvēktiesību stāvoklis.

Padomes augstākas reputācijas galvenā sastāvdaļa ir dalībvalstu tiesību stāvokļa regulāras pārbaudes. Tas būs sevišķi svarīgi nākamajā pārbaudes kārtā, kas ietvers Krieviju, Kubu, Saūda Arābiju un Ķīnu.

Atzinīgi vērtējami ir arī tie ziņojuma noteikumi, kuru mērķis ir novērtēt koordināciju šajos jautājumos starp ES un dalībvalstīm. Ir būtiski, ka ES kā organizācija, kam cilvēktiesības ir centrālā misija, sadarbojas ar tādiem daudznacionāliem partneriem kā ANO ar līdzīgiem ideāliem, lai īstenotu lielāku sadarbību. Sadarbība ir būtiska, lai nodrošinātu, ka cilvēktiesības vairs netiek uzskatītas par mazsvarīgu ārpolitikas mērķi komerciālu vai stratēģisku iemeslu dēļ.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums atklāj Eiropas Parlamenta zināmu neapmierinātību ar ANO Cilvēktiesību padomi (UNHRC), jo ES dalībvalstis tajā pārstāv „skaitlisku mazākumu”, kas, ziņojuma izpratnē, „ievērojami traucē ES ietekmēt UNHRC darba kārtību” un nodrošināt tai vēlamo „vadošā spēka” lomu.

Šī cēlā vīzija ir pamatota uz nepieņemamu mēģinājumu uzspiest ES kā modeli cilvēktiesību ziņā, jo īpaši tad, kad fakti parāda tās liekulīgo cilvēktiesību politiku, kā to rāda ES līdzdalība attiecībās ar Izraēlu – skatīt tās atturēšanos balsojumos par UNHRC rezolūcijām par Palestīnu.

Ziņojumā ir daudz pretrunu, proti, kad tajā pausta „nožēla par UNHRC dalīšanos blokos”, kurpretim tajā pašā laikā tiek apgalvots, ka tas atbalsta ES „saskaņotu kopēju nostāju UNHRC”. Vai tad tā nav bloku politika, vai arī bloku politika ir slikta tikai tad, kad tā nedarbojas ES labā?

Pretēji EP mēs neuzskatām par „nožēlojamu”, ka ASV nav pārstāvētas UNHRC, pirmkārt, tādēļ, ka tās pastāvīgi pārkāpj cilvēktiesības un starptautiskās tiesības, un arī tādēļ, ka tās neizvirzīja savu kandidatūru, lai izvairītos no kauna neievēlēšanas gadījumā. Ir saprotams, kādēļ ...

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – Šajā ziņojumā ir pārsteidzoši daudz saprātīgu viedokļu, ja ņemam vērā faktu, ka tas nāk no Ārlietu komitejas. Piemēram, tiek izvirzīts viedoklis, ka ir pozitīvi jāvērtē tas, ka ES dalībvalstis arvien biežāk pauž savus uzskatus un neļauj ES prezidentūrai runāt visu valstu vietā. Šādi paziņojumi ir ļoti reti, un es tos vērtēju atzinīgi.

Diemžēl pozitīvo elementu ir pārāk maz, un tie ir reti. Viens no visapšaubāmākajiem formulējumiem ir rodams H apsvērumā, kur tiek izteikta nožēla par „dažu dalībvalstu pastāvīgo vēlēšanos darboties neatkarīgi ANO”. Galu galā „viena valsts, viena balss” ir viens no ANO stūrakmeņiem. Ārlietu komiteja arī nožēlo UNHRC arvien izteiktāku sadalīšanos reģionālos blokos. Tomēr paradoksāli, ka daži reģionālie bloki – piemēram, ES – šķiet vējami.

Eiropas Parlaments nav, nevar būt un tam arī nav jābūt garantam, ka cilvēktiesības pasaulē netiek pārkāptas. Cita starpā, to rāda, piemēram, šī Parlamenta deputātu paziņojumi par homoseksuālismu. Lai gan ziņojuma būtība varbūt ir laba, es tomēr balsoju pret to šīs dienas balsojumā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) ES apgalvo, ka tā liek cilvēktiesības un demokrātiju savu ārējo attiecību pamatā. Parlaments aicina ES pievērst uzmanību uzticamībai cilvēktiesību jautājumos, ratificējot nolīgumus. Taču pašas ES uzticamība jau ir zudusi: CIP lidojumi, tās nespēja ietekmēt ASV spīdzināšanas cietumus un tās likloči starptautiskajās tiesībās – piemēram, attiecībā uz Kosovas krīzi – to pierāda.

Kā var kopiena, kas apliecina lielas nozīmes piešķiršanu demokrātijai, noliegt referendumu rezultātus, atkārtot balsojumus, kamēr tie dod vēlamo rezultātu, un sodīt dalībvalstis par vēlēšanu rezultātiem? Ja ES tiešām būtu tik ļoti nobažījies par tās bieži pieminēto vērtību kopienu, tai būtu vajadzējis pārtraukt pievienošanās sarunas ar Turciju jau sen, bet visvēlākais – pēc tās iesaistīšanās kara kūdīšanā. Tā vietā, lai reāli darbotos cilvēktiesību un tautu tiesību veicināšanas jomā, ES tagad acīmredzami izsviež vājā aptuveni EUR 15 miljonus katru gadu nevajadzīgai Eiropas Pamattiesību aģentūrai (FRA).

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par ziņojumu par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību, jo, lai gan es atzīstu neapstrīdamos sasniegumus un pasākumus, kas ir veikti, lai veicinātu cilvēktiesību aizsardzības uzticamību un līmeni, esmu stingri pārliecināts, ka šīs struktūras darbību nākotnē var uzlabot.

Vienlaikus es domāju, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina aktīva augsta līmeņa darbība, veidojot ANO Padomi un darbojoties tajā.

Es arī atzinīgi vērtēju to, ka ziņojums aicina Eiropas Savienību no jauna apstiprināt un stingri aizstāvēt cilvēktiesību vispārīguma, nedalāmības un neatkarības principus.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Ja pieņemam, ka ANO un ar to saistītās dažādās aģentūras un organizācijas pēc sava rakstura ir pasaules spoguļis, ir saprotams, ka tā veidotais attēls nav tāds, kādu mēs

to vēlētos redzēt vai kādu gribētu izveidot. Šie apsvērumi ir nepieciešami saistībā ar debatēm par ANO Cilvēktiesību padomi.

Diskutējot un pieņemot ar balsojumu lēmumus par cilvēktiesībām šajā pasaulē, kurā daudzas valstis nepievērš tām uzmanību, var iegūt pavisam divainus rezultātus. Tas nav tikai likumības jautājums. Tas ir galvenokārt valodas jautājums. Ko kopēju cilvēktiesību novērtējuma standartā varam sagaidīt no Lībijas vai Zimbabves valdībām un demokrātisku valstu valdībām, kas ir atbildīgas saviem iedzīvotājiem? Protams, neko. Tomēr tieši dialoga veicināšana starp tiem, kas runā dažādās valodās, ir diplomātijas uzdevums. Starp līdziniekiem starpniecība nav vajadzīga.

Tādēļ ir jāstimulē un jāveicina politika, kas nodrošina vietu dialogam. Pretējā gadījumā es nevaru noticēt, ka mums var būt vai mums ir vajadzīgs kā standarts mūsu vērtībām un mūsu rīcībai kaut kas tāds, kas ir izlemts šādā kontekstā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *L. L. Andriekienē* ziņojumu par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu šajā procesā. Eiropas nostājai šajā Padomē ir izšķirīga nozīme.

Īstenībā ES, kas liek cilvēktiesības un demokrātiju savas ārpolitikas pamatā, jo īpaši darbībās, ko tā veic starptautiskajās cilvēktiesību organizācijās, no paša sākuma ir apņēmusies saglabāt aktīvu un redzamu lomu Cilvēktiesību padomes radīšanā un darbībā ar nolūku uzturēt visaugstākos standartus cilvēktiesību jomā, sponsorējot vai līdzsponsorējot dokumentus, kas nosaka standartus.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju *Andriekienē* kundzes priekšlikumu, kas izpētīs, kādus pasākumus ES var veikt, lai uzlabotu tās ietekmi Cilvēktiesību padomē un dotu jaunu impulsu Padomei, lai tā kļūtu par vēl efektīvāku operatīvu struktūru.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) ANO Ģenerālā asambleja 2006. gada 15. martā pieņēma rezolūciju, ar ko ANO Cilvēktiesību komisiju nomainīja ar Cilvēktiesību padomi, starptautisku atbalsta struktūru cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai.

Nosaukuma maiņai sekoja jaunu mehānismu un procedūru ieviešana, kas paaugstināja Cilvēktiesību padomes potenciālu.

Ziņojuma mērķis ir novērtēt Padomes sasniegumus un salīdzināt ieceres ar rezultātiem. Tas galvenokārt paredz potenciālus tās darbību uzlabojumus.

Neaizmirsīsim, ka demokrātija un cilvēktiesības ir galvenais atbalsts Eiropas Savienības darbībai starptautiskā mērogā. Eiropas Savienība ir uzņēmusies ļoti izcilu lomu un aktīvi darbojas starptautiskās cilvēktiesību organizācijās; tā bija aktīva arī Cilvēktiesību padomes izveidošanā. Tā ir piedalījusies arī dažādu konvenciju un rezolūciju izstrādāšanā, kas nosaka cilvēktiesību aizsardzības normas.

Diemžēl Eiropas Savienībai bieži trūkst resursu jautājumu risināšanai (galvenokārt to laiktietlīggo procedūru dēļ, kas dažkārt ir vajadzīgas kopējo nostāju projektu sagatavošanai) un vadības demonstrēšanai cilvēktiesību iniciatīvās.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu konservatīvie kolēģi atbalstām ANO un ANO Cilvēktiesību padomes darbu. Mēs piekrītam, ka ir vajadzīga Padomes tālāka reforma, lai nodrošinātu, ka cilvēktiesības tiek uzlabotas visā pasaulē.

Mēs piekrītam, ka ES dalībvalstis sadarbojas nostāju veidošanā Padomē, bet uzsveram katras valsts svarīgumu, nodrošinot savas nacionālās intereses un nostājas.

Mūsu atbalsts šim ziņojumam neietver atbalstu tam punktam ziņojumā (56. punkts), kas aicina īstenot ANO rezolūciju par moratoriju nāvēssoda izpildei. Nāvēssods ir katra konservatīvā EP deputāta sirdsapziņas jautājums.

- Ziņojums: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – Es balsoju par. Nākamās tikšanās ar elektorātu tuvums rosina mūs apgādāt balsojošos pilsoņus ar visiem instrumentiem, kas viņiem vajadzīgi, lai piekļūtu Eiropas Parlamenta dokumentiem. Laikā, kad elektorātam tiek prasīta uzticēšanās šīm institūcijām, mums ir jāstrādā, lai novērstu visus šķēršļus, kas vēl pastāv pārredzamības un pieejamības ziņā.

Tādēļ es uzskatu, ka balsojošiem pilsoņiem ir jādod iespēja pārbaudīt EP deputātu aktivitāti, piedalīšanos Parlamenta darbā un apmeklējumus absolūtā, relatīvā un procentuālā izteiksmē, kā arī jāatvieglo piekļuve datiem par deputātu piemaksām un izdevumiem. Visbeidzot, es ceru, ka to visu var panākt līdz šī Parlamenta sasaukuma beigām.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Tiesības uz piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ir pamattiesības, kas ir visiem Eiropas Savienības pilsoņiem un iedzīvotājiem (saskaņā ar ES līguma 254. un 255. pantu).

Tomēr es gribētu uzsvērt vienu aspektu. Es uzskatu, ka Eiropas institūciju darba dokumentu publicēšana ir tikai pirmais solis, jo Eiropas pilsoņu vairākums neizprot mūsu izmantotās procedūras un neprātis atrast viņiem vajadzīgo informāciju. Šajā ziņā es piekřitu kolēģim, kurš ierosina radīt vienotu Eiropas piekļuves portālu visiem dokumentiem ar tādu struktūru, kas ļauj ikvienam tos viegli saprast. Šim portālam būtu jāsniedz informācija pieejamā, vienkāršotā veidā, lai Eiropas pilsoņi varētu to izmantot bez problēmām. Šādi tehniskie risinājumi noteikti ir, un es ceru, ka tiks atrasti finanšu resursi šī portāla īstenošanai.

Es tomēr balsoju pret ziņojumu, jo, lai gan vispārējā sistēma ir pareiza, daži mana kolēģa ieteiktie punkti nav pieņemami.

Philip Claeys (NI), rakstiski. – (NL) Tā kā es esmu par maksimālu atklātību visās ES institūcijās, es, bez šaubām, balsoju par šo ziņojumu. Tas ir labi, ka dažādām Eiropas institūcijām ir dots nopietns impulss. Eiropas Padome pieņem galvenos politiskos lēmumus un apspriež ļoti svarīgas un pretrunīgas lietas. Tādēļ ir apbēdinoši un nepieņemami, ka Padome neļauj iepazīties ar dažādu valstu precīzām nostājām lēmumu pieņemšanas laikā. Parlamentam arī ir jāsavēd kārtībā sava māja un jāgarantē maksimāla atklātība visos aspektos.

Esther De Lange (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Balsojuma skaidrojums Kristīgo demokrātu apvienības (CDA) delegācijas vārdā Eiropas Parlamentā attiecībā uz M. Cappato ziņojumu par piekļuvi dokumentiem.

Šodien CDA delegācija Eiropas Parlamentā atturējās no balsojuma par ziņojumu par piekļuvi dokumentiem. Tas nebija tādēļ, ka mums būtu problēmas ar pārredzamību. Mēs esam par pārredzamību un demokrātisku kontroli. Ne bez iemesla bijusi EP deputāte Maij-Weggen kundze stāvēja pie Kopienas tiesību aktu šūpuļa šajā jomā.

Mēs atturējamies, jo M. Cappato ziņojumā ir pārāk daudz neprecizitāšu, lietu nepareizu atspoguļojumu un pārāk vienkāršotu apgalvojumu. Piemēram, mūsuprāt, ir jāgarantē Padomes dokumentu atklātība, taču ir noteikta atšķirība starp dokumentiem juridiskām un citām procedūrām. Referents tomēr nenorāda atšķirību starp šīm procedūrām. Mums rada bažas arī lielā administratīvā nasta, ko M. Cappato ziņojuma ieteikumi varētu radīt.

Mēs nevarējam apstiprināt ziņojumu neprecizitāšu un neskaidro apgalvojumu dēļ. Tā kā mēs vēlējamies atbalstīt pārredzamības un demokrātiskas kontroles principu, beigu beigās mēs atturējamies no balsojuma.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es pārliecināti balsoju par šo ziņojumu. Šoreiz tas nesāpēs. Lai arī mums augstu jāvērtē fakts, ka dažas no Eiropas iestādēm nopietni kritizē, es vēlētos minēt kādu novērojumu. Ņemot vērā faktu, ka Eiropadome ir vadošā iestāde, un tajā galu galā izlemj ļoti būtiskus un strīdīgus jautājumus, ir nepieņemami, ka Padomei būtu jāliedz dažādu nacionālo delegāciju pozīciju publiskošana lēmumu pieņemšanas laikā. Ir arī tiesa, ka Parlamentam, pirms pārņem citiem, būtu jāievieš kārtība un jānodrošina pilnīga atklātība tā darbībā.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Ar šo patstāvīgo priekšlikumu Marco Cappato aicina Parlamentu atbalstīt ziņojumu par Regulas 1049/2001 īstenošanu, kura regulē publisku piekļuvi dokumentiem, kas ir Parlamenta, Komisijas un Padomes rīcībā, kad šīs iestādes izmanto dokumentus, darbojoties likumdevēju statusā.

Lai arī es pilnībā atbalstu mērķi palielināt pārredzamību Eiropas iestādēs, ir trīs galvenie punkti, kas šajā regulā, manuprāt, vēl būtu jāpārbauda.

1. Klienta un advokāta datu konfidencialitātes aizsardzība, kas ir vitāli svarīga, ir nodrošināta nepietiekami, kā tas ir minēts *Truco* lietas sprieduma pirmajos punktos, un aicinājumu to īstenot nevar atbalstīt.
2. Atceļot piekrišanu, kas vajadzīga, lai izsniegtu ES iestādēm nodotus dokumentus, tiktu negatīvi ietekmēta kārtība, kādā valstu valdības pieņem lēmumus.
3. Šajos ES mēroga ieteikumos nav ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās pieejas attiecībā uz informācijas brīvību.

Noteiktai konfidencialitātes pakāpei ir jābūt, lai nodrošinātu pilnvērtīgas un atklātas politiskās debates starp politiskajām grupām, un šo viedokļu publiskai pārraidīšanai ir potenciāls darīt vairāk sliktā nekā laba. Iespēja, ka ierobežota viedokļu apmaiņa varētu aizstāt aktīvas debates, nesola neko labu mūsu demokrātiskajām iestādēm.

(Balsojuma skaidrojums saīsināts saskaņā ar Reglamenta 163. panta 1. punktu)

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Katram, kurš ir saskāries ar mistiskajām norisēm Eiropas Komisijā, Eiropas Parlamentā un Eiropadomē, ir skaidrs, ka vidusmēra pilsonim ceļš, par kuru piekļūt informācijai par Eiropas Savienības iestādēm, joprojām ir ļoti bedrains. Cēloņu tam ir daudz.

Patiesi, šādu situāciju rada kā milzīgais izdoto dokumentu skaits un to neskaitāmie veidi (ziņojumi, atzinumi, rezolūcijas, direktīvas, regulas u.t.t.), tā arī vienkāršības un skaidrības trūkums iestāžu reģistros un tīmekļa vietnēs, tāpat arī pārredzamības un saziņas trūkums.

Šajā ziņojumā pareizi ir piedāvāts atrisināt šādas problēmas, nodrošinot skaidrāku Eiropas iestāžu pārredzamību.

Patiesi, šī ir daļa no plašāka jautājuma par Eiropas Savienības pilsoņu ietekmes palielināšanu attiecībā uz veidu, kādā Eiropas Savienība darbojas un izprot jautājumus. Eiropas tautas nevēlas, lai tās sistemātiski izslēgtu no lēmumu pieņemšanas procesa, kas tiešā veidā ietekmē to ikdienu. Šo norisi tām nav tiesību ne pārbaudīt, ne apstrīdēt. Tajās retajās reizēs, kad Eiropas tautas ir paudušas savu viedokli referendumā, tās ir izteikušas neuzticību saviem līderiem un Briseles birokrātijai, kas ir akla, nedzirdīga un neņem vērā to vēlmes un vajadzības.

Eiropas iestāžu darba pārredzamība ir pirmais solis pretim jaunai Eiropai — tautu Eiropai un suverēnu nāciju Eiropai.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par gada ziņojumiem par vienkāršotu piekļuvi ES iestāžu dokumentiem.

Ir skaidrs, ka ir jāatvieglo piekļuve dažādiem Eiropas Parlamenta, Eiropadomes un Eiropas Komisijas dokumentiem. Eiropas Savienības pilsoņiem nevajadzētu radīt priekšstatu, ka viņus izslēdz no ES iestāžu darbības un balsojumiem. Turklāt viņiem ir tiesības saņemt informāciju par itin visām norisēm.

Tomēr mums varbūt vajadzētu padomāt par publicēšanas ierobežošanu, pretējā gadījumā cilvēkiem varētu zust kopaina. Pirmkārt, nevienam nav vajadzīga datu gūzma. Otrkārt, jāturpina aizsargāt personāla privātā dzīve, kā tas parasti notiek, kad, nodrošinot datu aizsardzību, tiek noteikts konkrēts mazs apjoms informācijas, kas ir pieejama visiem, pat citām iestādēm, ieskaitot valstu iestādes.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par Marco Cappato priekšlikumu par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Eiropadomes un Eiropas Komisijas dokumentiem.

Eiropas Savienībai ir vitāli svarīgi, lai pilsoņi justu, ka Kopienas iestādes ir tiem pieejamas. To var panākt vienīgi, nodrošinot publisku piekļuvi šo trīs iestāžu dokumentiem. Tādēļ es esmu pilnīgi vienprātis ar referentu, viņam norādot, ka mums ir jāaicina ES iestādes un dalībvalstis veicināt kopīgu administratīvo kultūru, kurai raksturīga pārredzamība, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu, Eiropas Kopienas Tiesas praksi, Eiropas ombuda ieteikumiem un dalībvalstu labāko praksi.

Visbeidzot, es atzinīgi vērtēju Marco Cappato iniciatīvu, jo es uzskatu, ka, lai uzlabotu un paātrinātu integrācijas procesus, vienam no galvenajiem mērķiem ir jābūt informācijas sniegšanai sabiedrībai, ņemot vērā problēmas saistībā ar Itālijas EP deputātu darba kavējumiem sēžu zālē.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Līgumā par Eiropas Savienību ir noteikts, ka pārredzamībai un vēl ciešākai savienībai starp Eiropas tautām ir jābūt prioritātēm un ka lēmumi ir jāpieņem, cik atklāti vien iespējams, un iespējami ciešākā saiknē ar pilsoņiem. Pārredzamība ļauj pilsoņiem vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanā un nodrošina, ka pilsoņi vairāk uzticas pārvaldei. Pārredzamība demokrātiskā iekārtā arī liek pārvaldei strādāt efektīvāk un vairāk ņemt vērā pilsoņu viedokli.

EKT spriedumam *Truco* lietā būs būtiskas sekas attiecībā uz pārredzamību un piekļuvi Eiropas iestāžu dokumentiem, kas saistīti ar likumdošanas jautājumiem.

Spriedumā ir apstiprināts, ka šim principam ir dodama prioritāte un ka tā būtu jāattiecinā uz visām Kopienas iestādēm. Iespēju atkāpties no šī principa (kas ir ļoti svarīgi) būtu jāregulē šauras interpretācijas robežās, un

katrs šāds gadījums jāizvērtē, ņemot vērā sabiedrības primārās intereses, proti, atklātību. Atklātība palielina uzticēšanos iestādēm, jo tā atzīst atklātas diskusijas.

EKT noteica, ka atteikums dot piekļuvi dokumentiem šajā lietā nav ņemams par pamatu vispārējai prasībai piemērot konfidencialitāti juridiskiem atzinumiem un likumdošanas jautājumiem.

Thomas Ulmer (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es noraidīju šo ziņojumu. Tajā izvirzītās prasības ir kas krietni vairāk nekā tas, ko es saprotu ar pārredzamību. Pat EP deputātu apmeklējumu reģistru un balsošanas sarakstu publicēšanu es uzskatu par bīstamu bez plašiem papildu skaidrojumiem. Mans apmeklējuma rādītājs ir augsts, un tādēļ uz mani aizdomas nekrīt. Ir būtiski saglabāt arī EP deputātu personas tiesisko aizsardzību. Eiropa varētu palielināt pārredzamību, vispirms publicējot Padomes un Komisijas publisko sanāksmju protokolus, pirms piespiest EP deputātus sniegt par sevi visu informāciju. Tāpat jābūt konfidencialitātei starp iestādēm sarežģītu sarunu posmu laikā.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Pamatojoties uz dalībvalstu pieredzi, ES ir sākusi atzīt reālas „tiesības piekļūt dokumentiem” un „tiesības uz informāciju”, kā pamats ir demokrātijas, pārredzamības, sabiedrības interešu un atklātības principi.

Eiropas Parlaments ir pārliecināts, ka vidusmēra pilsoņa piekļuve informācijai par ES iestādēm rada problēmas tādēļ, ka nav efektīvas iestāžu politikas par pārredzamību un uz pilsoņiem vērstu saziņu.

Labākas pārredzamības interesēs ES iestādēm būtu jāievēro daudzvalodības princips. 2008. gadā es uzstājos ar Eiropas Parlamenta rakstisko deklarāciju par šo jautājumu. ES darbojas visu valstu valodās, nevis tikai vienā valodā vai valodu kopumā, ko ES varbūt ir izvēlējusies un ko būtiska daļa tās pilsoņu var nesaprast.

Tiesību aktu, politiskās un administratīvās dokumentācijas tulkošana ļauj ES pildīt savus juridiskos pienākumus, un vienlaikus daudzvalodu sistēma palīdz palielināt ES pārredzamību, likumību un efektivitāti. Tā palīdz pienācīgi sagatavoties Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kas notiks 2009. gada jūnijā.

Ar šo es aicinu ES iestādes nodrošināt, lai 2009. gada ES budžetā tiktu piešķirti nepieciešamie līdzekļi, kas segtu oficiālo tulkotāju vietu deficītu ES iestādēs; EP aicina ES iestādes nekavējoties pārtulkot visu tiesību aktu, politisko un administratīvo dokumentāciju visās ES oficiālajās valodās šim EP pilnvaru laikam, lai ļautu pilsoņiem sekot līdzi visās iestādēs veiktajam politiskajam darbam.

Ar šādu rīcību mēs patiesi dotu savu artavu iestāžu darba pārredzamības nodrošināšanā saviem pilsoņiem.

6. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

EN(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.55 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

7. - Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana: sk. protokolu

8. - Stāvoklis Tuvajos Austrumos/Gazā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par situāciju Tuvajos Austrumos/Gazā.

Ir īpašs prieks sveikt Padomes priekšsēdētāju, Čehijas ārlietu ministru *Karel Schwarzenberg*, kuram šodien vēl jādodas uz Dienvidāfriku. Iepriekšējās prezidentūras nosūtīja pārstāvjus savu ārlietu ministru vietā, tādēļ mēs īpaši augstu vērtējam jūsu klātbūtni šeit šodien, *Schwarzenberg* kungs. Es jūs sirsnīgi apsveicu!

Mums, protams, ir arī prieks, ka atbildīgā komisāre *Benita Ferrero-Waldner* ir mūsu vidū, kā tas ir gandrīz allaž. Kā jūs zināt, komisārei ir ļoti plašas zināšanas par Tuvo Austrumu konflikta problemātiku, un, tāpat kā *Karel Schwarzenberg*, viņa ir apmeklējusi šo reģionu. Es sirsnīgi apsveicu arī jūs, komisāre!

Karel Schwarzenberg, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, liels paldies par man doto vārdu šajās laikus sarīkotajās debatēs par dramatisko situāciju Tuvajos Austrumos.

Kopš Izraēlas militārās akcijas sākuma Gazā 27. decembrī mēs bijām liecinieki tam, kā situācija spēji pasliktinās visos līmeņos. Šīs operācijas sekas Gazas iedzīvotājiem ir dramatiskas. Kopš operācijas sākuma dzīvību ir zaudējuši 900 palestīniešu, no kuriem 30 % ir sievietes un bērni. Mūs dziļi satrauc civiliedzīvotāju upuri, un šī nostāja ir atkārtoti pausta mūsu prezidentūras paziņojumos. Eiropas Savienība pauž nožēlu par notiekošo karadarbību, kas ir nesusi tik lielu skaitu upuru, un mēs vēlamies izteikt visdziļāko līdzjūtību upuru tuviniekiem.

Mēs esam ļoti nobažījušies par tādiem incidentiem kā uzbrukums ANO skolai Jebalijā un humānās palīdzības konvoju apšaušana, nogalinot humānās palīdzības sniedzējus. Pēc Humānās palīdzības koordinācijas biroja datiem ir ievainoti vairāk nekā 4 200 palestīniešu. Saskaņā ar ANO aģentūras informāciju ir aprēķināts, ka kopš karadarbības sākuma tikuši pārvietoti 28 000 cilvēku. Daudzi meklē pavērumu bēgļu noietnēs; citi valsts iekšienē pārvietotie cilvēki ir apmetušies pie radniekiem.

Visvairāk humānās palīdzības ir vajadzīgas daudzajiem ievainotajiem un pārslogotajiem medicīniskās palīdzības sniedzējiem. Pārvietotajiem cilvēkiem un ģimenēm, pie kurām viņi ir apmetušies, ir nepieciešama konkrēta palīdzība pārtikas, tēlu, ūdens un nepārtikas produktu veidā. Tā kā ūdens apgādes sistēma ir stipri bojāta un tā ir steidzami jāremontē, Gazas iedzīvotājiem ir minimālas iespējas iegūt tīru ūdeni. Šī iemesla dēļ dzeramais ūdens ir galvenā nepieciešamība.

Visām sabiedrības grupām ļoti trūkst pārtikas. No pagājušā gada 4. novembra Gazā ir liegts iekļūt nevalstisko organizāciju darbiniekiem, lai pienācīgi piegādātu humāno palīdzību un uzraudzītu tās sniegšanu. Kopš militāro operāciju sākuma ir arī palielinājies Gazā iebraucošo kravas automobiļu skaits. Ar šobrīd ik dienas iebraucošajiem 55 kravas automobiļiem ir gaužām nepietiekami, salīdzinot ar 300 kravas automobiļiem, kam katru dienu būtu jāiebrauc Gazas teritorijā, lai sniegtu nepieciešamo atbalstu 80 % Gazas iedzīvotāju, kuri ir kļuvuši atkarīgi no humānās palīdzības.

Eiropas Savienība jau no paša sākuma ir uzmanīgi vērojusi šos traģiskos notikumus. Trīs dienas pēc operācijas sākuma ārlietu ministri tikās ārkārtas sanāksmē Parīzē, lai pārrunātu notiekošo. Tika panākta vienošanās, ka ir nepieciešams tūlītējs un noturīgs pamiers un ir jānodrošina humānā palīdzība, veicinot miera procesu. Augstākā līmeņa sanāksmes izvirzītais mērķis bija asins izliešanas pārtraukšana un humanitārās krīzes mazināšana. Prezidentūra vadīja diplomātisko misiju uz Tuvajiem Austrumiem. Vizīte notika no 4. līdz 6. janvārim, un ES ministru trijotnei bija tikšanās Ēģiptē, Izraēlā un Jordānijā, kā arī tikšanās ar Palestīniešu pašpārvaldi. Augstais pārstāvis devās arī uz Siriju, Libānu un Turciju.

Ir sākušas iezīmēties krīzes risinājuma aprises. Pirmkārt, *Hamas* bez ierunām ir jāpārtrauc raķešu uzbrukumi Izraēlai, un Izraēlai ir jāizbeidz tās militārā akcija, lai nodrošinātu ilgstošu humānās palīdzības piegādi un atjaunotu sabiedriskos pakalpojumus un akūti vajadzīgo veselības aprūpi. Sešus mēnešus ilgušais pamiers, kas beidzās 19. decembrī, ne tuvu nebija ideāls. Izraēla tika periodiski apšaudīta ar raķetēm un zināja, ka tās ienaidnieks palielina bruņojumu. Gaza pārcieta tiešām nežēlīgu ekonomisko blokādi, kā rezultātā pilnībā apsīka tās ekonomiskā attīstība.

Lai panāktu noturīgu pamieru, mums ir jāmeklē saprātīgs kompromiss, kas paredzētu izbeigt raķešu apšaudi un atvērt robežpunktus. Ilgtspējīgs risinājums ir jāatrod jautājumam par tuneļiem gar robežām, jo īpaši gar Filadelfi buferzonu, lai novērstu ieroču kontrabandu. Risinājumam ir jāsekmē sistemātiska un kontrolēta visu robežšķērsošanas punktu atvēršana, kas ļautu attīstīties Gazas ekonomikai.

Mēs uzskatām, ka būtu noderīgi organizēt starptautiskas misijas, kas uzraudzītu pamiera darbību un nodrošinātu sakarus starp abām pusēm. Tādēļ Eiropas Savienība ir gatava atkārtoti nosūtīt savus novērotājus uz Rafas robežšķērsošanas punktu un paplašināt Eiropas robežas misijas mandāta apjomu un saturu. Mēs apstiprinām, ka Izraēla ir piekritusi katru dienu noteikt karadarbības pagaidu pārtraukšanu, ļaujot Gazā ievest tik ļoti nepieciešamo pārtiku, degvielu un medikamentus. Tomēr vienīgi tūlītējs un pilnīgs pamiers ļautu piegādāt un izdalīt to lielo daudzumu humānās palīdzības, kas Gazai ir ārkārtīgi nepieciešama un ļautu atjaunot galvenos sabiedriskos pakalpojumus. Izraēlai ir jānodrošina, lai Gazas joslas palestīniešu civiliedzīvotājiem paredzētās humānās palīdzības un citu pirmās nepieciešamības preču, starp tām arī pārtikas, medikamentu un degvielas, piegādātāji varētu netraucēti un droši piekļūst Gazai. Tāpat Izraēlai ir jānodrošina drošs koridors, lai civilās personas un humānās palīdzības sniedzēji varētu iekļūt un izkļūt no Gazas joslas.

Taču pat ar stabilu un visaptverošu risinājumu Gazā nepietiks, lai ieviestu mieru šajā reģionā. Mums ir jārisina plašākas un sarežģītākas problēmas. Mums ir vajadzīga jauna un visaptveroša stratēģija, kuras mērķis būtu palestīniešu iekšpolitiskās situācijas neregulējums, kā arī Gazas krīzes dēļ pārtrauktās miera sarunas. Kā nekad agrāk ir nepieciešama palestīniešu samierināšana un nepieciešams valdība pārstāvis, kas pārstāvētu

palestīniešu tautas vēlmes. Šī iemesla dēļ mēs atbalstām starpniecību, ko ir uzņēmusies Ēģipte saskaņā ar Arābu līgas 2008. gada 26. novembra rezolūcijām.

Kā uzsvērts VLĀAP 2008. gada decembra secinājumos, Eiropas Savienība ir gatava atbalstīt jebkuru stabili palestīniešu valdību, kas tiektos īstenot Kvarteta principiem atbilstošu politiku un pasākumus. Eiropas Savienība īpaši norāda, ka ir jāpanāk taisnīgs, ilgstošs un visaptverošs miers Tuvajos Austrumos, un aicina atsākt sarunas starp palestīniešiem un Izraēlu un atrast risinājumu visiem Izraēlas un palestīniešu konflikta neatrisinātajiem jautājumiem, starp tiem arī visām pamatproblēmām.

Ilgtspējīgs un visaptverošs risinājums galu galā būs atkarīgs no reālā progresā Tuvo Austrumu miera procesā. Visām pusēm būs jāveic steidzami un plaši pasākumi, lai panāktu pilnīgu mieru, kura pamatā būtu ideja par reģionu ar divām demokrātiskām valstīm, Izraēlu un Palestīnu, kas dzīvo blakus mierā un katra savas valsts drošās un atzītās robežās.

Pēdējā vardarbības uzliesmojuma Tuvajos Austrumos sekas nav vienīgi iedragātas izredzes miermīlīgi atrisināt Izraēlas un Palestīnas konfliktu. Jāņem vērā arī kara radītās negatīvās politiskās sekas gan attiecībā uz reģionālo polarizāciju un radikalizāciju, gan saistībā ar turpmāku mēreno spēku diskreditēšanu. Vienīgi dzīvotspējīga Palestīnas valsts būs garants drošībai šajā reģionā, kas ir cietis pārāk ilgi. Šāds risinājums ir īpaši Izraēlas un tās kaimiņu interesēs. Tādēļ nekavējoties jāspēr steidzami soļi, lai novērstu militārās darbības radītos postījumus, tā atjaunojot iespēju sarunu ceļā panākt taisnīgu risinājumu.

(Aplausi)

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka mēs visi cerējām uz labāku 2009. gada sākumu. Par nelaimi mēs saskaramies ar drausmīgu un šokējošu konfliktu Gazā, kas ilgst jau trešo nedēļu.

Tas rada milzīgas bažas. Mēs to apspriedām vakar sanāksmē ar Ārlietu komiteju, Attīstības komiteju un tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri nedēļas nogalē bija Gazā.

Padomes priekšsēdētājs jau minēja drausmīgo statistiku par mirušo un ievainoto skaitu, kas palielinās ik dienas. Ir arvien vairāk liecību par upuriem, kuri cieš ļoti nopietnus apdegumus, un humānās palīdzības organizācijas ziņo, ka iedzīvotājiem akūti trūkst pārtikas, degvielas un medikamentu, nemaz nerunājot par izpostītām mājām un infrastruktūru.

Tomēr arī Izraēla ir cietusi zaudējumus, un uz tās teritoriju *Hamas* ir izšāvusi simtiem raķešu, mērķējot uz Izraēlas civiliedzīvotājiem. Diemžēl karš vienmēr cilvēkiem rada milzīgas ciešanas, un arī šis karš nav izņēmums. Tādēļ kopā ar tā tiešajām postošajām sekām karš tālu attālina miera izredzes, iedragā arābu miera iniciatīvu un var potenciāli ļoti negatīvi ietekmēt visa reģiona stabilitāti.

Es vēlos īsi ieskicēt diplomātiskos soļus, kādus esam kopīgi spēruši, lai izbeigtu šo konfliktu un pēcāk ieskatītos tuvākās un tālākās problēmās. Mēs esam darbojušies aktīvi no pirmās dienas, kas, manuprāt, bija būtiski. Mēs zinām, ka Tuvajos Austrumos mēs neesam galvenā politiskā puse, taču mēs bijām un esam nozīmīgi dalībnieki notiekošajā procesā. Šī iemesla dēļ, reaģējot uz krīzes saasinājumu, ES ārlietu ministru ārkārtas sanāksme 2008. gada 30. decembrī bija ļoti būtiska, lai jau no paša sākuma izstrādātu priekšlikumus — Parīzes Deklarāciju —, kas ļautu izbeigt šo konfliktu un ko mēs pēcāk izmantojām mūsu delegācijā un vizītē uz Tuvajiem Austrumiem.

Lūk, tās trīs sastāvdaļas. Pirmkārt, Parīzes Deklarācijā tika aicināts noteikt tūlītēju humanitāro pamieru, ieskaitot prasības bez ierunām pārtraukt *Hamas* raķešu uzbrukumus Izraēlai un arī izbeigt Izraēlas militāro darbību. Mēs arī aicinājām, lai pamieram sekotu pastāvīga un normāla visu robežšķērsošanas punktu atvēršana, kā noteikts ar 2005. gada vienošanos par pārvietošanos no Gazas un uz to un piekļuvi Gazai. Mēs izteicām vēlmi atkārtoti nosūtīt ES Robežas palīdzības misiju (RPM) uz Rafu, lai nodrošinātu šī punkta atvēršanu, un mēs arī norādījām, ka vēlamies izskatīt iespēju paplašināt palīdzību, izvēršot to arī citos robežšķērsošanas punktos, ar nosacījumu, ka tiek īstenotas mūsu drošības prasības.

Otrkārt, mēs uzsverām, ka steidzami jāapmierina humānās vajadzības. Mēs mudinājām nekavējoties atvērt robežšķērsošanas punktus, lai Gazas joslā varētu nogādāt nepieciešamo medicīnisko palīdzību, degvielu un pārtiku, lai teritorijai varētu piekļūt humānās palīdzības sniedzēji un lai varētu evakuēt ievainotos.

Treškārt, mēs atkārtoti paudām savu nostāju, ka konfliktam starp Izraēlu un palestīniešiem nav militāra risinājuma, ka miera process ir vienīgais iespējamais ceļš un, tiklīdz tiek panākts ilgstošs pamiers, ir jāpastiprina aizsāktie pasākumi.

Kā jūs dzirdējāt, mūsu misija notika kopā ar priekšsēdētāja *Sarkozy* vizīti. Prezidents bija iecerējis doties uz Sīriju un Libānu, taču tad nolēma apmeklēt Ēģipti un Izraēlu, lai pastiprinātu šos pūliņus, joprojām balstoties uz 2008. gada 30. decembra deklarāciju. Francija šobrīd vada Drošības padomi, tādēļ šī bija būtiska iniciatīva.

Mēs cieši saskaņojām savu darbību, kā arī kopējo sanākumi Ramallā, kur priekšsēdētājs *Sarkozy* iepazīstināja ar savu pamiera plānu, kam mēs — trijotne — zināmā mērā bijām sagatavojuši augsni mūsu apspriedēs ar galvenajām iesaistītajām pusēm, jo īpaši ar Ēģipti un Jeruzalemi.

Šie centieni viens otru pastiprināja, dodot nopietnu, vienotu signālu no Eiropas Savienības, un trijotne ne tikai pavēstīja šo ES iestāžu nostāju, bet arī pauda mūsu klātbūtni. Es domāju, bija būtiski, ka priekšsēdētājs *Sarkozy* arī devās uz Sīriju un ka pēcāk *Solana* kungs viņu pavadīja Sīrijā un Libānā un arī apspriedās ar Turciju. Manuprāt, šis viss bija vajadzīgs.

Kā jau minēju, es īpaši uzsvēru humanitāro situāciju un īpaši aicināju atvērt robežšķērsosanas punktus un rast iespēju nodrošināt vismaz pāris stundu ilgu pamieru, lai ļautu starptautiskajām organizācijām paveikt savu darbu. Izraēla piekrita dažām prasībām, un sarunās ar Izraēlas valdību es arī nodrošināju *ECHO* ierēdņa līdzāsatrašanos Izraēlas Aizsardzības spēku mītnē, lai ar Izraēlas bruņotajiem spēkiem saskaņotu humānās palīdzības nogādi. Tāpat tika darīts Libānas karā, kur ierēdņa līdzāsatrašanās bija ļoti noderīga, lai labāk organizētu palīdzības nogādi.

Es vēlētos izmantot šo iespēju un pateikties visiem drosmīgajiem kolēģiem, kuri joprojām strādā Gazā, ANO Palīdzības un darba aģentūras (*UNRWA*) un Starptautiskā Sarkanā Krusta Komitejas (*ICRC*) darbiniekiem, ar kuriem mēs strādājam un kuri saņem lielu mūsu finansējumu, un arī daudziem citiem.

(Aplausi)

Es vēlos arī izteikt dziļu līdzjūtību to darbinieku tuviniekiem, kuri jau kļuvuši par šī traģiskās epizodes upuriem.

Komisija ir piešķīrusi visai daudz līdzekļu arī steidzamam humānās palīdzības finansējumam, un nākotnē mēs esam gatavi arī darīt vairāk.

Kas ir panākts šajās sarunās? Kā Padomes priekšsēdētājs minēja, sarunās tika aplūkoti pēdējās Drošības padomes rezolūcijas galvenie aspekti. Vēlāk, piecas dienas pēc sarunām, šī rezolūcija tika pieņemta, atturoties amerikāņiem. Tūlītējs pamiers, Ēģiptes apņemšanās pārtraukt kontrabandu pa tuneliem, robežšķērsosanas punktu atvēršana humānai palīdzībai, ieskaitot spēku izvietošanu — iespējams, ar starptautisku spēku dalību un/vai Palestīniešu pašpārvaldes drošības spēkiem —, lai kontrolētu 15 kilometru garo Filadefi buferzonu starp Gazu un Ēģipti.

Mēs saprotam, ka Palestīniešu pašpārvalde ir pieņēmusi šo priekšlikumu, un šobrīd to izskata Izraēla un *Hamas*. Mēs domājam, ka ir ļoti būtiski, lai kaut kas izdotos tuvākajā nākotnē. Pēdējās man zināmās ziņas ir, ka visi ļoti nopietni strādā pie šī priekšlikuma, un, iespējams, pāris dienu laikā mums tiešām būs šāds pamiers. Es ceru, ka tā tas arī notiks.

Attiecībā uz mazliet tālākiem mērķiem Izraēla un *Hamas* diemžēl ir sākotnēji noraidījusi ANO Drošības padomes rezolūciju, taču, ņemot vērā šo saziņu ik dienas, es ceru, ka vienošanās tiks panākta samērā drīz. Ir būtiski pateikt un atzīt, ka Ēģipte ir bijusi vadošā puse, tiešā veidā sazinoties ar *Hamas*, un ka šajā aspektā arī priekšsēdētāja *Sarkozy* vizīte uz Sīriju, kā arī Turcijas centieni ir bijuši ļoti nozīmīgi.

Es arī saprotu, ka šīs nedēļas beigās Katarā varētu notikt arābu valstu augstākā līmeņa sanākums. Mūsu mērķis, kā to parāda šis saspringtais diplomātiskais darbs, ir atbalstīt visas politiskās puses, kam ir ietekme uz *Hamas*, lai palīdzētu panākt ilgtspējīgu risinājumu saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju 1860.

Tiklīdz būs panākta vienošanās par šo pamieru, mums būs jādomā, visticamāk, tiekoties konferencē, kā formulēt konkrētākus pasākumus, lai atvieglotu palestīniešu vajadzības pēc humānās palīdzības Gazā. Taču mums ir jāizsakās skaidri par visu, ko darām, — mūsu pūles nedrīkst izmantot nebeidzamam postījumu un rekonstrukciju ciklam, kas tā arī nenoved pie miera.

Atbilstošos apstākļos es, iespējams, atkal nāksu pie jums un tāpat kā iepriekš lūgšu, lai jūs saprātīgā veidā palīdzat konstruktīvā darbā. Jūs zināt, ka ģenerālsēkretārs *Ban Ki-moon* dodas vizītēs uz Tuvajiem Austrumiem, un es ceru, ka arī viņam izdosies dot savu ieguldījumu, lai sasniegtu veiksmīgu gala rezultātu — ilgstošu pamieru.

Attiecībā uz tālāku mērķi mums jāteic, ka šī brīža ofensīva noteikti radīs uzticības mazināšanos starp palestīniešiem un Izraēlas iedzīvotājiem. Militāras operācijas nekad nevar atnest ilgstošu mieru; to var panākt vienīgi politiska vienošanās. Tādēļ sarunām ir jāatsākas gan starp Izraēlas un palestīniešu pārstāvjiem, gan pašu palestīniešu vidū.

Tiklīdz tiks pārtraukta karadarbība, es domāju, ka būs būtiski atsākt sarunas, lai pēc iespējas ātrāk panāktu visaptverošu mieru. Šajā jautājumā mums ir jāsadarbojas ar jauno ASV administrāciju, lai nodrošinātu, ka tā jau no paša sākuma var atbalstīt divpusējas sarunas. Šajā aspektā es atzinīgi vērtēju ieceltās valsts sekretāres *Hillary Clinton* centienus viņas uzklaušīšanā ASV Senātā vakar. Mēs uzstāsim, lai puses vienojas par konkrētiem darbiem, ne tikai par pašu procesu, un lai Anapolis procesā tiktu panākts veiksmīgs iznākums. Šī krīze parāda, ka veiksmīgs iznākums mums ir nepieciešams kā nekad agrāk.

Būtiska nozīme būs arī jautājumam par palestīniešu samierināšanu. Maz ticams, ka šī operācija iznīcinās *Hamas*. Iespējams, militārā ziņā tā tiks novājināta, taču politiski tā pieaugs spēkā. *Hamas* nostāja, ka prezidenta *Abbas* kunga pilnvaru termiņš beigsies 9. janvārī, ir vēl viens jautājums, kas ir cieši saistīts ar PAO un *Fatah* reformu. Lai panāktu ilgstošu mieru, ir skaidrs, ka stiprai Palestīniešu pašpārvaldei ir jāpārstāv visi palestīnieši un ka tai ir jācenšas panākt divu valstu risinājums ar miermīlīgiem līdzekļiem.

Diemžēl Gazas konflikts arī negatīvi ietekmēs reģiona atbalstu miera procesam. Gazas civiliedzīvotāju lielās ciešanas ir atstājušas negatīvu iespaidu par Izraēlu vairākās mieru atbalstošās arābu valstīs. Izraēlas vadītājiem un Izraēlas iedzīvotājiem būtu jāsaprot, cik negatīvi notiekošais ietekmē viņu — kā tautas — centienus dzīvot mierā. Mēs esam viņu draugi, un mums viņiem tas ir jāpasaka — to mēs arī tagad sakām. Tādēļ Izraēla nevar atļauties šķiest vēl laiku, pirms panākt mieru.

Šī ir mana pirmā īsā, vai ne pārāk īsā, analīze, un mums būs jācenšas strādāt, lai panāktu šo ilgstošo pamieru, kas pēcāk ļaus turpināt darbu un panākt miera sarunu uzsākšanu ar jauno Amerikas administrāciju.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, 17 dienu kauja Gazā gluži vienkārši ir radījušas sirdi plosošu situāciju. Sliktākais ir tas, ka nekas vairs nav izmaināms, ir zaudētās dzīvības, starp tām arī nevainīgu civiliedzīvotāju un bērnu dzīvības. Mēs redzam postījumus, haosu, naidu un atbaidību. Mēs redzam, ka palestīniešu ideja ir sašķelta, radikāļiem pieņemoties spēkā un mērenajiem kļūstot vājākiem, un ka miera process ir nonācis pilnīgā strupceļā.

Kā norādīja Padomes priekšsēdētājs, tas tāpēc, ka var uzvarēt visas kara kaujas un tomēr piedzīvot zaudējumu galvenajā cīņā — cīņā par mieru.

Priekšsēdētāja kungs, tā vietā, lai atzītu vienu vai abas puses par vainīgām, būtiskākais jautājums — kā nupat teica komisāre — ir tūlītējs pamiers, kas ir prasīts ANO Rezolūcijā 1860. Kā ANO ģenerālsekretārs mums tikko atgādināja, šī rezolūcija ir jāpilda abām pusēm.

Ir arī vitāli svarīgi uzlabot drausmīgo humāno un ekonomisko situāciju, kāda šobrīd ir Gazas joslā, ko — pēdējās — pārvalda *Hamas*, organizācija, kas ir ES teroristisko organizāciju sarakstā. Tomēr mums jāatceras, ka *Hamas* nav vienīgais konflikta cēlonis — to ir radījusi arī briesmīga apstākļu sakritība.

Priekšsēdētāja kungs, mana politiskā grupa atbalsta un vēlās atzīt visu šī Parlamenta politisko grupu veiktos centienus, lai paustu atbalstu rezolūcijas priekšlikumam, ko mēs rīt pieņemsim. Mēs arī vēlamies izrādīt cieņu tiem deputātiem, kuri piedalījās sarunās, jo īpaši manas grupas pārstāvim *E. Brok*, kuram bija ļoti sarežģīts uzdevums.

Priekšsēdētāja kungs, mana grupa atbalsta Komisijas un Padomes centienus pēc iespējas ātrāk panākt pamieru sadarbībā ar arābu valstīm — jo īpaši Ēģipti — un citām Kvarteta dalībniecēm.

Mēs liekam lielas cerības uz paziņojumu, ar ko ieceltā valsts sekretāre *Hillary Clinton* nāca klajā vakar ASV Senāta Ārlietu komitejā attiecībā uz pragmatisku, uz dialogu pamatotu un efektīvu diplomātiju.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es esmu nonācis līdz pašam svarīgākajam punktam: Eiropas Savienība ir vērtību savienība, kur galvenā vērtība ir miers. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jādara viss un jāizmanto visa tās politiskā ietekme šī mērķa sasniegšanai, neļaujot šim konfliktam mūs apmulsināt vai nocietināt mūsu sirdis.

(Aplausi)

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien noritošās debates ir priekš mums visiem ļoti smagas. Iemesls tam ir fakts, ka Izraēla ir draugs un ka daudzi no mums izjūt ciešu

saikni ar šo valsti, kas balstīta uz patiesu draudzību, un īpaši tas attiecas uz mani. Vēl jo vairāk ir būtiski spēt atklāti apspriest ar draugiem strīdīgus jautājumus.

Uz šo brīdi konflikta rezultātā 17 dienu laikā bojā gājuši ir 1000 cilvēku. Tas ir asiņains konflikts, kā dēļ īpaši cieš sievietes un bērni. Pastāv ANO rezolūcijas, kas veido pamatu tūlītēja pamiera pasludināšanai un sarunu uzsākšanai. Ir pavisam skaidrs, ka konfliktu iespējams atrisināt vienīgi pamatojoties uz starptautiskajiem tiesību aktiem, un demokrātiskai un tiesiskai valstij ir jābūt nepārprotami skaidrs, ka ir jāievēro starptautiskie tiesību akti un starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā. Patiesībā ir apkaunojoši, ka mums šis jautājums ir jāapspiež. Tādēļ viss, ko varam darīt, lai novērstu humanitāru krīzi, ir aicināt pasludināt tūlītēju pamieru. Mūsu rezolūcijā paustas nav tikai vispārīga, bet gan vitāli būtiska informācija, kā tieši un nekavējoties pārtraukt cilvēku dzīvību zaudēšanu, badu un ciešanas.

Ir skaidrs, ka Izraēlas valstij ir tiesības aizstāvēt sevi. Tai ir tiesības aizstāvēties pret cilvēkiem, kuru mērķis ir iznīcināt valsti. Tomēr demokrātiskai un tiesiskai valstij vienmēr ir jāpajautā sev, vai līdzekļi, ko tā izmanto, ir samērīgi. Pēc manām domām, un pieļauju, ka arī vairumam manu kolēģu šeit Parlamentā ir līdzīgs viedoklis, konkrētajā gadījumā līdzekļi nav samērīgi.

(Aplausi no zāles kreisās puses)

Mums ir jāpasaka saviem draugiem Izraēlā, neatkarīgi no viņu politiskās orientācijas, ka mēs apzināmies, ka *Hamas* nav miera uzturēšanas kustība. Mēs zinām, ka to vada cilvēki, kas neatzīst mūsu pamatvērtības, un, protams, katra raķete, kas izšauta uz Izraēlu, ir uzbrukums, pret ko valstij ir tiesības aizstāvēties, tomēr, neraugoties ne uz ko, atsacīšanās uzsākt dialogu ir kļūda. Ja dialogs ir pamatnosacījums mierīgai attīstībai, tad atsacīšanās uzsākt dialogu nozīmē bruņotā konflikta turpināšanu. Tādēļ ir nepieciešams fundamentāls noregulējums.

Ir jānorit dialogam ar *Hamas* kustību. Ja Izraēlai nav iespējams uzsākt sarunas tieši – es varu saprast Izraēlas politiķu viedokli, kuri saka, ka nespēj uzsākt sarunas ar *Hamas* kustību, kaut arī daudzi iedzīvotāji uzskata, ka viņiem vajadzētu to darīt – parlamentā deputāti un valdības locekļi saka, ka nevēlas tās uzsākt, pastāv pietiekami daudz iespēju īstenot starptautisku starpniecību. Piemēram, pastāv Kvartets, un viens no galvenajiem Eiropas Savienības uzdevumiem kvarteta ietvaros ir sekmēt šāda veida vidutāja funkciju dialogos.

Tā ir fundamentāla kļūda uzskatīt, ka šim Tuvo Austrumu konfliktam galu galā var būt militārs risinājums. Uzskatu to par fundamentālu kļūdu neatkarīgi no tā, kurai no pusēm ir šāds viedoklis. Risinājumu nav iespējams rast ar terorisma aktiem un nav iespējams rast risinājumu, izmantojot tradicionālos militāros pasākumus. Vienīgais risinājums ir dialogs starp konflikta dalībniekiem, izmantojot starptautisko vidutāju palīdzību.

Ir nepieciešams tūlītējs pamiers. To nepieciešams nodrošināt, izmantojot mehānismu, ko nodrošina starptautiskā sabiedrība, un, ja nepieciešams, daudznacionālo spēku palīdzību, piedaloties Arābu un īpaši musulmaņu valstīm. Tas ir veids, kā šobrīd īstenot tūlītēju pamieru un panākt situācijas uzlabojumu.

Kad biju jauns un iesācējs politikā, man tika teikts, ka ar teroristiem sarunas neviens neuztur. Tolaik galvenais terorists bija Jasirs Arafats. Dažus gadus vēlāk es redzēju šo teroristu līderi televīzijā, saņemot Nobela Miera prēmiju kopā ar Izraēlas politiķiem. Tas, kas bija iespējams tolaik, ir iespējams arī nākotnē. Tādēļ viens no jautājumiem ir, vai ir panākts tāda mēra progress, lai ar pieejamā mehānisma palīdzību uzsāktu nepieciešamo dialogu. Savas grupas vārdā vēlos pateikties visiem tiem, kas piedalījās mūsu rezolūcijas sastādīšanā, ieskaitot citu grupu locekļus. Ja šī rezolūcija, ko atbalsta visas Parlamenta grupas – un uzskatu, ka tā ir laba zīme – var palīdzēt uzlabot situāciju, tad būsim devuši kaut nelielu ieguldījumu tam, lai tiktu pārtraukta cilvēku dzīvību zaudēšana, kas visiem ir nepieņemama.

(Aplausi no zāles kreisās puses)

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, pavisam noteikti pienāks diena, kad mums būs jānošķir labais no ļaunā, bet domāju, ka šobrīd ir būtiskāk noteikt mūsu prasības, kas ir šādas: tūlītējs pamiers, pārtraucot raķešu raidīšanu uz Izraēlu un Izraēlas operācijām Gazā; humanitārās palīdzības piegāde; ilgstošs pamiers, izbeidzot ieroču un munīciju tirdzniecību, nodrošinot efektīvu novērošanu uz robežas starp Ēģipti un Gazu, Izraēlas militāro spēku izvešanu un atjaunotu šķērsošanas punktu atvēršanu; un, visbeidzot, embargo atcelšana. Turklāt visi šie aspekti ir jāīsteno vienlaicīgi.

Šī būs ļoti sarežģīta stadija, tāda, kurā nešaubīgi vai visticamāk, ka būs nepieciešama starptautisku spēku līdzdalība, un es uzskatu, ka Savienībai ir jāsaģatavojas līdzdalībai. Es gribu atzīmēt divus papildu punktus.

Lai gūtu panākumus, Eiropas Savienībai būs jārunā un jārikojas skaidri, nevis juceklīgā veidā. Ir lietderīgi, ja ir labi nodomi, taču vēl būtiskāka ir efektivitāte. Arī Amerikas Savienotajām Valstīm būs jāuzņemas saistības, tāpat arī Arābu līgai un tās dalībvalstīm.

Visbeidzot, vēlos piebilst, ka, lai varētu piedāvāt reālu alternatīvu situācijai Gazā, Izraēlas valdībai ir ievērojami jāuzlabo stāvoklis Jordānas Rietumkrastā: 634 kontroles punkti, iedalījums divos autoceļu tīklos, 8 metrus augstās sienas, kā arī neskaitāmie palestīniešu pazemošanas gadījumi nesniedz Gazas iedzīvotājiem pietiekami pievilcīgu alternatīvu, kas pamudinātu viņus novērsties no *Hamas* kustības.

Nobeigumā vēlos teikt, ka nenovēršami pienāks tāda diena, kad katram būs jārunā ar ikvienu.

(Aplausi)

Cristiana Muscardini, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā redzams, mēs visi tāpat kā ikviens esam iesaistīti un sašutuši par radušos situāciju, bet uzskatu, ka mūsu vai vismaz mans pienākums ir noraidīt jebkāda veida liekulību.

Šai problēmai ir ļoti dziļas saknes: palestīniešu likumīgās un neaizskaramās tiesības uz brīvu valsti ir savienotas ar līdzvērtīgi neaizskaramajām Izraēlas tiesībām tikt atzītai, un mums ir zināms, ka daudzās valstīs Izraēla ir izdzēsta no kartes. Mēs zinām, ka Francija, Itālija, Spānija un Vācija nekad nav bijušas situācijā, kad pastāv iespēja, ka valsts tiek izdzēsta no kartes. Tās nepiekrīst tam, ka tiek uzskatītas par neeksistējošām. Mums ir zināms, ka Izraēla nebija tā, kas uzsāka n-to karu un ka terorisms joprojām ir viena no galvenajām problēmām.

Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka, atmetot liekulību, šobrīd mūsu pienākums ir sākt domāt citās perspektīvās. Mēs nevaram pieņemt, ka sarunas ar teroristiem ir pamatojamas ar faktu, ka ir miruši tik daudz civiliedzīvotāji, jo tādējādi jebkuram teroristam nākotnē tiktu radīts attaisnojums vardarbībai, spēka pielietošanai un nāvei, lai panāktu politisku legimitāti.

Es uzskatu, ka mums kā Eiropas Savienībai beidzot ir jāsāk rīkoties konsekventāk un jārod iespēja atrisināt ekonomisko attiecību problēmas ar valstīm, kas neatzīst Izraēlu, un nodrošināt humanitārās palīdzības koridorus, lai sniegtu iespēju gan Palestīnas, gan Izraēlas civiliedzīvotājiem nonākt drošā vietā. Šajā gadījumā tieši palestīnieši cieš vairāk. Pēc visa minētā, es, priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka būtu arī lietderīgi pārskatīt iepriekš un tagad sniegtās palīdzības pozīciju, kā arī par pielietojumu, pār kuru mums nav kontroles.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, situācija pavisam noteikti ir sasniegusi tādu pakāpi, kad gribas gauži raudāt. Iesaistīto personu, bērnu, sieviešu, vīriešu un ievainoto cerības uz mieru un drošību ir pazudušas Gazas dūmos un zem mirušo ķermeņiem. Mēs esam vēl tālāk kā jebkad agrāk no cerētās drošības. Tie, kuri uzskata, ka atbilstoši Izraēlas argumentu loģikai šis karš ir pamatojams ar faktu, ka pret Izraēlu bija vērsti raķešu apšaudes, un ka palestīnieši ir jāpārmāca, pilnībā nav izpratuši patieso situāciju. Viņi nav sapratuši, ka pārmācīšana ir drūms veids, kā kādu mācīt, un ka tas nekad nav guvis panākumus. Kopš Karla fon Klauzevica laikiem mums ir zināms, ka tam, kurš uzsācis karu, ir jāzina, kā to pabeigt, jāzina, kāds ir tā mērķis. Šī kara mērķis ir panākt lielāku Izraēlas drošību. Šobrīd mēs varam teikt, ka šī kara mērķis nekad netiks sasniegts ar šo karu un veidu, kā tas tiek īstenots. Jo vairāk civiliedzīvotāju un palestīniešu iet bojā, jo mazāka drošība reģionā! Tā ir drāma, traģēdija, kas šobrīd norit šajā reģionā. Un tādēļ mums šeit ir jābūt skaidrībā par situāciju. *Schulz* kungam ir taisnība: Izraēlu ir nepieciešams pasargāt no sevis pašas! Izraēlu ir nepieciešams pasargāt no kārdinājuma risināt situāciju, izmantojot karu un bruņotos spēkus. Palestīniešus ir nepieciešams aizsargāt no *Hamas* kustības. Palestīnas civiliedzīvotājus ir nepieciešams aizsargāt no *Hamas* kustības. Tas ir mūsu uzdevums. Tas nav vienkāršs, tomēr mums to ir skaidri jāizprot. Es aicinu Padomi pārstāt domāt par attiecību ar Izraēlu uzlabošanu, padziļināšanu un paplašināšanu, kamēr situācija paliek nemainīga. Tas ir vājš risinājums. Tas nav pareizais risinājums!

(Aplausi)

Es aicinu visus, kas pamatoti atbalsta dialogu, pārrunas ar *Hamas* kustību, nebūt naiviem un paturēt prātā faktu, ka pārrunām ar *Hamas* kustību ir jānotiek, lai uzlabotu situāciju Gazā, jo tās rokās ir vara, tomēr tajā pat laikā, ir jāapzinās, ka *Hamas* kustības stratēģija ir vēsta uz upuriem. Izraēla ir nokļuvusi *Hamas* kustības slazdā: jo vairāk nāves gadījumu Gazā, jo labāk *Hamas* kustībai. Tā ir patiesība, ko arī ir jāpasaka *Hamas* kustībai. Mēs atsakāmies akceptēt šo pašnāvniecisko *Hamas* kustības stratēģiju, kuras mērķis ir rast upurus un mocekļus, lai varētu vērst pret Izraēlu agresīvu rīcību. Tas ir jāpasaka arī *Hamas* kustībai.

Nobeigumā es jums kaut ko pastāstīšu: vienīgie, kas var atrisināt problēmu ar *Hamas* kustību, ir palestīnieši. Kamēr Izraēla turpinās okupēt Jordānas Rietumkrastu, kamēr tā nepiedāvās Jordānas Rietumkrasta palestīniešiem pozitīvu risinājumu, aizvien vairāk un vairāk palestīniešu pievērsīsies *Hamas* kustībai. Ja iedvesīsim Jordānas Rietumkrastā dzīvojošajiem palestīniešiem cerību uz dzīvi, viņi sacelsies pret *Hamas* kustību un atbrīvos mūs no tās. Atbrīvojiet palestīniešus no Izraēlas okupācijas Jordānas Rietumkrastā un palestīnieši paši atbrīvosies no *Hamas* kustības.

(Aplausi)

Luisa Morgantini, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Raheds ir 50 gadus vecs, viņš ir zaudējis savas mājas, trīs bērnus, sievu un divas svaines. Raheds ir izmisis un atrodas centrā, ko apmeklējām. Dziļu bēdu nomākts viņš teica: “*Hamas* kustība teiks, ka ir uzvarējusi, kad būs pabeigusi uzbrukumu, un Izraēla teiks, ka ir uzvarējusi, bet patiesībā mēs civiliedzīvotāji esam tie, kuri ir miruši”. Es vēlētos paust vēl vienu lietu: ņemot vērā mirušo sieviešu un bērnu līkus, ko redzējām, un 4000 ievainotos, kuri atrodas slimnīcā bez jebkādas ārstēšanas, patiesībā mirst taisnīgums, mirst sapnis par Eiropu, kas vēlas, lai cilvēktiesības būtu spēkā visā pasaulē, un tā ir traģēdija!

Mūsu rīcība ir neauglīga. Ferrero-Wladner kundze, Jūs zināt, ka es Jūs ļoti cienu, un es zinu, ka Jūs rīkojaties un sadarbojaties ar citiem, lai sasniegtu daudz. Es uzskatu, ka mums ir skaidri un vienošmīgi jāsaprot, ka šis militārais karš, Izraēlas militarisms nevirza uz Izraēlas glābšanu, bet gan uz tās galu, ieskaitot tās morālās beigas. To saka *David Grossman*, turklāt pieminot Rabin kungu, kuru nogalināja ebreju tautības fundamentālists, nevis islāma fundamentālists, tādēļ, ka viņš vēlējas panākt mieru. Ieviesiet pamieru! Ieviesiet pamieru! To man teica norvēģu ārsts, kurš strādā katru dienu un visu diennakti (mēs nosūtām ārstus uz Gazu). Mēs vēlamies pamieru!

Drošības padomei ir jāsāk īstenot paustie solījumi. Mēs piekrītam diplomātijai, tomēr mēs nevaram izmantot tikai diplomātiju, ir jāpielieto arī citi pieejamie instrumenti. Viens no pieejamajiem instrumentiem saistībā ar Izraēlu patiesībā ir uzlabojumi, un priecājos šodien dzirdēt, ka, piemēram, Eiropas Komisijas pārstāvis Telavivā norādīja, ka šobrīd nav īstais brīdis domāt par uzlabojumiem. Mums būtu jāpaņem pārtraukums šajā jomā, jo mums ir jāīsteno pamiers. Tas ir ārkārtīgi būtiski. Uzskatu, ka tas ir būtiski un ka tas ir pārliecinošs vēstījums.

Jūs runājat par aizsardzību un starptautisku aizsardzību. Es uzskatu, ka, domājot tikai par Gazu un Rafu, tiek pieļauta kļūda. Civiliedzīvotāju aizsardzība tiek nodrošināta no ziemeļiem, to nodrošina Izraēlas uzbrukumi no Heresas. Robežkontrole ir galveno robežu – Rafas un Heresas – kontrole, jo jau ilgu laiku kopš 1992. gada, kad noslēdza Oslo nolīgumu, palestīniešiem nav iespējams izbraukt cauri Heresai, un pat slimiem cilvēkiem nav iespējams izbraukt šeit cauri.

Tādēļ mums ir jādoma ne tikai par tuneliem un ieročiem, ar kuriem *Hamas* kustība var apbruņoties, bet gan par pilnībā visiem ierobežojumiem, kas skar palestīniešus. Mums ir nepieciešams pamiers un ne tikai humanitārās palīdzības koridoru, bet arī visu šķērsošanas punktu atvēršana, jo, ko iespējams paveikt, ja cilvēkiem nav pārtikas, ja viņiem nav tirdzniecības? Tādā gadījumā tas būtu patiešām nopietns spiediens uz *Hamas* kustību, lai pārtrauktu tās eksistenci un pārtrauktu darbības, kas kaitē Izraēlas iedzīvotājiem. Tomēr Izraēlai ir jāzina, ka Jordānas Rietumkrasts ir militāri okupēts un ka tai ir jārada patiešams miers, nevis jāveido apdzīvotas vietas.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, Morgantini kundze. Es vēlos izteikt savu cieņu jums un citiem Parlamenta deputātiem, kuri pēdējās dienās izrādīja iniciatīvu saistībā ar došanos uz Gazas sektoru.

Bastiaan Belder, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Palestīna ir neatņemama islāma teritorijas daļa. Kopš tās izveidošanas 1987. gadā islāma kustība *Hamas* stingri pieturas pie tās pamatprincipiem. Šajā ziņā to pilnīgi atbalsta Irānas Islāma Republika. Šis ideoloģiskais skatījums pilnībā liedz Tuvajos Austrumos vietu ebreju valstij Izraēlai, un šī musulmaņu totalitārisma negatīvā ietekme Gazas sektorā ir stipri jūtama.

Tipiska *Hamas* kustības filozofijas izpausme ir Gazā esošo mošeju izmantošana militārām vajadzībām, ar visām no tā izrietošajām traģiskajām sekām. Šajā sakarā es vēlētos atsaukties uz pārredzamo reportāžu pagājušās pirmsdienas *Frankfurter Allgemeine*. Ja Eiropa patiesi novērtē turpmāko ebreju valsts Izraēlas pastāvēšanu, tad konfrontācija starp *Hamas* kustību un tās sabiedroto *Hezbollah* ir izdevīga. Vai esam gatavi sasprindzināt spēkus, lai stātos pretī šai drūmajai, taču reālistiskajai perspektīvai? Galu galā pamiers vai

īslaicīga karadarbības izbeigšana *Hamas* kustībai un tās sabiedrotajiem nozīmē tikai nelielu pauzi atelpai krusta gājienā pret Izraēlu.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man jāsaka, ka uzskatu, ka lielākais vairums šajā Parlamentā piekrīt bažām, ko līdz šim pauda daudzi no mums, un vēlmei pēc miera. Vēl uzskatu, ka var apstiprināt Padomes teikto, un nepiekrītu tam, ka Komisija līdz šim ir darbojusies virzienā, kas ir labvēlīgs dialoga veidošanai: humanitārās palīdzības koridoru atvēršana un abpusējais pamiens varētu būt sekojošajās apņemšanās vēstījums saistībā ar starptautiskas drošības zonas izveidošanu.

Šajā sakarā, iespējams, ir taisnība *Morgantini* kundzei, kas pauda prasību, lai šī zona būtu saistīta ne tikai ar Gazu, bet ietvertu visas Palestīnas teritorijas. Pamatā man ir radies iespaids, ka vismaz zināmā mērā *Ferrero-Waldner* kundzes darbības var uzskatīt par tās pašas pieejas pieņemšanu, ko šajā jautājumā vēlējās pieņemt Pāvests. Es pazemīgi vēlos pievienoties šai pieejai: pēc visiem šiem gadiem mums joprojām ir jāmeklē risinājums divu tautību iedzīvotājiem un divām valstīm – un šo faktu mums ir jāpatur prātā – un, visbeidzot, mums ir jāapstiprina starptautiskie tiesību akti. Nav un nekad nebūs militāra risinājuma, arī *Schulz* kungs to norādīja, un šad un tad man ir jāatsaucas pat uz viņa teikto, un man jāsaka, ka nav šaubu par to, ka problēmām Svētajā zemā nekad nebūs militāra risinājuma. Šajā sakarā uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir nepieciešamie instrumenti, lai atbalstīt jebkādos piemērojamos diplomātiskos centienus.

Priekšsēdētājs. – Esmu pārliecināts, ka *Schulz* kungs priecāsies, uzzinot, ka pieminējāt viņa vārdu saistībā ar Svēto zemi!

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, Padomes priekšsēdētāj, es vēlētos aprakstīt savu atsaucē punktu. *Hamas* kustība ir pret risinājumu par divām valstīm, noraida Izraēlas valsts pastāvēšanas tiesības, ir pārņēmusi varu, nežēlīgi izrīkojoties ar pašas cilvēkiem, izšauj raķetes uz civiliedzīvotājiem un izmanto civiliedzīvotājus, skolas un mošejas kā dzīvos vairokus. Kā, cenšoties pasargāt savus civiliedzīvotājus, iespējams reaģēt samērīgi, ja pretējā puse izmanto savus civiliedzīvotājus par dzīvo vairogu? Tādēļ tādā situācijā, kāda ir šī, nav piemērojami skaitliski salīdzinājumi un samērīguma princips. Kara stāvoklī nav samērīguma – jebkurš karš un katrs kritušais – ir pārāk daudz, un nav iespējams līdzsvarot katras puses rādītājus attiecībā vienai pret otru. Man šķiet, ka tas ir saprātīgs atsaucē punkts. Tādēļ mums nevajadzētu uzsākt neobjektīvo vainas novelšanu, kādu esam pieredzējuši agrāk, bet tā vietā jācenšas īstenot pamieru un nodrošināt šim nolūkam palīdzību.

Es uzskatu, ka šajā sakarā Padomes priekšsēdētājs *Schwarzenberg* kungs un viņa delegācija, kā arī komisāre *Ferrero-Waldner* ar citu valstu delegāciju palīdzību ir paveikuši daudz vairāk nekā citas partijas, par ko vēlos viņiem no sirds pateikties. Es neesmu redzējis rīkojamies ASV, ANO un citas Kvarteta dalībvalstis. Mums ir jānodrošina, lai pamiens saturētu divus komponentus: Ir jāpārtrauc Izraēlas uzbrukumi un *Hamas* kustība ir jāattur no piekļuves jaunām raķetēm no Korejas un Irānas, kas padarītu Telavivu sasniedzamu. Šī iemesla dēļ ir jānodrošina, lai pie 15 km garās robežas būtu izvietoti ne tikai uguns aizsprosti, bet arī, izmantojot starptautiskus nolīgumus, tajā skaitā Kvartetu un Arābu līgu, kuras gadījumā būtiska loma ir Ēģiptei, tādā mēroga patruļa, lai Gazā nevarētu nokļūt neviena šāviens. Tajā pat laikā ir jāpārtrauc Izraēlas uzbrukumi.

Vēlos paust vēl vienu komentāru. Šis ir tikai neliels pirmais solis. Ja Izraēla vēlas nākotnē sadarboties ar apspiestiem palestīniešiem, kas nozīmētu risinājumu par divām valstīm, tad pēc tam, kad šis viss būs beidzies, beidzot ir jārūpējas par to, lai apspiestie palestīnieši, kuri atbalsta prezidentu M. *Abbas*, varētu parādīt saviem iedzīvotājiem panākumus, kas nozīmētu pārcelšanas politikas un dažādu citu lietu beigas. Galu galā, ja apvaldītie nevarēs saviem iedzīvotājiem parādīt veiksmīgus panākumus, radikāļi triumfēs. Šādam ir jābūt atsaucē punktam jaunajai Izraēlas politikai.

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ņemot vērā šo milzīgo traģēdiju, mūsu vārdi ir neadekvāti. Armija, kas nogalina simtiem civiliedzīvotāju, sievietes un bērnus, pozicionē sevi tādā pat līmenī kā terorisms, ko tā sola apkarot. No vienas puses, ikviens, kuram zināma Gaza, pat ja tā redzēta tikai uz kartes, zina, ka neviena militārā operācija nav iespējama bez civiliedzīvotāju masveida slepkavībām.

Vai Izraēla pēc tik liela naida un izmisuma izraisīšanas šodien var teikt, ka ir drošāka? Ja nevēršamies tieši vai netieši pie *Hamas* kustības, ar ko tad ir jāsadarbojas, lai rastu risinājumu šai aklajai vardarbībai? Ar mūsu rezolūciju tiek pastiprināts ANO Drošības padomes paustas aicinājums ieviest pamieru. Mēs mudinām partijas to ievērot un aicinām Eiropu rīkoties, lai padarītu to iespējamu.

Pastāv risks, ka šī masveida slepkavošana, kas, *Brok* kungs, netuvina *Hamas* kustības apkarošanai, turpinās novājināt Palestīnas valdību kā tādu, kā arī visus tos Palestīnas pasaulē dzīvojošos, kas sarunu ar Izraēlu labā

ir likuši uz spēles visu. Mums būtu godīgi jāpajautā sev, ko viņi patiesībā līdz šim ir sasnieguši? Neko. Tā ir atbilde, ko mums jāsniedz, ja patiesi vēlamies pilnībā iznīdēt naidu un vardarbību.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi esam daļēji atbildīgi par to, kas šodien notiek Tuvajos Austrumos. Mēs Eiropā un starptautiskajā sabiedrībā pieļāvām, ka situācija pasliktinās. Mēs nerīkojamies, kad Izraēlas drošība bija apdraudēta, mēs nerīkojamies, kad blokāde padarīja dzīvi Gazā neiespējamu.

Šodien ir 19 kara diena, ir nogalināti 995 cilvēki, no tiem 292 bērni, un tūkstošiem cilvēku ir ievainoti, no kuriem daži joprojām gaida evakuēšanu. Desmitiem tūkstošu bēgļiem vairs nav māju un viņi nezina, kurp doties. Humānā situācija kļūst aizvien sliktāka: 700 000 Gazas iedzīvotāju vairs nav elektrības, vienai trešdaļai no viņiem vairs nav ūdens vai gāzes, un drīz jau būs pagājušas trīs nedēļas, kopš iestājās šāds stāvoklis, trīs nedēļas cilvēki ir šādi dzīvojuši vai drīzāk darījuši visu iespējamo, lai izdzīvotu. Tās ir pārāk lielas ciešanas un grūtības, un tām ir jāpienāk gals, tām nekavējoties jātiek pārtrauktām!

Mūsu kā eiropiešu atbildība pašiem pret sevi ir nebūt nevienam pakalpīgiem. Mūsu kā eiropiešu atbildība pašiem pret sevi ir izdarīt spiedienu uz abām pusēm, lai tās beidzot piekristu uzsākt sarunas. Tas ir dažu dienu vai pat stundu jautājums līdz tiks sasniegts punkts, kad vairs nebūs atpakaļceļa no uzbrukuma valstij, īpaši Gazas pilsētā. Izraēlai ir jāgarantē drošību un Gazas iedzīvotājiem ir jāgarantē iespēja nākotnē dzīvot mierā. Robežas ir jākontrolē un blokāde ir jāatceļ. Visi no šeit klātesošajiem zina, ka, lai panāktu šo vienošanos, iespējams, Eiropai, Amerikas Savienotajām Valstīm un Arābu valstīm – ar kuru pārstāvjiem mēs tiksimies parīt – būs nepieciešams visiem paust vienotu un vienādu viedokli.

Nobeigumā vēlos paust manu stingru pārliecību. Šodien mums nav jāgūst uzvara karā, bet gan mierā.

(Aplausi)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es patiesi atzinīgi vērtēju komisāres un Pöttering kunga komentārus, kuri skaidri un gaiši pauda Hamas kustības ievērojamo atbildību saistībā ar pamiera pārtraukšanu, vienlaikus nešaubīgi novērtējot Izraēlas reakciju kā absolūti nesamērīgu. Tomēr, neskatoties uz visu teikto, krīzes situācija joprojām pastāv un joprojām ir tūkstošiem cilvēku – civiliedzīvotāju un bērni – kuriem ir ļoti nepieciešama humanitārā palīdzība.

Iespējams, mums pēc labākās sirdsapziņas un bez liekulības būtu jāuzdod sev daži jautājumi. Cik daudz bērnu Gazā nomira, kamēr mūsu bērni svinēji Ziemassvētkus? Divi vai trīs simti. Un cik daudz Izraēlas civiliedzīvotāju? Vai starptautiskā sabiedrība varēja izdarīt vairāk? Manuprāt, atbilde ir jā. Tai vajadzēja izdarīt vairāk. Mums būtu jāapzinās sava atbildība visā pilnībā. Nav gana ar to, ka tiek pārraidītas ziņas par viedokli saistībā ar Hamas kustības, Izraēlas sākotnējo atbildību vai par to, kurš ir vainojams. Diemžēl, salīdzinot ar kritisko stāvokli, Eiropas rīcība joprojām ir neadekvāta. Uzskatu, ka tas ir nopietns trūkums: nespēja izveidot reālu, stratēģisku un ilgtspējīgu miera politiku.

Ir skaidrs, ka šodien mums ir jāpauz stingras prasības saistībā ar pamieru, taču ar to nav gana. Mums ir jāizvirza nosacījumi, kas atbalstītu miera un attīstības procesu Tuvajos Austrumos. Nobeigumā es vēlētos atsaukties uz Pāvesta teikto, kurš teica, ka, lai dzīvotu mierā, droši un cilvēku cienīgu dzīvi, mums nepieciešams uz šajās zemēs dzīvojošo vispārējiem centieniem sniegt specifiskas atbildes, kā to norādīja arī *Morgantini* kundze.

Priekšsēdētāja kungs, es patiešām beidzu. Vardarbība, naida un neuzticība ir nabadzības formas – ko, iespējams, ir visgrūtāk izskaust.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Gazā mēs pieredzējām karu un nāvi, mēs redzējām cilvēkus, dzīvus cilvēkus, cilvēkus, kuriem ir tiesības dzīvot un kurus aizsargāt ir mūsu pienākums. Civiliedzīvotāju aizsardzība ir patiesi vitāli būtisks jautājums. Nav attaisnojuma tam, ka ne viss iespējama ir darīts, lai aizstāvētu šos iedzīvotājus, un es vēlos jautāt jums, Padomes priekšsēdētāj, vai šodien Jūs uzskatāt, ka esat paveicis visu, kas Jūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka Izraēlas valdība aicina nekavējoties pārtraukt šo neierobežoto un nesamērīgo militāro operāciju? Atbilde pavisam noteikti ir "Nē".

Kad vēstniecībās klīda baumas par operāciju, Padome pretēji Parlamenta vēlmēm no jauna apstiprināja savu apņemšanos izvērst tas attiecības. Tā bija milzīga kļūda! Kad NVO lūdz Drošības padomi, lai Starptautiskā krimināltiesā veic izmeklēšanu saistībā ar apgalvotajiem kara noziegumiem, Padome nespēj atsaukties uz cilvēktiesību klauzulu tās nolīguma ar Izraēlu. Man ir apnīcis dzirdēt, ka nespējam izdarīt vairāk, ka esam darījuši visu, kas mūsu spēkos. Patiesībā lielākā kļūda ir jūsu humānās palīdzības politikas strupceļš, kas vērsta uz to, lai mazinātu militārās okupācijas un kara nodarīto kaitējumu. Cik liela mēroga starptautisko

tiesību aktu pārkāpumus mēs pieļausim, līdz beidzot piemērosim cilvēktiesību klauzulu? Ja mēs šodien neesam spējīgi uzdot sev jautājumus par efektīvu mehānismu spiediena izdarīšanai un īstenošanai darbības jomu, tad es patiesībā nezinu, kāda veida situācija kalpotu par pamatu tam, lai mēs beidzot rīkotos. Teikšu jums tieši: ja tiks turpināta tā pati pieeja bez izmaiņām un saglabāsies daļa no šobrīd esošajām attiecībām ar Izraēlu, jūs līdz ar 1000 mirušajiem Gazā apbedīsiet Līguma 11. pantu, Savienības cilvēktiesību politiku un Eiropas projektu!

(Aplausi)

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs, pēc atgriešanās no Gazas sektora, kur redzēju masveida slepkavošanu, kuras upurui galvenokārt ir civiliedzīvotāji, Es vēlos no visas sirds paust savu solidaritāti ar Palestīnas iedzīvotājiem. Jau 17 dienas viņi ir konfrontēti ar Izraēlas milzīgo kara mašīnu, kas kliedzoši pārkāpj starptautiskos tiesību aktus. Es vēlos paust arī savu atbalstu miera uzturēšanas spēkiem Izraēlā, kuri aicina pārtraukt šo karu.

Pēc ilgstošā aplenkuma un slēgšanas, kas padarīja Gazu par lielāko cietumu pasaulē, apkaunojošās sienas ap Jordānas rietumkrastu uzcelšanas, joprojām noritošās apdzīvoto vietu izvēršanas un efektīvās Palestīnas zemes sadales, okupācijas spēki ir sākuši īstenot nežēlīgāko militāro operāciju. Šajā kontekstā par attaisnojumu kalpoja pret Dienvidizraēlu vērstā raķešu apšaušana, un es vēlos atkārtoti uzsvērt, ka esmu pret jebkāda veida uzbrukumu, neatkarīgi no tā, kuras puses civiliedzīvotājus tas skar. Ņemot vērā vēlēšanas Izraēlā, varas spēļu apstākļos pamiera pārtraukšana ir apvainojums visai tautai.

ANO Drošības padome pieņēma rezolūciju. Izraēla ir valsts, nevis organizācija. Tā ir ANO locekle. Ta ir atbildīga starptautiskās sabiedrības priekšā un tai ir jāievēro šī un visas pārējās ANO pieņemtās rezolūcijas. Starptautiskie tiesību akti ir jāievēro. Nedrīkst vairs pieļaut, ka pārkāpumi paliek nesodīti. Ir jāveic pilnīga starptautiska izmeklēšana.

Starptautiskā sabiedrība pieprasa tūlītēju pamieru, militāro spēku izvešanu, pieeju humanitārai palīdzībai un tiesības iedzīvotājiem brīvi pārvietoties. Ļausim UNWRA īstenot šo misiju.

ES ir īstenojusi pasākumus, taču tikai humanitārās palīdzības līmenī. Tai ir jāpauž izlēmīgums politiskajā līmenī. Ir jāpiemēro asociāciju nolīgumu klauzulas. Ir jāpārtrauc attiecību ar Izraēlu uzlabošana. Ir jāpārtrauc ieroču eksports uz Izraēlu.

Šajā konfliktā ir iespējams tikai politisks risinājums. Ir pilnībā jāatgriežas pie starptautiskajiem tiesību aktiem, kas nozīmētu 42 gadus ilgušās Palestīnas okupācijas pārtraukšanu, suverēnas un dzīvotspējīgas Palestīnas valsts izveidošanu, tādējādi veidojot mierīgu nākotni gan Palestīnas, gan Izraēlas bērniem. Mums ir jāpārtrauc karš nekavējoties, lai glābtu nākotnes paaudzes.

Patrick Louis (IND/DEM). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, pirms vairākiem tūkstošiem gadu Dāvids stājās pretī Goliātam, lai uzzinātu, vai zeme ir paredzēta moabītiem, filistiešiem vai ebrejiem.

Pašreiz šajā zemē, kas ir avots vienam no mūsu trīs civilizācijas pilāriem, norisinās tāda pati drāma. Šobrīd Izraēlas valsts drošības nodrošināšana un atzīšana ir neatliekams, pareizs, leģitīms un nepieciešams solis. Lai to īstenotu, ir nepieciešams risinājums, kas garantētu patiesi suverēnas Palestīnas valsts dzimšanu. Arī šeit tāpat kā citur multikulturālismam ir robežas. Tur, kur ir divas tautas, ir jābūt divām valstīm.

Ja Eiropas Savienības palīdzība ir patiesām efektīva, tad tai jābūt koncentrētai uz vienu mērķi: nodrošināt Palestīnas konstitucionālās valsts izaugsmi, kurā tiesiskums aizsargā vājos un palīdz stiprajiem. Šai neatliekamībai ir nozīme, jo šajā zemē ekstrēmisti ir vareni un kļūdās, tajā pat laikā bērni ir iegrožoti un upuri.

Lai pārvarētu "aci pret aci un zobu pret zobu" principu, risinājums nav ne morāls, ne militārs, bet gan politisks. Tādēļ ir pienācis laiks ķerties pie darba!

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, es izjūtu riebumu pret terorismu. Es pilnībā noraidu terorisma propagandu. Iespējams, ka tas, ka esmu no Ziemeļīrijas, saasina manu apzināšanos, tādēļ mani neiespaido dzirdētie Hamas kustības blējieni par nepieciešamo atbildes reakciju, salīdzinot ar gadiem ilgušo neierobežoto pret nevainīgiem Izraēlas civiliedzīvotājiem raidīto raķešu apšaudi, jo zinu, ka Hamas kustība tāpat kā IRA ir terorisma un propagandas divkosības meistari.

Situācija ir uzskatāmi skaidra. Izraēla akceptē risinājumu par divām valstīm. Hamas kustība nesēj pat paciest Izraēlas tiesības pastāvēt un tādējādi ļauj vaļu nebeidzamiem terorisma aktiem pret tās teritoriju. Un kad

Izraēla pēc ilgstošas iecietības sāk aizstāvēties, viņi kliec, ka ir upuri. Atvainojiet: viņi ir vainīgie un ja viņi vēlas mieru, tad risinājums ir viņu pašu rokās. Ir jāpārtrauc bombardēt Izraēlu.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi apzināmies, ka situācija Gazā ir traģiska. Tā ir uz robežas, lai kļūtu par humanitāru katastrofu, un ir nepieciešams nekavējoties rīkoties. Es vēlētos apsveikt Eiropas Komisiju ar to, ka tā ir izvērsusi savus centienus, prezidentūru par tās iniciatīvām un valsts darbību, kas veiktas šajā sektorā, koordinēšanu un Ēģipti ar tās būtisko un jutīgo lomu šajā situācijā.

Šobrīd ir steidzami nepieciešams pamiers un karadarbības pārtraukšana abās pusēs. Lai varēti atrisināt humanitārās problēmas, ir nepieciešami koridori no Izraēlas teritorijas un Ēģiptes, un lai pārtrauktu nelegālos ieroču pārvadājumus un cilvēku pārvietošanos, ir nepieciešamas robežkontroles. Kā jau komisāre norādīja, zīmes, kas liecina par pamiera plānu, ir uzmundrinošas un es ceru, ka tas tiks nekavējoties apstiprināts un ievērots praksē.

Tātad, kāda būs mūsu turpmākā rīcība? Gan komisāre, gan Padomes priekšsēdētājs jau minēja, ka mums nepieciešams atbalstīt mūsu mērķus saistībā ar dzīvotspējīgu mieru un Palestīnas valsts izveidošanu, kas pastāvēs blakus Izraēlai mierā un cienot vienu otru. Šie mērķi nav jauni. Mēs tos paziņojām un atbalstījām, negūstot panākumus. Vardarbības burvju loks turpinās, radot negatīvas sekas ne tikai Izraēlas tautai un palestīniešiem, bet visiem cilvēkiem, kuri dzīvo šajā teritorijā un starptautiskās sabiedrības drošībai.

Šobrīd mums ir nepieciešams novērtēt savas darbības, politiskās izvēles un prakses un jārikojas drosmīgāk un atšķirīgi. Ir steidzami nepieciešams mūsu draudzīgo attiecību un partnerības ietvaros uzsākt ar Izraēlu abpusējā līmenī godīgu, padziļinātu dialogu un paškritiku, un konstatēt pieļautās kļūdas savstarpējās uzticības veicināšanā starp šīm divām tautām. Vēl mums ir nepieciešams stiprināt šāda veida dialogu ar visiem palestīniešiem, lai viņi aptvertu, cik būtisks ir miers, saliedētība, cilvēka dzīve un vienotība starp viņiem.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēc tā, kad premjerministrs M. Topolánek šodien pauda dažus jokus, es kā austriešu Parlamenta loceklis varu teikt, ka esmu priecīgs, ka Komisiju un Padomes Čehijas prezidentūru pārstāv austrieši. Vēlos Jūs sirsnīgi sveikt! Padomes priekšsēdētāja kungs, es, protams, saprotu, ka esat lojāls Čehijas Republikai.

Dāmas un kungi, kad es Schulz kunga vadītās delegācijas ietvaros īsi pirms Izraēlas vienaspusējās kaujaslauka pamešanas Gazas sektorā apmeklēju šo valsti, Premjerministra vietnieks tolaik teica: "Neiejaucieties, viss izdosies". Citi, piemēram, agrākais Ārlietu ministrs Josip Elin teica: "Tas izraisīs haosu", un viņam bija un ir taisnība. Vienpusējai kaujaslauka pamešanai bez sarunām, bez sarunu partneriem, nav nozīmes.

Tomēr nebija saprātīgi no mums lemt pret sarunu uzsākšanu ar vēl iegrožotākajiem Hamas kustības pārstāvjiem, kas iespējams pat nepiederēja šai kustībai, bet drīzāk bija kopīgās valdības norīkots pārstāvis. Pieņemot šādu nostāju, mēs palīdzējām sagraut šo kopīgo valdību. Es zinu, ka bija daži, kuri vēlējās uzturēt sarunas, tomēr viņiem tas tika aizliegts, un arī tā bija kļūda. Mums ir nepieciešams dialogs!

Man nepatīk Hamas kustība, jo tā ir teroristu organizācija un tādēļ, ka tā atzīst fundamentālismu, taču šis nav patikšanas vai nepatikšanas jautājums. Runa ir par nepieciešamību rast risinājumus. Tādēļ, kā jau daudzi no mūsu kolēģiem deputātiem šodien norādīja, mums ir jāatgriežas pie dialogiem un sarunām. Turklāt, Gazas iedzīvotājiem ir jāsniedz iespēja dzīvot kaut daļēji apmierinošos dzīves apstākļos. Kādēļ viņi balso par Hamas kustību? Atbilde ir – viņi uzskata to par vienīgo iespēju, pēdējo iespēju vai pat izdzīvošanas iespēju, un tas ir faktors, ko nepieciešams mainīt. Mums ir jāsniedz šiem cilvēkiem ekonomisks pamats izdzīvošanai, mums ir jāatceļ boikots un jāpārtrauc viņu izolācija. Tās ir lietas, kas patiesi ir nepieciešams.

Brok kungs, kuru vērtēju ļoti augstu, minēja, ka nav piemērojams samērīguma princips, tomēr tā nav taisnība. Samērīguma princips ir piemērojams gan privāttiesībās, gan starptautiskajos tiesību aktos. Visi, kas to pārkāpj, pārkāpj arī starptautiskos tiesību aktus, un šis Parlaments nevar akceptēt to.

(Aplausi)

Chris Davies (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, kāda draudzene, kura zina, ka esmu bijis Gazā, pirms trim dienām lika man aizdomāties. Viņa raksta: „Vai nekad neesi redzējis fotogrāfijas, uz kurām redzami piecus gadus veci ebreju tautības bērni, kas ar paceltām rokām stāv pretī nacistu šautenēm?”. „Tās ir sirdi plosošas”. Viņas vārdi uzsver imeslu, kādēļ esam attiecībā pret Izraēlu pielaidīgāki nekā pret citām valstīm.

Tomēr tās nepaskaidro imeslu, kādēļ cilvēkiem, kuri tik daudz cietuši 20. gadsimtā, būtu atļauts šajā gadsimtā radīt milzīgas ciešanas citiem cilvēkiem. Izraēla ir pārvērtusi Gazu par elli: zeme dreb sprādzienu dēļ pat

pamiera laikā; uz ielām ir ēzeļu vilkti rati, bet debesīs lidinās F-16, 21. gadsimta slepkavošanas mašīna, kas tikai nomet bumbas; 300 bērnu jau ir miruši un simtiem citu tiek saraustīti gabalos.

Tā nav samērīga civilizētas varas atbilde. Tā ir nežēlība. Tā ir nežēlība. Jā, ir jāpārtrauc *Hamas* kustības raķešu apšaudes. Es to teicu jau agrāk *Hamas* kustības pārstāvjiem Gazā, tomēr iztiksim tagad bez svētulīgām Izraēlas amatpersonu runām par nepieciešamību apkarot terorismu, jo palestīnieši, kas tiek bombardēti, varētu nosaukt teroristu vārdus un tie būtu *E. Olmert*, *C. Livni* un *E. Barak*.

Mēs esam daļēji atbildīgi par Izraēlas darbībām. Nekad agrāk, vismaz nevaru atcerēties tādu gadījumu, kad Eiropas Savienību savu kritiku saistībā ar Izraēlas attieksmi pret palestīniešiem būtu papildinājusi ar jebkādu rīcību. Mēs devām Izraēlai zaļo gaismu turpināt rīkoties pēc saviem ieskatiem un veicinājām pieļauto kļūdu, ignorējot vēsturē sniegtās mācības. Nav iespējams panākt mieru bez sarunām ar ienaidnieku, tomēr mēs atsakāmies runāt ar Palestīnas iedzīvotāju ievēlētajiem pārstāvjiem.

Šobrīd mēs tuvojamies sarunu ar Izraēlu noslēgumam par ciešākas sadarbības nolīgumu. Mūsu plāns nav nosodīt Izraēlu: mēs gatavojamies to apbalvot. Tiem, kuri vēlas mieru Tuvajos Austrumos, kuri vēlas redzēt tiesiskumu abās pusēs, ir jāapzinās, ka ir pienācis atkal laiks domāt.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, karš Gazā ir biedējošs un apkaunojošs. Ikvienam ir zināms, ka militārs risinājums negūs panākumus Tuvajos Austrumos. Politisks risinājums ir vienīgais veids kā šajā teritorijā atjaunot mieru un izlīgumu. Lai to panāktu, nekavējoties ir jāpārtrauc vardarbība.

Es atbalstu neatkarīgas, ilgtspējīgas Palestīnas valsts izveidošanu, tomēr ir jābūt izsvērtai saprātīgai ekonomikai un atbilstošam politiskam plānam. Mūsu mērķim vajadzētu būt, lai šīs divas valstis pastāvēt šajā reģionā un ciena viena otru.

Izraēlai ir tiesības aizstāvēties, taču tā ir aizgājusi par tālu ar šiem uzbrukumiem. Šie uzbrukumi ir amorāli, un starptautiskā sabiedrība tos nevar akceptēt.

Tuvajos Austrumos nekavējoties ir jāuzsāk miera process. Es ceru, ka nesen ievēlētais Amerikas prezidents strādās pie šī jautājuma. Mēs novēlam viņam panākumus, veicot šo būtisko pienākumu un stājoties pretī gaidāmajām problēmām.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī es pirms dažām dienām biju Gazā, un tā bija ļoti spēcīga pieredze. Mēs apmeklējām arī Ēģipti. Es uzskatu, ka esam nonākuši ēras beigās: Dž. Buša ēras beigās, un pēdējās prezidenta Dž. Buša veicinātās moka ir īpaši asiņainas un sāpīgas.

Mēs atrodamies pie pagrieziena punkta, ka iespējams pieņemt atšķirīgu politiku saistībā ar Tuvajiem Austrumiem, kuras ietvaros es vēlētos, lai Eiropas Savienība uzņemtos vadību. Arī prezidents *B. Obama* arī ir pievērsies šādai pieejai, jo ir paziņojis, ka runās ar Irānu. Jā, prezidents *B. Obama* runās ar Irānu un mums ir jārunā ar ikvienu Tuvajos Austrumos, ieskaitot *Hamas* kustību.

Šai jaunajai politikai Tuvajos Austrumos ir jābūt sadarbības politikai un tai ir vismaz jāievēro mūsu vērtības un starptautiskās tiesības. Simtiem bērnu, ko redzējām Gazā, kuri pieķērās mūsu rokām un skatījās mums ar cerību pilnām acīm, ir pelnījuši atbildi, tāpat kā bērni Izraēlā.

Šim nolūkam ir nepieciešama konkrēta rīcība; ir nepieciešama reāla rīcība, lai viestu apspiestajos cerību. Vislielākā nožēla ir pauzama par faktu, ka premjerministrs *S. Fayad*, prezidents *M. Abbas*, prezidents *H. Mubarak* un karalis *Abdullah Bin Abdul-Aziz* Arābu pasaules ielās tiek apsūdzēti nodevībā. Kad apturēju taksometru Sinai tuksnesī, lai iemalkotu kafiju, uz lielajiem ekrāniem mēs redzējām tikai *Khaled Meshaal*.

Tas ir rezultāts, blakusefekts uzbrukumam Gazai. Šādi netiks panākts vēlamais miers vai drošība Izraēlā, un nenāks arī par labu mums. Ja mēs neapturēsim šo konfliktu, naids izcelsies Eiropas ielās.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Tūkstošā diena pēc kārtas, tūkstošiem mirušo, lai pasniegtu drūmu mācību stundu. Piedodiet par manu atklātību: cik daudz dzīvju vēl tiks upurētas, lai februāra vēlēšanās ievēlētu *Tzipi Livni* un *Ehud Barak*?

Mēs esam šodien šeit, lai pieprasītu pamieru un civiliedzīvotāju slepkavošanas izbeigšanu. Tomēr rezolūcija izvirza arī jautājumus par mūsu pašu atbildību. Tā atgādina, ka Padome nolēma *uzlabot* diplomātiskās attiecības ar Izraēlu, neņemot vērā Parlamenta viedokli. Tā bija paredzama līdzdalība. Šodien es dzirdu: "Ir nepieciešams runāt ar *Hamas* kustību". Mēs būtu ietaupījuši gadus, ja būtu respektējuši Palestīnas vēlēšanas.

Eiropas uzdevums nav atbalstīt politiku un izpostīšanu, ko uzspiež stiprākā puse. Tās uzdevums ir uzklaušīt skaļos protestus, kas piepilda mūsu pilsētu ielas un laukumus.

Tagad mēs pieprasām pamieru, tomēr mums ir jāapzinās, ka miers ir atkarīgs no okupācijas izbeigšanas. Šis vārds ir ticis neatbilstoši lietots, taču to ir jāizņem no aizliegto vārdu saraksta, kur to iekļāva politiskās varas.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, Gazā notiekošais ir sirdi plosošs. Ir nepatīkami, ka, iespējams, postījumus ir iemūžinājusi rietumu tauta. Es pilnībā piekrītu tam, ka Izraēlas iedzīvotājiem ir tiesības dzīvot bez raķešu apšaudes apdraudējuma. Tomēr tam, kas ir nodarīts Gazā, nav attaisnojuma: tā ir slepkavošana. Tai nav attaisnojuma, nav iespējama pamatojuma.

Pati apkaunojošākā lieta mums ES ir fakts, ka to īstenojis viens no mūsu tirdzniecības partneriem, ko esam atzinuši par labāko. 2007. gadā ES-Izraēlas tirdzniecības vērtība bija 25,7 miljardi eiro. Ņemot vērā naudas apmēru, ko ieguldām Izraēlas ekonomikā, mēs esam lielā mērā atbildīgi gadījumos, kad šo naudu iegulda civiliedzīvotāju un bērnu nogalināšanā. Ja mēs nerīkosimies, arī mūsu rokas būs notraipītas ar Gazā mirušo asinīm.

Es aicinu Parlamentu un visas ES institūcijas nekavējoties piemērot Izraēlai tirdzniecības sankcijas un uzturēt tās atbilstoši spēkā, līdz ir noslēgts atbilstošs pamiers. Ja darīsim mazāk, nekā ir mūsu spēkos, lai apturētu šo slepkavošanu, tad kļūsim par tās līdzdalībniekiem.

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, jau atkal Tuvajos Austrumos sarunas tiek vestas ar ieročiem. Jau atkal galvenie upuri ir sievietes un bērni, no kuriem tūkstošiem ir ievainoti un simtiem nogalināti. Jau atkal uz Eiropas sliekšņa vēsture atkārtojas visā tās nežēlīgumā. Tomēr mēs konstatējam, ka neskaitoties uz veiktajiem pasākumiem, Eiropa nesniedz efektīvu ieguldījumu šajā ievērojamā konfliktā, kaut arī tas norit tās tiešās ietekmes zonā. Nomācošs sabiedrības vairākums sabiedrības nespēj saprast to un viņi aizvien vairāk atsakās akceptēt šādu bezspēcību.

Komisāres kundze, mums ir enerģiski un autoritatīvi jāuzņemas vadību, lai ieviestu mieru. Vidusjūras reģiona valstu savienībai ir jāīsteno nozīmīga funkcija, tāpat arī Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārajai asamblejai. Atbilstoši tam Eiropas Parlamentam ir jāatbalsta Francijas-Ēģiptes miera plānu, lai atbalstītu tūlītēja pamiera ieviešanu, nodrošinātu robežas starp Izraēlu un Gazas sektoru, atkal atvērtu šķērsošanas punktu un, galvenais, atceltu blokādi Gazā.

Vēl mums ir jāaicina nekavējoties piemērot ANO rezolūciju. Kad šī pirmā stadija būs pagājusi, mums ir jāvirzās tālāk un jāierosina ieviest militārus spēkus – nevis multinacionālus, bet gan Vidusjūras reģiona valstu. Šis žests būtu apstiprināts politiskās gribas īstenošanā "mieru Eiropā" dibināšanas akts, kas ir tas, uz ko Vidusjūras reģiona valstu iedzīvotāji jau ir ilgi gaidījušas.

Vēl es vēlētos šodien pievērst jūsu uzmanību jaunai situācijai. Līdz ar konfliktu Tuvajos Austrumos mēs pakāpeniski ieejam bīstamā teritorijā, kur notiek civilizācijas sadursme. Kopš laika, kad aizsākās konflikts starp Izraēlu un Palestīnu, patiesi vienmēr ir pastāvējis plašs Arābu sabiedrības viedokļa atbalsts. Šodien tas ir musulmaņu viedoklis, kas ievērojami pārsniedz Arābu valstu ģeogrāfiskās robežas. Tas rosina ievērojamas izmaiņas konflikta raksturā. Eiropai ir vēsturiska atbildība, kuras ietvaros steidzami ir nepieciešams stiprināt dialogu starp civilizācijām.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es esmu jau tika daudzas reizes lūgusi vārdu šajā Parlamentā, lai pateiktu, ka mums ir jāizmanto katra, pat pati mazākā iespēja, lai ieviestu mieru, un ka, neskatoties ne uz ko, mums ir jārunā ar Hamas kustību, jo tā uzvarēja vēlēšanās, ka vairs nevēlos atgriezties pie šīm tēmām.

Mani ir pārņēmušas skumjas un dusmas, kaut arī es nevēlos, lai, saskaroties ar šo masveida slepkavošanu, propagandu, ko dzirdu visapkārt, neskaidrībām, kā arī naida un antisemitisma vilni, kas plūst cauri mūsu ielām, pārņemtu emocijas, tomēr vēlos teikt dažus vārdus: Eiropai ir jāatgriežas pie pamatiem, un, manuprāt, tie ir acīmredzami fakti, taču dažkārt ir lietderīgi tos norādīt.

Pirmkārt, palestīniešu dzīve ir tikpat vērtīga kā izraēliešu dzīve, turklāt ne tikai viņu dzīve, bet arī nākotne un brīvība. Otrkārt, ir jāievēro starptautiskos tiesību aktus, un starptautiskās tiesības, protams, nozīmē tūlītēju pamieru. Tomēr pastāv vēl arī visas ANO rezolūcijas un Ženēvas konvencijas. Fakts ir, ka šis reģions šobrīd ir kļuvis par reģionu, kurā valda nelikumība un acīmredzot viss ir atļauts, un kurā iedzīvotāji tiek turēti par kļūlniekiem. Treškārt, visiem šiem noziegumiem, neatkarīgi kāda veida vai kur tie paveikti, ir jāpiemēro tiesiskums. Drošība nevar pastāvēt bez miera, bet miers nevar pastāvēt bez tiesiskuma. Pastāv pārejas sistēma, kas balstīta uz tiesiskumu, un tā ir paredzēta šim nolūkam, un naida turpinās izplatīties, ja tā netiks piemērota.

Pēdējo dienu laikā mēs radījām pamatu naidam, kas būs bīstamāks par bumbām. Eiropai ir jāpastiprina partnerattiecību nolīgumu noteikumu piemērošana, ieskaitot asociāciju nolīgumu 2. pantu par cilvēktiesībām. Tas ir ar šiem nolīgumiem uzlikts pienākums, kuram nav piemērojams atbrīvojums. Visbeidzot, Izraēla nav īpašs gadījums. Tās atbildība ir vērtējama valsts līmenī, un to nedrīkst pielīdzināt *Hamas* kustībai. Kad runa ir par starptautiskajiem tiesību aktiem, nepastāv tāda spēles "Monopols" „Get out of jail free” kartīte.

Svētdien mēs Gazā atstājām iedzīvotājus, ka sir notverti slazdā, ieslodzīti geto zem bumbām, un simtiem un tūkstošiem bērņus, kuru nākotne šodien ir mūsu rokās, un mēs izklūvām no Gazas tikai tādēļ, ka esam eiropieši. Rafu pamet vienīgi tie palestīnieši, kuri ar kājām pa priekšu nonāk ātrās palīdzības mašīnās, jo ir miruši vai ievainoti.

Eiropa vairs nebūs Eiropa un neviens iedzīvotājs vairs neatzīs sevi par eiropieti, ja mēs aizmirsīsim par šīm pamata lietām.

(Aplausi)

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, iesākumā es vēlētos pilnībā piekrist *Cohn-Bendit* kunga teiktajam. Šodien mūs ir pārņēmis izmisums, šis karš ir traģēdija. Triju nedēļu garumā televīzijā nepārtraukti pārraidītie ciešanu un nāves skati ir neizturami, un man jāpiebilst, ka arī kara, visu konfliktu skati nav panesami, ieskaitot tos, par kuriem ir daudz mazāk runāts, ja vispār, piemēram, Kongo, Dafūrā, Zimbabvē un pirms tam Čečenijā, kur šausmīgie notikumi norisinājās apslāpēto mediju klātienē un, ko vēlos uzsvērt, politiska klusuma ietvaros.

Es jau iepriekš šajā Parlamentā atsevišķos gadījumos esmu uzsvēris faktu, ka dažu manu kolēģu deputātu sašutums atkarībā no apstākļiem mainās. Tomēr, kā bieži norādīja *Morgantini* kundze, nav iespējams vest aprēķinus, kad mirst cilvēki; ciešanās nav hierarhijas, katrs kritušais, neatkarīgi no tā – vīrietis, sieviete vai bērns – un neatkarīgi no kuras puses, ir viens upuris par daudz.

Tātad, kas mums šobrīd ir jāpaveic, lai šīs dienas debates nav konfrontācija bez rezultātiem un veltīga, kā tas bieži vien ir bijis? Manuprāt, ideāls piemērs šādam veltīgumam būs, ja turpināsim viens otram pārmest dažādo pušu vēsturiskās atbildības neievērošanu.

Es vēlu lūdzu vārdu šajās debatēs, tādēļ esmu dzirdējis argumentus. Protams, var uzdot jautājumus par Izraēlas krīzes apmēru un Izraēlas pretuzbrukumu, bet nekādā gadījumā ne par Izraēlas tiesībām uz drošību. Kura no mūsu Rietumu valstu valdībām piekristu noskatīties, kā tūkstošiem raķešu apšauda tās iedzīvotājus, nerīkojoties? Domāju, ka atbilde uz šo jautājumu ir skaidra.

Šodien papildus aicinājumam īstenot pamatā atrunājamo tūlītējo pamieru, protams, arī garantēt humanitārās palīdzības piegādi un pārstāt piegādāt caur tuneļiem ieročus patiesais jautājums neizbēgami ir saistīts ar nākotni. Miera pamatprincipi ir labi zināmi: tie ir jau tikuši konstatēti Tabā, Kempdeividā un Anapolisā. *Ferrero-Waldner* kundze to apstiprināja. Protams, ne visi, bet vairums no elementiem ir īstenoti, un tas nozīmē, ka upuri ir bijuši abām pusēm. Un, kad runāju par upuriem, es piekrišu *Schulz* kungam, kura šobrīd nav sēžu zālē. Jautājums nav par to, vai būs dialogs ar *Hamas* kustību, bet gan par to, kā tas tiks īstenots un pie kādiem nosacījumiem.

Vairums no maniem kolēģiem pārsniedza runām atvēlēto laiku par 50 sekundēm, tādēļ, priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man pabeigt.

Atbildi 1989. gada maijā ir sniedzis Jasirs Arafats, kad paziņoja par spēkā neesošu savu brīvību postošu un nāvējošu hartu. Turklāt šie vārdi ir kļuvuši par daļu no palestīniešu vārdu krājuma. Pāri visam šāda cena ir izlīgumam starp palestīniešiem, un mūsu kā Eiropas Savienības uzdevums ir panākt, lai Palestīnas un Izraēlas galvenie varoņi, kā arī viņu Arābu kaimiņi Ēģipte un Jordānija kļūst par ilgstoša miera līguma partneriem.

(Aplausi)

Feleknas Uca (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, svētdien, 11. janvārī, mēs Gazas sektorā apmeklējām pierobežu pilsētu Rafu, kas ir pilnībā slēgta. Tas nozīmē, ka civiliedzīvotājiem nav iespējams aizbēgt no ik dienu notiekošās bombardēšanas, ko īsteno Izraēlas armija. Kamēr neesat pieredzējuši to savām acīm, ir grūti stādīties priekšā, cik lielas ir Gazas iedzīvotāju ciešanas un cik steidzami viņiem ir nepieciešama palīdzība, galīgs konflikta risinājums. Mūs personīgi dziļi iespaido Palestīnas iedzīvotāju bezgalīgās ciešanas un arī postījumi.

Tādēļ es vēlos atkārtoti uzsvērt, ka nekavējoties ir jāaptur Izraēlas bumbu uzbrukumus, tāpat arī *Hamas* kustības raķešu apšaudes, kas vērstas pret Izraēlu, un ieroču kontrabanda no Ēģiptes uz Gazas sektoru. Papildus tam nekavējoties ir jāatver robežas, lai sniegtu iespēju piegādāt šajā zonā humanitāro palīdzību, kas jau ir sagatavota un gaida, kad to piegādās civiliedzīvotājiem. Pie robežas mēs redzējām arī ārstus, kas bija gatavi iebraukt zonā un nodrošināt palīdzību, taču nevarēja to izdarīt, jo robeža bija slēgta. Tādēļ es atkārtoti vēlētos aicināt atvērt robežas, lai varētu nodrošināt palīdzību.

Vladimír Železný (IND/DEM). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, kurš gan neizjustu ciešanas, redzot kā raķete nogalina bērnus? Tā ir šausmīga sajūta, tomēr tai nav jākalpo par attaisnojumu liekulībai. Kura no Eiropas valstīm būtu gadiem ilgi tikpat savaldīga kā Izraēla, saskaroties ar vairāk kā 7000 raķešu uzbrukumiem, kas ik mirkli ir apdraud vairāk nekā vienu miljonu civiliedzīvotājus?

Tomēr, Gazas sektora iedzīvotāji nav tikai nevainīgi upuri. Viņi entuziastiski, pazināti, brīvi un demokrātiski ievēlēja *Hamas* kustību un tās hartu. Kad viņi runāja par atbrīvošanu, tad nedomāja ar to Gazas atbrīvošanu, kas jau ir brīva, bet gan Telavivas un Haifas atbrīvošanu no ebrejiem un Izraēlas valsts izpostīšanu. Ikviens, kurš ievēl kriminālnoziedzniekus, attiecīgi atbalsta viņu pārliecību. It īpaši, ja šie noziedznieki slēpjas aiz sieviešu kleitām un bērniem tā, it kā slēptos aiz ķīlniekiem, un ja raķetes izšauj no skolām, bet mošejas pārvērš par milzīgām ieroču noliktavām. Es atceros 1944. gada bombardēšanu Drēzdenē, kad Lielbritānijas lidmašīnas pilnībā nopostīja pilsētu un nogalināja 92000 civiliedzīvotāju, vairumā gadījumu sievietes un bērnus. Tad nebija liekulīga aizvainojuma. Vācieši pēc brīvas izvēles ievēlēja Hitleru un atbalstīja viņa pārliecību. Arī Gazas iedzīvotāji zināja, ko viņi ievēl un kādēļ.

Vēl viens apliecinājums tam ir fakts, ka ievērojama daļa līdzekļu, ko ES sniedza Gazai, nonāca *Hamas* kustības rokās. Iespējams tas notika tādēļ, ka Gazas iedzīvotāji pilniem vēderiem un ES nodrošināti, varēja veltīt visu savu uzmanību tuneļu rakšanai ļoti bīstamu, letālu ieroču kontrabandai, ko izmantot pret Izraēlas civiliedzīvotājiem. Patiesi samērīgi!

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ir divas būtiskas lietas, kas raksturo šīs dienas debates. Pirmā ir fakts, ka ievērojams vairums šajā Parlamentā vēlas steidzami panākt pamieru. Otrā ir fakts, ka ir ievērojams atbalsts visu iesaistīto pušu prasībām, lai mierīgos apstākļos akceptētu Izraēlas valsts tiesības pastāvēt. Eiropas Savienībai ir būtisks šis sākumpunkts. Tas ir būtisks, jo tas, ko pieredzam Gazā, ir traģēdija. Ikviens zaudēta dzīvība ir traģēdija, neatkarīgi no tā, kuras robežas pusē tā atrodas. Nedomāsim par to, vai šī traģēdija būtu mazāka, ja tie, kuri apzināti nogalina civiliedzīvotājus, nonāktu civiliedzīvotāju vidū, izmantojot apšaudes ar raķetēm.

Tā ir traģēdija, jo veido šķēršļus Palestīnas valsts veidošanai un tādējādi mierīgam risinājumam. Tā ir traģēdija, kas skar arī starptautisko sabiedrību, jo šobrīd notiekošais nav atgadījies vienas nakts laikā, bet gan ir attīstījies ilgā laika periodā apgādāšanas ar bruņojumu, ieroču kontrabandas un raķešu apšaudu rezultātā.

Mums ir būtiski apzināties, ka traģēdija nav radusies, balstoties uz konfliktu starp ebrejiem un palestīniešiem. Es stingri iebilstu pret jebkuru centienu vērsties pret konkrētu tautu. Kad dzirdēju *Davies* kungu cenšamies vainu uzvelt tautai, es sadzirdēju toni, ko, uzskatu, nevajadzētu dzirdēt šajā Parlamentā. Tas nav konflikts starp palestīniešiem un ebrejiem, tas nav konflikts starp Izraēlu un Palestīnu, tas ir konflikts starp šī reģiona ekstrēmistiem un apspiestajiem spēkiem. Atbalstīsim apspiestos spēkus, darot ikvienam skaidri zināmu to, kurš vairo naidu un vēlas iznīcināt Izraēlas valsti, jo tad viņi negūs panākumus. Ja Eiropa izplatīs šo vēstījumu, mēs stiprināsim apspiestos spēkus un izveidosim labāku pamatu mieram.

Marek Siwiec (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievērsties tiem, kuri šajā Parlamentā izpauša maldus un demagoģiju. Šis ir viens no daudziem kariem, kuriem ir gan daudz kopējā, gan arī atšķirīgā. Konflikts, ko šodien apspriežam, ir asimetrisks.

Triju gadu garumā Izraēla tika bombardēta ar pašu pagatavotām raķetēm, un šajā Parlamentā netika pausts pat viens nopeļošs vārds attiecībā pret tiem, kas tās šāva. Šodien mēs nosodām Izraēlu. Ir viegli nosodīt Izraēlu, jo tā ir ANO locekle. Tajā ir struktūrvienības, kam pārvest, ir iestādes. Tai ir valdība, kurai var pārvest un kuru var nopelt. Otrajā pusē ir teroristu organizācija, kuras patiesā identitāte nav zināma. Organizācija, kas rotaļājas ar nevainīgu cilvēku dzīvēm, rīkojoties aiz viņu mugurām. Vēl viens asimetrisks aspekts ir tas, ka mēs skaitām dramatiski nogalinātos palestīniešus, kuri izmantoti par dzīvo vairogu, bet nesalīdzinām ar nogalināto izraēliešu skaitu un tiem tūkstošiem, kas dzīvo apdraudēti, jo asinsizliešanu nav iespējams kompensēt ar asinsizliešanu. Tomēr pats sliktākais šajā Parlamentā ir asimetrija starp vārdiem un darbiem. Mums ir viegli runāt, bet ļoti grūti pāriet pie efektīvas rīcības. Šis konflikts nekad netiks atrisināts, ja nepiedalīsies starptautiski pārstāvji.

Visbeidzot, es vēlētos pievērsties tiem, kuri protestē pret Izraēlas nesamērīgo rīcību. Dāmas un kungi, vai jūs vēlētos, lai teroristu organizācija izšauj no Izraēlas 7000 raķetes uz Gazu? Vai tas būtu samērīgi? Jo šis ir nesamērīgs konflikts, kurā tiesību akti ir neefektīvi. Mums vienkārši ir pie tā jāpierod, pretējā gadījumā mēs tikai riņķosim pa apli un teiksim runas, bez reāla pamatojuma. Viedokļi, kas pausti, skatoties televizoru pie siltas kamīna uguns, nav atbilstoši patiesībai par šo konfliktu.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, man patiešām ir jāuzstāj, lai ievērojāt atvēlēto uzstāšanās laiku. Nekad neesmu pārtraucis runātājus pat tad, kad atvēlētais laiks ir bijis pārsniegts, tomēr *Schwarzenberg* kungs atvēl mums vairāk laika, nekā bijām gaidījuši. Man norādīja, ka viņam atvēlēts laiks vēlākais līdz plkst. 17:20. Es vēlos lūgt jūs atcerēties laiku, uz kuru pieteiciaties. *Morillon* kungs, esot ģenerālis, parādīs labu piemēru.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ilgstošu mieru Gazā būs iespējams panākt tikai, ja ANO pārraudzības ietvaros tiks izvietoti starpvalstu kārtības uzturēšanas spēki. Pirmo reizi Izraēla šķiet ir samierinājusies ar šo risinājumu, ko Palestīna ir atkal un atkal pieprasījusi. Es nezinu, kad šos spēkus varēs izvietot; ieviešanas nebūs iespējama pirms nav panākta vienošanās starp konflikta pusēm, bet mēs visi ceram, ka tas notiks pēc iespējas drīzāk. Tomēr es zinu, ka šajā misijā ir jāpiedalās tikai tiem, kuri ir pilnībā objektīvi. Tādēļ uzskatu, ka Eiropas Savienība būs vislabākajā pozīcijā, lai rīkotos, un – kādēļ gan ne, *Pöttering* kungs? – ka īstenošana veicama Vidusjūras reģiona valstu savienības ietvaros.

Tā būs vispiemērotākajā pozīcijā, lai rīkotos, jo, pareizi vai nepareizi, bet tiek uzskatīts, ka Amerīka ir nostājusies Izraēlas pusē, bet Arābu valstis – Palestīnas. Kā Jums nešķiet, Padomes priekšsēdētāj, ka mums vajadzētu šim nolūkam sagatavoties?

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, ilgtermiņa konflikts un okupācija izraisa dusmas, niknumu un vilšanos saistībā ar tiesībsardzības iestāžu efektivitāti, radot to, ko mēs dēvējam par “*Hamas* efektu”, kas ir nopietns faktors. Arābu, islāmistu un *Hamas* kustības pārstāvju atteikšanās atzīt Izraēlu nav pieņemama, tāpat kā bērnu izmantošana par dzīviem vairogiem. Pieņemams nav arī konstantais apdraudējums, kam pakļauti bērni Izraēlā.

Jautājums ir, vai šajā agresijas burvju lokā pašreizējā Izraēlas valdība spēs apgūt mācību no sešu gadu ilgās vēstures šajā reģionā un piemērot abām valstīm “skalpeļa stratēģiju”. Es zinu, ka viņi baidās no kaimiņa, kurš ir agresīvs un neparedzams, un apšauda ar raķetēm, tomēr šajā jautājumā var palīgā nākt starptautiskā sabiedrība, ieskaitot ES.

Vai šis riskantais risinājums Izraēlai šodien ir pieņemams? Tomēr – vai pastāv cits risinājums? Ja tāds ir, pastāstiet man to. Gaidīt, ka *Hamas* kustība izmirs dabiskā ceļā vai nobombardēt to, ir naivi, tādēļ Izraēlai ir jābūt vēl drosmīgākai. Rietumu varas pārstāvji 1948. gadā neizveidoja divas valstis, taču tagad tā būtu jārikojas. Pamata atbildība nekur nepazūd. Būsim drosmīgāki šīs stratēģijas ietvaros.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Izraēlas Valsts ir uzdevusi Izraēlas armijai Gazā iznīcināt grupējumu *Hamas*. Bet Izraēlas armija iznīcina *Hamas*, nogalinot Gazā dzīvojošos palestīniešus. Viena trešā daļa mirušo ir bērni, un puse mirušo ir sievietes un bērni, bet viņi nav grupējuma *Hamas* locekļi.

Militārā vardarbība ir ārkārtīgi plaša un nesamērīga. Un kā gan ir iespējams panākt pamieru, ja neviena no pusēm neatzīst otras puses leģitimitāti? Pret ienaidnieku ir jāizturas nevis kā pret uzbrukumu un iznīcināšanas objektu, bet gan kā pret subjektu, partneri, ar kuru ir iespējams vienoties par pamieru un kurš ir atbildīgs par miera saglabāšanu nākotnē. Izraēlai ir jāatzīst grupējums *Hamas* un jāveido dialogs ar to, un otrādi – *Hamas* ir jāatzīst Izraēla. Cita ceļa nav. Jebkāda veida miers ir labāks par asiņainu konfliktu.

Militārās vardarbības vietā nekavējoties ir jārod politisks risinājums, un tā ir prioritāte. Tomēr Izraēlas premjerministrs *Ehud Olmert* joprojām cenšas atjaunot savu sagrauto reputāciju, nepieļaujot pamieru.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es vēlos paust atzinību par jūsu kopīgo sarunu, Izraēlā notikušo trijotnes sarunu rezultātiem. Neskatoties uz presē atspoguļoto informāciju, mēs zinām, ka tieši jūsu misijas iespaidā Izraēlas puse sāka runāt par humānās palīdzības koridoru atvēršanu un pamieru dienas laikā. Es domāju, ka šī ir pirmā reize, kad Izraēla ir atzinusi Eiropu par būtisku partneri un Čehijas prezidentūru par nozīmīgu pārstāvi.

Neskatoties uz lielo spiedienu no kreiso spēku puses, Eiropas Parlaments vakar vienojās par patiešām ārkārtēju rezolūciju. Pat šādos ārkārtas apstākļos tā ir līdzsvarota rezolūcija, rezolūcija, ko var atbalstīt labējie, rezolūcija, kas nav tikai kreiso apcerējums vai politiska uzvara. Mēs izvairāmies likt vienlīdzības zīmi – kaut vai tikai iedomātu – starp pašreizējo valsts pārvaldi un teroristu kustību. Izraēlas Valsts atzīšana, atteikšanās no

vardarbības un grupējuma *Hamas* iekļaušana PAO nolīgumos, kā arī pēc iespējas drīzāka pastāvīga pamiera panākšana joprojām ir būtiskākie mērķi.

Tomēr mums nav izdevies radīt pievienoto vērtību. Trīs vadošie Izraēlas pārstāvji *E. Barak*, *T. Livni* un *E. Olmert* pašlaik nespēj vienoties par noteikumiem un garantijām, balstoties uz kurām viņi piekristu pamieram. Būtiskākais elements acīmredzot ir Ēģipte, un tas ir saistīts ar Ēģiptes pusei pieņemamiem solījumiem attiecībā uz tuneļu pārbaudēm un kontrabandas kontroli. Ko Padome dara šajā laikā? Kā tai veicas sarunās ar Ēģiptes pusi par tehniskās palīdzības misiju, starptautisko uzraudzību, tehnisko uzraudzību un ES RPM atvēršanu Rafā? Ko Eiropas Parlamenta deputāti, kas šovakar tiekas ar Ēģiptes vēstnieku, var prasīt Ēģiptes pusei, un otrādi – kā mēs varam veicināt sarunas ar Ēģipti?

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi, es vēlos aicināt Padomi un Komisiju izdarīt lielāku spiedienu uz abām konfliktā iesaistītajām pusēm, lai pārtrauktu notiekošo vardarbību. Mūsu rīcībā ir Drošības padomes Rezolūcija 1860, un mums ir jānodrošina atbilstība tās prasībām. Ir jāveic aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu ilglaicīgu pamieru un humānās palīdzības koridoru atvēršanu. Šajā Parlamentā jau vairākkārt ir izskanējis viedoklis, ka Izraēlas un Palestīnas konfliktam nav iespējams militārs risinājums. Ilglaicīgu mieru var panākt tikai politisku sarunu ceļā. Šai saistībā Eiropas Savienībai, sadarbojoties ar jauno Amerikas Savienoto Valstu valdību un Arābu valstu līgu, ir jāklūst politiski pamanāmāki, nekā tā ir bijusi līdz šim. Ilgstošais konflikts ir jāizbeidz, panākot politisku vienošanos, kas balstīta uz divu valstu risinājumu, ļaujot izraēliešiem un palestīniešiem mierīgi dzīvot līdzās drošā, starptautiski atzītā teritorijā un cenšoties izveidot miermīlīgu reģionālās drošības sistēmu Tuvajos Austrumos.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs runājam par vēl vienu cilvēces traģēdiju mums līdzās – pie manas valsts robežām, kas skar divus mūsu partnerus Vidusjūras reģionā. Diemžēl palestīnieši vēl nav sapratuši, ka pašnāvnieku bumbas vai *Qassan* raķetes nekad neatbrīvos viņu zemi no okupantiem. Izraēla neapzinās, ka šāda nesamērīga militāra atbildes reakcija mudina citus pašnāvniekus-spridzinātājus un *Qassam* sekotājus rīkoties pie pirmās izdevības.

Kas notiek ar nevainīgajiem civiliedzīvotājiem, tiem, kuri nepiedalās kaujās, sievietēm un bērniem? Nevienam viņi nerūp. Nevienam nerūp simtiem nogalināto, sakropļoto, sadegušo un traumēto bērnu – izraēliešu un palestīniešu bērni. Mums, ērti sēžot pie televizoru ekrāniem, kļūst slikti uz viņiem skatoties. Kas notiek ar tiem, kuri ir uz zemes?

Ko mēs varam darīt? Tik ierastā vainīgā meklēšana civiliedzīvotājiem nepalīdz. Arī aicinājumu un rezolūciju pieņemšana civiliedzīvotājiem nepalīdz. Kas ir jādara, lai pārietu no vārdiem pie darbiem? Ir īstais laiks iesaistīties sarunās ar ieinteresētajām pusēm par starptautisku spēku veidošanu, lai – kā jau minēja citi kolēģi – lieli Arābu valstu veidoti policijas spēki varētu doties uz Gazu, lai palīdzētu Palestīnas valsts policijai un apmācītu to īstenot būtisko ANO mērķi – ieviest tiesiskumu un kārtību, un militārie Eiropas spēki pārtrauktu raķešu apšaudes un ieroču kontrabandu un nodrošinātu pilnīgu pāreju atvēršanu. Mēs vairs ilgāk nevaram atstāt civiliedzīvotāju likteni pretējo pušu rokās.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ievērojamais itāļu izcelsmes fašisma pretinieks *Piero Gobetti* ir teicis, ka, ja patiesība ir vienā pusē, uz Zālamana idejām balstītas nostājas īstenošana ir pilnīgi nepamatota. Tieši šāda pašlaik ir situācija Gazā; es ceru, ka Parlaments spēs rast pareizos vārdus, lai apturētu Izraēlu. Ja Parlaments to nedarīs, tas būs kauna traips vēsturē un apkaunojums palestīniešiem, kā arī Eiropas un Arābu valstu sabiedriskajai domai.

Izraēla bombardē un masveidā iznīcina geto. Iznīcināto dēli ir kļuvuši par iznīcinātājiem. Tam nav attaisnojuma, un nav pamatots arī arguments, ka Izraēlai ir tiesības aizsargāt savu drošību. Ikviens, kas to vēlas, saprot, ka nekas šodien neapdraud Izraēlas drošību vai pastāvēšanu. Tas ir skaidri redzams, ņemot vērā nevienlīdzīgos spēkus uz zemes; tas ir skaidri redzams, ņemot vērā mirušo un ievainoto skaitu; tas ir skaidri redzams, ņemot vērā atbalstu, ko Rietumu valstis tik dāsnī sniedz Izraēlai. Šis slepkavošanas vienīgais mērķis ir novērt Palestīnas valsts izveidošanu. Šādā veidā tiek iznīcināts miers, un tādēļ mums Izraēla ir jāaaptur.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties Padomes priekšsēdētājam un Čehijas ārlietu ministram par to, ka viņi joprojām ir ar mums; mēs neesam pieraduši pie tik daudzu pārstāvju klātbūtnes šajā Parlamentā, kādu šodien ir nodrošinājusi Čehijas prezidentūra.

Es uzskatu, ka *C. Muscardini* ir taisnība; es iesaku tiem, kuri nezina, kāda ir patiesā situācija šajā reģionā, un kuriem ir jāpauž skaidrs viedoklis, doties turp kā tūristiem vai kā citādi un novērtēt situāciju. Daži no mums

ir bijuši Palestīnā dažādu iemeslu dēļ, piemēram, kā *Abu Mazen* vēlēšanu vai citu vēlēšanu novērotāji, un es uzskatu, ka, tikai dodoties turp, var gūt skaidru priekšstatu par patieso situāciju.

Pēc manām domām, šajā situācijā, kas turpinās jau desmitiem gadu un nav izveidojusies nesen, vienīgie zaudētāji esam mēs šeit rietumvalstīs, jo mēs pret šo problēmu nekad neesam izturējušies pietiekami nopietni un to risinājuši; mēs joprojām uzskatām, ka tā ir problēma, kas skar divas pretējas puses.

Es esmu bijis Palestīnā vairākas reizes, un es esmu bijis Izraēlā vairākas reizes, tādēļ es pārzinu situāciju – es to nepārzinu pilnībā, bet pietiekami labi, un es uzskatu, ka patiesībā šajā konfliktā nav iesaistītas divas puses, bet gan trīs. Šajā īpašajā gadījumā konflikts ir radies starp teroristiem un Izraēlas valsti, un palestīnieši ir upuri, kas atrodas starp šīm divām pusēm. Grupējums *Hamas* nepārstāv palestīniešus; šis grupējums, iespējams, pārstāv daļu palestīniešu, bet pilnīgi noteikti tas nepārstāv visu palestīniešu tautu.

Es esmu redzējis filmu, kuru, es domāju, ir redzējuši daudzi deputāti; filmā ir redzami izraēliešu upuri, tostarp bērni un dažāda vecuma iedzīvotāji, visu to raķešu, ko ir palaidis un joprojām palaiž grupējums *Hamas*, upuri. Tā nav nejaušība, ka pastāv tik lielas atšķirības starp Gazas sektoru un Jordānas Rietumkrastu.

Es vēlos adresēt šo komentāru Padomes priekšsēdētājam un mūsu lieliskajam komisāram, kas pārstāv Eiropu. Es domāju, ka visbūtiskākais šodien ir nostiprināt *Abu Mazen* pozīcijas; viņš un palestīnieši, kuriem šajā gadījumā nav nekādas lomas, šajā situācijā ir visvājākais posms. Es domāju, ka patiesībā mēs visi esam zaudētāji.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, sabiedrība visā Eiropa pieprasa Eiropas Savienībai tikai vienu – pārtraukt palestīniešu slepkavošanu. Mums ir jānosoda aklā vardarbība, lai kāds arī būtu tās iemesls, bet mums ir jābūt konsekventiem, atzīstot, ka Izraēlas atbildes reakcija ir plašs terorisms valsts mērogā. Nesamērīgā atbilde un acīm redzami starptautisko tiesību aktu un cilvēktiesību pārkāpumi no Izraēlas puses nav pieļaujami.

Ir nepieņemami izmantot baltā fosfora bumbas un eksperimentālus ieročus pret civiliedzīvotājiem un vērst necilvēcīgus uzbrukumus pret sievietēm un nevainīgiem bērniem. Ja kas tāds notiktu Āfrikā vai kādā citā pasaules daļā, mēs reaģētu nekavējoties, un tiktu piemērota ANO Drošības padomes rezolūcija. Bet attiecībā uz Izraēlu mēs aprobežojamies ar paziņojumiem un neauglīgām diskusijām.

Pēc manām domām, mums ir jāizmanto visi politiskie līdzekļi, tostarp asociācijas nolīgums, lai pārliecinātu Izraēlu pārtraukt prettiesīgo vardarbību pret palestīniešu tautu un neliegt piekļuvi humānai palīdzībai.

Mēs nevaram būt tikai skatītāji, jo tad mēs kļūstam līdzvainīgi nogalināšanā. Vienīgais iespējams risinājums ir tūlītējs pamiers un humānās palīdzības koridoru atvēršana Gazā, kā arī dialoga veidošana starp visām iesaistītajām pusēm.

Struan Stevenson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pēdējo divu nedēļu šausminošie notikumi Gazā ir bijis iemesls starptautiskās sabiedrības nosodošajai attieksmei pret Izraēlu. Šodienas debašu laikā mēs kļūvām par lieciniekiem tam, kā kolēģi sacentās, kurš rupjāk apvainos ebreju dzimteni.

Tomēr viena valsts Tuvajos Austrumos cerēja tieši uz šādu iznākumu – Irāna jau gadiem ilgi piegādā raķetes, municiju un citus modernus ieročus grupējumam *Hamas*. Tā ir nodrošinājusi finanšu līdzekļus un mācības *Hamas* kaujiniekiem. Irānas mērķis bija izprovocēt Izraēlu uz karadarbību uz zemes, un asiņainais iznākums ar baismīgajām mirušo bērnu fotogrāfijām televizoru ekrānos un laikrakstos visā pasaulē ir efektīvākais rekrutēšanas veids, lai piesaistītu interesentus islāma fundamentālistu un Irānas mullu redzējumam par vienotu un globālu islāmistu kustību pret rietumiem.

Fašistiskais režīms Teherānā ir galvenais kara un terorisma finansētājs Tuvajos Austrumos, un tragiskais iznākums ir tieši tas, ko Teherāna vēlējas panākt. Tas novērš Irānas iedzīvotāju uzmanību no ekonomiskās krīzes, ko izraisa naftas cenas krišanās, un tas novērš starptautiskās sabiedrības uzmanību no mullu nodoma izgatavot kodolieročus. Irānas ārpolitikas mērķis ir kļūt par dominējošo varu Tuvo Austrumu reģionā. Tā vēlas apvienot islāma pasauli, lai īstenotu savu stingro un satraucošo redzējumu par totalitāru islāma brālību, kas satriec putekļos cilvēktiesības, sieviešu tiesības un runas brīvību, un diemžēl rietumi nav darījuši neko, lai stātos pretī Irānas agresijai vai apturētu to. Neskatoties uz arvien skaidrākiem pierādījumiem tam, ka mullas finansē terorismu, rietumi nestājas tiem ceļā, lai nesadusmotu Teherānu, un pat piekrīt tās sākotnējai prasībai neitralizēt galveno Irānas pretošanās kustību – Irānas Tautas *Mujahedin*, iekļaujot to ES teroristu sarakstā. Tas ir jābeidz!

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms vienosimies par to, ka šis Parlaments šodien atbalstīs ANO Drošības padomes Rezolūciju 1860. Tā ir jāpiemēro nekavējoties. Kā jau teica viens no klātesošajiem EP deputātiem, kas ir bijis Gazā blokādes laikā, – ar pamieru un kaujinieku atsaukšanu nepietiek. Mēs, protams, vēlamies, lai tiktu apturētas raķetes, un teroristi pārtrauktu karadarbību, bet ir nepieciešams pamiers un blokādes pārtraukšana, lai Gazas iedzīvotāji varētu sākt dzīvot normālu dzīvi.

Šis jautājums attiecas uz starptautisko tiesību aktu humāno tiesību jomā ievērošanu. Organizāciju „*Human Rights Watch*” un „*Islamic Relief*” pārstāvji man teica, ka trīs stundu ilga pamiere katru dienu ir pārāk īss laiks, lai piegādātu un izdalītu humāno palīdzību. Tas ir jautājums par samērību. Organizācija „*Save the Children*” uzskata, ka 139 nogalinātos un 1271 ievainotos bērnus kopš konflikta sākuma nevar uzskatīt par argumentu paš aizsardzībai.

Es atzinīgu vērtēju ES sūtīto Izraēlā *Ramiro Cibrian-Uzal* šodienas paziņojumu par to, ka ES un Izraēla ir uzsākušas sarunas par „atlikto” attiecību atjaunošanu šajā laikā šo iemeslu dēļ. Tieši tas arī ir jādara.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms ir jāpanāk tūlītējs un ilgstošs abu pušu pamiers – attiecībā uz šo jautājumu šajā Parlamentā ir vērojama liela vienprātība. Tomēr arī pēc tam mēs – ES un starptautiskā sabiedrība – nevaram atstāt Gazas sektorā dzīvojošo likteni tikai grupējuma *Hamas* un Izraēlas ziņā.

Grupējumam *Hamas* nav svarīgas Gazas sektorā dzīvojošo intereses, jo tas ļoti labi zināja, ka Izraēla reaģēs uz nepārtrauktajiem raķešu uzbrukumiem, un ne tikai vēlēšanu kampaņu laikā. Pagājušā gadā Gazas sektorā veikto aptauju rezultāti rāda, ka grupējums *Hamas* ir zaudējis politisko atbalstu par labu politiskajai partijai *Fatah*. Tā vien šķiet, ka *Hamas* ciniski cer, ka politiskais atbalsts *Hamas* atkal palielināsies upuru solidaritātes dēļ, palielinot palestīniešu upuru skaitu.

Savukārt Izraēla domā gandrīz tikai par tās pilsoņu interesēm, un tādējādi starptautiskā kritika ir vērsta galvenokārt tikai uz Izraēlas militāro operāciju apmēru un valsts attieksmi pret lielo civiliedzīvotāju upuru skaitu.

Tādēļ mums eiropiešiem nevajadzētu apstāties tikai pie sarunām par pamieru nākotnē un infrastruktūras atjaunošanas finansēšanu. Es jau varu iztēloties komisāra grozījumu vēstuli – es esmu pārliecināts, ka tās projekts jau ir pabeigts un vēstule ir sagatavota iesniegšanai Budžeta komitejai.

Ar novērošanu vien nepietiek arī attiecībā uz jautājumu par to, vai Ēģipte pārtrauks ieroču kontrabandu, izmantojot tunelu sistēmu pie Gazas sektora robežas. Es aicinu Kvartetu, tostarp arābu valstis, kopīgi rīkoties, lai Gazas iedzīvotāju, Izraēlas un Ēģiptes iedzīvotāju interesēs sūtītu karaspēku ar skaidru miera uzturēšanas uzdevumu uz Gazas sektoru un apkārtnējiem reģioniem. Vienlaicīgi strauji ir jāvirza uz priekšu miera process. Pretējā gadījumā, es baidos, ka tādu incidentu, ko mēs pieredzējām Gazā, kļūs arvien vairāk, un to nav pelnījuši ne palestīnieši, nedz arī izraēlieši.

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā Spānijas deputāti seko līdzī situācijai Gazā ne tikai ar šausmām, sāpēm un apkaunojumu, bet arī ar vēlmi nodrošināt mieru, aizsargāt tos, kuri cieš visvairāk, un saglabāt cieņu un cerību.

Mēs šausmināmies par daudzo bērnu slepkavībām un sievietēm, kuru sirdis ir salauztas nebeidzamo ciešanu dēļ pēc geto, par kādu Gaza ir kļuvusi, bombardēšanas. *Pablo Picasso* attēloja šādas šausmas savā gleznā „*Gernika*”, kurā redzama mūsu pilsēta *Gernika*, ko astoņus gadus desmitus atpakaļ pilnībā nopostīja *Kondora* leģiona karavīri.

Mums sāp tik daudzu upuru ārkārtīgi lielo ciešanu dēļ. Mums ir kauns par to, ka neviens – ne mūsu valstis, ne Eiropas Savienība un nedz arī starptautiskā sabiedrība – nespēj, pirmkārt, novērst un, otrkārt, pārtraukt noziedzīgo agresiju, ko mēs nosodām.

Mēs kaunamies un esam sautuši par tik daudzajiem meliem, lielo neskaidrību un lielīšanos. Mēs kaunamies par to, ka mēs zinām, kas patiesībā notiek, bet mēs nerīkojamies pietiekami noteikti un saskaņoti. Tādēļ vēsture pieprasīs paskaidrojumus no daudziem kā noziegumu atbalstītājiem vai vismaz par viņu nespēju rīkoties.

Tā kā vienmēr ir „labāk vēlāk, nekā nekad” un ir būtiski atvērt durvis cerībai, Eiropas Savienībai ir jāatbalsta novēlotā Drošības padomes rezolūcija. Tai ir arī jānodrošina šīs rezolūcijas stingra piemērošana; tāpat ir stingri jāievēro arī asociācijas nolīgums ar Izraēlu, kurš nosaka, ka līguma darbība tiek pārtraukta tādas rīcības gadījumā, kāda pašlaik ir vērojama.

Starp citu, vai grupējums *Hamas* ir atbildīgs arī par mediju darbības apturēšanu, ko neviens līdz šim nav nosodījis?

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izteikt visdziļāko līdzjūtību visiem tiem nevainīgajiem Izraēlas un Gazas iedzīvotājiem, kuri pēdējās nedēļās un mēnešos ir cietuši konflikta dēļ. Bet mums ir jādoma par to, lai mūsu dabiskais cilvēcīgums, mūsu lielā mērā pamatotās bažas nesagrozītu mūsu redzējumu attiecībā uz šīs situācijas patieso būtību.

Grupējums *Hamas* Gazā ir izveidojis teroristu karaļvalsti – tas necieš pretošanos tā uzskatiem, tas ir nogalinājis palestīniešus, kas pret to iebilda, tas ir panācis Palestīniešu pašpārvaldes šķelšanos, tas atteicās pārtraukt teroristu uzbrukumus Izraēlas civiliedzīvotājiem, tas atteicās atzīt Izraēlas tiesības pastāvēt, tas atteicās atzīt miera nolīgumus, par kuriem tika runāts iepriekš. Es atceros to, ko trīs gadus atpakaļ, kad es biju vēlēšanu novērotājs Palestīnā, teica *Hanan Ashrawi*. Viņa paredzēja, ka valdīs tumsas spēki, un viņa bija tik tuvu patiesībai!

Mums nevajadzētu būt pārsteigtiem par to, ka *Hamas* parlamenta loceklis lepni apgalvo, ka palestīniešu tautai nāve bija „nozare”. Viņš minēja pašnāvnieku-spridzinātāju iesaistīšanu un civiliedzīvotāju izmantošanu „vairogu” veidošanai, lai aizsargātu iespējamus militārās darbības mērķus. Šāda civiliedzīvotāju izmantošana, bez šaubām, ir pretrunā starptautiskajiem tiesību aktiem humāno tiesību jomā.

Kas, pēc mūsu domām, būtu darāms Izraēlai, sastopoties ar šādu nevaldāmu, cietsirdīgu un naidpilnu ienaidnieku, kas tās pilsoņus nepārtraukti pakļauj teroristu uzbrukumiem? Starptautiskā sabiedrība tam nepievērsa lielu uzmanību. Kad Izraēla īstenoja nevardarbīgus pasākumus – izveidoja blokādes vai pārtrauca elektrības padevi – tā tika nosodīta. Tagad, kad Izraēla, reaģējot uz *Hamas* provokācijām, veic militārās darbības, pret to ir vērsti starptautiski nosodījums.

Skumjā realitāte ir tāda, ka palestīniešu tautu daudzus gadus nežēlīgi ir izmantojuši tie, kuri kontrolē Palestīniešu pašpārvaldes teritoriju, starptautiskā sabiedrība, kas ir izturējusies iecietīgi pret ekstrēmismu un korupciju, un arābu valstis, kas daudzus gadu desmitus nav darījušas neko, lai uzlabotu palestīniešu dzīvi vai izredzes.

Mums attiecībā uz Tuvajiem Austrumiem ir nepieciešams Maršala Plāns. Palestīniešiem nav nepieciešami tikai miera uzturētāji, bet gan atbilstīga valsts administrēšana, kurā nav vietas korupcijai. Attiecībā uz valsts administrēšanu ir jānodrošina starptautiska kontrole, bet vispirms ir jāpārcērt terorisma „dzīvības artērija” – ieroču tirdzniecība, naudas līdzekļi un politiskā iecietība.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

priekšsēdētāja vietnieks

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es varu piekrist *Geoffrey Van Orden* teiktajam par *Hamas*, bet patiesībā nekas no viņa teiktā neattaisno Izraēlas veikto civiliedzīvotāju bombardēšanu. Pats būtiskākais ir tas, ka mums ir jāaptur bombardēšana neatkarīgi no tā, vai tās iniciators ir grupējums *Hamas* vai Izraēla.

Es ceru, ka šis Parlaments rīt pārliecinoši atbalstīs šajās debatēs pieminēto rezolūciju, un es ceru, ka tā nodrošinās lielākas iespējas Komisijai un Padomei izdarīt spiedienu uz Izraēlu un *Hamas*, lai tiktu pārtraukta slepkavošana. Kopš Izraēlas atkāpšanās no Gazas, tā šo reģionu ir padarījusi par lielāko cietumu pasaulē, un pēdējo trīs nedēļu laikā – arī par kautuvi, prettiesiski vērsot terorismu pret terorismu, nogalinot civiliedzīvotājus, tostarp sievietes un bērnus, un iznīcinot iespēju rast dzīvotspējīgu divu valstu risinājumu šajā procesā.

Nav iespējams uzlabot Eiropas attiecības ar Izraēlu, ja tā nepiedalās konstruktīvās un pamatotās sarunas ar savām kaimiņvalstīm un visiem Palestīnas vēlētajiem parlamenta locekļiem, tostarp *Hamas*. Eiropai ir skaidri jādara zināms, ka, saasinoties karadarbībai Gazas sektorā, saasināsies arī mūsu attieksme pret šo karu.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, Padomes locekļi, kolēģi deputāti, es uzskatu, ka Gazas konfliktā iesaistīto pušu rīcība ir ciniska. Pēc manām domām, tas ir ciniski un nepieņemami, ka *Hamas* izmanto civiliedzīvotājus, pat bērnus kā cilvēku vairogu. Es uzskatu, ka arī Izraēlas nostāja ir ciniska un necilvēcīga, jo tā, aizbildinoties ar pašaizsardzību, izmanto neatbilstošus līdzekļus, nogalina Gazas sektorā dzīvojošos un nodara lielu kaitējumu civiliedzīvotājiem, tostarp bērniem.

Es uzskatu, ka arī ārvalstu diplomāti ar dažiem izņēmumiem izturas ciniski un melīgi, izliekas, it kā nekas nebūtu noticis, un joprojām – pēc tik daudz dienām – nespēj nodrošināt civiliedzīvotāju un palīdzības sniedzēju aizsardzību, un diemžēl nespēj aizsargāt arī bērnus.

Es runāju bērnu vārdā, jo nekādi mērķi nespēj attaisnot līdzekļus, kas paredz nevajadzīgu nevainīgu dzīvību atņemšanu. Mums ir jāņem vērā, ka ikviena bērna dzīvība – neatkarīgi no tā, kurā robežas pusē viņi dzīvo, – ir vienlīdz vērtīga. Tā ir būtiska aksioma, pret kuru visām konfliktā iesaistītajām pusēm ir jāizturas vienlīdz nopietni, ja tās vēlas panākt patiesu mieru šajā reģionā.

Tādas vērtības atzīšana kā cieņa pret cilvēka dzīvību, civiliedzīvotāju aizsardzība un humānās palīdzības sniegšanas veicināšana var veidot pamatu ilglaicīgam pamieram, mieram Palestīnā un mieram starp Palestīnu un Izraēlu.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, *Hamas* nekontrolētais terors pret Izraēlas pilsoņiem ir atbēdīgas iemesls. No attāluma šķiet, ka daži no viņiem tīksminās par jaunajiem civiliedzīvotāju, tostarp bērnu, upuriem un publicitāti, kas ir saistīta ar šiem gadījumiem, neskatoties uz to, cik briesmīga šāda rīcība var šķist pareizi domājošajiem.

Es nekad neesmu atbalstījis terorismu, es nekritizēju arī Izraēlu, kurai ir tiesības uz mierīgu līdzāspastāvēšanu reģionā, bet mums ir jābūt pilnīgi vienaldzīgiem, lai nejustu emocionālu sarūgtinājumu un morālu kaunu par to, kas pašlaik notiek Gazā. Izraēlas atbildes reakcija ir pilnīgi nesamērīga, un bērnu nogalināšana ir īpaši apkaunojoša.

Es līdz šim neesmu iebildis pret jauno ES un Izraēlas nolīgumu. Es piekrītu *Dalai Lama* pagājušā mēnesī šeit Parlamentā sniegtajam padomam, ka labākais veids, kā ietekmēt Ķīnu Tibetas jautājumā, ir saglabāt ar to labas attiecības. Es domāju, ka šis padoms ir attiecināms arī uz ES un Izraēlas attiecībām, bet kā gan mēs šajā situācijā varam pievērst Izraēlas uzmanību, lai paustu šeit jūtamo riebuma pilno attieksmi?

Es vēlos piebilst, ka vakar tie no mums, kuri apmeklēja Ārlietu komitejas un Attīstības komitejas kopējo sanāksmi, saņēmām paziņojumu par humānās palīdzības nepieciešamību šajā reģionā. Es aicinu Komisiju un Padomi nodrošināt daudzveidīgas humānās palīdzības paketes sagatavošanu, lai mēs varētu doties uz šo reģionu un pie pirmās izdevības palīdzēt šiem nelaimē nonākušajiem cilvēkiem.

Karel Schwarzenberg, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, viens no sākumā minētajiem jautājumiem attiecas uz to, vai mums būtu jākontaktējas ar *Hamas*. Es nedomāju, ka ir pienācis īstais laiks to darīt. Pēdējos mēnešos *Hamas* joprojām pārliecinoši izturējās kā teroristu organizācija. Tik ilgi, kamēr tā turpinās šādi izturēties, Eiropas Savienības pārstāvji nevar ar to oficiāli kontaktēties.

Es kā gados vecāks vīrs atzīstu, ka savas dzīves laikā esmu pieredzējis vairākas teroristu organizācijas, kas no to izveidošanas brīža ir attīstījušās un kļuvušas vairāk vai mazāk pieņemamas un atzītas starptautiskajā sabiedrībā. Es to esmu pieredzējis Āfrikā. Es to esmu pieredzējis Īrijā. Es to esmu pieredzējis daudzās citās valstīs. Tā mēdz notikt. Tomēr šādām organizācijām vispirms ir jābeidz izturēties kā teroristu organizācijām. Tikai tad, kad *Hamas* beigs izturēties kā teroristu organizācija, es vai kāds cits būs gatavs runāt ar *Hamas*.

Es domāju, ka ir būtiski to uzsvērt, jo Eiropas Savienība nevar atteikties no saviem principiem. Ir atrasti veidi, kā uzklaut viņu idejas, ir izveidoti netieši kontakti ar šā reģiona politiķiem, kas kontaktējas ar šo organizāciju, un tas ir būtiski un pozitīvi, bet vēl nav pienācis laiks Eiropas Savienībai tieši kontaktēties ar grupējumu *Hamas*. Pēc manām domām, mums šai saistībā ir jābūt nelokāmiem.

Daudzējādā ziņā mums būtu jāuzslavē Ēģipte par tās būtisko lomu pēdējās nedēļās un dienās, par tās centieniem un smago darbu, panākot pamieru un, iespējams, pat karadarbības izbeigšanu procesa noslēgumā, par mieru reģionā. Es zinu, ka šis jautājums ir ļoti sarežģīts. Mēs nepārtraukti sazināties ar ēģiptiešiem. Mēs zinām, cik nozīmīgu darbu viņi veic, un vēlamies paust atzinību šai saistībā.

Tika uzdots jautājums par to, kā mēs varam palīdzēt šim reģionam. Vispirms es vēlos teikt, ka tie, kas uzturas šajā reģionā, mums skaidri pateiks, kas viņiem ir vajadzīgs. Mēs nevaram izlemt, kas viņiem ir vajadzīgs. Viņiem ir jāvērsas pie mums un Eiropas Savienības. Daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis ir paidušas gatavību palīdzēt visos iespējamajos veidos – sniegt tehnisku palīdzību, nosūtīt konsultantus, sagatavot nepieciešamos līdzekļus, bet to var darīt tikai ar attiecīgo valstu piekrišanu. Tas ir pirmais veicamais uzdevums.

Es dzirdēju kādu būtisku ieteikumu, proti, attiecībā uz Tuvajiem Austrumiem izstrādāt Maršala Plānu. Pēc manām domām, tā ir ļoti laba ideja, un mums vajadzētu to īstenot. Šim reģionam patiešām ir nepieciešams efektīvs ideju kopsavilkums, kas pēc kara tik ļoti palīdzēja Eiropai.

B. Ferrero-Waldner un citi deputāti norādīja uz to, kas tika panākts misijas laikā. Es domāju, ka mēs paveicām daudz, un es vēlos vēlreiz paust atzinību B. Ferrero-Waldner, kura mūsu delegācijā veica lielāko darbu humānās palīdzības jomā, kur mūsu paveiktā rezultāti ir redzami joprojām. Rīkosimies gudri; pat šīs ārkārtīgi sarežģītās sarunas Tuvajos Austrumos ir balstītas uz plānu, kas ir izstrādāts mūsu delegācijas vizītes laikā Tuvajos Austrumos. Šis plāns galvenokārt attiecas uz miera organizēšanu un to, kas ir nepieciešams šai saistībā. Mūsu plāns balstās uz to, ko mēs noskaidrojām vizītes laikā un apspriedām ar saviem partneriem.

Ir notikušas diskusijas par mūsu attiecību ar Izraēlu uzlabošanu. Kā jau jūs zināt, šo lēmumu 2008. gada jūnijā pieņēma Eiropas Savienības Padome. Šo situāciju var mainīt tikai Eiropas Savienības Padome, ja tā nolemj grozīt lēmumu. To nevar mainīt pat ļoti cienījams Eiropas Savienības pārstāvis Jeruzalemē. Es atzīstu, ka pašreizējā situācijā būtu priekšlaicīgi runāt par mūsu attiecību ar Izraēlu uzlabošanu un augstākā līmeņa sanāksmes organizēšanu tuvākajā nākotnē. Pašlaik mums patiešām ir jārisina steidzamāki un svarīgāki jautājumi. Es vēlreiz vēlos atgādināt, ka lēmumu pieņēma Eiropas Savienības Padome, un tas ir tas.

Ko mēs varam darīt, lai apturētu Izraēlu? Taisnību sakot, gandrīz neko. Izraēla rīkojas tā, kā tā rīkojas, un pat kā ilggadējs Izraēlas draugs es šodien pavisam godīgi varu teikt, ka neesmu priecīgs par to, ko tā pašlaik dara. Es domāju, ka Izraēlas politiķi kaitē Izraēlai. Tas ir viens aspekts, bet Eiropas Savienībai ir maz citu iespēju, kā vien runāt skaidri un ļoti godīgi, un aicināt mūsu partnerus apturēt Izraēlu. Risinājums ir jārod mūsu partneriem Tuvajos Austrumos, Izraēlai, Ēģiptei un citām iesaistītajām pusēm. Eiropas Savienība var palīdzēt šai saistībā. Eiropas Savienība var palīdzēt, sniedzot visa veida atbalstu, ja tiek panākts pamiers, lai nodrošinātu noteikto mērķu sasniegšanu – kontrabandas ceļu slēgšanu, tuneļu slēgšanu, jūras apsardzību u. c. Tā var palīdzēt Gazai daudzās jomās, piemēram, atjaunojot valsti un nodrošinot humāno palīdzību. Eiropas Savienība var īstenot visus iepriekš minētos pasākumus, bet, godīgi sakot, mums nav tādas varas un līdzekļu, lai pateiktu „ pietiek”. Vai tiešām Parlaments uzskata, ka mēs varam nosūtīt lielus bruņotos spēkus uz Tuvajiem Austrumiem, lai pārtrauktu pušu konfliktu? Nē, mums nav tādu iespēju, un gan Izraēla, gan arī grupējums *Hamas* ir atkarīgs no citām lielvarām, kas neatrodas Eiropā. Arī Izraēlai ir spēcīgi sabiedrotie ārpus Eiropas. Mūsu spēja kaut ko panākt ir ierobežota. Mēs varam palīdzēt, mēs varam atbalstīt, mēs vara piedāvāt mūsu kvalitatīvos pakalpojumus un interesēties par notiekošo. Šai saistībā mēs esam panākuši diezgan daudz. Bet nepārvērtēsim savas iespējas!

Sajjad Karim (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Izraēla apgalvo, ka tā īsteno savas paš aizsardzības tiesības. Tādā gadījumā ir jāievēro taisnīga kara pamatprincipi, tostarp samērības princips.

Ir skaidri redzams, ka Izraēla ignorē šo principu, un nav pieļaujams, ka mēs ignorējam šo faktu. Fosfora bumbu izmantošana pret civiliedzīvotājiem neatbilst apgalvojumiem par cilvēciskumu.

Ir pilnīgi skaidrs, ka ES viena pati nevar šo jautājumu atrisināt. Bet ir kāds, kurš nevēlas to darīt. Mums ir nepieciešams ASV lēmums. ASV neapmierinošā reakcija bija nelīdzsvarota un netaisnīga. Izraēla stratēģiski ņem vērā pasākumu īstenošanas grafiku, bet, B. Obama, 20. janvāris strauji tuvojas. Pasaule gaida, un ES ir ieinteresēts partneris.

Vai jūs atjaunosiet mūsu kopīgās vērtības jeb vai jūs jau atkal ļausiet netaisnībai gūt virsroku? Vai jūs sadarbosieties ar mums, lai nodrošinātu aizsardzību visām iesaistītajām pusēm? Palestīnieši jums jautā, kā tas ir iespējams, ka jūsu valsts pieprasa nodrošināt humāno palīdzību uz zemes, bet klusē, kad no debesīm krīt tikai bumbas?

Tos kolēģus, kuri vēlas salauzt *Hamas* tikai ar militāriem līdzekļiem, es aicinu doties uz Gazas sektoru un Jordānas Rietumkrastu. Saskatiet sevī cilvēcības pamatvērtības un jūs sapratīsiet, kādēļ grupējums *Hamas* kļūst aizvien spēcīgāks.

Mēs nevaram šādā veidā palīdzēt izraēliešiem vai palestīniešiem. Tūlītējs pamiers ir tikai nepieciešams priekšnoteikums.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ir acīmredzams, ka šajā konfliktā iesaistītās puses neievēro starptautiskos tiesību aktus humāno tiesību jomā un ka Gazas civiliedzīvotāji joprojām maksā ļoti augstu cenu. Starptautiskajos tiesību aktos ir jāparedz atbildība par tādu karadarbības principu kā samērīgums un aizliegums diskriminēt neievērošanu. Viens no taisnīga kara principiem nosaka, ka rīcībai ir jābūt samērīgai. Pielietotajam spēkam ir jābūt samērīgam ar nodarīto kaitējumu. Diemžēl mēs esam bijuši liecinieki tam, ka Izraēla lielā mērā ir rīkojusies pavirši. Lai gan es atzīstu to, ka *Hamas* sāka raķešu uzbrukumus pret Izraēlu, es uzskatu, ka Izraēlas atbildes reakcija ir nesamērīga. Skaitļi runā paši par sevi: ir nogalināti vairāk nekā 900 palestīnieši, bet mirušo izraēliešu skaits ir daudz mazāks. Izraēlai ir nekavējoties jāapzinās sava atbildība attiecībā uz pielietotā spēka izvēli, kā noteikts starptautiskajos tiesību aktos.

No otras puses, nevar neņemt vērā to, ka *Hamas* joprojām ir ES teroristu organizāciju sarakstā un joprojām atsakās pārtraukt karadarbību. Turklāt *Hamas* atsakās atzīt Izraēlas tiesības pastāvēt. *Hamas* un citām bruņotām palestīniešu grupām ir jāatzīst, ka Izraēlas dienvidos dzīvojošajiem ir tiesības dzīvot un netikt bombardētiem.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, iespējams, ir pienācis brīdis, kad visi tie, kuri seko līdzi Izraēlas un Palestīnas konfliktam, vēlas stiept rokas pret debesīm un izmisīgi kliegt. Tomēr es nedomāju, ka tas ir jādara, jo, pēc manām domām, lielākais pārbaudījums cilvēcībai šodien ir patiešām izprast notiekošo.

Vispirms es vēlos teikt, ka nav iespējams panākt ilglaicīgu šā konflikta risinājumu, nepārtraucot Izraēlas bombardēšanu. Otrkārt, nav iespējams panākt ilglaicīgu šā konflikta risinājumu, neatverot Gazu humānai palīdzībai. Prezidentam S. Peres bija pilnīga taisnība, sakot, ka Gazai ir jābūt atvērtai humānai palīdzībai, nevis slēgtai raķetēm.

Es domāju, ka tas ir būtiski, un visi tam piekrist. Nav iespējams atgriezties *status quo ante*, un es uzskatu, ka šai saistībā mēs varam veikt vairākus pasākumus. Pirmkārt, Parlaments var savest kopā abas puses, lai tās komunicētu; otrkārt, mums ir jāstāvē aiz Komisijas un Padomes un jāatbalsta to centieni; un, treškārt, mums ir stingri jāatbalsta Ēģiptes izvēlētais sarunu ceļš, jo tas ir vienīgais ceļš, kas var novest pie risinājuma un pamiera, uz ko mēs visi pašlaik ceram.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, notikumi Gazā ir satriekuši ne tikai šā Parlamenta deputātus. Gazas iedzīvotāju ciešanas un pārāk ilgā Izraēlas blokāde ir satriekusi arī Eiropas sabiedrību. Situāciju vēl vairāk pasliktina nepārtrauktie uzbrukumi un Izraēlas militārā vardarbība pret nevainīgiem civiliedzīvotājiem, jo īpaši sievietēm un bērniem. Pasaules sabiedrības aicinājums nekavējoties nodrošināt pamieru nesasniedz dzirdīgas ausis.

Palestīniešiem steidzami ir nepieciešama piekļuve pārtikai un medicīniskajai palīdzībai, kā arī drošība. Izraēlai vismaz ir jāievēro starptautisko tiesību principi. Ja Izraēla to nedara, tai ir jālīdz atbalsts, ko joprojām sniedz starptautiskā sabiedrība.

Ir ļoti žēl, ka netiek ievērota ANO rezolūcija. Nožēlojami ir arī tas, ka ES joprojām nav sapratusi, kāda ir tās loma. Tā, iespējams, saprastu savu lomu, ja spertu stingrākus soļus, nekā līdz šim. Nepietiek ar attiecību uzlabošanas atlikšanu. Mūsu rokās ir vadības svira. Mēs esam lielākais tirdzniecības partneris. Mēs esam lielākais finansētājs šajā reģionā. Tādēļ mēs varam īstenot šo lomu.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, vai tas ir ētiski pieņemami un vai to pieļauj starptautiskie tiesību akti, ka, cenšoties neitralizēt *Hamas* teroristus, Izraēlas valsts īsteno plašu militāru terora kampaņu un pieļauj būtiskus ANO un cilvēktiesību pārkāpumus pret pusotru miljonu sagūstītu, nevainīgu civiliedzīvotāju? Vai šāda rīcība atbilst ES tiesiskuma un demokrātijas vērtībām? Vai Izraēlas lobijs ir tik spēcīgs, ka var likt ASV un ES patiesībā nedarīt neko un tikai noskatīties neapraķstāmās zvērbās, kas tiek pieļautas, aizbildinoties ar cīņu pret terorismu?

Ja atbilde uz šiem jautājumiem ir „jā”, mums visiem ir jāslavina Izraēlas valdības drosmīgā rīcība Gazā. Ja atbilde ir „nē”, mums stingri un skaidri ir jānosoda Izraēla un jāvērs pret to tūlītēji un efektīvi pasākumi, tostarp tirdzniecības sankcijas, lai šodien un nākotnē izbeigtu masu slepkavības Gazā. Es nekādā ziņā nepiekrītu ministram, kurš ir devies prom un kurš teica, ka patiesībā mēs varam darīt ļoti maz. Mēs varam darīt daudz, un mums arī daudz ir jādara.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mani šajā Parlamentā ievēlēja 25 gadus atpakaļ. Iespējams, šīs ir visnozīmīgākās debates, kādās es jebkad esmu piedalījies. Komisāres kundze, es ceru, ka jūs ļoti uzmanīgi uz klausījāt Ārlietu komiteju vakar un šo Parlamentu šodien. Es ceru, ka jūs, atšķirībā no Padomes priekšsēdētāja K. Schwarzenberg, šajās debatēs varat pateikt, ka Eiropas Savienībai ir morāls spēks, ko tā šajā konkrētajā gadījumā var vērst pret agresoru.

Izraēliešu tauta ir taisnīga un cienījama tauta šajā kontinentā, kas gadsimtiem ilgi ir ļoti daudz cietusi. Izraēlieši sapratīs jūsu ieteikumu Eiropas Savienības Padomei par to, ka ES ir jāpārtrauc visi sakari ar Izraēlas iestādēm līdz tam laikam, kad tās pārtrauks bombardēšanu.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, mums pārliecināti ir jāaicina Izraēla pārtraukt slepkavošanu un ļaut apkopt ievainotos, un pabarot upurus. Izraēlai ir jādara zināms, ka tās attieksme pret starptautiskajām tiesībām ietekmēs attiecības ar Eiropu.

Es vēlos paust atzinību tiem dažiem jaunajiem brīvprātīgajiem no Eiropas, kuri cieš kopā ar Gazas iedzīvotājiem, jo īpaši *Alberto Arce*. Viņi vislabāk simbolizē solidaritātes un brīvības vērtības mūsu Eiropā, kurai šādā šausmīgā konfliktā ir attiecīgi jārikojas.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt tikai par diviem jautājumiem. Pirmkārt, es vēlos visiem atgādināt, ka mūsu lēmums skaidri nosaka un atgādina, ka mēs pašlaik neatbalstām attiecību uzlabošanu, un es ļoti ceru, ka mēs neizturēsimies tā, ik kā nekas nebūtu noticis, tikai tādēļ, ka prezidentūra tā liek. Otrkārt, es vēlos teikt, ka Izraēla līdz šim nav pildījusi savus solījumus saistībā ar sarunām. Pamiers netika panākts tādēļ, ka Izraēla patiesībā neatcēla blokādi noteiktajā termiņā, un es vēlos pieminēt arī Anapolisu, kur Izraēla solīja apturēt apdzīvotu vietu veidošanu. Kas patiesībā notika? Izraēla vienkārši turpināja iesākt un veidoja apdzīvotās vietas vēl straujāk. Apdzīvotu vietu būvniecība nekad nav bijusi tik strauja, kā pēc Anapolisas, un, pēc manām domām, kamēr nav panākts progress uz zemes, mēs nepiespiedīsim *Hamas* rīkoties saskaņā ar mūsu noteikumiem, un šā iemesla dēļ mums ir jānodrošina, lai Izraēla izpilda savu norunu pusi.

Peter Šťastný (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vakar es piedalījos Delegācijas attiecībām ar Izraēlu un Delegācijas attiecībām ar Palestīnas Likumdošanas padomi kopējā sanāksmē, un, ņemot vērā 18 dienas ilgušo karadarbību Gazā un aptuveni 1000 bojāgājušo, jūs droši vien varat iedomāties sanāksmē valdošo spriedzi, emocijas, apsūdzības un ierosinātos risinājumus.

Patiesībā Izraēla, kas nogaidīja astoņus gadus un pacieta aptuveni 8000 raķešu, kas tika izmantotas, lai terorizētu vienu miljonu iedzīvotāju pie Gazas robežas, beidzot ir zaudējusi pacietību. Izraēla ir sākusi aizsargāt savus pilsoņus, un tai ir šādas tiesības un pienākums. Grupējums *Hamas* ir teroristu organizācija un vienīgais vainīgais, un Gazā dzīvojošo palestīniešu apgrūtinājums. Risinājums ir Kvarteta stiprināšana un jo īpaši jaunās ASV administrācijas un spēcīgākas un integrētākas ES kopīgo centienu veicināšana.

Es atzinīgi vērtēju Čehijas prezidentūru, tās prioritātes un tās tūlītējo un aktīvo iesaistīšanos reģiona problēmu risināšanā.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Šo konfliktu, kas turpinās jau ļoti ilgu laiku, ir izraisījušas teritoriālas problēmas, kā arī kultūras atšķirības, pret kurām reizēm ir vērsta pārspīlēta attieksme. Ilgtermiņa risinājums ir aizsargāta, droša Izraēlas valsts, kā arī ilgtspējīga Palestīnas valsts. Tomēr šo risinājumu nav iespējams panākt ar teroristu uzbrukumiem vai bruņotu konfliktu.

Lai atgūtu normālu dzīves ritmu, palestīniešiem ir jāveido valsts, kas ir balstīta uz demokrātiskām iestādēm un tiesiskuma principu, kas nodrošinātu ekonomikas attīstību. Palestīniešiem ir jāpārtrauc teroristu uzbrukumi un jāpievēršas normālas politiskās vides veidošanai, veicinot tādu politiku ieviešanu valsts pārvaldē, kas patiešām vēlas atrisināt šo konfliktu sarunu ceļā.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). - (GA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust atbalstu tiem, kuri nosoda uzbrukumus, un izteikt līdzjūtību Gazas iedzīvotājiem.

Ministrs K. *Schwarzenburg* uzskata, ka Eiropas Savienība nevar paveikt daudz. Eiropas Savienībai ir jāpārtrauc attiecību ar Izraēlu uzlabošana un jāatceļ spēkā esošie nolīgumi līdz tam laikam, kad Izraēla izpildīs savas saistības saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem.

Vēl pirms šiem briesmīgajiem uzbrukumiem mēs gadiem ilgi bijām liecinieki kolektīvai palestīniešu tautas sodīšanai. Gazā īstenoto, pret aplenktiem cilvēkiem, kurus jau ir novājinājusi izolācija un blokāde, vērsto modernās armija uzbrukumu apmērs un veids ir šausminošs. Šie cilvēki ir nepamatoti apvainoti; mums ir skaidri jāpasaka, ka visvairāk ir cietuši iedzīvotāji – nevainīgi cilvēki Gazā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mēs ar lielām sāpēm sekojam līdzi Gazas sektorā notiekošajam. Mēs neatbalstām *Hamas* kaujas un provocēšanas metodes, bet Izraēla ir izvēlējusies nesamērīgus līdzekļus šā konflikta ar palestīniešiem risināšanai. Pilnīgi noteikti ir pārkāpti starptautisko tiesību principi. Neviena no konfliktā iesaistītajām pusēm nav ieinteresēta miera nodrošināšanā otrai pusei. Abas puses ņem vērā tikai savas intereses – tas ir valstisks egoisms.

Starptautiskā sabiedrība ir pret šā kara turpināšanu. Eiropas Savienībai un ANO ar daudzu valstu atbalstu ir jāpārliecinoši jāiejaucas. Ir pienācis laiks izbeigt šo nelaimīgo karu. Izraēlas kaujiniekiem ir jāatgriežas kazarmās. *Hamas* ir jāpārtrauc raķešu uzbrukumi Izraēlai. Mums nekavējoties ir jāgarantē humānā palīdzība civiliedzīvotājiem un jānodrošina aprūpe cietušajiem, kuru skaits saskaņā ar izskanējušo informāciju ir aptuveni 3000. Mums ir jāatjauno valsts un jāpalīdz nodrošināt normālu tās darbību. Tieši šādu rīcību es pieprasu Eiropas Savienībai un Eiropas Komisijai.

Hannes Swoboda (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos jautāt, vai šodien notiks debates par gāzes piegādi, jeb vai šis punkts ir svītrots no darba kārtības? Darba kārtībā ir iekļautas debates ne tikai par Tuvo Austrumu jautājumu, bet arī par gāzes piegādi. Vai šis punkts ir svītrots no darba kārtības?

Priekšsēdētājs. - Tas ir nākamais darba kārtības punkts.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Es biju sarūgtināts par Čehijas Republikas ārlietu ministra – pašreizējā Padomes priekšsēdētāja – pēdējo paziņojumu. Mēs, protams, varam likt visas cerības uz mūsu komisāru. Bet mirušo skaits joprojām palielinās. Ja mēs turpināsim runāt šādā veidā, pēc nedēļas, iespējams, būs nogalināti 1 500 cilvēki.

Sarunas ar *Hamas* ir sarežģītas. Šis grupējums joprojām ir teroristu organizāciju sarakstā, un ir sarežģīti īstenot pret to vērstus pasākumus. Savukārt Izraēla ir mūsu draugs; Izraēla ir mūsu partneris un nozīmīgs starptautiskās kopienas pārstāvis. Izraēlai ir jāņem vērā starptautiski lēmumi, Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijas un arī tās draugu un partneru ieteikumi. Ja Izraēla to nedara, tās draugiem un partneriem ir jāspēj nosodīt Izraēlas rīcību, kā arī draudēt ar sankcijām pret to.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi, jo šīs bija ļoti garas debates. Vispirms es kā Tuvo Austrumu Kwarteta pārstāve, kas tajā strādā jau četrus gadus, vēlos teikt, ka Eiropas Savienībai ir noteikta loma, bet, neapšaubāmi, mūsu loma nav tā spēcīgākā. Tas mums visiem reizēm šķiet mulsinoši, jo īpaši šādā sarežģītā brīdī, kad atbilstoši mūsu priekšlikumam nekavējoties vēlamies panākt ilglaicīgu un noturīgu pamieru, bet kad tas diemžēl nav izdarāms tik ātri.

Es vēlos jums sniegt vismaz aptuvenu jaunāko informāciju, ko esmu saņēmusi, un tā ir informācija, ko sniedz sarunu vedējiem tuvi avoti Ēģiptē par to, ka *Hamas* attieksme pret pēdējiem ēģiptiešu priekšlikumiem ir pozitīva. Jebkurā gadījumā tā ir notikumu attīstību. Es neesmu pārliecināta, vai šī informācija jau ir apstiprināta, bet vakarā pulksten 20.00 notiks *Hamas* preses konference. Es ceru, ka notiks virzība uz priekšu. Tieši to mēs visi vēlamies.

Otrkārt, neskatoties uz neapmierinātību, mums nav citu iespēju, kā vien turpināt strādāt mieram. Tieši to mēs arī darīsim. Tieši tāds ir mans mērķis, strādājot šajā Tuvo Austrumu Kwartetā. Mēs to varam sasniegt tikai kopā, un mums ir arī jāpalīdz Palestīnai un jāatbalsta tās izlīgšanas centieni, jo tikai tādā gadījumā būs iespējams pilnībā izvairīties no problēmām Gazā.

Treškārt, tiklīdz būs panākts pamiers mēs centīsimies darīt visu iespējamo, lai pilnībā atjaunotu pamatpalpojumus iedzīvotājiem, kuru sniegšana ir tik lielā mērā traucēta. Pēc manām domām, visbūtiskākais un nepieciešamākais šobrīd ir pārtraukt šo iznīcināšanu, uzsākt valsts atjaunošanu un mēģināt panākt mieru.

Mēs jau ilgi esam par to runājuši, tādēļ es neiedziļināšos vairāk, bet tieši tāda ir mana nostāja un es ticu, ka ir pienācis īstais laiks.

Priekšsēdētājs. - Pirms debašu slēgšanas es vēlos paziņot, ka esmu saņēmis rezolūcijas priekšlikumu 1⁽¹⁾ saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu. Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā nežēlību, kas skārusi palestīniešu tautu Gazas sektorā un kas ir atmaskota un nosodīta ANO Cilvēktiesību padomes nesen pieņemtajā rezolūcijā, ir nepieciešams un ir jāpieprasa:

- stingri nosodīt cilvēktiesību pārkāpumus un Izraēlas armijas veiktos noziegumus, kā arī Izraēlas Valsts terorū;
- skaidri paust nosodījumu par Izraēlas nežēlīgo agresiju pret palestīniešu tautu, kam nav attaisnojuma;
- pārtraukt agresiju un necilvēcīgo blokādi, kas vērsta pret Gazas sektorā dzīvojošajiem;
- nekavējoties sniegt humāno palīdzību Palestīnas iedzīvotājiem;
- atsaukt Izraēlas kaujiniekus no okupētajām Palestīnas teritorijām;

⁽¹⁾ 1 Skatīt protokolu.

- Izraēlai ievērot starptautiskos tiesību aktus un ANO rezolūcijas, pārtraukt okupāciju, apdzīvotu vietu izveidi, likvidēt segregācijas priekškaru, izbeigt slepkavošanu, apcietināšanu, ekspluatāciju un nebeidzamos pazemojumus, kam ir pakļauti palestīnieši;

- taisnīgu mieru, kas ir iespējams, tikai atzīstot palestīniešu tautas neatņemamās tiesības uz neatkarīgu un suverenu valsti ar 1967. gadā noteiktām robežām un galvaspilsētu Austrumjeruzalemē.

Palestīnā ir kolonizators un kolonizētie, agresors un upuri, apspiedējs un apspiestie, ekspluatators un ekspluatētie. Izraēla nevar palikt nesodīta!

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Reakcijai uz Gazas konfliktu ir jābūt samērīgākai, nekā tā ir bijusi līdz šim. Pārmērīga vardarbība nav attaisnojama, bet mums ir rūpīgāk jāizvērtē konflikta cēloņi.

Sarunas ar tādu grupējumu *Hamas*, kāds tas ir šobrīd, nav iespējamās. Teroristu grupējums, kas ciniski izmanto savu tautu kā vairogu pret uzbrukumiem, nav ieinteresēts runāt par patiesu mieru.

Turklāt mums ir jāņem vērā, ka grupējums *Hamas* ir uzņēmies būtisku lomu teroristu organizāciju ķēdē, kuras darbība noveda pie *Hezbollah* režīma un teroristu režīma Teherānā. Tādēļ grupējuma *Hamas* darbība ir uzskatāma par plašākiem centieniem graut trauslo stabilitāti Tuvajos Austrumos un aizstāt to ar fundamentālistu un ekstrēmistu režīmiem, kas principā neatzīst Izraēlas pastāvēšanas tiesības.

Mums patiešām ir jāsaprot, ka Izraēlas drošības jautājums ir saistīts arī ar ES drošību.

ES ir jāizmanto savas pilnvaras, lai vispirms likvidētu konflikta cēloņus. Lai izvairītos no arābu un izraēliešu nogalināšanas nākotnē, Arābu partneriem bez nosacījumiem ir jāatzīst Izraēlas tiesības pastāvēt un jāpalīdz apturēt ekstrēmisma kustību attīstību un vēl bīstamāku ieroču izplatīšanu šajā reģionā.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, tas ir neapstrīdams fakts, ka civiliedzīvotājiem Gazā un Izraēlas dienvidos ir liegta cilvēka cienīga eksistence. Kāda ziņu aģentūra stāstīja par gadījumu, kad divi bērni gribēja šķērsot ceļu Gazā. Viņi neskatījās pa labi vai pa kreisi, lai redzētu, vai kāds netuvojas, bet viņi skatījās uz augšu, jo viņi baidījās no tā, kas var nokrist no debesīm.

Gazas plašajā humanitārajā krīzē pilnīgi noteikti ir vainojamas divas puses. *Hamas* bezatbildīgā rīcība Palestīnas teritorijā, glēvulīgais veids, kā šis grupējums slēpjas starp civiliedzīvotājiem, un provocējošie raķešu uzbrukumi liecina par Palestīnas valdības nestabilitāti. Izraēlas nesamērīgie uzbrukumi jau tā novājinātajai un izmisušajai Palestīnas anklāvai ir vēl viens rādītājs Izraēlas vienaldzīgajai attieksmei pret starptautiskajām saistībām humānās palīdzības jomā.

Mums ir jāpieprasa pārtraukt šo neprātu, aicinot nodrošināt tūlītēju un ilglaicīgu pamieru. Vispirms Izraēlai ir jāļauj piegādāt Gazai humāno palīdzību, jo arī dzīves apstākļu uzlabošana būtu viens no ceļiem uz ilglaicīgu mieru.

Tuvo Austrumu Kvartetam ir jāspēr solis pareizajā virzienā, un jaunajai ASV administrācijai ir jārāda tam ceļš. Ēģiptei ir īpaši pienākumi ar robežām saistīto jautājumu dēļ, un tās vidutāja loma vieš cerības Eiropas Savienībā.

Pasaules vēsture rāda, ka centieni panākt mieru galā atmaksājas. Mēs nevaram padoties, pielāgoties vai pierast pie neatrisināta konflikta jēdziena, jo tāds vienkārši nepastāv. Nobela Miera Prēmijas ieguvējs *Martti Ahtisaari* ir teicis, ka miera iespējamība ir atkarīga no gribas. Starptautiskā sabiedrība var atbalstīt un veicināt šo gribu, bet tikai iesaistītās puses var to paust un nodrošināt ilglaicīgu mieru.

Komisāre, vai jūs varētu nodot šādu ziņu no Eiropas: „Svētās zemes tauta, parādi, ka tu vēlies mieru!”.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Pasaules acīmredzamā nespēja pasargāt nevainīgus bērnus no uzspridzināšanas karā ir patiešām satraucoša.

Neskatoties uz solījumiem, nav pārtraukta Gazas bombardēšana, kuras laikā līdz šim ir nogalināti 139 bērni un ievainoti 1271. Diemžēl šie šokējošie skaitļi pieaugs.

Grupējuma *Hamas* raķešu uzbrukumi Izraēlai ir izprovocējuši tieši tādu reakciju, kādu tas vēlējās redzēt, – pretuzbrukumus un civiliedzīvotāju bojāeju, un tā stāvokļa nostiprināšanos.

Es esmu sarūgtināta par to, ka nevainīgi civiliedzīvotāji tiek izmantoti kā dzīvi vairogi. Tas ir jāizbeidz!

Es nemeklēju vainīgo – vainīgas ir abas puses, bet es uzveru nepieciešamību pēc tūlītēja un efektīva pamiera.

Ir ārkārtīgi būtiski nekavējoties nodrošināt netraucētu piekļuvi humānai palīdzībai un palīdzības sniegšanu Gazas sektorā.

Es vēlos, lai cilvēce saskatītu šādu karu bezjēdzību.

Katrs attēls, kurā redzami bojāgājušie Gazā, sadusmo Arābu valstis, un es esmu noraizējies par to, ka tiek zaudēta būtiskā Tuvo Austrumu miera procesa pamatideja – tā sauktais divu valstu risinājums – neatkarīgas Palestīnas valsts līdzaspastāvēšana Izraēlai. Starptautiskās sabiedrības pienākums ir pielikt divkārtas pūles, lai rastu risinājumu.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Mēs visi pašlaik esam liecinieki tam, kā Izraēlas kareivji veic civiliedzīvotāju masu slepkavības Gazā. Mēs vai, pareizāk sakot, daudzi pa labi sēdošie deputāti izliekas nemanām to, kas notiek. Šāda situācija nebūtu iespējama bez politiskās labējo elites atbalsta Amerikas Savienotajās Valstīs un ES izlikšanās to nemanām. Tie, kas izliekas, ir arī tie, kas piegādā ieročus civiliedzīvotāju slepkavām.

Ir pienācis laiks ierosināt jautājumu par diplomātisko attiecību pasliktināšanu ar genocīda un etniskās tīrīšanas īstenotājiem.

Csaba Sógor (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Situācija Tuvajos Austrumos mani satrauc. Kādus upurus prasīs miera nodrošināšana? Cik civiliedzīvotāju ies bojā līdz patiešām tiks panākts pamiers? Bosnijā un Hercegovinā upuru skaits sasniedza 10 000 līdz sākās miera sarunas, konflikta norises vietā ieradās miera uzturētāji un sākās atbrūņošana.

Dažas dienas atpakaļ mēs pieminējām *Nagyenyed* pilsētas (*Aiud*) iznīcināšanu. 160 gadus atpakaļ šajā Transilvānijas pilsētā un tās tuvumā tika nogalināti vairāki tūkstoši nevainīgu civiliedzīvotāju, tostarp sievietes un bērni. Kopš šā laika nav iespējams pieminēt šos upurus kopā ar iedzīvotāju vairākumu.

Var pienākt brīdis, kad izraēlieši un palestīnieši ne tikai kopā pieminēs abu pušu upurus, bet apvienos spēkus, lai nodibinātu ilglaicīgu mieru nākotnē.

Līdz tam laikam Eiropas Savienības uzdevums ir rādīt atbildīgu piemēru. Mums vēl ir daudz darāmā, lai arī Eiropā nodibinātu mieru. Mums ir jāpanāk sadarbība starp vairākumu un mazākumu, pamatojoties uz līdzvērtīgiem nosacījumiem. Mums vismaz ir jāapvienojas, lai kopā pieminētu upurus. ES joprojām ir daudz darāmā personu un minoritāšu tiesību ievērošanas jomā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Janvāra plenārsēdes laikā Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par konfliktu Gazas sektorā. Abas konfliktā iesaistītās puses tika aicinātas nodrošināt tūlītēju un ilglaicīgu pamieru un apturēt militārās darbības (Izraēlas militāro darbību un Hamas raķetes), kas jau kādu laiku liedz sniegt palīdzību un piegādāt humāno palīdzību konflikta skartajā teritorijā dzīvojošajiem.

Konflikta upuru skaits jau ir vairāki tūkstoši, tostarp civiliedzīvotāji – sievietes un bērni, kas cieš jau gandrīz trīs nedēļas. Nav iespējams nodrošināt pamatvajadzības, proti, dzeramo ūdeni un pārtiku. Ir notikuši uzbrukumi ANO iestādēm.

Rezolūcijā pausts aicinājums ievērot starptautiskās tiesības, kas atrisinātu notiekošo konfliktu. Izraēla ir mūsu draugs, un tai ir tiesības aizsargāties kā valstij, bet ir skaidri jānosaka un jāuzsver, ka šajā gadījumā tās izmantotie līdzekļi ir nesamērīgi. Izraēlai ir jārūnā ar Hamas, jāpiedalās sarunās, jo iepriekš izmantotās metodes nav devušas rezultātus.

Arī Eiropas Savienībai ir jārisina sarežģīts uzdevums – tai ir jārod mehānismi, kas veicinātu dialogu un pušu savstarpējo izpratni, kas savukārt pēc iespējas drīzāk izbeigtu konfliktu uz visiem laikiem.

9. Krievijas gāzes piegāde Ukrainai un ES (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Krievijas gāzes piegādi Ukrainai un ES.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, Padome vēlas pateikties Eiropas Parlamentam par to, ka šis jautājums ir iekļauts šā gada pirmās sesijas sanāksmes darba kārtībā. Jūs, domājams, man piekritīsit, ka Čehijas prezidentūra rīkojās ļoti tālredzīgi, nosakot energoapgādes drošības jautājumu par mūsu prezidentūras būtiskāko vai prioritāro jautājumu šajā gadā.

Eiropas Savienība, neapšaubāmi, saskaras ar plašu gāzes piegādes pārtraukumu, kura iemesls ir nesaskaņas starp krieviem un ukraiņiem un uzņēmumiem „Gazprom” un „Naftogaz”. Šā piegādes pārtraukuma apmērs pašlaik ir sasniedzis 30 % no kopējā Kopienas gāzes importa. Tādējādi mēs esam nonākuši situācijā, ar kādu nav nācies saskarties pat Aukstā kara laikā – mēs šodien saskaramies ar pilnīgu gāzes piegādes pārtraukumu.

Padome un Komisija zināja par iespējamo problēmu. Kā jau jūs zināt, mēs saskārāmies ar līdzīgu situāciju trīs gadus atpakaļ – 2006. gadā, un šī vairāk vai mazāk ir problēma, ar ko nākas saskarties katru gadu, jo katru gadu Krievija palielina cenu gāzes eksportam uz tās kaimiņvalstīm, atbilstoši tirgus cenai. Tādēļ, ņemot vērā Kopienas lielo atkarību no Krievijas gāzes, mēs bijām ārkārtīgi piesardzīgi. Dažu dalībvalstu atkarība no Krievijas piegādātās gāzes sasniedz gandrīz 100 %.

Es vēlos īpaši uzsvērt sarežģīto situāciju, kādā ir nonākušas tādas valstis kā Bulgārija vai Slovākija. Tā ļauj mums arī izprast, kādēļ, piemēram, Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs šī ir būtiskākā problēma – cilvēki salst, un šī problēma tiek atspoguļota laikrakstu pirmajās lappusēs. Es zinu, ka dažās citās valstīs, kuras nesaskaras ar šo problēmu tik lielā mērā, situācija vismaz sabiedrisko attiecību ziņā ir citāda.

Šoreiz Krievijas puse, izmantojot ES un Krievijas agrās brīdināšanas mehānismu, 2008. gada 18. decembrī mums nosūtīja oficiālu brīdinājumu, ka var rasties problēma, ja notiekošo sarunu starp Ukrainu un Krieviju laikā nebūs iespējams vienoties par cenām, tranzīta nodevām un parādu segšanas kārtību. Tādēļ mēs nebijām tik pārsteigti par to, kas notika, bet mūs pārsteidza pārtraukumu apmērs un intensitāte.

Tādēļ līdz 2009. gada 1. janvārim notika komunikēšanās augstākajā līmenī, lai novērstu gāzes piegādes pārtraukumu. Čehijas prezidentūra uzraudzīja situāciju jau labi laiku pirms gada sākuma. Es personīgi tikos ar Krievijas amatpersonām Prāgā divas dienas pirms Ziemassvētkiem.

Komisija veica nepieciešamos piesardzības pasākumus, lai sekotu līdzi notikumu attīstībai brīvdienu laikā, un janvāra sākumā nosūtīja tās rīcībā esošo informāciju Gāzes koordinācijas grupai. Gan pirms, gan arī pēc 2009. gada 1. janvāra prezidentūra un Komisija, cieši sadarbojoties ar Andri Piebalgu, saņēma apliecinājumus no abām iesaistītajām pusēm, ka netiks skarta gāzes piegāde ES.

Kā jau jūs zināt, Čehijas prezidentūra kopā ar Komisiju un ar dažu dalībvalstu palīdzību sazinājās gan ar Ukrainas, gan arī Krievijas gāzes uzņēmumiem un vairākas reizes devās uz tikšanos ar abām pusēm.

Šīs sadarbības laikā mēs nemeklējām vainīgo, mēs arī nenostājāmies neviena pusē vai nerīkojāmies kā starpnieki, jo šis ir komercietisks strīds. Mēs drīzāk norādījām abām pusēm uz situācijas nopietnību, uzsverot, ka ticamība un uzticamība Krievijai kā piegādātājvalstij un Ukrainai kā tranzīta valstij ir nopietni iedragāta. Tā kā situācija ir kļuvusi nopietnāka, mēs attiecībā uz gāzes piegādi Kopienai veicam arī „koordinatora” pienākumus, un šo mūsu lomu pozitīvi novērtēja abas puses, jo to starpā nebija nekādu kontaktu.

Es jums vēlos sniegt īsu kopsavilkumu par to, kas ir noticis kopš 2009. gada 1. janvāra – Jaunā Gada pirmās dienas – rīta. 2009. gada 1. janvārī Krievija paziņoja, ka tā ir apturējusi gāzes piegādi Ukrainai, pilnībā saglabājot gāzes piegādi ES. Tajā pašā dienā Čehijas prezidentūra un Komisija izdeva paziņojumu, kurā abas puses tika aicinātas rast pieņemamu risinājumu un pildīt līgumsaistības attiecībā pret ES patērētājiem.

2009. gada 2. janvārī, kad kļuva skaidrs, ka ir traucēta arī gāzes piegāde ES, Čehijas prezidentūra ES vārdā pieņēma oficiālu deklarāciju, un agri no rīta tajā pašā dienā Prāgā mēs tikāmies ar Ukrainas delegāciju enerģētikas ministra *Yuriy Prodan* vadībā. Delegācijas sastāvā bija dažādu Ukrainas politisko spēku pārstāvji, piemēram, prezidenta *V. Yushchenko* padomnieks, „Naftogaz” pārstāvji un MFA pārstāvji.

2009. gada 3. janvārī notika lietišķa tikšanās Prāgā, kurā piedalījās „Gazexport” direktors *Alexander Medvedev*; es piedalījos abās šajās tikšanās. Abu tikšanās laikā kļuva zināms, ka ļoti lielā mērā nav nodrošināta pārskatāmība attiecībā uz līgumiem starp „Gazprom” un „Naftogaz” un pastāv uzticamības trūkums, kas liedz abām pusēm vienoties. Abu pušu sniegtā informācija par noteiktiem jautājumiem bija pilnīgi atšķirīga, un tajā brīdī mēs ierosinājām jautājumu par uzraudzības nepieciešamību.

Saistībā ar šo atšķirīgo viedokļu problēmu radās ideja par prezidentūras un Komisijas kopēju faktu vākšanas misiju Čehijas rūpniecības un tirdzniecības ministra *Martin Říman* un Enerģētikas un transporta ģenerāldirektora ģenerāldirektora *Matthias Ruete* vadībā, un COREPER I ārkārtas sanāksmē, ko mēs sasaucām pirmajā darba dienā pēc brīvdienām – 2009. gada 5. janvārī – tika piešķirts mandāts šīs misijas īstenošanai.

Misijas pārstāvji devās uz Kijevu. Viņi apmeklēja arī nosūtīšanas centru un nākamajā dienā devās uz Berlīni, lai 2009. gada 6. janvārī tiktos ar „Gazprom” pārstāvi. Tā kā tika ievērojami samazināta gāzes piegāde vairākām ES dalībvalstīm, kas radīja būtiskus gāzes piegādes traucējumus, 2009. gada 6. janvārī prezidentūra un

Komisija pieņēma ārkārtīgi stingru paziņojumu, aicinot abas puses nekavējoties uz bez nosacījumiem atjaunot gāzes padevi ES. Pēc tam prezidentūra un Komisija mēģināja paātrināt atbilstīga politiska līguma noslēgšanu starp Krievijas Federāciju un Ukrainu, lai bez kavēšanās tiktu atjaunota gāzes piegāde. Gāzes piegāde bija būtiskākais jautājums arī Eiropas Komisijas un Čehijas valdības sanāksmē, kas tradicionāli tiek organizēta kā stratēģiska sanāksme un kas notika 2009. gada 7. janvārī Prāgā, kā arī viens no būtiskākajiem jautājumiem pirmajā neformālajā Padomes sanāksmē – vispārējo lietu neformālajā sanāksmē –, kas notika Čehijas Republikā pagājušajā ceturtdienā. Mēs jau iepriekš bijām plānojuši runāt par energoapgādes drošību, bet, neapšaubāmi, mums bija jārikojas atbilstoši, un tādēļ prezidentūra ES vārdā pieņēma stingru deklarāciju, ko apstiprināja visi klātesošie.

Pēc pilnīgas gāzes tranzīta cauri Ukrainai pārtraukšanas 2009. gada 7. janvārī, kas būtiski ietekmēja tās dalībvalstis, kurām nebija iespēju mazināt piegādes pārtraukuma sekas, mēs palielinājām spiedienu un pēc ilgstošām un sarežģītām sarunām panācām to, ka abas puses piekrita novērotāju grupas, kuras sastāvā ir neatkarīgi ES speciālisti un abu pušu novērotāji, nosūtīšanai. Šīs grupas uzdevums bija nodrošināt neatkarīgu gāzes tranzīta cauri Ukrainai uz ES uzraudzību, un tā veica savus pienākumus abās valstīs. Krievija noteica uzraudzību par priekšnoteikumu gāzes piegādes atjaunošanai.

Kā jau jūs, iespējams, redzējāt, šīs misijas īstenošana nebija viegls uzdevums. Vispirms bija jāpārvar Ukrainas pretošanās iekļaut novērotāju grupā Krievijas speciālistu, pēc tam Krievija noraidīja pielikumu, kuru līgumam vienpusēji pievienoja Ukraina un saistībā ar kuru kā starpnieks nopietni strādāja mūsu prezidentūra.

Pēc vairākām premjerministra *M. Topolānek* vizītēm uz Kijevu un sarežģītām sarunām ar prezidentu *V. Yushchenko* un premjerministri *Y. Tymoshenko*, kā arī premjerministru *V. Putin* Maskavā, visbeidzot 12. janvārī tika parakstīts līgums, kas kļuva par tiesisko pamatu novērotāju izvietojumam un kurā tika pausts aicinājums Krievijai atjaunot gāzes piegādi ES. Krievija paziņoja, ka piegāde tiks atsākta 13. janvārī pulksten 8.00 no rīta, bet pēc tam – es neesmu pārliecināts par to, vai tas bija 13. janvāris, – notikumi nerisinājās tā, kā bija plānots.

Pirmdien, 12. janvārī mēs – Čehijas prezidentūrā – sasaucām īpašu enerģētikas ministru padomi, lai panāktu lielāku pārskatāmību attiecībā uz jautājumiem, kas ir saistīti ar tranzītu, identificētu veicamos īstermiņa riska mazināšanas pasākumus līdz pilnīgai piegādes atjaunošanai, kā arī identificētu vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumus, kas ir nepieciešami šādu nozīmīgu piegādes pārtraukumu seku novēršanai nākotnē.

Padome arī pieņēma secinājumus, kas ir iekļauti dokumentā Nr. 5165, kurā pausts aicinājums abām pusēm nekavējoties atjaunot gāzes piegādi ES un rast risinājumus, lai novērstu šādu situāciju atkārtosanos nākotnē. Turklāt, pieņemot šos secinājumus, Padome vienojās steidzami izstrādāt pamatotus vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumus cita starpā saistībā ar pārskatāmību attiecībā uz faktisko gāzes plūsmu, pieprasījumu un uzglabāšanu, reģionāliem un divpusējiem solidaritātes noteikumiem, lai risinātu trūkstozo energoapgādes infrastruktūras starpsavienojumu jautājumu (kas ir ļoti būtiska problēma), turpinātu dažādot piegādes maršrutus un avotus un risinātu ar to saistītos finanšu jautājumus, tostarp, paātrinot Gāzes piegādes drošības direktīvas pārskatīšanu.

Paredzams, ka pirmdien, 19. janvārī notiks vēl viena Gāzes koordinācijas grupas sanāksme.

Energoapgādes regulēšanas padome un Transporta, enerģētikas un telekomunikācijas padome vēlreiz pārskatīs šo jautājumu plānotajā 19. februāra sanāksmē, pieņemot secinājumus par Komisijas paziņojumu par Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu.

Šie secinājumi un Komisijas paziņojums tiks izskatīts Eiropadomes marta sanāksmē, kurā, bez šaubām, pienācīga uzmanība tiks pievērsta pagājušo nedēļu notikumiem.

Es vēlos darīt zināmas pāris nobeiguma piezīmes attiecībā uz šo ievada paziņojumu. Pirmkārt, prezidentūras būtiskākais mērķis attiecībā uz nesenajām domstarpībām bija tūlītēja gāzes piegādes atjaunošana līgumā noteiktajā apmērā. Kā jau mēs zinām, domstarpības joprojām nav novērstas. Tādēļ ir ļoti būtiski, lai ES neiesaistītos „Gazprom” un „Neftegaz” divpusējos strīdos.

Otrkārt, gan prezidentūra, gan arī Komisija mudina abas puses iesaistīties dialogā, lai panāktu kompromisa risinājumu gāzes piegādes ES atjaunošanai. 12. janvārī panāktās vienošanās nosacījumu neievērošana no Krievijas vai Ukrainas puses, pēc prezidentūras un Komisijas domām, būtu nepieņemama. Ir izpildīti līgumā noteiktie priekšnosacījumi gāzes piegādes atjaunošanai, un tādēļ nepastāv iemesli, kas liegtu pilnībā atjaunot gāzes piegādi.

Prezidentūra ir labi informēta par vairākām joprojām pastāvošām problēmām. Tās ir jāatrisina, jo pretējā gadījumā turpinās pastāvēt nedrošība saistībā ar Krievijas gāzes tranzītu cauri Ukrainai.

Pirmkārt, ir jārisina jautājums saistībā ar tehnisko gāzi, kas ir nepieciešama Ukrainai, lai nodrošinātu tās tranzīta sistēmas darbību. Abām pusēm ir jāpanāk pārskatāma vienošanās, kurā ir jānosaka, kura no pusēm ir atbildīga par tehniskās gāzes piegādi un kas par to maksā.

Otrkārt, ir būtiski Krievijas un Ukrainas līgumos par gāzes cenām un tranzīta maksām noteikt skaidrus un juridiski saistošus noteikumus, kas nepieļautu šāda veida pārtraukumus nākotnē. Prezidentūra un Komisija ir vairākkārt aicinājuši abas puses parakstīt šādu līgumu. Tomēr ne mēs, nedz arī Komisija neplāno iejaukties sarunās par līguma starp diviem komerciesību subjektiem noteikumiem.

Prezidentūra ir informēta arī par plašo vienprātību starp dalībvalstīm attiecībā uz to, ka bez kavēšanās ir jāpieņem īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa risinājumi, kas novērstu līdzīgu situāciju rašanos nākotnē. Energoapgādes drošība ir viena no prezidentūras prioritātēm. Prezidentūra ir uzņēmusies vadību diskusijā par iespējamiem risinājumiem „energoapgādes atkarības slazdam” neatkarīgi no tā, vai tie tiek meklēti neoficiālās Padomes, ko es minēju iepriekš, vai Transporta, enerģētikas vai telekomunikāciju padomes sanāksmē par enerģētikas jautājumiem. Es vēlos pieminēt šādus Energoapgādes regulēšanas padomes secinājumos minētus jautājumus.

Pirmkārt, dalībvalstis vienojas, ka funkcionālu un efektīvu solidaritātes mehānismu izveide ir viens no priekšnoteikumiem ES energoapgādes drošībai nākotnē.

Otrkārt, solidaritātes nodrošināšanai ir nepieciešami Eiropas energoapgādes tīklu starpsavienojumi, kā arī energoapgādes infrastruktūras pilnveidošana.

Treškārt, gāzes uzglabāšanas kapacitātes palielināšana ir būtisks priekšnoteikums solidaritātes mehānisma darbībai.

Ceturtkārt, ņemot vērā pašreizējo krīzi, prezidentūra arī aicina līdz 2009. gada beigām vienoties par Direktīvas par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību, pārskatīšanu.

Turklāt ES ir jādažādo tās gāzes avoti un piegādes maršruti. Šai saistībā prezidentūra 2009. gada maijā organizēs augstākā līmeņa sanākumi par dienviņu koridoru, kuras laikā tā cer panākt reālus rezultātus attiecībā uz avotu un piegādes maršrutu dažādošanu un ciešāku sadarbību ar Dienvidkaukāza un Centrālāzijas valstīm.

ES energoapgādes drošība nav iespējama, nenodrošinot iekšējā energoapgādes tirgus pabeigtību un funkcionalitāti. Tādēļ prezidentūra cer uz ciešu sadarbību ar Eiropas Parlamentu, panākot kompromisu attiecībā uz trešo enerģētikas tiesību aktu kopumu otrajā lasījumā.

Prezidentūra ir gatava arī turpināt diskusijas par Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu un iekļaut to rezultātus Padomes pavasara sanāksmes secinājumos.

Visbeidzot, lai veicinātu energoapgādes drošību, ES ir jāstiprina pārskatāmības mehānisms, kā arī jāveic citi pasākumi.

Es domāju, ka Komisija gan politiski, gan arī tehniski ir sagatavojusies gaidāmajai situācijai. Politiskā ziņā prezidentūra kopā ar Komisiju un citām dalībvalstīm ir veikusi un turpinās veikt nozīmīgu darbu, lai atrisinātu šo situāciju. Tehniskā ziņā šo pēdējo nedēļu laikā mēs esam rīkojušies saskaņā ar Direktīvu par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību.

Pieņemot šo direktīvu, tika izveidota Gāzes koordinācijas grupa, kas ir attaisnojusi uz to liktās cerības. Direktīva nosaka par pienākumu dalībvalstīm pieņemt ārkārtējās situācijas noteikumus attiecībā uz šāda veida situācijām, nosaka gāzes piegādes drošības standartu obligāto minimumu attiecībā uz klientiem mājāsaimniekiem, kā arī paredz to, ka Gāzes koordinācijas grupai ir jānodrošina koordinācija Kopienas līmenī.

Šim mehānismam ir bijusi ļoti liela nozīme krīzes seku mazināšanā. Lai radītu priekšstatu, vēlos jūs informēt par to, ka gāzes krātuvē uzglabātā gāze tika izmantota un pārdota kaimiņvalstīm un pat Enerģētikas kopienas locekļiem, elektroenerģijas ražošanā tika izmantoti alternatīvi kurināmā veidi, tika palielināti gāzes ražošanas apjomi, tostarp iegūstot gāzi no Alžīrijas, Norvēģijas un citiem Krievijas avotiem, un kaimiņvalstīm tika nodrošināta papildu gāzes piegāde.

Pie tā es arī palikšu. Es varu apgalvot, ka tiek darīts viss iespējamais gan politiskā, gan arī tehniskā ziņā, lai mudinātu sarunu dalībniekus no Ukrainas un Krievijas puses atjaunot gāzes piegādi līgumos noteiktā apmērā

Eiropai un mazinātu negatīvās sekas mūsu pilsoņiem un ekonomikām līdz gāzes piegādes atjaunošanai. Kā jau jūs zināt, telefoni Parlamentā ir karsti visas dienas garumā, jo laiks rit, un mums ir nepieciešami rezultāti. Ja netiks nodrošināti rezultāti, neizbēgami cietīs mūsu politiskās attiecības ar abām valstīm.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, salīdzinot ar 1970to un 1980to gadu degvielas krīzēm, mēs šobrīd piedzīvojam vienu no smagākajām enerģētikas krīzēm Eiropas vēsturē. Atšķirība ir tāda, ka degvielas krīzes bija globālas, bet šī enerģētikas krīze pilnīgi noteikti skar tikai ES.

Kur mēs šodien esam? Neskatoties uz solījumiem un protokolu, ko pirmdien, 2009. gada 12. janvārī parakstīja Krievijas un Ukrainas ministri, es un divu iesaistīto uzņēmumu pārstāvji, Krievijas gāze cauri Ukrainai pie ES patērētājiem joprojām neplūst.

Komisija ir izpildījusi savas saistības attiecībā uz šo darījumu, nodrošinot Eiropas novērotāju izvietošanu būtiskākajās vietās Krievijā un Ukrainā, lai tie novērotu veiktās darbības un ziņotu par to atbilstību. Mēs spējam mobilizēt Komisijas pārstāvju un nozares speciālistu komandu 24 stundu laikā, un viņi ieradās Krievijā un Ukrainā pagājušā svētdienā, lai veicinātu gāzes plūsmas atjaunošanu tūlīt pēc protokola parakstīšanas.

Vakar Krievija atjaunoja gāzes piegādi Ukrainai salīdzinoši nelielā apjomā, kas atbilst mazāk kā vienai trešdaļai parastās plūsmas, bet nolēma izmantot gāzes importa punktu, kura izmantošana saskaņā ar Ukrainas uzņēmuma sniegto informāciju ir apgrūtināta, un tādēļ Ukrainai gāzes transports bija jāpārtrauc. Mūsu novērotāju ziņojums apstiprina, ka gāzes transportēšana šādos apstākļos bija tehniski sarežģīta (bet ne neiespējama).

Šodien diemžēl izveidojās tāda pati situācija, un vienīgais risinājums ir abām pusēm nodrošināt pilnīgu tehnisko iespēju saskaņošanu, lai gāzes apjoms un importa punkti atbilstu gāzes transporta sistēmas prasībām.

Ja turpmāk netiks veikta saskaņošana, gāzes piegāde netiks atjaunota, un ES novērotāji un Komisijas pārstāvji uz vietas aicina abas puses vienoties par šiem tehniskajiem jautājumiem.

Tomēr es nenostājos neviena pusē. Es nevēlos vainot vienu vai otru pusi. Bet ir pilnīgi skaidrs, ka abas puses ir zaudējušas savu reputāciju kā uzticami Eiropas Savienības partneri enerģētikas jomā.

(Aplausi)

Atgriežoties pie pagājušā mēneša notikumiem, es vēlos teikt, ka ES rīkojās atbilstoši, izteica bažas, un augstākā līmeņa politiskie līderi nepārtraukti aicināja abas puses nekavējoties atjaunot gāzes piegādi un pildīt savas saistības.

Iepriekšējos gados vispārīgu sarunu laikā ar abām pusēm, no iepriekšējās pieredzes zinot, ka problēmas parasti rodas naktī no 31. decembra uz 1. janvāri, mēs tām vienmēr atgādinājām: „Lūdzu, rodiet risinājumu jūsu divpusējām gāzes problēmām, jo tās ietekmē mūsu tranzītu”.

Diemžēl šajā gadījumā risinājums netika rasts. Mēs zinām, kādā situācijā šodien esam, neskatoties uz visiem šiem centieniem, un es esmu pārliecināts, ka risinājums ir abu pušu rokās. Bet vai tās vēlas rast risinājumu? Prezidentūra un Komisija aicināja un joprojām aicina Krieviju un Ukrainu nekavējoties atjaunot gāzes plūsmu. Mēs no savas puses esam paveikuši visu iespējamo. Mēs patiešām esam pilnībā informēti par to, uz kuriem plūst gāze, – neviens kubikmetrs gāzes neplūst citā virzienā bez mūsu ziņas. Es uzskatu, ka mūsu veiktie pasākumi ir pietiekami.

Bet, ja abas puses uzskata, ka ir nepieciešami citi pasākumi, mēs esam gatavi tos izvērtēt, jo es arī redzu, ka starp abām pusēm pastāv koordinēšanas un komunikācijas trūkuma problēmas.

Šī krīze ir jānovērš nekavējoties. Ko darīt tālāk? Es zinu, ka jebkurš mūsu rasts risinājums ir īslaicīgs, tādēļ, lai atjaunotu šā gāzes transporta koridora uzticamību, mums ir nepieciešams ilglaicīgs risinājums; šā iemesla dēļ komunikācija ar šīm pusēm noteikti turpināsies ne tikai Čehijas prezidentūras laikā, bet diemžēl arī Zviedrijas prezidentūras laikā.

Bet, pēc manām domām, mēs esam sniegušu atbildes attiecībā uz energoapgādes drošību Otrajā stratēģiskajā enerģētikas pārskatā, kā arī Parlamentam un Padomei strādājot pie enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopuma. Tie ir mūsu piedāvātie risinājumi, un mēs nevaram paļauties uz ārējiem piegādātājiem, kas diemžēl nepilda savas līgumsaistības un neņem vērā patērētāju intereses.

Bet es vēlos īpaši uzsvērt divus jautājumus, kas ir risināmi nekavējoties.

Pirmais no tiem attiecas uz starpsavienojumu trūkums. Jā, ir īstenots solidaritātes princips, bet daudzos gadījumos tā īstenošanai traucēja atbilstošas infrastruktūras trūkums, kas liedz piegādāt gāzi no glabātavām uz vietām, kur tā ir patiešām vajadzīga. Es uzskatu, ka krājumu atjaunošanas plāns, par kuru notiek debātes un kurš attiecas arī uz infrastruktūru, ir patiešām efektīvs instruments problēmu risināšanai šajās vietās, jo bieži vien komerciāla interese nodrošināt šāda veida iejaukšanos nav pietiekama.

Otrkārt, 2004. gadā, diskutējot par Gāzes piegādes drošības direktīvu, mēs pilnīgi noteikti palaidām garām savu iespēju. Pieņemtais instruments bija neefektīvs un neatbilda faktiskajām vajadzībām. Mēs esam izstrādājuši un tuvākajā laikā iesniegsim jaunu priekšlikuma projektu Gāzes piegādes drošības direktīvai; pašlaik notiek darbs pie ietekmes novērtējuma, un tuvākajās nedēļās tas tiks iesniegts Parlamentam.

Pēc manām domām, mums ir jārikojas nekavējoties un patiešām jāizstrādā saskaņots Kopienas mehānisms šāda veida krīzes novēršanai.

Prezidentūra ir patiešām ļoti smagi strādājusi, un es vēlos paust atzinību prezidentūrai par to, ka tā ar Komisijas pilnīgu atbalstu vienmēr uzņemas vadību. Es uzskatu, ka šajā sarežģītajā laikā Eiropas Savienība ir pierādījusi, ka tajā valda vienprātība. Eiropas Savienību vada prezidentūra un atbalsta Komisija.

Bet es patiešām atzinīgi vērtēju arī Eiropas Parlamenta darbību, jo Parlaments nodrošina pamatu vienošanās panākšanai. Ja divas puses nekomunicē valdību līmenī, ja uzņēmumi mēģina spēlēt spēlītes, kas var nodrošināt politisko stabilitāti? Tieši plašais politisko spēku spektrs Ukrainā un Krievijā pauž vienprātību, un es vēlos pateikties J. Saryusz-Wolski par viņa ieguldījumu, nodrošinot šo viedokļu apmaiņu, un arī priekšsēdētājam H.-G. Pöttering, kurš piedalījās abu pušu samierināšanas procesā. Risinājums būtu ļoti vienkāršs, ja vien šīs puses komunicētu savā starpā.

Tādēļ es uzskatu, ka šie bija ļoti būtiski pasākumi, un es ļoti ceru, ka šodienas sanāksme Parlamentā, kurai seko līdzī abas puses, būs papildu pamudinājums atrisināt šo jautājumu. Puse, kas cieš visvairāk, ir puse, kas nav atbildīga par šo krīzi, tā ir puse, kas iesaistījās, lai veicinātu problēmas atrisināšanu; un par šo veicināšanu maksā Eiropas nodokļu maksātāji un Eiropas patērētāji.

Tādēļ es uzskatu, ka ir pēdējais laiks nodrošināt, lai gāze stabilos apstākļos atkal plūstu uz Eiropas Savienību.

SĒDI VADA: G. ONESTA

priekšsēdētāja vietnieks

Jacek Saryusz-Wolski, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šis nopietnais gāzes piegādes pārtraukums būtiski ietekmē Eiropas pilsoņus, Eiropas rūpniecības nozares un darba vietas Eiropā, turklāt tas tiek īstenots ekonomikas krīzes laikā. Mums – šā Parlamenta deputātiem – nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās būs jāsniedz atbildes uz jautājumiem par to, ko mēs darījam, lai aizsargātu mūsu nozares, mūsu darba vietas un mūsu pilsoņus.

Pretēji dažiem iepriekš pausti viedokļiem, es uzskatu, ka šī problēma ir politiska un daudzpusēja, nevis divpusēja un komerciāla pēc būtības. Trīs gadus atpakaļ, kad mēs pieredzējām pirmo gāzes krīzi pēc tam, kad Krievija pārtrauca energoresursu piegādi, Eiropa saprata, cik neaizsargāta un ierobežota tā ir. Jau tad kļuva skaidrs, ka mums ir nepieciešama kopēja ES ārpolitika energoapgādes jomā.

Manis pārstāvētā grupa – PPE-DE grupa – šo ideju atbalstīja jau no paša sākuma. Tieši mūsu grupa uzņēmās vadību un aicināja izstrādāt pašiniciatīvas ziņojumu par kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā, kuru man bija tas gods prezentēt šajā Parlamentā 2007. gada septembrī un kuru vienbalsīgi atbalstīja visas politiskās grupas, un kuru pieņēma gandrīz vienbalsīgi.

Ziņojumā bija pausts aicinājums izstrādāt visaptverošu stratēģiju un rīcības plānu attiecībā uz kopēju ES ārpolitiku enerģētikas jomā, ierosinot vairākus veicamos pasākumus: īstermiņā – attiecībā uz solidaritātes mehānismiem, vienotību mūsu interešu aizstāvībā, labāk koordinētu diplomātiju enerģētikas jomā; un vidējā termiņā – attiecībā uz dažādošanu, tostarp Nabuko projekta īstenošanu, uzglabāšanu, investīcijām un starpsavienojumiem.

Daži mūsu ieteikumi, lai gan ar novēlošanos, ir iekļauti Komisijas Otrajā stratēģiskajā enerģētikas pārskatā. Mēs to atzinīgi vērtējam, kā arī mēs atzinīgi vērtējam Čehijas prezidentūras centienus atrisināt šo krīzi un būt par starpnieku starp abām pusēm.

Tomēr ar to vien nepietiek, lai mēs spētu izvairīties no līdzīgām situācijām nākotnē, un tas ir iespējams, tikai nodrošinoties ar patiešām kopēju ES energoapgādes drošības politiku un solidaritāti, kas ļautu rast ilglaicīgus,

ilgtspējīgus un sistemātiskus risinājumus. Tas nozīmē vienotību dalībvalstīs, ko sarunās pārstāv Eiropas Komisija, un vienotu ES nostāju attiecībā pret mūsu partneriem neatkarīgi no tā, vai tās ir ražotājvalstis vai tranzīta valstis. Turklāt mēs varētu paredzēt arī gāzes iegādi tieši no Krievijas pie Krievijas un Ukrainas robežas.

Es vēlos uzdot divus jautājumus Padomes priekšsēdētājam un Komisijai. Komisār A. Piebalga kungs un ministru prezidenta vietnieks A. Vondra kungs, vai jūs pieļaujat iespēju, ka ES varētu iesaistīties un pārņemt no Ukrainas atbildību par tranzītu? Otrkārt, kādi instrumenti spiediena izdarīšanai ir ES rīcībā? Ko mēs varam darīt, reaģējot uz notikušo? Manis pārstāvētā grupa sagaida no prezidentūras un Komisijas tūlītēju un radikālu rīcību un pasākumus attiecībā uz Krieviju un Ukrainu – mūsu partneriem energoapgādes jomā, lai atjaunotu gāzes piegādi. Manis pārstāvētā grupa lūgs Parlamentam nodrošināt iespēju cieši un ilglaicīgi iesaistīties šā jautājuma risināšanā pat vēlēšanu kampaņas laikā un līdz vēlēšanām. Es vēlos jūs informēt, ka mēs esam izveidojuši kontaktgrupu, iesaistot tajā Eiropas Parlamenta, Krievijas Parlamenta un Ukrainas Parlamenta pārstāvjus.

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa prasa, lai saskaņā ar Reglamenta 175. pantu tiktu izveidota pagaidu komiteja, lai atbildētu uz daudziem šiem jautājumiem, ko jau ir izvirzījis arī Saryusz-Wolski kungs; citiem vārdiem, lai mēs apvienotos ar Komisiju un, protams, arī Padomi, un izstrādātu atbilstīgos secinājumus – ko mēs, cerams, varam izstrādāt kopīgi – no situācijas līdz maija sesijai.

Sarunas, kas mums ir notikušas ar *Gazprom* un *Naftogaz*, citiem vārdiem, Krievijas un Ukrainas pārstāvjiem, ir apstiprinājušas, ka abas puses izturas bezatbildīgi. Es varu skaidri atkārtot to pašu, ko sacīja komisārs Piebalgs kungs: šobrīd neviena no pusēm nerīkojas nedz atbildīgi, nedz arī kā atbildīga Eiropas Savienības partnere. Tam ir jārada attiecīgās sekas.

Neraugoties uz manu atbalstu īstenotajām iniciatīvām, man jāsaka, ka mēs jau kādu laiku zinājām to, ka Ukraina atsakās būvēt uzraudzības stacijas, ko tā apsolīja izdarīt; Eiropas Savienības piešķirtā nauda netiek izmantota, un mēs uz to neesam reaģējuši. Mēs arī vismaz divus mēnešus zinājām to, ka līdz 1. novembrim – termiņam, kas tika noteikts oktobra sākumā, nav panākta vienošanās. Manā skatījumā 18. decembris, iespējams, bija mazliet par vēlu. Komisijai šai sakarībā būtu vajadzējis izdarīt krietni vairāk, lai sagatavotos sliktākajam scenārijam, tāpat arī pastāstīt dalībvalstīm par to, kas ir iespējams. Jāatzīst, ka tika parādīta liela solidaritāte, taču es būtu gaidījis, lai Komisija paredz nelabvēlīgas jautājuma attīstības iespēju, kā, piemēram, šo.

Taču tagad ir svarīgi nevis tas, lai mēs rādītu ar pirkstu – tas nav mans nolūks – bet tikai tas, lai mēs izdarītu atbilstīgos secinājumus, tādējādi nākamreiz būdami labāk sagatavoti; vai drīzāk – bez šaubām, daudz svarīgāk – spētu novērst šādas situācijas atkārtošanos.

Man jāpiebilst, komisāra kungs, ka, iespējams, mēs esam pārāk maz laika veltījuši liberalizācijas un tirgu apspriešanai – jo īpaši gāzes nozarē, kā jūs labi apzināties. Tas nebūtu devis mums nekādu labumu, un, patiesi, tas nedod mums nekādu labumu šobrīd. Kā mēs vienmēr esam norādījuši, gāzes nozare ir īpaša, to ietekmē – varētu pat teikt, ka nosaka – politika, un nav jēgas attīstīt gāzes nozares liberalizāciju līdz augstākajam principam, ja Ukraina un Krievija joprojām pret to izturas politiski. Šajā sakarībā mums ir vajadzīga stingra kopēja nostāja, un tieši tikpat stingri tā ir jāparāda.

Es piekrītu daudz kam no šeit sacītā. Mums vajag vairāk cauruļvadu; mēs piekrītam, ka Nabuko gāzes cauruļvads ir ļoti svarīgs projekts. Jūs pats arī pieminējāt Sahāras gāzes cauruļvadu, par ko mums ir jādodomā. Šīs lietas nenotiks vienā dienā, taču ir jādod signāli. Mums vajag daudz vairāk savienotājlīniju un starpsavienojumu. Taču arī tie neuzradīsies paši no sevis. Nedomājiet, ka par to parūpēsies tirgus, jo tā nebūs tādēļ, ka tirgus nav ieinteresēts to darīt. Galu galā šie ir ieguldījumi, kas nenes tūlītēju peļņu, bet tiek veikti, lai būtu rezerve. Tas pats, protams, attiecas uz gāzes rezervēm. Ir pilnīgi nepieņemami, ka daudzām valstīm ir ļoti nelielas gāzes rezerves vai vispār nav gāzes rezervju, vai tās pat atsakās informēt Komisiju par šādām rezervēm. Šajā jautājumā mums ir jārikojas kopīgi.

Neraugoties uz manu kritisko attieksmi pret atsevišķām detaļām, Parlamentam un Komisijai tiešām ir jāsauc dažas dalībvalstis pie kārtības un jāpieprasa, lai tās beidzot īstenotu kopēju Eiropas enerģijas politiku. Es piekrītu Saryusz-Wolski kungam šādā jautājumā: mēs patiesi esam kopīgi to prasījuši, un saņēmuši pārāk maz atbalsta no Padomes – vai drīzāk – dalībvalstīm. Ja mēs to gribam, es prasu, lai mēs līdz maijam – mūsu pēdējai sēdei – izstrādātu kopēju stratēģiju šajā jautājumā. Galu galā būtu pilnīgi nepieņemami, ja Parlaments dotos brīvdienās vai piedalītos vēlēšanās, nesagatavojot atbilstīgos secinājumus no šiem traģiskajiem notikumiem – cerams, kopīgiem spēkiem.

István Szent-Iványi, ALDE grupas vārdā. – (HU) Mums tagad ir vienošanās un daudz solījumu, bet gāzes joprojām nav. Pietiek vienreiz! Mēs nedrīkstam ļaut, lai Eiropa ir ciniskas varas izrādīšanas nevainīgs upuris. Ja nekavējoties neatsāksies gāzes piegāde, sekām ir jābūt skaidrām un būtiskām. Mēs nevaram pieļaut situāciju, kurā miljoniem Eiropas iedzīvotāju trūkst siltuma, mēs nevaram pieļaut to, ka ir apdraudēti vairāki simti tūkstošu darbavieta.

Līdz šim Eiropa ir izvairījusies no konfliktiem ar iesaistītajām valstīm, izrādot politisku piekāpšanos un žestus. Šī politika ir cietusi neveiksmi. Mēs, liberāļi, jau sen esam prasījuši, lai būtiski tiktu samazināta mūsu atkarība, mūsu atkarība enerģijas jomā, no Krievijas.

Šī krīze ir devusi skaidru mācību, ka Nabuko cauruļvadam ir jāklūst par reālu alternatīvu, un tādēļ tas ir finansiāli jāatbalsta. Mums ir jāizveido kopēja enerģijas politika, nodrošinot stiprāku solidaritāti dalībvalstu starpā, labāku koordināciju, kā arī, savienojot tīklus. Mums jāpaātrina neizsīkstošo un alternatīvo enerģijas avotu attīstība un jāpalielina enerģijas efektivitāte.

Tomēr tas atrisinās mūsu problēmas tikai vidējā termiņā un ilgtermiņā, un līdz ar to mums stingri jāatgādina Kijevai un Maskavai, lai tās pildītu savas starptautiskās saistības, un, tā kā tas līdz šim nav darīts, jāpaziņo, ka sekas skars visus mūsu divpusējo attiecību aspektus.

Krievijai ir jāpierāda, ka tā rīkojas godprātīgi un dara visu, ko spēj, lai gāzes piegāde atjaunotos bez kavēšanās. Arī Ukrainai ir jādara zināms, ka, lai gan šobrīd tā par gāzi maksā politisku cenu, kas ir zemāka par tirgus cenu, faktiski šī cena tai izmaksā vairāk par tirgus cenu, jo tā palielina iespēju Ukrainai tikt iespaidotai vai šantažētai.

Tagad arī Eiropas Savienībai ir jāiztur pārbaude savu pilsoņu priekšā. Vai tā spēj efektīvi aizstāvēt savas intereses? Ja tā neizturēs šo pārbaudi, tad Eiropai nav reālas nākotnes, bet izdošanās gadījumā tā ar optimismu var raudzīties nākotnē.

Hanna Foltyn-Kubicka, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, gāzes krīze Eiropā ir ilgstoša un daudz dziļāka nekā Eiropas politiskā elite par to runā. Mums neapšaubāmi ir jāuzsver, ka tās raksturs nav tikai ekonomisks. Tā galvenokārt ir politiska krīze, kas pamatojas Eiropas bezspēcībā pret Putin kunga agresīvo politiku.

Nemānīsim sevi – Krievijai nerūp daži dolāri. Dažu pēdējo dienu notikumu pamatā ir bijusi Kremļa agresīvā rīcība, kuras mērķis ir paplašināt tā vadošo pozīciju dienvidaustrumu Eiropā. Ukraina ir stratēģiski svarīga Krievijai ne tikai tāpēc, ka tās teritoriju šķērso gāzes vads uz Eiropu, bet tāpēc, ka Krievijas Melnās jūras flote ir izvietota Sevastopolē. Šīs bāzes nomas līgums beidzas 2017. gadā, bet tikai nedaudzi cilvēki uzskata, ka Krievija brīvprātīgi atstās Krimu. *Gazprom* prasības atbalsta viss Kremļa politiskais un militārais aparāts, kura mērķis ir diskreditēt un vājināt Ukrainas valdību un nospiest Ukrainu uz ceļiem. Diemžēl Eiropas pasīvā attieksme ir palīdzējusi Putin kungam nokļūt tuvāk savam mērķim.

Rebecca Harms, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos sākt, pasakot, ka Padomes Prezidentūras uzsākšana Čehijas Republikai ir bijusi smaga un ka saistībā ar šo jauno gāzes krīzi tā pēdējās nedēļās nav varējusi ieviest lielāku skaidrību Eiropas ārējās enerģētikas politikas jomā nekā tas ir bijis iepriekšējos gados.

Mēs šobrīd redzam, ka bieži citētā frāze „ārējās enerģētikas politika” apzīmē kopīgu stratēģiju, kāda Eiropā nepastāv. Bez šīm debatēm par Krievijas gāzi eiropiešiem kopīgi ir jāatbild uz jautājumu par to, kādas attiecības nākotnē viņi vēlas ar Krieviju. Gāze ir tikai viens jautājums, izejvielu tirdzniecība ir otrs jautājums, bet mēs runājam par fundamentālām Eiropas Savienības attiecībām ar tās lielāko kaimiņvalsti mūsu kontinenta austrumos, un šis jautājums ir jānoskaidro.

Vienlaikus ir jānoskaidro, kā Eiropas Savienība nākotnē izturēsies pret valstīm, kas joprojām svārstās starp Krieviju un ES. Pēc manām domām, mēs būtu varējuši paredzēt to, kas tagad notika Ukrainā. Nevienam, kas interesējas par Ukrainu, nav pārsteigums, ka ne tikai *Gazprom* un Krievija, bet arī Ukraina pati ļauc politiskās un ekonomiskās intereses. Vislielākais drauds Ukrainai pašlaik ir tas, ka noteiktu politisko spēlētāju intereses tagad varētu pārtraukt Ukrainas tuvināšanos Eiropas Savienībai un izraisīt tās reputācijas pasliktināšanos Eiropas Savienībā, ko šī valsts jau ir ieguvusi. Kritiku, kas tiek vērsta pret kompetentām personām Krievijā šī strīda laikā, vienādi pelnījuši *Naftogaz*, *RosUkrEnergo*, atbildīgās personas un Ukrainas valdība.

Tas ir daudz vairāk nekā strīds par tirdzniecību, un es domāju, ka Čehijas Prezidentūra šajās pēdējās dienās ir veiksmīgi to kontrolējusi. Es ceru, ka tie plāni, ar kuriem komisāra kungs mūs iepazīstināja, nesīs augļus. Es vēlētos apsveikt Komisiju par tās skaidro nostāju nepiemērotajā mēģinājumā energotīklam no jauna

pieslēgt ļoti bīstamo Bohunices atomelektrostaciju. Tas nebūtu lietderīgi, bet drīzāk radītu jaunu Kopienas tiesību aktu apdraudējumu, šoreiz pašā Eiropas Savienības iekšienē.

Esko Seppänen, GUE/NGL grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, Padomes priekšsēdētāja kungs, ir uzņēmusies starpnieka lomu strīdā par gāzes piegādi starp Krieviju un Ukrainu, un darījusi visu iespējamo, lai atsāktu gāzes piegādi.

Es parasti neslavēju Komisiju, bet mūsu grupas vārdā tagad es vēlētos tai pateikties. Tā nav rīkojusies kā tiesnesis, bet gan kā ārsts; un nevis kā ķirurgs, bet drīzāk kā psihiatrs. Tagad šāda prasme ir nepieciešama, un tai ir pielietojums.

Cilvēki citās Eiropas daļās salst, kamēr Ukrainā prezidents un premjerministrs cīnās par varu. Šādos apstākļos *Saryusz-Wolski* kunga, Ārlietu komitejas priekšsēdētāja, vakardienas ierosinājums, ka ES vajadzētu ieviest sankcijas, lai nodrošinātu gāzes padevi, ir bezatbildīgs. Vai mums vajadzētu piekrist, ka ES uzsāk boikotēt Krievijas gāzi? Polijai, protams, vajadzētu būt par piemēru citiem šajā jautājumā un atteikties no Krievijas gāzes.

Mūsu grupa cer, ka Komisija turpinās aktīvi darboties kā starpniece, lai rastu saskaņu.

Gerard Batten, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es citēju runu, ko par šo tēmu teica mans kolēģis *Godfrey Bloom* kungs 2006. gada 25. oktobrī: „Pati doma, ideja vai koncepcija, ka Apvienotās Karalistes energoresursu piegādi kontrolētu darījums ar tādu gangsteri kā *Putin* kungs, ir absolūti smieklīga. Uzticēties papīram, kuru parakstījis *Putin* kungs, ir pilnīgs neprāts. Tas cilvēks ir gangsteris”.

Putin kungs šobrīd rīkojas kā jebkurš pieredzējis gangsteris – pārtrauc piegādi un paaugstina cenu. Eiropai būs divas iespējas: gatavoties maksāt daudz, daudz vairāk par nedrošo gāzes piegādi no Krievijas, vai meklēt alternatīvus piegādātājus, ja tas ir iespējams. AK ir jānodrošina, ka tās izsīkstošie gāzes krājumi tiek glabāti kā valsts resursi, un jā rūpējas, lai tie nekļūtu par kopīgiem ES resursiem. Mums ir arī jāsāk darbs ar jaunu atomelektrostaciju būvniecības programmu.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kungi, neraugoties uz visiem pašreizējiem Eiropas Padomes un Komisijas pūliņiem, dažas dalībvalstis palikušas bez Krievijas gāzes piegādes, to ekonomika ir apdraudēta, un cilvēki baidās no nosalšanas. Tā ir augsta cena, kas jāmaksā par Eiropas Savienības tuvredzīgo ārlietu un enerģētikas politiku. Un diemžēl par to maksā vājākie.

Tukši gāzes cauruļvadi, ražošanas apsūkums un aukstas telpas skolās ir cena par *rusofobiju*, ko uztur tās Eiropas Savienības dalībnieces, kuras bija pret stratēģiskās partnerības pārrunu atsākšanu ar Krieviju. Tā ir cena par mūsu nekritisko atbalstu oranžajam segmentam Ukrainas politiskajā spektrā un par mēģinājumu kontrolēt Austrumeiropas politiku no Briseles. Tā ir cena par mūsu fanātisko atomenerģijas noliegšanu. Turklāt tā ir cena par ilgtermiņa centieniem iejaukties atsevišķu dalībvalstu valsts enerģētikas politikā. Kādu padomu jūs dotu Slovērijas premjeram *Fico* kungam, kam ir jāizvēlas mazākais no diviem ļaunumiem? Kad gaisa temperatūra ir - 20°C un gāzes piegāde no austrumiem ir pārtraukta, Komisija Briselē draud sodīt Slovēriju, ja tā atkal iedarbinās Jaslovske Bohunice atomelektrostaciju. Vai tiešām mēs neko nedarīsim šajās 20 dienās, kamēr Slovērijai vēl ir gāzes rezerves, ja tiek iznīcinātas rūpnīcas un salst cilvēki?

Dāmas un kungi, tagad mēs redzam, cik svarīga ir enerģijas pašpieietiekamība katrai valstij Eiropas Savienībā. Cik patīkami ir uzvilkt siltu pašmāju kreklu nodilušā ES mēteļa vietā. Mums jāgūst no tā mācība un jāizvairās no enerģijas pilnvaru nodošanas Briselei, kā tas paredzēts Lisabonas līgumā.

Giles Chichester (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, ir gandrīz neizskaidrojami, kā vēsture ir atkārtojusies attiecībā uz gāzes piegādes Ukrainā pārtraukšanu šajā gadalaikā. Tomēr mums nevajadzētu justies pārsteigtiem, jo kad vēl labāk var piesaistīt cilvēku uzmanību, ja ne aukstuma periodā?

Nav grūti iedomāties Krievijas nolūku šajā visā, bet jo īpaši mani pārsteidza doma, kas parādījās presē, ka *Gazprom* steidzami jāpanāk vienošanās uz augstāku gāzes cenu pamata, kas saistītas ar pagājušā gada naftas cenas kāpumu, pirms šīs gāzes cenas ir kritušas līdz ar naftas cenas kritumu.

Lai kā arī būtu, sekas ir tādas pašas kā pirms trim gadiem. ES dalībvalstis ir pakļautas pārmērīgas atkarības riskam gāzes importa jomā no viena dominējoša piegādātāja. Vairs nevar teikt, ka mums vajadzīga Krievijas gāze, un Krievijai vajadzīga mūsu cietā valūta, tādēļ darījums ir drošs. Mums ir jā rīkojas, lai aizsargātu piegādes drošību.

Dalībvalstīm ir jāsaņem zobi un jābūt gatavām maksāt par piemērotām gāzes krātuvēm un krājumiem. Labs sākums būtu vienošanās par to, cik daudzām dienām pietiekama piegāde ir uzskatāma par pieņemamu rezervi. Otrs acīmredzams solis ir apgādes dažādošana, un SDG terminālu celtniecība visā Eiropā ir labs piemērs. Loģiska šķiet paskatīšanās uz *Nord Stream* un Nabuko cauruļvadu projektiem labvēlīgākā gaismā. Mums ir jādivkāršo centieni uzlabot efektivitāti un palielināt enerģijas ietaupījumu elektrības patēriņā – gan rūpnieciskā izmantojumā, gan arī iekšzemes patēriņā. Jāpanāk milzīgi ietaupījumi.

Galū galā, mums ir jālīdzsvaro savs enerģijas kopums un tas jādara kā piegādes drošības, tā arī klimata pārmaiņu politikas nolūkā. Palielinot tās elektrības daļu, ko iegūst no neizsīkstošās enerģijas avotiem, kodolenerģijas un tīro ogļu tehnoloģijas, mēs varam sasniegt abus mērķus, bet katras šīs iespējas īstenošanai ir vajadzīgs laiks, un tikmēr mums steidzami un ar iztēli ir jārisina enerģijas efektivitātes palielināšanas jautājums.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es varu atbalstīt daudzu deputātu viedokli. Tas, kas ir atklājies pēdējās nedēļās, ir izraisījis lielu pārsteigumu. Pat vakar, klausoties, kā Krievijas un Ukrainas partneri šeit apgalvoja, ka viņi nekādā gadījumā nav vainīgi, es jutos ļoti aizkaitināts. Mēs visu laiku saņemam pretrunīgu informāciju par to, kas tad īsti notiek. Mēs dzirdam vienu stāstu, tad otru, un mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, ir ļoti grūti noskaidrot precīzos faktus. Mēs ceram, ka turpmākajās pāris dienās šīs neskaidrības tiks atrisinātas, un gāze atkal plūdis, kā solīts.

Ja gāze atkal plūdis, vai tas nozīmē, ka mēs atgriezīsimies pie tādas pašas sadarbības kā iepriekš? Es tā nedomāju. Tas pats notika 2006. gadā, taču toreiz ietekme uz Eiropas Savienību ne tuvu nebija tik nopietna; toreiz Maskavas un Kijevas konflikta iemesls bija gāzes cena, un rezultāts bija pārtraukums gāzes piegādē Eiropai. Toreiz mēs brīdinājām, ka pastāv šī scenārija atkārtošanās risks, un tagad tas ir noticis. Mēs zinām, ka sarunas par gāzes piegādi katru gadu notiek no jauna, jo Ukraina un Krievija slēdz līgumus uz vienu gadu. Līdz pagājušajam mēnesim, kad atkal iestājās krīze, Eiropas Savienība neveica nekādas darbības. Daudz no tā, ko mēs jau apspriedām 2006. gadā, acīmredzami nav devis nekādu rezultātu. Pat toreiz mēs zinājām, ka mēs esam pārāk atkarīgi no viena cauruļvada, kas piegādā gandrīz 80 % gāzes cauri vienai valstij. Pat toreiz tika runāts par to, ka mums steidzamā kārtā jāstrādā ar alternatīviem gāzes piegādes ceļiem. Pat toreiz bija skaidrs, ka mēs neesam pārliecināti, ka mēs kā ES valstis spētu palīdzēt viena otrai gadījumā, ja dažās valstīs rastos problēmas, kā tagad tas ir Bulgārijā, Slovēnijā un vairākās citās valstīs. Pēdējos gados maz ir darīts šajā jautājumā. Pēdējās nedēļās kļuva skaidrs, cik grūti ir ieviest mehānismu, kas ļautu mums savstarpēji palīdzēt.

Krievija un Ukraina ir devušas smagu triecienu pašas sev un savai reputācijai. Manuprāt, mums nav pirmkārt jāvairo viena vai otra valsts. Acīmredzami ir tas, ka abām valstīm ir maz izpratnes par draudzīgumu attiecībā uz klientu. Faktiski šīs valstis tagad rada nopietnu kaitējumu savam galvenajam klientam. Mēs esam viens no Krievijas labiem klientiem, mēs maksājam par šo cauruļvadu cauri Ukrainai, mēs laikā apmaksājam savus rēķinus un mēs par gāzi maksājam pasaules cenu. Es domāju, ka to nevar pietiekami ieskaidrot abām pusēm.

Protams, šī situācija izvirza virkni jautājumu. Kā ir ar interešu konfliktu gāzes nozarē Krievijā, ar Kremļa ietekmi uz *Gazprom*? Es esmu mazliet vairāk informēts par Ukrainu un es no pieredzes zinu, ka gāzes bizness šajā valstī ir ļoti šaubīgs; es uzskatu, ka mums vajadzētu detalizētāk aplūkot vairākus jautājumus. Tāpat kā *Swoboda* kungs es atbalstu parlamentāro izmeklēšanu attiecībā uz to, kā šī situācija ir izveidojusies, ko Eiropas Savienība nav izdarījusi no tā, kas tai bija jāizdara pēdējos gados, un kā ir veidotas šīs gāzes nozares Ukrainā un Krievijā, lai tādējādi mēs spētu novērst līdzīgas situācijas atkārtošanos nākotnē vai iegūtu lielāku izpratni par to, kas notiek patlaban.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, pagājušā gada oktobrī parakstītajā vienošanās dokumentā Ukrainas premjerministre *Yulia Tymoshenko* un *Vladimir Putin* kungs apliecināja gatavību trīs gadu laikā gāzes pārvadei un uzglabāšanai piemērot pasaules cenas. Šo vienošanos uzsvēra oficiāla vienošanās starp *Gazprom* un Ukrainas *Naftogaz*.

Taču nesen *Gazprom* izvirzīja prasību pēc milzīga cenas pieauguma nereālā apjomā. Šāda veida šantāža ir iespējama, jo *Gazprom* ir monopolistiska vara pār Ukrainu. Daudzas Eiropas Savienības valstis ir līdzīgā stāvoklī. Tas nozīmē, ka atšķirībā no naftas Eiropā nav brīva gāzes tirgus.

Amerikas Savienotajās Valstīs nesen gāzes cena ir nokritusies līdz 198 ASV dolāriem par 1000 kubikmetriem, savukārt *Gazprom* no Ukrainas pieprasa 450 ASV dolārus. Šī situācija ir jāmaina, dažādojot gāzes piegādātājus un izbūvējot piegādes tīklu Eiropā un starp kaimiņvalstīm, lai, tāpat kā tas ir naftai, Eiropā būtu īsts gāzes tirgus, kas ierobežos monopolistiskas cenu noteikšanas šantāžas iespēju.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, šī gāzes krīze parāda, cik svarīgi Eiropas Savienībai ir paust vienotu viedokli gāzes piegādes jautājumā, jo īpaši attiecībā uz gāzes piegādēm no Krievijas, kas nav uzticama partnere un piegādātāja.

Pagājušā gada jūlijā Eiropas Parlaments pieņēma Lūgumrakstu komitejas ziņojumu, ko es biju sagatavojis, kurā bija skaidri noteikts, ka enerģijas un gāzes piegādes Eiropai jautājums nav divpusēju attiecību jautājums. Toreiz runa bija par Ziemeļu gāzes cauruļvadu no Krievijas uz Vāciju. Tagad es lūdzu Komisijai, kā arī prezidentūrai nodrošināt, lai Eiropas Savienība paustu vienotu nostāju un lai tas tiktu nostādīts kā ES un Krievijas nevis divpusēju attiecību jautājums. Es aicinu īstenot visas prasības, kas ietvertas pagājušā gada 8. jūlija ziņojumā, kurā ir noteikts, ka Eiropas Savienībai jābūt reāli un patiesi integrētai.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, vairāki politiķi debatēs par gāzes piegādi ir izteikušies par labu vienai vai otrai konfliktējošai pusei. Taču mēs nezinām faktus par šo situāciju. ES novērotāji ir bezpalīdzīgi. Viss, ko mēs zinām, ir tas, ka mums ir darīšana ar bezatbildīgām organizācijām.

Šī situācija ir arī pierādījums Eiropas Savienības enerģētikas politikas nepilnībām. Netiek atbalstītas alternatīvas idejas, piemēram, atomelektrostaciju būvniecība. Pret ogļu izmantošanu protestējam, aizbildinoties ar apkārtējās vides aizsardzību. Mēs esam nonākuši situācijā, kad vienīgā alternatīva ir padarīt Centrāleiropu atkarīgu no austrumiem, situācija nabaga Slovēnijai tam ir piemērs.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Saistībā ar Ukrainas un Krievijas konfliktu par gāzes piegādēm es kā Eiropas Parlamenta deputāte, kas pārstāv Slovēnijas Republikas pilsoņus, vēlētos pievērst Eiropas Savienības uzmanību faktam, ka šis interešu konflikts ietekmē ne tikai abas puses, kas viena otru vaino par radušos situāciju, bet arī trešo pusi, kuras pilsoņi ir kļuvuši par upuriem, jo joprojām nav izredžu saņemt Krievijas gāzi caur Ukrainu.

Slovākija ir palikusi bez gāzes astoņas dienas, un šādā ārkārtas situācijā ražošanas sfērā un ar noteikumu, ka uzņēmumi darbojas krīzes režīmā, mēs ar esošajiem krājumiem varam iztikt tikai vienpadsmit dienu. Slovēnijai paredzētā gāze atkal ir iestrēgusi kaut kur starp karojošajām pusēm. Īsi sakot, divas puses – divas taisnības, bet gāzes nav.

Es vēlos informēt, ka šodien plkst. 11.45 Ukrainas premjerministre *Timoshenko* noraidīja Slovēnijas prasību atjaunot dabasgāzes piegādi, paskaidrojot, ka: „Ukrainai nav pietiekami daudz gāzes, mums pašiem nav savu rezervju, un jums arī nebūs.” Es arī vēlētos uzsvērt, ka mūsu atkarība no Krievijas gāzes un aizliegums atkal iedarbināt Jaslovske Bohunices V1 atomelektrostaciju arvien vairāk apdraud Slovēnijas Republikas energapgādes drošību.

Komisāra kungs, paldies par jūsu priekšlikumiem un centieniem rast risinājumu. Es zinu vienu pasākumu, kuru jūs varētu veikt – pārtraukt maksājumus Ukrainai kā vienai no bezatbildīgajām pusēm.

Herbert Reul (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs zinām, ka šī situācija ir dramatiska. Krievijas un Ukrainas rīcība ir bezatbildīga. Jāsaka, ka Komisija ir vainojama pie tā, ka mēs bijām salīdzinoši lēni savā rīcībā, lai gan komisārs *Piebalgs* dažu pēdējo dienu laikā teicami ir risinājis šo jautājumu. Doma par ekspertu komandas izveidi bija lieliska, un es uzskatu, ka viņš ir pelnījis pateicību par pēdējo dienu notikumiem.

Taču šajā brīdī ir laiks uzdot jautājumu, kāpēc mūsu reakcija uz šādiem notikumiem vienmēr ir tik īslaicīga. Cik reižu Krievija ir pievērsusi uzmanību šim jautājumam? Šī noteikti nav pirmā reize. Mēs esam pieredzējuši gāzes piegādes periodiskus pārtraukumus jau vairākus gadus, un tāpēc mums ir sev jāuzdod jautājums, vai mēs – Eiropas Parlaments un Eiropas institūcijas – tiešām esam darījuši pietiekoši jautājumā par nepārtrauktu gāzes piegādes nodrošināšanu, vai mēs, iespējams, lielāku prioritāti esam piešķīruši citiem jautājumiem. Es domāju, ka *Swoboda* kungam bija taisnība, uzdodot šādu jautājumu.

Mēs esam daudz strādājuši pie tā, vai, kam un ar kādiem noteikumiem pārdot un atļaut privatizēt tīklus. Mēs esam nedēļām un pat mēnešiem risinājuši jautājumu par klimata pārmaiņām, bet neesam pietiekami apsvēruši faktu, ka ir vēl arī trešais ļoti nozīmīgais politiskais projekts: piegāžu drošība. Ko mēs esam darījuši, lai nodrošinātu dažāda veida enerģētikas avotu izmantošanu Eiropā un samazinātu savu atkarību? Ko mēs esam darījuši, lai nodrošinātu, ka šajā dažādībā ietilptu arī ogļu spēkstacijas? Savā klimata pārmaiņu politikā mēs faktiski esam diskreditējuši šīs ogļu spēkstacijas un tādējādi palielinājuši savu atkarību no gāzes. Ko mēs esam darījuši, lai palielinātu atbalstu atomenerģijas ražošanai? Atbilde ir – mēs esam darījuši daudz par maz, rīkojušies bailīgi. Ko mēs esam darījuši, lai sakārtotu jautājumu par citu atļauto cauruļvadu izmantošanu? Ko mēs esam darījuši SDG jomā? Ko mēs esam darījuši ārējās enerģētikas politikas jomā? Pēdējo dienu

notikumi ir parādījuši, ka ir pēdējais laiks risināt piegādes drošības jautājumu enerģētikas politikā. Ir skaidrs, ka šis ir izšķirošs jautājums.

Reino Paasilinna, (PSE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, Parlaments drīzumā balsos par trīs darba paketēm enerģētikas un gāzes tirgus jomā. Mēs tikko esam apstiprinājuši enerģētikas un klimata paketi, bet tagad ir krīze, mums ir jāorganizē plašāka mēroga tikšanās, piesaistot mūsu partnerus. Mums tam ir politiskā jauda un mums ir nepieciešama sadarbība.

Es atbalstu arī domu par darba grupas izveidi saskaņā ar 175. pantu, kas sniegtu ziņojumu Parlamentam, piemēram, maijā. Šajā grupā būtu jāpiedalās arī Krievijas un Ukrainas delegācijām.

Kā jau ir izskanējis, stāvoklis ir nopietns. Miljoniem cilvēku salst, un tiek slēgtas rūpnīcas. Neļaujot gāzei nonākt ES, Ukraina ir iesaistījusi mūs savās problēmās. Krievija izdarīja to pašu, kad atslēdza gāzes padevi ES.

Taču caur citām tranzītvārstiem gāzes piegāde tiek nodrošināta. Pateicoties ātrai Eiropas Savienības reakcijai, paldies komisāra kungam, skaitītāji ir savā vietā. Krievijas gāze acīmredzot ir sākusi plūst Ukrainas tīkla virzienā, bet tā joprojām nesasniedz Eiropas Savienību. Ir izveidojusies savāda situācija. Gan ES, gan Krievija cenšas uzbūvēt jaunus energopiegādes cauruļvadus jaunās vietās: ES ārpus Krievijas, un Krievija ārpus savām bijušajām padomju republikām. Tas ir darbs cauruļvadu rūpniecībā strādājošajiem.

Es neatbalstu sankciju piemērošanu iesaistītajām pusēm, un es nedomāju, ka sankciju piemērošana būtu lietderīga. Es esmu skeptiski noskaņots pret spēka izmantošanu, jo mums tas var izrādīties sāpīgāk nekā viņiem. No otras puses, par īpaši svarīgu jautājumu es uzskatu Enerģētikas hartas nolīguma sasaistīšanu ar nākamo partnerattiecību un sadarbības nolīgumu. Vēl viena iespēja būtu izveidot sindikātu, kas uzraudzītu gāzes padevi caur Ukrainu: tas būtu ātri un steidzami veicams pasākums. Ir jāiesaista arī neitrāla puse.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies par šo pēdējo viedokli.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, ES ir pasaules lielākais ekonomiskais spēks. Neraugoties uz to, daudzi cilvēki salst paši savās mājās. Kādēļ ES nespēj garantēt apkuri? Tagad kā vēl nekad iepriekš ir skaidrs, ka ES ir jāsamazina sava atkarība no Krievijas gāzes. ES ir jāizveido kopīgs elektrības un gāzes tirgus, lai aizsargātu iedzīvotāju pieeju enerģijai. Tam vajadzīga solidaritāte Eiropas Savienības iekšienē. Galvenās valstis ir Francija un Vācija. Neviena valsts, pat ne Vācija, nevar paļauties uz lielāku gāzes piegādi no *Gazprom* daudzu turpmāko gadu laikā. *Nord Stream* nav risinājums. Starptautiskā gāzes karā starp Krieviju un Ukrainu dos ES lielisku iespēju pieprasīt, lai abas puses ievērotu tādus noteikumus, kas atbilst kopīgam enerģijas tirgum Eiropas Savienībā. Mums jāizmanto šīs iespējas priekšrocības.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Godātie kolēģi! Es vēlētos uz šo problēmu paskatīties plašākā politiskā kontekstā. Būtībā tā saucamais Krievijas – Ukrainas gāzes karš ir viens no posmiem cīņā par ietekmi Eiropā. Gan Ukraina, gan Gruzija ir valstis, kuras mēs labprāt redzētu savā pusē, bet Krievija vēlētos tajās atjaunot iepriekšējo ietekmi. Tāpat kā iebrukumam Gruzijā bija izvēlēts vasaras vidus – olimpiādes sākums un atvaļinājumu laiks, tā arī gāzes karam izvēlēts ziemas vidus – Jaungada atvaļinājumu laiks. Turklāt abām valstīm netika dota gaidītā perspektīva dalībai NATO un Eiropas Savienībā. Jau tad, kad mēs nespējām dot pienācīgu pretsparu Krievijai par agresiju Gruzijā, varēja paredzēt, ka nākošais mērķis būs Ukraina. Krievijas polittehnoloģija ir viena no varenākajām pasaulē, un šī valsts ir pierādījusi, ka var upurēt milzīgus resursus politisku mērķu sasniegšanai. Šai gadījumā – Ukrainas diskreditācijai novilcinot līguma noslēgšanu. Šai polittehnoloģijai ir arī pietiekami daudz līdzekļu, lai ietekmētu procesus interesējošajā valstī, un atšķirībā no mums tā notikumus plāno un prognozē. Kompromiss jāpanāk, gāzes piegādes jāatjauno, ja vien Krievijai ir pietiekami krājumi, ko piegādāt. Paldies!

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Vispārējais viedoklis ir tāds, ka šī gāzes krīze visvairāk ir ietekmējusi Bulgāriju. Ir pašsaprotami, ka vaina joprojām jāuzņemas abām pusēm, lai kura arī būtu vainojama par gāzes padeves pārtraukšanu un lai kura arī būtu vainīga tajā, ka Bulgārijai ir izsīkušas rezerves, kas nebija pietiekamas, lai tā izturētu šo gāzes krīzi. Tomēr tagad pievēršsimies tam, ko mēs varam izdarīt nākotnē. Viena iespēja ir tikai iekšējās politikas jautājums, kas ietver alternatīva resursu avota atrašanu, kuru Bulgārija varētu izmantot, lai apmierinātu savas vajadzības līdzīgās situācijās. Otra iespēja, kas mums šobrīd pastāv, ir tieši atkarīga no Komisijas gribas.

Mums, vai, precīzāk, Bulgārijai ir milzīgs enerģijas avots, kas tika slēgts politisku iemeslu dēļ. Šis avots ir Kozlodujas atomelektrostacija. Šobrīd Bulgārija izmanto ogļu elektrostacijas, kas piesārņo vidi daudz vairāk nekā atomelektrostacijas. Es esmu pārliecināts, ka kolēģi no Zaļo partijas tam piekritīs. Pirmo četru Kozlodujas

atomelektrostacijas bloku slēgšana, kuriem tika veiktas dučiem pārbaudes, kas pierādīja, ka tie ir pilnīgi droši, bija milzīga kļūda. Tas nodarīja milzīgu kaitējumu Bulgārijas iedzīvotājiem, un tagad Bulgārijas iedzīvotāji turpina ciest vēl vairāk, jo mums nav, kur iegūt elektroenerģiju.

Tieši šī iemesla dēļ es izsaku Komisijai šādu lūgumu: ir pēdējais laiks ļaut Bulgārijai un Slovākijai atkal iedarbināt to pilnīgi drošās atomelektrostacijas, lai šīs valstis varētu nodrošināties pret enerģētisko resursu trūkumu.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, gāzes padeves pārtraukšana, ko Krievija izmantoja kā diplomātisko ieroci, vēlreiz parādīja, kāpēc mums ir nepieciešama vienota ES ārējās enerģētikas politika, īstenojot starpvaldību sadarbību. Šāda politika acīmredzami samazinās mūsu ievainojamību pret Krievijas iebiedēšanas taktiku, nodrošinot alternatīvos enerģētikas avotus, tādus kā SDG, un jaunie gāzes pievadi – Nabuko un gāzes pievads pa Sahāru, un integrētas ES energosistēmas izveide.

Tomēr tā dos impulsu arī zaļajai politikai, veicinot neizsīkstošo enerģijas avotu izmantošanu un enerģijas efektivitāti, un kodolenerģijas atdzimšanu. Es atbalstu Slovākijas ārkārtas prasību Komisijai atkal pieslēgt Bohunices reaktoru, kas palīdzēs arī risināt klimata pārmaiņu jautājumu.

Manuprāt, nav šaubu, ka Krievija biedē Ukrainu un mēģina destabilizēt tās valdību pirms prezidenta vēlēšanām, kas notiks Ukrainā nākošajā gadā, un arī apdraud Ukrainas centienus pievienoties Eiroatlantiskajai zonai, tagad pat iesaistot Amerikas Savienotās Valstis šajā procesā.

Taču ES ir ievilkta šajā strīdā kā netiešs Kremļa gāzes piegādes politikas upuris. Es nevaru nedomāt, ka Krievijas rīcība tika plānota saskaņā ar Čehijas prezidentūras sākumu, tomēr premjers un Padomes priekšsēdētājs Topolānek kungs ir parādījuši lielisku prasmi šīs ārkārtas situācijas risināšanā.

Ukraina, iespējams, ir vainojama par Krievijas gāzes piesavināšanos, par ko to apsūdz, bet tas, iespējams, ir izskaidrojams ar abpusēji nesakārtotajām attiecībām šo valstu starpā.

Šobrīd Ukrainas saistības ir maksāt starpniecības uzņēmumam papildus 500 miljonus ASV dolāru gadā. Ņemot vērā to, ka Ukrainas parāds par gāzi Krievijai ir 2.4 miljardi ASV dolāru, parādu var dzēst apmēram piecos gados, sadalot šo maksājumu, kas, iespējams, saskaņā ar Ukrainas premjerministra vietnieka teikto, nonāktu korumpētu politiķu kabatās.

Mums ir jāpretojas jebkuram mēģinājumam iedzīt ķili starp Ukrainu un tās nākotni rietumos, un it īpaši tās nākotni pilnvērtīgas Eiropas Savienības dalībvalsts statusā. Vislabākais veids, kā nodrošināt, lai Krievija vairs nevarētu apdraudēt Ukrainu vai izdarīt uz to spiedienu, vai pat provocēt ES apdraudēt Ukrainu, ir cīnīties par vienotu ES ārējo enerģētikas politiku, kas demonstrēs solidaritāti starp dalībvalstīm krīzes un energoresursu trūkuma brīžos.

Adrian Severin (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šī problēma, ko mēs risinām, nav tikai Krievijas un Ukrainas strīds. Ir Eiropas un Krievijas strīds, kura priekšmets ir Ukrainas ģeopolitisks stāvoklis, Eiropas Savienības un Ukrainas strīds, kura priekšmets ir Ukrainas perspektīvas saistībā ar Eiropu, Eiropas Savienības un Krievijas strīds, kura priekšmets ir Krievijas monopolstāvoklis gāzes piegādes jomā, un Eiropas Savienības un Ukrainas strīds, kura priekšmets ir Ukrainas monopolstāvoklis gāzes tranzīta jomā.

Visu šo strīdu apvienojuma rezultātā mēs atrodamies enerģijas kara vidū, un karš ir par varas dalīšanu. Šajā karā mēs neesam ķilnieki, bet karotāji. Mēs neesam starpnieki, bet viena no pusēm, kam ir likumīga interese. Šī kara sekas sniedzas no vienas krīzes līdz nākamajai. Vai mēs varētu beigt cīņu un organizēt miera konferenci?

Mums ir vajadzīgi noteikumi brīvam enerģijas tirgum, kura dalībnieki ir mūsu Krievijas un Ukrainas partneri. Mums ir vajadzīgas garantijas un mehānismi, lai uzlabotu šos noteikumus un šķēršļtīkļa sistēmu strīdu izšķiršanai, kā arī institūcija, kas iedarbinātu šos mehānismus. Mums ir vajadzīga kopīga Eiropas enerģijas politika, ko īsteno ar atbilstīgiem juridiskiem un politiskiem instrumentiem un ko konsolidē integrēta vienošanās ar piegādes un tranzīta valstīm, attiecīgi – Krieviju un Ukrainu. Sankcijas nevar dot labumu. Arī konfrontācija nav risinājums. Būsim vienoti un risināsim sarunas stratēģiski un visaptveroši. Šajā saistībā mums ir jāorganizē starpparlamentāra *ad hoc* darba grupa, kurā ietilpst Eiropas Parlamenta, Krievijas Domes un Ukrainas Radas pārstāvji, lai pastāvīgi ievērotu vienprātības un stratēģijas izveides procesu tik ilgi, cik tas būs vajadzīgs.

Toine Manders (ALDE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu sabiedrība nevar funkcionēt bez enerģijas, kā šobrīd tas ir uzskatāmi redzams. Gāzei ir jāturpina plūst, un īstermiņā, manuprāt, īpaši svarīgi ir tas, lai tiktu apspriesti visi diplomātiskie ceļi. Tieši to patlaban Komisija un Padome ļoti atzinīgi

vērtējamā veidā dara, lai nodrošinātu, ka gāzes piegādes tiek atjaunotas iespējami ātri; draudēšana ar tiesisku darbību, protams, nav ļoti efektīva rīcība.

Es domāju, ka vidējā termiņā ļoti svarīgi ir izveidot Eiropas enerģijas tirgu, nodrošinot, lai tiktu veikti tie pasākumi, ko mēs līdz šim neesam veikuši. Ir laiks rīcībai. Es varu redzēt, ka dalībvalstīm ir svarīga loma šajā jautājumā, kā, piemēram, Nabuko un *North Stream* gāzes vadu paātrinātā ierīkošanā. Galu galā, mums ir jānodrošina, lai tiktu izveidots viens Eiropas tīkls gan gāzei, gan elektrībai, kas samazinās mūsu atkarību un ļaus mums radīt pienācīgi funkcionējošu tirgu, kā arī izrādīt lielāku solidaritāti un labāk paredzēt trūkumus. Taču mums būs jāuzloka piedurknes, un es brīnos, kādēļ dalībvalstis līdz šim nav veikušas nekādus pasākumus.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība ir veiksmīgi risinājusi globālās sasīlšanas problēmu: priekšlikuma pieņemšana bija pietiekams solis, lai gūtu tūlītējus panākumus. Mums izdevās pazemināt temperatūru Eiropā un izturēt ziemu, kas ir ietekmējusi visu kontinentu. Tas ir pierādījums Eiropas Savienības spēkam un spējai saskaņā ar principu „gribēt nozīmē gūt sekmes”. Taču mūsu sekmes ir pārvērtušās sakāvē, jo tagad mums vajag stiprāku apkuri mūsu mājām un darbavietām. To amatpersonas neparedzēja.

Enerģijas politikas jomā Eiropas Savienība sāk līdzināties ārstam *Hašek* stāstā „Krietnā kareivja *Švejks* piedzīvojumi”, kurš visām slimībām nozīmēja vienu ārstniecības līdzekli – klizmu. Eiropas Savienība ir ierobežojusi pati sevi līdz mutiskiem paziņojumiem, konferencēm un, jo īpaši, flirtēšanai ar Krieviju, tādējādi iedrošinot Krieviju izmantot enerģijas resursus kā politiska spiediena instrumentu. Lai visu padarītu vēl ļaunāku, tā atrada sabiedroto Vācijas personā, ar ko tā būvē gāzes cauruļvadu zem Baltijas jūras.

Secinājums ir skaidrs mums visiem: mums jāveic steidzami pasākumi, lai iegūtu neatkarību no Krievijas gāzes piegādēm, paturot prātā sentenci „vājākais noslikst pirmais”, kas nozīmē to, ka pirmkārt mums jāatbrīvo tās valstis, kas robežojas ar austrumiem un ir pilnīgi atkarīgas no gāzes piegādēm no austrumiem, piemēram, Polija un Baltijas valstis, ja vien Eiropas Savienība neuzskata privātās intereses un to intereses, kas pārstāv Krieviju, par svarīgākām.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Šobrīd 18 dalībvalstu pilsoņi tiek turēti par ķīlniekiem politiskā strīdā starp Ukrainu un Krieviju. Es lietoju terminu „politiskais strīds”, jo mēs visi bijām liecinieki tam, kā *Gazprom* un enerģijas piegādes no Krievijas tiek izmantotas par politisku ieroci, lai pastiprinātu spiedienu uz suverēnu valsti. Eiropas pilsoņi tiek turēti par ķīlniekiem. Gāzi piegādā no Krievijas. Vārsts ir aizgriezts Krievijā. Jā, arī Ukraina ir zināmā mērā vainojama, un tādēļ es lūdzu gan Padomi, gan Eiropas Komisiju ļoti skaidri pavēstīt mūsu Ukrainas draugiem, ka, ja opozīcija un valdība nepieņems vienotu nostāju galvenajos jautājumos, kas ietekmē Ukrainas attīstību, viņi nespēs tikt galā ar šo spiedienu, kurš tiek pastiprināti izdarīts uz viņiem un, attiecīgi, arī uz mums. Tieši tāpat, kā mums mūsu valstīs ir vienprātība galvenajos jautājumos, arī viņiem ir jābūt vienprātībai galvenajos jautājumos.

Otrkārt, *Gazprom* ir jāsamaksā soda nauda mūsu valstīm, jo šobrīd Bulgārijai, kas ir vissmagāk cietusī valsts Eiropā un kas ir pilnīgi atkarīga no gāzes enerģijas piegādēm Krievijā, ir jāpieprasa savu tiesību īstenošana un jāvērs šī prasība pret piegādātāju, kas šajā gadījumā ir Krievija.

Treškārt, attiecībā uz enerģiju Eiropā ir jādod viens un tas pats vēstījums. Mums ir skaidri jāsaka „jā” kodolenerģijai Eiropā, „jā” alternatīvajiem enerģijas avotiem, „jā” dažādiem gāzes cauruļvadiem, kas padara mūs mazāk atkarīgus no viena piegādātāja, „jā” lielākām uzglabāšanas iekārtām un „jā” vairāk savienojumiem starp dalībvalstīm, lai mēs varētu izvairīties no līdzīga veida krīzes.

Visbeidzot, es vēlos teikt, ka mūsu gadījumā arī Bulgārijas valdība ir pelnījusi bargu kritiku. Visu šo gadu laikā, kad tā bija pie varas, valdība ir slēpusi gāzes piegādes līgumus ar Krieviju un nav darījusi neko, lai dažādotu mūsu valsts piegādes avotus.

Atanas Papanizov (PSE). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, komisāra kungs, kā visvairāk cietušās valsts pārstāvis es aicinu jūs un tās iestādes, ko jūs pārstāvat, veikt tūlītēju darbību, lai atjaunotu piegādes, izmantojot visus politiskos līdzekļus un visus pamatojumus saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Es ceru, ka, pamatojoties uz solidaritātes principu, Padome un Komisija pieņems Bulgārijas priekšlikumus kā daļu no neizlietotajiem 5 miljardiem eiro iekļaut projektus pārrobežu savienojumu izveidei starp Bulgāriju un Rumāniju, un Bulgāriju un Grieķiju, un uzglabāšanas iekārtu paplašināšanai Čirenā, lai varētu apmierināt vissteidzamākās vajadzības, kā arī projektus, kuru mērķis ir izveidot iespējas kopīgi lietot sašķidrinātās gāzes termināļus.

Būdamas referents vienam no dokumentiem trešajā enerģijas paketē, es uzskatu, ka jautājums par to, lai pirmkārt nodrošinātu pārredzamību un noteikumu ievērošanu, ir svarīgāks par visiem pārējiem jautājumiem, kas attiecas uz trešo valstu klauzulu. Es arī ceru, ka Komisija iespējami ātri atbildēs uz to prasību, ko mēs nosūtījām ar *Podimata* kundzi attiecībā uz ilgtermiņa pasākumiem, kas tiks pieņemti, lai mums patiešām līdz pavasara Eiropadomei būtu kopīga politika un efektīvi pasākumi, atrisinot tās problēmas, kas līdzinās šī brīža problēmām un ko *Barroso* kungs šodien raksturoja kā nepieredzētas, nepamatas un neaptveramas problēmas.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Neraugoties uz Krievijas un Ukrainas vienošanos atjaunot Krievijas gāzes piegādes Eiropai, mūsu cerības saņemt gāzi atkal ir sagrautas. Vienalga, vai iemesli ir tehniska, finansiāla vai politiska rakstura, šim nepieredzētajam gāzes embargo nevar būt attaisnojuma. Ir bezatbildīgi un necilvēcīgi nolemt miljoniem Eiropas pilsoņu salšanai ziemā ar rekordzemu gaisa temperatūru. Bulgārijai, ES visvairāk cietušajai valstij, ir īpaši svarīgi, lai tiktu ievērots princips *Pacta sunt servanda* un lai nekavējoties tiktu atjaunotas gāzes piegādes. Būtu jāapsver taisnīga kompensācija par cilvēkiem nodarīto kaitējumu un ciešanām, un vienošanos pārkāpšanu.

Es vēlos apsveikt Čehijas prezidentūru, kas aktīvi veica šīs krīzes atrisināšanā iesaistīta starpnieka lomu. Tagad vairāk kā jebkad Eiropas Savienībai praksē ir jāisteno vecais solidaritātes moto, ko ieviesa musketieri: „Visi par vienu un viens par visiem”, un jāsniedz finansiāla palīdzība valstīm, kuras ir cietušas, piemēram, Bulgārijai, būtiski nozīmīgiem projektiem, kas tai sniegs energoapgādes drošību. Ir pēdējais laiks parādīt mūsu savienības spēku un vienotību, pieņemot ilgtermiņa enerģijas stratēģiju.

Eugenijus Maldeikis (UEN). – (LT) Ir skaidrs, ka šī gāzes piegādes krīze ir politiska problēma, nevis komerciāls strīds. Gan *Gazprom*, gan *Naftogaz* veic galveno uzdevumu šajā konfliktā – cenšas pierādīt visiem mums un sabiedrībai, cik tranzīts ir neiespējams tehniskā, tehnoloģiskā un ekonomiskā nozīmē. Tas pastāvīgi tiek atkārtots. Tas vēl jo vairāk ir tā, jo šos mūsu partnerus, Eiropas Savienības partnerus, nevada ne elementāra biznesa prakse, ne arī Enerģētikas harta. Šķiet, ka mūsu partneriem nekas tāds nepastāv. Diemžēl es nevaru saskatīt nekādu vēlēšanos vienoties no Kijevas vai Maskavas puses. Man šķiet, ka viņu mērķis šajās sarunās ir novilcināt laiku, un es uzskatu, ka tikai politiski pasākumi palīdzēs atrisināt šo politisko problēmu, līdz tiks atrisināti tehniskie jautājumi saistībā ar tranzītu. Es domāju, ka mums jācenšas panākt politisku vienošanos un politiskas garantijas starp Eiropas Savienību, Krieviju un Ukrainu, kamēr vidējā termiņā vai ilgtermiņā tiks sasniegti mūsu mērķi. Vēl viena lieta par enerģētikas solidaritāti. Bulgārijas premjerministrs un Slovākijas premjerministrs dodas uz Maskavu un Kijevu, lai vienotos. Šai enerģētikas solidaritātes nedēļai nevajadzētu beigties ar to, ka atkal tiks panākta divpusēja vienošanās; es domāju, ka šajā situācijā Bulgārijai un Slovākijai enerģētikas solidaritāte būtu kodolenerģijas darbību atjaunošana. Tā būtu patiesa enerģētikas solidaritāte.

John Purvis (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es no šī strupceļa ar Krieviju un Ukrainu izdaru trīs diezgan acīmredzamus secinājumus.

Pirmkārt, mums jāsamazina atkarība no gāzes, ko aizvien vairāk nāksies importēt. Tas nozīmē palielināt mūsu uzticēšanos vietējai enerģijai, tostarp jo īpaši neizsīkstošajiem enerģijas avotiem un kodolenerģijai.

Otrkārt, mums jāpalielina ES solidaritāte ar savstarpēju atbalstu starp dalībvalstīm elektroenerģijas, gāzes un naftas piegāžu jomā. Tas nozīmē būtiski uzlabotus un paplašinātus tīklus un cauruļvadus. Kādēļ Bulgārijai būtu jāpaliek bez gāzes, ja Rumānijai Donavas otrā krastā ir gāze? Kādēļ Slovākijai nav gāzes, ja kaimiņvalstīm – Austrijai, Polijai un Čehijas Republikai tā ir? Šie robi gāzes tīklā ir steidzami jānovērš. Kāds tam ir termiņš, komisār *Piebalgs* kungs?

Treškārt, mums ir jādažādo gāzes un naftas piegādes avoti un uzglabāšanas iekārtas. Kādēļ mēs pilnīgāk neizmantojam izsīkušās dienvidu Ziemeļjūras gāzes atradnes uzglabāšanai?

Mums ir lielā mērā jāpaplašina mūsu sašķidrinātās gāzes infrastruktūra un jāizstrādā cauruļvadu sistēmas no alternatīviem avotiem un pa alternatīviem maršrutiem. Mums vajag labākus un vairāk savienojumus ar Norvēģiju, Ziemeļāfriku un Rietumāfriku, ar Kaspijas jūras un Kaukāza reģioniem, ar Levantu un Persijas līča valstīm Tuvajos Austrumos.

Tādēļ noslēgumā es aicinu Komisiju un Padomi, lai tās pietiekami steidzamā kārtā veicina neizsīkstošos energoresursus un kodolenerģiju, veic pietiekamus ieguldījumus cauruļvadu un SDG termināļu būvniecībā, un tādu politisko attiecību izveidošanā, kuras nodrošinās piegādes nepārtrauktību un dažādību.

Ir skaidrs, ka mēs nevaram atļauties būt atkarīgi no Krievijas vai Ukrainas tādā mērā, kā tas ir šobrīd. Mums ir priekšplānā jāizvirza mūsu pašu, Eiropas, intereses, un tas jādara bez kavēšanās.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Krievijas rīcība, atslēdzot gāzes padevi klientiem Eiropas Savienībā ir neciešama no to līgumsaistību viedokļa, ko Krievija ir parakstījusi. Eiropas klienti noteiktā laikā maksā par gāzes piegādēm no Krievijas, un viņiem ir tiesības gaidīt, lai piegādes tiktu veiktas paredzētajā laikā neatkarīgi no jebkādiem strīdiem starp Krieviju un Ukrainu. Premjerministra *Putin* kunga lēmums apturēt piegādes TV kameru priekšā ne tikai ir parakstīto līgumu pārkāpums, bet tas arī parāda, ka *Gazprom* nav uzņēmums, kas darbojas saskaņā ar tirgus principiem, bet gan firma, kas īsteno Kremļa politiskās prasības. Šīm debatēm jāraida skaidrs signāls Krievijai un Ukrainai nekavējoties atjaunot gāzes piegādes.

Es vēlos arī pateikt, ka Ukrainas rīcība sagādā vilšanos. Saprašanās trūkums ar Krieviju, neskaidri noteikumi attiecībā uz starpniecības maksājumiem par gāzi un politiskās cīņas valdības augstākajos līmeņos kompromitē Ukrainu sabiedrības acīs un neļauj šai valstij īstenot savus nodomus iekļauties Eiropā. Man tas ir ļoti sāpīgi, jo Ukraina mums ir svarīgs kaimiņš un stratēģisks partneris.

Pašreizējā gāzes krīze beidzot ir apstiprinājusi to, ka Eiropai ir jāparūpējas pašai par savu energoapgādes drošību. Mēs vairs nevaram paciest bezdarbību. Es prasu, komisāra kungs, lai Eiropas Komisija nekavējoties izstrādā likumdošanas iniciatīvas, kas padarīs iespējamu nepieciešamo energoresursu piegāžu dažādošanu, kas nodrošinās patiesu un nevis liekuļotu enerģētikas solidaritāti, un kuru rezultātā savstarpēji tiks savienotas atsevišķu dalībvalstu valsts gāzes pārvades sistēmas.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). - (BG) Dāmas un kungi, ņemot vērā smago ekonomisko krīzi un šī gāzes konflikta nopietnās sekas, nepieciešama sinerģija starp visām valstu un Eiropas iestādēm. Šīs problēmas apjoms prasa, lai mēs koncentrēti virzītu savus centienus un Eiropas pilsoņu un viņu interešu un tiesību vārdā veidotu savienības ES līmenī ārpus iesaistītas puses robežām.

Alternatīvie enerģijas avoti un jaunas tehnoloģijas samazinās mūsu atkarību no izejmateriālu un energoresursu importa. Tagad tām ekonomiskajām un sociālajām problēmām, ko izraisīja gāzes krīze, seko ekoloģiskas problēmas. Pāreja no gāzes izmantošanas uz kurināmo mazutu visās rūpniecības nozarēs, kā tas notika Bulgārijā, kavē Eiropas Savienības plānus samazināt siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisijas. Mēs atzinīgi vērtējam Eiropas iestāžu tūlītējo iejaukšanos, bet mums ir vajadzīgas privilēģijas partnerattiecībās, lai palielinātu mūsu neatkarību enerģētikas jomā. Tādēļ Eiropas ekonomiskās atjaunošanas plānā finansiāla atbalsta veidā ir jāņem vērā pašreizējās vajadzības izveidot alternatīvu enerģētikas infrastruktūru, jo īpaši visvairāk atkarīgajām valstīm, tādām kā Bulgārija.

Mēs aicinām Eiropas Parlamentu pieņemt skaidru nostāju, atbalstot saskaņotas darbības, ko veic visas iestādes, lai atrisinātu šo gāzes krīzi un novērstu šādas krīzes atkārtānos nākotnē.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). - (SL) Krievijas gāzes transportēšana caur Ukrainu nav tikai divpusēju attiecību jautājums vai komerciāls strīds. Liela šīs problēmas sastāvdaļa ir daudzpusējas attiecības, jo gāzes tirdzniecība un tranzīts var būt komerciāla darbība tikai tad, ja ir izpildīti nepieciešamie nosacījumi. Obligātie nosacījumi šajā saistībā, manuprāt, ir pārredzamība, skaidri noteikumi, konkurence, uzticamība un kontrole.

Mans jautājums un bažas ir par to, kurš maksās kompensāciju tiem uzņēmumiem, kas jau ir pārtraukuši darbību? Kurš atlīdzinās cietušajiem pilsoņiem? Ar to es domāju, ka Eiropai kāds ir jāsauc pie atbildības.

Ko mēs tagad varam darīt? Pastiprināsim savus diplomātiskos centienus. Mums jārikojas ātrāk un efektīvāk, izstrādājot kopējo enerģētikas politiku. Trešā joma, kam es vēlētos pievērst jūsu uzmanību, ir dažādošana: avotu, piegādes maršrutu un to valstu, no kurām mēs importējam enerģētikas produktus, dažādošana.

Attiecībā uz gāzi es gribētu pieminēt divas prioritāras jomas, jo īpaši sašķidrinātās gāzes izmantošanu un Nabuko cauruļvada projektu. Abos gadījumos tas ļaus mums dažādot piegādes ceļus un eksportējošās valstis. Nabuko projektam jāpiešķir prioritāte pār *North Stream* un *South Stream* projektiem ne tikai Eiropas līmenī, bet arī katras dalībvalsts līmenī.

Šī iemesla dēļ es vēlos lūgt, lai Komisija sniedz mums vismaz pamatinformāciju par Nabuko projekta norises gaitu. Es vēlos arī pajautāt, kādu papildu darbību Komisija ir veikusi, lai novērstu šāda veida grūtību atkārtānos 2010. gadā, kā arī lūgt Komisiju sniegt mums kādu informāciju par to, kad atkal atsāksies gāzes padeve Eiropas Savienībai.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, tagad, kad ir gaidāms, ka gāzes piegāde tiks atsākta sākotnēji nogaidošas, bet galu galā koordinētas, izlēmīgas Eiropas Savienības iejaukšanās rezultātā un par spīti dažādām tehniskajām un citām iespējamajām problēmām, mēs varam atviegloti uzelpot, bet mēs nedrīkstam gulēt uz lauriem.

Un viena iemesla dēļ – Krievijas un Ukrainas strīda iemesls nav atklāts un atrisināts, un tādējādi tas jebkurā brīdī var uzliesmot atkal. Turklāt gāzes krīze vēlreiz parādīja mūsu atkarību un ievainojamību. Šī fakta atzīšana varētu likvidēt šķēršļus vienotas Eiropas enerģētikas politikas izstrādei, kuras pirmais solis visai Eiropai ir uzņemties kopīgu atbildību par piegādes nepārtrauktību.

Lai to paveiktu, mums ir jāizveido jauni resursu avoti un piegādes ceļi, kā arī savienojumi starp dalībvalstu tīkliem. Tomēr mēs nevaram gaidīt, ka šādi notikumi notiks uz tirgus ekonomikas pamata; drīzāk Eiropas avoti ir jāpadara pieejami, pamatojoties uz kopīgām Eiropas interesēm.

Nabuko cauruļvads ir ilgtermiņa risinājums, turpretim tīklu izveide, kas savienotu jaunās dalībvalstis, var sākties jau šodien, izmantojot 5 miljardus eiro, kas paredzēti šim mērķim ekonomikas stimulēšanas programmā. Tas nozīmētu divu zaķu nošaušanu ar vienu šāvienu, jo šī infrastruktūra stimulētu Eiropas ekonomiku un nodrošinātu darba vietas, kā arī vienlaikus mazinātu līdzīgu krīžu ietekmi.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, šī nav jauna problēma: tā ir bijusi debašu objekts jau gadiem šeit plenārsēdē un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā. Nekad Maskava nebija tik acīmredzami parādījusi, cik ievainojami mēs esam kļuvuši un cik viegli ir mūs piekukuļot. Tagad ir laiks rīkoties.

Komisāra kungs, jūsu secinājums par starpsavienojumu trūkumu patiesi bija precīzs. Mums ar šo jautājumu ir jāstrādā, jo tieši šo jautājumu mēs varam ietekmēt. Mums ir jāsavieno gāzes tīkli Eiropas Savienībā. Viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc tas nav izdarīts, ir tas, ka licences ir nacionālas. Mums tās ir efektīvāk jāaskaņo, jo tās ir atšķirīgas katrā dalībvalstī. Mums ir jārod risinājumi, lai labāk racionalizētu valstu procedūras. Es apzinos faktu, ka Komitejai šajā jomā ir neliela autoritāte, bet mums tomēr vajadzētu mēģināt atrisināt šo jautājumu. Risinājums varētu būt – un tas ir minēts Komisijas piedāvājumā – koordinētāja nozīmēšana katram pārrobežu projektam, kas varētu risināt starpsavienojuma jautājumus un virzīt tos uz priekšu. Šāda koordinēšana varētu būt fundamentāli svarīga, un šeit patiešām jāņem vērā vēja enerģijas iespējas. Es priecājos uzzināt, ka otrajā pārskatā jūs nepārprotami norādījāt, ka koordinēšana būs paredzēta piekrastes vēja turbīnu tīkla plānotās attīstības ietvaros, īpaši attiecībā uz savienojumiem ar sauszemes tīkliem.

Otrkārt, mums vajadzētu vairāk pievērst uzmanību sašķidrinātajai dabas gāzei, jo šī resursa pieejamība ir elastīgāka un padara mūs mazāk atkarīgus. Treškārt, tīkliem ir jārada nepārtraukta enerģijas padeve, kas, kā mēs zinām, tiks ražota lokāli, un mums ir jānodrošina, ka pieslēgumam pie tīkla tiek garantēta prioritāte.

Dāmas un kungi, komisāri, mums ir skaidrs, kas ir jādara. Es pieņemu, ka mums tagad ir politiskā griba sākt rīkoties un ka šajā pavasara samītā tiks pieņemti fundamentāli un specifiski lēmumi.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, klients, kas maksā nolīgto cenu, ir izpildījis saistības. Krievija ir atbildīga par šo krīzi un tā ir jāsoda, komisāra kungs. Ukraina nepārprotami ir iejaukta pa vidu šajā konfliktā. Ja Krievija nespēj pieņemt Ukrainas politisko virzību, tai ir jāsamierinās tāpat kā tā samierinājās ar politiskās ietekmes zaudēšanu pār padomju bloka valstīm. Pasaule mainās, un Krievijai ir jāpieņem šis fakts.

Krievijas teatrālā uzvešanās, pārtraucot gāzes padevi, parādīja, ka tai nerūp sava produkta pārdošana mums. Vismaz tā tas izskatījās. Es domāju, ka savas ekonomikas un tautas labā Krievijai vajadzēja pievērst uzmanību tirgum un savam uzticama partnera tēlam. Divu pušu atkarība vienai no otras, es uzsveru, ir iespējams vissvarīgākais šī līguma un sadarbības aspekts.

Es domāju, ka Krievija galu galā izprātīs šo patiesību, Eiropa rēķināsies ar Krieviju un kļūs par labu starpnieku.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) *Gazprom* un *Naftagas* riskē ar Eiropas patērētāju uzticību. Simtiem uzņēmumu Slovākijā ir bijuši spiesti pārtraukt ražošanu, un cilvēki salst savās mājās Bulgārijā. Eiropas pilsoņiem nebūtu jāmaksā šāda cena par komerciālām un politiskām spēlēm.

Grūti spriest, kura puse ir vairāk vainojama, bet viena lieta ir skaidra – Slovākijai un Bulgārijai steidzami vajadzīga palīdzība. Tām vajadzīgs tūlītējs risinājums, tām vajadzīga tūlītēja gāzes piegāžu atjaunošana, un tām ir jāzina, kas notiks ar to kodolspēkstacijām.

Es uzskatu, ka, neraugoties uz visu notikušo, mēs neuzgriezīsim muguru bijušā padomju bloka valstīm, tai skaitā Ukrainai, kuras vēlas atbrīvoties no Krievijas ietekmes. Ukrainas pilsoņiem nebūtu jācieš tikai tāpēc, ka Ukrainas politiķi ir cietuši neveiksmi.

Evgeni Kirilov (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, vispārīgi runājot, es varētu piekrist tiem kolēģiem, kuri uzslavēja Čehijas prezidentūras aktīvo lomu.

Tomēr es nevaru piekrist tam politiskajam tonim, kādā premjera vietnieks *Vondra* kungs izteica savas ievada piezīmes. Viņa politiskais tonis ir pārāk vēss. Jā, mēs esam runājuši, un mēs runājam vienoti, bet mūsu teiktais neskan pietiekami spēcīgi. Jo, ņemot vērā to miljonu Eiropas iedzīvotāju grūto stāvokli, kas cieš šajā aukstajā ziemā, mēs nevaram pret to izturēties vēsi. Es vēlētos uzzināt, kādēļ tas tā ir. Mums būs jārikojas, un es piekristu vairumam kolēģu, kas prasīja veikt izmeklēšanu, jo mums jānoskaidro, kura no abām pusēm ir bezatbildīgāka. Jāatbild ir abām pusēm! Iespējams, ka iemesls šai politiski vēsajai runai ir fakts, ka tagad tas attiecas ne tikai uz Krieviju, bet arī uz Ukrainu, un tas nav pareizi.

Es tiešām domāju, ka ne tikai Parlamentam, bet arī prezidentūrai būtu jāpaaugstina balss to pilsoņu vārdā, kuri cieš.

Fiona Hall (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, šī krīze izceļ to, cik svarīgi ir panākt lielāku ES neatkarību enerģētikas jomā, taču, apspriežot enerģijas piegādi, mēs nedrīkstam aizmirst par to, cik svarīgi ir arī kontrolēt enerģijas pieprasījumu.

Mums ir mērķis līdz 2020. gadam uzlabot enerģijas efektivitāti par 20 %, kā arī virkni tiesību aktu par enerģijas taupīšanu. Šīs uz enerģijas efektivitātes palielināšanu vērstās darbības ne tikai palīdzēs risināt klimata pārmaiņu un degvielas nepietiekamības jautājumus: tās arī ievērojami palielinās Eiropas energoapgādes drošību.

Protams, ir pamatots iemesls, kādēļ Komisijas rīcības plānā par energoefektivitāti ir ietverts starptautisks elements un atzīts, cik svarīgi ir veicināt energoefektivitātes paaugstināšanu valstīs ārpus Eiropas, ne tikai tajās valstīs, kas piegādā un veic enerģijas tranzītu uz Eiropu. Fakts ir tāds – ja viņi lietos mazāk, iespējams, ka mēs saņemsim vairāk. Tas ir svarīgāk par šīs krīzes pašreizējo politisko aspektu.

András Gyürk (PPE-DE). - (HU) Priekšsēdētājas kundze, es ierosinu, lai mēs runātu skaidri. Eiropas Savienība nav mācījusies no savas pieredzes 2006. gada gāzes krīzē starp Krieviju un Ukrainu, un ir cietusi smagu neveiksmi pašreizējā krīzē. Lēmumu pieņēmēji reaģēja uz gāzes padeves atslēgšanu tā, it kā tā būtu pilnīgi negaidīta. Šī enerģijas piegādes krīze, līdz šim visnopietnākā krīze, varētu būt pēdējais trauksmes signāls dalībvalstīm, un mums ir jāveic pasākumi, lai samazinātu mūsu atkarību enerģētikas jomā.

Es uzskatu, ka tagad ikvienam ir skaidrs, ka šis konflikts, kas izcēlies starp Krieviju un Ukrainu, nav tikai personīgs divpusējs juridisks strīds, jo tas ietekmē simtiem miljonu Eiropas Savienības pilsoņu. Pašreizējā krīze ir ne tikai mūsu kopīgās enerģētikas politikas pārbaude, bet arī ES solidaritātes pārbaude.

Tagad izšķiras tas, vai dalībvalstis spēj virzīties tālāk par tādu politiku, kuras pamatā līdz šim bijuši atsevišķi darījumi. Izšķiras tas, vai Eiropas Savienība spēj vienoti runāt un rīkoties tik izšķirošā jautājumā.

Eluned Morgan (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es priecājos, ka *Vondra* kungs ir atgriezies. Es pateicos viņam par šīs situācijas nopietnības izskaidrošanu, bet kad Padome sapratīs to, ka tikmēr, kamēr ES nebūs vienota nostāja enerģētikas jautājumos, jo īpaši saistībā ar Krieviju un Ukrainu, mūsu pozīcija būs vāja?

Es minēju piemēru, kurā Padome to nedara. Drīz mēs sāksim sarunas par enerģētikas liberalizācijas paketes otro lasījumu. Komisija nāca klajā ar ļoti rūpīgi izstrādātu nostāju attiecībā uz trešām valstīm, kas iegulda ES, ierosinot, ka Komisija par šiem jautājumiem runās ES vārdā. Ko jūs esat izdarījuši Padomē? Jūs esat atkāpušies pie valstu nostājas un pateikuši – nē, mēs, dalībvalstis, gribam, lai pēdējais vārds ir mums, nevis Komisijai.

Tas ir „skaldi un valdi” princips – vecais, labais paņēmieni, uz kura jūs un jūsu kolēģi esat uzķērušies. Kamēr jūs nesapratīsiet, ka jūsu varas apvienošana, lai iegūtu stiprākas sviras starptautiskā līmenī, ir īstais ceļš, mēs vienmēr atradīsimies tādā stāvoklī, kurā mēs esam viegli ievainojami. Jums ir jāatbild Eiropas pilsoņiem uz jautājumu, kādēļ viņi tagad sēž aukstumā. Jums jāmaina sava nostāja šajā jautājumā. Vai jūs to darīsiet?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. - Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos jums atvainoties. Es šeit esmu pirmoreiz, un, iespējams, es veltīju tik ilgu laiku ievadam, ka esmu aizkavējis sēdes gaitu. Taču es domāju, ka šis mūsu rīcības kopš 1. janvāra agra rīta kopsavilkums bija vērtīgs.

Vienotas nostājas paušana ir tieši tas, ko mēs cenšamies darīt šajā situācijā. Es domāju, ka pašlaik mums tas izdodas diezgan labi.

Jūs pieminējāt iekšējās enerģētikas paketi. Tā nav šo debašu tēma; mēs apspriežam ārkārtas stāvokli. Taču es varu jums pateikt, ka, ciktāl man zināms no diskusijām Padomē, dažās valstīs dažādās bailes par pilnīgas nošķiršanas ieviešanu tika vienkārši izskaidrotas ar stratēģiskiem apsvērumiem. Šīs ir debates par trešo valstu klauzulu, utt. Taču savā paziņojumā šeit es minēju, ka Čehijas prezidentūra to uzskata par vienu no savām prioritātēm, un mēs darīsim visu, ko spējam, lai rastu risinājumu un kompromisu starp Padomi un Parlamentu.

Bet negaidiet, ka tas mums dos brīnumainu risinājumu kā gāzes spēlēs Centrālajā un Austrumeiropā. Atrasties uz salas, kur iespējams brīvi piegādāt enerģiju uz jebkuru ostu pēc jūsu izvēles, ir atšķirīgi no atrašanās tādās vietās, kā, piemēram, Slovēnija vai Bulgārija. Jā, jums ir taisnība, ka dažas valstis pat šajā konkrētajā reģionā ir labāk apriktas šāda veida ārkārtas situācijai. Tomēr, es domāju, mums vajadzētu arī apzināties faktu, ka, piemēram, nav iespējams uzbūvēt gāzes glabāšanas iekārtas jebkurā vietā. Tam ir vajadzīga pareizā ģeoloģiskā vide.

Piemēram, manā valstī mums ir veicies, ka visas uzglabāšanas iekārtas ir izvietotas valsts austrumu daļā. Mēs varam sūknēt no šīm krātuvēm un izplatīt gāzi pat tad, ja gandrīz nav piegādes no ārpuses. Mēs varam izdzīvot dažas nedēļas vai mēnešus, bet ne ilgāk. No otras puses, Slovēnijā ziemā šī ģeoloģiskā vide ir valsts rietumu daļā, un mainīt gāzes plūsmas virzienu nav viegli. Tam ir vajadzīgi kompresori uz cauruļvadiem, un, ja tādu nav, tas rada problēmas.

Tiem, kas apstrīd, ka šī ir politiska problēma: attiecībā uz vienotas nostājas paušanu es no savas pieredzes varu apgalvot, ka, bez šaubām, šī ir politiska problēma. Tā ir politiska problēma, jo cilvēki salst, tādēļ tā ir politiski sarežģīta situācija. Protams, es piekrišu tiem kolēģiem, piemēram, *Jacek Saryusz-Wolski* un *István Szent-Iványi* kungiem, kuri apgalvo, ka šī ir ciniska spēle un faktiski šīs cīņas būtība ir par to, kurš kontrolēs infrastruktūru attiecīgajā valstī. Citi, piemēram, *Hannes Swoboda* un *Jan Marinus Wiersma* kungi uzsver, ka mums nevajadzētu ieņemt „melns un balts” nostāju šajā jautājumā, un ka Ukrainai pienākas zināma uzmanība – arī jums ir taisnība: protams, ka Ukraina nepadara šo lietu vienkāršāku. Vismaz tāds ir mans viedoklis. Bet tad mums būtu jāapzinās fakts, ka Bulgārija un Slovēnija atrodas šausmīgā stāvoklī, jo pēkšņi parādījusies valsts, kas grib izmantot šo sarežģīto situāciju un iesaistīt šīs valstis konfliktā ar Ukrainu. To mēs varam redzēt tieši tagad, piemēram, no šodienas notikumiem. Tādējādi, tas ir sarežģīti – ko mēs varam darīt?

Un tad vēl ir tie, kas vispār baidās iesaistīties spēlē, jo viņi to saredz kā kāršu spēli „Melnais Pēteris”, kurā rēķinu maksās tas, kura rokās paliks melnā kārts. Es nedomāju, ka tas, kurš baidās spēlēt, ir drosmīgs. Es domāju, ka drosmīga persona ir tāda, kas grib riskēt.

Kādēļ nepirkt gāzi uz Ukrainas un Krievijas robežas? Lielisks piemērs! Mēs to esam apsprieduši, bet kas ir līgumslēdzēji no ES puses? Tie ir privāti uzņēmumi, kas baidās, jo viņiem nav kontroles pār ienākošo gāzi. Acīmredzami ir jābūt risinājumam, taču tas prasītu Ukrainas vēlmi atteikties no ieguldījuma cauruļvadā. Kā jūs zināt, Ukrainas Parlaments to aizliedz, un viņi nav gatavi to darīt. Eiropas uzņēmumiem būtu jāuzņemas zināma loma, un neko nevar izdarīt dažu nedēļu vai pat mēnešu laikā. Tādēļ mums ir jāpastiprina spiediens. Taču šodien, piemēram, mēs teicām, ka šajā jautājumā ir jāseko tiesiskai darbībai. Es domāju, ka tas ir svarīgi abās pusēs.

Es negribu atkārtoties un vēlreiz izmantot ilgāku laiku nekā man vajadzētu. Es gribu galvenokārt pateikties jums par interesi un jūsu aktīvo attieksmi – *Jacek Saryusz-Wolski* kunga (PPE-DE grupa) vārdā – visiem klātesošajiem. Mums vajadzīga jūsu palīdzība un jūsu uzmanība. Mums vajadzīga jūsu palīdzība, lai pievērstu uzmanību šim jautājumam tajās Eiropas valstīs, kur šī nav aktuālākā problēma. Tas galvenokārt ir šajā Eiropas daļā, kurā nav ārkārtas situācijas. Tas palīdzētu mums aktīvāk pieņemt vienotu nostāju.

Pēdējais, kas nav mazāk svarīgi, – es piekrišu lielākajai daļai no jums, kas pamatoja vajadzību pēc stratēģiskākas pieejas, vajadzību pēc vidēja termiņa un ilgtermiņa risinājumiem – tieši to Čehijas prezidentūra plāno darīt. Mūsu rīcībā ir seši mēneši – un mums varbūt ir četri mēneši, lai kopīgi ar jums ar to nodarbotos, – bet mēs esam pilnīgi vienprātīgi ar Komisiju un dalībvalstīm jautājumā par darba kārtības attīstīšanu, lai padarītu šo par marta Eiropadomes darba kārtības galveno punktu, kā arī, protams, majā organizētu Dienvidu koridora samitu, kura mērķis būs veicināt piegāžu dažādošanu, tādu kā Nabuko projekts un citi.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, mēģināšu izteikties īsi. No ārpolitikas viedokļa ir daudz seku, un mēs sākam ieskatīties šajās sekās 2006. gadā, kad mēs saņēmām pirmo trauksmes signālu. Vissvarīgākais ir tas, ko mēs kopā varam izdarīt turpmāk. Ir viena problēma, un tā, protams, ir Līgums. Līgumā nav nekādas kopējas ārējās drošības politikas. Lisabonas līgumā mums būs solidaritātes

klauzula, ko varētu izmantot, lai panāktu labāko koordināciju, kāda ir tikusi izmantota un visur pieminēta. Otrkārt, divus gadus mēs esam nodarbojušies ar diplomātiju enerģijas jautājumā. Ir tikusi parakstīti daudzi memorandi. Mēs esam strādājuši pie tā, bet liela daļa no tā ir vēl teorija vai atrodas sagatavošanas posmā. Ir ļoti grūti savākt kopā uzreiz visus dalībniekus. Mēs normāli varam izveidot tikai pamatnostādnes, piemēram, attiecībā uz *Nabucco*. Mēs mēģinām savākt vajadzīgo gāzes apjomu, lai *Nabucco* tiktu apgādāts un uzbūvēts. Manuprāt, šeit ir vajadzīga valsts un privātā partnerība. Tas man ir otrais punkts. Trešais, protams, kā mēs visi zinām un kā tas tik bieži ir sacīts, ir tas, ka šis gāzes konflikts ir komerciāls, bet ar spēcīgām politiskām nokrāsām.

Mēs arī redzam ļoti slikto stāvokli Krievijas un Ukrainas attiecībās, bet mūsu galvenais mērķis ir stabilizēt situāciju, cik vien tas iespējams. Viena no iespējām būs mūsu jaunā Austrumu partnerības ideja, un saskaņā ar šo ideju mēs gribēsim, lai mūsu austrumu partneri strādā kopā. Attiecībā uz Ukrainu, mēs marta beigās organizēsim kopīgu starptautisku ieguldījumu konferenci par Ukrainas gāzes tranzīta sistēmas rehabilitāciju un modernizāciju. Es domāju, ka šis pasākums ir ļoti laicīgs. Attiecībā uz divpusējām attiecībām — ES un Krievija vai ES un Ukraina —, manuprāt, ir skaidrs, ka šo jauno nolīgumu enerģijas piegādes un tranzīta aspekti pašreiz notiekošajās sarunās ir ieguvuši jaunu nozīmi un tajās būs.

Beidzamais punkts ir tas, ka mēs raugāties ne tikai uz austrumiem, bet arī uz dienvidiem. Mums jau ir bijis darbs ar daudzām arābu valstīm par iniciatīvām saņemt gāzi, cerams, caur Turciju *Nabucco* gāzes vadam. Tas nozīmē, ka gāzes vadu, avotu un, protams, dažādu enerģijas veidu diversifikācija — kā jau te ir ticis minēts — būs ceļš, kas ejams nākotnē. Lai tas tā būtu, mums ir vajadzīgs arī pareizs tiesiskais pamats, un tas ir grūti.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, cienījamie deputāti, es pateikšu tikai pāris lietu. Pirmkārt, mūsu uzdevums ir atjaunot piegādes nekavējoties, jo cieš cilvēki, cieš rūpniecība, cilvēki zaudē darbu, tāpēc galvenais uzdevums ir neradīt papildu šķēršļus.

Bet pēc tam ir jānotiek analīzei un ir jāveic arī pasākumi. Mums ir jāpārskata vairāki mūsu stereotipi, tāpēc ka, ja 2006. gadu mēs varētu saukt par brīdinājuma signālu, šis ir īsts trieciens.

Īstenībā mēs nepietiekami novērtējam to, kas patiesībā notika. Ja divu valstu valdības ir apvainojušas viena otru par gāzes vada atslēgšanu, tad vienīgais secinājums, ko es varu izdarīt — jo es ticu valstīm un valdībām —, ir tāds, ka kāds bija pieslēdzies gāzes vadiem, un tam ir ļoti grūti noticēt.

Tādēļ notikušais patiešām ir kaut kas ārkārtējs, un es uzskatu, ka tam ir jāatstāj milzīgs iespaids uz enerģijas politiku, ko mēs mēģinām radīt. Tieši tāpēc es domāju, ka nevienam jautājumam vairs nav jābūt tabu. Mums patiešām ir jāapspiež, kā garantēt piegādes drošību visos iespējamajos apstākļos.

Un, godīgi sakot, es nekad nebiju gaidījis pilnīgu piegādes pārtraukumu. To es nekad nebiju gaidījis: arī man tas bija šoks. Jūs varat vainot mani kā enerģētikas komisāru un teikt: „Tev tas bija jāparedz.” Bet to nekad nevarēja iedomāties. Tas ir kaut kas jauns, kas nekad iepriekš nav noticis, un mums nākotnē ir jābūt gataviem šāda veida pasākumiem.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2009. gada 15. janvārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. - (RO) Eiropas Savienība atkārtoti saskaras ar dabasgāzes piegādes krīzi. Nav skaidrs, kas ir vainīgie. Krievija? Ukraina? Abas? Es rosinu Eiropas Komisiju publicēt informāciju, norādot iemeslus, kas ir izraisījuši šo situāciju. Eiropas Savienībai ir jāuzņemas atbildība un jānosaka, kas patiesībā ir vainojams.

Krīze diemžēl ir parādījusi, ka daudzas Eiropas Savienības valstis ir ievainojamas ar enerģijas šantāžu un var tikt pakļautas ciešanām vairāk politiska nekā ekonomiska rakstura pārpratumu rezultātā, kas rodas starp bijušās Padomju Savienības valstīm. Ir klaji redzams, ka mums ir jāpateidzina Eiropas vienotas enerģētikas politikas radīšanas process, pamatojoties arī uz kopēju ārējo pieeju. Mums ir jāveic dabasgāzes piegādes avotu un tranzīta ceļu diversifikācijas process. Patiesībā *Nabucco* projekta paātrināšana ir būtiski svarīga.

Es domāju, ka enerģētikas komisāram ir jāsniedz ziņojums ar sīku izklāstu par veiktajām darbībām vai, precīzāk sakot, par to, ko Komisija NAV darījusi, lai atbalstītu *Nabucco* projektu pagājušajā gadā.

Sylwester Chruszcz (UEN), rakstiski. - (PL) Šodienas debatēs daudz ir runāts par gāzes piegādēm un saiknēm, savstarpējām saistībām un Eiropas ekonomikas atkarību. Mums ir jānācās no pašreizējās krīzes.

Mums arī ir jāuzskata *Yamal 2* projekts par kaut ko tādu, kas ir racionāls un mūsu interesēs. Tas ne tikai ir labāks par Baltijas jūras gāzes vadu uz Vāciju, kurš apiet Polijai, bet arī palielinās mūsu energoapgādes drošību. Ja tas tiks būvēts, *Yamal 2* nozīmēs ievērojami lielāku gāzes tranzītu caur Poliju uz Eiropu, kā arī rentablāku un lietderīgāku risinājumu nekā Ziemeļu gāzes vads, un turklāt to var uzbūvēt ātrāk.

Manuprāt, tieši šajā virzienā mums jāvirza savi centieni nodrošināt energoapgādes drošību visām ES dalībvalstīm.

Corina Crețu (PSE), rakstiski. - (RO) Gāzes krīze spilgti izgaismo divas galvenās problēmas, kas Eiropas Savienībai ir jārisina.

Enerģētikas jomā mums vēl joprojām nav kopējas stratēģijas tāpēc, ka mums trūkst tai nepieciešamās kohēzijas. Pašlaik 11 no 27 ES valstīm ir izjutušas ietekmi sakarā ar piegāžu pārtraukumu. Tomēr atkarība no Krievijas gāzes ir kopējās drošības problēma, paturot prātā, ka enerģijas ierocis var tikt izmantots jebkurā brīdī, it sevišķi pret Krievijas bijušajām satelītvalstīm. Šajā situācijā tieši ES pienākums ir atrast risinājumu drošas enerģijas zonas radīšanai jaunajām dalībvalstīm. Reālā problēma Eiropai ir gāzes avotu diversifikācija, nevis tranzīta ceļi starp Krieviju un ES.

Otrkārt, gāzes krīze parāda sašķeltas, neizlēmīgas Eiropas Savienības politisko vājumu. Vienu no spilgtākajiem trūkumiem rada ES prezidentūra. Īpaši krīzes laikā mums ir vajadzīga reprezentatīva balss, kas runā ES vārdā. Daudzbalsīgs koris riskē izsaukt izsmieklu par apvienotās Eiropas ideju, nemaz nerunājot par tās starptautisko tēlu un ietekmi. Tieši tāpēc ir nepieciešams izveidot Eiropas prezidentūru ar ilgāku darbības laiku, kas ir arī neatkarīga no dalībvalstu politiskajām struktūrām.

Daniel Dăianu (ALDE), rakstiski. - Vēl viens brīdinājuma signāls.

Pašreizējā gāzes krīze vēlreiz parāda, cik vāja un neefektīva ir ES enerģētikas politika. Atrodoties zem liela spiediena, ES valstu valdības pamatā paļaujas pašas uz saviem resursiem un avotiem. Tas nav pārsteigums šajos apstākļos, bet tas parāda vēl vienu ES solidaritātes trūkuma aspektu. Šī krīze parāda arī to, kas ir obligāti turpmāk jādara enerģētikas politikā, ja mēs patiešām tādu vēlamies. Mums, kā tas noticis attiecībā uz naftu, ir jāattīsta gāzes krātuves. Mums ir jādiversificē gāzes piegādātāji, piegādes ceļi un realizācijas mehānismi (tāpat kā šķidrīnātās dabasgāzes gadījumā). *Nabucco* projekta celtniecība ir jāpaātrina, un nauda šim projektam ir jāpalielina, iesaistot finansēšanā EIB. Arguments, ka nebūs pieejams pietiekams gāzes daudzums tur, kur ir jāattīsta jaunās transportēšanas līnijas, neiztur kritiku. Mums ir jāattīsta atjaunojamās enerģijas resursi ātrākā tempā un jātaupa enerģija. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, mums ir jāattīsta pārrobežu enerģijas starpsavienojumi, lai tādējādi ES dalībvalstis varētu palīdzēt cita citai, ja rastos nepieciešamība.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi!

Enerģētikas nozare pārstāv svarīgu ekonomisku un ģeopolitisku faktoru. Mūsdienās gandrīz puse ES enerģijas ir atkarīga no importa, turklāt prognozes norāda, ka līdz 2030. gadam imports būs 70 % no dabasgāzes apgādes un 100 % naftas apgādes. Šiem ir jābūt galvenajiem faktoriem, lai motivētu mūs izveidot kopēju enerģētikas politiku kā neatliekamu uzdevumu. Tas no mums prasa balstīt kopējo enerģētikas politikas īstenošanu uz trim pilāriem: uz valstu tīklu pilnīgu savstarpēju savienošanu ES līmenī, uz mūsu avotu diversificēšanu un uz aktīviem pasākumiem enerģijas taupīšanas nolūkos.

Visu šo pasākumu rezultātā jārod iespēja izvairīties no tādām enerģijas krīzēm kā pašreizējā krīze sakarā ar Krievijas piegādāto gāzi caur Ukrainu, kas rada lielas problēmas ES iedzīvotājiem un traucējumus ekonomikā. Vai patiešām ir iespējams izzagt gāzi no tīkla kā kabatas portfeli no kabatas? Vai patiešām ir iespējams atslēgt piegādi vienkārši tāpat, pāris minūtēs, iepriekš par to nebrīdinot lietotāju? Es domāju, ka, pirms sākam pārbaudīt par neatbilstību starptautiskiem līgumiem un nolīgumiem un par to, ka piegādātājs, kas savu ieņēmumu vislielāko daļu saņem no gāzes eksporta, vienaldzīgi un neieinteresēti izturas pret eiropiešiem, kuri kārtīgi maksā par šo gāzi, mums jāizskata risinājumi ES energoapgādes drošībai.

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. - (HU) Eiropas Savienība nav guvusi mācību no pieredzētā 2006. gada gāzes krīzē starp Krieviju un Ukrainu. Lēmumu pieņēmēji reaģēja uz gāzes vada noslēgšanu tā, it kā tas būtu noticis pavisam negaidīti. Šī enerģijas piegādes krīze, kas ir līdz šim visnopietnākā, var būt pēdējais brīdinājuma signāls dalībvalstīm: mums jāveic pasākumi, lai mazinātu savu atkarību enerģijas piegādes jomā. Konflikts, kas ir izraisījis starp Krieviju un Ukrainu, nav tikai privāts divpusējs juridisks strīds, jo tas ietekmē simtiem miljonu ES pilsoņu.

Pašreizējā krīze ir pārbaude ne tikai mūsu kopējai enerģētikas politikai, bet arī ES solidaritātei. Tagad izšķiras, vai dalībvalstis spēj iet tālāk par politiku, kas līdz šim ir pamatojusies uz atsevišķiem darījumiem. Tagad izšķiras, vai Eiropas Savienība spēj runāt un rīkoties vienoti šādā ārkārtīgi svarīgā jautājumā.

Iepriekšējo dienu pasivitāte ir īpaši sāpīga, ņemot vērā, ka Eiropas Komisija bija padarījusi labu darbu, nosakot pasākumus, kas var mazināt Eiropas atkarību. Mēs varam tikai piekrist tam, kas ir paredzēts Energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plānā. Pēc iespējas drīz ir jāveic ieguldījumi alternatīvu piegādes ceļu attīstīšanā un jau esošo tīklu sasaistē. Atbalsts energoefektivitātes infrastruktūrām ir jāpaplašina, un mums jāstiprina enerģijas dimensija ES ārpolitikā, kas pašreiz veidojas.

Es uzskatu, ka pašreizējai krīzei nebūtu bijusi tik skarba ietekme, ja dalībvalstis nebūtu atjēgušās tikai pēdējā brīdī, bet būtu nodarbojušās ar kopējo Eiropas enerģētikas politiku ne tikai vārdos vien.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. - (PL) Liekas, ka pašreizējai krīzei gāzes piegādēs Ukrainai un Eiropai ir daudz lielākas sekas nekā iepriekšējām krīzēm, kas radās tieši tāpat Krievijas monopolstāvokļa dēļ ES gāzes piegādē. Tas ir palīdzējis mums izprast mūsu bieži lietoto, bet ne vienmēr līdz galam aptvertu jēdzienu un terminu patieso nozīmi, tādu jēdzienu kā energoapgādes drošība, ES solidaritāte, kopējā enerģētikas politika un apgādes avotu un gāzes un citu kurināmo līdzekļu piegādes diversifikācija. Mums pat nav jāzina Krievijas izturēšanās patiesie iemesli, lai izdarītu savus secinājumus. Motīvu zināšana acīmredzot ir svarīga, lai dotu morālu un politisku vērtējumu tam, kā atsevišķas valstis un uzņēmumi izturas, bet neapgājams paliek fakts, ka, neskatoties uz nolīguma atsevišķu pušu motīviem, daži Eiropas Savienības pilsoņi ir tikuši pakļauti sāpīgajām sekām, ko rada gāzes trūkums. Patiesība ir svarīga, bet tā nepiegādās gāzi. Izmantosim šo izdevību gūt nopietnas atbildes uz vairākiem jautājumiem. Vai mēs spēsim izdarīt pareizos secinājumus no pašreizējās situācijas? Vai mēs spēsim pacelties pāri tuvredzīgajai perspektīvai, ko izmanto politiskās partijas, kuras pašlaik ir opozīcijā un ciniski izmanto situāciju, lai nepamatoti uzbruktu savu valstu parlamentiem? Vai *Nabucco* tiks būvēts? Vai mēs palielināsim savas obligātās kurināmā rezerves? Vai atomenerģijas ideoloģiskie pretinieki mainīs savus uzskatus? Cerēsim, ka jā.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. - (PL) Priekšsēdētājas kundze, pašreizējās gāzes krīzes dotā mācība ir pārliecinoša, un Eiropas Savienībai ir no tās jāmacās. Tas ir vēl viens pagrieziena punkts, un tam ir jābūt pēdējam, kas klaji parāda 27 valstu pārvaldes trūkumu. Tieši to tauta sagaida no Eiropas pat tajās valstīs, kuras gāzes blokāde tiešā veidā neietekmēja un kuras mazāk paļaujas uz gāzes piegādēm no *Gazprom*.

Solidaritātes mehānisms, kas iezīmēts 2004. gada direktīvā, ir pilnīgi nepiemērots šodienas problēmām. Mums ir jāvienojas par praktisku kopēju politiku attiecībā uz solidaritāti, drošību un enerģijas diversifikāciju. Mums nav vajadzīgi saukļi. Mums ir vajadzīgs ieguldījums infrastruktūrā. Mums ir jānodrošinās pret nākamo krīzi, palielinot mūsu gāzes krātuvju uzkrāšanas spēju. Energoapgādes solidaritāte prasa pārrobežu savienojumus, kas savieno atsevišķu valstu pārvades tīklus. Polija tam ir labs piemērs: lai gan to apgādā Krievija galvenokārt pa gāzes vadiem, kas apiet Ukrainu un tāpēc ir mazāk pakļauti pašreizējai krīzei, tomēr tā ir atdalīta no Rietumeiropas pārvades un uzglabāšanas sistēmas.

Mēs esam nobažījušies, ka viens no pašreizējās krīzes iznākumiem ir tāds, ka tā ir samazinājusi paļaušanos uz Ukrainu, nevis tikai uz Krieviju. Gāzes kara ietekme ir tikpat svarīga kā pagaidu problēmas, ko izjūt patērētāji bargā ziemā.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), rakstiski. - (BG) Mums ir ļoti grūti diskutēt par gāzes krīzi, ja tās beigās Padome, EP un Eiropas Komisija bija ar sasietām rokām. Bet debates ir ļoti svarīgas, lai arī neadekvātas. Es gribu pateikties visiem kolēģiem deputātiem no dažādām politiskajām grupām un dalībvalstīm par viņu izteikto atbalstu Bulgārijai un pārējām valstīm, kas cieta šajā krīzē.

Tomēr tas neliek parādīties gāzei un nerada normālus eiropiskus dzīves apstākļus mūsu līdzpilsoņiem. Šīs krīzes rezultātā Bulgārija no energocentra Balkānos ir pārvērtusies par krīzes galvaspilsētu.

Tāpēc ir nepieciešama tūlītēja rīcība. Šai krīzei ir humanitāras un ekonomiskas sekas. Tā destabilizē mūsu valsti papildus finanšu un ekonomiskajai krīzei. EP ir jāpieņem rezolūcija, kas noteic tās nostāju un pasākumus, kuri palīdzēs mums pārvarēt krīzi. Šeit un tagad. Šajos pasākumos ir jāiekļauj kodolenerģija un jaunu gāzes avotu izpēte. Mums ir vajadzīgs jauns rīcības mehānisms un rīku komplekts.

Ja EP nekļūs par problēmas risinājuma daļu šodien, tas kļūs par daļu no pašas problēmas. Tas beigsies ar negatīvu politisku rezultātu Eiropas Savienībai.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Pašreizējā krīze ir vēlreiz parādījusi to, ka galvenā problēma ir atkarība no energoresursiem, kas atrodas Krievijas Federācijā, un ka šo stāvokli Krievijas Federācija izmanto tādā veidā, kas ir ārpus starptautisko procedūru standartiem.

Deklarācijas, ko Eiropas Komisijas priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs sniedza laikā, kad krīze bija Gruzijā, atsaucoties uz izmaiņām ES attiecībās ar Krieviju, ir jāisteno dzīvē.

Lisabonas līgums ir jāratificē, lai mēs varam radīt vienotu Eiropas enerģētikas politiku.

Mums nekavējoties jāsāk būvēt *Nabucco* gāzes vads.

Ir pilnīgi nepieciešams veicināt enerģētikas projektus, kas paaugstina Melnās jūras reģiona profilu un izmanto Kaspijas jūras reģiona enerģijas avotus.

Eiropas Enerģijas kopienas paplašināšanās uz austrumiem un enerģijas kā prioritāra temata iekļaušana jaunajās pamatnostādņēs ar Austrumu partnerības starpniecību arī var dot ieguldījumu pašreizējās situācijas atrisināšanā.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. - (ET) Priekšsēdētājas kundze, godājamais priekšsēdētāj!

Diemžēl Čehijas prezidentūra sākās nevis tā, kā iepriekš bija plānots, bet ar rezolūciju, ko uzspieda Krievijas un Ukrainas gāzes konflikts, tāpat kā iepriekšējā prezidentūra bija spiesta sākt, meklējot veidu, kā izbeigt Krievijas un Gruzijas karu.

Tomēr visam ir arī sava labā puse. Pateicoties šim karam par gāzes piegādi, energoapgādes jautājumi ir nonākuši priekšplānā, it īpaši izpratne par vienotas enerģētikas politikas nepieciešamību.

Kopējo enerģētikas politiku tomēr nevar Briselē izveidot, ja dalībvalstis nebalstās uz kopējām interesēm, bet, gluži pretēji, noslēdz divpusējus nolīgumus ar nosacījumiem, kas ir labvēlīgi tikai tām. Šajā ziņā kopējai politikai ir jānāk no dalībvalstu galvaspilsētām, nevis no varas gaitenēm Briselē, kā to varētu sagaidīt.

Es ceru, ka pārstāvis gūs panākumus šīs sapratnes stiprināšanā.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. - Krievija bloķēja gāzes piegādes Eiropas patērētājiem ārkārtīgi nepiemērotā laikā, un ir būtiski, lai gāzes piegāde tiktu atjaunota bez turpmākām nesaskaņām. Bet pēc krīzes atrisināšanas mums ir pamatīgi jāizvērtē sava atkarība no Krievijas gāzes, un ir divi aspekti, kas ir jāņem vērā.

Pirmkārt, Krievijai ir jāapliecina spēja pildīt savas saistības pret ES. Novecojušas tehnoloģijas un infrastruktūras traucējumi var apdraudēt stabilu gāzes plūsmu uz ES. Ir arī jāatzīmē, ka, neskatoties uz vērienīgajiem plāniem attiecībā uz *Nord Stream* gāzes vadu, nav pārliecības, ka Krievijas dabasgāzes atradņu jauda ir pietiekama saistību izpildei.

Otrkārt, Kremlis daudzreiz ir izmantojis ekonomisko instrumentu kā politisku ieroci. Eiropas Savienībai nekad nav jāklūst par šādas politiskas uzvedības upuri. Es rosinu ES diversificēt enerģētikas paketi, lai novērstu atkarību no viena vienīga dabasgāzes piegādātāja.

Daniel Stroj (GUE/NGL), rakstiski. - (CS) Manuprāt, ir divi aspekti gāzes piegādei no Krievijas uz Ukrainu un tad tālāk uz ES. Pirmais ir tas, ka daudzi cilvēki ķeras pie ieročiem ar izsaukieniem: „Kā Krievija iedrošinās to darīt!” Es prasīu: „Kāpēc lai tā to nedarītu?” Ja ES pati ir vispirmām kārtām neoliberāls projekts, kurā tirgus it kā atrisina visu, kāpēc lai Krievijai nebūtu atļauts uzvesties komerciāli un pieprasīt no parādnieka parāda naudas samaksu? Gāzes krīzi izraisīja nevis Krievija, bet Ukraina, un tā ir nevis politiska problēma, bet ekonomisks jautājums. Tas ir jāpasaka pavisam skaidri! Otrs aspekts ir tas (ko es esmu vairākkārt kritizējis iepriekš), ka ES iestādes un struktūras — un Parlaments nav izņēmums — koncentrējas uz problēmām, kas ir nebūtiskas un tikai novērš uzmanību no patiesi steidzamiem jautājumiem. To vēlreiz apstiprināja reakcija uz Krievijas likumīgo lēmumu aizturēt gāzes piegādes. ES vajadzēja nevis būt kaitinoši pieļāvīgai pret Ukrainas vadību kā sava veida „aizsargfiltru” starp Krieviju un ES valstīm un sapņot par gurķa formas pilnveidošanu, bet būt gatavai šāda veida krīzei jau sen. Kā ES ir palīdzējusi, piemēram, slovākiem vai bulgāriem, kas gāzes krīzē cieta vismagāk? Vai tā spēja viņiem vispār palīdzēt? Ja nespēja, tad kaut kas nav kārtībā ar integrāciju.

Kristian Vigenin (PSE), rakstiski. - (BG) Gāzes karā starp Krieviju un Ukrainu tie, kas galu galā cieta visvairāk, bija visnevainīgākie. Pašreizējā situācija skaidri parāda, cik liela ir Eiropas atkarība ne tikai no resursu avota, bet arī tranzīta valstīm. Tā arī parāda, cik netaisna ir bijusi kritika pret tādiem alternatīviem gāzes vadiem kā *Nord Stream* un *South Stream*. Tā diemžēl arī izgaismo, cik bezpalīdzīga ir Eiropas Savienība atbalsta sniegšanā dalībvalstīm, kuras cieta visvairāk, un pilsoņu drošības garantēšanā.

Mūsu pamatzdevums tagad ir atjaunot gāzes piegādes. ES ir arī jāizmanto visi politiskie resursi, lai pārliecinātu Krieviju un Ukrainu atbrīvot 18 dalībvalstis, ko tās ir paņēmušas ķīlā.

Otrajam pasākumam jābūt atbalsta sniegšanai valstīm, kas ir visnopietnāk cietušas. Ekonomiskās krīzes un tirgu sašaurināšanās apstākļos trieciens, ko dod gāzes trūkums, var izrādīties liktenīgs daudziem uzņēmumiem manā valstī, un tūkstošiem cilvēku zaudēs darbu. Kurš par to būs atbildīgs?

Trešais un vissvarīgākais pasākums ilgtermiņa plānā ir alternatīvu gāzes vadu izbūve, it sevišķi *Nabucco*, ieguldījumi dalībvalstu gāzes piegādes tīklu savienošanā un uzglabāšanas iekārtu celšana, lai nodrošinātu lielākas rezerves.

Vienīgais secinājums ir tāds, ka mums ir vajadzīga vienota Eiropas politika, bet žēl, ka mēs to vienmēr saprotam pēc dziļas krīzes.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), rakstiski. - (PL) Priekšsēdētājas kundze, jautājums par krīzi gāzes piegādēs Eiropas Savienībai Ukrainā un Balkānos būtu jāaplūko galvenokārt kā daļa no cīņas par politisku un ekonomisku ietekmi bijušajās padomju republikās.

Valsts, par kuru tagad notiek cīņa, ir Ukraina. Krievija ir iesaistījies vēlēšanu cīņā, kas tur ir sākusies. Tā gribēja to izmantot, lai parādītu Ukrainas sabiedrībai, ka Ukrainai būs lēta gāze un nafta, ja tā uzticīgi paliks kopā ar Krieviju.

Pašreizējais konflikts arī parāda to, ka šāda veida ģeopolitiska ietekme Krievijai ir svarīgāka par labām attiecībām ar ES. Krievija ir paredzējusi gāzes piegādes pārtraukšanas ekonomiskās izmaksas savās darbībās. Tāpēc mums nevajag sevi maldināt — tas ir tikai sākums cīņai par ietekmi Ukrainā.

Sev piemītošajā aklumā Eiropas Savienība grib joprojām paļauties uz gāzes un naftas importu energoapgādei. Vienlaikus paliek neizmantoti pašas ogļu un brūnogļu (arī Polijā) resursi. Es nezinu, vai tā ir politiska mulķība vai vienkārši energoapgādes spiediena uzturēšana attiecībā uz atsevišķām Kopienas valstīm.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Jautājums par Ukrainu un Krievijas gāzes piegādi Eiropas Savienībai ir jāatrisina pēc iespējas ātrāk. Eiropas Savienībai ir nepieciešama energoapgādes drošības politika, kā arī tās resursu diversifikācija un solidaritāte enerģētikas nozarē, lai novērstu šādas krīzes, kurās cieš pilsoņi.

Vairāk nekā puse ES dalībvalstu cieš Krievijas pārtrauktās gāzes piegādes dēļ. Bulgārijā gāzes piegāde rūpniecībai ir samazināta vai pārtraukta, jo šī valsts ir par 90 % atkarīga no Krievijas gāzes.

Es atbalstu gan prezidentūras, gan Komisijas nostāju, mudinot abas puses iesaistīties dialogā, lai panāktu kompromisu. Ja nav tehniskas koordinācijas starp abām pusēm, gāzi nevar piegādāt. Nākotnē mums ir jāuztur atklāts dialogs ar abām pusēm, lai izvairītos no nonāksanas līdzīgās situācijās.

Padome un Parlaments ierosina enerģētikas paketē, kas ir apspriešanā, virkni pasākumu, kuri ietver vairāku enerģijas piegādātāju izmantošanu patērētāju labā. Mēs ceram, ka šis tiesību aktu kopums tiks pieņemts otrajā lasījumā.

Krīze ir jāatrisina pēc iespējas ātri, jo tā ietekmē gan Eiropas pilsoņus, gan rūpniecību. Mums ir nepieciešama kopēja ārpolitika enerģētikas nozarē.

10. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B6-0001/2009).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 1 (**Milan Horáček**) (H-0968/08)

Temats: Tiesas Krievijā

Kā Padomes prezidentūra vērtē tiesu sistēmu Krievijā, it sevišķi opozīcijas politiķu apcietināšanu — piemēram, *Platon Lebedev* un *Mikhail Khodorkovsky*, kuru tiesas procesi un ieslodzījuma apstākļi pārkāpj pat Krievijas likumu? Cik liela nozīme tiks piešķirta šiem pārkāpumiem sarunās par partnerības un asociācijas nolīgumu ar Krieviju?

Jautājums Nr. 2 (**Bernd Posselt**) (H-0999/08)

Temats: Tiesu sistēma Krievijā

Viens no galvenajiem šķēršļiem, kas ierobežo nepiespiestas politiskas un ekonomiskas attiecības ar Krieviju un jaunu partnerības nolīgumu, ir būtisku trūkumu esība Krievijas tiesu sistēmā. Kādus pasākumus Padome veic, lai rosinātu pārskatīt politiskus spriedumus — piemēram, *Yukos* lietā, kuru rezultātā ir apcietināti *M. Khodorkovsky*, *P. Lebedev* un *S. Bakhmina*, — un šo spriedumu tikpat nelikumīgo izpildi un atbalstītu no autoritārām politiskām struktūrām neatkarīgas tiesu sistēmas radīšanu?

Jautājums Nr. 3 (**Tunne Kelam**) (H-1008/08)

Temats: Tiesiskums un tiesu sistēma Krievijā

Kā kopienai, kas balstās uz vērtībām, Eiropas Savienībai ir jāpadara tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana par pamatnosacījumu attiecībās ar trešām valstīm. Tiesu sistēma Krievijā tiek politizēta un klaji izmantota kā ierocis Kremļa vadītāju rokās. Tāpēc nelikumība un korupcija ir jāiekļauj ES prioritāšu sarakstā, kad tā cenšas veidot nākotnes attiecības.

Ņemot vērā nesenās iespaidīgās lietas attiecībā uz *M. Khodorkovsky*, *P. Lebedev* un *S. Bakhmina*, mans jautājums Padomei ir šāds: Kā Padome atbild Krievijai šādu nelikumīgu un koruptīvu tiesas nolēmumu gadījumos? Kā Padome risinās šo jautājumu ES un Krievijas attiecībās, un kādus pasākumus Padome veiks, lai panāktu, ka Krievija ievieš pārmaiņas savā tieslietu sistēmā?

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Es zinu, ka mans draugs *Milan Horáček* ir cilvēks, kas ilgu laiku ir pievērsies cilvēktiesību situācijas novērošanai Krievijā, un es gribu viņam pateikties par to, jo šai iestādei, šai organizācijai tieši tas ir jādara.

Attiecībā uz jautājumu par šo īpašo lietu, es vēlētos apliecināt viņam, ka Padome tieši tāpat pauž bažas par notiekošo saistībā ar likumību un demokrātiju Krievijā.

Padome uzskata, ka mūsu partnerībai ar Krieviju ir jāpamatojas uz starptautisko tiesību normu ievērošanu, demokrātijas principiem un cilvēktiesībām. Tāpēc Padome turpinās izdarīt spiedienu uz Krieviju, lai tā pilnībā īstenotu saistības, ko ir uzņēmusies kā Eiropas Padomes un, protams, EDSO locekle, kā arī PSN pamatnostādnēs — partnerības un sadarbības nolīgumā ar ES.

Jūsu un jūsu kolēģu minētās lietas ir ļoti svarīgas, un Padome turpinās cieši sekot notikumu attīstībai.

Padome regulāri apspriež savas bažas politiskā dialoga laikā ar Krieviju, sevišķi divreiz gadā notiekošajās apspriedēs par cilvēktiesībām, kas tika aizsāktas 2005. gada martā.

Krievijas rīcība šajā un citās jomās tiks ņemta vērā sarunās par jaunu nolīgumu ar Krieviju — tas ir ļoti svarīgi — un arī citos ES un Krievijas attiecību aspektos.

Uzdevums panākt stingrus noteikumus par cilvēktiesībām jaunajā PSN, par kuru pašreiz notiek sarunas, arī ir viena no ES prioritātēm, kā to nosaka sarunu direktīva, ko Padome pieņēma pagājušajā gadā.

Stratēģiskā partnerība ar Krieviju, par ko daži runā, ir jāveido uz kopējām vērtībām, pretējā gadījumā tai nebūtu jēgas. ES ir vajadzīgs jauns nolīgums, bet tas vajadzīgs arī Krievijai. Izšķiroša nozīme ir tam, ka sarunas, kā arī pats nolīguma teksts atspoguļo vērtības, kas mums ir dārgas, piemēram, tiesiskumu. Personīgi es varu teikt, ka gribu uzsvērt to, ka ES vienotība ir ārkārtīgi izšķiroša rezultātu sasniegšanai.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir grūti saprast — Padome mums iepriekš ir daudzreiz teikusi, ka attiecības ar Krieviju ir prioritāte, bet konkrētos gadījumos, piemēram, *Mikhail Khodorkovsky*, *Platon Lebedev* un arī *Svetlana Bakhmina* lietās, nav saskatāms nekāds progress.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) *Vondra* kungs, es jūs turu lielā cieņā kā pieredzējušu cilvēktiesību aktīvistu, un es ļoti augsti cīnu arī čehu radošo garu, tāpēc man ir jautājumi. Vai jūs varat palīdzēt mums atrast jaunus veidus, kā jautājumu par *Yukos* ieslodzītajiem tuvināt atrisinājumam pēc gadiem ilgas runāšanas, citiem vārdiem sakot, attīstīt sava veida „akcionismu”? Tāpat arī — kā mēs varam cilvēktiesību jautājumam pievērst mazliet vairāk uzmanības sarunās ar Krieviju?

Tunne Kelam (PPE-DE). – Paldies jums, ministr, par jūsu atbildēm. Vai jūs piekrītat, ka tādā gadījumā, ja Padome būtu stingri un pārliecinoši izklāstījusi šo problēmu Krievijas pusei, parādot ES nopietno attieksmi pret šādu skandalozu tiesiskuma pārkāpumu, arī ekonomiskās attiecības šodien būtu bijušas labākas?

Vai jūs piekrītat, ka tādā gadījumā, ja *Khodorkovsky* un *Lebedev* lieta nerod taisnīgu un pārredzamu atrisinājumu, ES nevar sagaidīt, ka Krievija izpildīs arī savas ekonomiskās saistības?

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Es domāju, ka no Čehijas prezidentūras jūs nevarat sagaidīt klusēšanu. Es neklusēju, kad mēs diskutējam par energoapgādes drošību, un es neklusēju pirms tam, kad mēs diskutējam par *Khodorkovsky* lietu un citām lietām.

Jums varbūt ir zināms, ka mums būs trijotnes sanāksme februārī, kad prezidentūru pārstāvēs ārlietu ministrs *Karel Schwarzenberg*. Protams, šajās lietās, uz kurām jūs atsaucaties, mēs domāsim par pasākumiem, bet, protams, tas, vai rezultāti būs vai nebūs, pilnībā atrodas Krievijas rokās. Mēs varam vienkārši radīt noteiktu vidi, lai uzturētu spiedienu, bet Krievija lems par atbildi.

Daniel Hannan (NI). – Es gribu sveikt ministru Parlamentā, un es apsveicu Čehiju sakarā ar prezidentūru. Es vēlos, kaut katrs Parlamenta deputāts varētu pateikt to pašu. Man jāsaka, ka mani šokēja dažu jautājumu tonis, kuri šodien tika raidīti pret Čehijas premjerministru. Viens no mūsu kolēģiem, *De Rossa* kungs no Īrijas, aicināja viņu atsaukt savu piezīmi, ka Lisabonas līgums varētu nebūt tik brīnišķīgs, kā *De Rossa* kungs to iedomājies, kas, nemaz nerunājot par visu citu, bija diezgan apvainojoši pret *De Rossa* kunga paša vēlēšanu vairākumu...

(*Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.*)

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 4 (**Marian Harkin**) (H-0969/08)

Temats: Pasaules tirdzniecības liberalizācija

Kā dažas no Čehijas prezidentūras prioritātēm Čehija prezidentūras tīmekļa vietnē ir īsi iezīmējusi savas ieceres attiecībā uz pasaules tirdzniecības liberalizāciju. Vai prezidentūra var plašāk izklāstīt savas ieceres šajā sakarā un it sevišķi pasākumus, ko tā ierosina veikt attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku ES?

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Paldies jums par šo īpašo jautājumu, jo es esmu no valsts, kas ir liela brīvās tirdzniecības atbalstītāja. Tā ir mūsu ekonomikas pamatā — aptuveni 80 % mūsu IKP ir radīti darbībās, kas ir saistītas ar brīvo tirdzniecību. Tādēļ jūs varat būt droši, ka mūsu prezidentūra ir apņēmības pilna, lai Savienība pilnībā saglabā kursu uz līdzsvarotu, drosmīgu un visaptverošu nolīguma panākšanu PTO Dohas attīstības sarunu kārtā. Mēs šajā sakarā daudz strādāsim.

Attiecībā uz jautājumu par manas prezidentūras iecerēm saistībā ar pasaules tirdzniecības liberalizēšanu, prezidentūra ir skaidri definējusi savas galvenās prioritātes par šo tematu sakarā ar Padomes 18 mēnešu programmu Francijas, Čehijas un Zviedrijas prezidentūrai, kā arī pati savā darba programmā, kura tika publicēta pagājušajā nedēļā un ar kuru premjerministrs daļēji iepazīstināja šodien.

Atbilstoši šai programmai tirdzniecības politika joprojām ir ļoti svarīgs rīks globalizācijas iespēju izmantošanai un problēmu risināšanai un ekonomiskas izaugsmes, darbvietu un labklājības veicināšanai visiem pilsoņiem Eiropā. Tiks pieliktas pūles, lai veicinātu atklātu, uz tirgu orientētu un ar noteikumiem pamatotu pasaules tirdzniecības sistēmu visu labā.

Tirdzniecības politikai ir arī jādod ieguldījums Savienības vides un klimata mērķim, it sevišķi iedrošinot tirdzniecības paplašināšanu ar videi draudzīgām precēm un pakalpojumiem. Savienība turpina būt pilnībā uzticīga mērķim panākt līdzsvarotu, drosmīgu un visaptverošu nolīgumu PTO Dohas sarunu kārtā.

Turklāt mana valsts ir izvirzījusi trīs prioritātes savai Padomes prezidentūrai. Viena no šīm prioritātēm būs Eiropas Savienība pasaulē. Saistībā ar šo mana valsts uzsvērs, cik svarīga ir tirdzniecības politika kā līdzeklis ārējās konkurētspējas, ekonomiska pieauguma un jaunu darbvietu radīšanas virzīšanai uz priekšu, ņemot vērā ES jauno tirdzniecības politikas stratēģiju, ko sauc globālā Eiropa, kā arī saskaņā ar pārskatītu pieauguma un darbvietu stratēģiju.

Līdzās daudzpusējai sistēmai Čehija atbalstīs Komisijas pūles risināt sarunas par tirdzniecības nolīgumiem ar daudzsoļošiem partneriem vai reģioniem, tādiem kā Koreja, Indija, ASEAN, Mercosur un Andu kopienas un Centrālās Amerikas valstis, un, iespējams, arī Ķīna, un risināt sarunas par brīvu tirdzniecību ar ES tuvākajiem kaimiņiem, piemēram, Ukrainu, vai uzsākt sarunas, tiklīdz priekšnosacījumu prasības ir izpildītas, kā ar Krieviju.

Prezidentūra iesniedz savu programmu tirdzniecības jomā Starptautiskās tirdzniecības komitejai 2009. gada 20. janvārī.

Attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku ES, prezidentūra uzskata, ka protekcionisms nepalīdzēs nodrošināt pārtikas apgādi Eiropā vai pasaulē. Tāpēc prezidentūra atbalsta pasaules tirdzniecības liberalizāciju Dohas Attīstības programmā un diskusijas par KLP reformu, lai padarītu Eiropas lauksaimniecību konkurētspējīgāku. Tas nozīmē atteikšanos no eksporta kompensācijām.

Tādi elementi kā pārrēdzama pasaules tirdzniecības liberalizācija un konkurētspējīga lauksaimniecība ir arī pamats labākai nodrošinātībai ar pārtiku. Nodrošinātībai ar pārtiku ES ir daudz kopīga ar starptautisko pārtikas produktu tirdzniecību, kas padara to pieejamu par konkurētspējīgām cenām un rada pareizus impulsus tām dalībvalstīm, kurās to var ražot visefektīvāk.

Nodrošinātība ar pārtiku mūsdienās sakņojas ne tikai vietējā pārtikas ražošanā, bet arī valsts spēja finansēt pārtikas importu saistībā ar citu preču eksportu. Šajā nozīmē atklāta, daudzpusēja tirdzniecības sistēma ar ļoti dažādām pārtikas izstrādājumu piegādātājām valstīm var būt labāka garantija stabilai un drošai apgādei.

Mairead McGuinness (PPE-DE). Paldies, Padomes priekšsēdētāj, par detalizēto atbildi, kurā man būs jāiedziļinās, lai gan es nedomāju, ka mēs piekritīsim. Es gribu pievērst jūsu uzmanību ziņojumam, par ko Parlamentā ir nobalsots, par vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, kura referente es biju un kurā ļoti skaidri pateikts, ka tirgus nesniegs mums nodrošinātību ar pārtiku un nekādā ziņā lauksaimniekiem nenodrošinās ienākumu stabilitāti, ko viņi pieprasa. Tāpēc — vai jūs varētu man paskaidrot, vai jūs ticat, ka brīva tirdzniecība lauksaimniecībā ir ceļš uz priekšu un ka tā ir jūsu prezidentūras prioritāte?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. — Es jums varu atbildēt īsi — jā! Ja lauksaimniecībā ir brīva tirdzniecība, pasaulē nav bada.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Vondra kungs, vienmēr tiek teikts, ka lauksaimniecības politika ir tikai to 3 % dēļ, kuri nodarbojas ar lauksaimniecību, bet to, kuri ēd, ir 100 %. Es, piemēram, ēdu dūšīgi, un es gribu skaidri paust savu pārliecību, ka nodrošinātība ar pārtiku ir eksistences pamats. Mēs pašlaik piedzīvojam energoapgādes atkarības radītas problēmas. Es esmu par brīvu tirdzniecību, bet mums ir jābūt spējīgiem pabarot sevi no mūsu pašu zemes, un tāpēc mums jā saglabā savas lauksaimniecības struktūras: to nevar atstāt vienīgi tirgus ziņā.

Syed Kamall (PPE-DE). - Vispirms, tāpat kā pirms manis mans kolēģis Hannan kungs, es vēlos apsveikt Čehijas prezidentūru — tā būs interesants pretstats iepriekšējai ES prezidentūrai — un vēlreiz atvainoties par dažu manu kolēģu neglīto uzvedību Parlamentā.

Ir jau labi teikt, ka mēs visi vēlamies dot sākuma impulsu PTO sarunām, bet mums ir bijušas vēlēšanas Indijā, mums ir bijušas vēlēšanas ASV, un mums būs vēlēšanas Eiropā. Ņemot vērā visas šīs vēlēšanas un administrācijas maiņas, kā lai mēs patiešām uzsākam PTO sarunas?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. — Manuprāt, attiecībā uz KLP reformu mēs bijām to vidū, kas mēģināja izdarīt spiedienu uz Komisiju, lai tā nāktu ar jauniem budžeta reformas priekšlikumiem, Balto grāmatu. Es pat mēģināju organizēt kopā ar kolēģiem no Zviedrijas sava veida kopējus centienus, jo 2009. gads ir Čehijas un Zviedrijas prezidentūras gads un mums ir ļoti līdzīgi uzskati. Bet tas nav mūsu pienākums — nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumu.

Es saku savam draugam Bernd Posselt, ka mums ir līdzīgs kultūras mantojums, bet es domāju, jūs zināt, ka mēs abi esam dzīvi piemēri tam, ka Eiropā vairs nav bada, pateicoties gluži vienkārši tam, ka iepriekšējos pāris desmit gados tirdzniecība ar pārtikas produktiem ir augusi. Es zinu, ka mums tirgū vajadzīgi arī daži garšīgi izstrādājumi, tādi kā Bavārijas un Čehijas alus, bet man tomēr šķiet, ka brīvā tirdzniecība vispār veicina bagātību gan Eiropā, gan pasaulē.

Te ir jautājums par KLP. Padome atceras, ka saistībā ar politisko vienošanos, ko panāca par KLP veselības pārbaudi Padomē pagājušā gada 20. novembrī, tika panākta vienošanās kopējā Padomes un Komisijas deklarācijā par to, ka diskusijās, kas 23. septembrī sākās Anesī, Francijā, par KLP nākotni pēc 2013. gada, kā arī neskarot jauno finanšu plānu tam laika posmam, Padome un Komisija ir pilnas apņēmības pamatīgi izpētīt iespējas tiešo maksājumu attīstīšanai Kopienā un risināt dažāda līmeņa tiešos maksājumus starp dalībvalstīm.

Es varu teikt, ka jaunā Čehijas prezidentūra gatavojas organizēt diskusiju par šo jautājumu neoficiālā lauksaimniecības ministru sanāksmē, kurai jānotiek maijā Brno. Mans kolēģis valdībā Petr Gandalovič patiesi vēlas atklāt šīs debates.

Mūsu mērķis ir vadīt diskusiju par KLP nākotni, kuras mērķis ir izpētīt agrārās politikas instrumentus, sevišķi tiešo maksājumu jomā, kas dotu iespēju nediskriminējoši un efektīvi izmantot no Eiropas nodokļu maksātājiem savāktos un par KLP tērētos finanšu resursus, stiprinot Eiropas lauksaimnieku konkurētspēju, uzlabojot Eiropas lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības stāvokli globalizētajā un atklātajā pasaules tirgū, uzlabojot lauksaimniecības izstrādājumu kvalitāti un lauksaimniecības ārpus tirgus rezultātu nodrošināšanu, kā arī dodot ieguldījumu lauku ilgtspējīgā attīstībā.

Iepriekš minētajam dialogam rezultātā ir jābruģē ceļš — es vēlētos to uzsvērt — modernizētas KLP virzienā, nodrošinot vienlīdzīgus nosacījumus visām dalībvalstīm.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 5 (**Seán Ó Neachtain**) (H-0971/08)

Temats: Kopējās lauksaimniecības politikas nākotne 2013-2020

Viena no Čehijas prezidentūras prioritātēm ir kopējā lauksaimniecības politika. Kādus pasākumus Čehijas prezidentūra veiks, lai risinātu sarunas par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni?

Seán Ó Neachtain (UEN). — (GA) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties Padomes priekšsēdētājam par atbildi. Es gribu uzdot viņam jautājumu par Čehijas prezidentūras plāniem sniegt atbalstu mazāk attīstītiem apvidiem. Kā es saprotu, ir nepieciešama turpmāka palīdzība, un tā ir ārkārtīgi nepieciešama mazāk attīstītiem reģioniem Eiropas kopējā lauksaimniecības politikā. Es gribētu uzzināt, ko prezidentūra gatavojas darīt šajā lietā.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Mazāk attīstīto reģionu problēma visā Eiropā ir viena no īpašajām problēmām, kas pastāvīgi tiek apspriesta sakarā ar KLP. Es domāju, ka mēs visi vai gandrīz visi piekrītam, ka mums būtu jāpāriet no tiešiem maksājumiem uz maksājumiem par lauku reģionu attīstību, veicot kaut kādu pārdali, nevis jāturpina protekcionisma pasākumi.

Tāpēc mums ir veidi un paņēmieni, un, protams, mēs cieši sadarbojamies ar komisāri *Fischer Boel*. Es neesmu eksperts lauksaimniecības jautājumos, bet es domāju, ka jums noteikti būs izdevība tikties arī ar mūsu lauksaimniecības ministru un apspriest to sīkāk.

Avril Doyle (PPE-DE). - Ļaujiet man novēlēt Čehijas prezidentūrai panākumus tās darbības laikā. Es lūgtu ministru komentēt Čehijas lauksaimnieku un Čehijas pārtikas nozares līdzšinējo pieredzi par kopējo lauksaimniecības politiku, vai viņi ir apmierināti ar to un vai tā ir devusi konkrētus uzlabojumus viņu dažādos uzņēmumos. Kā viņi — un kā jūs, čehi, — raugāties uz to, kā kopējā lauksaimniecības politika tiek piemērota Čehijā?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Ekonomikas krīze diemžēl rada darbvietu zaudējumus. Pirktpēja samazinās. Dzīves kvalitāte tomēr nozīmē arī veselīgu pārtiku.

Rumānijā ir ļoti daudz lauksaimnieku, bet viņu saimniecības pēc apjoma ir sīkas. Es gribu jautāt, kāds atbalsts jums ir padomā sīkajiem lauksaimniecības ražotājiem jaunajās dalībvalstīs?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Jaunajās dalībvalstīs ir dažādi nosacījumi. Piemēram, manā valstī nav tik daudz sīku saimniecību kā dažās citās Eiropas valstīs. Mums ir ļoti konkurētspējīga lauksaimniecības nozare ar lielām saimniecībām, bet, ja jūs dosities, piemēram, uz kaimiņvalsti Poliju, tur situācija ir nedaudz citāda.

Atbilde uz A. Doyle kundzes jautājumu, kā mums iet: mums ir vairāki lauksaimnieki manā vēlēšanu apgabalā Ziemeļbohēmijā, kam, no vienas puses, iet labāk, jo viņi saņem vairāk naudas. Mums ir lauksaimnieki, kas tagad nēsā *Hugo Boss* kaklasaites. Tā pie mums nebija pirms pieciem, desmit gadiem. No otras puses, arī viņi izjūt sava veida netaisnību maksājumu atšķirības dēļ starp vecajām un jaunajām dalībvalstīm. Tas ir jautājums par elementāru taisnīgumu, un tas ir jālabo.

Tajā pašā laikā mēs uzskatām, ka KLP ir jāreformē. Tas ir vienīgais veids, kā uzturēt Eiropas konkurētspēju. Tādēļ mums ir jāatrisina sarežģīta problēma. Es neesmu eksperts, kas var iedziļināties sīkumos, bet es domāju, ka mums vismaz ir jāspēj vienoties par galvenajiem principiem.

Priekšsēdētāja. – Un *Țicău* kundzes jautājums?

Atvainojiet, ministr, es nebiju pārliecināta, ka jūs atbildējāt uz abiem jautājumiem.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Es mēģināju atbildēt uz abiem jautājumiem.

Priekšsēdētāja. – Jautājumu laiks tiek slēgts.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.00 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

12. Stāvoklis Āfrikas ragā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas nostāja par stāvokli Āfrikas ragā.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs.* – Priekšsēdētāja kungs, šajā vēlajā stundā es gribu izteikt dažas piezīmes par Padomes nostāju attiecībā uz Āfrikas ragu.

Āfrikas rags, protams, ir problemātisks reģions, kas pelna mūsu īpašu un saasinātu uzmanību, jo tam ir būtiska ietekme uz ES. ES cieši seko notikumu attīstībai šajā reģionā un gatavojas pat vēl vairāk saistīties ar Āfrikas raga reģiona valstīm.

Es zinu, ka arī Parlaments seko līdzīgi notikumiem. Jūsu delegācijas viesošanās Eritreijā un Etiopijā, kā arī Džibutijā pagājušā gada nogalē bija svarīga. Es ievēroju arī rezolūcijas priekšlikumu par Āfrikas ragu, kas ir ticis izstrādāts daļēji saistībā ar šo viesošanos. Tas skaidri atklāja reģionam un eiropiešiem ES pieaugošo uzmanību Āfrikas ragam. Padomes vārdā es izsaku atzinību par Parlamenta iesaistīšanos mūsu centienos risināt sarežģījumus Āfrikas ragā.

Āfrikas ragā ir vairāki spriedzes avoti. Es pievērsīšos tiem sīkāk. Tomēr Padomes skatījumā šī spriedze tādā vai citādā veidā bieži ir saistīta ar reģionu. Šī iemesla dēļ Padome īpaši mēģina atpazīt reģionālās saites nebeidzamo konfliktu starpā. Kādas ir šīs saites starp konfliktiem?

Vispirms ir strīds starp Etiopiju un Eritreju, ko varētu uzskatīt par vienu no galvenajiem nestabilitātes cēloņiem visā reģionā. Tas atspoguļojas šādos veidos: pretēju karojošu frakciju atbalsts Somālijā, savstarpēji centieni destabilizēt otras puses valsti — pieminēšu īpaši Ogadenu, Oromo Etiopijā; tas atspoguļojas arī atbalstā atjaunotajam miera procesam Sudānā; Eritreja ir pārtraukusi savu dalību Starptautiskās attīstības iestādē (SAI).

Un visbeidzot konflikts Somālijā ir bijis cēlonis vienam no nopietnākajiem humanitārajiem stāvokļiem šodien pasaulē. Pirātisma gadījumu skaita palielināšanās pie Somālijas krastiem ir vēl vienas nopietnas sekas šim konfliktam.

Cits nopietns jautājums ir konkurences cīņa par tādām dabas resursiem kā ūdens un minerāli Āfrikas ragā. Šī parādība palielina lopkopju konfliktus teritorijās, ko apdzīvo grupas ar dažādu kultūru un etnisko piederību. Tā palielina arī nenodrošinātību ar pārtiku un cilvēku nedrošību kopumā, kas veicina konfliktus un migrāciju.

Starp reģioniem ir arī nopietnas savstarpējas atkarības. Es minēšu dažas no tām. Kā iepriekš minēts, notiek robežu konflikti: strīdus starp Etiopiju un Eritreju, Sudānu un Etiopiju, kā arī Džibutiju un Eritreju var uzskatīt par nestabilitātes cēloņiem reģionā. Es arī gribu uzsvērt, ka labāka reģionālā sadarbība dotu ieguldījumu saspīlējumu mazināšanā pie valstu robežām.

Nodrošinātība ar pārtiku ir vēl viena savstarpēja atkarība. Pārtika, protams, ir reģiona galvenās rūpes. Regulārs sausums, kā arī plūdi postoši iedarbojas uz iedzīvotājiem. Arī šajā gadījumā reģionāla sadarbība var mīkstināt šo dabas parādību sekas.

Kā jūs zināt, daži apgalvo, ka šī problēma ir Darfūras konflikta izcelšanās pamatā Somālijā un daudzās citās Āfrikas raga teritorijās. Es neesmu pārliecināts, ka tas izskaidro pilnīgi visu, bet es patiešām ticu, ka šis jautājums ir jāatrisina katrā no šīm valstīm un saistībā ar reģionu taisnīgā un pārredzamā veidā.

Pirātisms sākotnēji bija lokalizēts nelielā Somālijas krasta daļā. Pirātu iegans bija zvejas nodevas ievākšana no kuģiem Somālijas ūdeņos. Kā jūs noteikti zināt, šī darbība ir ievērojami paplašinājusies un tagad apdraud humānās palīdzības piegādi Somālijai un kuģošanas drošību Adenas līcī un tālu aiz tā, arī tos kuģus, kas kuģo gar Kenijas un Tanzānijas krastiem.

Ir arī vairākas citas savstarpējas atkarības, kas atstāj nopietnu ietekmi uz Eiropu un Āfrikas raga valstīm, tādas kā terorisms un migrācija.

Tāpēc — kādas darbības uzsāk Eiropas Savienība? Kā mēs līdzdarbojamies vai iesaistāmies? Padomes — ko man ir gods šodien šeit pārstāvēt — rīcībā galvenais politikas instruments ir politisks dialogs, ne tikai ar atsevišķām valstīm, bet arī ar pārējām reģionā ieinteresētajām pusēm, piemēram, Āfrikas Savienību, Starpvaldību attīstības iestādi, Arābu valstu līgu un Amerikas Savienotajām Valstīm un Ķīnu kā svarīgām valstīm.

Politisks dialogs ir savstarpēja apņemšanās Kotonū nolīgumā starp ES un katru no valstīm šajā īpašajā reģionā. Šis dialogs tiek principiāli risināts ES misiju vadītāju līmenī attiecīgajās valstīs. Tas ir ļoti svarīgs instruments Padomei, jo tas dod mums tiešu kontaktu ar šo valstu iestādēm. Tas dod iespēju dzirdēt viņu viedokli, kā arī nepārprotami skaidrot mūsu izpratni un izteikt mūsu bažas noteiktos jautājumos. Tas īpaši attiecas uz pārvaldes un cilvēktiesību jautājumiem. Tie ir galvenie jautājumi.

Papildus tam Padomes rīcībā ir Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) instrumenti. Kopš 2008. gada septembra Padome ir izmantojusi šo instrumentu, lai cīnītos pret pirātismu pie Somālijas krastiem, vispirms ar ES jūras koordinācijas vienības NAVCO *starpniecību*, kura bāzējas Briselē, un tad kopš 2008. gada decembra ar jūras operācijas, ko sauc *EU NAVFOR Atalanta, starpniecību*.

Visbeidzot ES rīkojas ar Eiropas Komisijas finanšu instrumentiem, tādiem kā Āfrikas Miera fonds un Stabilitātes instruments. Es ļaušu komisārei Ferrero-Waldner sīkāk iztirzāt šo jautājumu, jo tā ir Komisijas atbildība.

Padome, protams, vienmēr kopā ar Eiropas Komisiju, meklē veidus, kā palielināt ES darbības efektivitāti un redzamību. Es ceru dzirdēt jūsu priekšlikumus un ieteikumus šajā konkrētajā jautājumā.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija iepriekšējos gados jau ir aicinājusi Eiropas Savienību pievērst lielāku uzmanību stāvoklim Āfrikas ragā. Šodien šajās debatēs es aizvietoju savu kolēģi Louis Michel, kas diemžēl nevar būt šeit; es uztveru šo lietu ar lielu interesi, gan pašu par sevi, gan arī tāpēc, ka tā ietekmē Eiropu tiešā veidā — piemēram, vajadzība mobilizēt mūsu jūras spēkus pirātisma apkarošanai, un šis ir tikai viens no neseniem piemēriem.

Tāpēc mēs ļoti atzinīgi vērtējam Parlamenta delegācijas, kura apmeklēja reģionu, iniciatīvu un tai sekojošo ziņojumu un rezolūcijas projektu, ko mēs arī atbalstām principā.

Iekšējo stāvokli katrā no šīm Āfrikas raga valstīm nevar saprast izolēti no reģiona dinamikas. Mums ir jāturpina rosināt globālu pieeju, kas pamatojas uz ekonomikas attīstību, pārvaldi un drošību, ja mēs gribam uzlabot reģiona stabilitāti, Kotonū būtisko pamatelementu ievērošanu un cīņu pret nabadzību.

Ļaujiet man izteikties par stāvokli katrā valstī atsevišķi, pirms es beidzu ar piezīmēm par Āfrikas raga reģiona stratēģiju.

Pirmkārt, ļaujiet dažus vārdus teikt par Etiopiju un Eritreju. Etiopija ieņem ekonomiski un politiski stratēģisku vietu reģionā. Komisija turpina atbalstīt Etiopiju nabadzības mazināšanas centienos, kuros ir panākts svarīgs progress.

Vāja reģionālā drošība un starpkopienų spriedze ietekmē valsts iekšējo stāvokli, sevišķi Ogadenā, kur piekļuve iedzīvotājiem vēl joprojām ir ierobežota. Komisija arī turpmāk pārraudzīs cilvēktiesību situāciju un demokrātijas procesu. Ņemot vērā apstākļus 2005. gada vispārējās vēlēšanās, Komisija cieši pārraudzīs gatavošanos 2010. gada vēlēšanām un to norisi, sevišķi sakarā ar nesen apstiprinātajiem NVO tiesību aktiem un opozīcijas vadītāja Birtukan Medeksa atkārtoto arestu.

Iekšējo stāvokli Eritreijā daļēji nosaka strupceļš robežu konfliktā ar Etiopiju. Komisijai joprojām ir nopietnas bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem un bīstamo sociālo un ekonomisko situāciju. Mūsaprāt, tas ir spēcīgs arguments sadarbības programmas turpināšanai, lai uzlabotu iedzīvotāju dzīves apstākļus. 2008. gadā uzsāktais politiskais dialogs dod labu pamatu ilgstošai sadarbībai ar Eritrejas iestādēm. Runāsim skaidri: mēs sagaidām vairākus pozitīvus un jūtamus pasākumus Eritreijā šī procesa rezultātā.

Kā ir norādīts jūsu rezolūcijas projektā, praktiskā robežu demarkācija starp Etiopiju un Eritreju — kā lēmumi Robežu komisija — nenovedīs pie pilnīga problēmas atrisinājuma, ja to nepavadīs dialogs, kura mērķis ir normalizēt attiecības starp abām valstīm.

Nesena strīds starp Eritreju un Džibutiju ir jāskata plašākā reģionālā kontekstā, un tam ir jāmeklē vispārējs risinājums ar vietējiem un reģionāliem dalībniekiem. Mēs turpināsim atbalstīt šādus procesus.

Tagad, kad Etiopijas armijas vienības atkāpjas no Somālījas, gan Etiopijas, gan Eritrejas sadarbība ar Somālījas miera procesu būs būtiska tā panākumiem.

Runājot par stāvokli Sudānā, es pilnībā piekřītu Parlamenta dotajai analīzei. Patiešām, 2009. gads ir izšķirošs šīs valsts nākotnei. Vardarbības turpināšanās un grūtības Ziemeļu un Dienvidu Visaptverošā miera līguma (CPA) īstenošanā rada iespēju destabilizēt valsti un ietekmēt visu reģionu. Tāpēc mums jāuztur stingrs dialogs un jāizdara stingrs spiediens uz Hartumas iestādēm, lai panāktu no tām pilnīgu sadarbību gan attiecībā uz CPA, gan Darfūru un ar to saistītiem procesiem. Šīs iestādes, kā arī pārējās Sudānas ieinteresētās puses zina pārāk labi, kāda ir viņu atbildība un kas tām ir jānodrošina.

Darfūrā militārās operācijas un vardarbība ir jāizbeidz un politiskais process pilnībā jāatjauno. UNAMID izvietošanai ir jānotiek iepriekš paredzētajā laikā. Sudānas iestādēm ir jāievēro savi pienākumi humānās palīdzības un cilvēktiesību darbību sekmēšanā. Runājot par CPA, izšķiroša nozīme ir tam, lai Hartumas un Dienvidsudānas valdība nokārto savas domstarpības par tādiem kritiskiem jautājumiem kā dalīšanās ienākumos no naftas, robežu noteikšana un likumdošana drošības un politikas lietās. Ja tas netiek izdarīts, plānotās vēlēšanas 2009. gadā var pārvērsties par atjaunotas vardarbības un konflikta scenāriju.

Miera process Somālījā atrodas izšķirošā fāzē. Prezidenta *Yusuf* atkāpšanās un Etiopijas armijas izvešana rada jaunu nenoteiktības un riska periodu. Bet tas dod arī iespēju uzsākt visaptverošu politisku procesu. No politiskā viedokļa Eiropas Savienība turpina savas aktivitātes Džibutijas procesa atbalstam, kam ir jānoved pie plašākas iesaistīšanās sakarā ar jauna prezidenta vēlēšanām un nacionālās vienības valdības izveidošanu ar paplašinātu parlamentu. Džibutijas procesam nav plāna B. Ja nolīgumam nebūs starptautiska un reģionāla atbalsta, kas veicina labvēlīgu nosacījumu izveidošanos tā īstenošanai, tam nebūs lielas izredzes uz panākumiem. Attiecībā uz drošību, Komisija joprojām ir apņēmības pilna atbalstīt labas pārvaldes sistēmas izveidi drošības jomā. Neskatoties uz to, kāda veida starptautiskais spēks (ANO apstiprinātie stabilizācijas spēki, ANO miera uzturēšanas misija vai tikai pastiprināta AMISOM) tiks iesaistīts, tā mandātam būs jākoncentrējas uz atbalstu Džibutijas nolīguma īstenošanai. Komisija ir devusi pozitīvu atbildi prasībai par turpmāku finansiālu atbalstu AMISOM pastiprināšanai.

Visbeidzot, runājot par Āfrikas ragu vispār, es augsti novērtēju Parlamenta atbalstu Komisijas iniciatīvai attiecībā uz Āfrikas ragu. Šī iniciatīva pamatojas uz 2006. gada Āfrikas raga stratēģiju, ko pieņēma pārliecībā, ka reģiona sarežģītos konfliktus var risināt tikai globāli. Šajā pārliecībā Komisija atbalsta jūsu priekšlikumu nozīmēt īpašu pārstāvi Āfrikas ragam.

Mēs esam izveidojuši labas darba attiecības ar SAI, kas atbalsta Āfrikas raga iniciatīvu un kam ir svarīga nozīme tās īstenošanā. Tuvākajā nākotnē ir paredzēta otra kopējā ekspertu sanāksme par ūdeni, enerģētiku un transportu, kurā varētu attīstīt konkrētus projektus, lai tos iesniegtu iespējamo donoru konferencei.

Eritrejas piedalīšanās, kurai ir svarīga loma reģiona dinamikā, ir būtiska, lai Āfrikas raga stratēģija būtu sekmīga. Komisāra *Michel* kontakti ar reģiona valsti un valdību vadītājiem, arī ar prezidentu *Isaias*, ir pavēruši iespēju, un jaunais SAI izpildsekretārs pašlaik nodarbojas ar Eritrejas iestādēm, arī jautājumā par SAI procesa reformu un atdzīvināšanu.

Priekšsēdētāja kungs, mana uzstāšanās bija diezgan gara, bet, kad ir tik daudz valstu, ir jāpasaka vismaz daži vārdi, ja kaut ko grib pateikt.

Priekšsēdētājs. – Uz ievadu attiecas īpašs noteikums, un tam nav ierobežojuma.

Filip Kaczmarek, PPE-DE grupas vārdā. - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Padomes priekšsēdētāj, paldies jums par Padomes un Komisijas atzinumu attiecībā uz Āfrikas ragu. Šī reģiona nozīme pārsniedz tā ģeogrāfisko teritoriju. Konfliktus un strukturālās problēmas šeit nosaka negatīvās parādības citos Āfrikas reģionos. Es biju Eiropas Parlamenta delegācijas sastāvā nesenajā apmeklējumā, un es pats varēju redzēt, cik sarežģītas, visaptverošas un savstarpēji saistītas ir šīs problēmas un kāpēc mūsu atbildei ir jābūt visaptverošai.

Rezolūcijas projektā mēs esam pievērsušies trim būtiskiem, bet arī pietiekami plašiem jautājumiem: reģionālai drošībai, nodrošinātībai ar pārtiku un mūsu piezīmēs par cilvēktiesībām — demokrātijai un labai pārvaldībai. Kopš šī apmeklējuma man nav nekādu šaubu par to, ka pamatnosacījums stāvokļa uzlabošanai ir laba griba un dialogs starp reģiona vadītājiem.

Eiropas Savienības atbalsta politika reģionālām iestādēm Āfrikas ragā ir pareiza, bet šī politika paliks neefektīva, ja galvenie dalībnieki netiks aktīvi iesaistīti. Dažas reģiona valstis izmanto sliktu taktiku, piemēram, nevar griezties ar lūgumu par dialogu pie viena kaimiņa un vienlaikus atteikties no dialoga ar citu kaimiņu. Šāda

prakse ir neloģiska un padara diplomātijas panākumus praktiski neiespējamus. Politiskajiem vadītājiem ir jāpieņem patiesība, ka varas īstenošana ir saistīta ar atbildību.

Tas, ko mēs sagaidām no vadītājiem Āfrikas ragā, nav saistīts ar kaut kādām īpašām tīri eiropeskām vērtībām. Tas, ko mēs sagaidām, ir — kaut nedaudz pieņemt vispārējas vērtības. Mēs esam arī pārliecināti, ka pamattiesības un brīvības pieder katram. Neviena jaunattīstības valsts nevar kārtīgi darboties mūsdienu pasaulē, ja tā noliedz vispārējas pamatvērtības. Tāpēc to pieņemšana nav vienīgi žests Eiropas Savienības virzienā, bet rīcība, kas tālāk attīstīs viņu pašu intereses. Izpratne par attīstību var atšķirties, bet vērtības nemainās, un mēs gribētu, lai šīs vērtības — kopējas un universālas — kļūst par dienišķo maizi Āfrikas ragā.

Ana Maria Gomes, PSE grupas vārdā. - (PT) Padomei un Komisijai jāizdara secinājumi par to, ka, pēc šī Parlamenta domām, Āfrikas raga valstu valdības nerīkojas saskaņā ar viņu pienākumiem Kotonū nolīguma 9. panta nosacījumu izpratnē. Cilvēktiesības, demokrātija un laba pārvaldība ir tukši vārdi. Tas ir skaidri redzams katram, kas tur acis vaļā.

Etiopijā, piemēram, kur ir Āfrikas Savienības centrālā mītne, cilvēki tiek apspiesti, izmantojot retoriku, kas skan labi donoru ausīm, bet tomēr ir rupja un bezkaunīga.

Es aprakstīšu divas nesenās epizodes.

29. augustā *Birtukan Midekssa* kundze, partijas vadītāja ar vietu parlamentā, tika atkal arestēta un sodīta ar mūža ieslodzījumu par atteikšanos publiski paziņot, ka viņa ir lūgusi apžēlošanu, uz kā pamata *Meles Zenawi* valdība 2007. gadā atbrīvoja viņu kopā ar daudziem citiem opozīcijas politiskiem vadītājiem, kas bija aizturēti kopš 2005. gada vēlēšanām.

Otrā — Etiopijas parlamenta apstiprinātais tā saucamais NVO likums, kas praktiski pārvērš par kriminālu pārkāpumu visu neatkarīgo NVO darbību.

Etiopijā nav nekādas pārejas uz demokrātiju, komisāre, un es būtu pateicīga, ja jūs to pateiktu savam kolēģim *Louis Michel*.

Eritrejā valdības dusmas pret ikvienu, kas mēģina izmantot visbūtiskākās cilvēktiesības, ir vēl nekaunīgākas.

Attiecībā uz Somāliju, kur pašreiz ir visnopietnākais stāvoklis visā Āfrikas ragā, starptautiskā sabiedrība, arī Eiropas Savienība, izrāda noziedzīgu intereses trūkumu par cilvēku likteņiem valstī, kurā likumības nav bijis gadu desmitiem un kurā Etiopijas armijas vienības ir varējušas nesodīti okupēt zemi un izdarīt noziegumus, un kurā zeļ pirātisms un teroristu grupas.

ES jūras misija neko neatrisinās, ja Eiropas Savienība, Amerikas Savienotās Valstis, ANO un Āfrikas Savienība turpinās ignorēt pirātisma cēloņus, kas sakņojas un ir jāapkaro uz zemes, nevis jūrā.

Reģions neiegūs stabilitāti vai progresu, ja neatrisinās traģiskos konfliktus, kas joprojām plosa Sudānu, sevišķi dienvidos un Darfūrā, kur starptautiskās sabiedrības, arī Eiropas Savienības, retorika ir jāpārvērš izlēmīgā rīcībā, lai aizsargātu civiliedzīvotājus, kam tiek uzbrukts, un izbeigtu noziedznieku nesodāmību.

Šajā sakarā prezidenta *Omar Bashir* iespējamā tiesāšana Starptautiskajā krimināltiesā būs gan Eiropas Savienības, gan Āfrikas Savienības ticamības un efektivitātes pārbaude.

Johan Van Hecke, ALDE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, Āfrikas rags ir briesmīgs reģions, kur iekšējie un reģionālie konflikti arvien vēl grauj mieru un drošību. Tie rada humanitāras katastrofas un paralizē šī stratēģiski svarīgā reģiona attīstību.

Katrs karš, katrs konflikts pastiprina valstu trauslumu. Konfliktu lielākās daļas pamatā ir vadības un demokrātisku valdību trūkums, kā pareizi norādīts EP delegācijas ziņojumā.

Šim reģionam ir vajadzīga pašu mājās radīta demokratizācija, valsts un starptautiskās likumības ievērošana un, par visu vairāk, nacionālais izlīgums. Par Somāliju es gribu uzsvērt, ka iepriekšējā prezidenta *Yusuf* atkāpšanās un Etiopijas spēku izvešana paver plašas iespējas. Ir pienācis laiks savākt lauskas un atnest Somālijai iekšēju mieru.

Somālijas parlaments ir izšķirošs faktors pārliecības stiprināšanai un var padarīt miera procesu visaptverošu. Turklāt ir kategoriski nepieciešams, lai ES atbalsta Āfrikas Savienības miera spēku atjaunošanu un nostiprināšanu. Šiem spēkiem ir vajadzīgs pamatīgs ANO mandāts. Ja tā nebūs, Ugandas un Burundi spēki aizies no Mogadišas, atstājot aiz sevis drošības plaisu.

Es pilnībā piekrītu komisārei *Ferrero-Waldner*. Somālijā pašreiz ir īstais brīdis pārmaiņām, un tas ir jāizmanto. Varas, kā arī drošības vakuums ir jāaizpilda. Ja tas netiks izdarīts, turpināsies šis valsts bezvaras periods — haoss, ko sauc Somālija.

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE grupas vārdā. - (ES) Priekšsēdētāja kungs, Āfrikas rags pašlaik ir īsta pulvermuca, jo pilnīga nestabilitāte ir ne tikai Somālijā un Sudānā, bet arī tajās trijās valstīs, ko *Kaczmarek* kungam, *Hutchinson* kungam un man bija prieks apmeklēt.

Šīm trim valstīm, kuras delegācija apmeklēja, — Eritrejai, Džibutijai un Etiopijai — kopīga ir nabadzība un tās dēļ ļoti zems cilvēktiesību standarts. Runājot par nabadzību, saskaņā ar datiem, kas tika doti mūsu delegācijai, Etiopijas valdība ir atzinusi, ka seši ar pusi miljoni iedzīvotāju jau cieš badu. Apvienoto Nāciju Organizācija šo skaitli paaugstina virs divpadsmit miljoniem. Tāpēc mēs saskaramies ar humanitāru krīzi, par kuru netiek ziņots plašsaziņas līdzekļos citu pašreiz notiekošu krīžu dēļ, lai gan tas patiešām ir satriecoši.

Cilvēktiesību stāvoklis arī ir pelnījis mūsu uzmanību, jo visās trijās valstīs ir politiskie slodzītāji, — un tas viņiem ir īstais apzīmējums: politiskie slodzītāji.

Robežu strīds starp Eritreju un Etiopiju, kā arī vairāk nekā 200 000 karavīru iesaistīšana šajā strīdā ir pilnīgi absurds. Es nevaru beigt savu runu, neapsveicis komisāru *Michel* par viņa darbībām šajā jomā un politiska dialoga uzsākšanu. Šim dialogam ir jāturpinās, bet ir jābūt arī skaidrībai, ka mēs būsim stingri: stingri, aizstāvēt cilvēktiesības, un stingri pret vardarbību, kas patlaban notiek tāpēc, ka tika pieņemti tiesību akti attiecībā uz NVO. Ir jāpatur prātā, ka, pateicoties šim politiskajam dialogam, mēs pierādām, ka Eiropas Savienībai ir augsts prestižs starptautiskā līmenī.

Tobias Pflüger, GUE/NGL grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Āfrikas rags nesen ir atgriezies ES uzmanības centrā. Galu galā ES kaujas misija *Atalanta* ir izvietota šeit kopš Ziemassvētkiem. Sūtot šo misiju, ES ir izdarījusi to pašu kļūdu, ko NATO, Amerikas Savienotās Valstis, Krievija un citas, kas virspusēji apkaro problēmas ar militāriem līdzekļiem, ar karakuģiem. Patiešām, *Kouchner* kungs atzinīgi vērtēja iespēju desmit gadus pēc *Saint-Malo* izmantot jūras kaujas operācijas pie Somālijas krastiem. Īstais problēmas cēlonis ir netaisnā resursu sadale, piemēram, sakarā ar zivju krājumu izmantošanu, ko dara arī zivju traleri no Eiropas Savienības. Somālija ir viena no valstīm, kuras īstenībā neesošo valdību Rietumi atbalsta visos iespējamajos veidos.

Etiopijas okupācijas spēki tagad ir atstājuši Somāliju, bet vairāk nekā 16 000 cilvēku ir zaudējuši dzīvību kopš šo spēku invāzijas. Darījumus ar šīm Āfrikas raga valstīm ilustrē Džibutijas piemērs, kurā valda autoritārs režīms, tomēr visdažādākajām Rietumu valstīm tur ir kara bāzes. Palīdzība ir jāsniedz reģiona cilvēkiem — nevis karakuģu veidā, kas kalpo tikai Rietumu tirdzniecības ceļu aizsargāšanai, bet, piemēram, humānās palīdzības veidā.

Karl von Wogau (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Somālija ir neīstenota valsts ar visām tām drausmīgajām lietām, kas ar to saistās. Jūs esat teicami norādījuši, kas ir jādara, un mana draudzene *Gomes kundze* arī ir to darījusi zināmu ļoti skaidri.

Pirātisms ir tikai viena — lai gan svarīga — problēmas daļa, jo pirātisms ir kļuvis ļoti stiprs šajā reģionā. Otrs aspekts ir ES jūras ceļu aizsardzība, kas ir Eiropas Savienības pašas un tās pilsoņu interesēs.

Tieši tāpēc mums ir EDAP operācija *Atalanta*, kas ir pirmā jūras operācija EDAP pārziņā. Operācijas galvenā mītne atrodas Apvienotajā Karalistē, tā arī ir jauna, un to vada britu jūras virsnieks kontraadmirālis *Jones*.

Operācijas pirmais uzdevums ir aizsargāt sniegto pārtikas palīdzību un nodrošināt, ka šī palīdzība patiešām var nonākt Somālijā, un tās otrs uzdevums ir cīnīties pret pirātismu un pienācīgi rīkoties.

Mums bija saruna ar operācijas galveno biroju Nortvudā, kurā noskaidrojās, ka viņiem trūkst vairākas lietas, piemēram, tankkuģi un izlūklidmašīnas — ar apkalpi un bez apkalpes —, kā arī helikopteri, jo uzraudzība ir jāveic ļoti plašā teritorijā. Mums visiem ir jābūt kopējai ieinteresētībai operācijas *Atalanta* panākumos. Tas ir nepieciešams gan mūsu jūras ceļu aizsargāšanai, gan ieguldījumam — lai arī nelielam — neīstenotās Somālijas valsts problēmu risināšanā.

Corina Crețu (PSE). - (RO) Es vispirms vēlos apsveikt savus kolēģus deputātus sakarā ar šo faktu vākšanas misiju vienā no bīstamākajiem un arī noteikti vienā no mazāk attīstītajiem reģioniem pasaulē.

Es arī domāju, ka Āfrikas rags, iespējams, ir vistrūcīgākais reģions pasaulē. Etiopija ir smagi cietusi vairāku iepriekšējo gadu sausuma dēļ. Tā ir valsts, kurā miljoniem cilvēku cieš badu pat tajos gados, kad ir bagātīga raža.

Sudāna un sevišķi Darfūras reģions arī ir traģiskas vietas pasaules kartē humanitārās katastrofas dēļ, ko daudzi eksperti raksturo kā visistāko genocīdu, kurā noslepkavoti vairāk nekā divi miljoni cilvēku, bet četri miljoni ir pilsoņu kara bēgļi.

Somālija, Eritreja un Džibutija ir trīs trūcīgākās valstis, kurās konflikts ir nepārtraukta realitāte, kā jau jūs, komisāre, — un arī mani kolēģi deputāti pirms jums — to uzsvērāt.

Pastāvīgā nestabilitāte reģionā ir viens no problēmu cēloņiem, ar kurām Āfrikas rags saskaras ekonomiskās, sociālās un politiskās attīstības procesā. Miera procesa panākumi reģionā ir cieši saistīti ar tādu reģionālo un Āfrikas struktūru kā Starpvaldību attīstības iestāde vai Āfrikas Savienība iesaistīšanos.

Eiropas Savienībai ir jāatbalsta šo organizāciju konsolidācija, vienlaikus palielinot to spēju novērst un risināt konfliktus. Labāka reģionālā integrācija arī veicinātu atklātāku dialogu Āfrikas raga valstu starpā par kopējas intereses tematiem, piemēram, migrāciju, ieroču kontrabandu, enerģijas un dabas resursiem, un dotu pamatu dialogiem par strīdīgiem tematiem.

Eiropas Savienībai, protams, ir vairāk jāiesaistās, kad runa ir par cilvēktiesību pārkāpumiem. Saskaņā ar Kotonū nolīgumu šīm valstīm ir jāpanāk vienošanās ar Eiropas Savienību par likumības, cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošanu.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Padomes priekšsēdētāj, 2001. gada 21. septembra, svētdienas, rītā valsts iestādes pārstāvji apcietināja Zviedrijas pilsoni *Dawit Isaak* viņa mājās Eritrejā. Viņu apcietināja bez tiesas, un vairāk nekā pēc septiņiem gadiem vēl joprojām nav izvirzīta oficiāla apsūdzība. Viņa noziegums ir „neatkarīgas informācijas sniegšana”. Šajā rezolūcijā pirmoreiz tiešā veidā ir minēts *Dawit Isaak*. Tam būtu jāpalielina spiediens uz Eritreju.

Ir nepieņemami, ka ES pilsonis, Zviedrijas žurnālists, tiek gadiem turēts apcietinājumā un viņu vajā tāds nelietīgs režīms, kāds ir Asmarā, kurš saņem palīdzību no ES, palīdzību, kas turklāt ir ievērojami palielinājusies. Tagad, komisāre, ir pienācis laiks Eiropas Savienībai rīkoties un noteikt nosacījumus šai palīdzībai. Klusās diplomātijas laiks ir pagājis. Beidzot ir diezgan. ES nepieņems cilvēka pamattiesību mīdīšanu kājām, žurnālistu un režīma kritiķu slepkavības vai apcietināšanu laikā, kad iedzīvotāji tiek apspiesti un cieš badu.

Eiropas Parlaments šodien pieprasa, lai *Dawit Isaaki* un pārējie Eritrejā apcietinātie žurnālisti tiktu atbrīvoti nekavējoties. Šis ir spēcīgs solis pareizajā virzienā. Tagad arī Komisijai un Padomei ir jāpalielina šo vārdu spēks. Ir pienācis pēdējais laiks ES uzsākt sarunas un noteikt sankcijas.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā mans kolēģis deputāts no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas es gribu uzsvērt jautājumu par *Dawit Isaak* atbrīvošanu. Septiņus gadus Zviedrijas pilsonis *Dawit Isaak* ir turēts ieslodzījumā bez tiesas sprieduma šausmīgas diktatūras cietuma kamerā. Man ir prieks, ka rezolūcijā par Āfrikas ragu mēs esam iekļāvuši rindkopu par viņa tūlītēju atbrīvošanu. Mēs pieprasām *Dawit Isaak*, kā arī visu pārējo apcietināto žurnālistu tūlītēju atbrīvošanu. Nekādas tiesas, un kāds bija viņu noziegums? Nu, tas bija darbs demokrātijas un vārda brīvības labā.

ES turpmākā palīdzība Eritrejai ir jāsaista ar skaidrām prasībām par *Dawit Isaak* un pārējo žurnālistu atbrīvošanu. Palīdzība ar nosacījumiem un kopā ar sankcijām, Eritrejas aktīvu iesaldēšana Eiropā un šī starptautisko tiesību pārkāpuma paziņošana Starptautiskajai tiesai ir tas, kas šodien vajadzīgs. Saka, ka Zviedrijas valdība ir strādājusi, izmantojot kluso diplomātiju, bet septiņi gadi ir pagājuši, un nekas nav noticis. Tagad ir pienācis laiks rīkoties.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Āfrikas rags ir savā ziņā pilnīga katastrofa. Reģionu ir postījis desmitiem gadu ilgs karš, bads, vides degradēšana un politiskas represijas. Cilvēktiesību pārkāpumi ir paši par sevi saprotami. Pilsoniskā sabiedrība ir vāja. Satrauc tas, ka stāvoklis var vēl pasliktināties. Spriedze Etiopijas un Eritrejas starpā par teritoriāliem strīdiem var viegli uzliesmot jebkurā brīdī. Somālijas neveiksmīgo valsti turpina apdraudēt klanu vardarbība un islāma ekstrēmisms, kas pastiprināsies tagad, kad Etiopija izved savas armijas vienības, un sakarā ar neseno prezidenta atkāpšanos.

Mēs esam debatējuši arī par pirātisma epidēmiju pie Somālijas krastiem. Protams, ka kardinājums ES ierosināt kara darbību kā panaceju pret haosu Āfrikas ragā. Pagātnes pieredze liecina, ka tā būtu briesmīga kļūda. Prezidents *Bill Clinton* nosūtīja ASV armijas vienības, lai savaldītu Somāliju, bet arī tā bija katastrofa.

Vienīgā optimisma oāze, manuprāt, ir Somalilendas reģionā, kas ir bijušais britu protektorāts. Tas tika iekļauts Somālijas Republikā 1960. gadā pēc neapdomīgi voluntāras atteikšanās no īsā neatkarības posma, bet atkal atšķēlās haosā, kas sekoja pēc *Siad Barre* nāves 1991. gadā. Kopš tā laika Somalilenda ir bijusi vienīgā kohēzīvā un funkcionējošā politika Somālijā. Somalilendas cilvēki gūst labumu no samērā labvēlīgas valdības un progresīvām institūcijām. Viņiem ir arī tādi valstiskuma simboli kā atsevišķa valūta un karogs.

Personiski, nevis manas partijas vai manas politiskās grupas vārdā runājot, iespējams, ir laiks starptautiskajai sabiedrībai Āfrikas Savienības vadībā sākt nopietnāk domāt par Somalilendas neatkarības prasībām. Neatkarīga Somalilenda, ko atbalsta Rietumi, varētu būt spēks citādi bezcerīgā un haotiskā reģiona stabilitātei un progresam. Protams, Somalilendas iedzīvotājiem būtu tiesības prasīt, kāpēc mēs šeit ES bijām tik negribīgi atzīt viņu *de facto* valsti, bet tik ātri atzinām Kosovas neatkarību.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Eiropas Savienībai patiešām ir pamatīgs iemesls bažām par stāvokli, kas radies Somālijā, kur praktiski ir izveidojies varas vakuums un ir visas iespējas tam tikt aizpildītam ar Somālijas islāmistu bruņotajām vienībām. Tāpat kā aiziet trīs tūkstoši Etiopijas karavīru, arī Āfrikas Savienības pārraudzībā esošās misijas var aiziet, ja tās nesaņems papildu atbalstu turpmākajā laikposmā.

Es nevaru nosaukt Eiropas misijas patrulēšanu reģiona ūdeņos citādi kā vienīgi par izcilu panākumu, bet šis pienākums saistās tikai ar „slimības” izpaušmju, nevis pašas slimības ārstēšanu. Somālijai ir vajadzīga valdība, kas ir spējīga uzstāties kā partnere dialogā ar starptautiskām institūcijām, Eiropas Savienību un visām pārējām valstīm, kas grib uzņemties aktīvu lomu stabilitātes veidošanā šajā reģionā.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Eiropas Savienībai ir neskaitāmi uzdevumi Somālijā un Āfrikas ragā. Nestabilitāte, pārvaldes un drošības trūkums ir padarījuši šo reģionu par bažu avotu daudzu iemeslu dēļ.

Vispirms jau nepieredzētais pirātisma aktu skaits pieaugums, ko veic Somālijas vienībās patvērumu guvušas grupas, ietekmē tirdzniecības ceļus reģionā, kuri ir būtiski nozīmīgi Eiropas un globālajai tirdzniecībai. Mums rodas bažas, redzot, ka šīs grupas kļūst tehnoloģiski arvien labāk apgādātas un spējīgas uzbrukt kuģiem, kas atrodas aizvien lielākā attālumā no krasta.

Šis stāvoklis acīmredzami ir izveidojies saistībā ar bezcerīgo situāciju, kādā atrodas Somālija, proti, nav centrālas valdības, kas būtu spējīga kontrolēt savus teritoriālos ūdeņus. Tomēr starptautiskā sabiedrība ir vienlīdz atbildīga par šiem notikumiem. Pirātisms, neatkarīgi no tā, kurā jūrā tas notiek un kuras drošas ostas vaininieki izmanto, ir katras valsts rakstīto un nerakstīto likumu pārkāpums, un interence pret to ir attaisnojama, neskatoties uz to, no kurienes tā nāk.

Eiropas Savienības un starptautiskās sabiedrības izredzes mainīt realitāti Somālijā ir nelielas. Tomēr risināt vienu no tās sekām, pirātismu, ir daudz vairāk mums pa spēkam.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms atļaujiet man reaģēt uz divām piezīmēm, kas šeit tika izteiktas, un tad izdarīt dažus secinājumus. *Olle Schmidt* un *Eva-Britt Svensson* jautāja par žurnālistu *Dawit Isaak*. Jā, mēs Eritreijā mēģinām kaut ko darīt, lai viņu atbrīvotu.

Anna-Maria Gomes jautāja par opozīcijas darbinieces *Bertukan* kundzes neseno arestu. Padomei, protams, ir zināma šī lieta, kas saistās ar sacelšanos pēc vēlēšanām 2005. gadā, kad viņa tika arestēta kopā ar citiem opozīcijas aktīvistiem, pirms tika apžēlota 2007. gadā. Viņu arestēja vēlreiz gada beigās. Kopš tā laika ES ir uzmanīgi sekojusi šīs lietas gaitai, un Padome ir gatava veikt pienācīgus pasākumus, ja situācija to prasīs.

Tad nobeigumā es gribu minēt piecas īsas piezīmes. Pirmām kārtām gribu teikt, ka mēs patiešām augsti vērtējam delegāciju, kuras brauca uz šo reģionu, it sevišķi *Hutchinson kunga*, *Kaczmarek kunga* un *Irujo Amezaga kunga*, devumu.

Vispirms es domāju, ka es varu apliecināt jums, ka Čehijas prezidentūras laikā tiks nodrošināta nepārtrauktība. Mēs noteikti negatavojamies dot pilnībā jaunu ES stratēģijas definīciju attiecībā uz Āfrikas ragu. Mēs drīzāk mēģināsim turpināt politiku, ko iedibinājuši mūsu priekšgājēji, vislabākajā veidā, kāds iespējams.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem būs pirātisma ierobežošana, un sakarā ar to mēs ļoti novērtējam Francijas prezidentūras pūles, sākot pildīt grūto uzdevumu — pirmās ES jūras misijas izvietojšanu. Protams, mēs, Čehija, neesam jūras lielvalsts, tādēļ mēs novērtējam ES stingro iesaistīšanos.

Mana otra piezīme ir tāda, ka īstermiņa operācija *Atalanta* ir jau novērsusi vairākus pirātisma aktus un ir apzinājusi daudzus pirātus, tāpēc mēneša laikā pēc izvietojšanas operācijas efektivitāte ir jau kļuvusi

acīmredzama. *Atalanta* ir īstermiņa pasākums pirātisma savaldīšanai. Tomēr tas bija nepieciešams īstermiņa pasākums.

Trešais punkts ir tāds: lai atrastu ilgtermiņa risinājumu Somālijā, Padome sniedz pilnu atbalstu Džibutijas procesam pārejas perioda federālajā valdībā un Somālijas atbrīvošanas aliansē, un šim procesam nav plāna B.

Etiopija ir uzsākusi sava karaspēka izvešanu no Somālijas, tas ir svarīgs pasākums Džibutijas procesa īstenošanā. Ir dažas bažas, ka radīsies drošības vakuums, kad Etiopija aizies, tāpēc ES turpina sniegt būtisku atbalstu Āfrikas Savienības misijai Somālijā AMISOM. EUR 20 miljoni ir piešķirti laikposmam no 2008. gada decembra līdz 2009. gada maijam.

Mans ceturtais punkts attiecas uz tiešiem kontaktiem: mēs paredzam politiska dialoga atsākšanu ar Starpvaldību attīstības iestādi ministriju līmenī. Attīstības iestāde pierādīja savu jaudu, iesaistoties Sudānas miera sarunās, kas beidzās ar visaptveroša miera nolīguma parakstīšanu 2005. gadā. Tāpēc šī iestāde varētu kļūt par galveno ES partneri, lai īstenotu miera un stabilitāti Somālijā.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, par lielāku iesaistīšanos; es gribētu informēt jūs, ka Komisijas Āfrikas raga stratēģijas pārskatīšana tiks uzsākta mūsu prezidentūras laikā, kas nav pretrunā manis teiktajam par nepārtrauktību.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man izteikt dažus komentārus par šīm īsajām, bet svarīgajām debatēm. Pirmkārt, par Somāliju, — es klausījos ar lielu interesi visus jūsu komentārus un ieteikumus, un es esmu gandarīta, redzot, ka mēs esam vienisprātis ne tikai par stāvokļa novērtējumu, bet arī par rīcību, kas jāuzsāk. Mums ir vajadzīgs atbalsts no visas starptautiskās sabiedrības, arī no jaunās ASV administrācijas, kā arī no galvenajiem islāma pasaules dalībniekiem ilgspējīgam politiskam risinājumam Somālijā, lai beidzot izbeigtu iedzīvotāju neizsakāmās ciešanas. Šeit Komisija sniegs pilnu politisku un arī spēcīgu finansiālu atbalstu Džibutijas procesam.

Es piekritu *Ana Maria Gomes*, ka Āfrikas raga valstīm ir nopietnas problēmas ar cilvēktiesībām un labu pārvaldi — daudzi citi kolēģi arī ir to teikuši. Šīs problēmas rada mums lielas bažas. Tomēr mēs uzskatām, ka būtu grūti izdarīt visaptverošu spriedumu attiecībā uz Kotonū nolīguma 9. pantu. Mums stingri jāiestājas par cilvēktiesībām un labu pārvaldi, pilnībā izmantojot politikas instrumentus, kas ir mūsu rīcībā, arī politisku dialogu ar skaidriem kritērijiem.

Par pārtikas palīdzību un nodrošinātību ar pārtiku — tā ir viena no Eiropas Parlamenta rezolūcijas prioritātēm. Šajā sakarā es gribu uzsvērt, ka papildus EAF dotācijai tagad ir līdzekļi no tā sauktā pārtikas mehānisma, kuru apmērs būs EUR 100 miljoni no 2009. līdz 2011. gadam.

Visbeidzot, mums pilnībā ir zināms Zviedrijas pilsoņa *Dawit Isaak* stāvoklis, kurš vēl joprojām atrodas apcietinājumā Eritrejā. Mans kolēģis *Louis Michel* runāja ar prezidentu *Isaias* par šo lietu savā pēdējā vizītē 2008. gada jūnijā, un konkrēta klusa diplomātija tieši par šo īpašo lietu turpinās. Es varu apliecināt jums, ka mēs joprojām esam apņēmības pilni strādāt cilvēktiesību situācijas uzlabošanas labā Eritrejā, tādēļ tā aizņem mūsu prātus.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis rezolūcijas projektu⁽²⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 15. janvārī.

13. Eiropas Savienības stratēģija attiecībā uz Baltkrieviju (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas ziņojums par Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā uz Baltkrieviju.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs! Stāvoklis Baltkrievijā, kas mums būtu jādara un kā mēs varam palīdzēt būs, manuprāt, Padomes uzmanības centrā Čehijas prezidentūras laikā.

(2) Sk. protokolu

Ļaujiet iesākt ar pozitīvu piezīmi. Mēs ar labpatiku esam atzīmējuši Baltkrievijas veiktos pasākumus šajās dažās nedēļās, arī kustības „Par brīvību” reģistrāciju, tādu neatkarīgu laikrakstu iespiešanu un izplatīšanu kā *Narodnaya Volya* vai *Nasha Niva*, apaļo galdu ar EDSO pārstāvi preses brīvības jautājumos par interneta regulēšanu un paziņojumu par konsultāciju sākšanu ar EDSO/DICTB ekspertiem par vēlēšanu likumdošanas uzlabošanu.

Šie pasākumi ved pretī kritēriju izpildei, kurus noteica ES kā nosacījumu vīzu aizlieguma atcelšanas aizturēšanai ilgāk par sākotnējo sešu mēnešu periodu. ES ir uzsvērusi to, cik svarīgas ir pārmaiņas šajos jautājumos, savos kontaktos ar Baltkrievijas administrāciju.

Pirms sankciju pārskatīšanas — par ko mums ir jāpieņem lēmums līdz aprīļa sākumam — mēs turpināsim izmantot visus politiskos kontaktus, arī divpusējus kontaktus, lai mudinātu Baltkrieviju virzīties uz priekšu attiecībā uz šiem problēmu punktiem, kas tika konstatēti Padomes 13. oktobra secinājumos, veicot turpmākus būtiskus pasākumus. Kā tālāku iedrošināšanas zīmi mūsu prezidentūra gatavojas sasaukt vēl vienu ārlietu ministru trijotnes sanākumi Baltkrievijā par janvāra Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes rezultātu.

Mēs arī turpināsim pārraudzīt cilvēktiesību un pamatbrīvību vispārējo stāvokli valstī, liekot īpašu uzsvaru uz NVO un plašsaziņas līdzekļus regulējošo vidi. Mēs arī sīki apspriežamies, apmaināmies viedokļiem un ar informāciju ar dažādiem opozīcijas pārstāvjiem un citām personām Baltkrievijā, ar tādiem cilvēkiem kā *Alexander Milinkievich* kungs, *Kosolin* kungs un citi.

Kā mēs zinām, Baltkrievija ir iekļauta kā viena no sešām Austrumu partnerības valstīm, kas ir darīts, lai radītu pozitīvas attīstības tendences mūsu kaimiņattiecībās ar valstīm Eiropas austrumos. Baltkrievijas dalība būs atkarīga no attīstības tās iekšienē. Mēs plānojam, ka Austrumu partnerība tiks sākta augstākā līmeņa sanāksmē Prāgā maijā, un šī diena tika izraudzīta tieši tad, kad beidzas noteiktais sešu mēnešu termiņš un mēs varam dot vērtējumu. Tādējādi jautājumā par to, vai *Lukašenko* kungs tiks ielūgts, vēl nav pieņemts lēmums.

Mēs stingri ticam, ka mums tagad ir jābūt konstruktīviem attiecībās ar Minsku; teiksim tā, tas ir stratēģisks imperatīvs. Mēs, protams, turpinām būt reālisti un negaidām nekādas straujas pārmaiņas, bet mēs ticam, ka *Lukashenko* kunga mēģinājumi līdzsvarot attiecības ar Maskavu var dot iespēju. Bet mēs arī esam kopiena ar noteiktām kopīgām vērtībām, un mums jātur svira savās rokās. Mūsu kopīgās interesēs ir izmantot šo izdevību, lai turpmāk veicinātu pozitīvo dinamiku Baltkrievijā šajā aspektā.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, man ir liels prieks runāt ar jums par Baltkrieviju, jo ir panākts pozitīvs progress, uz ko mēs raugāmies ar lielu gandarījumu. Baltkrievijai ir ļoti svarīga vieta mūsu darba kārtībā, bet ne tikai tāpēc, ka tā ir viena no valstīm, ko smagi skārusi pašreizējā finanšu krīze reģionā. Mums ir arī vienreizēja iespēja patiešām sākt jaunu nodaļu mūsu attiecībās ar Baltkrieviju.

Mēs tagad atrodamies pret Baltkrieviju noteikto sankciju sešu mēnešu pārtraukuma pusceļā, kas tika nolemts ES ārlietu ministru sanāksmē 2008. gada 13. oktobrī. Tā kā šis pārtraukums beigsies 2009. gada 13. aprīlī, tagad ir laiks pirmajam izvērtējumam, vai Baltkrievija virzās pareizajā virzienā un vai mēs tāpēc varam pagarināt pārtraukumu un turpināt pozitīvi rīkoties attiecībā uz Baltkrieviju.

Vispārējo lietu un ārējo attiecību 13. oktobra padome ļoti skaidri atzīmēja, ka pozitīvajam progresam, kas sākās ar palikušo politisko cietumnieku atbrīvošanu augustā, ir jāturpinās, lai pārtraukumu pagarinātu. Jomas, kurās mums jāredz turpmāks un ilgstošs progress, ir šādas: nekādu turpmāku arestu vai apcietinājumu; sadarbība ar EDSO/DICTB par reformām vēlēšanu likumdošanā; progress attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību; labāki darbības nosacījumi NVO un nekāda vardarbība pret pilsonisko sabiedrību; un nopietns progress attiecībā uz pulcēšanās brīvību.

Mēs esam novērojuši noteiktu progresu iepriekšējos trīs mēnešos. Piemēram, divu lielu neatkarīgu laikrakstu aizliegums ir ticis atcelts, un tagad jau ir atsākta iespiešana un izplatīšana. Otrkārt, *Milinkievich* kunga organizācijai „Par brīvību” ir dota atļauja reģistrēties, un, treškārt, 22. janvārī notiks konsultācijas starp Baltkrieviju un DICTB par vēlēšanu reformu. Šis progress ir noticis kā tieša atbilde uz novembrī iesniegtajām Komisijas prasībām, un mēs to uzskatām par ļoti rosinošu.

Tomēr mums ir vajadzīgs vēl tālāks progress, ja mēs gribam sākt jaunu laikmetu mūsu attiecībās un ja mēs gribam arī apstiprināt sankciju apturēšanu. Mums ir jāredz progress attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību, arī interneta brīvību un ārzemju žurnālistu akreditāciju. Mums ir arī jāredz vieglākas reģistrēšanas procedūras un darba apstākļi nevalstiskajām organizācijām un ierobežojumu atcelšana NVO aktīvistiem — kā, piemēram, *Barazenska* kungam —, un mums jāredz turpmākas liecības par to, ka brīvi var notikt miermīlīgas demonstrācijas, kuru dalībniekiem nav jābaidās no aresta.

Tomēr progress ir divvirzienu ceļš. Ja Baltkrievija spēs panākt šo progresu, tad es domāju, ka ir svarīgi, lai mēs atbildam ar nozīmīgu pasākumu paketi. Komisija ir strādājusi pie priekšlikumiem tādas paketes izveidei, kurā varētu ietilpt šādi pasākumi: tehnisko dialogu par enerģētiku, transportu un vidi, kuri sākas pirms gada, paplašināšana, attiecinot uz citām jomām; simbolisks EKPI piešķiruma palielinājums Baltkrievijai šo sarunu uzturēšanai; palīdzība Baltkrievijai pielāgoties jaunajām ekonomiskajām problēmām, kas tai pašreiz ir radušās, un pagarinātas tiesības pretendēt uz EIB un ERAB aizdevumiem Baltkrievijai; kontaktu intensificēšana: 26. janvārī trijotne tiksies ar ārlietu ministru *Martynov* kungu jautājumā par VLĀAP rezervēm, tad es gatavojos skaidri pateikt *Martynov* kungam, ko tieši ES sagaida no Baltkrievijas un ko mēs piedāvājam; un, dabiski, pilsoniskās sabiedrības dialoga intensifikācija.

Šajos apstākļos, es uzskatu, ir jāpieliek visas pūles, un EP deputātu iespējamās tikšanās Minskā ar Baltkrievijas parlamentāriešiem, piemēram, arī būtu ļoti lietderīgas.

Nākamais jautājums pārdomām ir iespēja atklāt sarunas par vīzu atvieglošanu un atpakaļuzņemšanas nolīgumu. Šajā jautājumā bumba atrodas Padomes laukumā, un ir skaidrs, ka Baltkrievijai ir vēl turpmāk jāpanāk progress. Bet mēs, Komisija, stāvam gatavībā uzsākt darbu un dot ieguldījumu sarunās, tiklīdz ministri atzīs, ka ir panākts pietiekams progress.

Visbeidzot, mēs esam pilnīgi gatavi attīstīt pilna apjoma EKP un Austrumu partnerības piedāvājumu Baltkrievijai. Tajā ietilptu PSL atbloķēšana un mūsu palīdzības ievērojams pieaugums.

Pēc 13. aprīļa, ja ministri novērtēs, ka ir panākts pietiekams progress, tiks pieņemts lēmums par to, vai apstiprināt sankciju pārtraukšanu. Ja Baltkrievijas progress būs pietiekami liels, lai to garantētu, mēs patiešām esam gatavi atbildēt, un es ceru, ka mēs tad patiešām varētu atšķirt jaunu lappusi attiecībās ar Baltkrieviju.

Jacek Protasiewicz, PPE-DE grupas vārdā. - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Padomes priekšsēdētāj, galvenais notikums šodienas debatēs ir pret Baltkrieviju noteikto sankciju sešu mēnešu pārtraukšanas perioda pirmā puse, kas aprit šonedēļ. Mūsu pusceļa pārskats par attiecībām starp šo valsti un Eiropas Savienību Parlamentā ir uzņemts ar pozitīvu piesardzību, novērtējot pārmaiņas, kas notikušas Baltkrievijā.

Vispirms es gribu izteikt mūsu gandarījumu par to, ka *Alexander Milienkievich* vadītā kustība „Par brīvību” ir legalizēta un ka neatkarīgie laikraksti *Narodnaya Volya* un *Nasha Niva* ir legalizēti un pielaiesti valsts izplatīšanas sistēmā. Tajā pašā laikā tomēr mēs vēl joprojām nosodām to, ka iepriekšējos gados atbrīvotajiem politieslodzītajiem nav pilnībā atjaunotas viņu tiesības un ka viens protestējošs students tika pretlikumīgi arestēts viņa pirmstiesas periodā.

Mēs gribam uzsvērt, ka būtiski nosacījumi pastāvīgai atceļšanai un Eiropas Savienības un Baltkrievijas attiecību normalizēšanai ir pārmaiņas vēlēšanu tiesību aktā, plašsaziņas līdzekļus ierobežojošo tiesību aktu atceļšana un izmaiņas kriminālkodeksā, lai nepieļautu tā ļaunprātīgu izmantošanu pret demokrātisko opozīciju un neatkarīgiem žurnālistiem. Šajā sakarā mēs gribam rosināt iestādes Baltkrievijā strādāt ciešā sadarbībā ar EDSO un Baltkrievijas Žurnālistu asociāciju. Mēs novērtējam iepriekšējās sanāksmes, kas ir notikušas par šīm abām lietām, bet mēs mudinām veidot pastāvīgu sadarbību ar ārzemju ekspertiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem Baltkrievijā.

Rezolūcijā, par kuru šodien notiek debates, mēs arī gatavojamies mudināt Baltkrievijas iestādes atcelt ierobežojumus politisko partiju, nevalstisko organizāciju darbībai un vairāk legalizēt plašsaziņas līdzekļus. Tomēr šī nebūs divvirzienu iela. Mēs aicinām arī Eiropas Komisiju un Padomi ātrāk pazemināt ES iebraukšanas vīzu cenu un palielināt Eiropas Investīciju bankas ieguldījumus Baltkrievijā enerģētikas infrastruktūrā, it sevišķi tranzīta infrastruktūrā. Es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Parlaments vēlreiz mudinās Komisiju nodrošināt finansiālu atbalstu *Bielsat TV* un iestādes Baltkrievijā atzīt Poļu savienību Baltkrievijā, ko vada *Angelika Borys*, kā vienīgo valstī lielākās etniskās minoritātes likumīgo pārstāvi.

Priekšsēdētājs. – Izskatās, ka jūs esat aizņemts cilvēks, bet jūs spējāt uzstāties pēdējā brīdī.

Justas Vincas Paleckis, PSE grupas vārdā. - (LT) Jo labāki žogi, jo labāki kaimiņi. Tāds ir sens angļu sakāmvārds. Šodien, domājot par kaimiņvalstīm, būtu pareizāk sacīt, jo zemāki žogi vai vispār nav žogu, jo labāk.

20. un 21. gadsimta mijā Baltkrievija ar savām pieaugoša autoritārisma tendencēm kļuva par Eiropas dīvainu slimnieku. Valsts ieslīdēja pašizolācijā un izolācijā, žogiem apkārt tai augot vēl augstāk. Cilvēktiesību pārkāpumu dēļ Eiropadomē neatradās vieta valstij Eiropas centrā.

Pagājušais gads deva mums cerību, ka attiecības starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju var mainīties un ka žogi, ko es pieminēju, var kļūt zemāki. Šeit jau tika pieminēti nelieli pasākumi, ko Minska ir veikusi pareizajā

virzienā attiecībā uz politietilpīgajiem, partiju reģistrēšanu, kā arī laikrakstu reģistrēšanu. Mēs varētu vēl arī minēt nākamo Eiropas Savienības pārstāvniecības atvēršanu. Es dalos gan komisāres, gan ministra piesardzīgajā optimismā un jūtu, ka debesis skaidrojas, bet vēl ir daudz mākoņu. Šeit mūsu kolēģis *Protasiewicz* kungs ir jau minējis gan saziņas līdzekļu brīvību, gan reālus nosacījumus, kas atļauj politisku partiju veidošanu, un valsts vispār ir uz lielu ekonomisku un sociālu pārmaiņu sliekšņa. Reformām ir jāraugās nākotnē un jāpadara vienkāršu cilvēku dzīve vieglāka.

Es domāju, ka arī Eiropas Savienībai ir jāiet pa savstarpējas sapratnes ceļu. Vispirms, nojaucot vai vismaz pazeminot vīzu prasību finansiālos žogus, kas neļauj cilvēkiem pietiekami sazināties.

Baltkrievija ir pieņēmusi lēmumu būt jaunu atomelektrostaciju, kas, iespējams, izrādīsies diezgan tuvu Lietuvas galvaspilsētai Viļņai. Vairākas tādas elektrostacijas ir plānotas Lietuvas, Igaunijas un Polijas reģionam. Ir vajadzīgs dialogs starp visām šīm un citām valstīm un pastāvīga apspriešanās, lai izvairītos no pārpratumiem, kaitējuma videi un citu valstu interešu neievērošanas. Briselei būtu rūpīgi jāvēro, kā Minska īsteno Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras IAEA ieteikumus, konvencijas par kodoldrošību, un jāaizstāv Eiropas Savienības valstu intereses.

Es nedomāju, ka Baltkrievija sasniegs reālu progresu, ja valnis starp oficiālām institūcijām un cilvēkiem netiks nojaukts. Valdībai ir jābūt ieinteresētai runāt un risināt sarunas ar opozīciju, NVO, savienībām un jaunatnes organizācijām. Pēc dažiem mēnešiem Eiropas Parlaments iesniegs ieteikumus par to, vai mums būtu jāturpina žoga nojaukšana vai jāceļ pat augstāks žogs. Ja mums neizdosies izmantot šo izdevību, cilvēki abās pusēs jutīsies vīlušies. Bumba, kā mēdz teikt, ir Minskas laukuma pusē.

Janusz Onyszkiewicz, ALDE grupas vārdā. - (PL) Signāli, kas nāk no Baltkrievijas, ne vienmēr ir skaidri. Politietilpīgie ir atbrīvoti, divi neatkarīgi laikraksti ir ielaisti oficiālajā izplatīšanas tīklā, un kustība „Par brīvību”, ko vada prezidenta kandidāts no opozīcijas *Alexander Milinkievich*, ir tikusi reģistrēta. Komisija to ir pieminējusi. Tomēr, no otras puses, opozīcijas dalībnieki tiek atkārtoti arestēti un daudziem atbrīvotajiem cietumniekiem tiesības ir ierobežotas. Desmitiem laikrakstu gaida uz atļauju, kāda tika piešķirta diviem iepriekš minētajiem laikrakstiem, un daudzas nevalstiskas organizācijas un politiskas partijas pastāvīgi cīnās, lai tiktu reģistrētas, vai dzīvo draudu ēnā par reģistrēšanas anulēšanu. Mūki un mūķenes tiek izraidīti, un vēl joprojām pastāv nāves sods.

Mēs nevaram pagriezt muguru Baltkrievijai. Es tomēr neticu, ka ir pienācis laiks sākt dialogu starp šo Parlamentu un Baltkrievijas parlamentu. Mums ir nozīmīgi jāsamazina un jāvienkāršo vīzu izsniegšanas procedūras Baltkrievijas pilsoņiem, lai gan tas nebūtu jāattiecinā uz tiem, kuri pamatoti būtu jātur ārpus Eiropas Savienības.

Mums arī jāsniedz efektīvs atbalsts, arī finansiāls atbalsts, institūcijām, kas ir svarīgas pilsoniskas sabiedrības izveidei un attīstībai, piemēram, neatkarīgām nevalstiskām organizācijām, politiskām partijām un neatkarīgai presei. Mums ir arī jāpievēršas jautājumam par strādājošo tiesībām Baltkrievijā. Šodien ārpus valdības struktūrām nav pastāvīgas nodarbinātības — visi strādā tikai uz līgumu pamata, kuri noslēgti uz vienu gadu. Tas dod darba devējam un tālād valstij lielu ietekmi pār visu sabiedrību.

Austrumu partnerības iniciatīva arī paver jaunas iespējas pašreizējām iestādēm Baltkrievijā. Tomēr valsts modernizācijai un tās pieskaņošanai Eiropas politiskajiem standartiem ir jāturpinās kontekstā ar dialogu starp Baltkrievijas iestādēm un demokrātisko opozīciju.

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. - (PL) Komisāres kundze, priekšsēdētāj, nesen mēs pieņemām rezolūcijas par Baltkrieviju katru trešo mēnesi. Tā nav inflācija, bet liecība par to, ka tiek kārtīgi pārraudzīts, kas notiek šajā valstī, kura ir kaimiņos Polijai — un tālād arī Eiropas Savienībai.

Vai demokratizācijas progress Baltkrievijā notiek apmierinoši? Nē. Vai tas ir iemesls mums atkal pagriezt muguru Baltkrievijai? Nē. Mums ir jāturpina izdarīt spiedienu saistībā ar demokrātiskām brīvībām un standartiem, izteikšanās brīvību, demokrātiskām vērtībām, vienlaikus pacietīgi dodot Baltkrievijai zaļo gaismu kā valstij un sabiedrībai, kuru mēs gribētu redzēt arvien vairāk un vairāk tuvojamies Eiropas Savienībai. Baltkrievi ir eiropieši, un Baltkrievija ir vecā kontinenta neatņemama sastāvdaļa, Baltkrievijas kultūra ir Eiropas kultūras daļa.

Šodien cildenākie baltkrievi cīnās par cilvēktiesībām, par demokrātiju, par ticības brīvību. Bet negrūdisim mazāk cildēnos Maskavas rokās. Tas būtu tuvredzīgi un muļķīgi, tas būtu bezatbildīgi, tas būtu sliktāk nekā izdarīt noziegumu — tas būtu apmāns. Mums ir jādara divas lietas vienlaikus — jātur redzeslokā *Lukashenko*, lai viņš nevajā katoļu priesterus no Polijas, piemēram, neaizliedz laikrakstus vai nevajā opozīcijas locekļus,

tajā pašā laikā atbalstot Baltkrievijas valsti kā valsti, lai novērstu, ka tā arvien vairāk tiek ievilkta Krievijas politiskās, ekonomiskās un militārās ietekmes sfērā.

Milan Horáček, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Es sveicu Čehijas prezidentūru, kuru vada premjerministra vietnieks *Alexander Vondra*. Baltkrievijas valdība, reģistrējot *Alexander Milinkevich* vadīto demokrātiskās opozīcijas kustību „Par brīvību” un atbrīvojot politiskos ieslodzītos, ir devusi signālu, ka tā kļūst daudz atvērtāka. Tagad kļūs skaidrs, vai gatavība iesaistīties dialogā nozīmē patiesu vēlmi mainīties un atjaunot attiecības ar ES.

Mēs vēlamies, lai Baltkrievija atrastu savu vietu Eiropā; mēs to esam ilgi gaidījuši un esam gatavi atjaunot attiecības, bet tikai ar skaidriem nosacījumiem, no kuriem galvenais ir cilvēktiesību ievērošana. Tas attiecas ne tikai uz preses un vārda brīvību, bet arī uz katra cilvēka visu politisko, sociālo dzīvi un privāto dzīvi. Vēlēšanu rezultātu viltošana un uzbrukumi opozīcijai nav aizmirsti un mēs ļoti cieši sekojam līdzi attīstībai.

Oktobrī mēs nolēmām atcelt ieceļošanas aizliegumu prezidentam *A. Lukashenko*. Arī Baltkrievijai no savas puses ir jādod atļauja iebraukt Eiropas delegācijām, lai dotu iespēju diskutēt ar opozīcijas pārstāvjiem.

Pieredze rāda, ka visas diktatūras reiz beidzas!

Věra Flasarová, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (CS) Dāmas un kungi, Baltkrievija ir pēdējā Eiropas valsts, ar kuru Eiropas Savienībai nav noslēgta vienošanās par savstarpējām attiecībām. Šī anomālija drīz varētu beigties, kā to rāda Padomes un Komisijas ierosinātā stratēģija attiecībā uz Baltkrieviju. Turklāt vairākus mēnešus ilgušais izmēģinājuma periods tuvojas nobeigumam. Baltkrievijas vadība var nodrošināt pārmaiņas, kas radītu lielāku demokrātiju un brīvību, un Eiropas Savienība piedāvās sadarbību un attiecību normalizēšanu. Tam būtu jābūt mērķim. Tomēr diplomātijas māksla ir aplūkot lietas plašākā kontekstā un atbilstoši tam arī noteikt prasības. Pēdējos gados gandrīz visas pārmaiņas ir notikušas globālā kontekstā. Šobrīd mēs piedzīvojam situācijas būtiskas pārmaiņas. Divas desmitgades ilgušais ASV dominantes eksperiments tuvojas nobeigumam un to aizstās multipolāra koncepcija, kas arī var izraisīt konfliktu. Tas, ko mēs varam redzēt notiekam apkārt mums, ir notikumi kopā ar varas sadalījuma pārbīdi. Jauni un atdzimstoši centri nosaka sevi attiecībā pret to konkurentiem un veido savas ietekmes sfēras. Baltkrievija kopā ar Ukrainu, Moldovu un Kaukāza valstīm veido zonu, kas ir pakļauta smagai cīņai starp Krieviju, no vienas puses, un Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību, no otras puses. Būtu absurdi to noliegt, kaut arī karš notiek tādu jauku lozungu aizsegā kā brīvība, demokrātija un cilvēktiesības. Patiesās vērtības šeit ir enerģija, nauda un militārā stratēģija. Ja galvenie pasaules mēroga dalībnieki, tostarp Eiropas Savienība, vēlas respektēt jauno ģeopolitisko...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Baltkrievija grasījās būt imūna attiecībā pret vispasaules finanšu krīzi. Tagad, 2009. gada sākumā, šī pārlieku pašapzinīgā prognoze *A. Lukashenko* kungam dārgi maksā. Viņa valdība atrodas kritiskās finanšu grūtībās. Minska klauvē pie Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), Maskavas un pat Vašingtonas durvīm, lūdzot aizdot miljardus. SVF nosacījums bija Baltkrievijas rubļa devalvācija par ne mazāk kā 20,5 % uz 2. janvāri. Šobrīd Baltkrievijas pilsoņi ir acīmredzamās šausmās, un tas ir saprotams, kad tiek aptverts, ka vidējā mēneša alga pēkšņi ir samazinājusies no 400 ASV dolāriem līdz 333 ASV dolāriem; dolārs, tāpat kā eiro, ir ļoti pieprasīta valūta Minskā – un jau ļoti sen.

Vai šis Baltkrievijas ekonomiskās pozīcijas kritums var likt maksāt ar jaunas *A. Lukashenko* valdības iekšpolitikas un ārpolitikas orientācijas iespēju? Šis noteikti nav izteiles radīts risks, jo, neatkarīgi no pašreizējām finanšu problēmām, ārējas izmaiņas no *A. Lukashenko* kunga puses rietumu virzienā ir tikpat ticamas. Šādā gadījumā varenais prezidents vienkārši aizstātu savu simulētas integrācijas Krievijā stratēģiju ar simulētu attiecību atjaunošanu ar Eiropas Savienību. Gaidāmās sarunas ar Krieviju par gāzi varētu dot labu papildu atbalstu šādai simulācijai.

Eiropas Savienībai ir jāizmanto līdzsvarota stratēģija, lai cīnītos pret nevēlamu šāda veida politisko scenāriju Minskā. Šajā nolūkā visām Eiropas iestādēm vajag sazināties ar visām Baltkrievijas iestādēm, tostarp valsts iestādēm, opozīcijas spēkiem, pilsonisko sabiedrību un pat nestrādājošajiem iedzīvotājiem. Šis ir iedvesmojošs Eiropas mērķis ar cerību attīstīt un veidot sadarbības tiltus un nodibināt kontaktus ar visām Baltkrievijas sabiedrības daļām.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, manuprāt vairs nav neviena iemesla, lai saglabātu jebkāda veida sankcijas pret Baltkrieviju. Mēs redzam valsti, kurā neapšaubāmi ir krīze, tāpat kā visās Eiropas valstīs, un jebkurā gadījumā tā ir valsts, kurā ir atļautas tiesības uz īpašumu, valsts, kura vēl

dažus mēnešus iepriekš piedzīvoja izaugsmi 8 % apmērā un kura neliedza ārzemniekiem, tostarp eiropiešiem, iegādāties zemi vai mājas, kaut arī tas notika ar Baltkrievijas uzņēmumu starpniecību.

Turklāt, attiecībā uz reliģisko brīvību, pavisam nesen kardināls *T. Bertone* devās uz Baltkrieviju un Baltkrievijas valsts un Vatikāns nodibināja savstarpējās cieņas attiecības. Vispirms svarīgas ir politiskās tiesības, un šeit tika minēti daži ieslodzītie, bet patiesībā tas attiecas uz trim politiskajiem ieslodzītajiem, kuri tika atbrīvoti.

Mēs runājam arī par politiskajām vēlēšanām un šeit pavisam noteikti nepastāv vispārēja brīvība, kādu mēs pieredzam vēlēšanās rietumos, bet noteikti taisnība ir tā, ka valsts visiem kandidātiem nodrošina ētera laiku televīzijā un atsevišķos gadījumos pat pabalstus. Mēs arī zinām, ka pēc dažām nedēļām atsevišķiem laikrakstiem – neatkarīgiem laikrakstiem – būs iespēja uzsākt savu darbību un tikt izplatītiem.

Manuprāt, stratēģiski Eiropas interesēs ir būt atvērtai Baltkrievijai – tieši tāpēc, ka Baltkrievija ir svarīgs elements starp Eiropu un Krieviju. Atcerēsimies, ka tur ir spēcīga katoļu minoritāte, kura tuvinās kaimiņos esošajai Polijai un pārējai Eiropai un padara šo valsti par stratēģisku sabiedroto attiecībā pret pārējo Austrumeiropu. Dīvaini, ka šodien tiek runāts par Turcijas iestāšanos Eiropā, kamēr Baltkrievijai ir daudz spēcīgāka un svarīgāka partnerības loma Eiropā.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, ir grūti izklūst no strupceļa attiecībās starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju. Daļēji šo situāciju sekmē pēdējā laikā pieaugošais ārējais spiediens, Krievijas un Baltkrievijas draudzības vājināšanās, Krievijas un Gruzijas konflikta izraisītās bailes un ne mazāk svarīgā pasaules ekonomiskā krīze.

A. Lukashenko vadītā valsts pirmo reizi kaut ko lūdz Eiropai: Politisko ieslodzīto atbrīvošana, kustības reģistrēšana un dialoga uzsākšana ar neatkarīgiem žurnālistiem norāda, ka *A. Lukashenko* savā veidā cenšas atvērt durvis Eiropai. Lai notiktu patiesa attiecību atjaunošana, bez šiem virspusējiem pasākumiem Minskai ir jāpiedāvā vēl vairāk.

Ir pareizi, ka ES ir jāizmanto pašreizējās, kaut arī nepilnīgās iespējas. Eiropas Savienība varētu pirmo reizi ietekmēt politisko situāciju Baltkrievijā, un tādējādi Briseles pieņemtā politika nebūt nav vienaldzīga. Mums ir jāsaģlabā pašreiz spēkā esošā kritiskā pieeja un nosacījumu sistēma. Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, jo ir grūti iedomāties, ka *A. Lukashenko* un viņa administrācija varētu radikāli mainīties.

Svarīgi ir ES veiktie un plānotie konkrētie pasākumi. Mūsu uzdevums ir atbalstīt un palīdzēt vienot NVO un opozīciju, kas cīnās par pārmaiņām. Mums ir jāpieprasa arī reformas likumdošanas jomā, un šeit es domāju par kriminālkodeksu un preses un vēlēšanu tiesību aktiem. Eiropas Savienības Baltkrievijas politikas kvalitātes interesēs un lai nodrošinātu demokratizācijas procesu, Eiropas Parlamentam ar Padomes un Komisijas palīdzību ir jāturpina veikt uzraudzība.

Šī reģiona valstis, tostarp Ukraina, ir arī parādījušas, ka bez skaidriem kritērijiem un to izpildes nav iespējama demokrātiskā attīstība, viss pārējais būtu vienkārši demokrātijas ilūzijas radīšana. Ierosinātā ES stratēģija ir kritiska un konstruktīva un tādēļ es to pilnībā atbalstu.

József Pinior (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vispirms vēlos pozitīvi uzsvērt to, ka ministrs *Alexander Vondra* šovakar piedalās debatēs šajā Parlamentā. Es uzskatu, ka tas parāda, cik nozīmīga Čehijas prezidentūrai ir Eiropas Savienības ārlietu politika.

Šodien mēs analizējam Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā uz Baltkrieviju un pēdējos mēnešos īstenoto atvērtības stratēģiju. Es uzskatu, ka šīs stratēģijas rezultāti ir pozitīvi, kā to rāda Eiropas Parlamenta ziņojuma projekts.

Tās rezultātā Minskā ir izveidota Eiropas Komisijas pastāvīgā pārstāvniecība. Mēs saņemam pozitīvus signālus saistībā ar pieaugošo brīvību Baltkrievijā, piemēram, *Alexander Milinkievich* kustības „Par brīvību” reģistrēšana un divu neatkarīgo laikrakstu *Narodnaya Volya* un *Nasha Niva* publicēšana un reģistrēšana. Un Baltkrievijas ārlietu ministrs *Syarhei Martynau* ir paziņojis par valsts pozitīvo attieksmi pret ES Austrumu partnerības iniciatīvu. Vēlos arī uzsvērt, ka Baltkrievijas valdība neatzina Dienvidosetijas un Abhāzijas valdību deklarācijas par valsts statusa pašpasludināšanu. Šie ir pozitīvi signāli, kuri neapšaubāmi ir Eiropas Savienības attieksmes pret Baltkrieviju rezultāts.

Mūsu rezolūcijas priekšlikuma būtība nepārprotami ir šāda: Baltkrievijā vēl joprojām ir cilvēktiesību un personiskās brīvības ierobežojumi. Tā nav liberāla demokrātija, kā to saprot Eiropā. Es pilnībā piekritu scenārijam, ar ko šodien iepazīstināja komisārs *B. Ferrero-Waldner*, ka pastāvīga sankciju atcelšana būtu

iespējama, ja Baltkrievija paplašinātu brīvību loku, pilsoņu tiesības un liberalizētu savu ekonomiku. Eiropas Savienības palielinātā klātbūtne Baltkrievijā, manuprāt, nodrošina tur lielāku liberalizāciju un demokratizāciju.

Priekšsēdētājs. – Vēlos tikai vērst godājamā deputāta uzmanību uz to, ka Padomes pārstāvis vienmēr ir klāt šajās debatēs, tā kā tas nav īpašs notikums, kaut arī mēs neapšaubāmi novērtējam premjerministra vietnieka A. Vondry klātbūtni.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ES un Baltkrievijas attiecības ir atkarīgas no abām pusēm. Labvēlība no abām pusēm radīs iespēju dialogam, patiesai kaimiņattiecību politikai un Austrumu partnerībai. Partnerattiecības nevar veidot ar aizliegumiem un sankcijām, tāpēc es ar gandarījumu pieminu Eiropas Komisijas jaunāko iniciatīvu, kuras mērķis ir uzlabot attiecības ar Baltkrieviju. Objektīvi var teikt, ka arī Baltkrievija ir daudz darījusi attiecību atjaunošanas labā. Tā pierādījums ir kustības „Par brīvību” reģistrēšana, atļaujas došana opozīcijas laikrakstu drukāšanai un izplatīšanai un valsts atvērtība Austrumu partnerības iniciatīvai.

Eiropas Savienība sagaida vēl vairāk un tam ir skaidrs pamatojums, tāpat kā ir pamatojums daudzajām Baltkrievijas cerībām. Piemēram, ja Baltkrievijas varas iestādēm tiek prasīts pārtraukt izbraukšanas vīzu pieprasīšanu saviem pilsoņiem, it īpaši bērniem un studentiem, kādēļ Eiropas Savienība nevienkāršo un neliberalizē vīzas procedūras Baltkrievijas pilsoņiem? Šie jautājumi ir it īpaši svarīgi pierobežu reģionu iedzīvotājiem, kuriem ir kultūras un ģimenes saiknes (...)

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, šovakar mēs debatējam par ES politiku attiecībā uz Baltkrieviju, par politiku, kurā demokrātija un cilvēktiesību ievērošana ir priekšplānā.

Vēlos pievērsties vienai konkrētai jomai, proti, ceļošanas aizliegumam bērniem, protams, nenoniecinojot jebkurus citus svarīgus aspektus, kas šovakar jau tika minēti. Jūs droši vien zināt, ka bērniem, Černobiļas katastrofas upuriem, tiek atļidzināts ar regulārām vizītēm Nīderlandē un citās ES valstīs, lai tie atveseļotos no katastrofas sekām. Šie bērni, protams, ir tie, kuri dzima krietnu laiku pēc katastrofas – viņi šobrīd ir apmēram tādā pašā vecumā, kādā biju es, kad notika katastrofa pirms 22 gadiem –, taču viņi vēl joprojām ikdienā saskaras ar šīs katastrofas sekām, kā to liecina statistika par sūdzībām saistībā ar vairogdziedzeri, saslimstību ar vēzi un tamlīdzīgi. Katru gadu viesu ģimenes, brīvprātīgo organizācijas un baznīcas no 21 valsts uzņem 30 000 baltkrievu bērnu.

2008. gada oktobrī tika ziņots, ka Baltkrievija, izdodot dekrētu, pārtrauks šos bērnu ceļojumus un aizlieds šiem bērniem ceļot uz ārvalstīm, kas tādēļ pieliktu punktu ziemassvētku brīvdienām. Daļēji pēc Eiropas Savienības, Eiropas Padomes un daudzu ārlietu ministru, tostarp Nīderlandes ministra M. Verhagen spiediena šis dekrēts tika uz laiku atlikts no 20. decembra līdz 20. janvārim, galu galā ļaujot daudziem bērniem aizceļot brīvdienas laikā, taču netika paredzēti noteikumi par laiku pēc 20. janvāra. Tādēļ šis ir pēdējais brīdis, lai mēs šo īslaicīgo atlikšanu pārveidotu par strukturālu ES mēroga risinājumu, lai baltkrievu bērni un Eiropas viesu ģimenes vairs netiktu turētas neziņā, vai šie ceļojumi notiks vai ne. Ideāli būtu, ja mēs varētu pieņemt tiesību aktu visu dalībvalstu vārdā vienā reizē, nevis, kā tas ir šobrīd, veicot divpusējas sarunas 27 reizes.

Tādēļ savā rezolūcijā vēlamies mudināt Čehijas prezidentūru risināt sarunas ar Baltkrievijas iestādēm par ES mēroga risinājumu.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Dāmas un kungi, Baltkrievijas ceļam uz Eiropu ir jābūt dialoga un kompromisu veidā.

Pagājušajā gadā pieņemtajā Baltkrievijas rezolūcijā bija uzsvērtā vajadzība pēc stingras un nosacītas, tomēr pozitīvas politikas. Šī darba rezultāts ir progress, kas panāks enerģijas, vides un transporta jomā.

Tomēr ir problēmas, kuras mēs nedrīkstam nepamānīt. Demokrātija ir svarīga. Kā Eiropas Parlamenta deputāti mēs nedrīkstam būt iecietīgi pret Baltkrievijas opozīcijas līderu vajāšanu, preses un runas brīvības ierobežošanu un bērnu pamattiesību pārkāpšanu. Neviena demokrātiska valsts nevar pastāvēt bez spēcīgas pilsoniskās sabiedrības.

Tāpēc mums ir jāpiedāvā vispusīgs atbalsts organizācijām, kuru mērķis ir aizstāvēt cilvēktiesības, sekmēt demokrātiju un mobilizēt valsts pilsoņu sabiedrību.

Es atzinīgi vērtēju Baltkrievijas iestāžu lēmumu reģistrēt A. *Milinkevich* pilsoņu apvienību „Par brīvību”. Tomēr tas ir tikai sākums, jo reģistrāciju gaida arī organizācija *Naša Vjasna*, kurai ir cilvēktiesību veicināšanas programma, un vairākas citas organizācijas, kuru mērķis ir demokrātijas attīstība.

Visbeidzot, vēlos minēt vīzu kārtību. Starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju ir jānoslēdz vīzu režīma atvieglošanas nolīgums. Ceļam uz Eiropu ir jābūt atvērtam. Dārgās vīzas un stingrie noteikumi nesoda režīmu, bet gan tautu. Esmu to jau vairākkārt teikusi un atkātošu arī šodien. Ļaujiet mums pasniegt Eiropas roku, lai sveiktu baltkrievu tautu.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments ir vairākkārt risinājis Baltkrievijas, pēdējās Eiropas kontinenta diktatūras, jautājumu. Vēl joprojām tiek radītas problēmas katoļu priesteriem, kuri vēlas vadīt dievkalpojumus, un netiek ievērotas etnisko minoritāšu tiesības. It īpaši netiek atzīta demokrātiski ievēlētā Baltkrievijas Poļu savienības vadība, kuras vadītāja ir *Angelika Borys*. Turpinās opozīcijas un cilvēktiesību aktīvistu aresti un biroju pārmeklēšanas. Vēl joprojām tiek vajāti neatkarīgie žurnālisti.

Pārmaiņas notiek, taču ļoti lēnām. Tika reģistrēta kustība „Par brīvību” un tika atļauts drukāt un izplatīt divus opozīcijas laikrakstus. Baltkrievijas ārlietu ministrs pozitīvi atbildēja uz Austrumu partnerības iniciatīvu un pauda interesi par iesaistīšanos tajā. Tas dod mums piesardzīgas cerības par savstarpējo attiecību uzlabošanu un Komisijas priekšlikuma īstenošanu.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā to, ka ārējās attiecības ir viena no Čehijas prezidentūras galvenajām prioritātēm, vēlos lūgt Padomes prezidentūrai raksturot, kādas darbības tā plāno veikt, lai mudinātu Baltkrievijas valdību atcelt aizliegumu ceļot uz ārzemēm bērniem, kuri dodas uz ES dalībvalstīm atpūtas un atveseļošanās programmu ietvaros. Es mudinu jauno Čehijas prezidentūru veikt sarunas par Eiropas mēroga nolīgumu, kas ļautu Baltkrievijas bērniem, kurus skārusi Černobiļas katastrofa, ceļot uz jebkuru ES dalībvalsti.

Šajā sakarā kopā ar kolēģiem esam pievienojuši 10. punktu pašreizējai Eiropas Parlamenta rezolūcijai. Pagājušā gada augustā Baltkrievijas valdība paziņoja, ka tā aizliedz ārzemju braucienus, pēc tam, kad pēc šāda brauciena viens bērns atteicās atgriezties mājās.

Īrijas valdība spēja nodrošināt izņēmumu, kas ļāva bērniem aizbraukt uz Īriju šajos ziemassvētkos, taču daudziem citiem bērniem vēl joprojām ir jāiegūst izbraukšanas vīzas, lai aizbrauktu no Baltkrievijas un piedalītos atpūtas un atveseļošanās programmās. Katru vasaru un ziemassvētkos apmēram 1000 Īrijas ģimeņu uzņem savās mājās baltkrievu bērnus, kam bieži vien nepieciešama medicīniskā pārbaude un atsevišķos gadījumos arī ārstēšana.

Kaut arī es atzinīgi vērtēju Baltkrievijas iestāžu lēmumu īslaicīgi atcelt izceļošanas aizliegumu daudziem Černobiļas katastrofas upuriem, vēlos mudināt prezidentūru turpināt izdarīt spiedienu, lai tuvākajā nākotnē tiktu noslēgts ES mēroga nolīgums, kas ļautu baltkrievu bērniem ceļot uz jebkuru vietu ES.

Attiecībā uz starptautiskās ceļošanas aizliegumu – esmu arī vērsies pie jums, komisār, un, atbildot uz manu vēstuli, jūs teicāt, ka iebildumu izteica gan Eiropas Komisijas delegācija Minskā, kā arī Ārējo sakaru ĢD (RELEX) ģenerāldirektora vietnieks nesenās vizītes laikā Minskā novembra sākumā. Vēlos vaicāt, vai jums ir jaunāka informācija par ES atbalstošajiem centieniem šī despotiskā aizlieguma atcelšanai.

Sylwester Chruszcz (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, pakāpeniskā attiecību atjaunošana ar Baltkrieviju un mūsu gatavība dialogam ar tās valdību ir solis pareizajā virzienā. Esmu arī pozitīvi noskaņots attiecībā pret Čehijas prezidentūras šodienas paziņojumu par Padomes tikšanos ar Baltkrievijas pārstāvjiem diplomātiskajā augstākā līmeņa sanāksmē šomēnes.

Esmu arī gandarīts par mēģinājumiem iekļaut Baltkrieviju Austrumu partnerības iniciatīvā. ES līmenī pieņemtie lēmumi pirmkārt ir jābūt Baltkrievijas pilsoņiem, pat ja tas ir vīzas politikas līmenī. ņemot vērā pašreizējo gāzes krīzi Eiropā, ir jāuzsver, ka Baltkrievija ir apliecinājusi sevi kā īpaši stabilu partneri attiecībā uz gāzes piegādes tranzītu Eiropas Savienībai. Abu pušu interesēs ir konstruktīvs dialogs un uzlabotas savstarpējās attiecības, kuras ir skaidri jābalsta uz demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanas principiem.

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Kaut arī Baltkrievijā ir īstenots pozitīvs progress, mums ir jāsavienā ļoti cieši sakari ar Baltkrievijas opozīcijas pārstāvjiem un mūsu draugu *Alexander Milinkievich*.

Eiropai ir jāatbalsta Baltkrievijas ekonomiskā reforma. Tomēr šī atbalsta pamatā ir jābūt īpašiem noteikumiem un prasībām, tostarp prasībai piešķirt lielāku brīvību plašsaziņas līdzekļiem. Plašsaziņas līdzekļiem ir jādod

brīvība darboties likuma ietvaros un publicēt valstī savus materiālus. Demokrātijai ir svarīga darbojošos politisko partiju un nevalstisko organizāciju lielāka brīvība.

Mūsu šodienas debates rāda arī to, ka mēs visi vēlamies demokrātiskas Baltkrievijas atgriešanos Eiropā, taču bez *A. Lukashenko*. ES, kļūstot iesaistītai demokrātisko vērtību veicināšanā, ir liela iespēja pārliecināt Baltkrieviju un atbrīvot to no Krievijas ietekmes.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc sarežģītu attiecību gadiem mēs redzam kautrus soļus pareizajā virzienā – ar *A. Milinkiewicz* vadītās kustības atzīšanu, ar dažādu tādu laikrakstu atļaušanu, kas neatbalsta valdības nostāju, un ir redzamas pirmās pazīmes par gatavības apspriest Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) un Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) ieteikumus. Tomēr ceļš vēl ir ejams, turklāt ne vien garš, bet gan ārkārtīgi garš.

Ir cerība, ka ES un Baltkrievijas attiecībās var sākties jauna nodaļa; mūsu delegācijas EP deputātu stāsts par vīzu atteikumu ir krietni mulsojošs, un mēs ceram, ka tagad tās būs tikai sliktas atmiņas. Līdzīgi *C. Burke* kungam es prasu Komisijai un Padomei nākamajā kopējā sanāksmē uzņemties saistības attiecībā uz vienu punktu: skaidru, kopīgu noteikumu definīciju saistībā ar Baltkrievijas bērnu vizītem eiropiešu ģimenēs veseļošanās nolūkos. Pēdējos gados Baltkrievija ir bieži, pārāk bieži, šo jautājumu risinājusi virspusēji vai nelokāmā veidā, burtiski iecērtot plīķi sejā viesu ģimenēm un diemžēl arī bērniem un jauniešiem, kuri ir iesaistīti palīdzības un solidaritātes projektos.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Es atzinīgi vērtēju Padomes un Komisijas deklarāciju un piekrišanu, ka *A. Lukashenko* autoritārais režīms ir cieši jāuzrauga. Tajā pašā laikā es jūtu, ka mums ir vajadzīga ilgtermiņa vīzija, kas paredz nākotnes Baltkrieviju, t. i., pēc-*Lukashenko*, kura ir demokrātiska un veiksmīga.

Eiropas Savienībai ir jāpieņem saprātīga stratēģija attiecībā uz Baltkrievijas tautu un sabiedrību un nevis tikai attiecībā uz Minskas pagaidu valdību. Vēsture liecina, ka izolācija un ārējās sankcijas palīdz saglabāt diktatūras. Mums ir jārikojas pretēji – jāpiedāvā baltkrieviskiem iespējami plašākas iespējas studēt Eiropas Savienībā, ceļot un īslaicīgi strādāt šeit un iepazīties ar Eiropas vērtībām un mūsu sasniegumiem ekonomikā un kultūrā. Tas ir vienīgais veids, kā rosināt šo cilvēku vēlmi pēc mūsu vērtībām un sekmēt pārejas procesu, kas valstij jāpārvar.

Vēlos nobeigt, sakot *R. Fiore* kungam, ka nav piešķirama nozīme tam, ka vēlēšanu kampaņas laikā kandidāti parādās televīzijā, jo, kā teicis Staļins, nozīme ir tikai personai, kura skaita balsis.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, ministr, mēs visi šajā plenārsēdē vēlamies, lai Baltkrievija ievērotu demokrātijas, cilvēktiesību, apvienošanās tiesību un vārda brīvības principus, kā arī pārtrauktu savu pilsoņu un etnisko minoritāšu nežēlīgo vajāšanu. Diemžēl mūsu vēlmju saraksts ir diezgan garš un šķiet maz ticams, ka tuvākajā nākotnē tas tiks pilnībā izpildīts. Tomēr mēs nevaram pārtraukt cīnīties par vērtībām, uz kurām balstīta Eiropas Savienība.

Sankciju politika pret Baltkrieviju aizsākās kā fiasko. Cerēsim, ka pārmaiņas ES politiskajā stratēģijā attiecībā pret Minsku nesīs veiksmi. Tomēr tas nebūs vienkārši, ņemot vērā to, ka *A. Lukashenko* viltoja parlamentārās vēlēšanas 2008. gada augustā.

Galvenais veids, kā demokratizēt Baltkrievijas sabiedrību, ir izglītība, brīvi plašsaziņas līdzekļi un kontakti starp ES un Baltkrievijas pilsoņiem. Mums jāizveido īpaša stipendiju programma jauniem cilvēkiem no Baltkrievijas studijām Eiropas Savienībā, kas dos lielu labumu nākotnē.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Mūsu priekšā atrodas trīs rezolūcijas priekšlikumi – 21. maija, 9. oktobra un 7. janvāra. Var manīt progresu attiecībā uz Eiropas Savienības dalībnieku deklarācijām.

Tomēr es katrā ziņā ņemu vērā un atbalstu jebkuru deklarāciju, kura spēj ieviest lielāku demokrātiju jebkurā valstī, vēl jo vairāk, ja mēs runājam par tādu kaimiņvalsti kā Baltkrievija. Manuprāt, ir vajadzīgas divas ļoti svarīgas lietas, kā mani kolēģi deputāti pirms manis jau minējuši, vai arī mēs to varētu darīt vienkārši, lai atbalstītu savstarpējo uzticēšanos un pārredzamību. Pirmkārt, mums ir jāparāda gatavība un jāatvieglo Baltkrievijas valsts pilsoņiem piekļuve un iebraukšana Eiropas Savienībā, lai iepazītos ar tām vērtībām, par kurām Eiropas Savienība iestājas, ar Eiropas Savienības politiku un visu to, ko pārstāvam. Otrkārt, Baltkrievijai, cik drīz vien iespējams, ir jākļūst par valsti, kurā nav politisko ieslodzīto. Šis pavisam noteikti ir vienkāršs žests, kuru prezidents *A. Lukashenko* varētu izrādīt.

Priekšsēdētājs. – Ir laiks sniegt diskusijas kopsavilkumu. Aicinu premjerministra vietnieku *A. Vondra* kungu sniegt kopsavilkumu.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, mēģināšu sniegt kopsavilkumu Padomes vārdā.

Pirmkārt, manuprāt, mums bija ļoti interesantas debates par šo tēmu, noteikti sniedzot lielu ieguldījumu mūsu kopējā darbā. Vēlos uzsvērt, ka Padome novērtē Eiropas Parlamenta interesi un aktīvu iesaistīšanos Baltkrievijas jautājumā. Manuprāt, tas ir jo sevišķi noderīgi, turpinot izdarīt spiedienu attiecībā uz cilvēktiesību jautājumiem, no vienas puses, un nezaudējot šāda veida stratēģisko pieeju, no otras puses. Vēlos jo sevišķi pateikties Eiropas Parlamenta poļu deputātiem – *Jacek Protasiewicz*, *Janusz Onyszkiewicz* un *Józef Pinior* – par viņu sniegto ieguldījumu. Manuprāt, mēs klausāties uzmanīgi.

Nobeigumā varbūt izklāstīšu trīs punktus. Pirmkārt, par vīzu maksu, ko daudzi no jums minēja. Šī ir problēma, kuru mēs sevišķi apzināmies. Pat runājot valstu līmenī pēdējos gados, šajā jautājumā mums vienmēr ir bijis daudz sakāmā. Izteikšos skaidri. Mēs uzskatām Baltkrieviju par Eiropas daļu un apzināmies, kādas problēmas tiek radītas Baltkrievijas pilsoņiem, paaugstinot maksu par vīzām. Lai izvairītos no negatīvām sekām iedzīvotāju savstarpējo sakaru ziņā, Čehijas prezidentūra turpinās mudināt dalībvalstis izmantot pieejamo elastīgumu saistībā ar attiecīgiem *acquis* noteikumiem. Prezidentūra arī mudinās dalībvalstis daudz saskaņotāk piemērot pastāvošos noteikumus. Ja Baltkrievija saglabā pašreizējo pozitīvo dinamiku un stiprina to ar turpmākiem būtiskiem soļiem attiecībā uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, ļaujot valstij piedalīties Eiropas kaimiņattiecību politikā (EKP) un nākotnē iecerētajā Austrumu partnerībā, beidzot būtu jāparedz dialogs par vīzu jautājumu.

Par Černobiļas bērniem – jautājums, ko daži no jums uzsvēra, – esmu pārliecināts, ka mēs turpināsim izdarīt spiedienu. Mēs atbalstījām Francijas prezidentūras veikto pasākumus šajā jautājumā, tostarp *démarche*, kas tika veikts pagājušā gada 3. decembrī. ES centieni rezultātā visbeidzot tika uz laiku atlikts prezidenta dekrēts Nr. 555, kas aizliedza šos ceļojumus. Šis, kā arī savstarpējie nolīgumi, kas tika noslēgti decembra sākumā starp Īriju un Baltkrieviju, par Černobiļas katastrofā cietušo bērnu turpmāko atpūtu un atveseļošanu, bija atzinīgi vērtējama attīstība. Mēs apzināmies, ka vispārējā problēma ir tālu no atrisinājuma. Čehijas prezidentūra turpinās sekot šim jautājumam un vajadzības gadījumā veiks jebkurus vajadzīgos turpmākos pasākumus no ES puses, kā arī turpinās aktualizēt šo jautājumu saziņā ar Minskas iestādēm.

Visbeidzot, turpmākajos mēnešos sakarā ar sankciju pārskatīšanu nākotnes Austrumu partnerības kontekstā Baltkrievijai būs būtiska vieta mūsu darba kārtībā. Tāpat kā jūsu rezolūcija, ko pieņēmat attiecībā uz Baltkrieviju pēc 28. septembra vēlēšanām, palīdzēja mums virzīties uz priekšu, mēs ceram, ka mēs turpināsim saņemt jūsu atbalstu mūsu pilnvaru laikā.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es redzu, ka lielākajai daļai ir tāds pats viedoklis kā mums. Tas nozīmē, ka esam piedāvājuši Baltkrievijai iespēju tuvojies Eiropas Savienībai, izmantojot Eiropas kaimiņattiecību politiku. Principā mēs esam piedāvājuši ēnu rīcības plānu un arī iespēju pievienoties Austrumu partnerībai īstajā laikā, kad, protams, būs pareizie apstākļi.

Ņemot to vērā, ļaujiet man atbildēt uz dažiem jūsu norādītajiem konkrētiem punktiem. Viens ir par finanšu krīzi. Līdz šim Baltkrievija – sakarā ar tās ļoti ierobežoto integrāciju pasaules ekonomikā un arī ievērojamajiem aizņēmumiem no Krievijas, Ķīnas un Venecuēlas – salīdzinoši labi ir pārcietusi finanšu krīzes sekas un gāzes cenu paaugstināšanos 2007. un 2008. gadā. Tomēr tagad, kā, manuprāt, *B. Belder* kungs pareizi teica, tā ir prasījusi SVF rezerves aizņēmumu 2,5 miljardu eiro apmērā, turklāt pēc tam devalvējot savu valūtu, lai cīnītos ar globālās krīzes negatīvajām sekām. Tā kā tās ekonomika un rūpniecība lielā mērā paliek nereformēta un nestrukturēta, mēs paredzam, ka negatīvā virzība turpināsies un izraisīs negatīvas sociālās sekas. Tādēļ jums ir taisnība – tas ir svarīgs faktors.

Saistībā ar kodolspēkstaciju un jautājumiem par drošumu un drošību, man jāsaka, ka savā tehniskajā dialogā par enerģiju ar Baltkrieviju mēs īpašu uzmanību veltām arī tam, lai nodrošinātu, ka šī valsts ievēro starptautiskos drošuma un drošības standartus. Mēs varam sacīt, ka Baltkrievija ļoti aktīvi sadarbojas ar Starptautiskās Atomenerģijas aģentūru (IAEA) Vīnē un ir bijusi ārkārtīgi atvērta, sniedzot Komisijai informāciju par šo procesu.

Ņemot to vērā, vēlos arī atgriezties pie vīzu maksas jautājuma. Kā jau savā pirmajā piezīmē teicu, jūs zināt, ka mēs būtu gatavi piedalīties sarunās, tiklīdz arī Padome būs paudusi nostāju, lai mēģinātu to īstenot, vienojoties ar visām dalībvalstīm par iespēju noslēgt kopēju vīzu režīma nolīgumu, kā arī atpakaļuzņemšanas nolīgumu. Pēc mana ģenerāldirektora vietnieka *H. Mingarelli* kunga vizītes Minskā, varu sacīt, ka šajā īpašajā jautājumā šobrīd nav nekā jauna. Varu vien teikt, ka vīzu maksa un vīzas bērniem ir atšķirīgas katrā valstī. Mēs šobrīd vēl neatrodamies tādā situācijā, lai varētu noslēgt vienu vispārēju nolīgumu. Tas atkal būtu jāapspriež Komisijai.

Priekšsēdētājs. – (PL) Esmu saņēmis piecus rezolūcijas priekšlikumus⁽³⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 15. janvārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējā laikā mēs runājam par politisko atkusni Baltkrievijā. Beidzot ir reģistrēta Alexander Milinkievich opozīcijas kustība „Par brīvību”. Baltkrievija ir paudusi gatavību iesaistīties Austrumu partnerībā. Pat Vašingtona ir teikusi, ka abu valstu attiecības ir uzlabojušās. Vai ir pienācis laiks siltākām attiecībām un ledus laušanai ar Baltkrieviju? Es vēlos, lai tā būtu, bet mums ir jāatceras, ka prezidents A. Lukashenko ir ass un skarbs politiskais spēlētājs.

Mēs jau pavisam nesen piedzīvojām „politisko atkusni” Eiropā, un viss, ko vēlos norādīt, ir, ka šīs pārmaiņas vienmēr ir beigušās ar vilšanos.

Vissvarīgākais ir tas, kā turpmākajos mēnešos veidosim ES politiku attiecībā uz austrumiem. A. Lukashenko ir skaidri norādījis, ka nepadosies rietumu spiedienam, un sarunās ar D. Medvedev par gāzes cenu samazināšanu viņš paziņoja, ka Baltkrievija Krievijai parādā nepalik.

Ir skaidri redzams, ka Baltkrievija spēlē divās pusēs. Mums ir jābūt piesardzīgiem un jāņem tas vērā sarunās, lai mēs netiktu mulķoti ar pārmaiņām, kas var izrādīties īslaicīgas. Mums ir jābūt stingriem jautājumos, kas ir stratēģiski svarīgi ES, īstenojot mērķtiecīgu politiku pilsoniskās sabiedrības sekmēšanas un opozīcijas atbalstam Baltkrievijā, kur vēl joprojām tiek vajāti opozīcijas aktīvisti un izraidīti ārvalstu garīdznieki. ES nevar ignorēt to, ka varas iestādes Baltkrievijā turpina pārkāpt pilsoņu tiesības un cilvēktiesības.

14. 11. jūlija kā Srebrenicas slaktiņa upuru atceres dienas pieminēšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas deklarācija par 11. jūliju kā Srebrenicas slaktiņa upuru atceres dienas pieminēšanu.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, kā mēs visi zinām, Srebrenicas notikumi bija briesmīgs noziegums. Vairāk nekā 8000 bosniešu masveida slaktiņš Srebrenicas apkārtnē iezīmē vienu no tumšākajiem Bosnijas un Hercegovinas, bijušās Dienvidslāvijas, un arī visas Eiropas vēstures brīžiem. Tā neapšaubāmi ir lielākā nežēlība Eiropā kopš Otrā pasaules kara.

Palūkojoties atpakaļ, daudz kas varēja būt paveikts jau agrāk. Srebrenica bija kopīga starptautiskās kopienas, tostarp ES, kļūda. Tas ir liels kauns un mēs to patiesi nožēlojam. Mūsu morāle, cilvēciskās un politiskās saistības ir tādas, lai šāda Srebrenica nekad vairs neatkārtotos.

Atzīmējot Srebrenicas slaktiņa 10. gadadienu, Padome atkārtoti puda nosodījumu par pastrādātajiem noziegumiem un izteica savu līdzjūtību upuriem un viņu ģimenēm.

Padome, atgādinot ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1503. un 1534., uzsvēra, ka svarīga prasība progresa turpināšanai virzībā uz ES vēl joprojām ir pilnīga un neierobežota sadarbība ar Bijušās Dienvidslāvijas Starptautisko krimināltribunālu (ICTY). Visu to pārējo apsūdzamo izdošana Hāgai, kuri turpina izvairīties no starptautiskās tiesas, būtu atbilstoša cieņas izrādīšana Srebrenicas upuriem, kā arī liels solis virzībā uz mieru, stabilitāti un samierināšanu. Tādēļ Padome turpina apgalvot, ka tie, kas vainojami Srebrenicas un visas Bosnijas un Hercegovinas, kā arī visur citur Rietumbalkānu reģionā pastrādātajos noziegumos, ir jāved tiesas priekšā.

Tajā pašā laikā Eiropas integrācijas vēsture ir bijusi noderīga rētu dziedēšanai un pagātnes netaisnību aizmiršanai, tādēļ mums ir jākoncentrējas arī uz nākotni. Iepriekšējā gadsimta otrajā pusē ES kā integrējošs faktors nesa mieru, stabilitāti, uzticību un labklājību Eiropā. Tādēļ palīdzība Rietumbalkāniem ceļā uz ES ir Čehijas prezidentūras prioritāte ārējo sakaru jomā. Samierināšana ir svarīga integrācijai, un samierināšanās ir grūta, ja pilnībā nav panākts taisnīgums.

(3) Sk. protokolu

Pēc 13 gadiem ir pienācis laiks novest kaunpilno Srebrenicas epizodi līdz noslēgumam. *R. Karadžić* arests ir pierādījis, ka pret cilvēci izdarītie necilvēcīgie noziegumi nepaliek nesodīti. Tomēr arī *Ratko Mladić* ir jānodod Hāgai, lai Srebrenicas upuru ģimenēm varētu palīdzēt aizmirst pagātni un pievērsties nākotnei.

ES darīs visu iespējamo, lai tas notiktu. Bet ir vēl daudz darāmā, lai Srebrenica no skumjas vēsturiskas atmiņas pārtaptu par vietu, kur dzīve piedāvā perspektīvas. Starptautiskās kopienas iesaistīšanās nenotiek tukšā vietā: tā aktīvi apvienojas ar vietēja mēroga pasākumiem valsts līmenī, kā arī kopīgi veiktajiem pasākumiem. Ir veikti daudzi labi centieni.

Srebrenicas nākotni vislabāk var nosargāt ar ekonomisko attīstību un darbavietu radīšanu, lai uzlabotu Srebrenicas reģiona iedzīvotāju ekonomiskos un sociālos apstākļus. Serbijas Republikas iestādes, kā arī Bosnijas un Hercegovinas Ministru padome un federācija sniedza finansējumu un veica ieguldījumus Srebrenicas reģionā. Piešķirtie līdzekļi bija paredzēti Srebrenicas atjaunošanai, tostarp būvniecībai, atjaunošanas darbiem, infrastruktūras attīstīšanai, uzņēmējdarbības veicināšanai, sabiedrisko pakalpojumu uzlabošanai, projektiem ar ilgtspējīgu atgriešanos un izglītībai.

Visus šos vietējos centienus apstiprināja arī palīdzības sniedzēju konference Srebrenicai, kura notika pirms vairāk nekā gada – 2007. gada novembrī. Tas varētu būt labs iemesls aicinājumam sniegt vēl jaunus ieguldījumus šajā pilsētā un reģionā.

Ir ļoti svarīgi, lai Srebrenica nekad netiktu aizmirsta un lai turpinātos kopīgie centieni. Mēs visi ES, starptautiskā kopiena un vietējās iestādes turpinām strādāt konstruktīvi kopā, lai uzlabotu dzīves apstākļus Srebrenicas reģionā. Vienīgi izredzes uz labāku dzīvi var mazināt politisko spriedzi, radot vietu dialogam un konsekventi ļaujot vēl aizvien sērojošajiem upuru radniekiem virzīties uz priekšu. Tā būtu vislabākā cieņas izrādīšana Srebrenicas upuriem.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, 1995. gada jūlijā gandrīz 8000 vīriešu un zēnu tika noslepkavoti un pazuda Srebrenicā. Starptautisko tiesību augstākās tiesas šo masveida slaktiņu ir nosaukušas tā īstajā vārdā – genocīds. Turpinot tiesāt vainīgos, manuprāt, ir pareizi, ka mums ir jāatceras upuri un jāpauž mūsu līdzjūtība viņu ģimenēm. Tādēļ es šodien jums pievienojos, atbalstot šo iniciatīvu atzīt 11. jūliju par Srebrenicas genocīda atceres dienu.

Srebrenica ir šausmu un neremdināmu skumju simbols. Atcere ir tikpat sāpīga, cik tā ir vajadzīga. Tā ir vajadzīga, jo mēs nevaram un nedrīkstam aizmirst. Ir parādīt svarīgi tiem, kuri līdz šai pašai dienai noliedz to, kas patiesībā notika, ka atceramies. Atzīt to, kas notika 1995. gada jūlijā, ir svarīgi, lai panāktu samierināšanos Bosnijā un Hercegovinā un reģionālajā procesā. Tādēļ 11. jūlija pasludināšana par Srebrenicas upuru atceres dienu Eiropā būtu nākamais solis virzībā uz samierināšanos Bosnijā un Hercegovinā un reģionā. Manuprāt, tā būtu ne tikai cieņas un piemiņas izrādīšana, bet arī cerības paušana nākotnei – nākotnei Eiropas Savienībā, kuras pamatā ir samierināšanās, ļaujot rētām sadzīt laika gaitā.

Taču ar atzīšanu vien nepietiek. Vienlīdz svarīgs ir taisnīgums. Manuprāt, ir svarīgi, lai visi šajā nežēlībā vainojamie tiktu nodoti tiesai, tiktu tiesāti un samaksātu par pastrādātajiem noziegumiem. Tādēļ pēc tik daudziem gadiem nav pieņemams, ka ģenerālis *Ratko Mladić* vēl ir brīvībā. Komisija pilnībā atbalsta Bijušās Dienvidslāvijas Starptautiskā krimināltribunāla (ICTY) darbu. Mēs atzinīgi vērtējam Bosnijas un Hercegovinas sadarbību ar ICTY un to, kā tiek izskatītas lietas, ko Tribunāls nodevis vietējai jurisdikcijai. Kā Komisija mēs izmantojam katru iespēju, lai mudinātu iestādes turpināt savus centienus un nodrošināt, ka visi noziegumi tiek pilnībā izmeklēti.

Papildus tiesām mēs upuriem varam piedāvāt otru taisnīguma veidu, proti, labāku nākotni tiem viņu tuviniekiem, kuri izdzīvoja. Tā ir mūsu ES centienu būtība Rietumbalkānos. Mēs vēlamies, lai šī reģiona valstis virzītos uz kopīgu Eiropas nākotni. Mēs vēlamies redzēt pārtikušu Bosniju un Hercegovinu stabilā, reģionālā kontekstā, kur robežām ir mazāka nozīme un ir atjaunota uzticība kaimiņu starpā. Mēs zinām, ka līdz tam būs garš ceļš ejams, bet, kā mums vēsta Eiropas Savienības un tās paplašināšanās vēsture, šis ceļojums būs tā vērts visiem iesaistītajiem.

Mēs nevaram šo ceļu līdz Eiropas Savienībai noiet Bosnijas un Hercegovinas vietā. Tai pašai ar saviem paņēmieniem būs jāizpilda nosacījumi un jāpārvar iekšējās problēmas, bet mēs varam palīdzēt. Mēs palīdzēsim un vēlamies, lai šī valsts gūtu sekmes, kas būtu kā izdzīvojušo triumfs pār tiem, kas bija iecerējuši savādāk.

Doris Pack, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār! Karš, koncentrācijas nometnes, genocīds – nekad vairs! Pēc Otrā pasaules kara šausmām neviens Eiropā nevarēja noticēt, ka tas vēl kādreiz varētu atkārtoties.

Tomēr tā notika – deviņdesmito gadu vidū, sešus gadus pēc Berlīnes mūra krišanas, kamēr Rietumeiropa un Centrāleiropa saauga mierā, tas notika vēlreiz Bosnijā un Hercegovinā. Starptautiskās kopienas kļūdas – daudzu gadu lūkošanās citā virzienā, gandrīz bezrūpīgi darījumi ar turienes slepkavām, draudzīgi rokasspiedieni ar tādiem kriminālnoziedzniekiem kā *Ratko Mladić* – ir stiprinājusi viņa un viņa līdzvainīgo pieņemšanu: viņi palika nesodīti, kad pēc etniskās izraidīšanas, etniskās tīrīšanas gadiem tie īstenoja masveida slaktiņu.

Ratko Mladić vēl joprojām nav stājies tiesas priekšā. Kurš viņu slēpj? Kurš palīdz viņam un tādējādi uzvel viņam un sev vēl lielāku vainas nastu? Brīvībā ir vēl daudzi no vainīgajiem un daži no viņiem pat dzīvo Bosnijā un Hercegovinā starp upuru zaudētajām ģimenēm. Tādēļ mums ir jāpieprasa, lai ne tikai Bijušās Dienvidslāvijas Starptautiskais krimināltribunāls Hāgā, bet arī vietējie kara noziegumu tribunāli Bosnijā un Hercegovinā varētu darīt savu dabu atbilstoši.

Mūsu proklamētā atceres diena ir iecerēta kā satricinājums, kā signāls neaizmirst un kā apliecinājums upuru ģimenēm, ka mēs sērojam kopā ar viņiem. Patiesi, varbūt šī diena var būt kā apziņas modināšana par šiem briesmīgajiem noziegumiem pat tiem, kuri vēl joprojām neuzskata, ka tas ir noticis, kaut arī video ieraksti liecina par pretējo, un tad tiktu izveidots pamats vajadzīgajai samierināšanai. Neatzīstot tiešu un netiešu atbildību par šo slaktiņu, miers nevar būt. Vismaz to un vainīgo notiesāšanu mēs esam parādā upuriem un viņu ģimenēm.

Richard Howitt, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, katru gadu Apvienotajā Karalistē, kad nonākam pie 20. gadsimtā notikušo karu atceres, lietojam vārdus „mēs viņus atminēsimies, kad rietēs un ausīs saule”. Šie ir ļoti aizkustinoši vārdi man un manai paaudzei, vecākiem, kuri abi dienēja Otrajā pasaules karā, un pat tām paaudzēm, kas nāk pēc mums, šī atcere nav vienkārši piemērota cieņas izrādīšana visiem tiem, kas cīnījās. Tas ir atgādinājums par ļaunumu un cilvēces cenu par karu, brīdinājums šīm paaudzēm un garantija mieram un nodrošinājums pret konfliktiem turpmākajos gados.

Tāda ir atceres nozīme un, kā komisāre šovakar teica, atzīšana ir ļoti svarīga mūsdienu paaudžu samierināšanai.

Mēs visi zinām par asinspirti, kas norisinājās Srebrenicā 1995. gadā. Tika nogalināti astoņi tūkstoši musulmaņu vīriešu un zēnu, kas meklēja patvērumu Srebrenicā, kuru par drošu zonu bija deklarējusi Apvienoto Nāciju Drošības padome.

Kaut arī tas notika gandrīz pirms 14 gadiem, ir tikai pareizi un korekti, ka mums ir jāatceras upuri un jāatgādina par notikumiem un rasu naidu, kas noveda līdz šim briesmīgajam notikumam.

Vēl pagājušajā mēnesī interneta vietnē *Facebook* tika izveidota grupa, kas lepojās ar tūkstoš biedriem, kuri atklāti cildināja Srebrenicas genocīdu. Šī grupa, kuras nosaukumu var tulkot kā „Nazis, stieple, Srebrenica” atbalstīja Srebrenicas vīriešu un zēnu nogalināšanu tikai tāpēc vien, ka viņi bija bosniešu musulmaņi. Grupa arī apliecināja savu cieņu *Ratko Mladić* veiktajām darbībām, kas ir vēl viens pierādījums, ja vien tāds vēl vajadzīgs, ka pašreizējā *R. Mladić* atrašanās brīvībā ir vienīgi cēlonis naidam un sagādā munīciju tiem, kuri mēģina sekmēt pagātnes spriedzi.

Pateicoties sabiedrības protestiem, *Facebook* vietne tika ātri slēgta, taču ne pirms tajā reģistrējās vairāk kā tūkstoš biedru viena mēneša laikā no 2008. gada decembra līdz 2009. gada janvārim.

Srebrenicas upuru atcere ir skaidrs signāls tiem, kuri cildina *Ratko Mladić* un *Radovan Karadžić* darbus, ka mēs neļausim tam notikt vēlreiz un ka savos uzskatos viņi ir vieni un izolēti.

Bosnijas tiesa pagājušajā mēnesī uzklusēja psihologus par to, cik smagi traumēti ir Srebrenicas slaktiņā izdzīvojušie. Tiesa dzirdēja, ka daudzi izdzīvojušie nespēj pārdzīvot to, ka viņiem nekad netika dota iespēja atvadīties no saviem radniekiem.

Kaut arī mēs nevaram pagriezt laiku atpakaļ un dot šiem radniekiem otru iespēju, mēs varam nodrošināt, ka šis genocīds netiek aizmirsts un ka par to atbildīgie tiek nodoti tiesai.

Jelko Kacin, ALDE grupas vārdā. – (SL) Mūsu Eiropas Savienība ir dzimusi no Otrajā pasaules karā gūtās pieredzes. Mums ir kopīga, dokumentēta, vēsturiska atmiņa, kas dod mums iespēju kopā veidot kopīgu Eiropas nākotni. Srebrenica ir šaušalīgs pierādījums tam, ka 1995. gadā Otrā pasaules kara briesmas atkārtojās Eiropā visdrausmīgākajā veidā.

Srebrenica ir etniskās tīrīšanas simbols. Srebrenica ir sinonīms cietsirdīgai un necilvēcīgai bērnu un pieaugušo nogalināšanai – tas ir sinonīms genocīdam. Tomēr Srebrenica simbolizē arī slepkavību noklusēšanu un masu

kapu izpostīšanu. Mums ir jāiekļaujam Srebrenica mūsu kopējā vēsturiskajā atmiņā un tai ir jābūt Eiropas Savienības paplašināšanās pamatos Rietumbalkānos. Mēs nedrīkstam paciest diskriminējošos un izņēmuma stereotipus par kādu tautu, mums ir jācīnās ar kolektīvo vainu Par Srebrenicas genocīdu atbildīgie ir jānodod Hāgas tribunālam, viņiem ir jāsaņem sods un jānonāk cietumā, un mums ir jāstrādā kopā, lai izveidotu un padarītu Eiropas nākotni iespējamu Srebrenicai, vietējiem iedzīvotājiem un visai Bosnijai un Hercegovinai.

Visbeidzot, mums ir jāmēģina saprast to cilvēku ciešanas un mokas, kuri ir dzīvojuši spilgtās nozieguma atmiņās, kuri ir dzīvojuši bez saviem tuviniekiem. Vēlos pateikt Priekšsēdētāju konferenci par vienprātīgo atbalstu priekšlikumam uzaicināt Srebrenicas jaunos bosniešus un serbus katru gadu kopā apmeklēt Eiropas Parlamentu, lai tādējādi, esot prom no Srebrenicas, bez māju apkārtnes spiediena un stresa, viņi varētu domāt, plānot un veidot kopīgu un daudz skaistāku nākotni Srebrenicai un visai Bosnijai un Hercegovinai. Šī rezolūcija...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Milan Horáček, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, rezolūcijā ļoti skaidri un kritiski runāts par ANO un arī Eiropas iestādēm. Trūkumi lēmumu pieņemšanas mehānismos ārpolitikas un drošības politikas jomā neveicināja briesmīgo Srebrenicas noziegumu novēršanu. Vienotas balss trūkums vēl joprojām ir Eiropas kaimiņattiecību politikas nepilnība, kā to vēlreiz apliecināja šodienas diskusija par konfliktu Gazā.

Srebrenicas slaktiņu nekad nedrīkst aizmirst, tādēļ es atzinīgi vērtēju un atbalstu iniciatīvu proklamēt 11. jūliju par šī genocīda upuru piemiņas dienu. Tomēr tajā pašā laikā abām pusēm ir jāsamierinās, ko var paveikt vienīgi neatlaidīgi pārvērtējot šos notikumus. Tādēļ ir pilnībā nepieņemami, ka vainīgās puses un tie, kuri ir apsūdzēti šo noziegumu izdarīšanā, vēl joprojām atrodas brīvībā. Uzskatu, ka ne tikai R. Mladić, bet arī citiem vainīgajiem ir jāstājas tiesas priekšā.

Erik Meijer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Srebrenicas pilsēta pasaulē ir bēdīgi slavena ar 8000 musulmaņu vīriešu slaktiņu 1995. gadā. Izdzīvojušās sievietes un bērni ir tiesīgi mums par to atgādināt. Pēc savas vizītes Srebrenicā 2007. maijā, es lūdzu Eiropas Komisijai dot ieguldījumu ilgtspējīgiem ienākumiem un nodarbinātībai, izmantojot projektus, kuri sekmē tūrismu, kā rezultātā Srebrenica varētu piedāvāt vairāk par savu vēsturi un nozīmīgo memoriālo vietu. Srebrenica ir arī simbols maldīgajiem optimistiskajiem uzskatiem par humānās palīdzības operācijām un drošajām zonām.

Jau no paša sākuma bija skaidri jāparāda, ka ārvalstu militārā klātbūtne var piedāvāt vienīgi mākslīgu ilūziju. Tā pārvērtā Srebrenicu par bāzi, kas darbojas pret serbu vidi, līdz bija neizbēgami, ka to galu galā „apriš” tieši tāda pati vide. Bez Nīderlandes armijas Srebrenicā nebūtu izveidojusies kara situācija un nebūtu vajadzības pēc atreibības no serbu puses. Upuri ir iemesls, lai ne tikai R. Mladić un R. Karadžić nodotu tiesai, bet arī lai kritiski padomātu par militāro iejaukšanos kļūdām un visiem mēģinājumiem panākt valsts vienotību etniski sadalītājā Bosnijā.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, „balss no Srebrenicas, lielas asaras ritēja pār viņa vaigiem. Viņš mani apskāva, noskūpstīja un teica: „Mammu, lūdzu ej!” Tie viņu saņēma ciet; es atteicos iet, noņemot ceļos un viņiem lūdzos: „Lūdzu, nogaliniet mani viņa vietā! Jūs esat paņēmuši manu vienīgo bērnu. Es nevēlos nekur iet. Nogaliniet mani, un ar to viss beigsies”.

Šis ir aizkustinošs bosniešu sievietes stāsts, kura zaudēja savu vīru un 12 gadus veco dēlu Srebrenicas slaktiņā 1995. gadā. Viņas un citu cietušo balsis mūs šodien vajā, daļēji tas ir rūpīgo zinātnieku, tostarp Amsterdamas profesores *Selma Laydesdorff*, nenovērtējamo pētījumu dēļ.

Protams, tagad, kad Eiropas Savienība ir piedāvājusi Rietumbalkāniem iespēju pievienoties Eiropas Savienībai, Srebrenicas šausmas ir palikušas par simbolu un pienākumu, pirmkārt, gan vārdos, gan darbos. Citiem vārdiem sakot, patiesa kompensācija tiem, kuri ir aizmirsti. Srebrenica, 1995. gada jūlijs. Toreiz es biju ārzemju korespondents Nīderlandes laikrakstam un tuvu vēroju bosniešu kaujas ainas. Es nevaru jums izstāstīt, kāds kauns un bezcerība man bija par starptautisko drošas zonas jēdzienu, it īpaši kā Nīderlandes pilsonim.

„Kom vanavond met verhalen, hoe de oorlog is verdwenen, en herhaal ze honderd malen, alle malen zal ik wenen.” [Nāc šovakar un stāsti, kā karš izzuda, un atkārti šos stāstus simtiem reižu, es katru reizi raudāšu.] Turpmāk šī slavenā dzejnieka vārdi par manas zemes kultūras Otrā pasaules kara atceri pavadīs arī 11. jūliju, kad mēs pieminēsim Srebrenicas un Potokari dārgos upurus.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Paldies jums, priekšsēdētāja kungs. Šovakar esam sapulcējušies, lai atcerētos briesmīgu noziegumu, atbilstoši sauktu par genocīdu, kas patiesībā ir milzīga cilvēces traģēdija mūsu

visnesenākajā vēsturē. Bet, lasot deklarāciju, kura ir iesniegta kopā ar rezolūciju un rezolūcijas priekšlikumu, es redzu, ka tā atspoguļo tikai pusi no traģēdijas un pusi no genocīda.

Tajā minēti to personu vārdi, kuras kļuva pasaulslavenas: *Ratko Mladić*, *Radovan Karadžić*, *R. Krstić* un citi. Bet es neredzu to musulmaņu vārdus, kuri arī pastrādāja noziegumus Srebrenicā un šī šausminošā konflikta laikā. Kur ir *Naser Orić* vārds, kurš vadīja 28. musulmaņu divīziju? Kādēļ šajā rezolūcijā nav pieminēts masu slaktiņš Kravicā, kristiešu ciematā, 1993. gada Ziemassvētku dienā? Kādēļ tajā nav pieminēti neskaitāmie kristiešu ciemati, kurus Srebrenicas reģionā nodedzināja musulmaņu cīnītāji? Mums visiem jāpārtrauc aizstāvēt vienpusēja nostāja un jāpiemēro dubultstandarti, novērtējot šādus šausminošus notikumus. Visi, kuri apgalvo, ka tikai kristieši nogalināja musulmaņus Bosnijā un Hercegovinā un ka musulmaņi to nedarīja, ir liekuļi. Vai kāds ir pacenties to pārbaudīt? Tiek teikts, ka Srebrenica ir pārklāta ar masu kapiem, un tā ir taisnība. Bet vai kāds ir pacenties noskaidrot, cik no tiem ir kristiešu masu kapi?

Neaizmirsīsim, ka notikumi risinājās abās pusēs, un mums nevajag izlikties, ka kristieši nepastāv vai ka viņiem nav cilvēktiesību, it kā viņi būtu dzīvnieki.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ko gan var pateikt divās minūtēs, kad mums jārunā un jāraksturo tas, kas notika Srebrenicā, kad mums ir jānācās, kā to atcerēties, lai tas nekad vairs nenotiktu? Kas mums vēl ir jāredz un kas vēl ir sakāms par Srebrenicu? Vai es kā vienīgā Parlamenta deputāte, kura ir dzimusi Bosnijā un ir kara bēgle, šodien no šīs tribīnes varu paziņot, ka es kā deputāte no Zviedrijas nevarētu izteikties, ja es nebūtu piedzīvojusi šo karu? Mans stāsts, *D. Stoyanov* kungs, ir patiess tā laika stāsts.

Iespējams, galvenā lieta, ko varu paust, ir cerību sajūta, kad es vēl joprojām ticēju, ka, ja kāds Eiropā redzētu to, kas notiek, pasaule reaģētu, vai bezcerība, kad sapratu, ka esmu pamesta savā nelaimē un ka neviens nepalīdzēs. Es atceros asins traipus uz asfalta, izsalkušo bērnu raudas, desmitgadīgas meitenes tukšajām acīm, kad viņa stāstīja, kā viņai un viņas brāļiem un māsām vispirms bija jāapglabā savi mirušie vecāki un pēc tam tie jāpārgulda citā kapā, kad karavīri mēģināja noslēpt liecības par masu slepkavību ciematā, kas atradās netālu no manas pilsētas. Es atminos sava tēva seju, kad mēs atklājām, ka mūsu tēvocis un brālēns ir koncentrācijas nometnē. Es atceros savu izmisumu, kad kādu rītu man nebija pat viena decilitra piena, lai to iedotu savam gadu vecajam dēlam.

Tomēr tas, ko atceros visskaidrāk un nekad neaizmirsīšu, ir neapraktāmā vientulības izjūta, kad beidzot aptver, ka tava nelaime, izmisums un agonija ir notikusi uz atklātas skatuves, ka pasaule ir redzējusi, kā mēs ciešam, bet neviens to nav novērsis. Šīs sajūtas man ir kopīgas ar Srebrenicas iedzīvotājiem, *D. Stoyanov* kungs. Tās ir sajūtas, ko es paužu kopā ar citiem kara upuriem Balkānos.

Eiropas Parlamenta rītdienas balsojums par Srebrenicas upuru atceres dienu sniedz man nedaudz miera. Šī atceres diena neatdos atpakaļ Srebrenicas iedzīvotājiem viņu noslepkavotos ģimenes locekļus, bet visiem mums, kuri esam bijuši kara upuri, tas nozīmēs apliecinājumu, ka Eiropa ir redzējusi mūsu ciešanas, ka mēs neesam vieni un ka Eiropa atcerēsies, lai tas nenotiktu vēlreiz.

Es personīgi ceru un strādāšu, lai nodrošinātu, ka Srebrenica kopā ar Bosniju un visām pārējām Balkānu valstīm kļūtu par Eiropas ģimenes locekļiem, cik drīz vien iespējams. Tas ir mazākais, ko varam sagaidīt pēc Eiropas apkaunojošās nespējas novērst šo genocīdu un tā, ka *Ratko Mladić* vēl joprojām ir brīvībā.

(Aplausi)

Diana Wallis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties komisārei par viņas šī vakara komentāriem, atbalstot šo iniciatīvu. Pagājušā gada jūlijā man tika dota iespēja, pienākums un vienkārša pieredze Parlamenta priekšsēdētāja vārdā apmeklēt atceres ceremoniju Srebrenicā. Tā mani iespaidoja. Tas bija kas tāds, ko nekad neaizmirsīšu. Tūkstošiem cilvēku pulcējās karstā jūlija saulē: godināti, skumji, atceres ceremonija piemiņai un, protams, skumjām.

Bet mums ir jāatceras, jo mums, visiem mums kā eiropiešiem, savā ziņā ir tāda kā *dējā vu* sajūta par Potočari, līdzdalības sajūta. Mēs visi redzējām savos TV ekrānos notikumus pirms slaktiņa, pirms uzlidojuma Tulsai. Iespējams, mums bija kopīga šī bezpalīdzība un bezcerība. Mēs nekad nevaram teikt „nekad vairs”, bet mēs varam teikt, ka atcerēsimies, mācīsimies un palīdzēsim cilvēkiem to pārvarēt. Tādai ir jābūt atceres dienai Eiropā. Es nekad neaizmirsīšu, ko piedzīvoju. Nekad neaizmirsīšu mātes, meitas, ģimenes, ko satiktu toreiz. Es ceru, ka mēs viņu nākotnei varam sniegt kaut ko paliekošu un pozitīvu.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Es atbalstu 11. jūlija atzīšanu par Srebrenicas genocīda, kad starptautiskā sabiedrība neiejaucās konfliktā un neaizsargāja pilsonisko sabiedrību, atceres dienu. Manuprāt, šis ir labākais veids, kā parādīt mūsu cieņu slaktiņa upuriem. Dažu dienu laikā pēc asinspirts, kas norisinājās pēc Srebrenicas

krišanas, vairāk nekā 8000 vīriešu un zēnu zaudēja savas dzīvības. Tūkstošiem sieviešu, bērnu un vecu cilvēku tika deportēti un ļoti daudz sieviešu tika izvarotas.

Mēs nekad nedrīkstam aizmirst tās nežēlības upurus, kas tika pastrādāta kara laikā bijušajā Dienvidslāvijā. Uzskatu, ka visas Rietumbalkānu valstis atbalstīs šīs dienas atzišanu.

Mums ir skaidri jāsniedz skaidrs vēstījums nākotnes paaudzēm, lai nekad vairs nebūtu šādu Srebrenicas notikumu. Es stingri uzskatu, ka tiks veikti turpmāki centieni, lai nodotu tiesai vēl brīvībā esošos noziedzniekus, lai daudzas ģimenes varētu iegūt galīgo apstiprinājumu par savu tēvu, dēlu, vīru un brāļu likteni.

Pierre Priébetich (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pagātnes spriedzes pārvarēšana un visa iespējamā veikšana, lai panāktu stabilitāti Rietumbalkānos, var būt atkarīga vienīgi no tā, kā šis reģions pārvar savu vēsturi. Šis ārkārtīgi simboliskais akts, ierosinot noteikt 11. jūliju par Eiropas atceres dienu, ir daļa no šī procesa un izpilda vairākus mērķus. Pirmkārt, ir īstenots mērķis parādīt cieņu visiem Srebrenicā pastrādātās nežēlības upuriem un viņu ģimenēm, un, otrkārt, ir sasniegts mērķis atgādināt visiem pilsoņiem un cilvēkiem par to, ka ir jābūt piesardzīgiem un ka valstu bezspēcība rīkoties neizbēgami noved pie šādām šausmām. Ir sasniegts arī mērķis norādīt, ka Eiropas Savienībai ir jāizstrādā patiesa kopējā drošības un aizsardzības politika, lai tā varētu ieviest to principu un vērtību vārdā, kas mūs vieno un pēc kuriem mēs vadāmies. Visbeidzot, tiek panākts mērķis atkārtot Rietumbalkānu valstīm, ka viņu īstais liktenis ir drīzumā mums pievienoties, bet tas no viņiem prasa pastāvīgu atklātu sadarbību ar Starptautisko krimināltribunālu, lai kara noziedznieki tiktu nodoti tiesai. Tas ir mūsu vēstījums, tas ir Parlamenta vēstījums tagadējām un nākotnes paaudzēm, lai laiks neklūtu par eroziju, kas sagrauz atmiņas, bet drīzāk lai tas atdotu atmiņas atpakaļ dzīvē.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Vēlos rezumēt savu runu, jo upuru radinieki lūdza man šodien paust viņu pateicību jums par sapratni un atbalstu, ko esat parādījuši saistībā ar šo rezolūciju.

Paldies visiem jums, kas atbildēja uz ielūgumu piedalīties šodienas debatēs. Vēlos arī izmantot izdevību un nobeigt savu runu ar diviem punktiem. Šī rezolūcija nav koncentrēta uz pagātni, kaut tā attiecas arī uz mirušajiem. Tā ir vērsta uz dzīvajiem un ir par labāku nākotni viņiem.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Slaktiņš Srebrenicā 1995. gada jūlijā līdztekus citām nežēlībām, kas tika veiktas kara laikā, kas risinājās kopā ar bijušās Dienvidslāvijas sadalīšanās notikumiem, ir melna lappuse Eiropas vēsturē.

Tā ir traģiska vēstures mācību stunda, kas ļauj mums vēlreiz saprast to, ka ir nepieciešams pilnveidot spējas pieņemt efektīvus pasākumus Eiropas Savienībā tās iekšējās drošības un aizsardzības politikā un it īpaši tās kaimiņattiecību politikā. Kāpēc? Tieši tāpēc, ka mēs varam apkarot tādas problēmas kā cilvēktiesību pārkāpumi un starptautisko tiesību pārkāpumi, reģionālie konflikti, nacionālais ekstrēmisms un etniskais separātisms, kuri kopā padarīja par iespējamiem nežēlīgos notikumus Bosnijā.

Eiropai ir vajadzīga spēcīgāka, daudz ekspansīvāka Eiropas Savienība ar novēršanas politiku, kas turpmāk nekad vairs nepieļaus šādas zvērības.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man noslēgt šodienas debates par Srebrenicu.

Pirmkārt, vēlos jums apliecināt, ka Padome turpina uzskatīt, ka Srebrenicas un visas Bosnijas un Hercegovinas, kā arī visur citur Rietumbalkānu reģionā pastrādātajos noziegumos vainīgie ir jāved tiesas priekšā.

Mūsu EDAP misija Bosnijā un Hercegovinā turpina sniegt atbalstu un palīdzību ICTY un attiecīgajām iestādēm.

Srebrenica ir un paliks jutīgs un svarīgs faktors Bosnijas un Hercegovinas, kā arī visas ES un plašākas starptautiskas kopienas politiskajā dzīvē.

Ļaujiet man izmantot iespēju aicināt Bosnijas un Hercegovinas vadītājus atturēties no sāpīgās un neapraķstāmās vēsturiskās pieredzes politisko mērķu labad. Tā vietā viņiem vajadzētu aktīvi iesaistīties, lai nodrošinātu savai valstij labāku nākotni. Ir jāturpina kopīgie centieni ne tikai Srebrenicā, bet arī visā Bosnijā un Hercegovinā. Ja Srebrenicas notikumi notika tāpēc, ka tur nebija pietiekami daudz Eiropas gara, tad mums ir jādara viss iespējamais, lai palīdzētu šai valstij nostāties uz pareizā ceļa. Proti, virzienā uz ES.

Pirmais lielais solis virzienā uz Eiropu jau tika sasniegts, parakstot SAA nolīgumu kā sākumu ilgam pievienošanās procesam, taču ir vajadzīgs vēl daudz kas, lielāka drošme un pašapziņa, lai cīnītos par patiesu samierināšanos, kuras pamatā ir reālas integrācijas perspektīvas.

Mūsu pienākums mirušo priekšā ir nepadarīt dzīvus par upuriem. Tās ir mūsu saistības pret nākamajām paaudzēm.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, A. Ibrisagic kundze, es biju starp tiem cilvēkiem, kas visus šos briesmīgos notikumus vēroja televīzijā. Mēs visi domājām, ka droša zona būs droša zona. Tādēļ es, tāpat kā daudzi citi, biju ļoti šokēta, kad dzirdēju par notikušo, – vai lēnām pieredzējām realitāti.

Manuprāt, Eiropas Savienībā to, ko vajadzētu darīt, esam mācījušies tikai no smagām mācību stundām, un pēc tam lēnām sākām veidot kopējo ārpolitiku un drošības politiku. Tas bija pirmais punkts, tā sakot, un mēs pēc tam rīkojāmies, jo redzējām, ka šis briesmīgais slaktiņš notika tāpēc, ka nebijām vienoti.

Vēlreiz varu vienīgi izteikt atzinību jums par to, ka esat šodien šeit un tik atklāti runājat par samierināšanos. Tiem, kuri dzīvo ar šīm atmiņām, ir ļoti grūti, bet tajā pašā laikā, manuprāt, Bosnijas un Hercegovinas iespēja kļūt par Eiropas Savienības locekli nākotnē, iespējams, ir kas tāds, kas var palīdzēt samierināties ar visiem šiem briesmīgajiem notikumiem.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis sešus rezolūcijas priekšlikumus⁽⁴⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums par rezolūciju notiks rīt (ceturtdien, 2009. gada 15. janvārī).

15. Nākamās sēdes darba kārtība: sk. protokolu

16. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.35)

⁽⁴⁾ Sk. protokolu.